

श्री

प्रकरणमाला.

ठ कर्मग्रन्थ ट्बार्थ सहित.

चतुर्विध श्री संघने पठन पाठनार्थे

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. रवचंद जयचंदे स्थापन करेली

श्री जैन विद्याशाला

तरफथी ऊवेरी ढोटाढाल लखुनारई.

ढोशीवाढानी ढोल-अढदावाद.

सर्व हक प्रसिद्ध कराने स्वाधुर्देव

त्रीजी आवृत्ति

अढदावाद:

निर्मल मिटिंग ढ्रेसमां लखुभाइ ईश्वरदास त्रिवेदीए छाप्पुं.

संवत् १९५८.

सने १९०२.

किम्मत ~~३०~~ ३१-

पुस्तकनो नंबर:-३१०

लेनारनुं नाम.

प्रस्तावना.

“ प्रकरणमाला ” ग्रन्थनी बे आवृत्तियो खपी जवाधी तेमां सुधारो वधारो करी आ त्रीजी आवृत्ति बहार पामवामां आवी बे. गुजराती ज्ञाषामां संस्कृत लिपिधी टवार्थे सहित उ कर्मग्रन्थो तथा मिथ्याकुलक, आत्मकुलक तथा समवसरण प्रकरणनो उमेरो थवाधी प्रथमना करतां पुस्तकनुं कद बमणुं थयुं बे. सघलो स्वधर्मावलंबी वर्ग तेनो संपूर्ण लाज बूटधी लइ शके माटे तेनी किम्मत जुज मात्र एकज रूपियो राखवामां आवी बे; रोयल आठ पेजी चोपन पंचावन फोर्मनुं पुस्तक मात्र जुज किम्मतधी मलशे. सघलां स्त्री, पुरुषोने धर्म संबंधी ज्ञान थाय, वाचननी अजिरुचि वधे अने जैनमतनुं रहस्य तेमना जा णवामां तथा समजवामां आववाधी धर्मनो फेलावो विशेष था प; ए निर्विवाद बे, ज्ञाननो अज्ञाव होय त्यां सुधी संपूर्ण कर्म निर्जरा थइ शके नहि. कर्म निर्जरा थवाधीज जीवने सिद्ध पद प्राप्त थाय बे. कर्मनुं स्वरूप यथार्थ लाध्युं होय तोज वीतराग शणित धर्मनुं पवित्र रहस्य खरुं समजाय बे. सदरहु ग्रन्थमां श नइला उविश विषयो धर्मजिज्ञासुने केटला उपयोगी बे ते वां च्याधी सहज अनुज्ञवाशे. सूक्ष्म तथा स्थूल बुद्धिना सर्व मनुष्योने धर्म जिज्ञासा सखीं बे. संस्कृत किंवा मागधी नहि जाणनार वर्गने स्वज्ञाषामां समजवाने आ विशेष सरल रस्तो बे. बालक, स्त्रीयो तथा थोहुं जणेला पुरुषोने पहेला टुंको पदार्थ—टवार्थ समजवानी आवश्यकता बे. टुंको अर्थ समजायाधी आगल टीका नो विस्तारवालो अर्थ समजवानी तथा धारण करवानी शक्ति

तेमनामां वधे ठे. ञविष्यमां बुद्धिने केलवी तेने उत्तरोत्तर उच्च संस्कार अवाधी यथार्थ ज्ञान संपादन आय ठे. सर्वने यथार्थ ज्ञान उत्पन्न आय ए विद्या शालानो उद्देश ठे; ते सिद्ध अवो सधला जैन बन्धुतना हाथमां ठे—‘ शुभं ञवतु ’.

अमदावाद—फोलीवामानी पोल } शास्त्री. नागेश्वर ज्येष्ठाराम.
 फाल्गुन कृष्ण पंचमि मंदवासरे. } श्री जैन विद्याशाला.
 वि. स. १९५८.

विषयानुक्रमणिका.

सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.	सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.
१	जीवविचार सूत्रार्थ	१	१५	शीलकुलक	१५८
२	नवतत्त्व (जीवतत्त्व)	१३	१६	तपकुलक	१६३
	अजीवतत्त्व	१४	१७	ज्ञावकुलक	१६९
	पुन्यतत्त्व	१६	१८	उपदेशरत्नकोश	१७४
	पापतत्त्व	१७	१९	शाश्वताजिननामादि	
	आश्रवतत्त्व	२१		संख्यास्तवन	१८०
	संवरतत्त्व	२३	२०	त्रीलोकचैत्यबिंबसंख्या	१८८
	नीर्जरातत्त्व	२५		अर्धलोकमांजिनज्जुवनबिं.सं.,	
	बन्धतत्त्व	२७		उर्ध्वलोकमांजिनज्जुन बिं. सं.,	
	मोहतत्त्व	२८		तीर्थालोकमां चैत्य बिं, सं. १८९	
३	चौविस मंरुक	३३		त्रीजगसंख्या	१९०
४	संघयणीप्रकरण	४४	२१	शत्रुंजयलघुकल्प	१९१
५	चैत्यवन्दन ज्ञाप्य	५१	२२	रत्नाकरपचीसी	१९७
६	गुरुवन्दन विधि ज्ञाप्य	६७	२३	मिथ्यात्वकुलक	२०७
७	प्रत्याख्यान ज्ञाप्य	७७	२४	आत्मकुलक	२१४
८	इन्दीयशतक	९०	२५	समवसरण प्रकरण	२२७
९	वैराग्यशतकसूत्रशब्दार्थ	११४	२६	कर्मग्रन्थ(कर्मग्रथपेलो)	२३७
१०	अज्ञव्य कुलक	१३९		कर्मग्रन्थ बीजो	२६५
११	पुण्यकुलक	१४१		कर्मग्रन्थ त्रीजो	२८५
१२	पुन्यपापकुलक	१४४		कर्मग्रन्थ चोत्रो	३०२
१३	गौतमकुलक	१४८		कर्मग्रन्थ पांचमो	३४५
१४	दानकुलक	१५३		कर्मग्रन्थ षष्ठो	३९८

श्री अमदावाद जैन विद्याशालामां वेद्यातां पुस्तकोनुं सूचिपत्र.

३-०-०	आह्वविधि (आवकनी सामाचारी)	शास्त्री
१-२-०	सुलसाचरित्र (बांधेली चोपडी)	"
१-०-०	सुलसा चरित्र (छुटापाना)	"
२-८-०	मरतेश्वरवृत्ति	गुजराती
०-८-०	समकित कौमुदी	"
०-२-०	संबोध सत्तरी	"
१-४-०	पर्युषण महात्म्य बालावबोध	शास्त्री
३-०-०	सज्ञायमाला	"
१-०-०	प्रकरणमाला छ कर्मग्रन्थ साथे	"
०-६-०	सिंदुरप्रकरण	"
०-४-०	देवसीराइप्रतिक्रमण	"
२-८-०	ऋषिमंडल पूर्वार्द्ध	"

आ नीचेना पुस्तकोनी किंमत मूल कीमत करता घटाडेली छे तेथी ते हवे पछी घटाडेली कीमत प्रमाणे वेद्याशे.

मूल किंमत. घटाडेली कीमत.

१-५-०	१-०-०	देवसीराइ प्रतिक्रमण अर्थ विनानी गुजराती.
१-८-०	१-४-०	पंडित वीरविजयजी कृत पूजा संग्रह शास्त्री
१-४-०	१-०-०	जयानंद केशलीनो रास गुजराती
१-८-०	१-४-०	पूजासंग्रह पद्मविजयजीकृत तथा रुप विजयजीकृत शास्त्री
१-०-०	०-१२-०	स्नात्र पंचाशिका गुजराती
१-४-०	१-०-०	देवसंदनमाला शास्त्री
०-१२-०	०-८-०	शत्रुंजयतीर्थ महात्म्य सार गुजराती
२-०-०	१-१०-०	पंचप्रतिक्रमण तथा नवस्मरण अर्थ सहित शास्त्री

नीचेनुं पुस्तक विद्याशाला तरफथी छपाय छे.

ऋषिमंडलवृत्ति भाषांतर.

आ पुस्तको शीघाय मुंबईवाला भीमसी माणके छपावेलां सर्वे पुस्तको तथा तीर्थना नकशा मुंबईनी कीमत प्रमाणे विद्याशालामांथी वेद्यातां मळे छे.

श्री जैनविद्याशाला.

मुं. होशीवाडानी पौळ—अमदावाद.

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

त्रण नुवनमां दीवा समान श्री वोरजिनने ।

नमिने कहुं तुं अजाणने जाणवाने अर्थे ॥

नुवणपईवं वीरं । नमिऊणं जणामि अबुहबोहठं ॥

जीवनुं स्वरूप कांडंक । जेम कहुं ठे पूर्वना आचार्योये तेम ॥१॥

जीवसरूवं किंचिविं । जह जणिअं पुवसूरिहिं ॥१॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी ए बे जेद ठे । तस हावता चा
लता थावर थीर ए बे जेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ५ जेद प्रध्वी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।

ए पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढवि १ जल २ जलण ३ वाऊ ४ । वाणस्सई ५ थावरानेया ॥१॥

फटिक मणि रत्न परवालां । हिंगलोक ह्रुताल मणसील पारो ॥

फलिह मणि रयण विहुमा हिंगुलह रियाल मणसिल रसिंदा ॥

सोना आदि धातु खनी । रमची अरषेटो पाषाण पारेवो ते
कुणो पाषाण ॥ ३ ॥

ऊणगाइ धातु सेठी । वत्री अरणोदय पळेवा ॥ ३ ॥

अवरख वस्त्र रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

एम माटी पण्यरनी जात्यो अनेक ठे ॥

अप्रय तूरी ऊसं । मट्टी पाहाण जाईत णोगा ॥

सुरमो कालो रातो आदि सिंधव सार्जी समुड लवणादी । एम प्र
श्वीकायना जेद ए आदे देइने ॥ ४ ॥

सोवीरंजण लूणाइ । पुढवि जेयाइ ईच्चाई ॥ ४ ॥

नुमी ते कूप आदिनां आकाश ते मेघनां पाणी । नसनां हिमनां
करानां लिखि घासनां धूअरनां ॥

जोमं तरिक्क मुदगं । नसा हिम करग हरिताणू महिया ॥

होय थीज्या घी जेवां वैमान आघार जल आदे देइने ।

जेद अनेक अष्कायना ॥ ५ ॥

हुंति घणोदहि माई । जेया णोगाउ आउस्स ॥ ५ ॥

निर्धूम अंगारानो जालानो जरसाम्बनो । उड्कापातनो वज्जनो
कणीयानो बीजली आदेनो ए ॥

इंगाल जाल मुम्पुर । उक्का सणि कणाग विड्जु माईया ॥

अप्रिकाय जीवना जेद । जाणवा नीपुणपणानी बुझीए करीने ॥ ६ ॥

अगणिजियाणं जेया । नायवा निउणबुद्धीए ॥ ६ ॥

उदूजट वा उंचो वायरो उकली पमे ते वायरो । मंरुलवायरो
वंटोलीयो महावात थोमो थोमो वात ते वात गुंज्य वात ॥

उप्रामग उक्कलिआ । मंरुलि मह सुद्ध गुंजवायाय ॥

घनवात थीज्या घी समान तनवात ताव्या घी समान ए आदी ।

जेद निश्चे वायुकायना ॥ ७ ॥

घण तणु वाया ईया । जेया खलु वाउकायस्स ॥ ७ ॥

हवे वनस्पतीना बे जेद साधारण ? प्रत्येक १ । वनस्पतीना जीव
बे प्रकारे सूत्रे कहा बे ॥

साधारण ? पत्तेआपू । वाणसई जीवा उहा सुए जणिया ॥

जेमने अनंता जीवने शरीर। एक होय साधारण तेने कहीये ॥७॥

जेसि माणंताणं तणू । एगा साहारणा तेऊ ॥ ७ ॥

सूरणादी कंद उगता सणगा नवा फालनी कुंपलो पत्र । पंचवरणी
फुलण सेवाल बीलानीना टोप ॥

कंदा अंकुर किसलय । पाणागा सेवाल नूमिफोमा य ॥

आडु कचुरो लीली हलदर गाजर मोथ । बाथलो थेग वा हरीयां
मुल पलंकानी ज्ञाजी ॥ ९ ॥

अध्वतिय गऊरमोढ । वडुला थेग पद्धंका ॥ ९ ॥

कुणां फल वली सर्व नथी बंधाणां काष्ट जेदमां तेवां । नदेखाय
नस जेदनी रक्षा पीलु वा सिणादीकनां पानमां ॥

कोमल फलं च सवं । गूढ सिराईं सिणाईं पत्ताईं ॥

पुहर कुश्ररनां पाठां गुगली ब्रह्म । गलोवेली ए आदे बेयां उगे वृहते
थोहरि कुश्रारि गुगलि । गलोइ पमुहाय विन्नरुहा ॥१०॥

इत्यादीक अनेक वंसकारेलां प्रमुख । होय जेद अनंतकायना ॥

इच्चाइणो अणोगे । हवंति जेया अणंतकायाणं ॥

तेमने समस्त जाणवाने अर्थे । लक्षण वा चीन्ह ए सुत्रे कहां बे ॥११॥

तोसिं परिजाणाणं । लक्षणमेयं सुए जणिअं ॥ ११ ॥

गुप्त नसा सांध्यो गांठयो वा कातली वा पर्व । समजागे पूरुवी
मांदीनां वृह बेयां उगे वृह गमुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पवं । सम जंग महीरुहं च विन्नरुहं ॥

ते सघलां साधारण घणाने जोग योग्य सरीर । तेथी जे उलटांते
वली प्रत्येक एकंने जोग योग्य ॥ १२ ॥

साहारणां सरीरं । तद्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १२ ॥

एक सरीरमा एकज । जीव जेठे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती ॥

एग सररीरे एगो । जीवो जेसिं च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ गलिनो ३ लाकनानो ४ । मूलनो ५ पान
नानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल १ फूल २ ठल्लि ३ कठा ४ । मुलग ५ पत्ताणि ६ बीयाणि ७ । १३

प्रत्येक ब्रह्मने मूकीने । पांचजेदे प्रथ्वी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुहम होय नीश्वे तेनुं । अंतरमुहूर्त आयु चर्मचक्षुशी अदृश्यते ॥ १४ ॥

सुहमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्तान् अद्विस्सा ॥ १४ ॥

शंख १ दहणा व्रतादी कोमा कोमीन २ पेटमां पने ते जीव । जलो
आपना थाय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संस्क १ कवक्य २ गंमोल ३ जलोय चंदणाग अलसलहगाई ॥

मेर काष्ठना कीमा पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरिंडीय
चूमेल वा कोइवाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रहे ठे ते । कीमीयो उवेही मा
टिनां शिखर करे ते । मंकोमा ॥

गोमी मंकण जूआ । पिपीलि उदेहिआय मंकोमा ॥

एलो घीमेलो । सवा पांपणमां पने ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इल्लिय घयमल्लीन । सावय गोगीम जाईन ॥ १६ ॥

गदहीयां वा उत्तीगा घुणादीक वा विष्टाना काला कीमा । ठांणना
कीमा धानमां पने ते कीमा ॥

गदहय चोरकीमा । गोमयकीमा य धन्नकीमा य ॥

कुंथुआ जुन वखादिकनी वा गाय कहेठे गामरी वा लट कातरी ।

ए तेरिंडी जेद लालवरणी ममोला इंड गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवाल्लिय इक्षिया । तेइंदिय इंदगोवाई ॥ १७ ॥

इवे चउरिंडीना जेद कहेठे वींठी । ठींकण वा बगाई जमरा
जमरी वरण जेदे तीर ॥

चउरिंदियाय विह्वु । ठिंकण जमरा य जमरिआ तिमा ॥

मांखीयो मांस मसा वा महर । कंसारी करोलीया खरुमांकनी ॥ १८ ॥

महिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १८ ॥

इवे पंचिंडीयना जेद चारठे ते । नारकी १ तीर्यच २ मनुष ३ देवता ४ ॥

पंचिंदिया य चउहा । नारय १ तिरीय २ मणुस्स ३ देवाय ॥ ४ ॥

नारकी सात वीधे ठे ते । जाणवा रत्नप्रजादिक प्रध्वी जेदे करीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायवा पुढविजेणां ॥ १९ ॥

जलचारी १ थलचारी आकाशचारी ३ । ए त्रण जेदे पंचेडी तीर्यच ॥

जलयर १ थलयर २ खयरा ३ तिविहा पंचिंदिया तिरिस्का य ॥

इवे जलचर सुसमार पाना जेवा मत्स काचबो । तंतु मगरमड
ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मड कडप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥

इवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । हाथे चाले ते साप ३ ते
थलचारी त्रीवीधे ॥

चउपय उरपरिसप्पा । जुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ॥

गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जेम कड्या
तेम संक्षेप थकी ॥ २१ ॥

गो सप्प नउल पमुहा । बोधवा ते समासेणां ॥ २१ ॥

इवे आकाशचारी तेरोमजपंखी इंसादिक । चांमदानी पांखोवाला
वागोलादि ते बेतो प्रसीइ ठे नीथे ॥

खयरा रोमयपरकी । चम्मयपरकी अ पायमा चेव ॥

मनुष्यलोकनी वा अढीदीपनी बाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा
पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ ११ ॥

नरल्लोगाउ बाहिं । समुग्गपस्की विअ्रयपस्की ॥ १२ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १
माताना गर्जे उपजे ते २ बे प्रकारे होय ॥

सबे जल थल खयरा । समुच्चिमा गप्पया उहा हुंति ॥

असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।

५६ अंतरहीपना ए एकसो एक थानकना मनुष्य ॥ १३ ॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा माणुस्सा य ॥ १३ ॥

दस जेदना जूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदना वाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा जूवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥

ज्योतिषिय पांचजेदना चंड सूर्यादि होय । बे जेदना वैमानीक देव
कळप कळपात्तित ॥ १४ ॥

जोइसिया पंचविहा । उविहा विमाणिया देवा ॥ १४ ॥

इवे सिद्ध जगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर जेद । तीर्थसिद्ध
अतीर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिहातिहाइ सिद्धजेणं ॥

ए पूर्वे कह्याते संक्षेपे करीने । जीवना विकल्प वा जेद समस्त कह्या ॥

एए संखेवेणं । जीवविगप्पा समस्काया ॥ १५ ॥

एते पूर्वोक्त जीवोने जेजे द्वार ठे तेते कहे ठे । शरीर आउखुं तथा
स्थीती सकायमां रहेवानी ॥

एएसिं जीवाणं । सरीर १ माउं २ ठिई सकायंमि ॥ ३ ॥

प्राण जीवाज्योनी तेनुं प्रमाण । जेने जेम ठे तेम हुं शातिसूरि कहीइ

पाणाधजोणिपमाणं॥जेसिंजंअन्ति तं जणिमो ॥१६॥

एक अंगुलने असंख्यातमे जागे । शरीर एकेंडि सर्व सुद्धम
तथा बादर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखजागो । सरीरमेगिंदियाण सधेसिं ॥

जोजन एकहजार अधीक । एटलुं वीशेष ठे प्रत्येक वनस्पतीनुं ॥२७॥

जोयाणसहस्समहियं । नवरं पत्तेयरुस्काणां ॥ २७ ॥

बार जोजन त्रणज गाऊनुं । एक जोजननुं समुच्चय ए अनुक्रमे जाणकुं

बारस जोयाण तिन्ने-व गाऊआइं जोआणं च आणुकमसो ॥

वेरिंडी ते शंखादिकनुं तेरिंडी ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंडी ते

जमरादिकनुं देहनुं उंचपणुं ॥ २८ ॥

बेइंदिय तेइंदिय । चउरिं।दय देह उच्चतं ॥२८॥

जवधारणी धनुष पांचसेनुं प्रमाणानारकी जीव सातमीप्रध्वीआदेनुं ॥

घाणु सयपंच पमाणा । नेरईया सत्तमाइ पुढवीए ॥

ते थकी अरुधां अरुधां धनुषनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रजा सुधी

प्रथम नरके धनुष ७॥ अंगुल ६ ॥ २९ ॥

ततो अद्र धूणा । नेआ रयाणप्पहा जाव ॥ २९ ॥

जोजन एकहजारनुं मान । मडनुं उरपरिसर्पनुं ते पण गर्जजनुं होय ॥

जोयाण सहस्स माणा । मड्ढा उरगा य गप्पया हुंति ॥

धनुष बेथी नव सुधी पक्कीजीवोनुं गर्जजनुं । जुजाये चालनारनुं

बे गाऊथी नव गाऊनुं शरीर गर्जजनुं ॥३०॥

धाणुह पहुत्तं पस्की । जुयचारी गाऊय पहुत्तं ॥ ३० ॥

आकाशचारीनुं बे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर समुर्बिमनुं । साप

उरपरिनुं तथा जुजाचारीनुं बे जोजनथी नव जोजननुं समुर्बिमनुं ॥

स्वयरा धाणुह पहुत्तं । उरगा जुअगा य जोयाणपहुत्तं ॥

बे गान्धी नव गान् शरीर मान । समुत्थिम चोपदने कहुं ठे ॥३१॥

गान्धय पहुत्तं मित्ता । समुत्थिमा चउप्पया ज्ञणिया ॥३१॥

ठ नीश्वे गान्धुं शरीर । चोपद गर्ज्जने जाणवुं (देवकुरु
आदेना गजादिकनुं) ॥

ठच्चेव गान्धयाइं । चउप्पया गप्पया मुणोयव्वा ॥

गान्ध त्रण वली मनुषने शरीर गर्ज्जने ए पण देवकुरुआदेनानुं ।
ए उत्कृष्ट शरीरनुं मान कहुं ॥ ३२ ॥

कोसतिगं च मणुस्सा । उक्कोस सरीर माणेणं ॥३२॥

चुवनपती व्यंतर ज्योत्षी बीजा २ देवलोक सुधी देवनुं ।
हाथ सात होय देहनुं उंचपणुं ॥

ईसाणं तु सुराणं । रयाणीउ सत्त७ हुंति उच्चतं ॥

तीजुं ३ चोथुं ४ पांचमुं ५ ठुं ६ । नवग्रैवेक ने अनुत्तर सुधी एके
सातमुं७ आठमुं ८ एनव १०माथी । क हाथ घटामुं ए सर्व उद्धेद
११बारमा१२सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

डुग६डुग७डुग८चउरो३गेविऊ२गेसु१इक्किपरिहाणि।२३।

इवे आयुद्धार २ बावीस हजार । सातहजार अष्कायनुं त्रण ह
प्रथ्वीकायनुं । जार वाउकायनुं ।

बावीसा पुढवीए । सत्तय आउस्स तिन्नि वाउस्स ॥

वर्ष हजार दसनुं वनस्पतीनुं वर्ष गणनुं ते तरुगणनुं ने अग्नीनुं त्रण
पद हजारपद सघले जोरुज्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनुं ॥३४॥

वास सहस्सा दस तरु । गणाण तेऊ तिरत्ताउ ॥३४॥

वर्ष बारनुं आयु । बेरिंडीनुं तेरिंडीनुं वली ॥

वासाणी बारसाऊ । बेइंदियाणं तेइंदियाणं तु ॥

चौरिंडीनुं वली ठ महीनानुं ए सर्वनुं उत्कृष्टुं

उगणपचास दिवसनुं ।

अञ्जणा पत्र दिणांश्च । चत्वरिंदिणंतु ष म्मासा ॥३५॥

इवे देवताने नारकीने आयुष्य
वा स्थीती ।

उत्कृष्टी वा मोटी सागरोपम
तेत्रीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उक्कोसा सागराण तितीसं ॥

चोपद तिर्यंच मनुष ए वे जुग
लीआने आश्रीने ।

त्रणज पढ्योपम आयुष्य होय
पढ्योपमकूवाने दृष्टांते ॥३६॥

चउपय तिरियमाणुस्सा । तिन्निय पल्लिउवमा हुंति ।

जलचरजीव उरपरिसर्प जुज
परि सर्पने ।

उत्कृष्टुं आयुष्य होय पूर्वकोरु वर्षनुं
पूर्व ते ७०५६००० क्रोरु वर्षनुं ॥

जलयर उर नुअग्गाणं । परमानु हुंति पुवकोमीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पक्कीउनुं
वली कहुं ठे ।

असंख्यातमो ज्ञाग पढ्योपमनो
॥ ३७ ॥

पस्कीणं पुण जणिउ । असंखजागो अ पल्लियस्स ३७

सघला सुद्धम साधारण अने ।

वली समुद्धिम चउद कुडीत स्थान
कना मनुष एटलां ॥

सवे सुहमांसाहारणा य समुद्धिमा माणुस्सा य ॥

उत्कृष्ट तथा ऊघन्यपणे ।

अंतरमुहुत नीश्वे जीवे ठे ॥ ३८ ॥

उक्कोस जहन्नेणं ।

अंतमुहुत्तं चिय जियंति ॥३८॥

एम देहनी अवगाहनानुं प्रमाण

एज रीते संखेपथी समस्त कहुं ॥

उगाहणाउ पमाणं ।

एवं संखेवउ समस्कार्यं ॥

जे बली इहां वीशेषपणे
इच्छो तो ते ।

वीशेष जगवती सूत्रादीकथी जाण
ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इत्त विसेसा ।

विसेस सुत्ताउ ते नेया ॥३९॥

इवे कायस्थीती ३ चार एकें
डी सर्वे ।

असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सवे ।

असंख नस्सप्पिणी सकायंमि ॥

उपजे तेमज मरे पण एट्ठुं । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंतानु ॥४०॥

संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ नव पंचेंडी तीर्यंच
आयुथी वीगलेंडिने विषे तथा मनुष गर्जज पर्जाप्ता जीव ॥

संस्क्रिऊसमा विगला । सत्तच्छत्रवानु पणिंदिति रिमाणुआ

नारकी देवता एबेने तो पोतानी
उपजे पोतानी कायमां । कायमां उपजवुं नीश्वे नथी ॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥ ४१ ॥

इवे प्राणद्वार ४दसज्जेदे जीवो । पांचइंदिए सासोसास?आयु?मन?
ने प्राण होय ते ॥ वचन?काय?एत्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआणा पाणा । इंदिय ऊसास आनु बलरूवा ॥

इवे तेहमां एकेंडीने वीषे विगलेंडीने वीषे ७१ सात ३ आठ ४
चार प्राण ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो । विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४२॥

असंनी मन विनाना संनी मन नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
सहीत ए वे पांचिंडीयने विषे । जाणवा ॥

असन्नि सन्नि पांचिंदि-एसु नव दस कमेण विन्नेआ ॥

ते प्राण साथे जुदापणुं थाय ते जीवोने कहीये मरण प्रत्ये पाम्या ४३
तेहिं सह विप्पनुगो । जीवाणां न्नए मरणां ॥४३॥

ए पूर्वे कहुं ते रीते अपार चार गतीरूप ससुइ महा दुःख

एहवो ।

एवं अणोरपारे ।
पाम्यो अनंतीवार सार्थी
ते कहेढे ।

पत्तो अणान्तखुत्तो ।
हवे ८४ लाख योनी द्वार ५
तेमज चोरासी लाखनी ।

तह चनरासी लस्का ।
प्रध्वी उ पाणी उ अग्नी उ वा
यु उ ए च्यार कायने ।

पुढवाइणं चण्हं ।
दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती
कायमां ।

दस पत्तेयतरूणां ।
बे० १ ते० १ चौ० १ तेमने
प्रत्येकेश बेवे लाख ।

विगल्लिदियाण दोदो ।
चार चार लाख नारकी४
तथा ।

चनरो चनरो नारय ।
ए सर्वनो सरवालो मेलवीये
त्यारे ।

संपिन्निअण्ड सधे ।
हवे सिद्ध जगवानने तो

जयंकर ते ॥

संसारे सायरंमि ज्जीमंमि ॥

जीव जे तेणे अण पाम्यो धर्म
ते थकी ॥ ४४ ॥

जीवेहिं अपत्तधम्मोहिं ॥४४॥

गणतीए उपजवानां गंम होय
जीवोनां ॥

संखा जोणीण होई जीवाणं ॥

प्रत्येके १ सात सातज लाखपद
जोखुं ॥ ४५ ॥

पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

चणदलाख १४ होय साधारण व
नस्पतीने ॥

चणदस लस्का हवंति इयरेसु ॥

चारलाख४ पंचेडी तीर्यचने ॥४६॥

चनरो पंचिंदितिरियाणं ॥४६॥

देवताने ४ मनुषने तो चणद लाख
१४ होय ॥

सुराण मणुअण चणदस हवंति ॥

चोरासी लाख जोनी थाय । जोनी
शब्द उपजवानुं गंम ॥ ४७ ॥

चुलसी लस्काण जोणीणं ॥४७॥

नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

नधी देह ।

ण । नधी योनी ॥

सिद्धाणं नन्वि देहो । न आनु कम्मं न पाण जोणीउ ॥
आदु डे अंत नधी ए ज्ञांगे तेमनी धीती तीर्थकरना आगममां कहीडे
साइ अणांता तेसिं । ठिई जिणांदागमे ज्ञणिया ॥४८॥

कालथी आद्य रहीतपणे जोनी ग्रहण करी बीदांमणी आ
मरणे करी । संसारमां ॥

काले अणाइनिहणे । जोणीगहणंमि जीसणे इत्त ॥
जम्या वली जमसे घणो काल जीव ! कीया ? जिनवचन अण
कोण । पांमता ॥ ४९ ॥

जमिया जमिहंति चिरं । जीवा जिणवयणमलहंता ४९
ते कारण माटे इवणां पांमी मनुषपणुं तेमां दुर्लज यथार्थ
ने । शुं ? श्रद्धा तत्त्वने वीषे ॥

ता संपई संपत्ते । माणुअत्ते दुद्धहे य सम्मत्ते ॥
आचाररूप लक्ष्मी सहीत करो हे जव्य जीवो ! उद्यम धर्म
शांतिसूरि उत्तम कहेडे ॥ ने वीषे ॥ ५० ॥

सिरि संतिसूरिसिठे । करेह जो उऊमं धम्मे ॥५०॥
ए पूर्वे कह्यो ते जीवनो जे अल्पमात्र रुचीवंतने वा मतिवंत
वीच्यार । ने जाणवाने हेते ॥

एसो जीववियारो । संखेवरूईण जाणाणाहेऊ ॥
संखेपमात्र वा अल्पमात्र उधस्यो । महागंजीर सुत्ररूप समुइ अकी ५१
संखितो उद्धरित । रूदान सुय समुदान ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवविचार सूत्र टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ हवे श्री जिनागमे नवतत्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लखीए बीए ॥

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

अशुभफलदाइ कर्म? कर्म आवे ते ?
प्राणधारी चेतन? जरु अचेतन? । कर्म रोके ते ? प्राचीन कर्म अतीश
शुभफलदाइ कर्म? । यणो नाश करे ते? ॥

जीवा? जीवा ९ पुसं ३ । पावा ४ सव ५ संवरोय ६ निज्जराणा ७ ॥

कर्म बांधे ते ? कर्मथी मुकावे

ते ? तेमज ।

नवतत्व होय जाणवा ॥ ? ॥

बंधो ८ मुक्को एय तहा । नवतत्ता हुंति नायवा ॥ १ ॥

? जीवना? ४ चउद १ अजीवना । ४ पापना ८ १ व्यासी होय ५ आश्र
? ४ चउद ३ पुन्यना ४ १ वेतालीसा वना ४ १ वेतालीस ॥

चउदस चउदस बाया-लीसा बासीय हुंति बायाला ॥

६ संवरना ५ ७ सत्तावन ८ बंधना ४ चार ए मोहना ए नव । ए
७ नीर्जरातपना १ १ बार । जेद अनुक्रमे नवेना १ ७ ६ धया ॥ १ ॥

सत्तावनं बारस । चउ नव जेत्रा कमेणोसिं ॥ १ ॥

इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकारे ७ प्रका
बे प्रकारे त्रण प्रकारे । रे जीव कहा ठे ॥

एगविह डुविह तिविहा । चउविहा पंच ठविहा जीवा ॥

ज्ञानादि चेतना सहीत ते? ए त्रण वेदवाला ३ चारगतीना ४ पां
क जेदे त्रस आवर १ ए बे जेदे । च इंडीना ५ ७ कायना ६ ॥ ३ ॥

चेत्राण तस ईयरोहिं । वेत्र गई करण काएहि ॥ ३ ॥

हवे जीवना ? ४ जेदे ते एकंडी संनीयो? असंनीयो? पंचेडी स
सुद्धम? ने बादर? । हीत बेरंडी? तेरंडी? चोरंडी? ॥

एगिंदित्र सुहु मित्ररा । सन्नित्रर पाणिं दित्राय स बिति चऊ ॥

ए सात७ अर्प्यासा तथा
उपर्यासा मलीने ।

अनुक्रमे चतुद जीवनां ठेकाणां
वा जेद ॥ ४ ॥

अपकृता पकृता । कमेण चतुदस जिअ ठाणा ॥४॥

इवे जीवनुं लक्षण कहेठे ज्ञान
दर्शन नीश्वे ।

चारीत्र वली तप तेमज ॥

नाणं१ च दंसणां२ चेव । चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥

वीर्यउपयोग एठ सहीत माटे चेतन। ए जीवनुं लक्षण वा० चेतना५

वीरिअं५नुवउगो६ अ। एअं जीवस्स लस्करां ॥५॥

इवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार? पर्याप्ती सासोसास? ज्ञाषा ?
सरीर? इंडी? । मन एवं ठ ॥

आहार?सरीर?इंदिअ३।पकृती आणपाण४ज्ञास५मणे६

चार पांच पांच ठ कोने ते
कहेठे ।

एकंडीने चार वीगलेंडीने पांच
असंनीने पांच संनीने ठ ॥ ६ ॥

चउपंच पंच ठप्पय ।

इग विगला सन्नि सन्निणं ॥६॥

इवे दस प्राण कीया ते पांच
इंडी ५ त्रण बल ३ मनबल व
चनबल कायबल ।

सासोसास? आयु? ए दस प्रां
ण । तेमां चार४ ठ६ सात७ आ
ठ८ ॥

पणिंदिअ तिबलूसा ।

सा उदसपाण चउठसगअठ॥

एकंडीने४ बेरंडीने६ तेरंडीने७
चोरंडीने८ ।

असंनीयाने९ संनीयाने१० नव
दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग उ ति चउरिंदिणं । असन्नि सन्निण नव दस य॥७॥

ए प्रथम जीवतत्व? उत्तर जेद १४ षया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥ ते त्रणना प्रत्येके त्रण त्रण

इवे अजीवतत्वना १४जेद धर्मास्तीका । जेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्मा३ धम्मा३ गासा३ । तिअ तिअ जेअ्रा तहेवअघाय१ ॥

ते त्रण कीया खंध ते आखो

देश ते ओमो प्रदेश तेदथी परमाणु ते एकप्रदेश निर्विजागनो
ओमो निर्विजाग ॥ ए अजीवना चउद जेद ॥ ७ ॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥ ७ ॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय काल ए पांच
पुज्जलास्तीकाय । होय अजीवज्ज्य ।

धम्मा धम्मा पुग्गल । नह कालो पंच हुंति अजीवा ॥

चालताने साज देवानो स्वजा धीर संठांण स्वजाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ए ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंठाणो अहम्मो अ ॥ ए ॥

अवकाश आपवानो स्वजा कोने पुज्जल जीव बंनेने इवे पुज्जल
व आकाशास्तीकायनो । चार जेदे ठे ते केदेठे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्गलजीवाण पुग्गला चउहा ॥

खंध१ देश१ प्रदेश१ ए त्रण परमाणु सर्वथा नाहाना नीश्वे जा
तथा । एवा ए चार जेद ॥ १० ॥

खंधा देस पएसा । परमाणु १ चेव नायवा ॥ १० ॥

इवे कालजेद समय आवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्री ते पक्क
बेघनी । बे पक्क मास बारमासे वर्ष ॥

समया वलि मुहुत्ता । दीहा पक्काय मास वरीसाय ॥

कह्योठे पढ्योपम काल साग दस दस कोमाकामी सागरे उत्तर
रोपम काल । पिणी अवसरपिणी काल ॥ ११ ॥

जण्डपलिआ सागर । उसपिणी सपिणी कालो ११

इवे पुञ्जलनुं लक्षण कहेवे शब्द प्रजा चंङ्कांतादीनी गंयनो
अंधकार उद्योत रत्नादिकनो । ताप सूर्यादीकनो ॥

सहं धयार ऊज्जोय । पञ्जा ढाया तवेइया ॥

वर्ण कृष्णादि गंध सुरजिआदि ए पुञ्जलनुं नीश्वे लक्षण जाणवुं
रस तीखादि फरस शीतादी । ॥ १२ ॥

बन्न गंध रस फास । पुग्गलाणं तु लस्काणं ॥ १२ ॥

इवे मुहूर्त्तमान एकक्रोम समसठलाख । सित्योतेर हजार ॥

एगाकोमी सतसठी लस्का । सत्तहत्तरी सहस्साया ॥

एटली आवलीकाले एक मुहू

बसेने सोल अधीक १६७७७२१६ । त्तकाल ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तंमि १३ ॥

अथवा बीजी रीते मुहूर्त्तमान त्रण तीहुतर ए समअ सासो
हजार सातसेने । सासे ३७७३ ॥

तित्रिसहस्सा सत्तयसयाणि । तेहुत्तरं च ऊस्सासा ॥

एम एक मुहूर्त्तकाल कह्यो । केणे ? समस्त वा सघला केवलज्ञानीयो ए १४

एस मुहुत्तो जणिउ । सबेहिं अणंतनाणीहिं ॥ १४ ॥

ए केहेवे करी अजीवतत्व २ जेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ २ ॥

इवे पुन्यतत्वना जेदधसाता ? नंच । देवगती ? अनुपुर्वी ? पंचेडीजा
गोत्र ? मनुषगती ? अनुपुर्वी ? ए डग । ति ? पांच सरीर ॥

सा ? नच्चगोअ ? मणुडुग ? सुरडुग ? पंचिंदिजाइ ? पण देहा ॥

पहेलां उदारीक वैक्रीय आहा प्रथम संघयण ? प्रथम
रक ए त्रण सरीरनां ३उपांग । संस्थान ? ॥ १५ ॥

आइ ति ताणुणुवंगा ३ । आइम संघयण ? संघाणा ? १५ ॥

वर्णचोके शुभ्रं अगुरुलघु? पराघात? सासोसास? आताप?
हलबुं नही जारे नही ते । उद्योत? ॥

वन्नचनुक्काधगुरुलहु? । परघा?ऊसास?आय?वुज्जोअं? ॥
वृषज हंस गज जेवी चाढ्य?निर्माण । देवतानुं? मनुषनुं? तीर्थचनुं?
ते शरिनो सुघाट?त्रसनो दसको?०। आयु तीर्थकरनांम?ए४१।१६।
सुन्नखगइ?निमिण?तस सुर?नर?तिरि?आउ तिन्वय
हवे त्रस दसक नाम [दस?० । प्रत्येक ? थीर? शुभ्र?[रं?॥१६
त्रस?बादर ? पर्याप्त ? । वली शुभ्रग ? वली ॥

तस बायर पज्जतं । पत्तेअ थिरं सुजं च सुजगं च ॥
सुस्वर? आदेय?जस?कीर्ती एवं । त्रस आदेनो दसको एम होय ?७
सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥१७॥
एवं पुन्यतत्त्वना जेद बेतालीस ॥ ३ ॥

॥ इति पुन्यतत्वं ॥ ३ ॥

हवे पापतत्त्वना जेद०१ ज्ञानाव नवप्रकृतिएबीजादर्शनावर्णिकर्मनी
शिपांच५अंतरायपांच५एदस । नीचगोत्र?असातावेदनी?मिष्यात्व?
नाणं तराय दसगं । नव बीए नी असाय मिच्छितं॥
थावरनोदसको?०नरकगती? कषाय पचीस१५ तिर्यचगती? अनु
अनुपुर्वि? आयु? ए त्रीक । पुर्वि? ए डुग ॥ १८ ॥
थावर हस नरयतिगं । कसाय पाणवीस तिरियडुगं ?८
हवे बीजाकर्मनीए चहुए दे । कांन नाकरसनाने फर्सवमे करीने अव
खे ते? चहु बीना देखे ते? । धीदर्शनेदेखेते?केवलदर्शनेदेखेते?वली
चस्कु दिठि अचस्कु । सेसिंदिअ उहि केवलोहिं च ॥
दर्शन ते इहां सामान्य अव । ते च्यार गुणाने रोके ते तेज च्यारज
बोध । दे आचर्ण ॥ १९ ॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सावराणां तयं चउहा ॥१९॥
 पांचजेदे नीझा । सुखेजागेते नीझा ? नीझानीझा ते डुखे जागे ते ? ॥
 सुह पम्बोहा निहा । निहा निहाय डुस्क पम्बोहा ॥

प्रचलाप्रचला ते चालता उंघे ते घो
 प्रचला ते उजांवेठां उंघे ते ? कानी पेरे ? ॥ १० ॥

पयला ठि उव विठस्स । पयल पयलानु चंकमउ ॥२०॥

दिवशे चिंतव्यां कार्यनी करणी श्रीणंदीनामे नीझा तेनुं अर्धचक्री
 करे उंघमां रात्रे । वासुदेवतेथी अर्ध बलदेव समबल

दिणचिंतिअन्नकरणी । थीणही अर्धचक्रि अर्धबला ॥

ए रीते तिर्यंकरदेवे कहुं ठे उमीदार तुल्य दर्शनावर्णी कर्म ते
 स्युं ते कहेठे । नी नव प्रकृति ॥ ११ ॥

एवं जिणेहिं जणियं । वितिसमं दंसणावराणां ॥२१॥

हवे थावरनो दसको थावर ?

सूद्धम ? अपर्याप्त ? । साधारण ? अधिर ? अशुज ? दुर्जग ? ॥

थावर सुहुम अपज्जं । साहाराण अधिर असुज दुजगाणी

डुस्वर ? अनादेय ? अजस ? । ए थावरनो दसको वीवर्यो जेमठे तेम ११

डुसर णाड्जु जसं । थावर दसगं विवज्जुं ॥२२॥

हवे कषाय ११ थीती जीवतां सुधी अ एक पक्क संजलनी स्युं फ
 नंतानुबंधिनी एक वर्ष अपत्याख्या ल गती नरक ? तिर्यं च १
 नीनी च्यार मास प्रत्याख्यानीनी । नर ३ देवतानी ४ ।

जावजीव वरिस चउमास । पस्कग्ग निरय तिरियनरअमरा

स्युं रोके समकित ? अनुव्रत ? यथाख्यातचारीत्र ४ ए च्यार
 सर्वविरती ३ । गुणने रोके ॥ १३ ॥

सम्माणु सच्चविरइ । अहस्काय चरित्तघायकरा ॥२३॥

संजलनो जलनी? प्रत्याख्यानीनो
रजनी? अप्रत्याख्यानीनो प्रध्वी रेखा सरीखो चार जेदे क्रोध
नी? अनंतानुबंधिनो पर्वतनी । होय ॥

जल रेणु पुढवी पध्वय । राईसरिसो चउ धिहो कोहो ॥
तरणानी सखी वा नेत्रनी वेल पथरना थांजानी उपमा तुड्य?
नी? लाकमाना? हारुकाना? । मान चार जेदे ॥ १४ ॥

तिण सलया कठ ठीअ । सेलठंजोवमो माणो ॥१४॥

इवे माया वांक वांसनी बाढ्य बोकमानुं सिंघ? नीवरु वांसना मु
ब्रषज मुत्रघारे पमेली । ल समान? ॥

माया वलेहि गोमुत्ति । मिठ सिंग घण वंसिमूल समा ॥

इवे लोज रंग हलदर? गामा नगरनाकर्दमना कर्मजना रंग जेवो
नी मली? तेना । ए सोल कषाय ॥ १५ ॥

लोहो हलिद्व खंजण । कदम किमि राग सारिहो ॥१५॥

इवे जे कर्मनो उदय होय जी हासी? रति? अरति? शोग? जय?
वने । डगंठा? ॥

जस्सुदया होइ जिण । हास रइ अरईसोग जय कुह्या

ते ठ नीमीत्तथी थाय वाअ
थवा स्वजावे थाय अन्यथा ते । ते इहां हास्यादीक मोहनीय ॥१६॥

स निमित्त मन्नहा वा । तं इह हासाई मोहणिअं ॥१६॥

अजिलाष जे कर्मने बसे करीने होय
पुरुषनो स्त्रिनो ते बेनो पण । ते अनुक्रमे ॥

पुरिसि ढी तडुजयंपइ । अहिलासो जघसा हवइ सोड ॥

स्त्रि? पुरुष? नपुंसक? वेद वीषय बकरीनी लींमीनो ताप तरणा
नो उदय जांणवो । नो ताप नगरनो दाइते समान ॥१७॥

थी नर नपुं वे उदत्त । फुंफुम तण नगर दाह समो ॥१७॥

एकंडी? बेरंडी? तेरंडी? गर्दज उंट जेवी चाल? उपघात?
चोरंडी? ए जाती चोक। होय पापथ्री ॥ १८ ॥

इग बि ति चउ जाइत । कुस्कगइ उवघाय हुंतिपावस्सा ॥

अमनोइ वण? गंध? रस? नही पेहेलुं संघयणए तथा संस्थानए
फर्स? ए च्यार । बाकी दसे होय ॥ १८ ॥

अपसन्न वन्नचऊ । अपढम संघयण संठाणा ॥१८॥

हवे संघयण कहेठे । संघयण ते

सुं । हारुकांनो समुह । ते ठ प्रकारे वज्ररुषज्जनाराच? ॥

संघयण मठि निचउ । तं ठठा वज्जरिसहनारायं ॥

तेमज रुषज्जनाराच? । नाराच? अर्धनाराच? ॥ १९ ॥

तह रिसहनारायं । नारायं अर्धनारायं ॥१९॥

कीलीकाएवेवतुइइहां । रीषज्जते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्जनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह । रिसहो पटोअ कीलिआ वज्जं ॥

बे बाजु मांहोमांही बंध ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स
मर्कट बंध । रीरे होय तिरि नरने ॥ २० ॥

उज्जत मकरु बंधो । नारायं इम मुरालिंगे ॥ २० ॥

हवे संस्थान नाम समचोरस?

निग्रोध? । सादी? वामण? कुज? हुंरुक? ॥

समचउरंस? निग्गोह? साइ? वामणय? खुज? हुंमेअ? ॥

ए जीवना सरीरने ठ जेदे सर्वथा जला लक्षण सहीत प्रथम
आकार । जाणवुं ॥

जीवाण ठ संठाणा । सब्ब सुलस्काणं पढमं ॥२१॥

नाज्जी उपरनो जाग सुलक्षण त्रीजुं मुख पीठपेट रदय तेने वर्जीने

२१

बाकी जलां ॥

ते बीजुं ।

नाहिनवरि बीअं । तइअं महो पिड्डिनअरउरवज्जां ॥

माथुं कोट हाथ पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी ॥३२॥

सीर गीव पाणी पाए । सुलखाणं तं चउठं तु ॥३७॥

वीपरीत वा उल्लु ते पांचमुं अंग । सर्वप्रकारे अशोजन होय ठुं ॥

विवरीयं पंचमंगं । सबहुं लखाणं जवे ठठं ॥

ए रीते सरीरना आकारनी वी श्री जिनेंइ प्रधान वीतराग प्रचुये
धी कही । ॥ ३३ ॥

संठाण विहा जणिआ । जिणांदवरवीयरागेहिं ॥३३॥

ए केहेवे करी पापतत्व ४ जेद ८२ कहा ॥

इति पापतत्व ॥ ४ ॥

हवे आश्रव जेद ४२ इंडीए जोगे पांच च्यार पांच त्रण अनु
कषाय ४ अव्रतए । क्रमे जेद ॥

इदिअ कसाय अवय । जोगा पंच चउ पंच तिन्नि कमा ॥
पापकीरीया २५ पचीस । एक समस्त कही अनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियानु पाणवीसं । इमानु तानु अणुकमसो ॥३४॥

हवे कीरीयानां नाम कायाए अ परउपर द्वेष करे ते? पाउसीअ
कार्य करे ते कायकी? खरुग आ की स्वपरने परीताप उपजावे ते
ये शस्त्रथी ते अहिगर्णका? । परितापकी कीरीया? ॥ [या

काइअ? अहिगरणिआ १ पाउसिआ ३ पारितावणी ४ किरि

जीवहींसा करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीर्वाहथी
पातकी? आरंजकी ते घर अधिक इहे वा मेलवे ते परिग्रकी?
घरांशा कृषि आदे करे ते? कपटकरी ठमे ते मायावचीयकी? ३५

पाणाइवाया५रंजिअ६। परिगहिया७मायवतीय८।३५

मिथ्यात्वदर्शन प्रत्ययकी कांइ व्रत नीयम न धरे ते अपञ्चखाण
ते खोटाने खरू खराने की? कांइ वस्तु माठा कामरागथी जुए
खोटु मांने जिनवचनथी ते दृष्टीरागकी? फर्ष प्रत्ययकी ते कांइ व
वीपरीत ते? । स्तु माठा कामरागे फूसें ते ॥

मिन्हादंसण वतीए। अपञ्चस्काणीय१०दिट्टी११पुट्टीय१२

परवखाणे राजी थायते सामंतोपनिअ
मातुंचीतवे मनमां स्वपरने की? यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस
दुःखदाइ ते पाफुचियकी? षिकी? पोताने हाथे दुष्ट कृत्य करे ते
आप रिद्धी अश्वादि देखी। स्वहठीकी? ॥ ३६ ॥

पाफुच्चिय१३सामंतो। वाणीअ१४नेसत्ति१५साहठी१६।३६

मंगावे कांइ पर पासे ते आणव शुन्यचीत्ते लेवा मुकवादि करे ते अ
णीकी? वीदारवुं वा ज्ञागवुं फल णाजोगकी? आलोक परलोक धर्म
आदे ते वीदारणकी? । वीरुद्ध करे ते अणवकंखप्रत्ययकी?

आणवणि१७वियारणीया१८। अणजोगा१९अणवकंख

त्रिकणे मनोइथी रा[पञ्चइआ]॥

पोताना कार्यं उपरांत घटादि क। गे राचीने करे ते पीऊकी? द्वेषे को
रावे वा माठा योगे लागे ते अना इने माठे ज्ञावे खीजवुं ते दोषकी?
पयोगकी? घणा मली करे ते वा हवे गुणगणे ?३ मे केवलीने सु
करावाथी सर्व कर्म बंधाये ते स ध रीते पालतां पण काययोगथी
मुदाणकी? । लागे ते इरियावहीकी? ॥ ३७ ॥

अन्नापयोग२१समुदाणय२२। पिऊ२३ दोस२४ रियावहि

ए प्रकारे पाप आवे ते आश्रवतत्व ॥ ५ ॥ उ०४३[आ२५]॥३७॥

इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

हवे संवर जेद ५७ समिति ५ मुनीनो धर्म? ० ज्ञावना? २ चारीत्र ५
गुप्ती ३ परीसह २२ । तेना जेद ॥

समई गुप्ति परीसहा । जइधम्मो ज्ञावणा चरिताणि ॥

पांच जेदे करी सत्तावन सर्वना
पांच त्रण बावीस दस बार । थया समिती आदेना ॥ ३७ ॥
पाण ती डुवीस दस बार । पंच जेएहिं सगवन्ना ॥ ३८ ॥

हवे सुमति पांच चालवानी? बोलवा मलमुत्र पठवणानी? सुमति
नी? गवेषणानी? लेवामुकवानी? । ते तेने वीषे जली मती ॥

इरिआ? ज्ञासे २ सणा ३ दाणे ४ । उच्चारे ५ सामई सुअ ॥

मन गोपववुं? वचन गोपववुं? काया गोपववी? तीमज ए त्र
माठा कांमथी । एण गुप्ती ॥ ३९ ॥

माणगुप्ती १ वयगुप्ती २ । कायगुप्ती ३ तहेवय ॥ ३९ ॥

हवे परीसह २२ जुख सहे? तरस मांस सहे? वस्त्र जुने नडे सहे? अ
सहे? सीत सहे? उष्ण सहे? सातासहे? खीनेरागेलेवायनही?

खुहा? पिवासा २ सि ३ उएहं ४ । दंसा ५ चेला ६ रई ७ णिउ ८ ॥

चालवाथी? समवीषम जग्याये डुर्वाक्य सहे? मारपरीसह? मा
बेसवाथी? सज्यापरीसह सहे? गवानो परीसह? ॥ ४० ॥

चरिआ ९ निसीहिया १० अक्कोस ११ वह १३ जायणा १४

अणपामे? रोगआ [सिआ ११ । देह वस्त्र मेले? बहु माने ॥ ४० ॥
वे? राज प्रमुख फसें सहे? । लेवाय नहीं? सर्व प्रकारे सहे ॥

अलौज १ ५ रोग २ ६ तणुफासा १ ७ मल १ ८ सक्कार १ ९ परिसहा

विद्याबुद्धी? अज्ञान? उपसर्गे ए प्रकारे बावीस जेदे त्रीवीध्ये
धर्मे अरुग? अज्ञावंत । चले नहीं सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना २ ७ अन्नाण २ १ सम्मतं । इअ बावीस परिसहा ॥ ४१ ॥

इवे जतीधर्म दशज्ञेदे ते क नीलोन्नता? इहारोध? आश्रव त्या
मा? सरलता? नमृता? । गपणुं? जाणवुं ॥

खंति? अऊवपुमद्वव३ । मुती४तव५संजमेअ६बोधवे ॥

सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस जेदे जतीनो
परीग्रह ममता रहीत? वली । धर्म जाणवो ॥ ४१ ॥

सच्चं१सोयं७अकिंच-णं८एच । वंजं?७च जईधम्मो ॥४२॥

इवे ज्ञावना वारप्रथम संसारी च्यारगती योनी७४लाषतेनांडुखर्चिं
संबंध अनीत्य ठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
ने शरण नथी? । जासे? कोइ कोइनुं संबंधी नथी? ॥

पढम मणिच्च१मसराणं२ । संसारो३एगयाइ४अन्नत्तं ५॥

शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवेते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
आश्रव? कर्म रोके ते संवर? । ते? नवमी ॥ ४३ ॥

असुइत्तं६आसव७सं-वरोअ७ । तह निऊराएनवमी ॥४३॥

उ इव्ये पुरीत लोक स्वरूप चीं दुर्लज धर्म साधक अरिहंत क
तन? समकीत ज्ञावना? । श्रीत ए ज्ञावना? ।

लोगसहावो? ० बोही? १ । दुद्धहा धम्मस्स साहगा अरिहा
ए आदी ज्ञावनानु प्रत्येके चीं ज्ञाववी जीवे यथार्थ उद्यमे
तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥

एयानु ज्ञावणानु । ज्ञावेअवा पयत्तेणं ॥४४॥

इवे चारीत्र पांच समज्ञावे सर्व सावद्य, ठेदोपस्थापन होय बीजुं चा
त्यागरूप सामायकचारीत्र? इहांप्रथम रीत्रते वनीदिहा देवारूप ?

सामाइअणु पढमं १ । ठेनुवठावणं ज्ञवे बीअं २ ॥

परीहारवीशुधी तप विशेष सुद्धम संपराय तेम दसमे गुणग
चारीत्र नवजणे होय? । णे? वली ॥ ४५ ॥

परिहारविसुद्धीयं३। सुहुमं तह संपरायं च४ ॥४५॥
 तेवार पढी यथाख्यात चारीत्र ?। वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये
 ततो अहखायं५ । खायं सध्वंमी जीवलोगमि ॥
 जे आदरी पाली जला हीतका पोहोचे अजर अमर स्थानक जे
 रक । मोहस्थानके ॥ ४५ ॥
 जं चरिण्ण सुविहित्रा । वच्चंति अयरामरंघाणं ॥४६॥
 ए रीते संवरतत्व ठवुं ॥ ६ ॥ जेद ५७

इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

हवे नीर्जरा जेद? अनही असन वा अजीग्रहे वा? धनिमादिसंज्ञारे
 आहार? उणोदरी एक कवलादीनि? व्रतिसंखेप? रसवीगेनुं तजवुं?
 अणसण? मुणोइरिया? । वित्तिसंखेवाणं? रसञ्चानु४ ॥
 लोचादीके करीने? अंगोपांग सं ए ठ बाऊतपना जेद होय
 कोचवे करी? । लोक प्रसीद ते बाऊ ॥४७॥
 कायकिल्लेसो५संली-णायय६। बद्यो तवो होई ॥ ४७ ॥
 पाप लागुं ते गुरु पासे कही प्रायडि आचार्यादीकनी सेवादिक तेम
 तलेधगुणी वमेरानो वीनय करे? । ज पांचजेदे? जणवादी सजाय ?
 पायडित्तं? विणु ५। वेयावच्चं३ तहेव सज्जानु४ ॥
 पदस्थादी चार जेदे धर्म शुक्लध्या ए ठ जेदे अज्यंतर तप होय अं
 न करे? कानसग्ग पण करे? । तरंग मोह हेतु माटे ॥ ४८ ॥
 जाणं५ नस्सग्गोविअ६। अप्रितरनु तवो होई ॥४८॥
 जे दुषण लागे ते दंज रहीत उजय ते आलोपण पणिकमण एवे
 गुरु आगे केहेवुं ॥१॥ पणिकम करि गुरु आगे मिछ्या डुकत देवो
 णु करवुं वा पाप दुषण न ल ॥३॥ अकळप ज्ञात पाणीनो त्याग

गावुं ॥ १ ॥

करवो ॥४॥ कानुसग्ग करवो काय
व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण १ पम्किमाणो १ जय ३ विवेग ४ मुसग्गो ५ ॥

गुरुदत्त वीगयत्यागथी जाव ठमासी तप परांचीते जे गञ्जबाहीर लीं
नुं करवुं ॥६॥ कांश्क व्रत पर्जायनुं यथा गबाहीर यावत् योग काल
योग ठेदवुं ॥७॥ सर्वथा व्रत पर्जायनुं ठे क्षेत्र बाहीर सिद्धसेन दिवा
दवुं ॥८॥ सर्व व्रत पर्यायनुं ठेदवुं नेव करनी परे ते निश्चे ॥१०॥
ली यथायोग तपनुं देवुं ॥ ९ ॥ ॥ ४९ ॥

तव ६ हेय ७ मूल ८ अणवठयाय ९ पारंचिय चेव १० ॥४९॥

सेवनादी जक्ति? रदयप्रेम? उपजाववुं वा बोलवुं? अवर्णवादनुं
गुणस्तुतीनुं ॥ गोपववुं? ॥

जती १ बहुमाणो २ वन्न । जणणं ज्ञासण ३ मवन्न वायस्स ४ ॥

तेत्रीस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीहार वा त्याग? । ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायाण परिहाणो ५ । विणुन संखेवुन एसो ॥५०॥

आचार्यनी पंचाचार पाळे ते? ठठ अठमादी तपसी? नवदिक्की
उपाध्याय सुत्र जणावनारनी? ते शीष्य? रोगी? साधु तेमनी? ।

आयरिय १ उवज्झाय २ । तव ३ स्सिसेहे ४ गिलाण ५ साहुसु ६

समानधर्मी? चतुर्वीधसंघ? एक साधुनो । एम वैयावच होय दस
परीवार? घणा मुनीनो परीवार? तेमनी । प्रकारे ॥ ५१ ॥

समाणुन्न ७ संघ ८ कुल ९ गण १० । वेयावच्चं हवई दसहा ५?

ध्यानजे एकाग्रता चार जेदे नीश्चे । आर्त्त? रूइतेमज धर्मध्यान ३ वली
द्याणं चक्रुविहं खलु । अत्तं? रूइं १ तहेव धम्मं च ३ ॥

शुक्लध्यान ४ वली ते चार चार जेदे नीश्चे जाणवा एटले चा

पण प्रत्येके प्रत्येके । रेना १६ जेद ठे ॥ ५२ ॥

सुकंध पुण पत्तयं । चउविहं चव नायवं ॥५३॥

बार जेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्वना जेद ४ बंधते कर्म
ए प्रकारे नीर्जरातत्वा ॥७॥ जेद १२ नुं बांधवुं चार जेदे ते कहेठे ॥
बारसविहं तवो नि-ऊराय । बंधोय चउविगप्पो य ॥

प्रकृतीबंध १ श्रीतीबंध १ अनुज्ञागबंध १ प्रदेशबंध १ ए जेदेकरी जाणवा ५३

पयइ १ ठीई २ आणुज्ञाग ३ । पणस ४ जेएहिं नायवा ॥५३॥

प्रकृती ते स्वज्ञाव कह्यो जे श्रीती ते कालमान अथवा
म सुंठ तीखी लींब कटुक । काल हरण समयादि जेदे ॥

पयई सहाव वुत्ता । णिइ कालोवहाराणं ॥

अनुज्ञाग ते रसबंध जाणवो प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच
एक णि गुणादि । य वा मेलववुं ॥ ५४ ॥

आणुज्ञागो रसो नेउ । पणसो दलसंचउ ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुलउ उत्तर १ ५८ इहां वेदनी १ मोहनी १ आयु १ नाम १
ज्ञानावर्णि १ दर्शनावर्णि १ । गोत्र १ कर्म ॥

इह नाण १ दंसणा २ वरण १ वेअ ३ मोहा ४ ऊ ५ नाम ६ गोयाणि

आयु ४ नाम १ ०३ गोत्र २ अंतरा

अंतरायकर्म १ ए मुल आव वली यकर्मनी ५ एवं उत्तर जेदे आ
उतर ज्ञा ० ५ ६ ० एवे ० १ मो ० १८ ठेनी ३ ५८ ॥ ५५ ॥

विग्धं च पण नव डुअ अठवीसां चउतिसय डु पण जेर्य ॥

हवे मुलकर्मनी स्थीती ज्ञाना वेदनीकर्म १ नीश्वे वली अंतराय
वर्णि १ दर्शनावर्णिकर्म १ । कर्म १ ॥

नाणो १ दंसणा २ वरणो । वेयाणी ३ चव अंतरा एअ ४ ॥

ए चारे घातीकर्मनी त्रीस सागरोपमनी श्रीती उवकृष्टी ठे

कोमा कोम ।

॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी । अयराणं षिड् ऊक्रोसा ॥५६॥

सितेर कोमा कोम सागरो मोहनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोमनी
पनी थीती । नाम गोत्रनी ठे ॥

सित्तरी कोमा कोमी । मोहणीए१वीस नाम२गोएसु३ ॥

तेत्रीस सागरोपमनी थीती । आयुकर्मनी ठे एरीते स्थीतीबंध उत्
कृष्टो कष्टो ॥ ५७ ॥

तित्तीस अयराइं आउध षिड् बंधमुक्रोसा ॥५७॥

इवे बार मुहूर्त्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो आठ मुहूर्त्तनो नाम
घमीनो ऊघन्य वा थोमो । कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना । वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पांच कर्मनो ऊघन्य स्थि एरीते घाती अघातीनी बंध स्थि
ती बंध अंतर मुहूर्त्तनो ठे । तीनुं प्रमाण कहुं ॥ ५८ ॥

सेसा णंतमुहुत्तं । एयं बंधठिड् माणं ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

इवे मोहूतत्व नव जेदे कहेठे जीवइव्यनुं प्रमाण१ वली हेत्रनुं
उता पदनी परूपणा१ । मान१ फरसना१ ॥

संतं पय परूवणाया१ । दध पमाणं२च खिक्त३ फुसणाय४॥

कालमान१ सिद्धनो अंतर१ रहे जावमान१थोमा घणानुं मान१
वानो जाग१ । नीश्वे एवं नव ॥ ५९ ॥

काखोय५अंतरं६जागो७ । जावे८अप्पाबहुएचेव ॥५९॥

उतापणे ठे नीर्मल मोहूपद वर्ततुं ठे आकास फुलवत् नथी अ

१९

ते जगतमां ॥

वृत्तं ॥

संतं सुध्र पयत्ता ।

विद्यंतं खकुसुमं व न असंतं ॥

मोक्ष इति पद तेहतणी ।

परूपणा गति मार्गणादीके करीने
कही ठे ॥ ६० ॥

मुस्कृति पयं तस्सठ ।

परूवणा मग्गणाईहिं ॥६०॥

गति च्यार४ इंडी पांच५ काय
ठ६ ।

जोग त्रण३ वेद त्रण३ कषाय च्या
४४ ज्ञान आठ७ ॥

गइ? इंदिअशुकाए३।

जोए४वेए५कसाय६नाणोसु ७॥

संजम सात७ दर्शन चार४ लेस्या
ठ६ ।

त्रव्यवेश सम्यक्त ठ६ संनिवेश
आहारिवेश ए मार्गणा कही६?

संजम७दंसाणाएलेसा १०। त्रव११सम्मे१२सन्नि१३आहारे

हवे केटली मार्गणाए सिद्धि। मनुष्य त्रव्यत्व? संनि? यथाख्या
गति? पंचेडी जाति? त्रसकाय? । त चारीत्र? ॥

नरगइ? पाणिंदिशुतस३।

त्रव४सन्नि५अहस्काय ६ ॥

हायक सम्यक्त मोक्ष पामे?
अणहारी मार्गणा? ।

केवलदर्शन? केवलज्ञान? ए दशे
मोक्ष पामे नहीं बाकी मार्गणाए
मोक्ष छार? ॥ ६२ ॥

खइयसम्मत्ते७मुस्करोणहार७केवलदंसाणाएनाणे१०नसेसेसु

हवे इव्यप्रमाणमां सिद्ध
जगवान् तेमना ।

जीवइव्य होय अनंत संख्याये
छार२ ॥

दध्वपमाणे सिद्धाणां ।

जीवदध्वणि हुंति णंताणि ॥

चन्द्रराजलोकना असंख्यात
मा ।

जाग एकमां एक सिद्ध ठे वा सर्व
सिद्ध ठे छार३ ॥ ६३ ॥

खोगस्स असंखिजे ।

जागे एकोय सब्बेसिं ॥ ६३ ॥

सिद्धनी स्पर्शना अधीकी ठे द्वार ४ एक सिद्ध आश्री सादि अनंत ठे स
हवे काल द्वार कहे ठे । व आश्री अनादि अनंत ठे द्वार ५ ॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पमुच्च साइजणंतो ॥

तीहांशी पमुवाना अजावथी । सिद्धेने अंतर नथी द्वार ६ ॥ ६४ ॥

पम्बियाया जावानु । सिद्धाणं अंतरं नत्ति ॥ ६४ ॥

सर्व संसारी जीवोने अनंतमे । जागे सिद्ध ठे द्वार ७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सब्वजीयाणमणंते । जागे ते तेसिं दंसणं नाणं ॥

हायकजावे ठे परिणामीकजावे वली होय जीवत्वपणुं ॥ द्वार ८ ॥

हवे सिद्धना १५ जेद ॥ ६५ ॥

खइएजावे परिणा-मिएय पुण होइ जीवतं ॥ ६५ ॥

जिन सिद्ध अरिहा? सामान्य के घरवासे सिद्ध ते? तापसादीक
वली? तीर्थ थाप्या पढी सिद्ध ते? लोंगे ते? जिन लोंगे? स्त्री? नर
तीर्थ थाप्या विना सिद्ध ते? । पुरुष? क्रतनपुंसक? ॥

जिण १ अजिण २ तिन्ना ३ गिहिय अत्र ६ सलिंग ७ यी ८ नर ९

[तिन्ना ४ । प्रतीबोधे सिद्ध ते? [नपुंसा १० ॥

बाऊ प्रत्यय देखीने सिद्ध ते? एक समे एक सिद्ध ते? एक स
पोतानी मेले सिद्ध ते? । मये अनेक सिद्ध ते? ॥ ६६ ॥

पत्तेय १ सयंबुद्धा ११ बुद्धबोहि १३ क १४ णिकाय १५ ॥ ६६ ॥

हवे अट्टपा बहुत्व द्वार ९ स्त्रि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
थोरा नपुंसक सिद्ध थया । त गुणा द्वार ९ ॥

थोवा नपुंससिद्धा । थीनर सिद्धा कमेण संखगुणा ॥

एम मोक्तत्व नवद्वारे एकहुंते । एम नवेतत्व लेषमात्र कह्यां ॥ ६७ ॥

इय मुक्कतत्तमेयं । नवतत्ता लेसउ जणिया ॥ ६७ ॥

जीवादी नवपदार्थ प्रत्ये । जे जीव जाणे तेहने होय सम्यक्त दर्शन गुण
जीवाइ नव पयत्ते । जो जाणइ तस्स होइ सम्मतं ॥

अथवा उपयोगपणे सद नवतत्व प्रत्ये अजाणताने पण
हे तो तेहने होय । सम्यक्त ॥ ६८ ॥

ज्ञावेण सदहंतो । अयाणमाणोवि सम्मतं ॥ ६८ ॥

सधला श्री जिनेश्वरनां कहेलां । जे वचन ते नही वीपरीत होय ॥

सधाइं जिणेसर ज्ञा-सिआइं वयणाइं न अन्नहा हुंति ॥

एहवीबुद्धिजे जीवना मनमां । सम्यक्त निश्चलते जीवने जाणवुंइण

इअबुद्धि जस्स माणे । सम्मतं निच्चलं तस्स ॥ ६९ ॥

हवे सम्यक्तनो महीमा कहेवे फरस्युं होय जे जीवे सम्यक्त प्रत्ये ॥
अंतरमुहूर्त्त काल मात्र पण ।

अंतोमुहूर्त्तं मितंपि । फासियं हुज्ज जेहिं सम्मतं ॥

ते जीवने अर्द्ध पुज्जल मांदि फरवुं होय नीश्वे संसारमां पण
काल प्रमाण । उपरांत नही ॥ ७० ॥

तेसिं अवह्व पुग्गल । परियटो चेव संसारो ॥ ७० ॥

हवे पुज्जल परावर्त्त ८ प्रकारे कहे ज्ञावथी? च्यार जेद बे प्रकारे
बे इव्यथी? खेत्रथी? कालथी? । बादर सुद्धम ४ ए ८ ॥

दधे? स्कित्ते? काले? । ज्ञावेअचउहउह बायरोसुहुमो४ ॥

होय अनंती उत्सर्पिणी अव परीमाण पुज्जल परावर्त्त एकनो
सर्पिणी । कालमान ॥ ७१ ॥

होइ अणांतु स्सप्पिणि । परिमाणो पुग्गलपरटो ॥ ७१ ॥

उदारीकादीक सातेनी वर्गणा । एकजीव मुके फरसीने सर्वप्रमाणुप्रत्ये

उरलाइ सत्तगेणं । एग जिउ मुअइ फुसिअ सबअणु ॥

जेटले काले ते थुल इव्य पुज्जल इव्यथी सुद्धम सात अनेरी वा

परावर्त्त काल धाय ।

बीजी वर्गणा ॥ ७२ ॥

जित्तिअकालि सथूलो । इव्वे सुहुमो सग न्नयरा ॥७२॥

लोकाकाशना सर्व प्रदेश उत्स समय अणुजाग बंधनां सर्व स्था
पिणीना सर्व । नक ॥

ल्लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुजागबंध ञ्णोय ॥

तेम तेम अनुक्रमे मरणे क फरस्या ते क्षेत्रादी थूल सुद्धम प
रोने । द्योपम धाय ॥ ७३ ॥

तह तह कम मरणेणं । पुट्टा खित्ताइ थूलि यरा ॥७३॥

उत्सपिणी अनंति मली । एक पुज्जल परावर्त्त काल जाणवो ॥

उसप्पिणी अणंता । पुग्गलपरियहन मुणोयवो ॥

तेवां अनंता पुज्जलपरावर्त्त गतका तेथी आवतो काल अनंत गुणा
ले कख्या तेवो अनंतोकाल गयो । पुज्जल परावर्त्त काल वे ॥७४॥

तेणंता तीअद्धा । अण्णागयद्धा अणंतगुणा ॥७४॥

इवे उ इव्व दश द्वारे कहेवे प सप्रदेशी? एक? क्षेत्र? सक्रीय
रीणामी? जीव? मुती? । पणं? ।

परिणामि? जीव? मुत्तं? । सपएसो ४ एग ५ खित्त ६ किरिअयाय

नोत्थ? कारण? कर्त्ता? । सर्वगत इति वीच्यार अमीलपणे
अप्रवेशपणे र्ह्यावे ॥ ७५ ॥

णिच्चं ८ कारण एकत्ता १० । सब्वग दमिदिरहि अपवेसे ७५

ए प्रकारे मोहकत्व नवमुंण ए प्रकारे नवतत्व प्रकरण समाप्त
उत्तर जेदण ॥ थयुं उत्तर जेद सर्व १७६ ॥

इति मोहकत्व ॥ ७५ ॥ इति नवतत्व समाप्त ॥ ७५ ॥

हवे चोवीस पाठे करी मंरुकप्रकरण वा बिचार बटव्रीसीका प्रारंज ॥

॥ अथ चउवीस मंरुक ॥

नमस्कार करीने ऋषजादिक तेमने कह्यो जे सिद्धांत तेनो बिचा
चोवीस तीर्थंकर प्रत्ये । र तेनो लेषमात्र तेनुं देखामवुं ते ॥

नमिउं चउवीस जिणे । तस्सुत्तवियारलेसदेसणउ ॥

२४मंरुकपदे करीने तेज नीश्वे । स्तवीस सुणजो हे ज्ञव्य जीवो ?

दंरुगपएहिं ते च्चिअ । थोसामि सुणेह जोऊवा ॥१॥

हवे मंरुकसंख्या कहेठे सात नर प्रथवीकायादी पांचनां५वेरंडी
कनुं१असुर देवादीक दसनां १०। आदी त्रणनां३नीश्वे वा समुच्चे ॥

नरइआ असुराई । पुढवाई बेंदियादनुं चव ॥

गर्जज तीर्थच पंचेंडी१ मनुष१ अंतरदेव सोल१ ज्योतिषिदेवपां
ए बेनां । च१वैमानीकदेव बे१एत्रणनां॥१॥

गप्रय तिरिय माणुस्सा । विंतर जोइसिय वेमाणी ॥२॥

संखेपमात्र सरलपणे आ प्र अथ चारसंग्रह सररीर५सररीरमाप३
करण कहीसुं । हामबंधनी रचना ते संघयणा६ ॥

संखित्तयरीउ इमा सररीर१मोगाहाणाय२संघयणा३

संज्ञास्थान ते ४।१० आकृती६ लेस्या६ इंडी५ बे जेदे समुद्धा
कषाय४ । तउ ॥३॥

सन्ना४संठाणा५कसा य६।लेस७इंदिय८७९समुग्घाया१०।३।

इष्टी३दर्शन४ज्ञान५एज्ञानअ । जोग१५ उपयोग१२ एकसमे
धीकारे अज्ञान पण३ग्रह्यांठे । उपजवुं१एकसमे मरवुं१थीतीतेआयु३

दिठि१दंसणा१२नाणे । जोगु१४वजुगो१५ववाय१६ववाण१७

पर्जासी ते शक्ती६ के । संज्ञा३ गती ते जवांतरे गमन१ [ठिई१७।

टवी दीशीनो आहार ले१। आगती जवांतरथी आववुं१वेद३।

पङ्कति किमाहारे । सन्नि गई आगई वेये ॥ ४ ॥

ए द्वार चोवीसनी गाथा बे रंरुक रंरुक प्रत्ये द्वार १४ केहेवां॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ १ ॥

द्वार? चार शरीर गर्जज तीर्येच मनुषने पांचे बाकी१? रंरुके
बाउकायने होय । त्रण सरीर द्वार ? ॥

चउगप्रतिरिय वाऊसु । मणुआणां पंच सेस ति सरीरा । द्वार?

द्वार १ थावर चारने ऊघन्य अंगुलने असंख्यातमे
उत्कृष्ट ए बे अवगाहना । जागे होय सरीरनी ॥ ५ ॥

थावर चउगे डुहउ । अंगुल असंख जाग ताणू ॥५॥

बाकी वीस रंरुके ऊघन्य स्वजावीक अंगुलनो असंख्यातमो
वा सर्वधी लघु सरीर । अंस वा जाग ।

सधेसिपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असंखं सो ॥

हवे उत्कृष्टधी तो पांचसे घ नारकीने हवे सात हाथनुं
नुष सरीर उघे । देवतानां तेर रंरुके ॥ ६ ॥

उक्कोस पाणसय धाणू । नेरइया सत्तहउ सुरा ॥ ६ ॥

गर्जज तीर्येचने एक हजार जो वनस्पतीने जाजेरुं जोजन एक
जननुं मडादिकनुं । हजारनुं होय ॥

गप्र तिरिसहस्स जोअणा विणास्सईअहिय जोअणासहस्सं

मनुषने तेरंडी कानखजुरादि बेरंडीने सरीर जोजन
क ए बेने त्रण गाउनुं । बारनुं शंखादिकनुं ॥७॥

नर तेइंदि ति गाऊ । बेदिअ जोयाण बार ॥ ७ ॥

जोजनएकनुं चोरंडीने सरीर जमरादिकनुं । देहउंचत्वपपोसुत्रेकहुं बे

जोयाण मेगं चउरिंदि । देहमुच्चतणेण सुए जणियं ॥

वैक्रियदेहनुं बली उत्तरवैकी अंगुलनो संख्यातमो जाग

य आश्री । प्रारंभतां ॥ ८ ॥
 वेऊबिय देहं पुण । अंगुल संखं समारंभे ॥ ८ ॥
 देवताने मनुषने अधीक सा तिर्यचने नवसें जोजन वैकीय
 ख जोजन वैकीय । देह मान ।
 देव नर अहिअ लस्कं । तिरियाणं नवजोयाण सयाइं ॥
 बमसुं वली नारकीनुं स्वदेहथी । कहुंवे वैकीय सरीरनुं मान उत्कृष्टुं ॥
 डुगुणं तु नारयाणं । जणियं वेऊबिय सरिं ॥ ९ ॥
 वैकीयनी पीती अंतरमुहू मुहूर्त्त चार तीर्यच मनुषने वीषे
 र्त नारकीने रहे । रहे ॥
 अंतमुहुत्तं निरये । सुहुत्त चतारी तीरीयमाणुएसु ॥
 देवताने वीषे दीन पन्नर उत्कृष्ट उत्तरवैकीय रहेवानो काल
 वा अर्धमास रहे । मान ॥१० ॥ चार २
 देवेसु अर्द्धमासो । उक्कोस विउघणा कालो ॥१०॥
 चार३ थावरपदेवता३३ ना संघयण वीना ठे वीगलेंडी
 रकी१ ए जंगणिस रुंरुक । ने ठेवतुं संघयण एक ठे ॥
 थावर सुर नेरइआ । अस्संघयणाय विगल्ल ठेवठा ॥
 संघयण ब्ये गज्जर्ज । मनुषने तीर्यचने वीषे जाणवां ॥११॥ चार३
 संघयण ठगं गप्पय । नर तिरिएसु मुणेअध्वं ॥ ११ ॥
 चार४सर्व चोवीसे रुंरुके चार चार ५ देवता १३ ने सर्व
 वा दस संज्ञा ठे । चार ४ ने समचोरस संस्थान ठे ॥
 सब्बेसिंचन दह वा साणा । चार४। सब्बेसुरा य चउरंसा ० ॥
 मनुषने ? तिर्यचने ? हुंरुक संस्थान विगलेंडीने ? नारकी
 ब्ये संस्थान ठे । ने ? ठे ॥ १२ ॥
 नर तिरिय ठ संठाणा । हुंमा विगलेंदि नेरइआ ॥१२॥

नांना प्रकारेः घज ते पता
काः सुइउनो समूहः।

परपोटोः वनस्पति वायु अग्नी अ
प्यायने ॥

नाणाविह धय सुई । बुब्बुय वाण वाज तेज अपकाया ॥
पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर आकारे संस्थान कहुंठे ॥ ३ ॥ द्वार ५
तथा चंडमाने ।

पुढवि मसूरचंदा - कारा संठाणज जणिआ ॥ १३ ॥

द्वार ६ सर्व चोवीसे मंरुके चा
रे कषाय ठे । द्वार ६

द्वार ७ लेस्या ठये गर्जज
तिर्यचः मनुषनेः वीषे ठे ॥

सव्वेवि चउ कसाया । द्वार ६ । लेस ठगं गप्रतिरियमाणुणसु ॥

पेहेलीः नारकीः

वीगलेडीनेः वैमानीकनेः ठेहेली ३ ए

तेजकायः वाजकायः ।

सात मंरुके त्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेज वाज ।

विगला वेमाणिय तिलेसा ॥ १४ ॥

ज्योतषीने एक तेजोलेस्याज ठे । बाकी मंरुक सर्व चउदेने होय
चार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेज लेसा ० । सेसासव्वेवि हुंति चउ लेसा ॥ द्वार

द्वार ८ सर्व मंरुके इंडीद्वारतो
सुगम ठे । द्वार ८

द्वार ९ मनुषने वीषे साते
समुद्धात ठे ते कहेठे ॥ १५ ॥

इंदियदारं सुगमं ॥ द्वार ८ ।

माणुआणां सत्त समुग्घाया १ ५

वेदनाः कषाकः मरणाः समु
द्धात ।

वैकीयः तेजसः आहारकः स
मुद्धात ॥

वेयणः कसायः मरणो ३ ।

वेजव्वियः तेजसः ५ आहारे ६ ॥

केवलीः समुद्धात ।

सात ए समुद्धात होय संनीने ॥ १६ ॥

केवलियः समुग्घाए ।

सत्त इमे हुंति सत्रीणां ॥ १६ ॥

एकंडीने सामान्ये केवली

तेजसः आहारकः ? ए त्रण समुद्धात

समुद्रघात? ।

घात वीना चार ठे ॥

एगिंदियाण केवल्लि । तेया हारग विणानु चत्तारि ॥

ते पुर्वोक्त त्रण तथा वैक्रीय ए वीगलेंडीने तथा असंनीने तेजनी
चार वर्जने त्रण समुद्रघात ठे । श्रे ने संनीने पुर्वे कल्याठे ॥१७॥

ते विनु विय वज्जा । विगल्ला सत्रीण ते चेव ॥१७॥

पांच ठे गर्जज तिर्यंच देवताने वी नारकी वायुने वीषे चार ठे त्र
षे केवली? आहारक? एवे वर्जने । ए बाकी मंरुके ठे ॥ द्वार ए

पण गप्र तिरि सुरेसु । नारय वाऊसु चनुर तिय सेसे ॥

द्वार?० विगलेंडीने वै इष्टीठे एक मिथ्या इष्टी ठे बाकी [द्वार ए
थावरने । मंरुके त्रण इष्टी ठे ॥१७॥ द्वार ?०

विगले डु दीठी थावर । मिह्वती सेस तिय दिष्टी ॥१७॥

द्वार?१ थावर पांच? वेरंडी? तेरं चोरंडी? ने वीषे ते वे च [द्वार?०

डी? एसातने वीषे अचहु दर्शन ठे । हु अचहु आगमे कहुं ठे ॥

थावर वि तिसु अचकु । चनुरिंदिंसू तहुंगं सू ए नणिपं ॥

मनुषने? चहु अचहु अवधी बाकी पंनर मंरुकने वीषे प्रत्येके त्र
केवल ए च्यार दर्शन ठे । ए त्रण कहां ठे ॥१७॥ द्वार ?१

माणुआ चऊ दंसणिणो । सेसेसु तिगं तिगं नणिअं?१७॥

द्वार?२ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये । देवता?३ मां तिर्यंच? मां नरकी [द्वार?१
के त्रण त्रण । ?मां होय थावर? पांच मां अज्ञान वे ठे ॥

अर्नाण नाण तिअं । सुर तिरि निरए थिरे अत्राण डुगं ॥

ज्ञान अज्ञान वे वे विगलेंडी मनुषमां पांच ज्ञान त्रण अज्ञान
त्रण? मां ठे । ठे ॥१७॥ द्वार ?२

नाणात्राण डु विगले । मणुए पणनाण तिअर्नाणा ॥१७॥

द्वार?३ अमीआर जोग देव तिर्यंच? ने वीषे तेर ठे प [द्वार?२

ता?३ने नारकी?ने ठे । नर योग मनुष?ने वीषे ठे ॥
 इकारस सुर निरए । तिरिणसु तेर पन्नर माणुणसु ॥
 विगलेंडी३ने चार ठे पांच वा जोग त्रण शेष थावरने४ होय
 युकाय?मां ठे । ॥११॥ द्वार १३
 विगले चउ पाण वाए । जोग तिअं थावरे होई ॥११॥
 हवे जोगनां नामसत्य?असत्य? मुषाए चार मनने ४व [द्वार १३
 मीश्र ते? सत्यामुषा?असत्या? । चनने वैकिय? आहारक? ॥
 सचे अर मीस असच्च । मोस माण वयविउवि आहारे ॥
 उदारीक?ए त्रण मीश्र३सहीत ए कह्या ते जोग १५ उपदिश्या
 कार्मण?एसात जोग कायना । समयमां वा आगममां ॥११॥
 नरलं मीसा कम्मण । इय जोगा देसिआ समण ॥११॥
 द्वार १४ हवे उपयोग १२ त्रण चार दर्शन ए बार जीवनां लक्ष
 अज्ञान ज्ञान पांच । ए उपयोग नाम ॥
 ति अत्राण नाण पाण । चउ दंसण बार जिअ लस्काणु
 ए बार जे उपयोग । कह्या त्रण लोक दर्शी पर[वउगा ॥
 मात्मा तेमने ॥ १३ ॥
 इअ बारसउवउगा ० । त्रणिआ तिलुकदंसीहिं ॥१३॥
 हवे ते रुंरुके कहेठे उपयो बार होय नव उपयोग नारकी? ति
 ग मनुष?ने वीषे । यंच? देवता?३मां ॥
 उवउगा माणुणसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु ॥
 वीगलेंडी बेमां१ पांच ठ उप चोरंडी?मां थावर ५पांचमां त्रण
 योग ठे । उपयोग ॥१४॥ द्वार १४
 विगले डुगे पाण ठकं । चउरिंदिसु थावरे तिअगं ॥१४॥
 द्वार १५संख्यता असंख्या गर्जजतिर्यच?मां वीगलेंडी[द्वार १४

ता जीव एक समयमां । ३मां नारकी १मां देवता १ ३मां उपजे ।
संखमसंखा समए । गप्पय तिरि विगल्ल नारय सुराय ॥
मनुष १मां तो नीश्वे संख्याता वनस्पती १मां अनंता बाकी थावरध
जे एक समयमां उपजे । मां असंख्याता ॥ १५ ॥

माणुआ नियमा संखा । वण णंता थावर असंखा ॥ १५ ॥
असन्नि मनुष आश्री तो द्वार १६ जेम उत्पती द्वारे संख्या कही
असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६
असन्नि नर असंखा । जह उववान्तहेव चवाणे वि ॥ द्वार १६

[द्वार १५ हजार उत्कृष्ट प्रध्वीकायादीध

द्वार १ उबावीस सात त्रण दस वर्ष । चारनुं ॥ १६ ॥

बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किठ पुढवाइ ॥ १६ ॥

त्रण दीवस अग्नी १नुं हवे त्रण नर १नुं तिर्यच १नुं वली देवता
पढ्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेत्रीसनुं ॥

ति दिणगि ति पद्दाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर
विंतर १नुं पढ्योपमनुं ज्यो [तित्तीसा ॥

तीषी १नुं वर्ष लाख अंधीक पढ्योपमनुं ॥ १७ ॥

वंतर पद्धं जोइस । वरिस लस्काहिअं पलिअं ॥ १७ ॥

हवे असुरकुमार १णे अधिक देसेउणा बे पढ्योपम नवनीका
सागरोपम एकनुं । यमां ॥

असुराण अहिय अयरं । देसूण ड पद्धयं नवनिकाए ॥

बारवर्ष उगणपचास दीवसनुं । उमासनुं उत्कृष्ट विगल्लेडी ३ने आयु ॥

बारसवासुण पण दिण । उम्मास उक्किठ विगल्लाऊ ॥ १७ ॥

हवे ऊधन्य प्रध्वीकाय आ अंतरमुहूर्त ऊधन्य आउषानी
ये दस १७ पदोने । स्थिती बे ॥

पुढवाई दस पयाणां। अंतमुहुत्तं जहन्न आन ठिई ॥

दसहजार वर्षनी स्थितिवाला। जवनपती? नारकी? वीतर? ठे १९

दस सहस वरिस ठिईआ। जवणाहिव निरय वंतरयाए

वैमानीक देवताने? ज्योतीषी पल्योपम एकने तेनो आठमो जा
देवताने? ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार? ७

वेमाणिअ जोइसिआ। पल्ल तय ठंस आऊआ हुंति ॥

द्वार? ७ देवता? मनुष? तिर्य ठए पर्जाप्ती होय वली पां [द्वार? ७

च? नारकी? ए सोलने वीषे। चए आवरमां चार पर्जाप्तीठे ॥ ३० ॥

सूर नर तिरि निरएसु। ठ पऊती थावरे चनगं ॥ ३० ॥

विगलेंडीने पांच पर्जाप्ती द्वार? ९ ठए दीसानो आहार होय

ठे। द्वार? ७ सर्व मंरुके पण ॥

विगले पंच पऊती द्वार? ७ ठ द्विसिआहार होई सवेसिं ॥

पांच सुद्धम आवर पदे द्वार? ७ अथ संज्ञा त्रण कहीस ॥ ३१ ॥

जजना जाणवी ॥ द्वार? ९

पाणागाइपए जयणा ॥ द्वार? ९ अह सन्नि तियं जणिस्सामि

चारे नीकायना देवता? ने नारकी? ने वीषे दीर्घकालकी वा

वीषे तीर्यच? ने वीषे। त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥

चनविहसुरतिरिणसु। निरएसु य दीहकालगी सणा ॥

विगलेंडीने हेतुपदेसकी संज्ञाये करी रहीत आवरए सर्व वा

वा वर्तमानकालनी ठे। पांचे ठे ॥ ३१ ॥

विगले हेउवएसा। सन्नारहिआ थिरा सवे ॥ ३२ ॥

मनुषने दीर्घकालनी वा त्रीकाल इष्टीवादोपदेसकी सम्यक्त स

नी संज्ञा ठे। हीते कोइने पण ॥ द्वार? ७

माणुआण दीहकालिअ। दिठिवानवएसिआकेवि ॥ द्वार

द्वार१? पर्जासा पंचेडी तिर्यचने मनुष निश्चे। चार जेदे देवतामां जाय
पङ्क पाणतिरिमाणुय चिय। चउ विह देवेसु गहंति ॥३३॥

संख्याता आयुवावा पर्यासा पंचेडी। तिर्यच मनुषमां तेमज पर्जासा
संखान पङ्कत परिणदि- तिरिय नरेसु तहेव पङ्कते ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय प्रत्ये ए पांच रुंरुकमां नीश्चे देवतानुं
क वनस्पतीकाय। आववुं ठे ॥ ३४ ॥

चू दग पत्तेयवाणे। एएसु चिय सुरागमाणां ॥ ३४ ॥

पर्यासा संख्याता आयुना गर्जजातिर्यच मनुष ए बे नरक सातेमां जाय
पङ्कत संख गप्रय- तिरिय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमांथी नीकळ्या ए उपजे। नथी बाकी बावीस रुंरु
ज बे रुंरुकने वीषे। कमां उपजवुं ॥ ३५ ॥

निर उवदा एएसु। उप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय। तेमां नारकी वर्जिने जीव ॥

पुढवी आऊ वाणस्सइ। मद्ये नारय विवङ्किआ जीवा ॥

सर्व त्रेवीस रुंरुकना आ पोत पोतानां कर्मना प्रमांशना
वी उपजे। प्रजावे ॥ ३६ ॥

सद्ये उववज्जंति। निअनिय कम्माणु माणेणं ॥३६॥

प्रथ्वीकायादी आवरपवीगल३ प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय
तिरी१ नर१ ए दस पदमां। ए जाय ॥

पुढवाई दस पएसु। पुढवी आऊ वाणस्सइ जंति ॥

प्रथ्वीकायादी दसपद थकी तेउकाय वाउकायमां उत्पात वा
निकल्या। उपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाई दसपएहिय। तेऊ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥

तेउकाय वाउकायमांथी प्रथ्वीकाय प्रमुखमां होय पद नरमां

जवुं ।

मनुष वर्जी ॥

तेऊ वाऊ गमाणं । पुठवी पमुहंमी होइ पय नवगे ॥

प्रकृवीकायादी स्थानक दस ते वीगलेंडी थाय वीगलेंडीमांथी नि
मांथी निकळया । कळी ते दसमां जाय ॥ ३८ ॥

पुठवाई ठाण दसगा । विगलाइं तिअ तहिं जंति ॥ ३८ ॥

जवुं आववुं गर्जज जे । तिर्यंचने चोवीसे रंरुके जीवस्थानकने वीषे ॥

गमणा गमाणं गप्रय-तिरिअ्याणं सयल जीव ठाणोसु ॥

समस्त चोवीसे रंरुके जाय तेउकाय वाउकाय ए बेमांथी मनुष
मनुष हवे मनुष थाय बावी न थाय ॥ ३९ ॥ चार ॥ ३१ ॥

स रंरुकमांथी निकळया ।

सवठ जंति मणुअ्या । तेऊ वाऊसु नो जंति ॥ ३९ ॥ चार ॥ ३१ ॥

चार ॥ ३१ ॥ अंतरदीपनां जुमळीयां । तेमने गमन होय अगीयार रंरुके ॥

अंतरदीवा जुअला । तेसिं गईउ हवंति इकारा ॥

दस जुवनपतीमां एक अंत आगती मनुष तिर्यंच मध्येथी ठे
रमां ए अगीयारमां । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक वणे । आगइउ मणुअ्य तिरिएसु ॥ ४० ॥

हवे असंती तीर्यंचनी गती ते बावीस रंरुकमां ठे ज्योतिषि वैमा
जवुं । नीक ए बे वीना ।

असन्नि तिरिए गईउ । बावीसा जोइस विमाण विणा ॥

आगती थावर पांचमां तथा । वीगलेंडी पंचेंडितीर्यंच मनुष ए दसमांठे ।

आगइउ थावर पंच ॥ विगल ३ पंचिंदितिरिय १ नरा १ ॥ ४१ ॥

समुर्गीम मनुष । दस स्थानके जाय पांच थावर वीगलेंडी त्रणा ॥

समुन्निम मणुअ्याणं । दह गईउ पंच ॥ थावरा विगला ३ ॥

पंचेंडी तीर्यंच मनुष ए दस रं आगती तेउकाय वाउकाय वीना

नकमां ।

आठमांथी ॥ ४३ ॥ द्वार ३३

पंचिदियतिरियश्नरा ? । आगइन् तेन वाञ्छ विणा ॥४३॥

द्वार ३३ वेद त्रण तिर्यंच ?

स्त्री पुरुष ए बेवेद चारे [द्वार ३३

मनुष ? मां होय ।

जेदे देवता ? मध्ये होय ॥

वेअतिअ तिरिरेसु । इत्थी पुरिसो य चञ्चविह सुरेसु ॥

पांचपथावर त्रणे ३ वी गलेंडी

नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥

नारकी ? मां ।

द्वार ३३

थिरविगलनारएसु । नपुंस वेञ्च हवई एगो ॥४३॥ द्वार ३३

द्वार ३४ अल्पाबहुत पर्जास

तेथी वैमानीक तेथी ज्ञुवनपती

मनुष तेथी बादर अग्रिकाय ।

तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पङ्कमाणु बायरग्गी । वेमाणिअ ज्ञवणा निरय वितरिआ ॥

तेथी ज्योतिषि तेथी चौरंडी ते तेथी बेरंडी तेथी तेरंडी तेथी प्रध्वी

थी पंचेंडी तीर्यंच ।

काय तेथी अष्काय ॥ ४४ ॥

जोइस चञ्च पाणतिरिआ । वेइंदि तेइंदि जू आऊ ॥४४॥

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥

तीकाय नीश्वे ।

वाञ्छ वाणस्सइ चिय । अहिआ अहिआ कमेणिमेहुंति ॥

सर्वपण ए ज्ञाव ।

हे जिनेश्वर में अनंतीवार पाम्या ठे ॥४५॥

सब्वेवि इमे ज्ञावा ।

जिणा मए णंतसो पत्ता ॥४५॥

हे जिन आज्जवमां तुमारी

नरकादी मंरुकपद त्रमण थकी नीवू

त्रीकरण शुद्ध जत्कीवंतने ।

त मन हेवो ॥

संपइ तुम्ह जत्तस्स । दंरुगपयज्जमाणज्जगहिययस्स ॥

ते मंरु त्रण मन वचन कायमंरु सीघ्रकाले मुजने आपो मोक्षपद

एथी वीरम्ये सुखे पांमे हेवुंते ॥ ४६ ॥

दंम तिय विरय सुलहं । लहं मम दितु मुक्कपयं ॥४६॥

ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्तजिनहं राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान् धवलचं
स आचार्यने । ज्ञाना शीष्य ॥

सिरिजिणहंसमुणिसर- रळे सिरिधवलचंदसीसेण ॥

गजसारमुनी तेणे पदबंधे र ए ते श्री वीरप्रचुने विनती आत्म
ची वा लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहिआ । एसा विन्नति अप्पहिआ ॥४७॥

ए प्रकारे श्री विचार ठत्रीसीका वा चौबीस मंरुक समाप्तः॥१॥

इतिश्री चतुविस मंरुक समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स जगत् पुज्य जगत् गुरु श्री महा
वैश प्रत्ये । वीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सबनुं । जयपूजा जयगुरु माहावीरं ॥

आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता कहु तुं सुत्रधकी पोताने परने हेतुये
पदार्थ ठे ते । ॥ १ ॥

जंबूद्वीपपयठे । वुठं सुत्ता सपरहेठं ॥ १ ॥

खांमूआं?जोजन?क्षेत्र वा वर्ष । पर्वत?कूट?वा शीखर तीर्थ?श्रेण्यो?

खंम?जोयण?वासा? । पवय?कूमाय?तिठ?सेठी?नु?

बीजयो?इह? नदीयो? ए दस समुदाये थाय संघयणी नामे
पदे वा घारे । प्रकरण ॥ २ ॥

विजय?दह?एसल्लिलानु? । पिंमेसिं होइ संघयणी ॥१॥

घार? नेउण? सो?०० खांमूवा जरतक्षेत्रना?१६जोजन?कला प्र

एटले?एणसंख्याये ठे खरुवां । माणेजागाकार करीये एकलाखने

ननुअ सयं खंमाणां । जरह पमाणेण जाईए लस्के ॥

अथवा एकसोने नेत्रये गुणो जरतक्षेत्रना प्रमाण साथे तो होय
 ५२६-६ । १९०गुणो । एकलाख ॥ ३ ॥

अहवा नञअसय गुणं । जरहपमाणं हवई लस्कं॥३॥
 अथ एक खांरुवानुं?जरतक्षेत्रे बेश खांरुआनो हीमवंत पर्वत ने
 त्र ५२६जोजन इकला । हेमवंत क्षेत्र चारनुं४ ॥

अह विग खंमे जरहे । दो हिमवंते अ हेमवई चउरो ॥
 आठ०खांरुआं महाहीम सोल?६खांरुवानुं इरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥
 वंत पर्वतनां ।

अठ महाहिमवंते । सोलस खंमाइ हरिवासे ॥ ४ ॥
 बत्रीस३२ खांरुवां वली नै ए मेलवतां त्रैसठ६३ थयां बीजे
 षध पर्वतनां । पासे पण त्रैसठ६३ थाय ॥

बत्तिसं पुण निसहे । मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥
 चोसठ६४खांरुवां महा ए त्रण रासि जेलवीये तो एकसो नेत्र
 विदेह क्षेत्रनां । १९० थाय ॥५॥ चार ?

चउसठिउ विदेहे । ति रासि पिंमेइ नञअसयं॥५॥चार?
 चार३जोजन एकनुं परीमा समचोरस इहां खांरुवां कस्वां
 ण एइवां । ते करवानी रीती ॥

जोयण परिमाणाइं । समचउरंसाइ ईठ खंमाइं ॥
 लाखजोजननी परीधीना ते लाखना चोथे जागे गुणाकार
 आंकने । कर्थे होय ते गणीतपद थाय॥६॥

लस्कस्सय परिहीए तप्पाय गुणेणय हुंतेव ॥६॥
 जंबूनुं वीषंज एकलाखनुं तेने तद्गुणा ते आंकनुं वर्गमुल काढीयेतो
 करी तेने दसगुणा करे आंक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होय ॥
 विस्कंज वग्ग दहगुण । करणी वहस्स परिउ होइ ॥

पठे ते जंबूद्वीपनुं वीखंज ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं ठे माटे चोथेजागे गणवुं । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥

विखंज पाय गुणित । परित्त तस्स गणियपयं ॥७॥

पराधीनो आंक कहेठे त्रण हजार बसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलस्क सोलस । सहस्स दोयसय सत्तवीस हिया ॥

कोस वा गाठ त्रण ने अठ धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस । ऋआंगलने अधीक ३१६२२७७०
३गा० १२०ध० १३ ॥ आं०अ०॥०॥

कोस तिगं अघावीसं धणु सय तेरंगुल अहियं ॥०॥

इवे क्षेत्रफलनो आंक क नेउकोरु ने ठपंनलाख सोने हजार
हेठे सातसें७००कोरु ने । गुणे लाख घाय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साइं ॥

चोरांणुं७४ वली हजार । मोठसो१५०वली समग्र साधीक ॥९॥

चऊणुं७४ वली हजार । सयंदिवहं च साहियं ॥९॥

एक१गाठ पन्नरसें१५०० । धनुष तेमज धनुष पन्नर१५सहीत ॥

गाउअमेगं पन्नरस । धणुसया तह धणुणि पन्नरस्स ॥

साठ वली आंगुल जंबूद्वीपनुं गणीतपद जाणजो ॥ १० ॥

७९०५६९४१५० । १गा० १५१५ध० ६आं० । द्वार २

सठिं च अंगुलाइं । जंबुद्वीवस्स गणियपयं ॥१०॥द्वार २

द्वार३इवे जंबूद्वीपमांजरत द्वार४ इवे पर्वतसंख्या वैताढय चार४
आथे सात क्षेत्र ठे द्वार ३ । वाटला ने चोत्रीस३४ लांबा ॥

जरहाई सत्तवासाद्वार३ । वियह चउधचउरतिस३४वदियरे ॥

सोल१६ तो वखारा पर्वत ठे । बे चीत्र१ वीचीत्र१ बे जमग१ समग१

सोत्ससः स्वस्कार गिरि । दो चित्तः विचित्तः दोजमगाः ॥११॥
 बसें १०० कंचनगीरी । चारः गजदंता पर्वत तेम सुमेरूपर्वतः ॥
 दोसय १०० कणाय गिरीणां । चउः गयदंताय तह सुमेरूयः

७६ क्षेत्रमर्यादा धारकपर्व एकेनंशा सीतर बसेने आय १६९
 त ते सर्व जेगा गणतां । ॥ १२ ॥ द्वार ४

७ द्वासहारा पिंमे । एगुण सत्तरि सयाडुन्नि ॥११॥ द्वारः
 द्वारः इवे सीखरसंख्या सो चार चार सीखर होय प्रत्येके ॥
 ल बखारा पर्वतने वीषे ।

सोत्सस वस्कारेसु । चउ चउ कुमाय हुंति पत्तेयं ॥
 सोमनस गंधमादन ए बे सात सात कुट डेने आठ आठ रूपी
 गजदंता उपर । महाहिमवंत ए बे उपर ॥ १३ ॥

सोमणास गंधमायण । सत्त छय रूपि महाहिमवे ॥१३॥
 चोत्रीस वैताह्य पर्वतने वीषे । विद्युत्प्रजगजदंत नैषध नीलवंतने वीषे

चउतीस वियडेसु । विद्युत्पह निसह निलवंतेसु ॥
 तेमज मालवंतगजदंतो मेरू नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके डे
 पर्वत एटला उपर । ॥ १४ ॥

तह मालवंत सुरगिरि । नव नव कुमाइं पत्तेयं ॥१४॥
 हिमवंतगीरी सिखरीपर्वतने एम एकसठ पर्वतने वीषे जे कुट डे
 वीषे प्रत्येके अगीयार कुट । तेने ॥

हिम सिहरिसु इकारस । इय इगसठी गिरिसु कुमाणां ॥
 एकठा मेखवतां सर्वसंख्या आय । चारसेने समसठ ४६ ७ कुट आय १५
 एगत्ते सबधणां । सयचउरो सत्तसठीय ॥ १५ ॥

चार सात आठ नव । अगीयार १ कुटे करीने गुणावा पुर्वे प
 र्वत ६१ कक्षा ते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चउधसत्तप्रअठणनवगेण। गारस कुमेहिं गुणहजह संखां।
 एकसठ पर्वतनो मेल सोल बे ए एकसठ पर्वतना कुट समसठ
 बे बे उगणच्यालीस । सहीत चारसें ठे ॥ १६ ॥

सोलस १ ६३२ दुप्रगुण दुवेयप्रसगसठसयचउरो ॥१६॥
 चोत्रीस वीजयने[यालं३ए] रूपजकुट चोत्रीस३४ ठे आठठ
 वीषे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मेरुजपर आठठ जंबु हि ठे ॥
 चउतीसं विजएसु । उसुकुमा अठ मेरु जंबूमि॥

आठठकुट देवकुरुने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
 बे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अठय देवकुराईं । हरीकुम हरिस्सहे सठी॥१७॥द्वार५
 द्वार ६ हवे तीर्थ केहेठे माग तीर्थ वत्रीस वीजयमां ऐरवतमां
 ध वरदाम प्रजास ए नामे । जरतमां ॥

मागह वरदाम पजासं । तिठ विजएसु३२ऐरवय१जरहे १
 एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण बे अधीक एकसो १०३तीर्थ जां
 गुण करता । एवा ॥१७॥ द्वार ६

चउतीसा तिहिंगुणिया । डुरुत्तर सयंतु तिठाणं ॥१७॥
 द्वार ७ श्रेण्या कहेठे वीद्याधरनी श्रेण्यो एकेकनी बे बे [द्वार६
 अजीयोगीक देवनी ते पण । बैताढ्य वेताढ्य प्रते ठे ॥

विजाहर अजिनगीय । सेढीन डुन्नि वेअठे ॥
 ए चारगुणा चोत्रीसने करतां । ठत्रीस३६ सो१०० सेढीन ते१३६
 थई ॥१७॥ द्वार ७

इय चउगुण चउतीसा । ठतीस सयंतु सेढीणो१एद्वार७
 द्वारठविजयो कहेठे चक्रवर्ती वीजय१२आदीपदे जरतऐरवत इहां
 जे केअने वीषे झीती राज करते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ७

चक्री जेयद्वाइं । विजयाइं इठ हुंति चउतीसा ॥ चार ७
 चार ९ इवे इहसंख्या मोहो कुरुक्षेत्रने वीषे दस इह ए वे मली
 टा इह ठ ठे पद्यादि । सोल इह ठे ॥१७॥ चार ९
 मह दह ठ प्पनमाई । कुरुसुदसगंति सोलसगं ॥१७॥
 चार१० इवे नदीयो संख्या रक्तवती? ए चार नदीयो[चार९
 गंगा? सिंधु? रक्ता? । प्रत्येके प्रत्येके ॥
 गंगा सिंधु रक्ता । रत्तवई चउ नइठ पत्तेयं ॥
 चउद हजारने परीवारे ठे ते समग्र मलेठे वा जायठे समुद्र
 ५६००० । मांही ॥ ११ ॥
 चउदसहिं सहस्सेहिं । समगं वच्चंति जलहिमिं ॥११॥
 एमज अर्च्यंतर नदीयो चार वली प्रत्येके अठवीस हजार स
 हीमवंतादीकनी । हित एटले १११००० ॥
 एवं अप्रंतरिया । चउरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥
 वली पण हरिवर्ष क्षेत्र र हजारे जाय चारे नदीयो ११४०००
 म्यक क्षेत्रनी ठप्पन्न ॥ ११ ॥
 पुणारवि ठप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चउ सखिला ॥१२॥
 देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमांही हजार नदीयो तेमज वीजय
 ठ नदीयो नो परिवार चोरासी । सोलने वीषे ॥
 कुरुमज्जे चउरासी । सहस्सा तहय विजय सोलसेसु ॥
 बत्रीस नदीयोने । चउदहजार प्रत्येके नदीयो नो परीवार २३
 बत्तीसाण नईणं । चउदस सहस्साइं पत्तेयं ॥१३॥
 ते चउद हजारषी गुणवी एटले चार आरुत्रीस नदीयो विजय
 लाख अरुतालीस हजार नदीयो । मांहेली ॥
 चउदससहस्सगुणिया । अरुतीस नइठ विजय मज्जिस्त्रा

ए आनत्रीस नदीयो ५३२००० तेमज सीता नदीमां एमज
थी सीतोदामां ज्ञेते ठे । ५३१००० मीले ॥ २४ ॥

सीतयाए निवमंति । तहय सीयाइ एमेव ॥१४॥

सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीता॥
पण प्रत्येके ।

सीया सीतया विय । बतीससहस्स पंचलस्केहिं

ए सर्व मली चउद लाख ने । ठप्पन्न हजार मेलवतां थाय
१४५६००० ॥ १५ ॥

सधे चउदस लस्का । ठप्पन्न सहस्स मेलविया ॥१५॥

ठ जोजन सहीत एक गाठ गंगानो सिंधूनो वीस्तार मुलमां
एटले सवा ठ जोजन ६। । ठे ॥

ठ जोयण स कोसे । गंगा सिंधूण विन्नरो मूले॥

तेथी इस गुणो वीस्तार ठेइ एम बे बे गुणो बीजी नदीयो नो
ने ठे ६१ ॥ जोजन । वीस्तार ॥ १६ ॥ द्वार १०

दसगुणित पद्यते० । इय ड ड गुणणेण सेसाणं ॥१६॥

जोजन एकसो उंचपणे । सोनामय सीखरी लघु हीमवंत ए बे॥

जोयण सय मुच्चिद्रा । कणायमया सिहरि चुद्धहिमवंता ॥

रूपीपर्वत महाहिमवंत पर्व बसें जोजन उंचा रूपी रूपानो महा
त ए बे । हीमवंत सोनानो ॥ १७ ॥

रूपि महाहिमवंता । डुसु उच्चा रूप्य कणाय मया ॥१७॥

चारसें जोजनना । उंचपणे नैषध नीलवंत ए बे ॥

चत्तारि जोयण सए० । उच्चिद्रो निसढ नीलवंतोय ॥

नैषध तपाव्या सुवर्णमयठे । लीदारत्नवर्णो नीलवंत पर्वत ठे॥१८॥

निसढो तवणिद्यमठ । बेरुलित नीलवंतोय ॥ १८ ॥

सर्वे पण शास्वता पर्वत । काल क्षेत्र वा अढीहीपमाना मेरू वीना ॥
 सवेवि पद्यपरा । समयखीतंमि मंहर विहुणा ॥
 प्रथ्वीतलमां जंमा । उंचपणाना चोथा जाममय ठे ॥२९॥
 धरणीतले मुवगाढा । उस्सेय चउठ ज्ञायंमि ॥३०॥
 प्रथम खांनवादीक गाथाये । दस छारे करी जंबूहीपनी ॥
 खंमाई गाहाहिं । दसहिं दारेहिं जंबूद्विवस्स ॥
 संग्रहणी समाप्त अइ । आ संग्रहणीनी श्रीयाक्यनी महत्रीका
 प्रतीबोधीत श्री हरीजडसूरिजीये रचना करी ॥
 संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिजडसूरिहिं ॥ ३० ॥
 ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥

॥ इतिश्री संघयणी समाप्तं ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग । सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आये
 जला वीचार प्रते ॥
 वंदितु वंदणिजे । सवे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥
 घणी वृत्ती घणी ज्ञाप्यघणी चुरणी । सिद्धंत सुत्रने अनुसारे कहोस ?
 बहु वित्ती ज्ञास चुत्री । सुत्राणु सारेण बुढामि ॥१॥
 अथ द्वारदस त्रीकनुं ? अत्तीगम बेदीस्या रेहेवानुं ? त्रण अवग्रह
 वा पेसवानी वीधी पांचनुं ? । नुं ? त्रण प्रकारे वांदवानुं ? ॥
 दह तिग ? अहिगमपणगंश । उदिसि ३ तिहुग्रह ४ तिहाज ५
 पंचांग नमवानुं ? नमस्कारनुं ? । अकर ? सोलसेने सुनु [वंदणायाम्
 तालीसनुं ? ६४७ वर्ण ? ॥३॥
 पणिबायदनमुकारा ७ । वजा सोलसप सीयाछाप ॥३॥

एकसो एकासी बली पद सतांणु संपदा वा वीसांमानुं? पाचप
नुं १०? पद ? । रंरुनुं? ॥

इगसीइ सयंतु पयाए । सगनउई? ०संपयाउ पणदंमा ? ?
बार अधिकारनुं? च्यार वांदवा सरण करवा जोग्यनुं? चार निहे
जोग्यनुं? । पे जिननुं? ॥३॥

बार अहिगार? पूचउवंद सरणिऊ? ४चउहिंजिणा १५
च्यार थोयोनुं? [णिऊ? ३ । बार हेतु वा कारणनुं? सोल[॥३॥
नीमीत आठनुं? । आगारनुं? ।

चउरोथुई? ६निमित्तठ? ७। बार हेऊय? ८सोल आगारा? ९॥
उगणीस दोष कानसग्गनातेनुं? । कानसग्गना प्रमाणनुं? स्तवननुं
बली? चैत्यवंदन सातनुं? ॥४॥

गुण वीसदोस उसग्गपू०। माणपू? थुत्तंचपू २सगवेलापू ३
दस आसातना वा अवज्ञा तजवानुं? सघला चैत्यवंदनादीक स्थानके॥

दस आसायण चानपू४। सवे मिइ वंदणाइं ठाणाइं ॥

एचोवीसद्वारे करीने। बेहजारने होय चुनंतरा। ५। उत्तर द्वार गाथा४
चउवीस डुवारेहिं । डुसहस्सा हुंति चउ सयरा ॥५॥

द्वार? त्रण निसीही? त्रण प्रदक्षिणा? । त्रण नीश्वे प्रणाम? ॥

तिन्नि निसीहि? तिन्निउ-पया हिणापू। तिन्निचेवय पणामा ३
त्रीवीध्य पूजा? तेमज । अवस्था त्रण प्रकारे ज्ञाववी नीश्वे? ६।

तिविहा पूआय४ तहा । अवउ तिअ ज्ञावणां चेव५॥६॥

त्रण दिसि जोवानी वीरती वानीम? । पगजूमी पमाजर्न बली त्रणवार?

तिदिसि निरस्काण विरई६। पयजूमि पमऊणांचतिस्कुतो ७

वरण वा अकरादि आलंबन त्रीवीध बली प्रणिध्यान? एम त्री

त्रण१ मुदा त्रीक१ बली । कं दत्त ॥७॥ एहना उत्तर द्वार ३०
 वनाइ तियं०मुदा-तियंचए। तिविहंच पणहाणं१० ॥७॥
 प्रथम त्रीक१ घरनो१ देहरानो१ व्यापार वा ते समंदी काम तज
 ङ्ग्य जिनपूजानो जे१ । वुं ते नीसीही त्रीक१ ॥
 घरजिणहर जिणपूआ । वावार चानु निसीहि तिगं ॥
 कीहांते थानक देहराने मुल त्रीजी चैत्यवंदन जावपुजा करवाने
 द्वारे गर्ज घर ते गजारे । अवसरे ॥ ८ ॥
 अग्गदारे म्पे । तइया चिइ वंदणा समए ॥८॥
 बीजुं त्रीक बे हाथ मस्तके लगा खमासमण देता पांचे अंग नमे
 वे ते अर्थ अंग नमावे ते । ते त्रण प्रणाम ॥
 अंजलिबद्धो अद्धो-णऊय पंचंगनु य तिपणामा ॥
 सघले अथवा त्रणवार । मस्तकादी नमारुवे प्रणाम त्रीक बीजुंशए।
 सव्वनु वा तिवारं । सिराइ नमणे पणाम तिअं ॥९॥
 इवे पुजा त्रीक३ अंगनी आगल जल चंदन फुल हारादी अकृतादी
 मुकवानी जावनी ए जेदे । स्तवनादी पुजा त्रीक ॥
 अंग गग जाव जेया । पुफाहार थुइहिं पूय तिगं ॥
 ते पंच प्रकारी अष्ट । प्रकारी सर्वप्रकारी अथवा पुजात्रीक३।१०।
 पंचो वयारा अद्धो । वयार सव्वो वयारा वा ॥१०॥
 अवस्था त्रीक४ जाववी अवस्था त्रीकते । पंमिस्थ पदस्थ रूपरहीतस्थ
 जाविऊ अवनु तिअं । पिंमनु पयनु रूव रहियत्तं ॥
 ते केइ उद्वस्थ केवलीत्व सिद्धपणानी नीथे अवस्था त्रीकनो
 पणानी । अर्थ ते ॥ ११ ॥
 ठउमनु केवलीत्तं सिद्धत्तं चैव तस्स ढो ॥११॥
 नवण करवाने स्थानके केवलज्ञान नाअष्टप्रातीदार सहीत स्थानके

धाय तीहांसुधी ठअस्थ अवस्था । केवली अवस्था ॥

न्हवणवगेहिं ठउमठ-वठ पमिहारगेहिं केवलित्रं ॥

पसासने वा कानसगे रदा थानके जिननी ज्ञाववीसिद्ध अवस्था त्रीकध

पलित्रं कुस्स गेहिय । जिणस्स ज्ञाविज्ज सिद्धत्तं ॥ १२ ॥

दिसित्रीकध नर्ध वा नुंचुं अ त्रण दीसा ज्ञणी जोवुं तजवुं ठंरुवुं
धो वानीचुं त्रीनुं वा वांकुं ए । अथवा ॥

उठ्ठा हो तिरिआणं । तिदिसाण निरस्काणं चइज्जहवा ॥

पाठल जमणुं रुबुं ए त्रण दी एक श्री जिनेश्वरनां मुख सनमुख
सी जोवुं तजे । थापे दृष्टी वे द्वार ५ ॥ १३ ॥

पन्निम दाहिण वामण । जिणमुह व्रठ दिठिजुठ ॥ १३ ॥

वरण त्रीव ६ जे सूत्र बोले बीजुं जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
तेना अकरमां चीत राखे । आलंवन वली पनीमानुं ॥ ६ ॥

वन्नतिअ वन्नत्ता । लंबण मालंबणं तु पमिमाई ॥

इवे मुझत्रीकध जोग जिन ए मुझ जेदे करी मुझत्रीक ते
मुक्ताशुक्ती । केम ॥ १४ ॥

जोग जिण मुत्तासुत्ती । मुद्धा जेएण मुद्धतियं ॥ १४ ॥

माहो मांही एक एकने अंत कमलना मोरानी परे वे हाथे
रे आंगलीयो राखे । करीने ॥

अनुन्नंतरी अंगुली । कोसागारेहिं दोहिं हत्तेहिं ॥

पेट नपरे वे हाथनी कोणीठ तेदने प्रथम जोगमुझ एदवुं
थापीने । कहीये ॥ १५ ॥

पिटोवरि कुप्पर सं-ठिएहिं तह जोगमुद्धति ॥ १५ ॥

इवे जिनमुझ कहेवे चार आगल पग पोहोला तेथी कांइ उ
आंगल । नी पाठलनी पांतीयो ॥

चत्तारि अंगुलाइं । पुरज ऊणाइं जठ पञ्चिमड॥

पग राखी ते रीते काजसगग करे ते । एते वली होय जिनमुझ ॥१६॥

पायाणं उस्सग्गो । एसा पुण होइ जिणमुद्दा ॥१६॥

हवे मुक्ता सुक्ती मुझ ते कहे ठे जीहां बरोबर बे पण गर्जित कर्या
मुक्ता सुक्ती मुझ ते । हाथ ॥

मुत्तासुत्ती मुद्दा । जठ समा दोवि गप्पिया हठ ॥

ते वली जाल स्थलने वीषे । अरामे कोइ आचार्य न लगामवा
कहे ठे ॥ १७ ॥

ते पुण निलामदेसे । लग्गा अन्ने अलग्गति ॥१७॥

हवे जोगमुझ पांच अंग शकस्तव वा नमुहुणं आये स्तुतीये
नमाववां ते खमासमण । होय जोगमुझ ॥

पंचंगो पणिवाण । थयपाढो होइ जोगमुद्दाए ॥

वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान त्रीक मुक्ता सुक्ती मुझये
आये ते जिनमुझए । कहे ॥ १८ ॥

वंदण जिणमुद्दाए । पणिहाण मुत्तासुत्तीए ॥१८॥

हवे प्रणीध्यान त्रीक जावंती जावंतकेवीसाहु ए मुनी वंदण ज
ये चैत्यवंदन । यवीयराय प्रार्थना सरूप अथवा ॥

पणिहाणतिगं चेइय । मुणि वंदण पण्णासरूवं वा ॥

मन वचन काय ए जोग बाकी त्रीकोनो अर्थतो प्रगटठे इती
प्रण एकाग्र ते । ॥ १९ ॥

माण वय काएगत्तं । सेस तिअग्गे अ पयमुत्ति ॥१९॥

हवे अजीगम द्वारसचीत व अचित वस्तुनुं अणतजवुं ? मन
स्तुनुं तजवुं वा मुकवुं ? । एकाग्र करवुं ? ॥

सचित्तद्वमुद्घणा ? । मचित्त मणुद्धणां २ मणोगत्तं ३ ॥

एक सानी वा वस्त्र अखंरुनुं वेदाथ जोनी मस्तक नमावबुं जिन
उचरासण करबुं ? । दिठेथी ? ॥ १० ॥

इगसामि उत्तरासंगध। अजंली सिरसि जिणदिठे ५। १०।
एम पंच वीध अजीगम वा स अथवा मुके राजा होयतो राजनां
नमुख जवुं । चीन्ह ते ।

इअ पंचविहाज्जिगमो । अहवा मुच्चंति रायचिन्हाइं ॥
खरुगं ठत्तं वाणह । मज्जमं चमरेअ पंचमए ॥ ११ ॥
इवे दिसि द्वार ३ वांदे जि दिसि रहीने पुरुष ने राज्ञी दिसि
नेश्वरने जमणी । रहीने स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसि ठिआपुरिस वामदिसिनारि
इवे अवग्रह द्वार ४ नवदाथ उत्कृष्ट नव उपर साठ मांही म
जघन्य साठ दाथ । ध्यम अवग्रह सेष ॥ १२ ॥

नवकर जहन्न सठि कर जिठु मज्जुग्गहो सेसो ॥ १३ ॥
इवे नमस्कार द्वार ५ एक चैत्यवंदन मध्यम अरीहंत चेइआणं
नवकार वा नमवेजघन्या चार थोय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिइवंदण मद्य दंरु थुइ जुयत्ता ॥
पांचवार नमुठ्ठुणारुप रुंरुके स्तवन जयवीयराये करी उत्कृष्टुं
थुइ आठे करी । चैत्य वंदन ॥ १४ ॥

पाणदंरु थुइ चउक्कग्ग । थय पाणिहाणेहिं उक्कोसा ॥ १५ ॥
अन्य वा बीजा आचार्य नमुठ्ठुणे करीने जघन्य चैत्यवं
एम कहे ठे एकज । दन ॥

अत्रे बिंति इगेणं । सकठ्ठणं जहन्न वंदणया ॥
ते वे त्रण नमुठ्ठुणे करी म उत्कृष्टुं चैत्यवंदन चार अथवा

ध्य चैत्यवंदन । पांच नमुष्युषे करी ॥ २४ ॥
 त हुग तिगेण मद्या । उक्रोसा चउहिं पंचहिं वा ॥२४॥
 इवे पंचांग प्रणाम द्वार६ पां वे हींचण हाथ वे उत्तम अंग
 च अंग नमाववां ते । मस्तक एक ॥
 पंचंगो पणिवान । दो जाणु करडुगुत्तमंगं च ॥
 इवे नमस्कार द्वार७जला मो एक वे व्रण जावत एकसो अठ
 होटा अर्थठे जेहना नवकार । ॥ २५ ॥
 सु महत्त नमुकारा । इग डुग तिग जाव अठसयं ॥२५॥
 इवे अकर १६४७ नुं द्वार ७ नव नेउ सो ए एकसो नवाणुं १एए
 अरुसठ६७ अठावीस२७ । वली बसेने सताणुं १ए७ ।
 अरुसठि अठवीसा ५ । नव नऊअसयं ३ च डुसयसग न
 बसेने उगणत्रीस२२ए बसे । बसेने सोल १६ एकसोने [ज्या४॥
 ने साठ२६० । अठाणुं १ए७ एकसोने बावन १५१२६ ।
 दो गुणतीस ५३ सठा६ । डुसोल ७ अरु नउय सय ७ डुवन्न
 ए अकरनां सुत्रांनां नाम नवकार इरियावही नमु[सयं १५१६ ।
 खमासमण । ङुणं आदी पांच रुंरुकमां ॥
 इअ नवकार १ खमासमण १ । इरिय ३ सक्कळया ३४ दंमेसु ॥
 अरिहंतचे श्याणंमां लोगसआ एम अनुक्रमे अकर सोलसे सुरु
 दीमां नही बीजीवार गणवा । तालीस ॥ २७ ॥
 पणिहाणेसुअ अडुरुत्त । वन्ना सोलसय सीयाला ॥२७॥
 इवे पद १७१ नुं द्वार १ नवए तेंतालीस ४३ अठावीस २७ सोल १६
 बत्रीस ३२ तेतरीस ३३ । वीस २० अनुक्रमे पद कोना ॥
 नव १ बत्तीस २ तीतीसा ३ । तिचत्त ४ अरु वीस ५ सोल ६ वी
 नवकार इरियावही नमुङुणं आ एकसोने एकासी [स ७ पया ॥

दिने विषे ।

सर्व पद थाय पद द्वारण ॥१७॥

मंगल इरिया सक-ब्याईसु इमसीइसयं तु पया ॥१८॥

इवे संपदाएउनुं द्वार १० आठठ सोल १६ संपदा वीस २० संपदा ।
आठठनवएआठठअठवीस १७ । संपदा शब्दे वीसामानां स्थानक ॥

अठ १८ नव ३ द्वय ४ अठवीस ५ । सोलसय ६ वीस ७ वीसामा

अनुक्रमे नवकार इरियावही । नमुबुणं आदिने वीषे सतांणु संपदा २५
कमसो मंगल इरिया । सकब्याईसु सगनऊई ॥१९॥

नवकारना अकर अरुसठ पद नव । नवकारने वीषे आठ संपदा तेमां ॥

वन्न ठ सठि नव पय । नवकारे अठ संपया तठ ॥

सात संपदा तो पद तुदय ठे । सतर अकरनी आठमी संपदा ठेला
बे पदनी ॥ ३० ॥

सग संपय पय तुह्या । सतरस्कर अठमी डुपया ॥३०॥

इवे खमासमणना अकरो । अठवीस तेमज इरियावहीमां ॥

पणिवाय अस्कराई । अठवीसं तहाय इरिआए ॥

एकसो नवांणुं अकर ठे । बत्रीस तो पद ठे संपदा आठ ठे ॥३१॥

नव नउय मस्कर सयं । डुतीस पय संपया अठ ॥३१॥

संपदामां पद बेशपदनी बेशपदनी अगीयार ११ पदनी ठ ६ पदनी ए
एक १ पदनी चार ४ पदनी एक १ प इरीयावहीनी संपदानां पदा ।
दनी पांच ५ पदनी ।

डुग १ दुग २ इग ३ चउ ४ इग ५ इगार ७ ठग ८ इरिय संपयाइ
संपदा आदी पद इहामि ३ इ पाण ६ । जेमे जीवा १ एमिंदिआ १ पाया ॥

रिया १ गमणागमणे १ पाणकमणे १ । अजिदया १ तस्सउतरी १ ॥

इह्या १ इरि २ म ३ पाणा ४ । जेमे ५ एमिंदि ६ अजि ७ तस्स ८

संपदानां नाम अंगीकार संपदा १ सामान्यहेतु १ विशेषहेतु १ ॥३२॥

नीमीत संपदा? ।

संग्रहहेतु? पाचमी ॥

अप्रवगमो? निमित्तं? । उहे? अरधहेऊ संगहे? पंच ॥

जीवसंपदा? वीराधना संपदा? प। ए जेद त्रण पाठलनी संपदा
मिक्रमण संपदा? । चुलिका जाणवी ॥ १३ ॥

जीवद्विराहणपमिक्रमाण? । जेअकतिन्नि चुलाए३३।

नमुहुणंती संपदा प्रते पद बेशपदनी त्रण३नी चारधनी पांच५नी
पांच५नी पांच५नी बेशनी चारधनी।

ड १ ति २ चउ ३ पण४ पण ५ पण ६ डु७ चउ८ ।

त्रण३पदनी नमुहुणंती संपदामां पदसंख्या ॥

तिपय ए सक्रह संपयाइ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुहुणं? आईग अजयदयाणं५ धम्मदयाणं६ अ
राणं७ पुरिसुत्तमांणं३ लोगतुत्तमांणं४ प्पमिदय७ जिणाणं८ सव्वनुसांणं

नमु आईग पुरिसो लोग । अजयधम्मप्प जिणा सव्वं

संपदानांनाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु३ उपयोग [॥३४॥

सामान्य हेतु संपदा । हेतु४ तदहेतु उपयोग संपदा५॥

थोअध्व संपया उह । इयर हेऊ वउग तधेऊ ॥

विशेष हेतु उपयोग६ स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्य८ फलदाय
प७ । क मोक्षसंपदाए ॥ १५ ॥

सविसेसु वउग सरूव । हेऊ निय सम फलयमुस्के॥३५॥

नमुहुणंमां अकरादि संख्या नवएसंपदा ठे पद तेतरीस३३ ठे
बसेने सताणु७एअकर ठे । नमुहुणंमां ॥

दोसग नऊआ वना । नव संपय पय तित्तीस सक्रहए ॥

चैत्यस्तव अरिहतचेअ तैतालीस पद ठे अकर बसेने उणणत्री
णंमां आठ संपदा ठे । स ठे ॥ ३६ ॥

चेद्दत्र थयठ संपय । ति चत्तपय वन्न डुसय गुणतीसा३६
संपदामां पद वेश्पद उदपद सातउपद उदपद चैत्यस्तवनी संपदामां
नवएपद त्रण२पद उदपद चारधपद । पद प्रथम कहेते ।

डु१ठ२सग३नव४तिअथ उप्पयउ चिअ संपया पया पढमा ॥

अरिदंतचेइयाणं ? [उद चक्रउ] अन्नयउससिएणं धसहुमेहिं अंगएवमा
वंदणवत्तियाए२ सझाए२ । इ एहिं जाव अरिदंताणं उ तावकायंउ

अरिहं वंदण सद्दा । अन्न सुहुम एव जा तावा ॥३७॥

संपदानांनाम अंगीकार संप हेतु संपदा२ एकवचनांत आगार सं
दा१ निमित्त संपदा२ । पदा४ बहुवचनांत आगार संपदा५ ॥

अपुवगमो निमित्तं । हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥

अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काउस्सग मयादानी संपदा७ सरूप
रणागार संपदा६ । संपदा७ ए आठ संपदा ॥ ३७ ॥

आगंतुग आगारा । उस्सग्गा विहि सरूवठ ॥३८॥

लोगस्स आदीने वीषे सं जेटला पद ते समान अठावीस सोल
पदा तो । वीस अनुक्रमे ।

नामथयाइसु संपया । पय समअम्वीस सोल वीस कमा

एक वारना जणया अहर ग बसेंने सोल एकसो अठाणुं अहर लोग
एतां अनुक्रमे बसें आठ । स्स पुस्करदी सिद्धाणंबुद्धाणानां३ए

अडुरुत्त वन्न डुसठ । डुसय सोल ठ नउअ सयं ॥३९॥

बे जावंती जयवियरायना अनुक्रमे सर्वना गुरु अहर सातउ त्र
अहर एकसो बावन । ए२ चोवीस२४ तेत्रीस२३ ।

पणिहाण डुवन्न सयं । कमेण सग१ ति२ चउवीस३ तितीसा४

उगणत्रीस२एअठावीस२७ । चोत्रीस२४ एकत्रीस२१ बार१२ ए
सर्व आंक गुरु अहरना ॥ ४० ॥

६१

गुणतीसपञ्चष्वीसाद् । चउतीसिउगतीसउबारएगुरुवन्ना
इवे पांच मंरुकनुं द्वार?? अरिहंतचैयाणं१ लोगस्स२ पुस्करवरदी४
पांच पाठ नमुत्तुणं? । सिद्धाणंबुद्धाणं५ इहांपांच मंरुकने वीवि?१
पाणदंमा सक्कञ्चय । चेइय नाम सुय सिद्धञ्चय इत्थं ॥
अधिकार ठेते बे२ एक? बे२ बे२ ए अधिकार बार नमुत्तुणादीक
पांच५ । मां अनुक्रमे ॥ ४१ ॥
दो१ इगपुदो३दो४पंचय५ । अहिगारा बारस कमेण ४१
नमुत्तुणं? जेअअइआ२ अरि सबलोए५ पुस्करवरदिद तमति
हंतचैयाणं३ लोगस्स४ । मीर७ सिद्धाणं८ जोदेवाणए ॥
नमु जेइय अरिहं लोग । सब पुस्क तम सिद्ध जोदेवा ॥
उज्झित सेलसिहरे१० च वच्चगराणं१२ ए बारे अधिकारनां आ
त्तारिअठ११ वेआ । दी पद ठे ॥ ४२ ॥
उज्झि चत्ता वेया । वच्चग अहिगार पढमपया ॥४२॥
अधिकार अर्थ प्रथम अधि ज्ञावजिन प्रते बीजे अधिकारे इव्य
कारे वांडु तुं । जिन प्रते ।
पढमहिगारे १ वंदे । ज्ञावजिणे बीय एउ दव्व जिणे ॥
एक चैत्यनी आपना जिन प्रते त्री चोथा अधिकारमां नामजिन
जे अधिकारे वां दे । प्रते ॥ ४३ ॥
इगचेइय ठवण जिणे-तइअ चनुढंमि नामजिणे ॥४३॥
पांचमे अधिकारे त्रण जुवनना । इवे ठे अधिकारे श्रीमंध
आपनाजिन वली । रादी विहरमानजिन ॥
तिहुअण ठवण जिणे पुणा । पंचमए विहरमाण जिण ठे ॥
सातमे अधिकारे श्रुतज्ञान प्रते । आठमे अधिकारे सर्व सिद्ध स्तुती४४
सत्तमए सुअपनाणं । अठमए सब सिद्ध थुई ॥४४॥

इवे नवमे अधिकारे तीर्था नवमे दसमे श्री नीरनार वा रेव
स्त्रि श्री वीरजिन स्तुती । ताचख स्तुती ॥

तिष्ठाहिव वीर थुइ नवमे दसमेअ उक्कयंत थुइ ॥

अष्टापदजीनी स्तुती अगीआ सम्यग् इष्टी देवनुं समरण ठेले वा
रमे । बारमे अधिकोर ॥ ४५ ॥

अष्टावयाइ इगदिसि । सुदिठिसुरसमरणा चरिमे ॥४५॥

ए बार अधिकारमां नवअधिकार वीस्तरानामेश्री हरिज्जसुरिक
इहां चैत्यवंदननी व्रती ललीत । त आदेना अनुसारधी ॥

नव अहिगारा इह ललिअ । विठरा विति माई अणुसारा
त्रण अधिकार श्रुतनी परंपराधीते त्रण कीया बीजी दसमो इगीयारमो

तिन्नि सुअ परंपरया । बीउ दसमो इगार समो ॥४६॥

आवस्यकनी चुर्षिने वीषे । जे कह्युं ठे सेष अधिकार पूर्वाचार्य
नी जेम इग ॥

आवस्सय चुत्रीए । जं जणिअं सेसया जहिहाए ॥

ते कारण माटे उज्जितादीक पण । अधिकार श्रुतमय नीश्वे जाणवा
तेणं उज्जिताइवि । अहिगारा सुअमया चेव ॥४७॥

बीजो अधिकार श्रुतस्तवादि । अर्थे करी वरणव्यो तेज आव
सक चुर्षिमां नीश्वे ।

बीउ सुअत्तयाई । अत्तुन वत्तिउ तहिं चेव ॥

ते माटे नमुहुसने अंते इव्य अरिहंत वांदवाने अवसरे प्रग
कह्यो ठे । टार्थ जाणवो ॥४८ ॥

सकळयं ते पठिउ । दव्वारिहवसरपयम्भो ॥४९॥

असठ पुरुषे आचरू नही बीजा गीतारथे अणवारीत एटला
पापसहीत पापरहीत । माटे मध्यस्थपणानी ॥

असठाद् नृणावक्तं ।

गीयञ्च अवारियंति मङ्गला ॥

आचरणा पण नीधे आह्ना जा एहवा सास्त्रनां वचनथी ज्ञत्वा
एषी इति । नर सह माने ठे ॥ ४९ ॥

आयरणा विहु आणंति । वयणञ्च सु बहुमन्त्रंति ॥४९॥

इवे चार वांदवा योगनुं चार? सुत्र सिद्धांतं? सिद्धमवान्? इहां
चार वांदवा योग जिनेस्वर? समरवा योगनुं चार? सासनाधीष्ट
मुनीराज २ । देवतादी समरवा वा संज्ञारवा ॥

चञ्च वंदणिक जिएण मुणिए सुय सिद्धा इह सुराद् सरणिक

इवे चार जिननुं चार? चार इव्य? ज्ञावजिन? ए चारे जेदे
जिन नाम १ थापना २ । करीने ॥ ५० ॥

चउहजिएणा नाम ठवाण- दधज्जावजिएणजेणं ॥५०॥

नामजिन ते श्री रुषजादी थापनाजिन ते वली श्री रुषजादी
जिननां नाम । जिननी प्रतीमाञ्च ॥

नामजिएणाजिएणनामा । ठवाणजिएणा पुण जिएणंदपमिमाञ्च

इव्यजिन ते जिननामबंधथी ज्ञावजिनतो समोसरणमां बीराजी
जीव ते इव्यजिन । देसना दीये तेवारे ॥ ५१ ॥

दधजिएणा जिएणजीवा । ज्ञावजिएणा समवसरणञ्च ॥५१॥

चार थोयोनुं चार ? आदखा । बीजी सर्व तीर्थकरनी स्तुती तीजी
जे जिन रुषजादीनी प्रथम थुइ । श्रुतज्ञाननी स्तुती ॥

अहिगय जिएण पढमथुई । बीया सवाण तइय नाणस्स ॥

वैयावच करता सासन उपयोग अर्थे चोथी थुई ॥५२॥
रक्षक देव देवीयोनी ।

वैयावच्च गराणञ्च । उवण्णं चउञ्च थुई ॥५२॥

आठ निमीतनुं चार ? ७ पाप वंदणवत्तिआ आदे व निमीत

खपावाने अर्थे इरियावहीया? वं? पु? स? स? बो? नि? ।
 पावखवाण्ण इरिया । वंदाणवत्तियाइ ठ निमित्ता ॥
 जिनप्रवचन अधिष्टायकदेव कानुस्सग्ग? एम नीमीत आठ चै
 समरवा अर्थे । त्यवंदन वीषे ॥५३॥
 पवयणासुरसराण्णं । उस्सग्गो इय निमित्तं ॥५३॥
 बार हेतुनुं द्वार? उचारहेतु तस्स प्रमुख सक्षए इत्यादीक पांचप
 उण? पायठित्त? वीसोही? विसद्धि? हेतु ॥
 चउ तस्सउत्तरी करण- पमुह सद्दाइआय पाण हेऊ ॥
 वेयावच्चगराणं इत्यादीक । त्रण? एम हेतु ए समग्र बार हेतु थया ५४।
 वेयावच्चगरत्ताइ । तिन्निइअ हेऊ बारसगं ॥५४॥
 सोल आगारनुं द्वार? एअन्नत्ता आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
 दी बार? आगार कानुसगना । र ४ ते ॥
 अन्नत्तयाइ बारस । आगारा एवमाइया चउरो ॥
 दिवादि अग्नीजयथी थापना वच्चे सर्पादीक जयथी पुंजी आघो
 पंचंडीनी आग्ने चोरादीक जयथी । खसेतो कानुसग न ज्ञागे ५५।
 अगणि पणिंदि ठिंदण । बोहिखोत्ताई म्को अ ॥५५॥
 हवे कानुसगना दोषनुं द्वार? २० मालदोष ? उधी? नीनलदोष ?
 घोटक ? वेलमी? अंजदोष ? । ज्जीलमी? खलीणदोष ? ॥
 घोमग? लय? खंजाई? ३। मालु ४ द्धी ५ नियल ६ सबरि ७ खलि
 वधुदोष? लांबु पेरणु पेरें ते? ज्ञापण आंगली इलावे ते? [५७ ॥
 स्तनदोष? संजतीदोष? । कागरुपरे आरुअवलु जुवे ते?
 कोठनीपरे दीलसंकोच? ॥ ५६ ॥
 बहु ९ लंबुत्तर? पथण? संज जमुहंगुलि? ३ वायस? ४ कवि
 मायुं धुणावे ते? मुकदो[ई? १५। प्रेकदोष? ए उगणी [द्वे? ५ ॥ ५६ ॥

षडमदीरा परे बरुबरु करे ते ? । स दोष तजे काउस्सगे ॥
 सिरिकंप १६ मूत्र १७ वारु । पेहति १८ चइऊ दोस उस्सगो
 तेमांश्री १७ मो [णि १८ । न होय दोष साध्वीजीने ए त्रण सही
 ११ मो १२ ए त्रण । त नवमो चार नही श्रावीकाने ॥ ५७ ॥
 खंबुत्तर थण संजई । न दोस समणीण सबहु सहीणां ५७
 काउस्सगमां सासोसासनी पचीस सासोसासनुं बाकी काउ
 संख्या द्वार २१ इरियावही सगे आठ सासोसास ॥
 ना काउस्सगनुं प्रमाण ।
 इरि उस्सग पमाणां । पाणीसुस्सास अठ सेसेसु ॥
 इवे स्तवन द्वार २२ गंजीर मोहोटे अर्थे युक्त होय स्तवना
 शब्दे मधुर मीठे सव्दे । जिनगुणनुं वरणव ॥ ५८ ॥
 गंजीर महुर सइं । महजुत्तं हवई थुत्तं ॥ ५८ ॥
 सात चैत्यवंदन द्वार २३ प्रतीक्रम पाठले दीवसे प्रतीक्रमण देवसी
 एराइ १ ने देहरे १ जमतो वा पञ्च मां १ संशारे सूतां १ पाठली राते १ ॥
 खाण पारतां १ ।
 पम्किमणो १ चेइय १ जिमाण ३ । चरिम ४ पम्किमण ५ सूयाण ६
 चैत्यवंदन ए साते मुनीराजने । साते वेला एक दी [पम्बोहे ७ ॥
 वस रात्री मलीने करवां ॥ ५९ ॥
 चिइ वंदण इअ्र जइणो । सत्तु वेला अहोरत्ते ॥ ६० ॥
 बेवार प्रतीक्रमण कारक ग्रह साते वेला एक पम्कीकमणे पांच
 स्तने पण नीश्वे । वेला तेथी बाकीनाने ॥
 पम्किमनु गिहिणो विहु । सगवेला पंचवेला इयरस्स ॥
 पूजादीकमां त्रणे संध्या वी होय त्रण वेला अघन्यपणे चैत्य
 षये प्रजात मध्यान सांजे । वंदन ॥ ६० ॥

प्रयासु तिसंघासु य । होइ तिवेळा जहनेण ॥६०॥

इस आसातनानुं हार ३४ पांन खासमां आदे ? स्त्री वीलास ?
स्त्रीपारी आदे ? पांशी पीतां ? सुइ रडेवुं ? धुकवुं ? ॥
भोजन करवे ? ।

तंबोळ ? पाण २ जोयण ३ । वाणह ४ मेहुण ५ सुवन्न ६ निठवणां ७
मुतर वा लघुनीति ? वीष्टा ए दसे आसातना तजे जिनेश्वर
वा वनीनीति ? जवहुं ? । देवघरनी हयमां ॥ ६१ ॥

मुत्तु उच्चारं ए जूयं १० । वळे जिणनाह जमइए ॥६१॥
इवे देव वांदवानी वीधी इरि अरिहंत चैयाणं शोय ? लोगस्स
यावही चैत्यवंदन नमुहुणं । सबलोय शोय २ पुस्करवरदी ॥

इरि नमुक्कार नमुहुण । रिहंत थुइ लोग सब थुइ पुस्का ॥
शोय ३ सिद्धाणं बुद्धाणं वेया नमुहुणं जावंति स्तोत्र वा स्तवन
वच्च शोय ४ । जयवीयरा ० ॥ ६२ ॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ । नमुहु जावंति थय जयवी ॥६२॥
सर्व उपाधी घरमोधि वीसु ए रीते जे उत्तम प्राणी श्री जी
ध पणे । नदेव प्रते वांदे सदा ॥

सबो वाहि विसुद्धं । एवं जो वंदए सया देवे ॥
ते देवताना इंडना वंदने पूज ए रीते श्री परमात्माने वांदसे ते प्रा
वा योग्य आय वा प्रकरण कर एी परमपद जे मोक्षपद पामसे थो
ता श्री देवे इस्सुरि जीये आप ना कालमां ॥६३॥

नुं नाम सूचव्युं ।

देविंदविंदमहियं । परमपयं पावई लहुसो ॥६३॥

॥ इति चैत्यवंदन नामे ज्ञाप्य प्रकरण समाप्तं ॥

॥ इति चैत्यवंदन ज्ञाप्य संपूर्णं ॥

इवे बीजी गुरु वंदन वीधी ज्ञाप्य लखिए वीए ॥

॥ अथ गुरुवंदन ज्ञाप्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोदुं त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन? शोचवंदन? द्वाद
साव्रत वंदन ?

गुरुवंदण मह तिबिहं । तं फिहा ? शोचप्रवारसावत्तं॥
मस्तक नमस्कारवादीके करी प्र वली खमासमण वे देइ बांवे ते
थम वंदन । बीजुं वंदन ॥ १ ॥

सिर नमणाइसु पठमं । पुत्र खमासमण दुग बीयां॥१॥
जेम इत राजा प्रते प्रथम । नमनेकार्य प्रते कहीने पढी राजाए ॥
जह दूज रायाणं । नमिऊं कळं निवेइऊ पढा ॥
रजा आप्ये पण बांहीने । स्वस्थावके ज्ञाय एमज इहां

विसळीजवि वेदिय । गच्छइ एमेव इहं दुगं ॥२॥
सम्यक्त आचारनुं मूल ते । वीनय, ते गुणवंतमी सेवना चळी ॥
आयारस्सतं मूलं । विणतुं सो गुणवतत्र पस्वित्ति ॥
ते सेवा जक्ति वीधीये करी । तेनी वीधी इम द्वादसावदे
वंदवा षकी होय । करी ॥ ३ ॥

साय बिही वंदणाउ । विहि इमो बारसावत्ते ॥३॥
त्रीजुं तो गुरु बचन कहे तव । ते त्रणमां इहां प्रथम फेटावंदन
उंदे वे बार । तो समस्त संघने वीषे ॥

तईअंतु उंदण दुगे । तन्न मिहो आइमं सयल्लसंघे ॥
बीजुं शोचवंदन तो सुवीद । आचार्यादी पदस्थने वसी त्रीजुं
शन उपकरणवंतने होय । वंदन होय ॥ ४ ॥
वीयंतु वंसणीणय । पयठियाणं च तइये वु ॥४॥

वंदनकर्म? चितीकर्म? कृतिकर्म? पूजाकर्म? बली वीनयकर्म? एपांचे
 वंदणा? चिई? किई कम्मं ३। पूया कम्मं ४ च विणायकम्मं ५ च
 करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायवं कस्सवि के-णवावि काहेव कइखुत्ता ॥ ५ ॥
 केटलीवार मस्तक नमाववुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
 वीसेष शुध थवुं ॥

कइउणायं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
 केटला दोष वीसेष मुकीने। वांदणा देवांते सा कारण माटे देवां वाइ।
 कई दोस विप्पमुक्कां। किइकम्मं कीस कीरई वा ॥ ६ ॥
 वांदणाना पांच ५ नाम पांच ५ वांदवा अयोग पांच ५ वांदवा योग पां
 उदाहरण। च ५ चार पासे वांदणा न देवराववां ॥

पणनाम? पणाहरणा ५। अजुग्ग पण ३ जुग्ग पण ४ चउ
 चार ४ पासे वांदणा देवराववां चार ४ ठामे नहीनी [अदाया ५ ॥
 पांच ५ ठामे वांदणानो नीषेध। षेध आठ ८ कारण जाणवां ॥ ७ ॥
 चउ दाय पण निसेहा। चउ अणिसेह ठकारणया ॥ ७ ॥
 वांदणामां अवसक २ ५ मुहपती सरीरनी पनीलेइण प्रत्येके पची
 नी। स २ ५ दोषण बत्रीस ३ २ ॥

आवस्सय १ ० मुहणांतय १ १। तणुपेह पणीस १ ५ दोस ब
 षड्गुण थाय गुरुनी थापना? बसेंने ठवीस २ २ ६ [तीसा १ ३ ॥
 वे २ अवग्रह। अकरतेमांजारे अकर पचीसा ७।

ठगुण १ ४ गुरुठवण १ ५ ३ ३ ठवीस स्कर १ ७ गुरु पणवी
 वांदणानां सूत्रपद अ [गह १ ६। षड् गुरुनां वचन आ [सा ॥ ७ ॥
 षावत्र ५ ६ षड् आनक वांदणा। सातना तेतरीस ३ ३ टालवी ॥

पय अम्वन्न? उठनाणा? ए। ठगुरु वयणा? ७ आसायण
तितीसं? १॥

बेश्वीधी ए बावीस द्वारे करीने । चारसेने बाणु ठेकाणां थयां ॥ ९ ॥
दुविही डुवीस? २ दारोहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥ ९ ॥
वांदणा पांच नाम द्वार ? कृतिकर्म? वीनयकर्म? पूजाकर्म? ।
वंदनकर्म? चितीकर्म? ।

वंदणायं? चिइकम्मं? । किइकम्मं? विणायकम्मं? पूयकम्मं? ५
ए गुरुने वांदवानां पांच ना इय ते उपचारे जावते अंतरंगधी
म ते वली । ते बेनां उदाहरणनुं द्वार १॥ १० ॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे जावे दुहाहरणा ॥ १० ॥

एकतो सीतलाचार्यनो? लघु कृष्णसेवक बेनो? पालक कृष्णपु
शिष्यनो? वीरासालवीनो? । त्र संब कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीयलय खुद्दुए वीर । कन्ह सेवग डु पालए संबे ॥

पांचे ए इष्टांत । कृतिकर्ममां इव्य जावने वीषे ॥ ११ ॥

पांचे ए दिठंता । किइकम्मे दवजावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार? कुसीलीयो? संसतो? यथाठंदो? ॥

पार्श्वस्थ ? अवसनो ? ।

पासहो? उसन्नो? । कुसील? संसत्तउधअहाहंदो ॥

ए पांचना प्रत्येके जेद वे श्वेश ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे । मतने वीषये ॥ १२ ॥

डुग? डुग? तिग? डु? णेम अवंदणिजा जिणमयंमि? १३

पांच वांदवा योगनुं द्वार? [विहा? गठनि सारकारक? संजमे थीरक

पांच आचारवंत ? उपाध्याय? । रे ते? तेमज गुणरत्ने अधीक? ॥

आयरिय? उवद्याए? । पवत्ति? येरे? तहेव रायणिए? ॥

तेमने वांदणां देवां कर्म र करवा ए पांच उत्तम गणवतं प्रते
हीत थवा अर्थे । ॥ १३ ॥

किइकम्मं निज्जरठा । कायव्व मिमेसि पंचएहं ॥१३॥
चार पासे वांदणा न देवरावे पर्याये मोटा १ तेमज समस्त
हार५माता१पीता१वमोज्ञाइ१ । रत्नाधीक पासे ॥

माय१पिय५जिठजायाइ३। उमाविठतहेव सधरायणिए ५
वांदणा कर्म न देवराववां । चार वांदवा योगनुं हार३चार मुनी
आदे आदीपदथी साधुसाधवी श्राव
क श्रावीकाए चार वांदे वली॥१४॥

किइकम्मं नकारिजा । चउसमणाइ कुणांति पुणो ॥१४॥
वांदणां देतां पांच नीसेधनुं हार७ध नीजदीकहुते नही कोइवार
र्मकथादीके व्याघ्रहुते पराडमुखहुते। वांदीस कहे हुते ॥

वस्वित्त१ पराहुत्ते५ । पमत्ते३ माकयाइ वंदिजा ॥
आहार करते हुते नीहार क एटलुंकरता गुरुप्रतेनही वांदणा
रते हुते । देवां कारे वांदवानुं हार७॥१५॥

आहारं४ नीहारं५ । कुणमाणे काउ कामेय ॥१५॥
प्रसन होय रुमे आसनेबेग होय । क्रोधादीके रहीत बेग होय ॥
पसंते१ आसण ह्येय५ । उवसते उवठिए ३ ॥

गुरुनी आंणा मागीने बुधीमान तेवारे वांदणां कर्म प्रजुंजे
पंरीत । वा वांदे ॥ १६ ॥

अणुन्नवित्तु४ मेहावी५ । किइकम्मं पंजइ ॥१६॥
वांदणा देवानां आठ कारणनुं हार काउसग करते१पोतानो अपराध
एपत्तिकमणे१सजाय प्रवण१ । खमावते१परुणा मुनी आवेदे१॥

पत्तिकमणे१ सखाए५ । काउसग्गाइवराह४पाठणए ५॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संधारो करते ?
 यण लेतां? पचखांण करते?। ए वांदणानां आठ कारण ॥१७॥
 आलोपणइ संवरणे७ । उत्तमठेय७ वंदणयं ॥१७॥
 पचीस आवस्यकनुं छार ?० आवत बार?श्चारधवार मस्तक
 बे बार नमवुंश्मस्तके हाथ नमारुवुं त्रण २ गुती ॥
 जनमतां राखे तेम बस्त्रादी उपगरण यथायोग राखे?।
 दोवणायश्महाजायं? । आवत्ता बार?श्चन सिरधतिगु
 अवग्रहमां बेश्वार पेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अवत्तं३॥
 क ? वार नीकलवुं । स्य करवा वांदणा करता ॥ १७ ॥
 उपवेसिपूग निस्कमणं?। पाणवीसा वस्सय किइकम्मेश्च
 वांदणा कर्म पण करतो हुतो। न होय वांदणां कर्म नीजरावानो जोगी
 किइकम्मं पि कुणांतो। न होइ किइकम्म निजरा जागी॥
 पूर्वोक्त पचीसमांघी हरेक साधु आदे गंम विराधे तो नीज
 कोइ आवस्यकनुं । रा जणी न धाय ॥ १९ ॥
 पाणवीसा मन्नयरं । साहुठाणां विराहंतु ॥ १९ ॥
 मुहपती पनीलेहण पचीसनुं छार । उ६ पनीलेहण मुहपती उंची
 ? नजरे मुहपती जोवी ते एक? । करीपखोमा त्रण त्रणने आंतरे॥
 दिठ पमिलेह एगा?। उ उह पस्कोम तिग तिगं तरिया॥
 अखोमा प्रमार्जवुं प्रथम ज एम नव नव ए समग्र मली मुहप
 मणे हाथेआलीमाबे हाथे । तीनी पनीलेषणा पचीस ॥ २० ॥
 अस्कोम पमज्जाया । नव नव मुहपती पाणवीसा॥२०॥
 प्रदक्षिणाये करी त्रण त्रण । कात्री २ जमणी २ जुजाये मस्तके
 कीहां ते कहे ठे । त्रण २मुखे त्रण २हीयाने वीधे २ ॥

पाया हणोण तिअ ३ ति वामे अर बाहु सीस मुह हियए ॥
बे खजे नंची नीची [अ ३] चारधठपनीलेहण बे पगे ए देहनी
एक एक पिठे । पचीस १ ॥
अंसु हाहो पिठे । चउठप्पय देह पणवीसा ॥५१॥
आवस्यक पनीलेहणमां जे करे उद्यमे करी पूर्वे कह्याथी नही
म जेम । हीण नही अधीक ॥
आवस्सएसु जह जह । कुणाइ पयत्तं अ हीण मइरित्तं ॥
त्रीवीध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीजरा
उपयोग सहीत । सकाम थाय ॥ १२ ॥
तिविह करणो वउत्तो । तह ५ से निजरा होइ ॥५२॥
बत्रीस दोपनुं द्वार १३ आदर वांदणां देतो नासे १ समग्रने जेगा
रहीत वांदे ते १ जात्यादी मदे १ वांदे १ तीरुनी परे ठेकना देते १ ॥
दोस अणादिअ १ थडिय ५ पविद्ध ३ परापिंमियं च ४ टोलग
रजोहरण वांको राखे १ काचबा एकने वांदतो बीजाने वां [य ५] ॥
नी परे रीगतो वांदे ते १ । दे १ मनमां खेदातो वांदे ते १ ॥१३॥
अंकुस ६ कठज रिंगिय ७ । महुवत्तं ७ मणपउठंए ॥५३॥
बे हाथे पग बांधी वांदे ते १ मुने जजे वा आपे ते बुधीये वांदे १ ॥
वेइय बद्र १० जयत्तं ११ ।
जयथी वांदे १ गरवे वांदे १ मीत्र जाणी वांदे १ मुने वस्त्रादि कांइ
देसे एम जाणि वांदे १ चोरनी परे वांदे १ ॥
जय १ ५ गारव १३ मित्त १४ कारणा १५ तिहं १६ ॥
आदारादी करतो वांदे १ क्रोधे वांदे १ तर्जना करतो वांदे १ ।
पणिणीय १७ रुठ १८ तज्जिय १९ ।
कपटे वांदे ते १ अपमान करतो वांदे १ वीकथा करतो वांदे १ नीश्वया १४ ॥

सठ १० हिलीय ११ विपल्लित १२ चिययं ॥ २४ ॥

लाजथी अंधारे दीगे न दीगे वांदे? मस्तकने एक देसे वांदे?

दिठ मदिठं १३ सिंगं १४ ।

राजवेठ तुळ्य वांदे? वांधा वीना नही बुटीये एम जाणि वांदे?

मस्तके हाथ न लगामतो लगामतो? ॥

कर १५ तंमोअण १६ अलिधणाखिधं १७ ॥

अकरमात्रा उंगे कहे? वांदी उतावलुं बोले? ।

ऊणं १८ उत्तर चूलीय १९ ।

मुंगानी परे वांदे? उंचे स्वरे वांदे? रजोहरण जमामतो वांदे? ॥१५॥

मूअं ३० ढड्डर ३१ चूमलियं च ३२ ॥१५॥

ए बत्रीस दोष टाली वीशेष वंदनकर्म जे प्रयुंजे वा करे जला
पणे शुध अइने । गुरु प्रते ॥

बत्तीस दोस परिसुधं । किइकम्मं जो पनुंजइ गुरूणं ॥

ते प्राणी पामे मोहनां सुख ओमा कालमां वीमानीकपणुं अथवा
प्रते । पामे ॥ १६ ॥

सो पावइ निघाणं । अचिरेण विमाण वासं वा ॥१६॥

ठ गुणनुं हार? ४ इहां ठ वली उपचार मानादीकनो जंग १ गुरुनी
गुण वीनय १ । पूजा होय ३ ॥

इह च्च गुणा विणउ १ । वयारमाणाय जंग १ गुरुपूया ३ ॥

तीर्थंकरनी आझानो आराध श्रुत जे जिनवचन धर्मनी आराध
क होय ४ । नाए जली कीरीया पामे ६ ॥१७॥

तिच्चयराणाय आणा ४ । सुअधम्मा राहणा ५ किरिया ६

गुरु थापना हार १ ५ गुरु जे थापीये अथवा गुरुने ठामे ॥१७॥

गुणे करी जुक्त वली गुरु । थापनाचार्यादीक ॥

गुरु गुणजुक्तं तु गुरु । ठविज्ञा अहव तह अस्काइ ॥

अथवा ज्ञानादी जे ज्ञान दर्शन थापे साक्षात् गुरुने अज्ञावे ॥१७॥
चारीत्र ए त्रणनां उपगण ।

अहवा नाणाइ तियं । ठविज्ञा सकं गुरु अज्ञावे ॥१८॥

चंदनग कवना अथवा । काष्ठमंदादी पुस्तक गुरुमूर्ति चीत्रकर्म ते ॥

अस्के वरामए वा । कठे पूजेय चित्तकम्मेया ॥

थापना बे जेदे सदज्ञाव ते वली गुरु थापना बे जेदे घोमा काल
मूर्ति आदे असदज्ञाव ते नी पुस्तकादि१ जावजीवनी मूर्ति आ
थापना पुस्तकादि । देश ॥ १९ ॥

सप्राव मसप्रावं । गुरु ठवणा इतरा वकहा ॥२०॥

साक्षात् गुरुने वीरहे गुरुनी थापना । जाणे जे गुरुज बेठा आदेस दीयेठे

गुरुविरहंमि ठवणा । गुरुवएसो व दंसणाहं च ॥

जिनेश्वरने वीरहे । सेवना हे प्रजु तमे संसार दुखथी मुकाणा मु-
जिनेश्वरनी मूर्तिनी । जने मुकावानुं सुधनी मीत थया ते सफला ३०

जिणविरहंमि जिणविंब । सेवणा मंतण सहलं ॥३०॥

अवग्रह द्वार१ द्वार दिसाए साढा त्रण हाथ१ तेर हाथ२ नरे
गुरुनो अवग्रह वांदणामां । नर नरे नारी ॥

चउ दिसि गुरुगहो इह । अहुठ१तेरस कर१सपरपस्के ॥

गुरुनी आज्ञा माग्या वीदा पो न कल्पे ते गुरुनी समीप जग्याये
ते सदैव वा नीत प्रते । पेसवाने ॥ ३१ ॥

आणाणुनापस्स सया । न कप्पए तह पविसेउ ॥३१॥

ठगाण अकरनुं द्वार१७ पांच५ चार४ ए ठ ठांमे पक्क अनुक्रमे
त्रण३ बार१२ बे२ त्रण३ । उगणत्रीस जाणवां ॥

पाण१तिग१बारस३डुग४ चउसेदठ ढाण पयइ गुणती

सुगणश्रीसशब्दीजां आ[तिगय। सर्व मली पद अठावर्ष[सं ॥
वसकोने वीषे । अयां ॥ ३३ ॥

गुणतीस सेस अवस्स-याइ सव पय अरुवत्रा ॥३३॥
वांदनारनुं व वचननुं चार? णइहामि नीसीहीयादीमां? ससुचय
आदीमां? अणुजाणह आदीमां? । जसामां? जवणिजंचजे? ॥

इहाय? अणुणावणा? । अवाबाहं? च जसठजवणाय? ॥
अपराधनुं खमाववुं पण खामे वांदणां वेनारनां ए व ठाम जाण
मी खमाससणो आदीमां? । वां ॥ ३३ ॥

अवराह खामणा वियइ। वंदण दायस्स ठाणा ॥३३॥
गुरु वचन वनुं चार? ए वंदे तहती ए त्रीजुं? तुं पण व्रते ठे ए
ण? अणुजाणामी? । चोयुं? एवं गुरु वचन? ॥

वंदेण? अणुजाणामि? । तहत्ति? तुंप्रैपि बहए? एवं ? ॥
इं पण खांमु वुं तुज प्रते? । वचन जांणवा वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमि तुमं? । वयणाइ वंदण रिहस्स ॥३४॥
आसातना तेतरीसनुं चार २० ए वण? जातां उजा रहेतां? वेस
आगल वे पासे पाठल नजीक। तां? वंकीले प्रथम पाणी ले ते? ॥

पुरज पस्का सत्रे। गंता? विठेण? निसीयणाय? एमणे? ॥
गमणागमण पेहेला आलोवे? बोलाव्यो सांजलतां न बोले?

आलोयण ११ पम्सुणणे १२ ।
गुरु पेलां बोले ते? गुरु वते बिजा पासे आलोवे ते? ॥ ३५ ॥
पुवाखवणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥

तेमज आहारादी बीजाने देखाणे? बीजाने नीमंत्रे पठी गुरुने? ॥
तह उवदंस १५ निमंताण १६ ।

बीजाने आपे? मीठो पोते खाय? तेमज गुरु बोलावे वार लगावी बो
खद्राय १७ याणे १८ तथा अ पम्सूणणे ॥ [ले१॥
गुरुने कवीण वचन बोले? संशारे बेठो उतर आपे? ।

खद्रतिय १० तन्नगए २१ ।

शुं कहोठो?१ तमे करो? गुरुने टुंकारो करे? मातुं मनठे जेनुं? २६
किं ११ तुम १३ तजाय १४ नोसुमणे १५॥ ३६ ॥
तमने नथी सांजरतुं?१ गुरुकथा वचे पोते कथा करे? ।

नो सरसि १६ कहं ठित्ता १७ ।

सज्जानो जंग करे? गुरु कथा पढी पोते कहे ॥

परिसंजित्ता १८ अणुठियाइ कहे १९ ॥

गुरुने संशारे पग लगाने? ।

संशारपाय घट्टण ३० ।

गुरुने आसने बेसे? उंचे आसने बेसे? तुढ्य आसने बेसे? ॥३७॥

चिठु ३१ च ३२ समासणोआवि ३३ ॥३७॥

राइप्रतीक्रमण वीधी इरियावद्दि चैत्यवंदन मुहपती पम्सिलेहवी
कुसुमीण डसुमीणनोकानसग। बे वांदणां राइअ आलोवुं ॥

इरिया कुसुमिणुस्सग्गे। चिअवंदणा पुत्ति वंदणा लोअं॥

बे वांदणां राइउ खामवुं बे पचखांण चार खमासमणां जगवन्
वांदणां । आदी बे खमासमण सजाय॥३८॥

वंदणा खामणा वंदणा । संवर चउठोन्न डु सप्राउ॥३८॥

देवसी प्रतीक्रमण वीधी मुहपती पम्सिलेहवी बे वांदणा पच
इरियावद्दि चैत्यवंदन । खाण बे वांदणा देवसीअ आलोवुं ॥

इरिया चिइवंदणां । वंदणा चरिम वंदणा लोयं ॥

बे वांदणा देवसीय खामुं चा देवसीअ प्रायश्चित चार लोगस्सनो

र जगवन् आदी । कान्तसग बे खमासमण सजाय ३ए
 वंदणा खामणा चउठोन्न । दिवसुसग्गो डु सद्याउ ॥१९॥
 ए रीते वांदणानी वीधी प्रते । जे प्रयुंजता चरणसीतरी करण
 सीतरी संजुक्त जो ॥

एयं किङ्कम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण मानत्ता ॥
 साधु खपावे कर्म जे जा अनेक वा घणा जवनां संचेलां वा
 नावरणादी प्रते । मेखवेलां अंत नही एवां ॥ ४० ॥

साहु खवंति कम्मं । अणोगजवसंचियमाणंतं ॥४०॥
 प्रकरण करता कहेठे अद्वपमती कहुं होय वीपरीतपणे जे कांड में ॥
 वंत जोग जीवोने बोधना अर्थे ।

अप्पमइ जव बोहण्ण । ज्ञासियं विवरियंच जमह मए ॥
 ते सोधजो गीतार्थ होय नथी जेहने अज्जीमान इठवाद मत्सर
 ते केहवा । रहीते ॥ ४१ ॥

तं सोहंतु गीयन्ता । अणज्जिनिवेसि अमहुरिणो ॥४१॥
 एम जला गुरुने वांदवानी विधिजाण्य समाप्तं ॥
 ॥ इतिश्री गुरुवंदन विधि जाण्य संपूर्णं ॥

इवे पञ्चखाण वीधी जाख्य लिख्यते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान जाण्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वारः चारवीधी आहार द्वारः बावीस आगार
 द्वारः । द्वारः एकवारना कक्षा ॥

दस पञ्चस्काण चउविहेऽ । आहार ३डुवी सिगार ४अडुरुता
 दस वीकती द्वारः विसनीवीगय बेजांगा द्वारः उजेवे सुधी द्वारः
 द्वारः । पञ्चखाण फलद्वारः ॥ १ ॥

दस विगर्ह्यतीसविगर्ह—गय६डह जंगा७ठ सुद्धि८फखं९।१।

प्रथम चार कारणे आगलधी तप करे ते? आवते काखे करे?

अणागय? मइकंतं २।

एकनी अंत्य बीजानी आद्य? धारे दीन अवस्य करे? आगार रहीत? ॥

कोन्सिहिअं३ निअंति४ अणागार ५॥

आगार सहीत? चारे आ। वस्तुनुं प्रमाण करीकरे ते? संकेत मुठसी

हार आदे पञ्चखाण? । आदे? कालमान पोरसी आदे? ॥१॥

सागार६ निरवसेसं७। परमाणु८कमं सके९अद्वा१०॥१॥

काल पञ्चखाण दस जेदे नोकार बे पोर वा पुरीमड, एकासणानुं? ए

सहीयं बेधनी? एक पोहोरनुं? । कलठाणानुं पग न हलावे ते? ॥

नवकारसहिय? पोरसी१२। पुरिमडे३गासणो४गठाणोय५॥

आंबीलनुं? उपवास वा अ दीवसचरीमनुं? मुठसही आदे अ

जक्तार्थ? । जीग्रह? वीगडनुं? ॥ ३ ॥

आपंबिल६अजतठे७। चरिमे८अजिगहे९एविगर्ह?१०३

पञ्चखाण करण बीधी उगएसूरे पोरसहीअं पञ्चखाइ उगए सूरे

नमोकारसहिअं पञ्चखाइ? । चउविहंपिहारं? ॥

उगएसूरे नमो ? । पोरसि पञ्चस्क उगएसूरे १ ॥

सूरे उगए पुरिमडं पञ्चखाइ सूरे उगए अप्रतठं पञ्चखाइ ए

चउविहंपिहारं? । रीते? ॥ ४ ॥

सूरे उगए पुरिमं ३ । अजतठं पञ्चस्का इति४॥४॥

पञ्चखाण करावतां कहे गुरु करावनार पञ्चखाइ कहे इति एम

कहे सीस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामि कहे गुरु वोस्ती

नार वली । रे कहे सीस वोस्तरामि ॥

जणइ गुरु सीसो पुण । पञ्चस्कामिति एव वोस्तरइ ॥

उपयोग इहां करनारनो
प्रमाण जाणवो ।

नयी प्रमाण करावनारना अकर
जूलथी ॥ ५ ॥

उवउगिह पमाणा ।

न पमाणां वंजण हलणा ॥५॥

काज पञ्चखाणामां प्रथम स्थानके
नवकारसहि आवे तेर प्रकार ।

बीजे स्थानके त्रण बीगय आदि प्रकार
र त्रीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा
दी ॥

पढमे ठाणे तेरस ।

बीए तिन्निउ तिगाइ तइयंमि ॥

पाणस्स लेवेणवादि चोथा
स्थानकने वीषे ।

देसावगासादी पांचमा स्थानक
मां ॥ ६ ॥

पाणस्स चउठंमि ।

देसावगासाइ पंचमए ॥६॥

हवे प्रथम स्थानकमां जेद? नमुकार पुरीमठ? अठ? अंगुष्ठति आ
सहियं? पोरसहियं? साठपोरसहियं? दी आठ ८ ए तेर जेद ॥

नमु? पोरसिण सहा ३ पुरि-मठ वठ ५ अंगुष्ठ माइ अम
बीजे जेद? नीवीनुं? वीगीयनुं? अं वेसणुं? एकासणुं? ए [तेर ॥
केलनुं? ए त्रस त्रीजामां जेद? । कलठाणुं ? ए त्रण ॥७॥

निवि? विगयं? बिल ३ डु? एगासणे? एगठाणाई ३ ॥७॥

उपवास बीधी [तिअ तिअ । तेर बोल पूर्वोक्त बीजे पाणदार
प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुकारसहियं त्रीजे पाणस ॥

पढमंमि चउठार्इ? । तेरस बीयंमि? तिइय पाणस्स ३ ॥

देसावगासीयं चरीमे ते विवसचरिमादी डुविहार तिवीहार
चोथे स्थानके । चउवीहार जेम संजवे तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगासं तुरिण । चरिमे जह संजवं नेयं ॥ ८ ॥

तेमज मध्य पञ्चखाणामांतो नदी वार वार सुरे उगण इत्यादीक
निवि विगइ आंबिल बीष्ये । बोसीरे ए मध्य पञ्चखाणे ॥

तह मद्य पञ्चस्क्राणेषु । नपि हु सुरुग्गयाइ वोसिरइ॥
करवानी वीधी ते माटे न कही। जेम श्रावसीआए ए पाठ बीजा
वांदणामां न कहेवो ॥९॥

करण विहीउ न ज्ञाणइ। जहा वसियाइ बिय ठंदे॥९॥
तेम तीवीहार एकासणादी प कहीये पाणस्सना ठ आगार
ञ्चखाणमां सचीत त्यागीने । लेवेणवादी ॥

तह तिविह पञ्चस्क्राणे । जन्नंति अ पाणगठआगारा ॥
डुवीहार पञ्चखाण वीषये जोजी श्रावकने वीषे तेमज फासु
अचीत आहार । पाणी वावरनारनेते ठ आगार॥१०॥

डुविहाहारे अचित्त । जोइणी तहय फासु जले ॥१०॥
एटला माटे ज्योग्य ठे उपवास नीवी प्रमुखने वीषे तथा सचीत प
आंबील कारक फासु जल पीये। रीहारी ने फासु नीश्वे जल वली ॥

इत्तु च्चिअ खवण बिल। निवियाइसु फासुयं चिअ जलं तु
श्रावक पण पाणी पीये तेमज । पञ्चखाण करे तीवीध आहारं ॥११॥

सहवि पीअंति तहा । पञ्चस्कंतिअ तिविहाहारं ॥११॥
चउवीध आहारनुं वली नमु राते नीश्वे मुनिने बाकी पञ्चखाणे
कारसहीनुं । तीवीहार चउवीहार होय ।

चउहाहारं तु नमो । रत्तंपिमुणीण सेस तिह चउहा ॥
राते पोरसि पुरीमठ एकासणा श्रावकने डुवीहार तीवीहार चउ
दीक पञ्चखाणमां । वीहार ए त्रणे जेदे होय ॥१२॥

निसि पोरसिपुरिमे गा-सणाइ। सहाण डुति चउहा॥१२॥
चार आहारनुं द्वार २ जुख उ आहारने वीषे लवणादि अथवाल
पसमावाने समरथ होय एका वणादि आबे दीये अथवा स्वाद प्र
की आहार । ते आपे ॥

खुहे पसमखमेगागी। आहारिव एइ देइ वा सापं ॥
 चुरुयो हुतो अथवा खेपवे वा जे कादव सरीखो ते सर्व आहार
 नांखे कोठाने वीषे वा पेटमां। कहीये ॥१३॥

खुहिउ व खिवइ कुठे। जं पंकुवमं तमाहारो ॥१३॥
 असनने वीषे मग आदे कठोल स। मांनो रोटली प्रमुख सुरणादि
 र्व कुर वाजरादी सातवो वाचुण। जमीनकंद ॥

असणो मुग्गो अण स-तु मं पय र्कळ्ळ रब्ब कंदाइ ॥
 हवे पाणिने वीषे कांजी वा आ कपासीआ वा काकमीनुं धोयण
 ठण पाणी जवकेर धोयण जल। जल मदीराजल आदी शब्दथी
 बीजां जल पण जाणवां ॥१५॥

पाणो कंजिय जव कय-र कक्कमो दग सुराइ जलं ॥१४॥
 हवे खादीमने वीषे सेक्यां धान हवे स्वादीमने वीषे सुंठ जीरु
 फल केलां आदि। अजमादी ॥

खाइम जत्तो स फला-इ साइमे सुंठी जीर अजमाइ ॥
 मध गोल तंबोल पांन सो हवे अणाहार वीषे मात्रुं लीबना
 पारी लवंग एलची आदे। प्रमुख ॥ १५ ॥

महु गुल तंबोलाइ। अणाहारे मोअ निबाई ॥१५॥
 हवे पञ्चखाणनां आगारनुं द्वार बेअ। सातउ पुरीमठमां एकसणामां
 गार नोकारसहिमां उइ पोरसिमां। आठ उ आगार ॥

दो नवकार उ पोरसि। सग पुरिमठेइ एगासणो अठ ४ ॥
 सातउ आगार एकलठांणामां आठउ पांच ५ आगार चोअ उपवासा
 आंबीलमां आगार। दिकमां उइ आगार पाणसमां ॥१६॥

सत्ते गठाणो ५ अंबिल। अठ ६ पाण चठ ७ उठ प्याणो ८ ॥१६॥
 चार आगार दीवसचरीममां चार पांच आगार वखादि लेवा उठे

आगार मुठसही आदी अत्रीग्रहमां। तेमां नव अथवा आठ नीवीमां
चउ चरिमे चउ जिगहि। पण पावराणे नवठ निविए॥
आगार जे उखित्त वीवेगेणंने। मुकीने एकली इव्य वीगयनो
नीयम करे तो आठ ॥ १७ ॥

आगारु खित्त विवेग। मुत्तु दवविगइ नियमिठ ॥१७॥
नमुकारसीमां आण अन्नठ पोरसी साठपोरसीमां अन्नठणात्तो
णा जोगेणं? सहसागारेणं? गेणं?सहसागारेणं? पन्नकावेणं?
ए बे नमुकारसीमां। दिसा मोहेणं? साहुवयणेणं? सबस
माहीवत्तियागारेणं ? ॥

अन्न सह डु नमुकारे। अन्न सह पन्न दिसय साहु सब॥
पोरसीना ठ आगार साठपो। पुरीमठमां सातआगारठ सहीत मह
रसीना पण एज। तरागारेणं?वध्यो अवठमां पण एजा?७॥

पोरसि ठ सहपोरसि। पुरिमठे सत्त स महत्तरा ॥१७॥
एकासणा बेसणाना अन्नठ आउटण पसारेणं?गुरु अच्युठाणेणं?
णा? सहसा? सागारि आ पारिठावणीयागारेणं ? महत्तरागारे
गारेणं ?। णं ? सबसमाहि वत्तियागारेणं ? ॥

अन्न?सहस्सा?गारिय?। आउंटण?गुरुअप?पारि?मह?७
एकासणे बियासणे आठ। सात आगार एकलठाणे [सब?७॥
आउंटणपसारेणं बीना ॥ १९ ॥

एग बियासणि अठउ। सगइगठाणे आउंटण विणा?९।
वीगी नीवीने वीषे अन्नठण? सहस्साण? लेवालेवेणं? गीहठ ?।

अन्न १ सह २ लेवा ३ गिह ४।

उखित्त विवेगेणं?पमुच मखिएणं?पारिण? महत्तण?सबसमाहीण? ?
उखित्त ५ पमुच ६ पारि ७ मह ८ सब ९ ॥

वीमीने वीषये नीवीने वीषये पमुच्चमखिएणं वीना आंबीलमां
ए नव आगार । आठ आगार ॥ १० ॥

विगइ निव्विगइ नव । पमुच्चविणु अंबिले अठ्ठा॥१०॥
उपवासमां अन्नञ्जणा० सह ए पांच उपवासमां ठ आगार पा
स्ता० पारिठावणियागारेणं१ एसमां पाणस लेवेषवादीक ॥
महत०१ सवस०१ ।

अन्न१सह१पारि३मह१सव१ । पंचखवाणे ठ पाणलेवाई ॥
चार आगार दिवस चरीममां अज्जीग्रहमां अन्नञ्जणा० सहस्ता०
अंगुठसहि आदी । महतरा० सवसमाहि० ।

चउ चरिमं गुठार्इ । जिगाहि अन्न१ मह१सह३सव१॥११॥
दुध वीगय मद्य वीगय मदीरा ए चार ढीली वीगय वली चार क
वीगय तेल वीगय । उण ने ढीली ते कहेठे ॥

डुध१महु१मज्ज३तिद्धे१ । चउरो दव विगइ चउर पिंमदवा
घी वीगय । गुरु वीगय । दही । मांखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मांस वीगय । ए बे कठण वीगय ॥ ११ ॥

घय१गुल१दहियं३पिसियं१ । मस्काण१पक्कन्न६दो पिंमा२१॥
पोरसि पच्चखाण साठपोर बेसणानुं पच्चखाण नीवीनुं पच्च
सि पच्चखाण तुड्य अवठ खाण एकासणा तुड्य पोरसी
पच्चखाण पुरिमठ तुड्य । आदी तुड्य आगार

पोरसि सह अवठं । डुन्नत निविगई पोरिसाइ समा ॥
अंगुठसही पच्चखाण मुठसही सचीत ड्य नीमादी पच्चखाण
पच्चखाण गंठसही पच्चखाण । अज्जीग्रह पच्चखाण ॥ १२ ॥

अंगुठ मुठि गंठि । सचित्त दवाइ जिग्गहियं ॥१३॥
आगारना अर्थ वीसर्याथी मु सहसात् अजासे पोतानी भेले मु

खमा घाले ते अनाजोग । खमांपाणी प्रमुख प्रवेशथाय ते॥
 विस्तरण मणा जोगो? । सहसागारो सयं मुहपवेसो॥
 गुप्त जे दीवस मेघ वादला दीक । दीगमुठ दीसीनी अंतीधी
 धी अपुरे पुरोकाल जाणी पारेतो । पोरसीपारे ते दिसिमोह॥१४॥
 पञ्चनकाल मेहाइ३। दिसिविज्जासु दिसिमोहो४॥१४॥
 साधुनुं वचन पोरसी जणा पोरसी अइ । जाणि पारे ते सरीर
 व्यानुं सांजली इम जाणे रुहुं स्वस्त होय ते सर्व समाधितेधी
 जे । विपरीत असमाधिमां पारे ते ॥
 साहु वयण उघामा । पोरसि तणु सुठ्या समाहिति६॥
 संघादी गाढ कारणे पञ्चखाण ग्रहस्थ वांदवादीके आवे साधु आहा
 पारे तो न जागेते महत्तरागारेणं । र अन्यत्र करवा उठे ते सागारी॥१५॥
 संघाइकळ महत्तर७ । गीयत्त वंदाइ सागारी ८॥१५॥
 हाथ पगादीनुं खेंचवुं पसा गुरु वनेरा प्राहुणा मुनि आवे
 रवुं अंग सरीरनुं । उजा थातां आगार ॥
 आनुंटाण मंगाणं९। गुरु पाहुण साहु गुरु अपुठ्याणं१०॥
 परठववा योग आहार वधेलो मुनि जो वस्त्र लेवा उठे तो चोल
 ब्रध वचने वावरे तो आगार । पटागार पञ्चखाण न जागे॥१६॥
 पारिष्ठावण विहिगहिण११। जइण पावरणि कमिपटो१२। १६
 न लेवाने आहारे खरमेली लुहीने लेवालेव आगार देनारने हाथे
 कमडी मोइ आदीके आपे तो । वीगय शाक मांमादि फरसे दे ते॥
 खरमिय लूहियमोवाइ । लेव१३ संसद१४ मुच्च मंमाइ ॥
 उपानी लेइ पीरु वीगयादि वीगये आंगली प्रमुख चोपनी
 उपरधी लेइने आपे ते कड्ये । तेथी आहार दे ते लगारेक ॥
 उस्कित्त पिंम विगइण१५। मस्कियं अंगुलीहिं मणा१६। १७

इवे पाणसना आगार अर्थ ले बीजुं२ अलेपकृत आठण प्रमुख
 पकृत नसामणादी पाणीथी१। नीतखाथी आलुं उष्ण पाणी३॥
 लेवामं आयामा३१७। इअर१८सोवीर मञ्ज१एउसिण
 तंडुलादी धोयण मोलाएलुं पीगनुं धोयणादी५बीजुं [जलं॥
 दांशो ज्ञातादी सहीत ४ । दाणादी वरजीत गलेलुं ६॥१७॥
 धोयणा२०बहुलससिहं२१। उस्सेइमंइअरसिहविणा२२
 वीगयजेद अधीकार पांच चार ए उए जह्यवीगय ३॥२७॥
 चार चार बे बे प्रकारे । धादी उत्तरजेदे वीगय एकवीस॥
 पाण१चन२चन३चन४डु५डु६ ठ जस्क डुद्राइ विगइ इग
 त्रण बे त्रण जेदे अजह्य[वीहु । चारनां मधु आदे [वीसं ॥
 वीगय । वीगय जेद उत्तर बारा॥२९॥
 ति१डु२ति३चन४विह चन महु माई विगई बार२९॥
 जह्यवीगय नाम[अजस्का । गोल पकवान ए उए जह्यवीग
 डुध घृत दही तेल । य जाणवी ॥
 खीर१घय२दहिय३तिल्लं४। गुल५पकन्नं६ठ जस्क विगईउ
 डुध दही घी वीगय जेद गायनुं जेंसनुं । पांच जेदे डुध इवे चार
 नटंतीनुं ठालीनुं गारुनीनुं । प्रकारे ॥
 गो१महिसी२उट्टि३अय४ पाण डुद्र अह चनरो ॥३०॥
 घृत तथा दही [एलगाण५ । तेलना चार जेद । तिलनुं सरसव
 नटंती बीना सेसनुं । नुं अलसीनुं लाटनुं ॥
 घय दहिया उट्टि विणा । तिल१सरिसव२अयसि लह ति
 गोलना बे जेद ढीलो गोल पकवानना बे जेद तेलनुं[एचन॥
 कठीण गोल ए बे घृतनुं तलेलुं ॥३१॥
 दव गुम पिंम गुमा हो । पकन्नं तिल्ल घय तलिअं॥३१॥

हवे नीवीआतां३०तेमां दुधनां आटो घाली रांध्युं ते४खटाइ घा
पांच डाखादीकथी रांध्युं ते१घ ली रांधेए वा वलीए दुध वीगय
णा चोखाथी रांध्युं ते२ थोमा रहीत ॥

चोखाथी रांध्युं ते ३ ॥

पयसामी१खीर२पेया३ । वलोहि४डुघट्टि५डुघविगई गया
डाख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखानोआटो खटास सही
सहीत । त ए पांचे रांध्यु दुध ॥ ३२ ॥

दस्क बहु अप्प तंडुल । तच्चुन्नंबिलसहिअडुहे ॥३२ ॥
हवे घृतनां नीवीआतां पांच दाझेलुं? दहीनी तरमां आटो नांखी करे

निप्रंजणा? विसंदाणा २ । [ते१ ।

उषधी पकये उपरनी तरी३धीनुं कीटुं४पाकुं घृत आंबलादीकथीए
पकोसहि तरिअ३ किट्टि ४ मक्कघयं ५ ॥

हवे दहीनां पांच ज्ञातसहीत दही ते ? सोखरण १ ।

दहिए करंब १ सिहरणि २ ।

लुणसहीत मण्युं दही३ वस्त्रे गलेलुं४घोलमां वमां घाले ते५॥३३॥

सलवणा दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥३३॥

हवे तेलनां पांच गोलादीकथी कुट्या तल? दाझेलुं तड्यापढी वध्युं

तिलकुटी ? निप्रंजणा १ । [ते१॥

लाख प्रमुखथी पाक्युं तेल३ उषधी पाक्या उपरनी तरी४तेलनी

पकतिल ३ पकोसहि तरिअ४तिल्लमली५॥ [मली॥५॥

हवे गोलनां पांच। साकर? गोलनुं पाणी१ गुलपायो३

सकर १ गुलवाणाय २ पाय३ ।

खांरु ४ । अरुधो उकड्यो सेलमीनो रसए ए पांच गोलनां३४॥

खंरु ४ अघकडिअ इस्करसो ५ ॥ ३४ ॥

एक तावनी पुराय एवमो पुनलो । पुनलो पुरीत प्रमुख त्रण घाण
 तल्या पढी बीजो तलाय ते ? । पढी चोथा घाणादीकनुं २ ॥
 पूरिअ तव पूत्रा बीअ ? । पूअ तत्रेह तुरिअ घाणाईश ॥
 गुलघाणी ३जल लापसी वा वीगय स पांचमुं नीवीयातुं पोतुं
 हीत ज्ञाजने पांणीथी पाक्यो आहारध । देइ करेलो पुनलो ॥ ३५ ॥
 गुलहाणी ३जल लप्पसि-अ ४ । पंचमो पूत्तिकयपुन ५ ॥ ३५ ॥
 दुध दही ज्ञात उपर चार आंगु ढीलो गोल घृत तेल एक
 ल सुधी नीवीआतुं ते पढी नही । आंगुल ज्ञात उपरे सुधी ॥
 दुध दही चऊरंगुल । दव गुल घय तिद्ध एग जत्तु वरिं ॥
 कठण गोल मांखण ए बे । लीलां पीलुं सणनां बीज जेवमो खंरु
 वीगयमांथी । नीवीने पच्चखाणे कळपे ते उपर नही ३६
 पिंमगुल मस्काणाणं । अद्दा मलयं च संसठं ॥ ३६ ॥
 चोखादी ड्यथी हणाणी जे रहीत आय वली ते माटे ते हणा
 वीगय ते वीगयथी । णी वीगय ते ड्य कहीये ॥
 दव हया विगई विगइ । गयं पुणो तेण तं हयं दव ॥
 उधरीत घृतादीक उष्ण ठ उत्कष्ट ड्य कहेठे इम बीजा
 ते तेज । आचार्य ॥ ३७ ॥
 उधरिए तत्तं मिय । उक्किठ दव इमं चत्रे ॥ ३७ ॥
 तीलसांकली वरसोलादीक । तथा रायण आंबादी जख प्र
 मुख पांणी आदे ॥
 तिलसंकुली वरसोलाई । रायणांबाई दस्काणाई ॥
 मोलिया प्रमुखनां तेल एरं । सरस उत्तम ड्य कहीये तथा लेप
 नी टोपरादीकनां । क्रत ॥ ३८ ॥
 मोलिय तिद्धाईय । सरसुत्तम दव लेवकमा ॥ ३८ ॥

ए रीते वीगयगत तेरहीत नीवी। उत्तम जे इव्य ते नीवीगयमां॥
यातां करंबादी समृथ इव्य ।

विगई गया संसठा । उत्तम दवाय निधिगइयंमि ॥

कारण आवे कल्पे पण कढ्ये नही खावुं जे कह्युंठे नीसी
कारण वीना । थ ज्ञाखे ॥ ३९ ॥

कारण जायं मुत्तं । कप्पंति न ज़ुत्तु जं वुत्तं ॥३९॥

वीकतीथी माठी गतीनां वीगय सहीत जेवारे ज़ोजन करे
डुख पामे माटे ज़य पामे । जे साधु तो ॥

विगइं विगई ज़ीनु । विगइ गयं जोउ ज़ुंजुए साहु॥

वीगय ठे ते वीकतीकरण स विगयथी माठी गतीपणाने बले
ज्ञाववंत ठे ते । करी पमामे ॥ ४० ॥

विगई विगयसहावा । विगइं विगई बला नेई ॥४०॥

हवे अज्ञह्य वीगयना ज़ेद मध मध त्रण ज़ेदे ठे हवे काष्टनी ?
कुतीनुं?मांखीनुं?ज़मरीनुं ३ । पीठानी २ मदीरा बे ज़ेदे ॥

कुत्तीय?मत्तिय?ज़ामर ३ । महु तिहा कठ?पिठ?मऊ डहा

हवे जलचर ? अलचर? आकाशच घृतनी परे मांखण चार
र?नुं मांस त्रण ज़ेदे । ज़ेदे अज्ञह ॥ ४१ ॥

जल?थल?खग?मंस तिहा । घयव मस्काण चउ अज्ञस्का
हवे पच्चखांणना ज़ांगा?मन?वचन?काय? मनवचन४॥॥४१॥

माण १ वयण २ काय ३ माणवय ४ ।

मनकाय५वचनकाय६मनवचनकाय७ त्रीकयोगी ए सात सात जे॥

माण तणु ५ वयतणु ६ तिजोगिसगिसत्त ७ ॥

करण करावण अनुमोदने ढीक अतीत अनागत व्रतमान काळे
त्रीक संज्योग सहीत । एकसो समतालीस ॥

कर?कारशुणुमई३डुतिजुअ । तिकाल सियाल जंग स
ए जे ज़ांगा कख्या जे का लेनार धणिए पोते मन व [॥यं४१॥
ल पोरसि आदेमां । चन कायाये करी पालवा ॥

एयं च उत्त काले । सयं च मणवयतणूहिं पालणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना ज़ांगा चार थाय जाण जाण?
नार पासे पच्चस्काण करे? । जाण अजाण? अजाण जाण? अजाण
अजाण धतेमां प्रथम त्रणनी आइाठे४३

जाणग जाणग पासति- जंग चनगे तिसु अणुना ॥४३॥
पच्चखाण पारतां बोल फरस्युं ? पाढ्युं ? सोध्युं ? ।

फासिअ? पालिअ? सोहिअ? ।
तरस्युं? कीर्त्युं? आराध्युं? ए ठ जेदे सुध जाणवुं ॥
तिरीअ४ कीट्टिअ५ आराहिअ६ ठ सुधं ॥
पच्चखाण फरस्युं ते । वीधी सहीत जेटला कालनुं लीधुंते
काल थये पारे ते? ॥ ४४ ॥

पच्चस्काणं फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं ॥४४॥
पालीअं ते वारंवार करस्युं पच्च सोधीत ते गुरुने आपीने रहुं
खाण संजारे ते? । ते पोते वावरे वा जमे ३ ॥

पालिअ पुण पुण सरिअं । सोहिअ गुरुदत्त सेस ज्ञोअणउ
तरीत ते कख्या काल सुधी अ कीर्तीत ते ज्ञोजन करता अवसरे
थवा अधीक काले पारे ते ४ । पच्चस्काण संजारे ते ५ ॥४५॥

तिरीअ समहिय काले । किट्टिअ ज्ञोअण समय सरणा
इणे प्रकारे आचरस्युं वा आदरस्युं अथवा ठ जेदे सुधी [॥४५॥
आराध्युं वली ते६ ॥ जेम लीधुं तेम सइहणा ? ॥

इयपमिअरिअं आरा-हिअं तु अहवा नुसुद्धिसइहणा?

करबुं तेम ज्ञाने जाणे? गुरुनो कष्टे पण ज्ञांगे नही ते? संकादि
विनय करवो? गुरु ज्ञाखे तेम दोष रहीत ते ज्ञावसुधी? इति ॥
पाठ ज्ञणे मनमां ? ।

जाणण १ विणयण ३ ज्ञासण ४ । अणुपालण ५ ज्ञावशुद्धति ६
पञ्चस्काणुं जे फल । आलोके परलोके थाय बे जेदे वली ॥ ४६ ॥

पञ्चस्काणस्स फलं । इह परलोएअ होइ डविहं तु ॥

आलोके फल धमीलकुमारा दांमनकादिकने परलोके फल थयुं
दिकने थयुं । ते कथा वसुदेव हिंरे ठे ॥ ४७ ॥

इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥

पञ्चस्काण एणीपरे सेवीने । ज्ञावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खारुं तेम ।

पञ्चस्काणमिणां से-विऊण ज्ञावेण जिणवरु दिट्ठां ॥

पाम्या अनंता जीव । सास्वत सुख बाधा जे पीडा तेणे
रहीत एवं ॥ ४८ ॥

पत्ता अणंत जीवा । सासयसुखं अणाबाहं ॥ ४८ ॥

ए रीते श्री पञ्चस्काण नामे त्रीजी ज्ञाप्य समाप्त.

॥ इति श्रीपञ्चस्काणज्ञाप्यं समाप्तं ॥

इवे इंडियशतक टवार्थ कहे ठे ॥

॥ अथ इंडियशतक प्रारभ्यते ॥

तेज नीश्वे सूरु तेज नीश्वे । पंमित वा तत्त्वनो जाण तेहनेज
हुं प्रसंसुं तुं नीत्य वा सदा ।

सुच्चिय सूरु सोचेव । पंमित तं पसंसिमो निच्चं ॥

इंडिरूपीया चोरोए सदा वा । नथी लुट्युं जे मनुष्यनुं चारीत्ररूप

नीरंतर ।

घन ते ॥ १ ॥

इंदियचोरेहिं सया । न लुद्धिअं जस्स चरणधणां ॥१॥

इंद्रिणीया चंचल घोमा । दुर्गति पंचे दोमी रद्या ठे नीत्य वा
अहर्नीस ॥

इंदियचवल्लतुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरे निच्चं ॥

तेहने ज्ञावि वा विचारी ज्ञ रोके वीतरागनां वचनरूप रासमी
वनुं वा संसारनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥

ज्ञाविअजवसरुवो । रुंनइ जिणवयणरसीहिं ॥२॥

इंद्रिणी धुतारा वा उगने मो तलना फोतरा मात्र पण देइस
होटा । नही वीस्तरवा ।

इंदियधुत्ताणमहो । तिखतुसमित्तंपि देसु मा पसरं ॥

ने जो पसरवा दीधा तो जीहां एक कण ते पण वर्ष क्रोर स
नीधे । मान दुःख थसे ॥ ३ ॥

जई दिन्नो तो नीज । जह्ण खणो वरिसकोमिसमो ॥३॥

नही झीती इंदियो जेणे ते काष्ठ वा लाकनानी परे घुणवा काष्ठ
हनं चारीत्र । ना कीनाये करचुं असार तेहवुं ठे ।

अजि इंदिएहिं चरणं । कठं व घुणेहिं कीरई असारं ॥

ते कारण माटे हे धर्म अर्थि ! झीतवी इंदियो उद्यमे करीने ॥४॥
साहासीकथी श्रीरपणे ।

तो धम्महीहि दढं । जइअव्वं इंदिय जयंमि ॥४॥

जेम मूरखपणे कोमीने अर्थे । क्रोर रत्न हारे वा उगाय कोई नरा ॥
जह कागिणीइ हेउं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥

तेम अढप सुख च्चांतीथी विष जीव गमावे ठे मोक्षनां सुख
यमां रक्त थया । प्रते ॥ ५ ॥

तह तुच्चविसयगिघ्रा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥५॥
 तीक्ष्णमात्र प्रमाणे विषयनां । ते जोगव्याधी दुःख वली मेरुपर्वत
 सुखने । ना शिखरधी पण मोहोटां अती ॥

तिलमित्तं विसयसुहं । इहं च गिरि राय सिंग तुंगयरं ॥
 ते जोगवतां क्रोड्यो ज्वे प माटे हवे जेम जाणे तेम करजे
 ण नही खुटे । ॥ ६ ॥

ज्वकोमिहि न निष्ठई । जं जाणसु तं करिजासु ॥६॥
 जोग जोगवतां मीग पण कर्म कीपाकनां फल तुदय खातां
 उदय आवे कर्मा । मीगं ए खसनुं ॥

जुजंता महुरा विवाग विरसा किंपागतुद्धा श्मे ।
 खणवुं सदाय दुःख उपजावणहा आपे नीजमतीये मानेला
 र वे । सुखवालाणे ॥ ७ ॥

कहुअ कंमुअ आणव दुक्क जाणया दाविति बुद्धिसुहे ॥
 मध्यान्दे रणमां मृग पाणीनी । सततं वा इमेस खोटा अत्तीप्राय
 ज्ञांतीथी आतुर थयो थको । संधीपद ।

मद्यन्ने मयतिन्नअव्व सययं मिच्छान्निसंधिप्पया ।
 जोगव्या थका आपे माठी जो । गहन दुःखे पार पामीये एहवा
 नीमां जन्म । जोग मोहोटा वैरी ॥ ८ ॥

जुत्ता दिंति कुजम्मजोणिगहणं जोगा महावैरिणो ॥९॥
 समरथ थइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने बलतो पण निश्चे ॥
 सका अग्गी निवारणं । वारिणा जल्लिउवि हु ॥

सर्व समुझेनां पाणीये करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
 ने पण । कीये ॥ ९ ॥
 सबोदहि जलेणावि । कामग्गी दुन्निवारण ॥१०॥

विषनीपरे मुखे प्रथम मी पण परीणामे अतिसये दारुण एह
ग अति । वा वीषय ॥

विसमिव मुहंमि महुरा । परिणाम निकाम दारुणा विसया
हे जीव अनंतोकाळ ते जोगव्या । आज पण मुकवा नथी सुं जुक्त १०
काल मणांतं जुता । अज्जवि मुतुं न किं जुता ॥१०॥
वीषयरस रूप मदीराये उन्मत जुक्त अजुक्त प्रतेनथी जाणतो
थयो थको । रे जीव ॥

विसयरसासवमतो । जुताजुतं न याणई जीवो ॥
जुरीस दिनपणे करी पढी । पामे नरकनां दुःख मोहोटां जयंकरा ११
दुरइ कलुणां पढा । पतो नरयं महाघोरं ॥११॥
जेम लिंबना वृहे उपन्यो कीमो ते लिंबनो रस कटुके पण
जे । माने मीगो ।

जह निंबडुमुप्पन्नो । कीमो कमुअंपि मन्नए महुरं ॥
तेम मोहनां सुखथी उपरांगं संसारना जन्म जरा रोगादिक
वा उलटा । दुःखने सुख कहेणे ॥ १२ ॥

तह सिद्धिसुहपरुस्का । संसारडुहं सुहं बिंति ॥१२॥
रे जीव ! अथीर चंचल वा चपल । कणमात्र सुखकारक एहवां पापने ॥
अथिराण चंचलाण य । खणमित्त सुहंकराण पावाणां ॥
दुःखकारी गतीनुनां कार । वीरम्य वा पागे उंसर एहवा जोगो
ण प्रत्येथी । थी ॥ १३ ॥

डुगइ निबंधणाणां । विरमसु एअ्राण जोगाणां ॥१३॥
पांम्या वा जोगव्या आंख कां वैमानिक देवताने वीषे जुवनपती
न योगवीषय ते काम काया आदो देवने वीषे तेमज मनुष्यने
मुख नासिकायोग ते जोगे । वीषे ॥

पताय काम जोगा । सुरेसु असुरेसु तह्य मणुएसु ॥

तोहे पण न थइ जीव तुं जेम अग्नि सघलां लाकनां नांख
जने त्रसी वा संतोष । वाथी तेम ॥ १४ ॥

न य जीव तुद्य तित्ती । जलणस्सव कठनियरेणा ॥१४॥

जेम किंपाकवृहनां फल दर्शना मधुर रसे करी जला वरणे क
दिके मनोहर । री खातां वा जोगवतां थकां ॥

जहा य किंपाग फला मणोरमा । रसेण वन्नेणय जुजमाणा

ते फल खुटामे जीवत प्रतें पेट एहवी उपमा काम गुणनी ठे
मां पचतां थकां । उदय आवे थके ॥ १५ ॥

ते खुहुए जीविअ पचमाणा । ए उवमा कामगुणा विवागे १५

सर्वगीत ते केवल वीलाप ठे । सर्वनाटक जीवने दुःखदाइ ठे ॥

सव्वं विलवियं गीअं । सव्वं नहं विमंवाणा ॥

समस्त आज्ञूषण वा घाराणां सघलां काम ठे ते असातादाय
जाररूप ठे । क ठे ॥ १६ ॥

सव्वे आज्ञरणा जारा । सव्वे कामा उहावहा ॥१६॥

देवताना स्वामी मनुष्यना स्वा राज आदे उत्तम पुज्जलीक
मीत्वपणुं । जोगो पण ॥

देविंद चक्कवट्टि-त्तणाइं रज्जाइं उत्तमा जोगा ॥

पाम्यो जीव ते पण घणी तो पण नही हुं त्रसी पाम्यो ते
वार वा अनंतिवार । थी ॥ १७ ॥

पत्तो आणंतखुत्तो । न य हं तत्तिं गठ तेहिं ॥१७॥

आ चारगति संसार चक्र ब्रमणे । समस्त पुज्ज मे घणीवार ॥

संसार चक्कवाले । सव्वेविअ पुग्गला मए बहुसो ॥

आहाखा सरीरादिकपणे प्रणमा तोहे पण न पाम्यो ते जो

आ ।

गव्याथी त्रप्ती हुं ॥ १८ ॥

आहारिआय परिणा-मिआय नय तेसु तित्तोहं॥१८॥
लेपावापणुं होय जोग वीषये । पण अजोगी जीव न लेपाय सर्व कर्मे॥

उवलेवो होइ जोगेसु । अजोगी नो विलिप्पई ॥

जे जोगी नर ते फरे संसारना । जे अजोगी नर ते मुकाय सर्व
दुःखमां । प्रकारनां कर्मथी ॥ १९ ॥

जोगी जमइ संसारे । अजोगी विप्पमुच्चई ॥१९॥

लीलो तथा सुको ए बे आपस एहवा गोला माटीमयना ॥
मां अग्रमाया ।

अद्धो सुको य दो ठूढा । गोलया मट्टिआमया ॥

ते बे नांख्या वा पटक्या जीं । तेहमां जे लीलो हतो तेतो तीहां
त उपर । चोटी रह्यो ॥ २० ॥

दोवि आवमिआ कूमे । जो अद्धो सो तह लग्गई॥२०॥

ए रीते चोटे वा वलगे माठी एहवा जे नर कामनी लालसा
मती वा बुझीना धणी । वा इहावाला ॥

एवं लग्गंति दुम्मेहा । जे नरा कामलालसा ॥

ने जे विरतीवंतो ते काम जोगमां न लागे । जेम सुका गोलानी परेश ?

विरत्ताउ न लग्गंति । जहा सुकेअ गोलए ॥२१॥

घास तथा काष्ठथी अग्नि न लवणसमुइ हजारो नदियोथी
त्रप्ती पामे । न त्रप्ती पामे ॥

तणकठेहि च अग्गी । लवणसमुद्धो नईसहस्सेहिं ॥

तेम न आ जीवने सकीये । त्रप्ती करवाने काम जोगथी ॥२२॥

न इमो जीवो सका । तिप्पेणं काम जोगेहिं॥२२॥

जोगवीने पण जोगनां सु देवतानां मनुष्य जुमीचर तथा

ख प्रते ।

चतुणावि जोगसुहं ।
पीनाय नरकने वीषे महा
बीहामणां ।

विद्याधरमां वली प्रमादे करी॥
सुरनरखयरेसु पुणा पमाणां ॥
उकलतुं महा उष्ण त्रांबु पीतां
थकां ॥ १३ ॥

पिऊइ निरएसु जेरव । कलकलततु तंबपाणाइं॥१३॥
कोण तेहवो ठे के लोत्रे कोनुं न रमणीये जोलव्युं हृदय ते
करी न इषायो । हवो ॥

कोलोत्रेण न निहउ । कस्स नरमणीहिं जोलिअं हिअयं
कोने मरणे नथी ग्रहण कखो । कोण लीन न थयो वीषय थकी॥१४॥

को मच्चुणा न गहिउ । को गिद्धो नेव विसएहिं ॥१४॥
हवे वीषयनां सुख केवां ठे अल्पका अतिकामनाथी दुःख अ
ल सुख बहुकाल दुःख । कामनाथी सुख ॥

खाणमित्त सुस्का बहुकाल दुस्का । पगाम दुस्का अनिकाम
संसारमां सुखथी मुकावुं तेहथी खाण अनरथनी ठे [सुस्का॥
वीपरीत थया । ए काम जोग

संसारसुखस्स विपक्कजूआ । खाणी अणत्तणन काम जो
समस्त ग्रहने उपजावणहा मोहोदो ग्रह सघला दु [गा॥१५॥
र एहवो । खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सव्व गहाणां पन्नवो । महागहो सव्वदोस पायटी ॥
कामरूपीणं ग्रह दुरात्मा वा जेणे करी व्याप्त थयुं ठे समस्त
माठो । जगत् ॥ १६ ॥

कामग्गहो दुरप्पा । जेणज्जिअं जगसव्वं ॥१६॥
जेम खसवालो खसप्रते । खणतो थको दुःखने पण माने ठे सुख प्रते॥

जह कहुद्धो कहुं । कंमुअमाणो उहं मुणाइ सुक्कां॥

मोहे मुञ्जाया आतुर थका
जे मनुष्य ।

तेम काम जे दुःख तेहने सुख
करी कहे ठे ॥ १७ ॥

मोहनुरा मणुस्सा । तह कामडुहं सुहं बिति ॥१७॥

साख समान ए काम ठे वीष
समान पण ए काम ठे ।

काम तेज सर्प जे उग्र वीषवं
त तेहवी उपमाये ठे ॥

सद्धं कामा विसं कामा । कामा आसी विसोवमा ॥

ते कामनी प्रार्थना कर
तां थकां ।

अणजोगेवे पण अति कामवंगधी
थाय दुर्गती ॥ १८ ॥

कामे पन्हे माणा ।

अकामा जंति दुग्गई ॥१८॥

वीषयनि वांग जोतो वा अ
पेहा राखतो जे जीव ते ।

पने संसारूप समुड घोर वा
बीहामणामां ॥

विसए अवइस्कंता ।

पमंति संसारसायेर घोरे ॥

ने जे जीव वीषय थकी नीर
पेह वा अणवंठक ते ।

तरे वा पार पामे संसारूप कं
तार थकी ॥ १९ ॥

विसएसु निराविस्का ।

तरंति संसारकंतारे ॥१९॥

बलाया वा उगाया वीषय
नी अपेहावंत ।

ने जेणे वीषयनी अपेहा न करी ते
गया अविघ्नपणे ॥

उल्लिआ अवइस्कंता ।

निरावइखा गया अविग्घेणां ॥

ते कारण माटे प्रवचन वा
सी.इंतनो एज सारके ।

कामथी नीरापरूपणे थबुं कामवां
ग न करवी ॥ २० ॥

तम्मा पवयण सारे ।

निरावइस्केण होअबं ॥२०॥

वीषयनी अपेहा राखेतो जी
व पने संसार समुडमां ।

वीषयनी अपेहा न राखेतो तरे
डुस्तर जव उघ समुड ॥

विसयाविस्को निवमइ । नरविस्को तरइ डुत्तरजवोहं ॥

जेम देवीना हीपमां मएला ए ज्ञाह बेनुं इष्टांत वीचारवुं ॥३१॥
जिनरहीत तथा जिनपाल।

देवीदीवसमागय-ज्ञाउअकुअलेण दिठंतो ॥ ३१ ॥

जे अति आकरां दुःख । जे वली सुख उत्तम वा श्रेष्ठ त्रण लोकमां ॥
जं अइ तिस्कं दुस्कं । जंच सुहं उत्तमं तिलोअंमि ॥
ते जाणजे हे जव्य वीषयनी । ब्रही ते दुःख हेतु ने खयते सुख
हेतु सर्व ॥ ३२ ॥

तं जाणसु विसयाणं । बुद्धिस्कयहेनअं सवं ॥ ३२ ॥

इंडियोना वीषयमां जे आ पने ठे संसाररूप तसुइमां जीव
सक्त वा लीन ठे ते । वा प्राणी ॥

इंदिअ विसयपसत्ता । पमंति संसारसायरे जीवा ॥

जेम पंखीनी ठेदाइ पांखो तेम मनुप पण जला शील आचार
ने हेगे पने । गुणरूप पांख रहीत ॥ ३३ ॥

पस्किव चिन्नपस्का । सुसीलगुणपेहुणविहूणा ॥३३॥

न जाणे जेम चाटतो थको । मोहोहुं हारुकुं जेम सुनक वा कुतरो ॥

न लहइ जहा लिहंतो । मुहस्त्रिअं अठिअं जहा सुणउ ॥

पोताना सोसे तालुआनी रसी वीशेष चाटतो थको मानेठे सु
प्रते । ख प्रते ॥ ३४ ॥

सोसइ तालुअरसिअं । विलिहंतो मन्नए सुस्कं ॥३४॥

स्त्रीनी कायानो सेवनार न पामे कांइ पण सुख तेम पुरुष तो
वा जोगवनार । पण ॥

महिलाणकायसेवी । न लहइ किंचिवि सुहं तहा पुरिसो ॥

ते मानेठे रांक वा बापमो । आपणी कायाने परिश्रम वा खेद
करी सुख प्रते ॥ ३५ ॥

सो मन्नए वराठ । सयकायपरिस्समं सुक्कं ॥३५॥
 अतिसय सम्यग् प्रकारे कीडांइ केलीमां वा कीनामां नथी
 जोतां थकां । जेम सार ॥

सुधुवि मग्गिज्जंतो । कच्चवि कयलीइ नत्ति जह सारो ॥
 इंडीना वीषयमां तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिस
 यण्णे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तहा । नत्ति सुहं सुधुवि गविठं ॥३६॥
 स्त्रीना शृंगाररूपीया त वीलासरूप बेला वा वेहेवानी ताण
 रंग वा कल्लोल । जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरंगाए । विल्लासवेलाइ जुवणजलाए ॥
 कीया कीया जममां पुरुष नारीरूप नदीमां न सुबे एट्ठे
 जे एहवी । काकोकीये सुबेज ॥ ३७ ॥

के के जयंमि पुरिसा । नारिर्णए न बुडुंति ॥३७॥
 शोकरूपतो नदी डुरीत वा कपटनी कुंठी वा ज्ञाजन एहवी
 पापरूप गुफा ॥ स्त्री कल्लेसनी करणहारी ।

सोअ सरी डुरिअदरी । कवमकुंठी महिलिआ किल्लेस
 वैररूप अग्नि प्रगट करवा दुःखनी खाण सुखनी प्रती [करी] ॥
 ने अरणीना काष्ठसमान । पक्की वा उपरांठी ॥ ३८ ॥

वइर विरोयण अरणी । दुक्खवणी सुखपम्विस्का ॥३८॥
 अजाण्युं मननुं जे पराक्रम वा साथे साचो कुण जे उच्चम ना
 सामर्थ्य । सी पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनामनासिद्धं तरइ ॥
 कंदर्प वा मन्मथनां वाणनुं इष्टी होजे मृगाकी वा मृगलो
 प्रसर तेहनो समोइ एहवी । चनानां ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिठि ङोहे मयन्नीणं ॥३९॥
 परीहर वा तज ते कारण माटे तेहनी । इष्टी जेम इष्टीवीष सर्प तेमा ॥
 सर्पणी समान ।

परिहरसु तज तासिं । दिठिं दिठ्ठी विसस्सव अहिस्सजं
 हे आत्मा ताहरा चारीत्र गुणरूप
 रमणी वा स्त्री तेहनांनयणबाण । जे प्राण तेहने नास पमारुसे ४०
 रमणिनयणबाणा । चरित्तपाणे विणासंति ॥४०॥
 सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इंडिन जीतेलो पण
 गामी होय तो पण । सूरु होय तो पण ॥

सिद्धंत जलहि पारं-गनुवि विजइंदिनुवि सूरुवि ॥
 मन धीर होय तो पण एहवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीसाचणी
 नर पण ठ्वाय । हुइ वा माठीथी ॥ ४१ ॥

दढचित्तोवि ठलिऊइ । जुवइपिसाईहि खुम्माहिं ॥४१॥
 मीण मांखण वीइवे वा जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
 ठीलां थाय । ना समीपमां ॥

मयाण नवणीय विल्लउ । जह जायइ जलण संनिहाणं मि ॥
 तेम स्त्रीनां समीप जत्राथी । ठीलुं थाय मन मुनिनुं पण तो
 बीजानुं शुं कहेवुं ॥ ४१ ॥

तह रमणिसंनिहाणे । विहवइ मणो मुणीणं पि ॥४१॥
 नीची गती ठे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
 त ठे । सहीत एहवी ॥

नीअंगमाहिं सुपजहराहिं । उप्पिण्ठ मंथर गर्इहिं ॥
 स्त्री अने नीमगा वा नदि परवत मोहोटा पण जेदे वा ज्रांगी
 तेहनी परे । नांखे ॥ ४२ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवरगुरुआवि जिज्जंति४३
 वीषयरूप जल ठे जेहमां वीलास वा जोग हावजाव रूप
 मुजावुं ते रूपकलण । जलचर तेणे आकीरण जरेलुं॥
 विसय जलं मोहकलं । विदासविद्योअ जलपराइन्नं ॥
 मद वा अहंकाररूप मगरएहवा । तरीया समुड प्रते धीर पुरुषो॥४४॥
 मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न बंद्रीरा ॥४४॥
 यद्यपी वा जो पण घरवास वली तपे करी डुरबल थयुं ठे अंग
 नो सर्व तज्यो ठे संग जेणे । तथापी संसारमां पढे ॥
 जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहावि परिवमइ ॥
 स्याथी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पढे जेम उपकोशाने जुव
 मेलाप परीचयथी । ने सिंहगुफावासी साधुनी परे॥४५॥
 महिला संसर्गीए । कोसा जवणूसियमूणिवा ॥४५॥
 समस्त ग्रंथी मुक्यो ठे जेणे । सीतलजुत थयोठे जे प्रसांत मनठे जेहनं
 सब्बगंथविमुक्को । सीईन्नून पसंतचित्तो अ ॥
 एहवो जे पामे मुक्तीनां सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे
 हवा नीलोत्तरीपणाना गुणाने । थके पण ॥ ४६ ॥
 जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्रवटीवि तं लहइ ॥४६॥
 श्लेष्म वा बलखामां पढेली जेम न उधरी सके मांखी पण
 जे आपणा सरीरने पण । मुकावाने ॥
 खेळंमि पमिअमप्यं । जह न तरइ मन्निआविमोएणं ॥
 तेम वीषयरूप श्लेष्ममां न मुकावी सके आपणा आत्माने
 परुथा जे मांखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥
 तह विसयखेळपमिअं । न तरइ अप्यंपि कामंधो॥४७॥
 जे लहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नीश्वे न जाणे

केवली ।

ते सुख बीजो कोइ ॥

जं खहइ वीअरान । सुखं तं मुण्डं सुच्चिअ न अत्रो ॥

जेम न प्रताशुकर वा जुंरसुर । जाणे देवलोकनां सुख प्रते ॥४७॥

नहि गता सूअरन । जाणइ सुरलोइअं सुखं ॥४८॥

जे आजपण जीवने । वीषयने वीषे दुःखना आश्रमने वीषे प्रतीबंध

जं अऊवि जीवाणं । विसएसु दुहासु वेसु पम्बिंदो ॥

ते न जाणे गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही उलंघवा यो

ग्य ठे मोहोदो मोह ॥४९॥

तं नऊइ गुरुआणवि । अलंघणीजो महामोहो ॥४९॥

जे कामे करी आंधला

रमे वीषयने वीषे ते जीव संका

जीव ठे ।

रहीतपणे ॥

जे कामंघा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे बली जिनवचने राता वा

ते जीव बीहीकण थइ तेइथी

लीन ठे ।

वीरमे वा पाठा इठे ठे ॥५०॥

जे पुण जिणवयणरया । ते ज्नीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूप । वमनपीत नसो मेजानुं फोफसं ।

असुइ मुत्त मल पवाहरूपयं । वंत पित्त वस मऊ फोफसं

मेदा मांस घणा हारुनो करं चांबनीये करीते सर्व प्रगादीत वा
नीन ।

ठांकेलुं एइवुं खीनुं अंग ॥ ५१ ॥

मेअ मंस बहुहरु करंरुयं । चम्ममि तं पन्नाइयं जुवइ अं

मांसे मूत्रे वीष्टाए करी मीश्री नाकनो मेल श्लेष्म [गयां ॥५१॥

त वली ।

आदे असुची ऊरतुं ॥

मंसं इमं मुत्त पुरीसमीसं । सिंघाण खेलाइअ निअरंतं ॥

एइवुं ए अनीत्य क्रमीयानुं घर ए । पासला समान नरने कीया

नरने जे बुझीहीन तेहने ॥५१॥

एअं अणिच्चं किमिअण वासं । पासं नराणं मइ बाहिरा
पासले करीने पांजरे करीने । बंधायठेचोपद तथा पंखी ॥५२॥

पासेण पंजरेण य । बध्यंति चउपयाय पस्कीइ ॥

एम स्त्रीरूप पांजराए करीने । बंधाया पुरुष कलेसने पामे वा सहे ५३

इअ जुवईपंजरेण । बद्धा पुरिसा किलिस्संति ॥५३॥

अहो लोको मोहरूपीण मोहो जे कारण माटे हमारा जेहवा
टो मद्ध ठे । पण नीश्रे ॥

अहो मोहो महामद्धो । जेणं अम्मारिसावि हु ॥

जाणता बुजता पण अनी तोहे पण वीरमता नथी एक कण
त्य संसारीक संबंध । वा दश पल काल मात्र नीश्रे ॥५४॥

जाणंतावि अणिच्चतं । विरमंति न खणंपि हु ॥५४॥

जुवती वा स्त्री संघाथे संसर्ग जाणे संसर्ग करेठे समस्त दुःखनी
वा मेलाप करतो थको । साथे ॥

जुवईहिं सह कुणंतो । संसर्गिं कुणइ सयलडुस्केहिं ॥

नथी नंदरने संसर्ग वा मेलाप करवो । थाय सुख संघाथे बीलामानी ५५

नहि मूसगाण संगो । होइ सुहो सह बिलामेहिं ॥५५॥

वासुदेव महादेव ब्रह्मा । चंद्रसूर्य स्वामी कार्तिकादिक पण जे देवा ॥

हरिहरचनराणण-चंद्रसूरखंदाणोवि जे देवा ॥

स्त्रीनुं दास वा चाकरपणुं । करे ते माटे धीक्कार धीक्कार वीषयनी
त्रस्नाने ॥ ५६ ॥

नारीण किंकरतं । कुणंति धिद्धी विसयतिणा ॥५६॥

सीत वा ताढ्य उस्न वा ताप स्त्रीने वीषये आसक्त थया थका
ते सहन करेठे मूर्ख नर अवीवेकवंत ।

सियंच जणांच सहंतिमूढा । इन्हीसु सत्ता अविवेअवंता ॥

जे इलाची नामे सेठपुत्रनी जीवीत वली नास पामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते । प्रतीवासुदेववत् ॥ ५७ ॥

इलाइपुतंत्र चयति जाई । जीअं च नासंति अ रावणुव
बोली न सके जीवनां । घणां वा जलां डुकर एहवां [॥५७॥
पापकारी चरीत्र प्रते ।

वुतूणवि जीवाणं । सुडुकराइंति पावचरियाइं ॥

एक ज्ञीले समस्या करी पूठयुं हे प्रज्जु। ते वचन सांजली वैरागे चारीत्र
जे ते तेहनो उत्तर दिधो ते सातेज । लीधुं ते मुनिने नमो ॥५८॥

जयवं जासा सासा । पद्याए सोइ णमो ते ॥५८॥

जलना बींडुवत् चपल एहवुं अश्रीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जीवीतव्य अटपकाल रहे । वीनासी सरीर ठे ।

जललवतरलं जीअं । अथिरा लक्ष्मीवि जंगुरो देहो ॥

ते तुठ वा थोना सुख त्रमे कारण वा हेतु ठे दुःख लखो
वा तुठ कामजोग सेवेठे ते । गमेना ॥ ५९ ॥

तुहाय काम जोगा । निबंधाणं डुक्कलस्काणं ॥५९॥

हाथी जेम पंकीलवा कीचरुवा देखतो थको थल वा कीनारानी
ला जलमां खुंची रहेलो ते । जूमी पण न आवी सके कीनारे ॥

नागो जहा पंकजलावसत्रो । डुहुं थलं नाजिसमेइ तीरं ॥

एम जीव कामगुणमां प्रध वा जला धर्म मारगे नथी रक्त
लीन थया ते । वा लीन थता हवा ॥ ६० ॥

एवं जीअ्रा कामगुणेषु गिद्धा । सुधम्ममगे न रया हवंती

जेम वीष्टाना पुंज वा क्रमी वा कीमो सुख प्र [॥६०॥

ढगलामां खुच्यो जे । ते माने सदाकाल ।

जह विठपुंजखुतो । किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
तेम वीषयरूप असुचीमां जीव ते पण जाणे सुख मूर्ख ॥६१॥
रक्त वा लीन जे ।

तह विसया सुइ रतो । जीवोवि मुणइ सुहं मूढो ॥६१॥
जेम समुइ जले करी न पुरा तेम नीश्वे दुःखे करी पुराय
य वा दोहीलो पुराय । आ जीव ।

मथरहरोव जलोहिं । तहवि हु दुप्परज इमे आया ॥
वीषयरूप आंमीस वा मांस जवो जव थाये नही वपती ॥६१॥
मां ग्रध थयो थको ।

विसयामिसंमि गिद्धो । जवे जवे वच्चइ न ततिं ॥६१॥
वीषयने वीषये आर्तवंत जे उन्नटरूप आदेमां वीवीष वा ना
जीव ते । ना प्रकारमां ॥

विसयविसद्या जीवा । उप्रमरूवाइएसु विविहेसु ॥
जव सत्त सदश्च दुर्लजं । नथी जाणता गया पण आपणा जन्म ॥६३॥

जवसयसहस्स डलहं । न मुणांति गयंपि निअजम्मं ॥६३॥
चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर मुकी लाजने पण केटलाएक
वस थएला संका रहीत ॥

चिठंति विसयविवसा । मुतू लज्जंपि केवि गयसंका ॥
नथी गणता केटलाएक म वीषयरूप अंकूश साढ्या जीव वा
रण प्रते । प्राणी ॥ ६४ ॥

न गणांति केवि मराणं । विसयंकुससल्लिया जीवा ॥६४॥
वीषयरूप वीष थकी जीव । श्री वीतराग कधीत धर्म प्रते हारी
ने खेदनी बात के नरके ॥

विसयविसेणं जीवा । जिणधम्मं हारिण्ण हानरयं ॥

जायते जेम चीत्रमुनिये घणु बाखो ज्ञाऽ ब्रह्मदत्त चक्रवर्तीनृप ॥६५॥

वञ्चंति जहा चित्तय । निवारिञ्च बंजदत्तनिवो ॥६५॥

धीकार धीकार हो तेहवा जे जिनेश्वरनां वचनरूप अमृत पण
नरोने । मूकीने ॥

धीद्री ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुतूणं ॥

चारगतीमां ब्रमणरूप बीटं पीएठे वीषयरूप मदिरा आकरी
बणानुं कारण । ॥ ६६ ॥

चञ्चगइ विमंवाण करं । पियंति विसयासवं घोरं ॥६६॥

मरणांत कष्ट आवे अके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
दीन वचन । न बोले ॥

मरणेवि दीणवयणां । माणधरा जे नरा न जंपंति ॥

ते नर पण नीश्वे करे वा बो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप ग्रह अकी
ले लकीत वा दीनवचन । घेहेला नर ते ॥ ६७ ॥

तेवि हु कुणंति लद्धि । बालाणं नेहगहगहिला ॥६७॥

शक वा इंड पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आरंवर
मर्थ आय । वीस्तखो जेहनो ॥

सक्कोवि नेव संकइ । माहप्पममुप्परंजएजेसिं ॥

तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपणुं दासपणुं ॥६८॥

तेवि नरा नारीहिं । कराविआ निययदासत्तं ॥६८॥

जादवनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रचुनो ज्ञाऽ वली व्रतधा
त्मानो धर्णी । री वली ते जवमां मोहगामी ॥

जज्जुनंदाणो महप्पा । जिणजाया वयधरो चरमदेहो ॥

एहवो रहनेमी गफामां रहे राजिमती संघाथे वा उपर वीषयबु
लो तेणे राजमती साधवीने । दि करी ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥

मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेहवा अचल
हवा ! पुरुष चढया ॥

मयाण पवाणेण जइ ता-रिसा विसुरसेल निचल्ला चलीया
तो पाका पांढरा जेवा प्राणीनुनी । बीजा जीवोनी शी वात केहेवी ७०

ता पक्कपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥७०॥

जीते सुखे करीने नीश्वे । सिंह हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥

जिप्पंति सुहेणं चित्र । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा ॥

पण एक नीश्वे दुःखे झी एक कंदर्प ते केहवो ठे करनार ठे
तवा योग ठे । मोहसुखथी वीपरीत ॥ ७१ ॥

इकुच्चिय दुक्केठ । कामो कयसिवसुहविरामो ॥७१॥

वीखमी वा वांकी ठे वीषयनी अनादीकालनी जवजावना
तरस । जीवने ॥

विसमा विसयपिवासा । आणाइ जवजावणाइ जीवाणां ॥

अति दुर्जय ठे इंडियो । तेमज चपल एहवुं चीत्त मन ॥७२॥

अइ दुक्केआणि इंदि-आणि तह चंचलं चित्तं ॥७२॥

मागे मल उपजे अरती उपजे रोग थाय दाघज्वरादिक घणां
असुख वा नही सुख उपजे । कारनां दुःख थाय ॥

कलमल अरइ असुक्का । वाही दाहाइ विविहडुक्काइ ॥

जावत् मरण पण नीश्वे था संपजे वा थाय कोने जे प्राणीने
य बीजोगे आदे । कामे तपाव्या ठे तेहने ॥७३॥

मराणंपि हु विरहाइसु । संपज्जइ कामतविआणां ॥७३॥

पांच इंडिना वीषय प्रसंगने अर्थे ।

पांचिंदिय विसय पसंगरेसि ।

मन वचन काया ए त्रण नही संवरीस्यतो ॥

मणा वयाण काय नविसंबरेसि ॥

ते वाहे ठे काती वा ठरी गलानी जग्याये

तं वाहिसि कत्तिअ गलपएसि ।

जो आठ कर्म नही नीजरे वा नही घटाने तो ॥ ७४ ॥

जं अठकम्म नवि निज्जरेसि ॥७४ ॥

स्युं हे जीव तुं अंध ठे ? स्युं अथवा तें धंतूरो खाधेल ठे

किं तुमंघोसि किंवासि धत्तूरिठ ।

अथवा स्युं संनीपाते करी वेंटाएलो ठे ? ॥

अहव किं संनिवाएण आउरिठ ॥

तुं अमृत समान धर्म जेने वीषनीपरे अवगणे ठे ।

अमयसम धम्म जं विसव अवमन्नसे ।

वीषयरूप वीष वीषम वा आकरुं ते अमृतपरे बहुमाने ठे ॥७५॥

विसय विस विसम आमयं व बहु मन्नसे ॥७५॥

तेहज तहारुं ज्ञान वीज्ञान गुणानो आरुंवर ।

तुज्जि तुह नाण विन्नाण गुणमंवरु ॥

अग्निनी जालाने वीषे परुतो जेह जीव नीरत्तर ॥

जलणजालासु निवमंतु जीयनिप्ररो ॥

प्रकृती वीपरीत कामने वीषे जे राचे ठे ।

पयइ वामेसुं कामेसुं जं रज्जसे ।

जेणे करी वलीवली पण नरकनां दुःखनी अग्निनी जालमां पचीस

जेहिं पुण पुणवि नरयानले पच्चसे ॥७६॥ [॥७६॥

बालीने बावनाचंदन राखने अर्थे ।

दहइ गोसीस सिरिक्कंम बारक्कण ॥

बोकनो खेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणांठमेरावणां विक्रए ॥

इगीत दाइ कटपत्रक तोमीने एरंनो ते वावे ।

कप्पतरु तोमि एरंन सो वावए ।

जुज वा थोमा वीषयने अर्थे मनुषपणुं हारे ठे ॥ ७७ ॥

जुजि विसएहिं माणुअत्तणं हारए ॥ ७७ ॥

असास्वतुं जीवीतव्य जाणी । मोहमारग जाणता थका ॥

अधुवं जीवअं मच्चा । सिद्धिमगं विआणिया ॥

नीवरतज्यो वा पाठा नसरज्यो जोगथी । आयु थोमुं आपणुं ॥ ७८ ॥

विणियाट्टिऊ जोगेसु । आनं परमि अप्पणो ॥ ७८ ॥

मोहमार्गमां रद्याठे तोहे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पांच वीषय ॥

सिवमग संठियाणवि । जह दुजेआ जिआण पण विस

ते बीजुं कांइ पण जगतमां । दुर्जय नथी समस्त एटले स [या ॥

र्व जगतमां वीषय समान ॥ ७९ ॥

तह अन्नं किंपि जए । दुजेअं नत्ति सयलेवि ॥ ७९ ॥

सवीटक उन्नटरूप जेह । दीगथी मोह पामे जेह मन स्त्रीनुं ॥

सविमं उप्रम रूवा । दिघा मोहेइ जा माणं इठी ॥

हे आत्महीत चिंतवनार नर । अती दूर परीहरे वा अती

वेगलो रहेजे ॥ ८० ॥

आयहिअं चिंतता । दूरपरेणं परिहरंति ॥ ८० ॥

सत्य श्रुत पण शील । विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए ॥

सच्चं सुअंपि सीलं । विआणं तह तवंपि वेरगं ॥

जाय कणमां सर्व । वीषयरूप बीषे करीने साधुनुं पण ॥ ८१ ॥

वच्चइ खाणोण सच्चं । विसयविसेण जइणांपि ॥ ८१ ॥

अरे जीव ! मती विकल्पित । आंख मेंची उघादे एटलाकाल स
बंधी सुख लालसांए केम हे मूर्ख॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेष सुहलालसो कहं मूढ॥

सास्वतां सुख एह समान   हारीश चंडमाना सहोदर जेहवो
बीजुं सुख नथी ते ।   निरमल जस ॥ ७२ ॥

सासयसुहमसमतमं । हारिसि ससिसोअरं च जसं । ७२॥

बळयो विषयरूप अग्नि जीहां   चारीत्रनुं सार बाळे सघलुं पण
तेहथी ।   वा तथा

पङ्कलिउ विसयअग्गी । बरित्तारं महिऊ कसिणांपि॥

समकितने पण वीराधे वा जांगे खंदे । अनंत संसार बधारवापणुं करे

सम्मत्तंपि विराहिअ । अण्णत संसारअं कुळा ॥ ७३ ॥

बीहांमणा जव कंतार वा   वीषम वा आकरी जीवने वीषयनी
वनने वीषे ।   त्रस्ना ॥

जीसणाजवकंतारे । विसमा जीवाण विसयतिण्यउ॥

जे त्रस्नाये नम्या चउद ।   पूरवी सरीखा ते पण रूळे वा
रऊळे नीश्वे नीगह्दमां ॥ ७४ ॥

जीए नमिया चउदस । पुढीविरुद्धंति हु निगोए॥ ७४ ॥

खेदे वीषम अती खेदे अती   वीषय जीवने जेहथी प्रतीबंध अइने
वीषम एहवा ॥

हा विसमा हा विसमा । विसया जीवाण जेहिं पम्बिघा॥

जायबे जवरूप समुड्मां   अनंतां दुःख पामे एटले दुःखनो
ते समुड् केहवो बे ।   पार नही ॥ ७५ ॥

हिंमंति जवसमुहे । अण्णतडुस्काइं पावंता ॥ ७५ ॥

हे जीव ! नही आदरीस इंड   वीषय जीवने बीजलीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥

माइंदजाल चवला । विसया जीवाण विऊते असमा ॥

क्रीण वा अल्पकालमां दिवेला ते कारण माटे ते वीषयथी स्यो
थोम्हा कालमां नास पामे ठे । नीधे प्रतीबंध करे ठे ॥ ८६ ॥

खणदिघ्न खणनघ्न । ता तेसं को हु पम्बिघ्नो ॥ ८६ ॥

शत्रु वीष पीसाच । वैताल हुतजुग् वा अग्नि पण बलेलो ॥

सत्तू विसं पिसाठ । वेअ्यालो हुअवहो व पऊळिठ ॥

ते शत्रु आदे न करी सके ते जे कोपेलो । करे राग आदे देहने वीषे ८७

तं न कुणइ जं कुविआ । कुणंति रागाइणो देहे ॥ ८७ ॥

जे जीव रागादिकने वस वस थया ते जीव समस्त दुःख ला
थया तो । खने समीपे ने ॥

जो रागाइण वसे । वसंमि सो सयल दुःखलस्काणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया तेह जीवने वस थाय सघलां सुखा ८८

जस्स वसे रागाइ । तस्स वसे सयल सुखाइं ॥ ८८ ॥

नीःकेवल दुःख निर्मित वा परुयो संसाररूप समुड्मां जीव ॥
नीपजावीने ।

केवल दुह निम्मविण । पम्भि संसारसायरे जीवो ॥

जे अनुजवे वा जोगवे कले ते दुःखनुं कर्म आश्रवज हेतु
स । वा कारण सर्व जाणवुं ॥ ८९ ॥

जं अणुहवई किलेसं । तं आस्सव हेउअं सव ॥ ८९ ॥

अहो आ संसारमांही वीधी स्त्रीरूपे करीने मांमी ठे जाल वा
ये वा कर्म वा वीधात्राये । फंद ॥

ही संसारे विहिणा । महिलारूपेण मंमीअं जालं ॥

बंधाय ठे जीहां वा जेह मनुष्य तीर्यच वैमानीक देव चुवन

मां मूर्ख ।

वासी देव ॥ ९० ॥

बद्धंति जन्तु मूढा । मणुञ्चा तिरिञ्चासुराञ्चसुरा ॥ ९० ॥

वीषम वीषयरूप सर्प । जेषे मंस्या वा करड्या एहवा जीव
ज्वरूप वनमां ॥

विसमा विसयञ्चुञ्चंगा । जेहिं मसिया जिञ्चा ज्ववणांमि
क्लेश पामे दुःखरूप अग्रिये चोरासीलाख जीवाजोनीने वीषे
करी । ॥ ९१ ॥

कीसंति डहग्गीहिं । चुलसीई जोणिलस्केसु ॥ ९१ ॥
संसार मारग वा पंथ तेरूप तेदमां वीषयरूप माठे पवने लु
ग्रीस्म वा उस्नरुतु । क्या जे जीव तेथी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुक्किञ्चा जीवा ॥
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुज्वे वा जोगवे अनंता दुःख
कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ९२ ॥

हिय महिञ्चं अ मुणांता । अणुहवंति अणंत दुस्काइं ९२
हा हा इती खेदे के दुःखे अंत वीषयरूप घोडा वीपरीत वा
पामवा योग्य एहवा डुष्ट । उलटा सीक्कीत लोकमां ॥

हा हा डुरंत डुठा । विसय तुरंगा कुसिखिञ्चा लोए ॥
जयंकर ज्वरूप अटवीमां । पामे वा नाखे जीवो जे मूढ वा
जोला लोकने ॥ ९३ ॥

जीसणज्वामविए । पामंति जिञ्चाण मुद्धाणं ॥ ९३ ॥
वीषयरूप पीपासा वा तरसा रक्त वा लीन थया स्त्रीने वीषये
ये तपाव्या ते । कर्दमवाला सरोवरमां ॥

विसय पिवासा तत्ता । रत्ता नारीसु पंक्किल सरंमि ॥
दुःखीया दीन स्त्रीन अइने । रुखे वा रझखे एहवा जीव संसार

डहिया दीणा खीणा । रूळंति जीवा ञववणांमि॥९४॥
गुणकारी ठे अतीहिं वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरमे
बांधे ते हे जीव ।

गुण कारिआइं धणिअं । धिइ रज्जु निअंतिआइं तुह जीवा
आपणी इंडियो प्रते । जेम बलवंत नीजंआ वा बांधेला घोमानी परे
नियआइं इंडिआइं । वद्धि निअत्ता तुरंगुव ॥९५॥
मनजोग वचनजोग कायजोग ञले प्रकारे बांध्या थका पण गुण
प्रते । करता थडे ॥

माण वयाण काय जोगा । सुनिअत्तावि गुणकरा हुंति॥
ते जो नही बांध्या होय तो फ मदोन्मत्त हाथीनीपरे शीलवन
री ञांगे वा खंमे । प्रते ॥ ९६ ॥

अनिअत्ता पुण ञजंति । मत्तकरिणुव सीलवणां ॥९६॥
जेम जेम दोष वीरमीस वा जेम जेम वीसयथी थइस वैराग्य
तजीस ने । वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसएहिं होइ वेरगं ॥

तेम तेम नीश्वे जाणजे । दुकमुं थाय तेदने मोरूपद ॥९७॥

तह तहवि नायवं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ९७ ॥

डुःकर तेणे करीने । जेणे करीने समर्थे करी ज्योवन वर्तते थके ॥

डुकर मेएहिं कयं । जेहिं समन्नेहिं जुवणात्तेहिं ॥

ञाग्युं वा नसाम्युं इंडिन धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
रूपीयुं सैन्य जेणे । टे वलगे थके ॥ ९८ ॥

ञगं इंडिअसिन्नं । धिइपायारं विलगोहि ॥९८॥

ते पुरुषने धन्य तथा ते । ने दास हुं हुं ते संजमधर जीवो

पुरुषने नमो ।

नो ॥

ते धन्ना ताण नमो । दासोहं ताण संजमधराणां ॥
अधीं आंखे वा वक्र दृष्टीये जे पुरुषनां नथी हृदयमां खटकती
जोनारी एहवी जे स्त्री । ॥ एए ॥

अद्वि पित्तरीउ । जाण न हिअए खमुकंति ॥ एए ॥
किं वा स्युं घणुं केहेवे जो हे जीव तुं सास्वतां सुख रोग रही
वा जदी इहे ठे । त प्रते ॥

किं बहुणा जइ वंठसि । जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं ॥
तो पी पूर्वे कया जे आ वी ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण
षय तेथी वीमुख थइ । ठे ते रूप रसायण नीत्य ॥ १०० ॥

ता पि अमु विसयविमुहो । संवेगरसायणां निच्चं ॥ १०० ॥
एम समाप्त थयुं इंडियशतक टबार्थ जाणवुं ॥

॥ इति इंडियशतक संपूर्णम् ॥

इवे वैराग्य नामा शतक टबार्थ कहेठे ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यशतक सूत्रशब्दार्थ प्रारंभ ॥

चारगतिमां संचरवुं ते हे जीव ! नथी सातासुख केवल व्या
रूप संसार असारमां । धी देहसंमधि वेदना मन समंधि पी
ना प्रचूर वा घणी ठे ॥

संसारंमि असारे । नत्ति सुहं वाहिवेयणापठरे ॥
एम जाणतो थको पण केम नथी करतो श्री जिनेश्वरे उपदे
आ जीव । शो धर्म ॥ १ ॥

जाणांतो इह जीवो । न कुणाइ जिणादेसिअं धम्मं ॥ १ ॥
आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतवे ठे धन्यादिकनी

ते वर्षे आवता वर्षेने आवते वर्षे । प्राप्ती ॥

अङ्गं कष्टं परं परारि । पुरिसा चिंतंति अन्नसंपत्तिं ॥
पण हाथमां आवेलुं ऊरतुं जे गलतुं जे आपणुं आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥ १ ॥

अंजलिगयंव तोयं । गलंतमानु न पिहंति ॥ १ ॥
हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज नीश्वे कर शीघ्र प
ते दिवसे करवुं धारे ठे । ऐ ॥

जं कष्टे कायवं । तं अङ्गं चित्र करेह तुरमाणा ॥
स्या माटे जे घणां विघ्न नीश्वे न सांऊनो वा पाळना दिवसे
एक मुहूर्त वा बे घनीमां । करवानो वीलंब करीस ॥ ३ ॥

बहुविधो हु मुहुत्तो । मा अवरणां पमिस्केह ॥ ३ ॥
धीकार वा विषाद के संसार चरीत्र तेहमां स्नेहरागे लीन थया
ना वीनासी सजावनां । पण ॥

ही संसारसहावं । चरित्रं नेहाणुरायरत्तावि ॥
जे पूर्वे बे प्रहरमां दिवा ते पाळना बे प्रहरमां नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥ ४ ॥

जे पुवसे दिवा । ते अवरसे न दिसंति ॥ ४ ॥
हे जीव ते माटे न प्रमाद नीश्वे नासवान वस्तुनो कीस्यो वीस
मां सुईस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥

मा सुअह जगिअवे । पलाइअवंमि कीस वीसमेह ॥
हे आत्मा त्रण जसा पुठे लाम्बा एकतो रोग बीजी जरा वा वय
ठे ॥ हाणी त्रीजुं मृत्यु ॥ ५ ॥

तिन्नि जणा अणुलगा । रोगोअ जराय मच्चूअ ॥ ५ ॥
दिवस रात्री ए बे रूपतो घ आयुषरूप पाणी जीवुं ग्रहण क

नीनी माला ठे ।

रेठे ॥

दिवस निसा घमिमालं । आऊ सलिलं जीआण घित्तूणं
चंड सूर्य ए बे धोरी वृषज्ज ठे । काल रूपीयो हांकनार ठे ते अर
हट प्रते ज्जमाने ठे ॥

चंडाइच्चवइत्था ।

काल रहं ज्जमानंति ॥ ६ ॥

तेहवी नथी जगतमां कला ते ओपध तेहवुं नथी कांइ पण वी
हवुं नथी जगतमां । ज्ञान ॥

सा नत्ति कला तं नत्ति । उंसहं तं नत्ति किंपि वित्राणं ॥
जेहने करी राखीये आ खाती थकी कालरूपीआ वीष
काया वा देह । घरे ॥ ७ ॥

जेण धरिऊइ काया ।

खज्जंती कालसप्पेणं ॥ ७ ॥

दीर्घ वा लांबी सेषनागरूप महीधर वा परवतरूप केसरा दस
तो कमलनी नाढ्य । दिस्वारूप मोहोटां पत्र ।

दीहर फाणिंद नाले । महिअर केसर दिसामह दल्लिजे ॥
उते पश्चातापे पीयेठे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा
रूपीउ ज्जमारो । मकरंद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनीउ

उ पिअइ काल ज्जमारो । जण मयरंदं पुहवीपउमे ॥ ८ ॥

सरीरनी ढायाने मसले करी समस्त जीवोनां बीइ जोवेठे वा
काल व्रतनां लक्षण । खोलेठे ॥

ढायामिसेण कालो । सयलजिआणं ठलं गवेसंतो ॥

पास वा समीपपणुं केमे तस्मात् कारणात् हे जीव धर्मे
पण नथी मुक्तो । उद्यम कर ॥ ९ ॥

पासं कहवि न मुंचइ । ता धम्मे उज्जमं कुणह ॥ ९ ॥

कालमां अनादीकालथी रह्यो । जीव वीवीध प्रकारना कर्मना वसथी

कालंमि अणार्णै। जीवाणं विविहकम्मवसगाणं ॥
 तेहवुं नथी संवीधानं वा जेद। संसारमां जमतां जेह न संजवे ॥१०॥
 तं नत्ति संविहाणं। संसारे जं न संजवइ ॥१०॥
 बंधव वा ज्ञाइ सजन सुहृद वा मीत्र। पिता माता पुत्र ज्ञार्या वा स्त्री ॥
 बंधवा सुहिणो सब्बे। पिय माया पुत्त ज्ञारिया ॥
 पित्रवन वामसाणे पोचामे। देइने पाणीनी अंजली एम स्वार्थी ठे ११
 पेअवणात्त निअत्तंति। दाऊणं सल्लिलंजलि ॥११॥
 वीठ्ठे सुत वा पुत्र वीठ्ठे। ज्ञाइ वीठ्ठे ज्ञत्ता संचीत अर्थ वा धन ॥
 विहमंति सुअ्या विहमंति। बंधवा विहमइ सुसंचित अत्तो
 एक कोइ दिवसन वीठ्ठे। धर्म अरे जीव श्री जिनेश्वरे कह्यो ते ॥१२॥
 इक्को कहवि न विइमइ। धम्मोरे जीव जिणज्जणित्त ॥१२॥
 आठकर्मना पासथी बंधायो। जीव संसाररूप बंधीखानामां रहे ॥
 अमकम्म पास बद्धो। जीवो संसारचारण ठाइ ॥
 ने तेज आठकर्मरूप पासलो आत्मा शिव वा मोक्षरूप धरमां
 मुक्कयाथी। रहे ॥ १३ ॥
 अमकम्म पास मुक्को। आया सिव मंदिरे ठाइ ॥१३॥
 वैज्रव धन्यादिक सज्जन मा तथा वीषयनां सुख तेहनं सेववुं म
 ता पितादिकनो समागम। नोइ ॥
 विहवो सज्जाण संगो। विसय सुहाइं विलास ललिअाइं ॥
 कमलनीनां पत्रना अग्रे हात्त जेम पाणीनो बीडु न ठरे तेम
 ते। चंचल ठे सर्व ॥ १४ ॥
 नलिणीदल्लग्गघोल्लिर-जल्लवपरिचंचलं सब्बं ॥१४॥
 ते कीइं कायानुं बल ते कीइं। योवनपणुं तथा सरीरनी मनो
 हरता कीइं ॥

तं कठ बलं तं कठ । जुषाणं अंगचंगिमा कठ ॥
 ए सर्व अनीत्य जो वा प्रीठ । देखतां नष्ट थाय स्युं ते वस्तुये करी ॥१५॥
 सब मणिचं पिहह । दिठं नठं कयं तेण ॥ १५ ॥
 घणा वा बहु कर्मरूप पास संसाररूप नगर तेहमां चारगतीरू
 ले बंधायो । प मारगमां नाना प्रकारनी ॥
 घण कम्म पास बद्धो । ज्वनयर चउप्पहेसु विविहान् ॥
 पामे वीटंबनान् ते माटे हे जीव कोण ठ इहां ताहरे शरण
 पुगीए ठीए जे । ते ॥ १६ ॥
 पावइ विमंबणान् । जीवो को इह सराणं से ॥१६॥
 हे जीव घोर वा जयंकर मागे मल तथा करदम असुची डुगं
 माताना उदरमां । ठनीक एहवामां ॥
 घोरंमि गप्पवासे । कलमल जंबाल असुइ बीजहे ॥
 वस्यो पूर्वे अनंतीवार । जीव आपकृत कर्मना प्रजावथी ॥१७॥
 वसीउ अणंतखुत्तो । जीवो कम्माणुजावेण ॥१७॥
 चोरासी नीश्वे लोकने वीषये । जीवोने उपजवानां स्थानक प्रमुख लाख
 चउलसीई किर लोए । जोणीणं पमुह सयसहस्साइं ॥
 ते चोरासीलाख योनीमांनी अनंतीवार उपन्यो इवे केम सम
 अकेकी योनीमां जीव । जतो नथी ॥ १८ ॥
 इक्किमिअ जीवो । अणंतखुत्तो समुप्पन्नो ॥१८॥
 माता वा जनेता पिता वा संसारमां रहे थके पुरीत एहवो जी
 जनक बंधु वा सहोदर । वलोक ॥
 माया पिय बंधूहिं । संसारहेहिं पूरिउ लोग्गो ॥
 घणी ज्योनी समस्त निवासी नथी ते जीव प्रते रक्षण अर्थे कोइ
 वा वसावी । शरण वली ॥ १९ ॥

बहु जोणि निवासीहिं। नय ते ताणां च सराणां च॥११७॥
जीव जे ते व्याधी वा रोगे मग्नीपरे पाणी रहीत थलमां आ
व्याप्त थयो थको । कुल व्याकुल थाय ॥

जीवो वाहिविलुत्तो । सफरो इव निज्जाले तमफमइ ॥
सर्व सजन संबंधी पण जन कोण समर्थ वेदना डुर करवा थ
जुवे । र्थात् कोइ नही ॥ १० ॥

सयलोवि जणो पिच्छइ को सको वेअण्णा विगमे॥१०॥
न जाणीसहे जीवतुं। पुत्रस्त्री आदेपरीवार मुजने सुखनां हेतु ठे॥
मा जाणसु जीव तुमं। पुतं कलत्ताइं मद्य सुहहेऊ ॥
तो स्युं ठे नीश्चे तुजने बंधन कीहां संसारमां फरतां थकां
ठे एहवा ते । ॥ ११ ॥

निज्जण बंधण मेअ। संसारे संसरंताणां ॥ ११ ॥
माता होय ते ज्वांतरे थाय वली स्त्री होय ते माता थाय पि
स्त्रीपणे । ता होय ते पुत्र थाय ॥

जणणी जायइ जाया। जाया माया पिअ्राय पुत्तोअ ॥
अनवस्तीत वा अनीम स्याथी कर्मनां वसथी संसारी सर्व
संसारमां । जीवने ॥ १२ ॥

अणवत्ता संसारे। कम्मवसा सब्बजीवाणां ॥१२॥
नथी तेहवी जाती नथी तेहवी नथी तेहवुं क्षेत्र लोकमां नथी
योनी । तेहवुं कुल जे ॥

न सा जाई न सा जोणी। न तं ठाणां न तं कुलां ॥
नथी जन्म्या नथी मुवा जीहां । सर्व जीव आथ्री अनंतीवार ते
सर्व परंपराये पाम्या ॥ १३ ॥

न जाया न मुअ्रा जत्त। सब्बे जीवा अणांतसो॥१३॥

तेद्वुं कांश् पण नथी स्था चन्द्र राजलोकने बीषे वालना अ
नक । ग्र जाग ठेहेमा मात्र पण ॥

तं किंपि नन्नि ठाणं । लोए वालगकोमि मित्तंपि ॥

जीहां नथी जीव घणीवार । सुख दुःखनी परंपरा पाम्या ॥१४॥

जन्तु न जीवा बहुसो । सुह दुस्क परंपरं पत्ता ॥१४॥

समस्त ऋद्धि । पाम्या वली समस्त पण स्वजना

दिक संबंध पाम्या ॥

सवान् रिद्धि ।

पत्ता सव्वेवि सयणसंबंधा ॥

संसार थकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने ॥१५॥

टे वीरम्य राग तज ।

संसारे तो विरमसु । ततो जइ मुणसि अप्पाणां ॥१५॥

एक जे जीव बांधे ठे कर्म एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
प्रते । वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्मं ।

एगो वहबंधमरणवसाणाइ ॥

समस्त सहे एम संसारमां

एक वली नीश्वे केम उग्यो वा वं

जीव जमे ठे ।

व्यो ॥ १६ ॥

विसहइ ज्वंमि जमइ । एगुच्चिअ कम्मवेलविउ ॥१६॥

हे आत्मा ! बीजो कोइ नथी क हीत पण आपणो आत्मा करे न
रतो तुजने अहीत वा मातुं । नीश्वे बीजो कोइ करे ॥

अन्नो नकुणाइअहिअं । हिअंपिअप्पाकरेइनहुअन्नो

तो हवे आपणु करेलुं सुख जोगवे ठे तेवारे स्या माटे दिनसुख

स्याता वा दुःख अस्याता ।

थाय ठे ॥ १७ ॥

अप्पकयं सुहदुस्कं । जूजसि ता कीस दीणमुहो ॥१७॥

घणा खेती आदि आरंज जे धन ते धन जोगवेठे हे जीव लज

करी वृद्धी पमारुयुं । नादिकना समोह ॥

बहु आरंज विढत्तं । वित्तं विलसन्ति जीव सयण गणा
पण ते उपावतां अयुं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
प कर्म । री तुंज नीधे ॥ २७ ॥

तज्जाणिय पावकम्मं । अणुहवसि पुणो तुमं चव ॥२८॥
जेम दुःखीआं ठे तेम वली जुख्यां जेम तुं चीतवेठे आपणां
ठे । बालकने देखीने ॥

अहडुस्किआइंतहजु-स्किआइं जह चिंतियाइं मिंजाइं
तेम हे आत्मा थोरुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने सुं
नथी आपणुं हीत । केदेवुं ॥ २९ ॥

तह थोवंपि न अप्पा । विचिंतित्त जीवकिं जणिमो २९
अल्पकालमां नासवान ने जीवतो तेथी बीजो ठे सास्वता
एदवुं जे सरीर ठे । स्वरूपवंत ठे ।

खाण जंगुरं सरीरं । जीवो अन्नोअ सासयसरूवो ॥
पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव वीसेषे संबंध इहां
संबंधवंत ठे । स्यो तारे तेदथी ठे ॥ ३० ॥

कम्मवसा संबंधो । निव्वंधो इत्त को तुद्य ॥३०॥
कीहांथी आव्यां कीहां जासे तुंपण कीहांथी आव्यो ठे कीहां
संबंधी जन । जाइस ॥

कह आयं कह चलिअं । तुमंपि कह आगज कहं गमिही ॥
मांहोमांही पण नथी जाणतो तो । हे जीव कुटंब कीहांथी ताहाइं ३१

अनुव्रं पि न याणाह । जीव कुमुंबं कज तुद्य ॥ ३१ ॥

अल्पकालमां वीनश्वर ए मनुषनो जव वादलांनां पमत्त सरी
एवुं सरीर । खो ठे ॥

खण जंगुरे सरीरे । मणुअजवे अप्रपमलसारिन्हे ॥
 तेहमां सारतो एटलोज मात्रडे । जे करीश सोजनकारी धर्म तेज३२
 सारं इतिअ मित्तं । जं कीरइ सोहणो धम्मो ॥३१॥
 जन्मनां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
 हाणी वा ब्रह्मणानुं दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःख ॥
 जम्म दुस्कं जरा दुस्कं । रोगाणी मरणाणि य ॥
 अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेश पामे ठे जंतु
 समूह नीश्वे संसारमां । वा प्राणी ॥ ३३ ॥
 अहो दुस्को हु संसारे । जन्तु कीसंति जंतुणो ॥३३॥
 जीहां सुधी न इंदिना व जीहां सुधी नही जरा वा ब्रह्मणा
 लहाणी अयां होय । रूप गहणी घणुं व्यापी ।
 जाव न इंदिअहाणी । जाव न जररक्सी परिफुरइ ॥
 जीहां सुधी नथी अयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
 नो प्रचार । कारे नल्लस्युं ॥ ३४ ॥
 जाव न रोगविअारा । जाव न मच्चू समुद्धिअइ ॥३४॥
 जेम घर बलवा मांने अके कूनु खोदी पाणी काढी न सके
 ते अवसरे । कोइ ॥
 जह गेहंमि पलित्ते । कूवं खणीनं न सकए कोइ ॥
 तेम जीवने प्राप्तअये मरण पढी । धर्म केम करी सकेहे जीववीचार ३५
 तह संपत्ते मरणो । धमो कह कीरए जीव ॥ ३५ ॥
 रूप ठे ते असास्वतुं ठे ए जे । वीजलीना चमकारानी परे चपल
 जगमां जीवीत ठे ॥
 रूवमसासय मेअं । विज्जुलया चंचलं जए जीअं ॥
 संध्यानां वादलांदिक्कना रं अट्टपकाल रमणीक वली योवन ठे

ग समान ।

॥ ३६ ॥

संख्याणारागसरिसं । खणारमणीअं च तारुन्नं ॥३६॥
हाथीना काननी परे चपल लक्ष्मी त्रीदश वा देवताना चाप
एहवी । वा इंधनुष सरखी ॥

गयकन्नचंचलान । लञ्जीन तिअसचावसारिहं ॥
वीषयनां सुख जीवने एह माटे प्रतीबोध पामे रे वापरु
वां ठे । जीव न मुऊ ॥ ३७ ॥

विसय सुहं जीवाणं । बुद्यसु रेजीव मा मुद्य ॥३७॥
जेम संध्याकाले पक्षीगणनो । संगम वा मेलाप तथा जेम मारगे
रस्तागीरनो मेलाप ॥

जह संद्याए सउणा-ण संगमो जह पहेअ पहीआणं ॥
तेम स्वजनादिकनो संजो तेमज अल्पकालमां नाशवान ठे हे
ग वीनश्वर ठे । जीव ॥ ३७ ॥

सयणाणं संजोगो । तहेव खणजंगुरो जीव ॥३७॥
रात्री वीरामते पाठली राते उठी घर बलते थके केम हुं सुइ
जाववुं । रहं वुं ॥

निसा विरामे परिजावयामि । गेहे पलित्ते किमहं सुआमि
तेम बलेठे देहरूप आपणुं घर ते जे हुं धर्म कस्या वीना दिव
केम जेवेखुं वुं । स गमावुं वुं ॥ ३८ ॥

मद्यंतमप्पाण मुविस्कयामि । जंथम्मरहिण दिअहे गमा
हे आत्मा जे जे जायठे रात्री नही ते पाठो आवे[मि]॥३८॥
पद एक देशथी दिवस । एटले आयु मयुं नही आवे ॥

जाजा वच्चइ रयाणी । न.सा पमिनिअत्तई ।
अधर्म करतां थकां । एल्ये वा फोगट धर्म वीना जा

य रात्रीयो तथा दिवश ॥ ४० ॥

अहम्मं कुणमाणस्स । अहला जंति राईउ ॥४०॥

जेहनेठे मृत्यु वा मरण साथे मीत्राइ । जेहने जेमठे नासवानी जग्या

जस्सव्हि मच्चुणा सस्कं ॥ जस्सव्हि पलायणां ॥

जे जीव एम जाणे ठे जे माहारे ते नीश्वे वांठे सुखनी इठाये
मरवुं नथी । राच्यो ॥ ४१ ॥

जो जाणइ न मरिस्सामि । सो हु कंखे सुएसिया ॥४१॥

मन वचन कायाना योग रुं जायठे नीश्वे रात्रीयो तथा दिवस
नाय ठे क्लेस करतां । पण ॥

दंमकलिअं करिता । वच्चंति हु राइउ अ दिवसा य ॥

आउखुं वीलय वा नास गएलुं नही फरी नीवर्ते वा पावुं वले
थाय ठे ते । ॥ ४२ ॥

आउसं विद्धंता । गयाय न पुणो निअत्तंति ॥४२॥

जेम सिंहनीपरे मृगने ग्रहण करे तेम मरणरूप सिंहं मृगरूप न
ठे । रने नीश्वे ले ठे ठेलेकाले ।

जहेव सीहोव मिउं गहाइ । मच्चू नरं नेइ हु अंतकाले ॥

नथी ते जीवनां दुख माता पि काल ते दुःखमां तेना अंशनो ज्ञा
ता ज्ञाइ वा कोइ । गी थाय वा दुःख ले तेम नथी ४३

नतस्समायाव पियाव ज्ञाया । कालंमितं मंसहरा ज्वंति

जीवीतव्य जलना बिंडु स धनधानादि संपत्ती ते ॥४३॥
मान जाणजे ने । पाणीना कच्चोल समान ठे ॥

जिअं जलबिंडु समं । संपत्तिउ तरंग लोखान ॥

सुप्र समानतो वली प्रेम वा ते माटे हे आत्मा हवे जेम जाणे
स्नेह ठे । तेम कर जलुं ॥ ४४ ॥

सुमिणायसमं च पिम्मं। जं जाणसु तं करिज्जासु॥४४॥
 संध्याकालनो जे रंग तथा जल आ जीवीतव्य जलना बीडुनी
 ना प्रपोटानी उपमाये । परे चंचल ठे ॥

संजराग जलबुब्बु उवमे। जीविण्णञ्च जलविंडु चंचलो॥
 ज्योवन ते पण नदीना पुर हे पापी जीव केम नथी बोध पा
 समान ठे ते माटे । मतो ॥

जुवणो नइवेगसन्निजे । पावजीव किमिच्छं न बुधसे॥४५॥
 अन्यत्र जासे पुत्र अन्यत्र जासे स्त्री । चाकरादिक परीजन पण
 अन्यत्र जासे ॥

अन्नञ्च सूत्रा अन्न-ञ्च गेहिणी परिअणोवि अन्नञ्च॥
 जेम जूतने बल बाकुला दिधां देखतांज इणे वा मारे कृतांत
 जाय तेम कुटंब पण । वा काल ॥ ४६ ॥

जूअ बल्लिव कुमुंबं। पस्सित्तं हय कयंतेणं ॥४६॥
 जीवे ज्वोज्जवे मुक्यां जे। देह वा सरीर जेटलां संसारे जमतां॥
 जीवेण ज्वेज्जवे मि-ल्लिहआइ देहाइं जाइ संसारे ॥

ते सरीरनी न थाय सागरोपमे। करी गणत्री वा संख्या अनंते पण४७
 ताणं न सागरोहिं। कीरइ संखा अणंतेहिं ॥ ४७ ॥

नयन वा आंख्योनां आंसुनुं प्रमाण समुज्जेनां पाणीथी पण
 पाणी पण तेहनुं । अतीघणुं थाय ॥

नयणोदयंपि तासिं। सागर सल्लिलानु बहुयरं होइ ॥
 गळ्युं वा ऊरुं ज्वोज्जवे रो मातानु अनेरी अनेरी वा अन्य
 ती थकी । अन्यनुं ॥ ४८ ॥

गल्लियं रुयमाणीणं। माऊणं अन्नमन्नाणं ॥ ४८ ॥

जे नरकने वीषये नारकी ठेते। दुःख पांमेठे अती आकरां रौड्रंंतरहीत॥

जं नरण् नेरइअ। उहाइं पावंति घोरणांताइ ॥

ते दुःख थकी अनंतगणु। नीगोदमांही दुःख होय ॥ ४९ ॥

ततो अणांतगुणिअं। निगोअमध्ये डुहं होइ ॥ ४९ ॥

ते पण नीगोदमांही वा म वस्यो वा र्ह्यो अरे जीव नाना प्र
ध्ये। कारनां कर्मने वसथी ॥

तंमि वि निगोअ मध्ये। वसिनु रे जीव विविहकम्मवसा
घणां सहन करतो आकरां अनंतां पुज्जल परावरतन कख्यां जा
दुःख प्रते। वत् अनंतो काल ॥ ५० ॥

विसहंतो तिस्कडुहं। अणांत पुग्गल परावत्ते ॥ ५० ॥
हे आत्म नीकड्यो कीमहीके पाम्यो मनुषपणुं अरे जीव ॥
करी तीहां थकी।

नीहरिअ कहवि ततो। पतो मणुअत्तणां परिजीवा ॥
तीहां पण जिनेश्वरे शुड पाम्यो चिंतामणि रत्न सरीखो
धर्म कह्यो ते। ॥ ५१ ॥

तडुवि जिणवरधम्मो। पतो चिंतामणिसरिडो ॥ ५१ ॥
पाम्यो पण ते धर्म अरे जीव हेवे। करेठ प्रमादतेइमांतुं नीश्वे वली ॥
पत्तेवि तंमि रे जीअ। कुणसि पमायं तयं तुमं चेवा ॥
जे प्रमादथी ज्ञवरूप आंध फरीने पण पण्यो थको दुःख पामी
ला कूवामां। स ॥ ५२ ॥

जेणां ज्ञवंधकूवे। पुणोवि पमिनु डुहं लहसि ॥ ५२ ॥
समीप पाम्यो श्री जिनधर्म। ते धर्म न समाचख्यो प्रमाद देस
ना वसथी ॥

उवल्लदो जिणधम्मो। नय अणुविदो पमायदोसुणां ॥

हा इति खेदनी वातहे जीव शुंघणुं आगत पण सोचीस ॥५३॥
आपे आपणो वैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ। सुबहुं परउ विसूरहिसि ॥५३॥
सोच वा पश्चाताप करसे ते । पढी उठे थके मरण वा मरण आ
रांक वापना । वे थके ॥

सोयंति ते वराया। पत्ता समुवठिअंमि मरणांमि ॥
पाप तथा प्रमादना वसथी। न संब्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनधर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेणं। न संचिउ जंहिं जिणधम्मो ॥५४॥
धीक्कार धीक्कार धीक्कार सं देवता मरण पामीने जे तिर्यंच आ
सारना अथीरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे। देवो मरिऊण जं तिरि होइ ॥
वली मरीने राजाना राजा । पचे नरकनां दुःखरूप अग्निनी जा
चक्रवर्ती आदे । लमां ॥ ५५ ॥

मरिऊण रायराया। परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥
जाय अनाथ जीव । जेम ब्रह्मनुं फुल पवनथी कीहांइ जा
य तेम कर्मरूप पवने हणायो थको ॥

जाइ अणाहो जीवो। डुमस्स पुप्फं व कम्मवायहन ॥
धन धान आत्तुषण आदे जला स्वजन कुटंब मूकीने पण जीव
सर्व लहमी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइं । वरसयण कुमंब मिल्हेवि ॥५६॥
हे जीव वस्यो पर्वतने वीषे त । गुफाने वीषे तथा वस्यो समुड्मां
था वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअं। दरीसु वसिअं समुद्धमअंमि ॥

ब्रह्मना अग्रने वीषे वस्यो । संसारमां फरतां वा ब्रमण करतां ॥५७॥

रुक्मगोसु अ वसिअं । संसारे संसरताणं ॥ ५७ ॥

हे जीव ते केहवा केहवा जव । कीमो थयो पतंगीयो थयो मनुष
कस्या देवता थयो नारकी थयो । वेष थयो ॥

देवो नेरइउत्तिअ । कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥

जला रूपवंत थयो वीरूप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
वंत थयो । दुःखनो जोगी थयो ॥५८॥

रूवस्सी अ विरूवो । सुहजागी दुस्कजागी अ ॥५८॥

राजा थयो डुमक वा ज्रीखा वली एज जीव चंमाल थयो एज
री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

राउत्तिअ डुमगुत्तिअ । एस सपागुत्ति एस वेअ विउ ॥

स्वामी थयो दास थयो पु खल वा दुर्जन थयो नीर्वन थयो धन
जनीक थयो । वंत थयो इत्यादिक प्रयाय पाम्यो ५९

सामी दासो पुज्जो । खलुत्ति अधाणो धाणवइत्ति ॥५९॥

नवी वा नथी वरततो कोइ नी । आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आदे जेह
यम वा नीश्वे । वां रच्यां बांध्यां ते सरखी करी चेष्टा ॥

नविअठिकोइ नियमो । सकम्म विणि विठसरिस कय चिठो

अन्य अन्य वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानी परे पराव
रूप तथा वेष करीने । र्त करे जीव ॥ ६० ॥

अनुन्नरूववेसो । नमुव परित्तए जीवो ॥ ६० ॥

नरकने वीषे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नही अस्याता
हेत्रवेदनादिक । घणीज ॥

नरएसु वेयणाउ । अणोवमाउ असाय बहुलाउ ॥

रे बापका जीव ते पामी वा जोगवी । अनंतीवार घणां प्रकारनी ॥६१॥

रे जीव तएपत्ता। अणंतखुत्तो बहुविहाउ ॥६१॥
 देवतापणे मनुषपणे। परना अजीयोगपणे प्राप्त थने ॥
 देवते मणुअत्ते। पराजिउगत्तां उवगएणां ॥
 आकरां बीहामणां दुःख घ अनंतीवार समस्त अनुभव्यां वा
 णा प्रकारनां। जोगव्यां ॥ ६२ ॥

जीसणं दुहं बहुविहं। अणंतखुत्तो स मणजूअं ॥६२॥
 तिर्यवगतीने वीषे पाम्यो। बीहामणी घणी मोटी वेदना अनेक
 प्रकारनी ॥

तिरिअगइ अणुपत्तो। जीम महावेअणा अणोगविहा ॥
 जन्म मरणरूपीआ रहट कूवे। अनंतीवार ज्म्यो वा फख्यो ॥६३॥
 जम्मण मरण रहट्टे। अणंतखुत्तो परिप्रमिउ ॥६३॥
 जेटलां केटलांक दुःख। सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां ॥
 जावंति केइ दुक्का। सारीरा माणसा व संसारे ॥
 पाम्यो ते अनंतीवारकीहां। जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमां ६४
 पत्तो अणंतखुत्तो। जीवो संसारकंतारे ॥ ६४ ॥
 तरसा अनंतीवार। संसारमां तेवा प्रकारनी हे जीव तुजने होती इवी
 तप्सा अणंतखुत्तो। संसारे तारिसी तुमं आसी ॥
 जे तरस उपसमावाने समुजेनां पाणीथी पण न थाय
 अर्थे समस्त। वा न सके ॥ ६५ ॥

जं पसमेजं सवो - दहीणमुदयं न तीरिजा ॥ ६५ ॥
 होय वा वरते ठे अनंतीवार। संसारे जमतां तेवी कुधा वा
 जुख पण तेइवा प्रकारनी ॥
 आसी अणंतखुत्तो। संसारे ते बुहावि तारिसीया ॥
 जे उपसमावाने समस्त पुज्जना समूहे करी पण न सकीये

वा सघला ।

वा न सके ॥ ६६ ॥

जं पसमेठं सधो । पुग्गल काठवि न तरिजा ॥६६॥

करीने अनंता ।

जन्म मरण परावर्त्तन सदाय ॥

काऊण अणंताइं । जम्माण मरण परिअट्टण सयाइं ॥

डुःखे करीने मनुष्यपणुं । जदी वा जेवारे पामे जथा इठाये जीवइउ

डुस्केण माणुसत्तं । जइ लहइ जहि त्तिअंजीवो ॥६७॥

ते तेम डुःखे पामवा

वीजलीनीपरे चपल ठे वली मनुष्य

योग पाम्यो ।

पणुं ॥

तं तह डुल्लह लंजं । विज्जलया चंचल च माणुअत्तं ॥

धर्ममां जो वा जे सीदाय । ते का पुरुष वा कायरपुरुष नहि

ते सुपुरुष ॥ ६८ ॥

धम्मंमि जोवि सीअइ । सो काउरिसो न सुपुरिसो ॥६८॥

मनुष्यजव वा जन्मरूप कीनारो

जिनेश्वरनो धर्म न कखो

पामे थके ।

जेणे जीवे ॥

माणुस्स जम्मेतमिल्लदण्णां । जिणंदधम्मो न कउअ जेणं

टुटेली पण्णनुं जेम धनुष धनुष

हाथ घसवा जेवुं अरवस्य

घरने ।

थाय तेणे ॥ ६९ ॥

तुट्टेगुणे जह धणु कण्णां । हठामले वाय अरवस्सतेणं ॥६९॥

अरे जीव सांजल चपल स्वजाव । मूक समस्त स्वजन सरीरादि

क बाऊ पदार्थ जाव ॥

रेजीव निसुणि चंचल सहाव । मिल्लेविणु सयल्लविवद्य

मूक नवजेदे धनादिक परीग्रह विविध समोह ।

[जाव ॥

नव जेअ परिगह विवह जाल ।

संसारिक जे अर्थ ते सहु ठे इइजाल तंत्रप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अन्ति सह इन्दित्राल ॥ ७० ॥

पिता पुत्र मीत्र घर स्त्री ए सर्व अयां ठे जे कुटुंब ।

पिय पुत मित्त घर घरणि जाय ।

ते आ लोक संबंधी सर्व आपणां सुखने अर्थे ठे स्वजावे ॥

इहलोइअ सब निय सुह सुहाव ॥

पण नथी कोइ तुजने सरण वा रक्तक हे मूर्ख ।

नवि अन्ति कोइ तुह सरणि मुस्क ।

एकलो सहीश तिर्येच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इकधु सहसि तिरि नरय दुस्क ॥ ७१ ॥

नाजनी अणी उपर जेम नसना अल्पकाल रहे आलंब्यो
पाणीनो बीडुन शको ॥

कुसग्गे जह नस बिडुए । थोवं चिठइ लंब माणए ॥

एम मनुष्यनुं जीवीतव्य ते माटे समयमात्र प्रजु कहे जे हे
वा आयुष थोहुं रहे । गौतम न करीस प्रमाद ॥ ७२ ॥

एवं माणुआण जीविअं । समयंगोअम मा पमायए ॥ ७२ ॥

समस्त पण बुझो समझो कीम बुजवुं नीश्वे पण वली दुर्लज्जणे ॥
नथी बुजता वा समझता ।

संबुझह किं न बुझह । संबोही खलु पि च इहहा ॥

नही नीश्वेपाठाआवे रात दिवस । नही सुलज्ज वली जीवीतव्यपणुं ७३

नो हु वणमंतिराईउ । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७३ ॥

भोकरां तथा वृध वा वमेरा तथा गर्जमां रहेला पण चवे
जो वा देख । वा मेरे मनुष्य ॥

महरा वुह्याअ पासह । गप्रज्ञांवि चयंति माणवा ॥

सीचाणो पकी जेम बटेरु एम आठखु कय थये तुटी जाय

पक्षीने ग्रहण करे ।

॥ ७४ ॥

सेणे जह बहियं हरे । एवं आनखयंमि तुदइ ॥७४॥

त्रणज्जुवनमां संसारीप्राणी म देखीने रोके वा यंत्रे जे नर न
रता । आपणा आत्माने ॥

तिहुआणजणं मरंतं । दघूण निअंति जे न अप्पाणं॥

तथा पागे न वीरमे प्रमा धीकार धीकार धीवाइपणावाला ते
दयी तो । जीवोने ॥ ७५ ॥

विरमंति न पावान् । धि द्वी धिच्छतणं ताणं ॥ ७५ ॥

नही नही बोलो वा कहो जे जीव बंधाया ठे नीवरु वा
घणुं । चीकणां कर्म ॥

मामा जंपह बहुअं । जे बघा चिकणेहिं कम्मेहिं॥

सर्वे ते जीवने आय सुं । हीतकारी उपदेश पण घणा दोष ज्ञानी७६

सबेवि तेसि जायइ । हिजवएसो महादोसो ॥७६॥

करीस ममता धन स्वजन । वैजव प्रमुखने वीषे अनंता दुः
खने वीषे तो ॥

कुणसिममत्तं धणसयण- विहवपमुहेसु णंत दुस्केसु ॥

सीधल वा ढीलो करीस आदर वली । अनंत सुख मोह वीषे॥७७॥

सिद्धिसे आयरं पुण । अणंतसुस्कंमि मुस्कंमि॥७७॥

संसार दुःखनो हेतु वा दुःखनुं फल ठे दुःखे सहवा योग्य ठे
कारण ठे तथा । दुःख स्वरूप ठे ॥

संसारो दुहेहेऊ । दुस्कफलो दुस्सहदुस्करुवो अ ॥

नथी तजता तथापी जीव अति वा नीवरु बंधाया ठे स्नेहरा
स्याथी । गरूप बेनीये करी ॥ ७८ ॥

न कयंति तंपि जीवा । अइबघा नेहनिअलेहिं ॥७८॥

आपणां कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
व्यो । आकरी मांही ॥

निश्च कम्म पवण चलिण । जीवो संसारकाणणे घोरि ॥
सी सी वीटंबनाउ वा दुःख न पामे दुःखे सहवा योग्य दुःखे
ना समवायो । प्रते अर्घात् पामे ॥ ७६ ॥

का का विमंबणाउ । न पावए दुसहदुस्काउ ॥ ७७ ॥
सीतकालमांताढा वायरानी । लेहेखो हजरोधी जेदातुं घणुं सररी ॥
सिसिरंमि सीअलानिल-लहरिसहस्सेहिं जिन्न घण
तिर्यंचपणामां रणने वीषे अनंतीवार नीधन वा मरणदेहो ॥
एम सीत दुःखे । पाम्यो ॥ ७७ ॥

तिरिश्च तणमि रत्ने । अणंतसो निहुणमणुपत्तो ॥ ७८ ॥
घ्रीष्म वा उभ्र वा उन्हालाना आ रणने वीषे जूखयो तरस्यो
तप वा तापशी तप्यो वा पीमायो । घणीवार ॥

गिम्हाय वसंततो । रत्ने तुहिण पिवासिण बहुसो ॥
पाम्यो तिर्यंचना ज्वने वीषे । मरणनां दुःख घणुं सोचतो अको ॥ ७९ ॥
संपत्तो तिरिश्चज्वे । मरणदुहं बहुवि सूरंतो ॥ ८० ॥
वर्षारुतुने वीषे रणमां पर्वतनां नीजरणानां पाणीये बांधीतो
रह्यो अको । पीमातो तणातो ॥

वासासु रत्नमद्ये । गिरि निश्चरणोदगेहिं बद्यंतो ॥
सीतना पवनशी हीम बाळ्यो मरण पाम्यो ठे तिर्यंचपणे घ
अको । णीवार ॥ ८१ ॥

सीअनिल मद्यविण । मनुसि तिरिश्चत्तणे बहुसो ॥ ८२ ॥
एम तिर्यंचना ज्वने वीषे । क्लेस पामतो दुःख लाखो गमेयी ॥
एवं तिरिश्चज्वेसु । कीसंतो दुस्कसयसहस्सेहिं ॥

वस्यो अनंतीवार । जीव बीहामणां ज्वररूप अरण्यने वीषे ॥५३॥

वसिष्ठ अणान्तखुत्तो । जीवो ज्ञीसणाज्वारत्रे ॥ ५३ ॥

मागं आठ ज्ञानावर्णादिक पवननी प्रेरणाथी ज्यकर ज्व अर
कर्मरूप प्रलयकालना । एयमां ॥

दुष्टकम्मपलया-निलेपरिष्ठ ज्ञीसणांमि ज्वारत्रे ॥

हेरुयो वा चाढ्यो गयो नरक अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां
ने वीषे पण । दुःख तुं पाम्यो ठे ॥ ५४ ॥

हिंसंतो नरएसुवि । अणान्तसो जीव पत्तोसि ॥ ५४ ॥

रत्नप्रज्ञादिक सात नरक वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा
प्रख्वीने वीषे । टाढ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरयमहीसु । वज्जानलदाहं सीअविअण्णासु ॥

वश्यो वा रह्यो हे जीव अनंतीवार । विलाप करतो दिनस्वरे करीने ५५

वसिष्ठ अणान्तखुत्तो । विल्वंतो करुणासद्देहि ॥५५॥

पिता माता स्वजन रहीत । दुःख अंत आवे एहवी व्याधीये
करी पीमायो घणीवार ॥

पियमायसयणरहिष्ठ । डुरंतवाहीहिं पीमीष्ठ बहुसो ॥

मनुष्यना ज्वमां सार रही विलाप कख्या शुं नथी ते सांजरतुं
तपणे । हे जीव तुजने ॥ ५७ ॥

माणुअज्वे निस्सारो । विल्विष्ठ किंन तं सरसि ॥५६॥

पवननीपरे गगन वा आ अणदेखायो वा अणउलखायो फरे
काशने मारगे । ज्वरूप वनमां जीव ॥

पवणुव्व गयणामग्गे । अलस्किष्ठ जमइ ज्ववणे जीवो ॥

गामे गामे तजीने वा गंमीने । धनना तथा स्वजनना समूह प्रते ५७

गाणघाणांमि समु-अिऊण धण सयण संघाए ॥५७॥

बंधातो थको सदा नीर जन्म जरा मरणा रूप तीखा वा अणी
तर । याखा ज्ञाखा थकी ॥

विधिज्जंतोअ सयं । जम्मजरामरणतिस्ककुंतेहिं ॥

दुःख जोगवतो अती आकरां । संसारे जमतां थकां जीवा ॥७७॥

उह मणुहवंति घोरं । संसारे संसरंत जीआ ॥८८॥

तोहे पण कणमात्र पण को अज्ञानरून सर्पे रुशा जीव तेथी ॥
५ दिवसे नीश्वे ।

तह विखाणंपि कयाविहु । अन्नाण जुअंग मंकिआ जीवा
संसाररूप बंधीखाना थकी । नथी नजगता मूर्ख मनना जीवा ॥७९॥

संसार चारगान । नयठ विज्जंति मूढमणा ॥ ८९ ॥

क्रीमा करेठे केटली वेला । सरीर वा देहरूप वाव्य जीहां ठे
तेहमांथी समय समय प्रते ॥

कीलसि किअंत वेलं । सरीर वावीइ जठ पइसमयं ॥

कालरूप अरइटनी घमी सोसे ठे वा खुटामे ठे जीवीतव्यरूप
उए करी । पाणीने ॥ ९० ॥

कालरहट घमीहिं । सोसिज्जइ जीविअंजोहं ॥९०॥

अरे जीव प्रतीबोध पामन मुजाइश । न परमाद करीश अरेपापी ॥

रे जीव बुद्धि मा मुद्य । मा पमाय करेसि रे पाव ॥

केम परलोक गुरु वा मोहो ज्ञाजन वा वासण आइश अजाण
टां दुःखनुं । ॥ ९१ ॥

किं परलोए गुरु दु-स्क ज्ञायणं होहिसि अयाण ॥९१॥

बुज वा समज रे जीव तुं । मा मुजाइश जिनमत पण जाणीने ॥

बुद्धिसु रे जीव तुमं । मा मुद्यसु जिणमयंपि नाऊणं ॥

जे कारण माटे फरीने ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्बज ठे जी

जिनधर्म पामवानी । वने ॥ ९१ ॥

जह्ना पुणारवि एसा । सामग्गी डुल्लहा जीव ॥९१॥
डुल्लज पामवो ठे वली श्री जिन हे जीव तुं प्रमादनो आदर करे
धर्म । ठे सुखनी इबाये करी ॥

डुल्लहो पुण जिणधम्मो । तुमं पमायायरो सुहे सीया ॥
पण ते प्रमादथी तो दुःख सदेवा तेवारे ताइरुं शुं थशे तेतो
योग्य वली नरकनांडुःख पामीश । न जाणुं हुं ॥ ९३ ॥

डुसहं च नरयडुस्कं । कह होहिसि तं न याणामो ॥९३॥
अथीर जे सरीर न थीर धर्म न नीर्मल धर्म परवश देह स्वा
मलसहीत सरीर । धीन धर्म ॥

अथिरेण थिरो समलोण । निम्मलो परवसेण साहीणो ॥
एहवा सरीरे करी जीवारे धर्म तो शुं नही समाप्त वा परीपूर्ण
ब्रह्मी पामे वा पमाने । थाय ॥ ९४ ॥

देहेण जइ विडप्पइ । धम्मो तो किं न पज्जतं ॥९४॥
जेम चिंतामणी रत्न पामवुं । सुल्लजन होय कोने थोफा वैज्जववालाने
जह चिंतामणिरयाणं । सुल्लहं न हु होइ तुह्वविहवाण ॥
गुणरूप वैज्जवे करी वर्जीत वा जीवने तेम धर्म चिंतामणि रत्न
रहीतने । पण जाणवुं ॥ ९५ ॥

गुण विहववक्कीआणां । जीआणां तह धम्म रयाणंपि ॥९५॥
जेम दृष्टीनो संजोग । न होय जन्मथी अंध होय जे जीव तेहने ॥
जह दिठ्ठी संजोगो । न होइ जच्चंधयाण जीवाणं ॥
तेम श्री जिनमतनो संजोग वा न होय मिथ्यात्वे करी अंध जे
समायम । जीव तेहने ॥ ९६ ॥

तह जिणमयसंजोगो । न होइ मिह्वंधजीवाणं ॥९६॥

प्रत्यह अनंता ज्ञानादिक
गुण ठे ।

श्री जिनधर्मने वीषे नथी दोषतो
लेशमात्र पण ॥

पञ्चस्कमणांतगुणा ।
तोहे पण नीश्वे अज्ञाने
करी आंधला ।

जिणांदधम्मे न दोस लोसोवि ॥
धर्मे न रमे कोइ काले पण तेहमां
जीव ॥ ९७ ॥

तहवि हु अन्राणांधा । नरमंति कयावितंमि जीआ ॥ ९७ ॥
जून मिथ्यात्वमां अनंता प्रत्यहपणे देखायठे नथी गुणनो ले
दोष अज्ञान हठ आदे । श पण ॥

मिन्हे आणांतदोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥
तोहे पण तेज नीश्वे जीव । कष्टनी वातके मोहे करी अंध
थया थका सेवे ठे ॥ ९८ ॥

तहवि अ तं चेव जीया । हा मोहंधा निसेवंति ॥ ९८ ॥
ते माटे धीकार धीकार हो तेम धीक् धीक् तेहना विज्ञानने त
ते नर वा पुरुष प्रते । था गुणने तथा माहापणने ॥

धि धी ताण नराणां । विनाणे तह गुणोसु कुसलते ॥
शुन सत्य एहवा धर्मरूप जली परीक्षा जे जीव नथी जा
रत्ननी । णता ॥ ९९ ॥

सुह सच्च धम्मरयाणे । सु परिस्कं जे न याणांति ॥ ९९ ॥
श्री जिनधर्म तेज जीवोने । अपूर्व ज्ञाव कल्पवृक्ष ठे ॥

जिणाधम्मोअ जीवाणां । अप्पुव्वो कप्पपायव्वो ॥
स्वर्ग वा देवलोक अपवर्ग वा । फलनो दायक वा दानेस्वरी ए ठे
मोक्षसुखनां । ॥ १०० ॥

सग्गा पवग्ग सुक्का-णं फलाणं दायगो इमो ॥ १०० ॥
धर्म ठे ते बंधव समान तथा धर्म ठे ते उत्कष्टो गुरु ठे ॥

जला मीत्र समान ।

धम्मो बंधू सुमित्तो अ । धम्मो अ परमो गुरू ॥
जे जीव मोहमारगे प्रवर्त्या धर्म ठे ते उत्कष्टो वा उत्तम
तेहने । रथवाहन समान ठे ।

मुस्क मग्गे पयट्ठाणं । धम्मो परमसंदाणो ॥१०१॥
चारगति द्रमणं अनंत दुःखः वलतो जवरूप अटवीनो अग्नि
रूप अग्नि । महा जयंकर ठे ॥

चउगइणंतडुहानल-पलितजवकाणणे महाजीमे ॥
माटे सेव जले प्रकारे हे श्री जिनवचन अमृत रसना कुंरु
जीव तुं । समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुमं । जिणवयणं अमियकुंमसमं ॥१०२॥
वीषम जवरूप मारवारु अनंत दुःख उनालारूप तापे
देशमां । तपाव्या तेहने ॥

विसमे जवमरुदेसे । अणंत गिम्हंमि तावसंतत्ते ॥
श्री जिनधर्मरूप कल्पवृक्ष ठे आश्रय कर वा समर तुं हे जीव
ते प्रते । ते धर्म शिवसुखदायक ठे ॥१०३॥

जिणधम्म कप्परुस्कं । सरसु तुमं जीव सिवसुहयं १०३
शुं घणु कहीये पूर्वे कहुंज घ । यत्न वा उद्यम कर जेम जवरूप
णं ठे तेमज धर्मने विषे । समुद्र जयंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मे । जइअवं जह जवोदहिं घोरं ॥
शीघ्रपणे पार पामीने अनंत । सुख पामे जीव सास्वतुं स्थानक इति
अहु तरियमाणंत सुहं । लहइजीउ सासयं ठाणं १०४
ए रीते वैराग शतक टवार्थ पुरो थयो ॥

॥ इति वैरागशतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक खिण्यते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीथे वा ए आदि ज्ञावा ॥

जह अन्नविय जीवेहिं । न फासिया एव माइया ज्ञावा ॥

इंस्पणुं अनुत्तर सुर ते पांचे त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव
वीमानना देवपणुं न पामे । नारदपणुं न पामे बली ॥१॥

इंदत्तमनुत्तरसुर । सिलायनर नारयत्तं च ॥ १ ॥

केवली जगवंत तथा गणधर दीक्षा न पामे तीर्थकर वरसीदान
जीने हाथे । दे ते न पामे ॥

केवलिंगणहरहठे । पवजा तिहुवत्तरं दाणं ॥

शासनना वा प्रवचनना अधी नव लोकांतीक देवपणुं न पामे
ष्टायक एवा देवी देव न थाय । देवस्वामी न थाय ॥ २ ॥

पवयण सुरी सुरत्तं । लोगंतिय देवसामित्तं ॥ २ ॥

तेत्रीस गुरुस्थानकीया पंनर जातीना परमाधामी न थाय
देवपद न पामे । जुगलीक मनुष न थाय ॥

तायतीससुरत्तं । परमाहम्मिय जुयल्लमाणुयत्तं ॥

संज्ञीनश्रोत लब्धी तथा । पूर्वधरनी लब्धी न पामे आहारक
लब्धी पुलाकलब्धीपणुं न पामे ॥३॥

संत्तिन्नसोय तह । पुवधरा हारय पुलायत्तं ॥३॥

मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी सुपात्रे दान ज्ञावे न दे समाधी
लब्धी न पामे । पणे मरण न थाय ॥

मइनाणाइसुल्लधी । सुपत्तदाणं समाहिमरणत्तं ॥

विद्याचारण ऊंघाचारण ए बे ल खीराश्रवलब्धी न पामे अह्नी
ब्धी मधुसरपालब्धी न पामे । एमाणसीलब्धी न पामे ॥४॥

चाराण डुग महुसिप्पय । खीरासव खीणठाणत्तं ॥४॥

तीर्थंकर तीर्थंकरनी प्रतीमा । सरीरना जोगादी कारणमा पण
नावे वली ॥

तिष्ठयर तिष्ठपद्मिमा । तणु परिजोगाद् कारणेवि पुणो ॥
प्रष्टवीकायादिपणाना ज्ञाव अन्नव्य जीव जे ते न पाम्यो वा
पामे पण । जोगमां नाव्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय ज्ञावंमि वि । अन्नव्यजीवेहिं नो पत्तं ॥५॥
चक्रवर्तीनां चन्द्ररत्नमां पण पामे नही वली वीमानना स्वां
नावे । मीपणाने ॥

चन्द्रदस रयणात्तंपि । पत्तं न पुणो विमाणसामित्तं ॥
समकीत सम्यक्ज्ञान चारी तपादि गुणना बाऊ अन्न्यंतर ज्ञा
त्र न पामे । व प्रते न पामे ज्ञावबेन पामे ॥६॥

सम्मत नाण संयम । तवाइ ज्ञावा न ज्ञावडुगे ॥६॥
गुणी गुणनी ज्ञाव सहीत जिनआणाए समान धर्मीनी तथा
जक्ति न पामे ॥ संघनी सेवाजक्ति साऊ ॥

अणुन्नवजुत्ता जत्ती । जिणाण साहम्मियाण वच्चुत्तं ॥
न साधि सके अन्नव्यनो जीव । संसार दुःखनी खांण ठे एहवो
ज्ञाव न थाय शुक्कपक न थाया ७।

नय साहेइ अन्नवो । संविगगतं न सुप्पस्कं ॥ ७ ॥
तीर्थंकरना पिता माता स्त्री न तीर्थंकरना जक जकणी तथा
थाय ॥ जुगप्रधान न थाय ॥

जिणजणाय जणणिजाया । जिणजस्का जस्काणी जुगपहा
आचार्यपदादि दसनो वीनय न । परमार्थ उत्कृष्ट गुणे अधी ॥८॥
करेआ ०१ उ०१ सा ०१ संघ ४। कपणुं न पामे ॥ ८ ॥

शिविर? कुल?गण? ए दसनो ।

आयस्यपयाइ दसगं । परमन्तु गुणह्म मप्पत्तं ॥८॥
 अनुबंधहिंसा हेतुहिंसा स्वरू तेज अहिंसा त्रण श्री तीर्थकरे
 पहिंसा । कही ते ।

अणुबंध हेतु सरूवा । तन्तु अहिंसा तिहा जिणुदिठा ॥
 इव्यथकी ज्ञावथकी । एवे प्रकारे पण ते अन्नव्य जीव न पामेण
 दवेणय ज्ञावेणय । उहावि तेसिं न संपत्ता ॥९॥

॥ इति अन्नव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोध ॥

संपूर्ण पांचे इंडि अखंतीत मनुषपणुं वती धर्मयोग कुल ३
 पणुं १ । आर्यदेश १५॥मां उपजवापणुं ४॥
 संपुन्नइंदियत्तं । माणुसत्तं च आयस्यि खितं ॥
 मातापकण संपूर्ण ५ पितापक ६ ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुभ उदये
 संपूर्ण ६ जिनेश्वर ज्ञाखीत धा करीने इवे प्रज्जुतपुन्यनुं स्वरूप कहेवे
 म ७ । अगणोतेर कोमाकोम सागरोपमनी
 जाजेरी थीती कय थाय देशेउणी
 एक कोमाकोमनी स्थीती रहेथी प्र
 ज्जुतपुन्यनो उदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लप्रंति पज्जुयपुत्तेहिं ॥ १ ॥
 श्री जिनेश्वर १८ दोष रहीत दे शुधपालक परूपक गुरुना चरण
 वना पदकमलनी सेवाजक्तिण । नी सेवाजक्तिनुं करवुं निश्चेण ॥
 जिणचलक्षकमल सेवा । सुगुरुपायपद्युवासणं चव ॥
 वाचनादी पांचजेदे सजायनुं कर ए पामवुं प्रज्जुतपुन्ये करी

बुं१० मागामतनुं वादे जीतबुं ११ जीवने ॥ २ ॥

मोहोटाइपणुं पामबुं १२ ॥

सञ्चाय वाय वमंतं । लप्रंति पञ्चपुत्रेहिं ॥१॥

सुखे वीना प्रयासे बोधीनुं संगम पामवो१४ कषायनुं तजबुं१५
पामबुं १३ ज्ञानागुरुनो । सर्व जीवनी दयानुं करबुं ॥ १६ ॥

सुदो बुहो सुगुरुहिं । संगमो उवसमं दयालुत्तं ॥
वमानुं दाक्षाय ते लज्यानुं करबुं १७ । ए पामीये घणा पुन्यने
एकेडीआदे जीवनी करुणा १८ पसाये करी ॥ ३ ॥

दाखिन्नं करणांजो । लप्रंति पञ्चपुत्रेहिं ॥३॥
यथार्थ वस्तुधर्मनुं सद्भवुं प्रतीत ग्रह्यां जे ज्ञानं व्रत तेनुं यथार्थ
बुं ते समकीतगुणे अचलपणुं१९ । पालबुं२०कपट रहीत अबुं॥२१॥

समतं निचलंतं । वयाण परिपालाणं अमायत्तं॥
धर्मशास्त्रनुं ज्ञणबुं२२ ज्ञणेलुं गणबुं२३ एटलां पामीये घणा
गुरुवादिकनो वीनय करवो २४ । पुन्ये करीने ॥ ४ ॥

पढाणं गुणाणं विण्ण । लप्रंति पञ्चपुत्रेहिं ॥ ४ ॥
उत्सर्ग मार्ग जे ऊधन्य । नीश्वे ते आलंबनरहीत मार्ग२७व्यवहार
७ वानां तजवां उत्कृष्ट । ते आलंबन सहीत तेहमां नीपुण२८जी

सुत्रे कहां तेम २५ अ । नकळप२९ श्रीवीरकळप३० जिनमार्गने
पवाद ते उत्सर्गश्री न । जाण३१ शिवदर्शननो जाण३२ नीश्वेमा
बुं पालबुं २६ । र्गनो जाण ३३ व्यवहारमार्गनोजाण३४॥

उसग्गे उववाय । निष्ठह विवहारंमि निजणत्तं ॥
मनसुद्धी३५ वचनसुद्धी ३६ एटलां वानां पामे घणा पुन्ये
कायसुद्धीनुं धरबुं ७ । करीने ॥ ५ ॥

माणवयाणकायसुद्धी । लप्रंति पञ्चपुत्रेहिं ॥५॥

अवीकारपणुं करवुं तरुणपणामां । श्री जिनआणाये रक्तपणुं३ए
अइमत्ता मेघकुमारनीपरे ३८ । परने उपगारनुं करवुं ४० ॥

अविपारं तारुन्नं । जिणाणं राउ परोवियारत्तं ॥

अनोल चीत ठे जेइनुं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
धर्मध्यानने वीषे ? । ने ॥ ६ ॥

निकंपयाय प्राणे । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ६ ॥

परनी नींया करणनो आपकी प्रसंसा न करवी ४३ आप
परीहार वा त्याग४२ णा गुण न वखाणवा ४४ ॥

परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अत्तणो गुणाणं च ॥

चारे गतिमां जीवने दुख ठे४५ते ए पामवुं उग्र पुन्ये करी जीव
ज दुखथी नीकलवुं इहे ते ४६ । ॥ ७ ॥

संवेगो निवेगो । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥७॥

अतिचारे रहीत सुइ शील वा दान देवानो एत्तास वांङ्गा रही
आचारनुं पालवुं ४७ । त४८हीताहीतनुं समीपपणुं ४९॥

निम्मलसीलाप्रासो । दाणुल्हासो विवेगसंवासो ॥

चारगतिनां दुखथी जय पामे ए पामवुं प्रज्ञूत पुन्ये करी जीव
वा ते दुखने जय पामे ५० । ने ॥ ८ ॥

चउगई दुह संतासो । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥ ८ ॥

माठा कर्मनुं नींदवुं नीजसाखे अनुमोदवुं ५२ गुरु पासे माठा
ग्रहा वा प्रसीइ करवुं गुरुसाखे कृत्यनुं प्राञ्जीत लेवुं ५३ बार
माठाकृत्यनुं५१ ने जलाकृत्यनुं। जेदे तपनुं करवुं ५४ ॥

डुकम गरिहा सुकमा-णु मोयणं पायच्चित्त तव चरणं ॥

स्वपरने जलुं इहक ध्याननुं ध्यावुं५५ ए पामवुं वीशेष पुन्ययोग
वा परमेष्ठी नमस्कारादि ध्यान करवुं। जीवने ॥ ९ ॥

सुहृद्वाणामनुकारो । लप्रंति पञ्चयपुत्रेहिं ॥९॥
 ए प्रथमे कक्षा बोल तेरूप गु सामग्रीने पामीने जेणे ते बोल
 एमणि ज्ञरवाने जंकाररूप । आदर कख्या ॥

इय गुणमणिजंकारो । सामग्री पावीजण जेह कड ॥
 ते जीव समस्त प्रकारे तोरी पामेतेज जीव शास्वतां सुख प्रते
 ने मोहना पास बंधने । कर्म रहीत ने सिद्धि सुख ॥ १० ॥
 विचित्रमोहपासा । हंति ते सासयं सुखं ॥ १० ॥

ए प्रकारे पुन्यनो समुदाय बोल समाप्त ॥

॥ इति पुन्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ पुन्यपापकुलक लिख्यते ॥

ठतीस हजार दीवस । वरस एकसोना थाय आयु परीमाण पुरुषना
 ठतीस दिन सहस्सा । वाससए होइ आउ पुर्णिमाणां ॥
 तेहमांथी उठुं आय ठे सम इम जाणीने शुद्ध धर्ममां उद्यम
 य समय प्रते । करवो ॥ १ ॥

जिप्रंतं पईसमयं । पिचुन धम्मंमि जइअवंधं ॥१॥
 हवे पोषह फल जेवारे जे तप नीबम गुण करीने गमावे एक
 जीव पोषधवृत्त सहीत । दीवस ॥

जइ पोसहसहीन । तवनियमगुणोहिं गमइ एगदिणां ॥
 तो ते जीव बांधे देवग एटला संख्याये पढ्योपमनी स्थिती
 तिनुं आउखुं । ॥ २ ॥

ता बंधइ देवान इतिअ मित्ताइं पलियाइं ॥२॥
 सत्तावीस क्रोर सहीकरां सित्योतेर क्रोर सित्योतेर लाख सि

एटले ३७०० क्रोरु ।

त्योतेर हजार ॥

सगवीसंकोमी सया । सतहत्तरी कोमिल्लस्क सहसाय ॥
सातसोने सित्योतेर एटलां नवजागमांना सातजाग एकपट्योप
पत्योपम । मना २७ ७७ ७७ ७७ ७७७ जाण ७
एक पोसदधी ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवजागा सत्त पल्लियस्स ॥३॥
इवे एक पोहोरे फल अठ वरस एकसोना बे लाखने एटला
सी हजार । पोहोर २८८००० ॥

अठसीई सहस्सा । वाससए डुन्नि लस्क पहराणां ॥
तेहमांनो एकज जेवारे पो धर्मे करी जुक्त जे जीव तेने एट
होर । लो लाज्ज थाय ॥ ४ ॥

एगोविअ्र जइ पहरो । धम्मजुठ ता इमो लाहो ॥४॥
त्रणसें समतालीस क्रोरु ३४७ने । बावीस लाखने बावीस हजारने ॥
तिसय सगं चत्त कोमि । लस्का बावीस सहस बावीसा ॥
बसें ने बावीस ने उपर बे देवतानुं आयु बांधे एक पोहोरना धर
जाग एटला पट्योपमनुं । मनुं ३४७ २२ २२ २२२ जाण १॥५॥

डुसय डुवीस डुजागा । सुराउ बंधोय इगपहरे ॥ ५॥
इवे सामायक फल दसलाखने सुहूर्त्त वा बेघनीनुनी गणती प्रा
एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसल्लस्क असीय सहसा । महत्त संखाय होइ वास सए ॥
तेमां जेवारे सामायक सही एक पण सुहूर्त्त तेह जीवने एटलो
त धर्ममां बेघनी रहे वा । लाज्ज थाय ॥ ६ ॥

जइ सामाइअ्रसहिउ । एगोविअ्रता इमो लाहो ॥६॥
वाणुक्रोरु पट्योपम ने । उंगणसाठ लाख ने पचीस हजारने ॥

बाणवय कोमीउ । लस्का गुणसठि सहस पणवीसं॥
 नवसेने पचीसे सहीतने । एक पढ्योपमना आठजागमांनासा
 तजाग देवगतीनुं आयु बांधे ॥ ७ ॥
 ए३ एए २५ ए२५ १ जा०

नवसयपणवीस जूआ । सतिहा अमजाग पलिअस्स७
 हवे घनीफल एकसो वर्षनी एकवीसलाखने तेमज साठहजार॥
 घनीउ कहेठे ।

वाससए घमिआणं । लस्किगवीसं सहस्स तह सठी॥
 तेहमांनी जो एक पण घनीघ जेवारे तेवारे ते जीवने एटलो
 र्मसाधन सहीत । लाज आय ॥ ८ ॥

एगाविअ धम्म जूआ । जइ ता लाहो इमो होइ॥८॥
 ठेतालीस कोरु ने उगणत्रीस लाख । ठासठ हजार नवसेने ।
 ठायाल कोमीगुणतीस-लस्क ठासठीसहस्स सयनवगं
 त्रेसठ एटला पढ्योपममां पल्योपमनुं देवतानुं आयु बांधे
 कांइक उंणां । एकघनीना धर्मनुं ॥ ९ ॥

तेसठी किंचूणा । सुराउ बंधोई इगघमिए ॥९॥
 साठने प्रमाणे एक दिवस रातनी । घनीउ जे जाय पुरुषनी ॥
 सठी अहोरत्तेणं । घमीआउ जस्स जंति पुरिसस्स ॥
 व्रत नीम तेणे करी पण ते दिवस नीफलो ते जीवना जीवी
 रहीत आउखुं । तमांधी ॥ १० ॥

निअमेणवि रहीआउ । सो दिअहन निष्फलोतस्स१०
 हवे सासोसासनुं फल एकसो कोरुसातने लाखअमतालीसने॥
 वर्षना उसास चारसे कोरुने ।

चत्तारीअ कोमिसया । कोमीउ सतलस्क अमपाला ॥

चात्सीस वली हजार
४ ०७ ४८ ४० ००० ।

वर्ष एकसोना थाय सासोसास ते
हमांघी ॥ ११ ॥

चात्सीसं च सहस्सा । वाससय हुंती उसासा ॥११॥
एक पण सासोसास । नदी रदीत होय पुन्ये पाप करीने ने॥
इको विअर उसासो । नय रहिन होई पुण्यपावेहिं ॥
जीवारे पुन्ये करी सदीत एक पण सासोसास तो एटखो ला
होय । ज्ञ थाय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहिन । एगोविअर ता इमो लाहो ॥१२॥
लाख बे हजार पीस्तालीस ने । चारसेने श्राठ नीश्वे पल्योपम॥
२ ४५ ४०८॥

लस्क दुगसहस पण चतं । चउसया अठ चव पल्लियाइं॥
कांइक जंणा चारजाग ए देवतानुं श्राउखुं बांधे एक सासो
टवुं । सासनां धर्म कखाथी ॥१३॥

किंचूणा चउजागा । सुराउ बंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥
इवेनवकारफल उगणीस लाखने उपर । तेसठहजार बसेने सरसठ ॥
एगुणवीसं लस्का । तेसठी सहस्स दुसय सत्तठी ॥
एटला पळ्योपमनुं देव आयु । बांधे जीव एक नवकार गणे वा ८
सासोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥

पल्लियाइं देवानं । बंधइं नवकार उस्सगो ॥१४॥
इवे लोगस्स फल लाख एकसठ पां । बसेने दस पळ्योपम देवतानुं
त्रीस हजार । आयु ॥

लस्किग सठी पणती-स सहस दुसय दस पल्लिअर देवानं
बांधे कांइक अधीकुं जीव । इवे ए रीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं
श्राउखुं बांधे पचीस सासोसास वा

१४८

एक लोगस्सने कान्तसग्गे ॥ १५ ॥

बंधई अहिअं जीवो । पणवीसुसास उस्सगो ॥१५॥

हवे जो एज प्रमाणे पापकर्म होय तेज रीते नरकगतीनां आयु
करवामां तत्पर जे जीव । नो बंध पण करे ॥

एवं पावई परायाणं । हवेउ निरयानु अस्स बंधोवि ॥

इमजाणीने लहमीवान श्री जिनेश्व धर्ममां उद्यम करवो हे ज
रे कथा । व्य वा जोगजीवो ॥

इअ नाउ सिरि जिण कि-तिअंमि धम्मंमि उद्यमं कुणह
ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्तं ॥ [॥१६॥

इति श्री पुन्यपापकुलकं समाप्तं ॥

अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोज्जोया पुरुष लहमी मेलववाने मूढपुरुष कामजोगने विषे
तत्पर होय । तत्पर होय ॥

लुद्धा नरा अण्णपरा हवंति । मूढा नरा कामपरा हवंति ॥

पंढित पुरुष क्कमा ते जे क्रोध मिश्रपुरुष पूर्वोक्त त्रणेवानां पण
जीतवाने तत्पर होय । आचरे ते ॥ १ ॥

बुद्धा नरा खंतिपरा हवंति । मिस्सा नरा तिन्निवि आयरंति

तेज पंढित जे नर निवरत्या वि तेज साधू जे नर आग[॥१॥
पेधथो । म आधारे आदरे चाले ॥

। पंढिया जे विरया विरोहे । ते साहुणो जे समथं चरंति ॥

ज शक्तिवंत जे नर नही तजे तेज बंधव मित्र जे नर कष्ट वा
रिअते । व्यसनमा पमे आपणा धाय ॥१॥

ते सत्तिणो जेन चयंति धम्मं। ते बंधवा जे वसणे हवंतिपू
क्रोधे करी अज्जीजूत आकुल ते अज्जीमानी नर शोकना परा
नर न सुख पामे । जवने पामे ॥

कोहाज्जिजूया न सुहंलहंति। माणंसीणो सोयपराहवंति
कपटिनरथायपरनादास जे नरलोत्तीया मोहोटी इच्छावंत ते र
वा चाकर । ति जे स्याता न पामे वा नर्के उपजे ३

मायाविणो हुंति परस्सपेसा। लुद्धामहिन्ना नरयं उविति ॥३॥

क्रोधसमान कोइ विष नथी अ अज्जीमान उपरांत कोइ वैरी नथी
मृत जीवदया उपरांत नथी । हीतकारी अप्रमादि जेवो नथी ॥

कोहो विसं किं अमयं अहिंसा। माणो अरी किं हिय मप्प
मायासमान कोइ जय नथी शर लोत्तसमान कोइ डुख [मान] ॥
ए सत्य समान नथी । नथी सुख संतोष समान नथी ४

माया जयं किं सराणंतु सच्चं। लोहो डुहो किं सुह माह तुठी ४
बुद्धि अति सेवे विनयवंत प्राणीने। क्रोधी कुशीली आने सेवे अकीर्ति
बुद्धिअचंमं जयए वीणीयं। कुद्धं कुशीलं जयए अकित्ति ॥

जग्रचितवंतने सेवे अलद्धमी वा सत्येस्थितने समस्तपणे सेवे
नीरधनपणुं । लद्धमी ॥ ५ ॥

संजिन्नचितं जयए अलद्धी । सच्चेठीयं संजयए सिरिय ५
तजे वा गंढे मित्र सजन पण तजे गंढे पाप जे डुःकर्म मुनि
नर जे कस्या गुणने हणे तेने । जितेंडी प्रते ॥

चयंति मित्ताणी नरं कयधं । चयंति पावाइ मुणिं जयंतं ॥
तजे गंढे सुका सरोवर प्रते हंस तजे गंढे बुद्धि कोपीत रीसा
ते । ल मनुष्य प्रते ॥ ६ ॥

चयंति सुक्काणि सराणि हंसा। चएइ बुद्धी कु वियं माणुस्सं ६

जेइने हेए धारणा नही तेइने धरम गइ वाननुं वा अर्थनुं केहेवुं
बचनादी कहेवुं ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो । अइयअत्ते कहिए विलावो ॥

विषिन्नचितवंतने हितवचननुं के घणा माठा सिष्य तेइने हित
हेवुं ते विलाप । वचन केहेवुं ते विलाप ॥५॥

विस्किन्नचिते कहिए विलावो । बहु कुसीसे कहिए विलावो ॥

डुष्ट राजा प्रजाने रंरुवामां त वीद्याधर नर मंत्र साधन ॥१॥
त्पर होय । मां तत्पर होय ॥

डुष्टा हीवा दंमपरा हवंति । विज्ञाहरा मंतपरा हवंति ॥

मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर जलामुनीश्वर तत्त्वग्रहणमां तत्पर
होय । र होय ॥ ८ ॥

मुस्का नरा कोवपरा हवंति । सुसाहुणो तत्परा हवंति ८

सोझा होय उत्कृष्टा तपवंतने क थिर योग तेज उपसमवंतनी
मा थकी । शोझा ॥

सोहा जवे उग्गतवस्स खंती । समाहिजोगो पसमस्स सोहा ॥

ज्ञानगुण जलुं ध्यान ए बे ते चा सिष्यनी शोझा जे विनय
रित्रवंतनी शोझा । गुणमां प्रवरती ॥ ९ ॥

नाणं सुजाणं चरणस्स सोहा । सीसस्स सोहा विणएपवि

आजरण विना शोझे शीलव्रत परिग्रह रहित ते शोझे ॥ ९ ॥
नो धरणहार । दीक्षाधारी जे साधु ॥

अजूसणो सोहइ बंजपारी । अकिं चिणो सोहइ दिक्कधारी

बुद्धिए करी सहित होय ते शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
जा पामे राजानो परधान । जा पामे एक स्त्रीथी ॥ १० ॥

बुद्धिजुठ सोहइ रायमंती । लजाजुठ सोहइ एगपत्ति १०

आत्मा पोतानो वैरी समान हो आत्मा जस पामे सीखवंत जे
य जेना जोग गम नही ते । मनुष्य ते ॥

अप्पा अरी होइ अणवठीयस्स । अप्पाजसोसील्लमउनरस्स

आत्माज डुरात्मा ज्ञानादिगुणे आत्माज आत्माने वस राखे तो
नथी अवस्थित जेनो ते । तेज सरण करवा योग ॥ ११

अप्पा डुरप्पा अणवठियस्स । अप्पाजी अप्पा सराणं गईय
नथी धर्मकारज समान बीजुं नथी प्राणनी हिंसा समान मोडुं
कार्य ॥ अकार्य ॥

न धम्मकळं परमत्थी कळं । न पाणिहिंसा परमं अकळं ॥
नथी स्नेहराग समान उत्कृष्टं नथी समकितना लाज समान
बंधन । उत्कृष्टो लाज ॥ १२ ॥

न पेमरागा मरमत्थि बंधो । न बोहिल्लाजा परमत्थि लाजो
न सेववी वा न जोगववी प्रम न सेववा वा न आदर ॥ १३ ॥
दा वा स्त्री परनी । वा पुरुष जे अजाण वा मूढने ॥

न सेवियवा पमया परक्का । न सेवियवा पुरिसा अविद्या ॥
न सेववा अधम अज्जिमानी न सेववा चानीकरणहार मनुषने
हीणा नरने । ॥ १३ ॥

न सेवियवा अहमा निहिणा । न सेवियवा पिसुणा मणुस्सा
जे धर्मी नर तेहने निश्चे सेववा जे पंमित नर तेहने निश्चे पू
आदरवा । उबुं ॥

जे धम्मिया ते खलुसेवियवा । जे पंमिया ते खलु पुत्थियवा ॥
जे साधु वा जला नर तेहने जे निर्वोत्ती ममता रहीत नर ते
समस्त रीते बांदवा । हने आहारादि दान देवुं ॥ १४ ॥

जेसाहुणोते अज्जिवंदियवा । जे निम्ममा ते पम्मिल्लजियवा ॥

पुत्र तथा शिष्य ए बेने तुल्य रूपीश्वर तथा देवता ए बेने तु
विचारवा विनय माटे । द्य विचारवा ।

भूताय सीसाय समं विज्ञता । रिती य देवा य समं विज्ञता

अज्ञानी नर तथा पशु जनावर मृतक तथा नीर्धन ए बेने तुल्य
ए बेने तुल्य विचारवा । विचारवा ॥ १५ ॥

मुक्ता तिरिक्ता य समं विज्ञता । मुञ्चा दरिद्रा य समं विज्ञता

समस्त कला थकी धर्म आराध समस्त कथा थकी धर्म कथा
वानी कला जीते । जीते ॥

सद्वा कला धम्मकला जिणाइं सद्वा कहा धम्मकहा जिणाइं

समस्त बल थकी धर्मनुं बल समस्त जे संसारीक सुख थकी
जीते । धर्म सुख जीते ॥ १६ ॥

सद्वं बलं धम्मबलं जिणाइं । सद्वं सुहं धम्मसुहं जिणाइं

जूवटुं रम्यामां जे आसक्त ठे मांसज्जकणमां जे आसक्त ठे ते
तेहने लक्ष्मीनो नास थाय । हने दयाबुधीनो नास थाय ॥

जूए पसत्तस्स धणास्स नासो । मंसं पसत्तस्स दयाइ नासो

मदीरा पीवामां जे आसक्त ठे वेस्याज्जोगमां जे आसक्त ठे ते
तेहनो जस नास थाय ॥ हना कुलनो नास थाय ॥ १७ ॥

मज्जं पसत्तस्स जसस्स नासो । वेसा पसत्तस्स कुलस्स नासो

जीवनी हिंसामां जे आसक्त ठे । चोरी करवामां जे आसक्त ठे
तेहनो जलो धर्म नाश थाय । तेहना शरीरनो नाश थाय ॥

हिंसा पसत्तस्स सुधम्मनासो । चोरीपसत्तस्स सरीरनासो ॥

तेमज परनारीथी जे आसक्त सर्व पूर्वोक्त जला गुणानो नाश
ठे तेहने । थाय वली अधमगती पामे ॥ १८ ॥

तहा परब्धीसु पसत्तयस्स । सबस्स नासो अहमा गर्हय १८

दान देवुं निर्धनपणामां ने वली । तथा इच्छा वा अन्तिलाषनो रोध
ठकुराई पामे कृमा गुण ते । क जलो होय जेहने ते ॥

दाणं दरीदस्स पडुस्स खंती । इच्छा निरोहोइ सुहोइयस्स ॥

जुवानीमां जे इंडियोने वश चारे ए जे प्रथम कह्या ते नर
राखे ते । जला दुःकरकारी जाणवा ॥१९॥

तारुन्नए इंदिय निग्गहो य । चत्तारि एयाणि सुडक्कराणी

आशास्वतूं जीवीत कहुं ठे सं । ते माटे हे जला प्राणीयो ! धर्म आ
सारी जीवलोकने विपे । दरो, श्रुतचारित्ररूप धर्म उत्तम

साधु जिनेश्वरनो कह्यो ॥

आससयं जीवियमाहु लोए । धम्मं चरे साहुजिणोवइठं ॥

ते धर्म जीवने रखोपानो करणहार । धर्म समस्त सेवी आदरी पाली
ठे, शरण ठे, उंचगती देणहारठे । अव्याबाध सुख पामे ॥२०॥

धम्मो य ताणं सराणं गर्इ य । धम्मं निसेवितु सुहं लहंति

ए रीते धर्मोपदेश लक्ष्मीवंत गौतमकुलक समाप्तम् ॥

॥ इति श्री गौतमकुलकं संपूर्णम् ॥

पूज्यश्री देवेंद्रसूरिजीकृत दान शील तप ज्ञावकुलक पदार्थ बालो
पकार अर्थ लीख्यो ठे तेमां प्रथम दान कुलक ॥

॥ अथ दानकुलकं लिख्यते ॥

तज्जिने राजनुं सार वा रहस्य उपाढ्यो ठे संजमरूप एक अदि
सप्तंग लक्ष्मी आदे तीय मोटो जार ते जेणे ॥

परिहरिय रज्जसारो । उप्पाम्भियसंजमिक्कगुरुजारो ॥

आपणा खजाथी देवडुप्य व संजमयोगे विचरता जयवंता वतों
ख दीधुं ब्राह्मण प्रते एवा । वीरनामे चोवीसमा तीर्थकर ॥१॥

खंधानु देवदूसं । वियरंतो जयउ वीरजिणो ॥ १ ॥

धर्मदान १ अर्थदान ३ काम त्रिविध दान जगतमां विख्यात वा
दान ३ ए जेद । प्रसिद्ध ठे ॥

धम्मन्तुकामजेया । तिविहं दाणां जयंमि विस्कायं ॥
तोहं पण जिनेश्वरने ने तेमना । तेमने आहारादिक धार्मीक दान
शासनने आश्रीत जे मुनियो । ते प्रसंसे ठे वा वखाणे ठे ॥१॥
तहवि य जिणांदमुणिणो । धम्मियदाणां पसंसंति ॥२॥

ते दान केहवुं ठे, सोजाग्य दान ते रोगरहितपणानुं कारण
पणानुं करणहार ठे । उत्कृष्टुं ठे ॥

दाणां सोहग्गकरं । दाणां आरुग्गकारणां परमं ॥
ते दानउत्तम जोगनुं निधान ठे । ते दान स्थानक ठे गुणनासमूहनुं ३
दाणां जोगनिहाणां । दाणां ठाणां गुणगणाणां ॥ ३ ॥

दानथकी पसरे वा विस्तरे दान देवे करी आय मल रहित
कीर्त्ति शरिरनी शोजा ॥

दाणेण फुरइ किंती । दाणेण य होइ निम्मलाकंती ॥
दाने करी आवर्ज्युं ठे वश कर्युं । वैरी पण निश्चे दायकने घेर पाणी
ठे हृदय ते थकी । वहे, दासपणुं करे ॥ ४ ॥

दाणावज्जिय हियन । वयरी वि हु पाणियं वहइ ॥४॥
घनासार्थवाहने जवे श्री रुष जे घीनुं दान कर्युं जला श्री धर्म
जदेवजीनो जीव । घोषसूरी प्रमुख साधूने ॥

धाणसन्तवाहजम्मे । जं घयदाणां कयं सुसाहणां ॥
ते महा पुण्यना कारण थकी त्रणलोकना पितामह वा दादा
श्री रुषजदेव जिन । थया ॥ ५ ॥

तकारणमुसज्जिणो । तेलुकपियामहो जान ॥५॥
कृपाये करी दीधुं अजयदा पाबलना जवमां तेथी ग्रहुं पुण्यरूप

न पारेवा प्रते ।

किरियाणुं ॥

करुणाद् दिन्न दाणं । जम्मंतर गहिय पुन्न किरियाणां ॥

तेथी तीर्थंकरपद तथा चक्रव पाम्या शांतिनाथ सेखमा तीर्थं
तीर्णपद ए बे रिद्धी एक ज्वमां । कर पण ॥ ६ ॥

तिन्नपर चक्र रिद्धिं । संपत्तो संतिनाहोवि ॥ ६ ॥

पांचसे साधु मुनिप्रते आहारा दाने करी उपाज्यो उत्तम पुण्यनो
दि ज्ञोजन ते रूप । प्राग्जार एहवो ॥

पंचसय साहु ज्ञोअण । दाणावज्जिय सुपुत्रपप्रारो ॥

आश्चर्यकारी जे चरित्र तेणे ज्वरतचक्रवर्तीश्री रुषज्जदेवनो पु
ज्जखो एहवो । अ ज्वरतक्षेत्रनो स्वामी थयो ॥७॥

अहुरिय चरिय ज्वरिण । ज्वरहो ज्वरहाहिवा जान् ॥७॥

मूत्र लिधा विना पण गीलाण वा रोगी मुनिने आचरवा यो
विधी । ग्य वस्तु तेथी ॥

मुद्धं विणावि दानं । गिल्लाण पम्भिअरण जोगवद्धूणि ॥

सिद्धि पाम्यो रत्नकंबल देण बावनाचंदन देणहार सेठीयो पण
हार । तेज ज्वमां ॥ ७ ॥

सिद्धोअ रयणकंबल । चंदणविणिज्जवि तंमि ज्वो ॥७॥

देशने खीरनुं दान । तपे करी सोषव्युं सरीर ठे जेणे एहवा
साधुने धन्यकारी ॥

दाऊण खीर दाणं । तवेण सुसिअंगसाहुणो धणिअं ॥

लोकमां उपाज्यो चमत्कार जे समस्तपणे थयो गोज्जश्रेष्ठीपुत्र
णे एहवो । शालीज्ज पण जोगनुं ज्ञाजन ए

जण जणिय चमत्कारो । संजानुं साखिज्जहोवि ॥८॥

पूर्वजन्मांतरना सुपात्र उद्धास पाम्युं अपूर्व शुज्जध्याव तेना

दान धकी ।

प्रज्ञावे ॥

जम्भंतर दाणाञ्ज । उद्धसिया पुब कुसल द्याणाञ्ज ॥

कयवन्नो सेठ कृतपुण्यनो धणी । जोगोनुं ज्ञाजन वा स्थानक अयो १०

कयउन्नो कयपुन्नो । जोगाणं ज्ञायणं जान ॥१०॥

घृतपुष्प साधु तथा वस्त्र मोटा मुनि दोषना लेशथी समस्त
पुष्प साधु ए वे । प्रकारे रहित ॥

घयपूस वज्रपूसा । महरिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥

आपणी तप लब्धीए करी घृतनुं तथा वस्त्रनुं पुरवापणुं करीने
समस्त साधुमंरुलीने वा वा साधुनी ज्ञक्ती करीने उत्तमगति
समूहने । पाम्या ॥ ११ ॥

लक्ष्मीं सयल गहो । वग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥११॥

जीवंतस्वामी श्री मदावीरनी वीरस्वामीना शासनमां वीचरीने
प्रतिमाने । ज्ञक्तीये करी ॥

जीवंतसामि पम्माइं । सासणं वियरिक्का ज्ञक्तीए ॥

चारित्र लेइने सिद्धिपद पाम्यो । उदायननामे ठेइलो राजर्षि ॥१२॥

पवईक्का सिद्धो । उदाइणो चरम रायरिसी ॥१२॥

जिनघर वा जिनप्रासादे करी देइने अनुकंपा दान तथा ज्ञक्ती
शोक्षावी ज्ञमीमंरुलने । दान ॥

जिणहरमंमियवसुहा । दानं अणुकंपज्जतिदाणाइं ॥

तीर्थप्रज्ञावक पुरुषोमां रेखा । समस्त प्रकारे पाम्यो संप्रतीनामे राजा
समानपणुं । श्री आर्यसुइस्ती सूरि वचने ॥ १३ ॥

तिष्ठपज्ञावगरेहिं ।

संपतो संपइराया ॥१३॥

देइने श्रद्धा सुइवमे करीने ।

शुइमान अरुदना बाकला मोटा
मुनीश्वरने ॥

दाउं सदा सुधे । सुधे कुम्मासए महामुण्णिणो ॥
 श्री मुखवेव नामे कुमर । राज्यनी लक्ष्मी प्रते पाम्यो मोटी १४
 सिरि मूलदेव कुमरो । रङ्गसिरिं पाविउ गुरुइ ॥१४॥
 अतिघणुं दान तेणे करी मुखरए रज्यां सेंकमोनी संख्याए का
 वा जे कविजन वा पंक्ति तेणे । व्य तेशो विस्तरयुं ॥
 अश्रुदाण मुहर कविअण । विरइअसय संख कष विह
 विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपणलोकमां समस्त[रिअं] ॥
 ते । पणे विस्तरे ठे ॥ १५ ॥
 विक्रमनरिंद चरित्रं । अरुवि लोए परिप्फुरइ ॥१५॥
 त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमां सिद्धिगामी ठेवाज सा
 कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमां इइ ते तीर्थकरे ॥
 तियलोअ बंधवेहिं । तप्रव चरिमेहिं जिणवरिंदेहिं ॥
 कृतकृत्य तेमणे पण दीधुं एवुं । वर्षप्रमाण मोहोदुं दान ॥१६॥
 कय किञ्चेहिवि दित्रं । संवहुरिअं महादाणं ॥१६॥
 लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयांसकुमार मोहपदनो स्वामी केम न आय
 रुषन्नदेवनो पौत्र । अर्थात् आयज ॥
 सिरिसेयंसकुमारो । निरसेयस सामिउ कह न होई ॥
 आ चोवीसीमां प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतकेत्रने
 क दाननो प्रवाह । विपे ॥ १७ ॥
 फासूअदाणपवाहो । पयासिउ जेण जरहंमि ॥१७॥
 केम ते न बखाणीए अर्थात् चंदनबाला कुमरी श्री महावीरने
 बखाणीएज । दान देवे करीने ॥
 कह सा न पसंसिऊइ । बंदाणबाला जिणंददाणेणं ॥
 ते महावीर उमासिक तप गायो वा संतोष्यो जेणे श्री महा

१५८

तप्या तेमने देइने ।

वीर जिनेश्वरने ॥ १८ ॥

ठम्मासिय तवतविउ । निवविउ जेहिं वीरजिणो ॥ १८ ॥

दिक्का लीधा पढी प्रथम
आदे पारणां ।

कस्यां हतां करेडे तेमज करशे त्रले
काले ॥

पढमाइं पारणाइं । अकरिसु करंति तह करिस्संति ॥

श्री अरिहंत ज्ञानादिगुणे जे गृहस्थने घेर, तेहने निश्चे सिद्धि त्र
सहित एहवा पूजनीको । एज्जवमां तथा आगे ॥ १९ ॥

अरिहंता जगवंतो । जस्स घरे तेसिं धुव सिद्धि ॥ १९ ॥

१ श्रीजिनप्रासादक्षेत्र २ श्रीजिनबिंब ४ चतुर्विधसंघसाधुपसाधवी ६ श्रा
वा प्रतिमाक्षेत्र ३ जिनपुस्तकक्षेत्र । वक ७ श्रावीका रूप जे सातक्षेत्रमां

जिणजवणबिंबपुण्य-संघसरूवेसु सत्तखित्तिसु ॥

जलुं न्यायविधि योगे वाव्युं मोक्षरूप फलजणी आश्चर्यकारी अनं
जे इव्य ते आय । तगणुं ॥ २० ॥

वविअंधणांपि जायई । सिवफलय महो अणंतगुणं २० ॥

ए प्रकारे दान विषे २० गाथानो समूह समाप्तम् ॥

॥ इति दानकुलक समाप्तम् ॥

इवे संबंधे आव्युं ब्रह्मचर्य कुलक ते लखीए ढीए ॥

॥ अथ शीलकुलक लिख्यते ॥

सोजाग्य गुणनुं मोहोदुं ए चरणे प्रणाम करुं श्री नेमिनाथ वा
बुं निधान एहवाने । वीसमा जिनपतिने ॥

सोहग्ग महा निहिणो । पाए पणामामि नेमिजिण वइणो ॥

बालपणामां जुजावले करी जनार्दन जे कृष्णवासुदेव प्रते जेसे
ने । सहजमां जीत्यो ॥ १ ॥

बालेण जुअबलेण । जणादणो जेण निज्जिणिउ ॥१॥
 जीवोने शीलगुण ठे तेज शील ठे तेज जीवोने मंगलीक उ
 उत्तम वा पवित्र धन ठे । त्कष्टं ठे ॥
 सीलं उत्तम वित्तं । सीलं जीवाण मंगलं परमं ॥
 शील ठे ते दौर्जाग्यनुं शील ठे ते सुखनुं पीहर घरठे वा सु
 हरणहार ठे । ख समस्तनुं स्थानक ठे ॥ २ ॥
 सीलं दोहग्गहरं । सीलं सुक्काण कुलजवणं ॥२॥
 शील ते धर्मनुं निधान ठे । शील ते पापनुं खंमणहार कहुं
 श्री तीर्थंकर गणधरे ॥
 सीलं धम्म निहाणं । सीलं पावाण खंमणं जणियं ॥
 शील ते प्राणीयोने जग्गे अकृत्रीम अलंकार वा घरेणुं श्रेष्ठ
 विषे जयनुं करणहार ठे । ठे ॥ ३ ॥
 सीलं जंतूण जए । अकित्तिमं मंमणं पवरं ॥३॥
 नरकरूप नगरना बारणाने रुं कमामना जोमाना ज्ञाइ सरखुं
 धवाने । ठे ने ॥
 नरय डुवार निरुंजण । कवाम संपुम सहोअर ह्यायं ॥
 देवलोक रूप उज्वल घर तिहां । चरुवाने सारी निसरणी समान
 शील ठे ॥ ४ ॥
 सुरलोअधवल्लमंदिर । आरुहणे पवरनिस्सेणिं ॥४॥
 श्री उग्रसेन राजानी पुत्री । राजिमती पामी शीलवंती सतीमां
 हि रेखा समान ॥
 सिरि उग्गसेणधूअ्रा । रायमई लहउ सीलवइ रेहिं ॥
 गिरी गुफा विवरमां रह्यो एवो श्री नेमनाथना ज्ञाइ रहनेमी प्रते,
 जेणीये । थाप्यो, संजम शील मार्गमां ॥५॥

गिरि विवर गनु जीए । रहनेमी ठाविनु मग्गे ॥५॥

प्रज्वलितो पण निश्रे अग्निनो शीलना महिमाए करी पाणीनो
समूह ते । प्रवाह थयो ॥

पङ्कलिनुवि हु जलणो । सीलपजावेण पाणियं हवइ ॥

ते जयवन्ती वर्तो जगमां सी जेहनी प्रगट वा प्रसिद्धे जशनी
ता श्री रामचंडनी स्त्री । पताका वा ध्वजा ॥ ६ ॥

सा जयनु जए सीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥६॥

चालणी वरे काहयुं पाणी ते जेणे उघाम्यां दरवाजानां वारणां
णे करी चंपानगरीमां । त्रण ॥

चालणिजलेण चंपाए । जीइ उघामियं डुवारतियं ॥

ते केहनां न हरे चित्त ते चरित्र वा अवदात सती सुज
अर्थात् हरे । झनुं ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्तं । तीय चरियं सुजद्दाए ॥७॥

समूही प्रते पामो नर्मदा ते जलुं घणो काल जेणीये पाल्युं
सुंदरी । शुद्ध शील ॥

नंदनु नमया सुंदरि । सा सुचिरं जीइं पालियं सीलां ॥

गहिलापणुं पण करीने । सहन करी विटवना घणा घणा प्रकारनी ८

गहिलत्ताणंपि काउं । सहिआय विमंवाणा विविहा ॥८॥

कल्याण होजो कलावती बीहामणा रणमां राजाए तजी
सतीने । वा गंडी ॥

जइं कलावईए । जीसणारंमि रायचत्ताए ॥

जे ते सतीना शीलगुणे करीने । उदेलां अंग हस्तादी फरी नवां थयां

जं सा शीलगुणेणं । तिनंग पुणत्रवा जाया ॥९॥

शीलवतीना शील प्रते । समर्थ सुधमाईइ पण वर्षववाने नही ॥

सीलवइए सीलं । सकइ सकोवि वत्रिउं नेव॥
 राजाना मोकळया प्रधान चारेने पण शील राखवा प्रकर्षे ठ
 वा मेहेता । ग्या जेणे ॥ १० ॥
 रायनिउत्ता सचिवा । चउरोवि पवंचिआ जीए॥१०॥
 ज्ञान अतिशय लहमी सहि जलो धर्मलाज जेहने मोकलाव्यो॥
 त महावीर परमेश्वरे ।
 सिरि वध्रमाण पहुणा । सुधम्मलात्तुत्ति जीइ पठविउ ॥
 ते जयवंती जगमांहे वर्तो सु शरदऋतुना चंडमानीपरे निर्मल
 लसा श्रावीका । शीलगुणे ॥११ ॥
 सा जयउ जए सुलसा । सारयससिविमलसीलगुणा॥११॥
 कृष्ण महादेव ब्रह्मा इंइ ए मद वा अहंकारने जागनार एहवो
 हवाना जे । कंदर्प तेहना बलनो अहंकार ॥
 हरिहरवंजपुरंदर-मयजंजणपंचबाणवलदप्यो ॥
 अप्रयासे जेणे मरयो वा ते श्री श्रुतीजइजी आपो कळयाण
 दली नाख्यो । प्रते ॥ १२ ॥
 लीलाइ जेण दखिउ । स थूलजहो दिसउ जहं॥१२॥
 मनोहर योवनना समू प्रार्थना करते शके पण स्त्रीरूप
 हे वर्तते । पार्णीपुरे करी ॥
 माणहरतारुन्नररे । पण्डिजंतोवि तरुणि नियरेण ॥
 मेरूपर्वत परे अचल ठे मन ते श्री वयरस्वामी मोटा ऋषि जय
 जेहनं एवा । वंता वर्तो ॥ १३ ॥
 सुरगिरिनिच्चलचित्तो । सो वयरमहारिसी जयउ ॥१३॥
 स्तवना करवाने तेहनी न श्रावक जे सुदर्शनना शीलगुणना
 सकीये । समूह प्रते ॥

धुणियं तस्स न सका । सहस्स सुदंसाणस्स गुणनिवहो ॥
जे विषम संकटमां निश्चे । पदे थके पण अखंरु शीलरूप
धन राख्युं ॥ १४ ॥

जो विसमसंकमेसुवि । पम्निवि अखंरुसीलधणो ॥१४॥
सुंदरीजी रूपजदेवनी पुत्री सु मणोरमा सुदर्शनशेठनी स्त्री । अंज
नंदा वैरस्वामीनी माता । चेल ना हनुमाननी माता । मृगावती चं
णा श्रेणीकनी स्त्री । दनवालानी चेली ॥

सुंदरि सुनंद चिह्णणा । मणोरमा अंजणा मिगावइ अ ॥
ए जिनशासनमां प्रसिद्ध वा मोटी मतीनु हे जव्यो ! तमने
बिख्यात एवी जली । सुख प्रते थो ॥ १५ ॥

जिणसासणसुपसिद्धा । महासईनु सुहं दिंतु ॥१५॥
अचंकारी जट्टानुं चरित्र सांजलीने कोनुं न धुणे निश्चे मस्तक
वा कथा प्रते । अर्थात् धुणेज ॥

अचंकारिअ चरित्रं । सुणउणंको न धुणई किरसीसं ॥
जेणे अखंरुपणे शील पाड्युं । जीलनो पति जे पत्नीपति तेणे करी
कष्टनी क्रोरु पण धैर्य न मूक्युं ॥१६॥

जा अखंमिअ सीला । जिह्णवइ कयन्निआविदढं ॥१६॥
आपणो मित्र आपणो ज्ञा आपणो जनक जे वाप आपणा वा
इ सगो । पनो वाप अथवा पण ॥

निय मितं निय ज्ञाया । निय जणानु निय पियामहो वावि
आपणो पुत्र पण एटलामां जे न वाहालो होय लोकोने शील
शीलरहित कुशीलीयो होय ते । विना माटे ॥ १७ ॥

नियपुत्तोवि कुसीलो । न वट्टहो होइ लोअ्राणं ॥१७॥
सघलाये पण व्रत प्रते । जागे थके अस्ति वा ठे कोइ पण

सध्वेसिंपि वयाणं । जग्गाणं अन्धि कोइ पम्पिआरो ॥
 पण पाका घना प्रते कांना न होय शील फेर जागे कोइ उपा
 न चोटे तेम । य ॥ १८ ॥

पक्कधमस्सव कन्ना । न होइ सीलं पुणो जग्गं ॥१८॥
 वैताल पिसाच जूत राक्षस।केसरीसिंह, चितला,इस्ती,सर्प ए सर्वना
 वेआलज्जूअरस्कस-केसरिचित्तयगइंदसप्पाणं ॥
 लीलाये करी जागे अहंकार पालतो जे होय निर्मल शील प्रते
 वा मद प्रते । ते घणी ॥ १९ ॥

लीलाइं दलइ दप्पं । पालंतो निम्मलं सीलं ॥१९॥
 जे कोइ पूर्वे कर्मधी मूका गतकाले सिद्धा वर्तमानकाले सिद्धे ठे
 णा वा कर्मने मूकीने । आगामीकाले सिद्धसे तेमज ॥

जे केइ कम्ममुक्का । सिद्धा सिद्धंति सिद्धिंहिति तहा ॥
 ते सर्व प्राणीने एइज बल । विस्तीर्ण आ जन्म परिपालीत शीलनुं
 ज माहात्म्य ॥ २० ॥

सध्वेसिं तेसिं बलं । विसालसीलस्स माहप्पं ॥२०॥

॥ ए रीते शीलकुलक संपूर्ण थयुं ॥

॥ इति शीलकुलकं समाप्तम् ॥

इवे संबंधे आव्युं तप कुलक ते लखीए बीए ॥

॥ अथ तपकुलकं लिख्यते ॥

ते जयवंता वर्तो आ अवसर्पिणीनी जेमना खज्जा उपर सोत्ते ठे
 आदे थया श्री आदिनाथ जिनेश्व मस्तकना केस जटारूप मु
 र ते माटे जुगादिजिन । गट ॥

सो जयन्त जुगाइजिणो । जस्संसे सोहए जम्मामन्मो ॥

तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीआं लाकनां तेथी थयो
ढ्यां एवां । धूमामो तेनी पंक्ती तुल्य ॥ १ ॥

तवजाणग्गिपलिविय-कम्मिंधाण धूम पंत्तिव ॥ १ ॥

संवच्चरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एकस्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त जगवंत ॥

संवच्चरियतवेणां । काउसग्गंमि जो ठिउ जयवं ॥

पूरण करी आदरी आपणी डुर करो पाप वा माठां कर्म प्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरूपजेदेवजीना पुत्रश्

पूरियनिययपइन्नो । हरउ डुरिआइं बाहुबली ॥१॥

अथिर चत्तप्रते पण थिर अच रुजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यने पण तेम सुखे पामवायोग करे

अथिरं पि थिरं वंकां-पि उजुअं डुल्लहं पि तह सुल्लहं ॥

दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥

डुस्सअं पि सुसअं । तवेणा संपज्जण कज्जं ॥३॥

ठठ ठठ एटले वे वे करतो अको श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप । प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठं ठठेणा तवं । कुणमाणो पढम गणधरो जयवं ॥

अक्कीणमहाणसी महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंड्रूती
आदे घणी लब्धी उवंत । गौतमस्वामी जयवंता वर्तो ॥४॥

अस्कीणमहाणसीउ । सिरि गोअमसामिउ जयन्त ॥४॥

सोत्ते वा गजे चोथो चक्रव तपनां बले करी खेलोसही आदे
तिं सनत्कुमार नामे । लब्धीउ पाम्यो ॥

ठक्कइ सणांकुमारो । तवबलखेलाइलद्विसंपन्नो ॥
 आपणुं जे थूंक तेणे करी खरनी सोना सरखी दीप्ती प्रकासतो
 श्रांगुली तेथी । हूवो ॥ ५ ॥

निवृत्त खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥
 गाय, ब्राह्मण, पेटनुं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोटुं
 गर्जवती— पापकर्म ॥

गो बंज्र गप्प गप्पिणि । बंज्रणि घायाइ गुरुअ पावाइं ॥
 करीने पण सोनानी परेज । तप तपवे करी सुद्ध थयो एवो दढप्रहारी ॥
 काऊणवि कणायंपिव । तवेण सुद्धो दढपहारी ॥६॥
 पाठलने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा कस्यो तेथी जे नंदीषेण
 नामे मोहोटा ऋषि ते ॥

पुव्वजवे तिव्व तवो । तयिन्न जं नंदिसेण महारिसिणा ॥
 वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि थयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥
 ता ते कारणथी प्रीतम ।

वसुदेवो तेण पिन्न । जान खयरी सहस्साणं ॥७॥
 देवता जे ते पण चाकर करे केनुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
 वा दासपणुं । ते मातानी तेथी रहितनुं पण ॥

देवावि किंकरत्तं । कुणांति कुलजाइविरहिआणांपि ॥
 तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसी चंमालकुले जन्म्या महामु
 महीमा थकी । नि थया तेमनुं ॥ ८ ॥

तवमंतपजावेणां । हरिकेसबलस्स वरिसिस्स ॥८॥
 वस्त्र सहीकनो गमे एकवस्त्रे करी । एकज घमाये करी घमा हजारोगमे
 पम्सयमेगपमेणां । एगेण घमेण घम्सहस्साइं ॥
 जे निश्चे करे मुनिन्न ते । तपरूपी कल्पवृक्षनुं तेमने निश्चे

जं किरकुणंति मुण्णिणो । तवकप्पतरुस्सतंस्कूफलं ए
नीआणे करी रदित कखो तप जे तेने तप करनारनी सुं प्रसं
विधिये एद्वो ॥ सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए । तवस्स तवियस्स किं पसंसामो ॥
करुं जेणे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मने
नास कखां । ॥ १० ॥

किज्जइ जेण विणासो । निकाइयाणंपि कम्माणां ॥१०॥
अती दुःखे कराय एवा तप जगत्गुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे
नो कारक । पूढ्याथी ते प्रज्जुए ते प्रस्तावे ॥

अइडुकरतवकारी । जगगुरुणा कहपुच्छिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चितमां श्री नेमिनाथजीनो
घणी । शीष्य ढंढणकुमार मुनि प्रते ॥११॥

वाहरिण स महप्पा । समरिज्जण ढंढणकुमारो ॥११॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री
तेमां ढ पुरुष एक नारी । वीरजिम पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिऊणं गहियवीरजिणदिस्का ॥
डुकर अजिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पाम्यो
समस्त रक्त एद्वो । ॥१२॥

डुग्गाजिग्गहनिरण । अज्जुणण माखिण सिद्धो ॥१२॥
नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरूपर्वतना शिखरने विषे एक
तथा रुचकनामे तेरमो द्वी फाले करी ॥
प तेने विषे निश्चे ।

नंदीसररुअगेषुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफाल्हाए ॥

जंघाचारण विद्याचारण जाय तपना प्रजावेकरीने श्री जिनपद्मि
मुनिच लब्धीवंत । मा वंदनार्थे ए अधीकार जगवतीसूत्रे
२०मासतकना एमा उद्देसामां गे ॥१३॥

जंघाचारण मुणिलो । गहंति तवप्पजावेण ॥ १३ ॥

मगधदेशनो राजा जे श्रेणीक वरणव्युं वा वखाण्युं स्वमुखे श्री
तेना आगल जेहनुं । महावीरस्वामीये तपनुं रूप ॥

सेणियपुरन जेसिं । पसंसिअं सामिणा तवोरूवं ॥

ते श्री धनाजी सालिज्जना ब ते वेहु पण पांचमे अनुत्तरे
नेवी तथा धनाकाकंदीमुनिनुं । पोहोच्या ॥१४॥

ते धन्ना धन्नमुणि । डुन्नवि पंचुत्तरे पत्ता ॥ १४ ॥

सांजलीने तप सुंदरीनांमे पुत्री जे तेनो आंबिल्लतप निरंतर
श्री रुषज्जदेवनी । वा आंतरा रहित ॥

सुण्डण तव सुंदरि । कुंमरीए अंबिलाणि अणवरयं ॥

साठ वर्षपद हजारपदसहित कहो केहनुं न कंपे वा न धूजे
एटले साठहजारवर्ष सुधी । हैयुं धूजेज ॥ १५ ॥

सठिंवास सहस्सा । जण कस्स न कंपए हिययं ॥१५॥

जे कीधो आंबीलनो तप बार वर्ष सुधी शिवकुमार तेणेज्जवे
जंबूने पाठलज्जवे । मुनिपणे ॥

जं विहिअमंबिल्लतवं । बारस वरिसाइं सिवकुमारेण ॥

ते देखी श्री जंबूस्वामी विस्मय पाम्यो हैयामां कुणीक
ना रूप प्रते । नामे राजा ॥ १६ ॥

तं द जंबुरूवं । विम्हईण कोण्ड राया ॥१६॥

जिनकळपी मुनि परिहारविमुधी प्रतिमा अंगीकारवंत साधु
तपवंत साधु । यथा लंदी तपवंत साधुनुं ॥

जिणकप्पिय परिहारिअ । पम्मा पम्बिन्न लंदयाईणां ॥

सांज्यीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १७ ॥

सोऊण तवसरूवं । को अन्नो वहन तवगवं ॥१७॥

मासखमण पासखमण एटले बलज्जइ मुनि कृष्णवासुदेवनो ज्ञाइ
महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥
ना उपवास करनारो ।

मासइमासखवन । बलज्जइ रूवंपि हु विरत्तो ॥

ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर
वसणहारो । सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥

सो जयन रत्नवासी । पद्मिबोहिअसावयसहस्सो ॥१८॥

धरदरी वा कंपी प्रष्टवो, जलइल्या । समुइ, हाढ्या समस्त कुलगि
वा हालकड्ढोल थया । री हीमवंतादि ॥

थरहरिअधरं ऊलहलिय- सायरं चलियसयलकुलसेलं

जे करतो हून जयवंतो वर संघनुं कष्ट निवारण अर्थं करयुं लाख
तो श्री विष्णुकुमारमुनीश्वराजोजननुं रूप तेतपनुं फल जाणवुं?ए

जमकासि जयं विणहु । संघकए तं तवस्स फलं ॥१९॥

शुं घणुं वा बहूधा केहेवाथी जे कोइने पण किहांइ कांइ सुख
वा जणवाथी । प्रते ॥

किं बहुणा जणिणं । जं कस्सवि कइवि कउवि सुहाइं ॥

दिसेठे जुवन वा लोकते । तिहां तप तेज कारण निश्चे एटले सम
मध्ये । स्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज ठे ॥२०॥

दीसंति जवणमद्ये । तन्न तवो कारणां चैव ॥२०॥

॥ इति तपसमुदाय संपूर्णम् ॥

॥ इति तपकुलकं समाप्तम् ॥

इवे ते तपमां ज्ञाव मले तो निर्जराहेतु तप धाय, माटे लगतुंज

॥ ज्ञाव कुलक लखीए ढीए ॥

॥ अथ ज्ञावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तप करी अ । बोहामणुं प्रलयकाल वा कल्पांत
सुरदेव थयोतेथी कमठ असुर कालना सरखुं मेघतुं पाणी तेमां
देव तेणे पूरववैरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रश्यं-मि त्रीसणे पलपतुद्धजलबोले ॥

तोहे पण ठकाय जीवतुं हित । परणयो एहवो जयवंतो वतो श्री
चितवता ज्ञावथी केवलज्ञा । पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थकर ॥१॥
नादि गुणलक्ष्मी ।

ज्ञावेण केवललक्ष्मिं । विवाहित जयत पासजिणो ॥१॥

चुना वीनानुं तंबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न थाय जेम रंग ॥

निच्चुत्रो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥

तेम दान शील तप ज्ञावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धज्ञाव विना इति तत्त्वं १

तह दाणसीलतवजा-वणान । अहलान ज्ञावविणा ॥२॥

मणि, रत्न, मंत्र, उषधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुद्धी । पण निश्चे ॥

मणि मंत नसहीणं । जंतयतंताण देवयाणंपि ॥

एटलांबानां ज्ञाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

ज्ञावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए ॥३॥

जली ज्ञावनाने वसे करीने । प्रसन्नचंद्राजरुषी वेधनी मात्रे करी

सुहृन्नावाणावसेणं ।

खपावीने कर्म जे घनघाती
रूप गांठ प्रते ।

खविऊण कम्मगांठिं ।

शुभ्रुषंती वा सेवना कर
ती चरणे वा पगे ।

सुस्सूसंती पाए ।

उषन्युं वा थयुं सर्वोपरी ज्ञान
केवलज्ञान इत्यर्थः ।

उप्पन्नदिव्वनाणा ।

जगवंत वा पूज्य इलाची
पुत्र मुनि ।

जयवं इलाइपुतो ।

तिहां रहे देखीने मुनिराज कोइ
ग्रहस्थना घरमां गौचरिए गएला ।

दठूण मुणिवरिंदे ।

कपिलनामे ब्राह्मण ते मुनि ।

कविलोअबंजण मुणी । असोगवणिआइमद्ययारंमि ।

जहा लाहो तहा लोहो, लाहालोहो । ध्यातो थको थयो जातीस्म
पवहइ ॥ दोमासा कणय कज्जं, कोनी । रणवंत अनुक्रमे केवली थयो
ए न नीठइ ॥ १ ॥ ए गाथानो अर्थ । ॥ ७ ॥

झाहालोहत्तिपयं ।

तपसी मासखमसादिक सा

पसन्नचंदो मुहुत्तमित्तेण ॥

पाम्यो केवलज्ञान ते जावे करी
ने, माटे जावतेज मुख्य ठे ॥ ४ ॥

संपत्तो केवलं नाणं ॥ ४ ॥

आपणी गुरुणी चंदनवालाने ने नि
द्या करती पोतानां दुषण प्रते ॥

गुरुणीणं गरहिऊण नियदोसे ॥

एइवी मृगावती साध्वी जयवंती
वर्तो शुद्धजावे करीने ॥ ५ ॥

मिगावई जयउ सुहृन्नावा ॥ ५ ॥

मोहोटा वांस उपर जे समस्त
नटणीमोहे चम्यो ॥

गुरुए वंसंमि जो समारूढो ॥

तेथी आव्यो शुद्धजाव तेथी
केवल ज्ञानी थयो ॥ ६ ॥

सुहृन्नावा केवली जाउ ॥ ६ ॥

अशोकवनिका नामे वामीमांही
आपणां मनथी जे ॥

जायंतो जायजाइसरो ॥ ७ ॥

वस्तीउदन वा करंबाविक जक्त वा

पुने निर्मत्रणा पूर्वक । आहार जे तेषो शुद्धभावयो ॥
 खवगनिमंतणपुढं । वासियज्जतेण सुद्धजावेण ॥
 खातो अको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगमूनामा मुनि ॥७॥
 जुंजंतो वरणाणं । संपत्तो कूरगहुत्त ॥ ८ ॥
 पाठलना ज्वमां आचार्यपद ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा ते
 हुते पण कीधी । ना प्रजावे दुर्मेध वा मूर्ख ॥
 पुढज्जवसूरिविरईय-नाणा सायण पजाव दुम्मेहो ॥
 आपणुं नाम ध्यातो अको । मासतुष मुनि केवलज्ञानी अयो ॥९॥
 नियनामं जायंतो । मासतुसो केवली जात्त ॥९॥
 हाथी उपर चनी आवती रुही देखीने कोनी श्री रुषज्जदेव
 हवी ते । स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
 हत्तिंमि समारूढा । रिद्धिं ददूण उसज्जसामिस्स ॥
 तेज वखते शुध ध्यान ध्या मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी
 ती अकी । माता सिद्धी पामी ॥
 तस्काण सुहजाणेणं । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
 प्रतिजागरण वा वैयाव जंघानुं बल हीण अएलुं एहवा श्री अ
 च करती अकी । व्रीकापुत्र आचार्य उपरे ज्जक्तिवंतने ॥
 पद्मिजागरमाणीए । जंघाबलखीणमन्निअप्रापुत्तं ॥
 संप्राप्त वा पामी केवल नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केव
 ज्ञान प्रते एवी । ली साध्वी प्रते ॥ ११ ॥
 संपत्त केवल्लाए । नमो नमो पुष्पचूलाए ॥ ११ ॥
 कोनीनदिन्न सेवालादि पन्नर गौतमस्वामीये दिधी दिक्का प्रते ॥
 सैं तापस अष्टापदे र्हेलाने ।
 पमरसय तावसाणं । गोअमनामेण दिद्द दिस्काणं ॥

तेमने उपन्युं केवलज्ञान शुरुजावे करी तेथी नमु तुं ते केवली
शाथी ते कहेडे । जगवंतोने ॥ १२ ॥

उप्पन्न केवलाणं । सुहजावाणं नमो ताणं ॥१२॥
जीव जे तेने सरीर जे देह जेद जे जूदापणुं जाणीने समा
ते थकी । धीपणाने पाम्या एवाने ॥

जीवस्स सरीराण । जेअं नाअं समाहिपत्ताणं ।
घाणीमां पीळतां प्राणांत कष्ट खंधकसूरिना शिष्यतेमने नमस्का
मां उपजाव्युंकेवलज्ञान एवा । र हो ॥ १३ ॥

उप्पाम्पियनाणाणं । खंदगसीसाण तेसि नमो ॥१३॥
श्री वर्द्धमान प्रचुना चरण पूजवानी वांग सहित आवती
कमल प्रते । हूई नगोरुना फूले करी ॥

सिरि वह्रमाणपाए । पूअत्ती सिंडुवारकुसुमेहिं ॥
उत्तम जावे करीने देवलोके । दुर्गतानामे स्त्री सुखने पामी ॥१४॥

जावेणं सुरलोए । दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥ १४ ॥
जावे सहित जुवनस्वामी वांदवाने केरुको पण वाव्य
श्री महावीरने । श्री नीकली चाल्यो ॥

जावेण जुवणनाहं । वंदेउ उदरोवि संचलित ॥
जतां श्रेणीकना घोराने प पोतानेज नामे उलखायो तेवो द
गे मरण पामीने वचमां । दुर्गनामे देव थयो सौधर्मे ॥ १५ ॥

मरिज्जाण अंतराले । नियनामंको सुरो जाउ ॥१५॥
एक जाईए साधुवत लीधुं बीजे पाणीना पुरे करी जरेली एह
जाईए राज लीधुं एक उदरना । वी नदीए ॥

विरयाविरयसहोअर । उदगस्स जरेण जरिअसरिअ
पोताना स्वामीये तथा मुनिये तिवारे दीधो नदीए मारग[ए] ॥

कहे हूते श्रावीकाने ॥ ६ ॥ ते जावना वशथी ॥ १६ ॥
 जणिआइ साविआए । दिन्नो मग्गुत्ति जाववसा ॥ १६ ॥
 श्री चंरुइनामे आचार्य गुरुर्ये । माखो थको पण मंरुना प्रहारे करी
 सिरिचंरुइगुरुणा । ताम्झंतोवि दंरुघाएहिं ॥
 तेज अरुसरे तेमनो नवदी । गुरु लेशाये ते केवलज्ञानी थयो
 क्खित साधु शीष्य । ॥ १७ ॥
 तक्खलं तस्सीसो । सुहलोसो केवली जाउ ॥ १७ ॥
 जे नहि निश्चे जणयो वा क । जीवने वधे वा हण्ये पण समिती
 ह्यो कर्मनो बंध । गुप्तीवंतने ॥
 जं नहु जणिउ बंधो । जीवस्स वहेवि समिइगुत्ताणं ॥
 ते जाव तीहां प्रमाण ठे । पण नथी प्रमाण जाव बीना एक
 लो कायव्यापार ॥ १८ ॥
 जावो तन्नपमाणं । न पमाणं कायवावारो ॥ १८ ॥
 जाव तेज निश्चे परमार्थ वा । जाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा
 उतरुष्टो अर्थ ठे । सखाइउ कह्यो ठे ॥
 जाव च्चिअ परमत्तो । जावो धम्मस्स साहउ जणिउ ॥
 समकितनुं पण बीजजूत । एकलो जावज निश्चे कहेठे जगत् गुरु
 तीर्थंकर गणधरादि ॥ १९ ॥
 सम्मत्तस्सवि बीअं । जाव च्चिअ बिंति जगगुरुणो १९
 ते माटे शुं घणुं केहेवे करी । एक तत्वनी वात सांजलो हे मइ
 ने । सत्व प्राणीगण ॥
 किं बहुणा जणिणं । तत्तं निसुणेह जो महा सत्ता ॥
 मोक्षसुखनां बीजरूप वा जूत । जीवोने सुखनो धरणहारो जावजेठे २०
 मुक्कसुहबीयजून । जीवाण सुहावहो जावो ॥ २० ॥

ए रीते दाम शील तप जावना जे करे शक्ती जक्तिये तत्पर
प्रते । हुतो नर पुरुष ते ॥

इय दाण सील तव जा-वणाउ जो कुणइ सति जति परो
देवताना इंडना समूह तेणे पूज्य अचीरात् वा घोमाकालमांते
एहवो वा ए चार कुलक करताए पामे मोक्षनां सुख प्रते ॥१॥
आपणुं नाम सूचव्युं देवेंइसूरि एहवुं।

देविंदविंदमहिअं । अइरा सो लहइ सिद्धिसुहं २१

ए प्रकारे जाव कुलक टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ इति जावकुलकं समाप्तम् ॥

इवे उपदेशरूप रत्नो जंनार ते समान कुलक लखीये बीए ॥

॥ अथ उपदेशरत्न कोश ॥

उपदेशरूप रत्नो जंनार ठे । नाश पमान्यां ठे समस्त लोकना
दारीइ जेणे ॥

उवएसरयाणकोसं । नासिअनीसेसल्लोगदोगच्चं ॥

उपदेशरूप रत्ननी माळा ठे कहुं तुं वांदी नमीने वर्त्तमान शास्त्र
वा श्रेणी ठे जेहमां एहवुं । नपति श्री वीरजिन प्रते ॥ १ ॥

उवएसरयाणमालं । वुहं नमिऊण वीरजिणं ॥१॥

जीवदयाने विषे रमण क इंडीउना समूह जे श्रोत्रादिने दम
रीए चाळीए सदा । वी वश राखवी सदाय पण ॥

जीवदयाइं रमिऊइ । इंदियवगो दमिऊइ सयावि ॥

सत्य मीतुं वचन नीश्वे बो धर्मनुं सार वा तत्त्व एणीपरे नी
लीये अवसर उचीत । श्वे ॥ २ ॥

सच्चं चेव चविऊइ धम्मस्स रहस्स मिणमेव ॥२॥

ब्रह्मचर्ये वा शुरु आचार न न संवास वसीजे माठा आचारी
 नीश्वे जागीए । साधे ॥
 सीलं न हु खंमिऊइ । न संवसिऊइ समं कुसीलेहिं ॥
 जला गुरुनुं हीतवचन न उद्धं श्री जिनेश्वरना मुनिधर्मनो एज
 धीये । उतकष्टो अर्थ ॥ ३ ॥
 गुरुवयाणं न खलिऊइ । जइनऊइधम्मपरमत्तो ॥३॥
 चपल वा अजतनाये न चा कुलधर्ममर्यादानपरांत न उद्धं
 लीये पंथ जोइ चालवुं ट वेष धरीये ॥
 चवलं न वंकमिऊइ । विरइऊइ नेव उप्पमो वेसो ॥
 बांकी दृष्टीये न जोईये स रीसाणा पण बोले शुं घामीआ नर
 मदृष्टीधी जोवुं । तेवा पुरुषने ॥ ४ ॥
 वंकं न पलोइऊइ । रुठावि जणांति किं पिसुणा ॥४॥
 वश करीये आपणी जीज वा विणा विचारुं नहीज करीये को
 रसना इंडीने । इ कार्य प्रते ॥
 निअमिऊइ नीअजीह । अविआरिअ नेव किऊए कऊं
 न आपणो जलो जे कुला तो ते नर प्रते माठो कोपेलो शुं करे
 चार तेने लोपीए ॥ पांचमो आरो वा कलिकाल ॥ ५ ॥
 नकुलकमोअ लुप्पइ । कुविउं किं कुणइ कलिकालो ॥५॥
 कोइने मर्मवचन न बोलीजे कोइने पण कुमु कलंक न दीजीए
 डुखहेतु । कोइ काले ।
 मम्मं न उद्धविऊइ । कस्सवि आलं न दिऊइ कया ॥
 कोइने पण न आकोस डु ए संत स्वजननो मारग एम डुर्ल
 रवचन बोलीये । ज जाणवो ॥ ६ ॥
 कोवि न उकोसिऊइ । सजाणमग्गो इमो डुग्गो ॥६॥

सर्वने वा सर्व प्रकारे उप न विसारवो परजने उपगार कखो ते
गार करवो । प्रते ॥

सवस्स उपयरिज्झ । न पम्हसिज्झ परस्स उपयारो ॥
डुखीत दीनप्रते यथाशक्ती उपदेश हीतवचन एज जाण मा
आधार दीजीये । ह्या पुरुषो नो ॥ ७ ॥

विहलं अवलंबिज्झ । उपएसो एस विउसाणं ॥७॥
कोइनी पण न प्रार्थनाकी कोइये कांइ पण प्रार्थना करी होय
जीये । तो न जंग करीये ॥

कोवि न अप्रवृत्तिज्झ । किज्झ कस्सवि न पण्णाजंगो ॥
दीन दयामणुं वचन न बो जीवीये जीहां सुधी आ जीवलो
लीये । कमां तीहां सुधी ॥ ८ ॥

दीणं नय जंपिज्झ । जीविज्झ जाव जिअलोए ॥८॥
आपणी न करीये प्रसंसा गु निंदीजे डुर्जनने पण निश्चे न कोइ
एवर्णन । काले पण ॥

अप्पा न पसंसिज्झ । निंदिज्झ डुज्जाणोवि न कयावि ॥
घणुं घणुं न हसीये, डुखनुं मूल पामीये मोटाइपणुं तेम चा
हासमोइनी ठे । लतां ॥ ९ ॥

बहु बहुसो न हसिज्झ । लप्रइ गुरुअत्तणं तेण ॥९॥
वैरीनो न विश्वास वा जरंसो कोइकाले पण उगीये नही विस
करीये । वास राखे तेने ॥

रिउणो न वीससिज्झ । कयावि वंचिजए न वीसत्तो ॥
न कख्यागुणना लोपक थईये । ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना जाणवी
न कयग्घेहिं हविज्झ । एसो नायस्स नीसंदो ॥१०॥
राजी थईये जला गुण वा बांधीये राग नही साचा स्नेह

जला गुप्तीने देखीने ।

रहीत नर साथे ॥

रञ्जिऊ सुगुणोसु ।

बद्यइ राउ न नेहबध्रेसु ॥

करीये पात्रनी परीक्षा ।

दक्ष माह्याने एज कसवटी हीम
परीक्षा पाषाण तुड्य ठे ॥ ११ ॥

किऊइ पत्तपरिका । दस्काण इमो अ कसवटो ॥११॥

न अकार्यने आदरीये वा अं आपणो आत्मा पाकीजे नही निंद
गीकरीये । नीक वचनमां ॥

नाकऊ मायरिऊइ । अप्पा पाकिऊए न वयणिजे ॥

न साहासीक प्रतेतजीये वा उजा राखीये ते गुणे जगत्मां हाथ
बोनीये कष्ट आवे तोपस । ॥ १२ ॥

न य साहसं चइऊइ । उप्रिऊइ तेण जगहठो ॥१२॥

कष्ट आवे पण न मुजाईये । न मूकीजे आदस्था मारगनुं मा
न नाम मरणांते पण ॥

वसणेवि न मुप्रिऊइ । मुच्चइ माणो न नाममरणेवि ॥

लक्ष्मीनो ह्य वा नाश थाय व्रत तरवारनी धार समान होय
पण दान दीजे योग्य । निश्चे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥

विहवरकएवि दिऊइ । वयमसिधारं खु धीराणं ॥१३॥

घणो स्नेह न धरीये वा रीसाबुं नही स्नेही उपर पण नी
वहीये कोइथी । रंतर ॥

अइनेहो न वहिऊइ । रूसिऊइ नय पिएवि पयदिहं ॥

वधारीजे नही कलह वा व जलांजली आपीये दुःखने एम दुः
ह्वाम कोइथी । खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥

वधारिऊइ न कली । जलंजली दिऊइ उहाणं ॥१४॥

न माठा साथे वसीये मा बालकथी पण ग्रहण करीये आपणा

गे संघ न कीजे ।

हीतनुं वचन ॥

न कुसंगेण वसिऊइ । बालस्सवि घिप्पए हिअं वयणां ॥
अन्याय मार्गथी नीवतीजे न थाय मातुं बोलवुं कोइने आप
वा पाठा नसरिजे । णुं ए रिते ॥ १५ ॥

अनयान् निवट्टिऊइ । न होइ वयणिऊया एवं ॥१५॥
वैज्रव लहमीए नीश्वे न अ । न खेद करीए निर्धनपणामां पण ॥
हंकार वा माचवुं करीये ।

विह्वेवि न मच्चिऊइ । न विसीइऊइ असंपयाएवि ॥
प्रवती जे शत्रुमीत्रे, सुख डुखे । न होय सारेमाठे योगे तो आपण
समजावे—राग द्वेष रहीतपणे । ने संताप ॥ १६ ॥

वट्टिऊइ समजावे ॥ न होइ राणरणइ संतावो ॥१६॥
वरणवीजे सेवकना गुण । पाठल न कहीए । दीकराना गुण न
तेहने समक— प्रतक । पाठल कहीए ॥

वन्निऊइ जिच्चगुणो । न परुरकं नय सुअस्स पच्चखं ॥
स्त्री नारीनातो न प्रतक न न नाश पामे जेणे करी आपणुं
पाठल गुण कहीए । मोहोटापणुं ॥ १७ ॥

महिलान् नोत्तयाविहु । न नस्सए जेण माहप्पं ॥१७॥
बोलीए हीतकारी वचन । करीए वीनय, देइए दान ॥
जंपिऊइ पिअवयणां । किऊइ विणान्अ दिऊए दाणां ॥
कोइमां गुण जाणीए तो ते ए अमूल मंत्र सर्वने वश वा
गुण ग्रहण करीए । आयत करवानो ठे ॥ १८ ॥

परगुणगहणां किऊइ । अमूलमंतं वसीकरणां ॥१८॥
प्रस्ताव वा उचीत अ सनमान दीजे दुर्जन नीस्नेही नरने
वसर आवे बोलवुं । पण घणामां ॥

पञ्चावे जंपिऊइ । सम्माणिऊइ खलोवि बहुमये ॥
न तजीए नीजनुं परनुं विसे समस्त अर्थ तेम चाखे तेना
षपणुं । सिद्ध थाय ॥ १९ ॥

नऊइ सपरविसेसो । सयल्लुहा तस्स सिद्धंति ॥१९॥
मंत्र तंत्र विद्या न जोइस । जइस नही परना घरमां एकलो बी
जादिक बीना ॥

मंतंताण न पासे । गम्मइ नइ परग्गहे अबीएहिं ॥
आपणी आदरी प्रतीक्षा जलुं कुलीणपणुं तेहने होय ए
वा व्रत पालीए । रीते ॥ २० ॥

पम्बिवन्नं पालिऊइ । सुकुलीणत्तं हवइ एवं ॥२०॥
मीत्रने घेर जमीए मीत्र पूठीए मनमां वीचार उपजे ते
ने जमाणीए । पूठे तेहने कहीए आप ॥

जुंजइ जुंजाविऊइ । पुत्तिऊ माणोगयं कहिऊ सयं ॥
सार वस्तु मीत्रने दीजे, मीत्र । जो वांठीए जीवारे नीश्वल स्नेह
आपे ते लीजीए जोग वस्तु । मीत्रथी तो ॥ २१ ॥

दिऊइ लिऊइ उचित्रं । इत्तिऊइ जइ थिरं पिम्मं ॥२१॥
कोइने पण न अपमान दी न गर्व करीए दानादिक ठते गुणे
जीए । पोताने ॥

कोवि न अवमन्निऊइ । नयगविऊइ गुणोहिं निअएहिं ॥
न विस्मय वा अचरीज चीतमां घणां रत्ने करी जे माटे ए
लावीए जगमां कांइ अचरीजनथी । प्रथ्वी जरी ठे ॥ २२ ॥

नय विम्हनवहिऊइ । बहुरयाणा जेणिमा पुहवी ॥२२॥
आरंज वा प्रथम कार्य हल करीए काम मोटोहुं पण पठीथी ॥
वो वा थोमो कीजे ।

आरंजिज्ज लहुअं । किज्ज कज्जमहंतमवि पच्चा ॥
 न आपणुं उत्तकृष्टणुं ते पामीए मोहोटाइणुं जेणे करीने
 कीजीए । ॥ १३ ॥

नय उकरिसो किज्ज । लप्रइ गुरुअत्तणं जेण ॥१३॥
 ध्याइए श्री परमात्मा आपणा समान गणीए बीजा जी
 वीतराग देव प्रते । वाने ॥

जाइज्ज परमप्पा । अप्पसमाणो गणिज्ज परो ॥
 करीए नही राग द्वेष कोइने वेदीजे एम चालतां संसारनां दुःख
 केवारे । प्रते ॥ १४ ॥

किज्ज न राग दोसो । विज्जिज्ज तेण संसारो ॥ १४ ॥
 ए रीते ज्ञान उपदेशरूप र जे प्राणी ए रीते थापे ज्ञानी आप
 तनी माला । ए हृदये वा कंठे ॥

उवएसरयणमालं । जो एवं ठवइ सुदु निअकंठे ॥
 ते प्राणीने नीरूपइव जे मोक्षनां वक्षस्थले आवी रमे पोतानी इ
 सुखनी लक्ष्मी । ज्ञाए ॥ १५ ॥

सो नर सिवसुहलक्ष्मी-वक्ष्यले रमइ सत्ताइं ॥१५॥

ए रीते षयो उपदेशरत्नो जंरार संपूर्णम् ॥

॥ इति उपदेशरत्नकोसः समाप्तः ॥

॥ अथ शास्वता जिननामादि संख्या स्तवनं ॥

प्रथम शास्वताजिन चार नामे ठे श्री चंज्ञानन३ श्री वारिषेण४ सा
 ते केदेठे, ज्ञान अतिशय लक्ष्मी मान्य केवलीरूप तारागणामां चं
 वंत ऋषज्ज्ञानन? श्रीवर्द्धमान३। इमा समान ते प्रते ॥

सिरि उसह?वद्वमाणां१। चंदाणाण३वारिसेण४जिणचंदं
नमीने शास्वता जिन नवन वा संख्या वा गणतिनुं समस्त व
प्रासादनी । रणव करुं तुं हुं ॥ १ ॥

नमिउं सासय जिण नव-ण संख परिकित्ताणं काहं॥१॥
जोतपीदेव व्यंतरदेवने वि । सातक्रोम बहोतेरलाख जुवनपतिदेवता
षे असंख्यात जिनजुवनठे । ने विषे जिनघरठे ७७७००००० देहेरां॥
जोश्वणोसु असंखा । सग कोमि बिसपरिल्लसक नवणोसु
चोरासीलाख सत्ताणुं । हजार त्रेवीस उरुलोके जिनप्रासा
द ठे ८४७७७३ देहेरां ॥ २ ॥

चुलसी लस्का सगनवइ । सहस्स तेवीसुवरिल्लोए॥२॥
इवे चार बारणानां देहेरां गणा । चार चार जिनजुवन कुंमलघीप
वे ठे, बावनप्रासाद नंदीश्वर आ । रुचकघीपनां एटले वे घीपनां म
ठमा घीपनां । ली आठ जिनघर ठे ॥

बावन्ना ५२ नंदीसर-वरंमि चउधचउध कुंमले रूअगे ॥
ए त्रण स्थानकनां मली साठ त्रण चारनां बाकी रद्यां ते सर्व जि
जिन जुवन चार चारनां ठे । नजुवन ॥ ३ ॥

इअ सठी चउबारा । तिडुवारा सेस जिणनवणा ॥३॥
प्रत्येक चारे एटले बारणा मुखमंरुप रंगमंरुप तेवार पठी ॥
बारणाने वीषे ।

पत्तेअं बारेसु । मुहमंरुव रंगमंरुवे तत्तो ॥
मणिमय पीठ वा चोतरो थूज ते उपर चारे दिसिने वीषे चार
तेह मणिपीठना उपर । पन्निमा वा जिनबिंब ॥ ४ ॥

मणिमयपीठं तडुवरि । थूजे चउदिसिसु चउ पन्निमा॥४॥
तेवार पुंठे मणिपीठनुं यु तेवार पुंठे अशोकवृहतेवार पठी धर्म

गल बा जोरुलुं । ध्वज तेवार पढी पुस्करणी वाव्य ठे ॥
ततो मणिपीठ जुगे । असोग धम्मद्यनत्र पुस्करणी ॥

जुवन जुवन प्रते प्रतिमा मू मध्ये एकसो आठ १०८ ठे प्रति
ल गजारा- दिसीए सतावीस ॥ ५ ॥

पञ्जवणं पम्माणां । मध्ये अठुत्तर सयं च ॥५॥

हवे ते शास्वती प्रतिमा के पांचसें धनुषनी ठे लघु वा नाहा
वनी ठे, तेइनुं मान कहेठे.प्र नी सात हाथनी ठे ॥

तिमा वली मोहोटी ।

पम्मा पुण गुरुआन । पाण धाणुसय लहुअ सत्तहत्तान ॥

ते कीहां ठे ? मणिमय पीठीका सिंहासन उपर बेठी एदवी
उपर देवठंदामां । ठे ॥ ६ ॥

मणिपीठे देवच्छं-दयंमि सीहासणनिसत्रा ॥६॥

ते जिनप्रतिमाने पुंठे एक । प्रतिमा ठे जिनेश्वरना सहामी बे प्रति
ठत्रधर । मा चामर धारक ठे ।

जिणपिठे ठत्तधरा १ । पम्मा जिणजिमुह डुत्तिश्चमरधरा
नागदेव, जूतदेव, जह्णदेवनी । कुंभधारी आझाधारी जिनेश्वरनां स
प्रतिमा । न्मुख बे बे प्रतिमा ठे एम एक एक जि

न प्रतिमा प्रते अगीआर अगीआर
प्रतिमा ठत्रधर आदेनी ठे ॥ ७ ॥

नागाश्चूआश्चस्काश्च । कुंभधराश्च जिणमुहा दोदो ॥७॥

हवे ते जिनप्रतिमानां अंगो । पगनी, हाथनी, वालनी जूमी ।
पांगादिकनी वर्णसोज्जाकेहेठे । जीज, तांलवुं एटलां राते वर्ण ठे ॥

श्री वड, नाजि चुंचुक,

सिखिच्च नाजि चुच्चुअ । पय कर केस महिजीह तालुरुणा

अंक रत्न समान नख तथा आं अंते ठेहमे राते वर्णे ठे तेमज
ख जाणवी । नासीका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अह्नी । अंतो रत्ता तहा नासा ॥८॥

आंखनी कीकी तथा । आंखनी दल जे पांपण तथा जमुह जे ज्ञाप
रोमराइ वा रोमश्रेणी ॥ ए तथा सर्वकेश एटलां श्याम रत्नमयठे ॥

ताराइ रोमराइ । अह्निदला जमुहि केस रिठमया ॥

स्फटिकमय एटले उज्वलवर्णमय मस्तक ठे परवालाना वर्णस
दंत जाणवा हवे वज्रमय । मान होठ ठे ॥

फलिह मय दसाण वयरम-य सीस विहूममया उठा ॥९॥

सोनावर्णमय ढींचण तथा शरीर्यष्टी, नासिका, कान, जाल वा
जंघा ठे । कपाल, साथल ते सर्वे सोनावर्णिठे ॥

काणगमय जाणु जंघा । ताणुजठी नास सवण जालोरू ॥

ते प्रतिमा पद्यंकासने वा । एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने बेठी ठे । प्रतिमानुं वर्ण थयुं ॥ १० ॥

पत्नीयंकनिसन्नाणं । इअ पम्माणं जवे वन्नो ॥१०॥

जुवनपतीदेव व्यंतरदेव क पांच सजा ठे तेहनां नाम केहेठे
द्वप जे अच्युत सुधी देव जो उत्पात सजा? अजिषेक सजा?
तिषीदेव तेहमां । तेमज अलंकार सजा ३॥

जवाण वाण कप्प जोइस । उववाय? जिसेअ? तह अलंकारा? ३
व्यवसाय सजा? सुधर्मसजा? ५। मुखमंरुप आदे ठए करी सहीत ठे? ?

ववसाय? सुहम्मसजा? ५। सुहमंमव माइ ठकजुआ ॥११॥

हवे एक एक जिन जुवने जिन । तेवार पठो एकेके बारणे पांच पांच
बीब संख्या केहेठे त्रणद्वारनां सजा ठे ए सजा थूजना ६० जिन
जे जुवन ते प्रतेके त्रण चोमु बीब ठे ते सहीत ॥

खनी १२ जिनप्रतिमा ठे ।

तिडुवारा पत्तेअं तो पुण सज्ज थूज्ज सठि बिंबेहिं ॥
 ते चैत्य मूलनी १०० जुवन जुवन प्रते जिनबिंब वा जिनप्र
 प्रतिमा साथे । तिमा १०० एकसो एंसी ठे ए जाव
 १२ ॥ ६० ॥ १०० ॥ १२ ॥

चेइअ बिंबेहि समं । पइजवाणं बिंब असीइ सयं ॥१२॥

इवे ते जिनघर वा जिनजुवननुं बोहोतेर अनुक्रमे दीर्घ वा लांबप
 प्रमाण वा माप कहेठे एकसो ए १०० जोजन पोहोतपणे ५०
 जोजन पचासजोजन वली । जोजन उंचपणे ७२ जोजन ॥

जोयाण सयं च पत्रा । बिसपरि दीहत्तं पहुल उच्चत्तं ॥
 वैमानीकनां नंदीस्वरघीपनां । कुंमलघीपनां रुचकघीपनां एटला
 जिनजुवननुं प्रमाण ॥ १३ ॥

वेमाणिअनंदीसर ५२ । कुंमलधरुअगेधजवाण माणं १३
 इवे त्रीस जुवन ठे हिमवंतादीक त्रीस कुलंगिरि वा वर्षधर पर्वत
 उपर दश जुवन ठे देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रने विषे ।

तीस ३० कुंमलगिरिसु दस १० कुरु ।

पांच मेरुपर्वतना वनोमां ८० एंसी प्रासाद ठे वीस प्रासाद गजदंताप
 मेरु वणि असीइ ८० वीस २० गयदंते ॥ वत उपर ठे ॥

वस्कारा पर्वते एंसी प्रा चार चार प्रासाद इखुकार पर्वते तथा
 साद ठे । मानुष्योत्तर पर्वते ठे ॥ १४ ॥

वस्कारेसु असीइ ८० । चउधचउधइसुअर माणुअ नगे १४
 ए आदे असुरकुमारमांहि रह्या जे प्रासाद तेनुं ।

एआइं असुर जवाण ठिआइं ।

पूर्वे जे प्रमाण प्रासाद लांबा पोहोला उंचानुं ठे तेथी अनुक्रमे अ

ईमान एटले दीर्घ ५० प्रथुल २५ उंचपणे ३६ जोजन जाणवां॥

पुबुत माण अघाई ॥

तेहथी अईप्रमाण नागकुमारादिक तेथी ज्यंतरमां जुवन ठे ते अ
नवनीकायने विषे प्रासादनुं प्रमाण ईप्रमाण ठे लांबा१२ पोहोलां
ठे.लां०१५ पो०१२ नुं०१० जोजन ठे । ६ उंचां ए जोजन ॥ १५ ॥

दल मितो नागाई नवसु । वाणसुं इत अघं ॥१५॥

दिग्गज पर्वतने विषे ४० चाळीस प्रासाद ठे ।

दिग्गय गिरिसु चत्ता ४० ।

इहे एंसी जिनप्रासाद ठे कंचनगिरीने विषे एकहजार जिनप्रासादठे
दहे असी०० कंचणेसु इगसहसो १०००॥

सितेर प्रासाद मोहोटी न एकसोने सितेर प्रासाद लांबा वैताढ्ये
दीयोने विषे ठे । ठे ॥ १६ ॥

सतरि१० महानईसु । सतरि सयं११०दीह वेअप्रहे॥१६॥

कुंमने विषे त्रणसें एंसि जिनप्रासाद ठे ।

कुंमेसु तिसय असीआ३०० ।

वीसप्रासाद यगम पर्वतने वीषे ठे पांच प्रासाद मेरूनी चूलीका उपर ठे
वीसं१० जमगेसु पंच५ चूलासु ॥

अगीआरसें सितेर प्रासाद । जंबू प्रमुख दस वृकने विषे ठे११

इकारस सय सतरि१११० । जंबूपमुहे दसतरूसु ॥११॥

वृत वैताढ्य पर्वत उपर वीस १५५५ प्रासाद एक कोस लांबा ठे
प्रसाद ठे एम दीग्गजादिक अईकोस पोहोला ठे एटले१०००ध
दस स्थानकना मली । नुष लांबा१०००धनुष पोहोला ने॥

वटवेअहे वीसा १० । कोस तयधं च दीहविठारा ॥

चठदसेंने चाळीस धनुष । अधिक उंचपणे ठे सघला॥१०॥

चउदस धणुसय चालीस । अहिअ उच्चतणे सवे ॥१८॥
आठमे द्वीपे विदिसीए सोलप्रासाद ।

अरु दीवि विदिसि सोलस ।

सौधर्मइंइ, ईसानइंइ ए बेनी १६ देवीनी सोल नगरीउने विषे
सोहम्मीसाणाग्गदेविनयरीसु ॥ १६ ॥

एम बत्रीसें नुगणसाठ । सर्व सहीत प्रासाद त्रीर्द्धालोकमां१ए
एवं बत्तीससया-गुणसठ्ठिजुआ तिरिअदोए ॥ १९ ॥

एम पूर्वे कह्यां ते त्रण लोक जे आठक्रोरु सत्तावन्नलाख५७ ॥
उई अधो तीर्द्धे ए त्रण लोकमां ।

एवं तिहुअणमध्रे । अरु कोमी सत्तवन्न लस्काइं।
बसेंने व्यासी १८१ एटले ते शास्वतां जिनजुवन प्रते
८५७००२८१ । वांडु वुं ॥ १० ॥

दोअसया बासीया । सासय जिणजवण वंदामि ॥१०॥
हवे त्रणलोकमां जिन प्रतिमाठे तेरसेंक्रोरुएटले ३८९६००००००
ते प्रत्येके कहेठे. साठलाख, नव्या जिनबिंब जुवनपतिमां ठे ॥
सीक्रोरु ने

सठी लस्का गुणनवइ-कोमि तेरकोमि सयबिंब जवणोसु
त्रणसें वीस एकाणुं। हजारपद एकाणुंने जोरुज्यो ने
त्रणलाख एटले ३९१३१० एटला
जिनबिंब तीर्द्धे लोके ठे ॥ ११ ॥

तिअसय वीसा इगनवइ । सहस्स लस्का तिगं तिरिअं११
हवे वैमानीकमां जिनबिंब उपर बावनक्रोरु चोराणुं लाख ने
कहेठे एकसोक्रोरु नीश्वे ।

एगं कोमि सय खलु । बावन्ना कोमि चउणवइ लस्का ॥

चुंआलीस हजार सातसें ने। साठ वैमानीक वा उर्द्धलोकमां जिन
बिंब ठे एटले १५१ए४४४७६०॥११॥

चउ चत्त सहस सगसय। सठा वेमाणि बिंबाणि ॥१२॥
हवे त्रण चुवननां बिंबनी संख्या बेहेंतालीसक्रोरु ने अद्यवनला-
समुदाये केहेठे पन्नरसें क्रोरु ने। ख ने ॥

पनरस कोमि सयाइं। उचत्त कोमि अम्वन्न लस्काइं॥
ठत्रीस हजार ने एंसी। त्रण चुवनमां जिनबिंबने हुं प्रणमुंठुं
एटले कुल १५ ४१५८ ३६ ०८ ०॥१३॥

ठत्तीससहस असीआ। तिहुआण बिंबाणि पाणामि १३
चक्रवर्तीपदवीरूप लक्ष्मीवंत ज जे अनेरां इहां एटले अठीही
रतराजा आदे राजाठ तेमने। पमां नीपजाव्यां ॥

सिर्जिरहनिवइपमुहोहिं। जाइं अत्राइं इठ विहिआइं ॥
श्री देवंइ मुनीश्वरे स्तव्यां ठे आपो जव्यजीवने सिद्धिसुख प्रते
एवा त्रीजग जिनबिंब ते। ॥ १४ ॥

देविंद मुणिंद थुआइं। दिंतु जवीयाण सिद्धिसुहं ॥१४॥
उठेद अंगुलना मापे करी। अधोलोके उर्द्धलोके सात हाथ ॥

उस्सेह मंगुलेणं। अह उठ्ठमसेस सत्त रयाणीउ ॥
तीर्द्धेलोके पांचसे धनुष एहवी। शास्वती प्रतिमा प्रणमुंठुं ॥१५॥
तिरिद्धोए पाण धणुसय। सासय पमिमा पाणिवयामि १५

॥इति शास्वता श्री जिनचुवन तथा जिनबिंब स्तवनं समाप्तम्
आ प्रकरणमां संज्ञामात्र देहेरां प्रतिमानी संख्या ठे ते वीस्तारे

यंत्रशी जाणजो, जली बुद्धि वंदना करज्यो ॥

॥ अथ त्रीलोक चैत्य विंब संख्या ॥

॥ अधोलोकमां जिनचुवन विंब संख्या ॥

गामसंख्या.	गामनां नाम.	चुवनसंख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	असुरकुमारमां ॥	६४लाख	११५२००००००
२	नागकुमारमां ॥	८४लाख	१५१२००००००
३	सुवन्नकुमारमां ॥	७२लाख	१२९६००००००
४	विद्युत्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
५	अग्निकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
६	द्वीपकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
७	उदधिकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
८	दिग्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
९	वायुकुमारमां ॥	९६लाख	१७२८००००००
१०	स्तनीतकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
प्रत्येक	चैत्ये प्रतिमा १८० ठे.	कुल. ७७२०००००	कुल. १३८९६००००००

॥ उर्ध्वलोकमां जिनचुवन विंबसंख्या ॥

गामसंख्या.	गामनां नाम.	चुवनसंख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	सौधर्मादेवलोके ॥	३२लाख	५७६००००००
२	ईशानदेवलोके ॥	२८लाख	५०४००००००
३	सनत्कुमारमां ॥	१२लाख	२१६००००००
४	मार्दिन्देवलोके ॥	८लाख	१४४००००००
५	ब्रह्मदेवलोके ॥	४लाख	७२००००००
६	लांतकदेवलोके ॥	५००००	९००००००

१८९

७	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहस्रारदेवलोके ॥	६०००	१०८००००
९	आनतदेवलोके ॥	२००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके ॥	२००	३६०००
११	आरणदेवलोके ॥	१५०	२७०००
१२	अच्युतदेवलोके ॥	१५०	२७०००
३	प्रथमत्रीके ॥	१११	१३३२०
३	बीजेत्रीके ॥	१०७	१२८४०
३	त्रीजेत्रीके ॥	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥	५	६००
		कुल. ८४९७०५३	कुल. १५२९४४४७६०

प्रथमदेवलोकथी १२ मा सुधी प्रत्येक चैत्ये १८० प्रतिमा ठे ॥
पाच सज्जानी ६० प्रतिमा । त्रण वारणाना चोमुखनी १२ प्रतिमा ।
मध्य चैत्यनी १०८ प्रतिमा । सर्व मली १८० जाणवी ॥ ग्रैवेके अ
नुत्तरे १२० ठे कळपातीत ठे, माटे सज्जा नथी ॥

॥ तीर्त्हाल्लोकमां चैत्यविंबसंख्या ॥

ठामसं ख्या.	ठामनां नाम.	जिनचैत्य संख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	व्यंतर असंख्यनग्रे ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविंब
२	जोतषीचरधरमां ॥	असंख्यजुवन	असंख्यविंब
३	नंदीश्वरद्वीपमां प्र० १२४ ॥	५२	६४४८
४	कुंरुलद्वीपमां ॥	४	४९६
५	रुचकद्वीपमां ॥	४	४९६
६	कुंरुलगिरिमां प्र० १२० ॥	३०	३६००

१९०

७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१२००
८	मेरुवनने विषे ॥	८०	९६००
९	गजदंता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वखार गिरिये ॥	८०	९६००
११	इक्षुकार गिरिये ॥	४	४८०
१२	मानुषोत्तर गिरिये ॥	४	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	इहे ॥	८०	९६००
१५	कंचनगिरिये ॥	१०००	१२००००
१६	महानदीयोये ॥	७०	८४००
१७	दीर्घ वैताढ्य गिरिये ॥	१७०	२०४००
१८	कुंभे ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिये ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जंबुप्रमुखवृक्षे ॥	११७०	१४०४००
२२	वृतवैताढ्यगिरिये ॥	२०	२४००
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१९२०

		कुल ३२५९	कुल ३९१३२०
--	--	-------------	---------------

एहमां ६० प्रासाद तिहां प्रत्येके १२४ परिमा बाकी ३१९९
प्रासाद त्रीडुवारा तीहां प्रतेके १२० परिमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधालोके ॥	७७२०००००	१३८९६००००००
मर्दलोके ॥	८४९७०२३	१५२९४४४७६०
तिष्ठलोके ॥	३२५९	३९१३२०

१९१

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥

शास्वता जिनबिंब ॥

८५७००२८२

१५४७५८३६०८०

॥ तेदने माहरी त्रीकालवंदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वतां जिनचुवन तथा जिनबिंब संख्यायंत्र समाप्तः॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अश्मुत्ता वा अतिमुक्त कह्युं ठे श्री शत्रुंजयतीर्थनुं महा-
केवली जगवन्ते । त्म्य ॥

अश्मुत्तय केवलिणा । कहिअं सेतुंजुतिहमाहप्यं ॥

श्री नारदनामे ऋषी आगल । ते सांजलो जाव घरीने हे जव्यजीवो ?
नारयरिसिस्स पुरज । तं निसुणह जावज जविअ्या ॥१॥

ते शत्रुंजयतीर्थे उपर श्री ऋषजदेव सिद्ध थयो मुनि पांचक्रोमने
नो प्रथमगणधर पुंमरीकनामे । परिवारे ॥

सेतुंजे पुंमरीज । सिद्धो मुणि कोमीपंच संजुत्तो ॥

चैत्रमासनी पुनमने दिवसे । ते कारण माटे तेदने कहेठे पुंमरिकगिरि
चित्तस्स पुष्णिमाए । सो जन्नइ तेण पुंमरिज ॥ २ ॥

नमि विनमि बे जाई विद्याध ते सिद्ध थया बे क्रोम मुनि सही
रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिहिं दोहीं साहुणं ॥

तेमज शविरु वालीखिद्ध बे निवृत्या वा सिद्ध थया दसक्रोम
जाई मुनि । साधु साधे ॥ ३ ॥

तह दविमवालीखिद्धा । निवुअ्या दसय कोमिज ॥३॥

प्रद्युम्न कुमार, साब कुमार साभा आठक्रोम कण्णपुत्र कुमर

प्रमुख ।

सहीत सिध्या ॥

पञ्चसंबसमुहा ।

अधु षाठ कुमार कोमिठ ॥

तेमज पांरव पण पांच वीस
क्रोर साधे सिद्धि वख्या ।सिद्धिपद पाम्या नारदरुषि एकां
सुं लाखथी ॥ ४ ॥

तह पंरवावि पंचय ।

सिद्धि गया नारयरिसिय ॥४॥

थावञ्चाकुमर एकहजारथी, शुकमुनि एक मुनियो पण सिद्धथया
हजारथी, पांचसेथी सेलगमुनि, एप्रमुख। तेम रामचंडमुनि ॥

थावञ्चा सुय सेलंगाय ।

मुण्णिणोवि तह राममुण्णि ॥

जरतजीए बे दशरथ रा
जाना पुत्र ।त्रण क्रोर साधु सहित सिद्धि वख्या
तेमने हुं वांडु शत्रुंजय उपर ॥५॥

जरहो दसरहपुतो ।

सिद्धा वंदामि सेतुजे ॥ ५ ॥

ए आदे बीजा पण घणा मु
निराज मोहने क्य करीने ।रुषजादिकना मोहोटा वंशमांहे
उपन्या ॥

अत्रेवि खवियमोहा ।

उसजाइविसालवंससंजुआ ॥

जे सिद्धपद पाम्या शत्रुंजय उपर। ते मुनि असंख्याता प्रतेहुं नमुंहुं

जेसिद्धा सेतुजे ।

तं नमह मुण्णि असंखिजा ॥६॥

पचास जोजन प्रमाण ।

होतो हवो श्री शत्रुंजय वीस्तारे मूले ॥

पंनास जोयाणाइं ।

आसी सेतुंज विन्नमो मूले ॥

दश जोजन प्रमाणे शीखर तले ठे ।

उच्चत्वपणे आठ जोजननो ठे ॥७॥

दसजोयाण सिहरतले ।

उच्चतं जोयाणा अठ ॥७॥

जे पामीये फल अन्यतीर्थे ।

आकरा तपे तथा उत्कृष्ट शीलव्रते ॥

जं लहइ अन्नतिन्ने ।

उग्गेण तवेण बंजचरेण ॥

ते फल पामीये उद्यमे क
रीने तत्काल ।श्री विमलगिरिमां वसतां वा रेहेतां
थकां ॥ ८ ॥

तं लहइ पयतेणं । सेतुंजगिरिम्मी निवसंते ॥७॥
 जे क्रोरु जणने जमाने पुंन्य । कांमीत वांढीत जोजने जमाने जे नर
 जं कोमिए पुत्रं । कामिय आहार जोइआ जेउ ॥
 जे लहे वा पामे तीहां ते एक उपवास करतां थकां फल पा
 सर्व पुंन्य । मे शेत्रुंजे ॥ ९ ॥
 जं लहइं तह पुत्रं । एगो वासेण सेतुंजे ॥९॥
 जे कोई पण नाममात्र तीर्थ । स्वर्गलोके पाताललोके मनुष्यलोके ॥
 जं किंची नामतीठं । सगगे पायाले माणुसे लोए ॥
 ते सर्व तीर्थ नीश्वे दिहां । एक पुंररीक तीर्थ वांदे थके ॥११॥
 तं सब मेव दिठं । पुंररिए वंदिए संते ॥१०॥
 प्रतिलाजतां वा जक्ती क शत्रुंजय सनूमुख चावतां दिठे अण
 रतां थकां चतुर्विध संघनी दिठे ते शत्रुंजय पर्वत नीश्वे, फल था
 विमलाचल । य ते कहे ठे ॥
 पमिल्लाजंते संघं । दिठमदिठेय साहू सेतुंजे ॥
 क्रोरुगणुं फल अणदिठे ध्या दिठे थके तो अनंतगणुं फल थाय
 ने होय वली । ॥ ११ ॥
 कोमिगुणांच अदिठे । दिठेअ अणांतये होई ॥११॥
 केवल ज्ञाननी उत्पत्ति थइ नीवांण वा मोक्षप्राप्ति ठे जीहां मु
 जीहां । नियोने ॥
 केवलनाणु प्पत्ती । निघाणं आसि जह साहूणं ॥
 ते श्री पुंररीकतीर्थ वांदेशके । ते सर्व वांध्यां पूर्वोक्त सर्वे मुनि तीहां ११
 पुंररिए वंदिता । सबे ते वंदिया तह ॥१२॥
 अष्टापदतीर्थ रुषजदेव मोक्षके पावापुरी वीर मोक्षठांम घंपानग
 त्र तथा समेतशिखरतीर्थ १० री वासुपूज्य सिद्धकेत्र गिरनारती

जिन सिद्धक्षेत्र ।

र्थ नेमनाथजीनुं मोक्षगाम् ॥

अष्टावयं समेए ।

पावा चंपाई उक्त नगे य ॥

ए तीर्थ वां दे पुन्यफल
ल आय ॥

सोगणुं फल तेथी पण पुंरुरीकतीर्थ
जेटे ॥ १३ ॥

वंदिता पुत्रफलं ।

सयगुणं तंपि पुंरुरीए ॥ १३ ॥

पूजा कीधे थके जे पुन्य
आय ते ।

एकगणुं तेहथी एकसो गणुं पुन्य प्र
तिमा जरावे पूजे आय वली ॥

पूत्रा करणे पुत्रं ।

एगगुणं सयगुणं च पद्मिमाए ॥

तेथी श्री जिनजुवन करावे
हजारगणुं पुन्य ।

तेथी अनंतगणुं पुन्यफल शत्रुंज
य तीर्थ पालण करवे होय ॥१४॥

जिणजवणेण सहस्सं ।

एतगुणं पालणे होइ ॥१४॥

प्रचुनी प्रतिमा अथवा
देहरासर ।

श्री शत्रुंजयगिरीतीर्थ मस्तके वा
उपर करे करावे ते ॥

पद्मिं चेइहरं वा ।

सितुंजगिरीस्स मन्वए कुणइ ॥

जोगवीने जरतक्षेत्रनुं राज्य
एटले चक्रवर्तिपद जोगवी ।

वसे स्वर्गलोके तथा मोक्षे ॥१५॥

जूतूण जरहवासं ।

वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥१५॥

नोकारसद्दिनो पञ्चखाण
पोरसद्दिनो पञ्चखाण ।

पुरीमढनो पञ्चखाण एकासणानो प
ञ्चखाण वली आंबलनो पञ्चखाण ॥

नवकारपोरिसीए ५ ।

पुरिमहेइगासणंच४आयामं५॥

एटलां पञ्चखाण करे ने श्री
पुंरुरीकतीर्थ वली संजारे ।

फलनो वंठक करे उपवास तप इवे
ए ठनुं प्रत्येके फल कहेठे ॥ १६ ॥

पुंरुरीयंच सरंतो ।

फलंकंखी कुंणइ अजतठंइ ॥१६॥

नठतेवे उपवासनुं? पो० अठम

आ० अर्धमास ते पन्नर उ

१९५

तेत्रण उपवासनुं२पु० दशम ते चा पवासनुं ५ उ० मासखमण
र उपवासनुं३ ए० डुवालस ते पांच ते एक मासना उपवासनुं६
उपवासनुं ४ ।

ठठ१८म२दसम३डुवालसाणां४। मास छमास५खवणाणां६
त्रीकरण ते मन वचन काया जे शत्रुंजानुं ध्यान स्मरण करे
शुद्धे जे आराधे ते पामे फल । ते ॥ १७ ॥

तिगरणसुद्धो लहइ । सित्तुळं संजरंतोअ ॥१७॥

ठठने पञ्चखांणे प्रक्षेप गाथा चोवीहार करीने नीधे सातयात्रा ।
जणाय ठे ।

ठठेणं जतेणं ।

अपाणेणं तु सत्तजत्ताइं ॥

जे ज्ञय प्राणी एक मने
करे शत्रुंजय तीर्थे ।

ते ज्ञयजीव त्रीजे ज्ञवे मोह
सुख लहे ॥ १८ ॥

जो कुणइ सेतुंजे । तइय ज्ञवे लहइ सो मुस्कं॥१८॥

आज पण देखाय ठे लोकमां । ज्ञोजन तजीने पुंमरीकपर्वते
अणसण करे ॥

अऊवि दीसइ लोए ।

जतं चईणण पुंमरीयनगे ॥

स्वर्गे सुखे करीने जाय । शीलव्रत वा आचार वर्जित होय तो पण

सग्गे सुहेण वच्चइ । सील विहूणोवि होऊणां॥१९॥

ठठ्र दाने धजा दाने पताका चामर वीजे कलश चढावे थाल
वा ऊलरी चढावे दाने करी ॥

ठठं ज्ञय पद्मगं ।

चामर जिंजार थालदाणेण ॥

विद्याधरनीपदवी पामे । तेमज चक्रवर्तिनीपदवी पामे रथदाने करो

विजाहरो अ हवइ । तह चक्री होइ रहदाणा ॥१९॥

दशलाख१ बीसलाख२ त्रीस पचासलाख५एटलां फुलनी माला

लाख ३ चाखीसलाख ४ ।

चरावे वा श्रापे फल कहेवे ॥

दस वीस तीस चत्ता । लखपन्नासा पुष्पदाम दाणेण ॥

पामे चोष जे उपवासनुं? ४ दशमनुं ४ डुवालसनुं ५ एटलां तप
ठनुं २ अठमनुं ३ । कखानुं फल अनुक्रमे पामे ॥२१॥

लहइ चउठ ठठ ठम । दसम डुवालस फलाइं ॥२१॥

जेतीर्थे कृष्णागरुश्रादि उत्तमधूप एक मासक्रमण तपनुं फल कपूर
दे तेने पन्नर उपवासनुं फल श्राय । जे बरासधूप देवे करी होय ॥

धूवे पस्कुववासो ।

मासस्कमणां कपूरधूवंमि ॥

केटलां एक मासखमणतपनुं
फल ।

मुनिने श्राहारादिक शुद्धपमिलाज
तो वा देतोश्रको पामे लहे ॥२२॥

कित्तिय मासस्कमणां । साहूपमिलाजिए लहइ ॥२२॥

न श्राय तेटलुंज सोनानुं
दान जूमीनुं दान ।

श्राज्जुषणदान देवेकरी बीजा तीर्थ
ने वीषे ॥

नवितं सुवन्न जूमी ।

जुसाणदाणेण अन्नतिहेसु ॥

जेटलुं पामे पुन्यफल प्रते ।

पूजा न्हवण करवेकरी शेत्रुंजय
तीर्थे तीर्थपतिने तेटलुं ॥२३॥

जं पावइ पुन्नफलं ।

पुत्रान्हवणेण सित्तुंजे ॥२३॥

अटवीनो जय? चोरनो ज
य २ सिंहादिकनो जय ३ ।

समुद्धनो जय ४ दारिद्र्यणानो जय ५
रोगनो जय ६ वैरीनो जय ७ रुद्ध
ग्रि आदिकनो जय ८ ॥

कंतार १ चोर २ सावय ३ । समुद्धदरिद्र्यरोग ६ रिउ ७ रुद्ध ८

ए आठजयथी मूकाय वा ए
जय मूके अविघ्नपणे ।

जे प्राणी शेत्रुंजय तीर्थनुं ध्यान घरे
मनमां तेह प्राणी ॥२४॥

मुच्चंति अविघ्नेणां ।

जे सेतुंजं धरंति मणे ॥ २४ ॥

सारा बली नामे पयंनाने वीषे । गाथातु ठे ते पूर्वघरे कहीठे ते ॥

सारावली पयन्नग । गाहातु सुअहरेण जणीआतु ॥

जे जणशे तथा गणशे तथा ते प्राणी पामशे शत्रुंजयनी जात्रा
जे सांजलशे । कखानुं फल ॥ १५ ॥

जो पढइ गुणइ निसुणई । सो लहइ सितुंऊ जतफलं १५

॥ इति श्रीशत्रुंजयलघुकल्पटवार्थं संपूर्णं ॥

॥ इति शत्रुंजयलघुकल्प समाप्त ॥

॥ अथ उपगारीश्रीरत्नागरसूरिजी कृत ॥

॥ श्रीरत्नाकरपचीसी ॥

मोक्षरूप लक्ष्मीवंत कल्याणने क्रीमा करवानुं घर ।

श्रेयः श्रियां मंगलकेलिसद्ध ।

नरना इंइ ते चक्रवर्ती आदे देवना इंइ ते चमरादिक तेमणे नभ्या
ठे चरणकमल जेइना हेवा ॥

नरेंइ देवेंइ नतांघ्रीपद्ध ॥

हे सर्वजाण हे सर्व जे चोत्रीस अतीशय ते उत्कृष्टे करी प्रधान ।

सर्वज्ञ सर्वातिशयप्रधान ।

हे स्वामी घणोकाल जयवंता वर्तो हे ज्ञानकलानीधान ते केव
लज्ञान लीषनादी ७९ कला तेइनो जंमार ॥ १ ॥

चिरंजय ज्ञानकलानिधान ॥ १ ॥

हे जगत्रयआधार उर्द्ध अधो त्रीर्णो ते त्रणलोकवासी जीवोन
आधार हेरूपावतार एटले दयावंत ।

जगत्रयाधारकृपावतार ।

दुःखे वारवायोग संसार जन्म जरा मरणरूप रोग वा विकार ते

वारवा हे बीतराग ज्ञाव वैद्य ॥

दुर्वारसंसारविकारवैद्य ॥

हे बीतराग रागद्वेष रहित नीजगुण लक्ष्मीवंत तमारा विषे वा तम
श्रीबीतराग त्वयि मुग्धज्ञावा- [आगे ज्ञोलेज्ञावे ।

हे बीशेषज्ञाण; हे प्रज्ञो; वा ठाकोर विनति करुंबुं कींचित् वा लगारश्
चिज्ञ प्रज्ञो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥

बालकनी लीला वा क्रीडाए सहित एवो बालक जे ते शुं न ।

किं बाललीलाकलितो न बालः ।

मातापिताने आगे बोले? बोलेज विकल्प रहितपणे एटले जेम तेम
पित्रोःपुरो जल्पति निर्विकल्पः ॥ [बोले ॥

ते प्रकारे वा तेमज साचे साचुं कहीश हे नाथ वा ठाकोर ।

तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।

निज वा पोतानो आशय वा अज्ञिप्राय पश्चाताप करतो थकोहे नाथ
निजाशयं सानुशयस्तवाग्रे ॥ ३ ॥ [तमारा आगल॥३॥

हवे रत्नाकरसूरि आपणुं दुःकृत केहे ठे सुपात्रे दान दीधुं नही तथा
दत्तं न दानं परिशीलितं च । [पाढ्युं नही

नही उत्तम वा मनोज्ञ शील तथामें तप बाह्य अर्च्यंतर बारजेदे न
न शालि शीलं न तपोन्नितमं ॥ [तप्यो॥

शुभ्र वा प्रशस्त वा जलो ज्ञाव पण न ज्ञाव्यो आ मनुष्य जवने विषे।
शुभ्रो न ज्ञावोप्यजवज्ञवेऽस्मिन् ।

हे प्रज्ञु हुं ज्ञम्यो अहो वा खेदे फोगटज संसार चक्रमां ॥४॥

विज्ञो मया ज्ञांतमहो मुधैव ॥ ४ ॥

क्रोधरूप अग्रिए करी हुं बढ्यो वली मुजने रुश्यो ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो ।

डुष्ट वा जयंकर लोत्र नामा मोहोटा सर्पे ॥

डुष्टेन लोत्राख्यमहोरगेण ॥

वली मुजने गढ्यो अजिमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी ।

ग्रस्तोऽजिमानाजगरेण माया

जालमां हुं बंधायो तुं एहवो केम करी तमने जजुं एटले कषाय
सहितपणे जजेतुं काम नाव्युं ॥ ५ ॥

जालेन बद्धोऽस्मि कथं जजे त्वां ॥ ५ ॥

वली केहेडे न करयुं में परलोके सुखदायक कार्य वली इहनो अर्थ
कृतं मयामुत्र हितं न चेह । [आवते पदे केहेडे ।

हे लोकेश लोक ! जे ठकायजीव तेहना रक्त माटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थयुं माटे ॥

लोकेऽपि लोकेश सुखं न मेऽज्ञूत् ॥

मुज सरीखानो जन्म वा जव केवलज ।

अस्मादृशां केवलमेव जन्म ।

हे जिनेश थयो जव पूरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जडे जवपूरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेडेके हे मनोज्ञवृत्त ! हुं एम मानुतुं वा जाणुतुं जे कारण माटे
मन्ये मनो यन्न मनोज्ञवृत्त । [चित्तज ते न

तमारा मुखरूप चंड्र अमृत रूप कीरण पामे थके ॥

त्वदास्यपीयूषमयूखलाज्जात् ॥

ग्रहण करतुं एवुं माहानंद रसने माटे कठोर ठे ।

इतं महानंदरसं कठोर-

हे देव माहरा सरीखा मनुषनुं मन पधरथी पण ॥७॥

मस्मादृशां देव तदश्मतोऽपि ॥ ७ ॥ ✓

तमाराथकी घणुं दुःखे पामवा योग्य ते आ वेगे हुं पान्यो शुं ते केहेणे
त्वतः सुदुःप्राप्यमिदं मयाप्तं ।

रत्नत्रय जे ज्ञान दर्शन चारीत्र ए त्रण रत्नघणां जव ज्ञमण करतेथके॥
रत्नत्रयं जूरि जव ज्ञमेण ॥

ते रत्नत्रय प्रमादरूप निज्ञाना वशथकी थेले वा फोगट गमाव्यां एटले
प्रमादनिज्ञावशतो गतं तत् । [जन्म प्रमादे गमाव्यो ।

माटे माहारीज जुल तो हवे कोना आगल हे नायक हुं पोकार करूं८
कस्याग्रतो नायक पूत्करोमि ॥ ८ ॥

वैराग्यरंग लोकने ठगवाने अर्थे थयो ।

वैराग्यरंगो परवंचनाय ।

धर्मनो उपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जनरंजनाय ॥

वली विद्याजणयो ते वादकरवा अर्थे मुजने थइ एटले आत्महेते न थइ
वादाय विद्याध्ययनं च मेऽज्ञूत् ।

हे ईश वा हे स्वामी माहारुं कृत्य हास्यकारक केटलुं कहुं एटले में घणुं
कियद्ब्रुवे हास्यकरं स्वमीश ॥ ९ ॥ [अयुक्त करयुं ॥९॥

परना अपवाद वा अठतादोषादि बोलवे करी मुख दुःषण सहित करयुं
परापवादेन मुखं सदोषं ।

नेत्र जे आंख्यो परनारीनां रूप आदे माठी बुढीथी जोवेकरी सदोष
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षणोऽन ॥ [करी ॥

चीत वा मन परने अपाय जे कष्ट थवानुं चीतववे करी सदोष करयुं

चैतःपरापायविचिंतनेन ।

हे प्रभु एहवां कर्म कखां माटे माहारी आगल शी गती थो?०
कृतं जविष्यामि कथं विज्ञोहं ॥ १० ॥

वीमंब्यु वीगोव्यु जे कंदर्परूपि खानकमनी वेदनानी ।

विमंबितं यत्स्मरघस्मरार्ति-

दशाना वशथी शब्दादिक वीषयमां अंधपणे थयो
एटले वीषयवशथी विवेकहीण थयो तेथी माहारुं ॥

दशावशात्स्वं विषयांधलेन ॥

प्रकाश्युं प्रगट कर्युं कहुं ते तमारा आगल वा समीप चरीत्र लज्या
प्रकाशितं तद्भवतो द्वियैव । [ये करीनेज ।

हे सर्वज्ञ सघलुं आपणी मेले नीश्वे जाणोठो एटले
मारुं चरीत्र केटलुं कहुं आप सर्व जाणने ॥ ११ ॥

सर्वज्ञ सर्वं स्वयमेव वेत्सि ॥ ११ ॥

वली में आम कर्युं ते कहेठे अनादर कख्यो अन्यमंत्र जे मारण मोह
न उचाटनादिथी परम इष्टपदवंते उलखाव्यो जे परमेष्टीमंत्र तेदनो।

ध्वस्तोऽन्यमंत्रैः परमेष्टिमंत्रः ।

कुशाख्र जे कामक्रोधादिक दीपावकनां वाक्य ते जणयो सांज्ञड्यां
ने सिद्धांत न जणयो अर्थात् यथार्थ न आदखां आगम वचन ॥

कुशाख्रवाक्यैनिहितागमोक्तिः ॥

करवाने फोगट पापकर्म कुदेव जे रामद्वेष सहीत तेमना संघथी।

कर्तुं वृथा कर्म कुदेवसंगात् ।

वांढा करी हे नाथ ए माहारी मतिनो वीज्जम उदय थयो ॥१२॥

अवांढिं हि नाथ मतिज्जमो मे ॥ १२ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ज्वरं ।

ध्याया वा चिंतव्या में मूढबुद्धीये अंतःकरणे वीषे ॥

ध्याता मया मूढधिया हृदंतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार वहयोज स्तन गंजीरनाजी ।

कटाक्षवहोजगंजीरनाजी-

कमर वा केहेरुनो जाग एह संबंधी इत्यादीक स्त्रीयोनां अवयवनां वी
लास मनोहर वा सुंदर देखी चिंतव्यां एटलेतेमां रागी अयो पण आप
कटीतटीयः सुदृशां विलासाः ॥१३॥ [ने न ध्याया ॥१३॥

लोल वा चंचल ईक्षण वा नेत्र ठे जेहनां एहवी स्त्री तेह
नुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणावक्रनिरीक्षणेन ।

जे मनने वीषे रागनो लव एटले मोहना अंशनो रंग बेठो वा ला
यो मानसो रागलवो विलग्नः ॥ [ग्योठे ते ॥

न गयो शुध वा पवित्र सिद्धांतरूप समुद्धने वीषे ।

न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये ।

हे संसारतारक धोयुं मन तो पण ते रंग न गयो तेहनु शुं कारण ए
टले सिद्धांत वांचे जणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे ॥१४॥

धौतोप्यगात्तारक कारणां किं ॥ १४ ॥

वली रत्नाकरसूरि कहेठे शरीर नथी मनोहर तथा नथी वीनय औदार्या

अंगं न चंगं न गणो गुणानां । [दिक गुणनो समूह।

नथी नीर्मल वा जली कलानो वीलास कोइ पण ॥

न निर्मलः कोऽपि कलाविलासः ॥

प्रधान वा ज्ञानी कांती तथा प्रच्युता नथी कोइ पण ।

स्फुरत्प्रज्ञा न प्रच्युता च कापि ।

तोहे पण अज्ञीमान वा गर्वे करीने कदर्थना पाम्यो हुं एटले ते गुण वी
तथाप्यहंकारकदर्थितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्वकरथो ॥१५॥

आयु गलेढे वा जायढे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती ।

आयुर्गलत्याशु न पापबुद्धिः ।

गइ वय बाल आदे पण वीषयनी वांढा गइ नही ॥

गतं वयो नो विषयान्जिह्वापः ॥

वली प्रयत्न वा उद्यम कख्यो उषध करी देह पुष्टहेते
पण आत्माने धर्मने वीषे पुष्ट करवा यत्न कख्यो नही ।

यत्नश्च त्रैषज्यविधौ न धर्मे ।

हे स्वामी मोहोटा मोह वीटंब्यो वा पीरुथो मुजने ॥१६॥

स्वामिन्महामोहविमंबना मे ॥ १६ ॥

नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत

नथी तथा ज्ञव वा अवतार नथी पाप वा डुरीत ।

नात्मा न पुण्यं न ज्ञवो न पापं ।

हुं जे तेणे नास्तिकादिक दुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुक वाणी

मया विटानां कटुगीरपीयं ॥ [पीधी ॥

धारण करी कानने वीषे केवलज्ञानरूप ज्ञास्कर वा सुर्य तमे ।

आधारि कर्णौ त्वयि केवलार्के ।

हे देव अति प्रगटपणे वर्त्तते ठते पण धीक्कार हो मुजने

एटले आप ज्ञानी ठते माठाना वचनमा राख्यो ॥ १७ ॥

परिस्फुटे सत्यपि देव धिग्मा ॥ १७ ॥

वली हुं केहवो हुं ते केहेढे अरीहंतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।

न पाढ्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाढ्यो ॥
न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे थके पण आ मनुष जन्म सघलो ने ।
लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।

कर्युं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करे तेम मारो जव वृथा
कृतं मयारण्य विलापतुल्यं ॥ १८ ॥ [कर्यो ॥ १९॥
करी में असत्य वा खोटाने वीषे पण कामधेनुनी इच्छा ।

चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनुः ।

वली कल्पद्रुम वा कल्पवृक्षनी इच्छा करी चिंतामणि रत्ननी
इच्छा करी एटले वीनाशी वस्तुनी वंछा करी पीना पामुं हुं ॥
कल्पद्रुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मने वीषे लीन
थयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखनो देनार निश्चे ।
न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।

हे जिनेश्वर माहारो जुवो मूढ वा मूर्ख ज्ञाव वा उपयोग अर्थात् हुं मूढ
जिनेश मे पश्य विमूढज्ञावं ॥१९॥ [शीरोमणि ॥१९॥

वली हुं केहवो मूढ हुं ते केहेढे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चित्तवी पण रोगरूपी लोहखीलो दूर करवो विचाख्यो नही ।

सद्भोगलीला न च रोगकीला ।

धननो आगम जे आववापणुं चिंतव्युं यतः ॥गाथा॥ अहं कल्लं
परं परारि । पुरिसा चिंतंति अहं संपतिं ॥ अंजलिगयं व तोयं ।
गलतमाळ न पिच्छंति ॥१॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समय अवी

ची मरणे आयुधन खुटेडे ते वीषे वीचार कखो नही वली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीत्तमां चिंतवी पण ते संयोगथी नरकरूप
काराग्रह वा बंधीखानुं पांमीस ते मनमां न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चित्तव्युं नीरंतर अधम देवो हुं तेणे ॥ १० ॥

विचिंति नित्यं मयकाधमेन ॥ १० ॥

रह्यो नही जली व्रतीये वारुमेआचारे एटले उत्तम साधुव्रती हृदयमां
स्थितं न साधो हृदी साधुवृत्तात् । [न रही वृत्तथी पण ।
परने उपगार करवे करी न पेदाशकखो वा न अज्यो यश वली ॥

परोपकारान्न यशोऽर्जितं च ॥

नथी करयुंकरवा योग्य कार्य तीर्थजे जिनघरादिकनुं उरवादिक् ।
कृतं न तीर्थोद्धरणादि कृत्यं ।

मे वृथा वा फोगट हाखो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा जव ॥ ११ ॥

मया मुद्गा हारितमेव जन्म ॥ ११ ॥

वैराग्य वा संसार जोगादीकथी वीरक्तजाव तेहमां रंग गुरुनां कद्यां उ
वैराग्यरंगो न गुरुदितेषु । [पदेशवचनथी न करयो

वली डुष्ट जीवोनां माठां वचनने वीषे उपशम वा शांतिन आणी अ
न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ [थार्त् क्रोधादोक कख्या ॥

हे देव न थयो मुजने अध्यात्मलेश जे सम्यक् जणवुं जणाववुं धर्मानु
नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । [ष्ठान करणादिक कोइ ॥

माहारा आत्माने केम करी ताहं जवसमुझना दुःखथी एटले ते दुःख
थी तरबुंतो पुर्वोक्त सुकतोथी थाय तेतो न सेव्यां माटे न तरायज ११

तीर्थैः कथंकारमयं जवाब्धिः ॥ २२ ॥

गयाज्जवमां सुकृतमै न करयुं संका शायी जाण्युं उत्तर तथावीध सुख
पूर्व जवेऽकारि मया न पुण्यं । [ना अज्ञावथी॥

आवताज्जवमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जे कारण माटे हुं एहवा प्रकारनो ते कारण माटे माहारे नष्ट थया शुं
यदीदृशोऽहं मम तेन नष्टा । [ते आवता पदमां केहेठे ।

हे त्रीजोवन ठाकोर जूत वागयोकाल जविष्य वा आवतोकालवर्त
मानकाल ए त्रणे जन्म पुन्य सुकृत न करवाथी माटे केम तरीश

जूतोद्भवद्वाविज्जव त्रयीशः ॥ २३ ॥ इति ॥२३॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हुं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाज्जुक ।

हे पूज्जतमारा आगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारुं चरीत्र एटले
पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीयं ॥ तमारा आगल मारुं चरीत्र

कहुं हुं जे कारण माटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेहना ।

जट्पामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा त्रीजुवन लक्षण कथक ठो माटे तमारा वीषये आ
ठेकाणे ए माहारुं चरीत्र मारे केहेवुं कोणमात्र ठे ॥२४॥

निरूपकस्त्वं कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

इवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेठे हे दीनोद्धार धुरंधर
दीनदयामणा जीवोने उद्धार करवामां आगेवान तमारा वीना
कोइ नथी ने माहारा विना कृपानुं बीजुं ।

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा-
पात्र नथी आलोकमां हे जिनेश्वर तथापि वा तोहे पण ते

लक्ष्मीने हुं जाचतो वा मागतो नथी ॥

पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥

शुं हे अरिहंत एक एज आश्रयकारी जलुं बोधी वा समकीत
रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षसुखनुं मुल हेतु ।

किंत्वर्हन्निदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकधाम मंगलीक कारक
प्रार्थना करुनुं इहां स्तोत्र करताये आपणुं नाम रत्नाकरसूरि पण
जणाव्युं ॥ २५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्करं प्रार्थये ॥ २५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलकं लिख्यते ॥

लौकिक मिथ्यात्व; श्लोकोत्तर ते बे जेदना देवगत मिथ्यात्व;
मिथ्यात्व अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्र
त्येकना बे आन्तर्य जेद बे

लोइअ; लोउत्तरियं । देवगयं; गुरुगयं च उन्नयंपि॥

लौकिक मिथ्यात्वना देवगत मिथ्यात्व, आ प्रकारे अनुक्रमे सूत्रधी
अने गुरुगत मिण लोकोत्तर मिथ्यात्वना जाणी लेवा ॥

देवगतमिथ्यात्व अने गुरुगत मिण ।

पत्तेयं नायध्वं ।

ऊह कमं सुत्तज एवं ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कहेवे कृष्ण मंदीर वा देहराने विषे गमण
महादेव ब्रह्मादिक तेना । तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर बंजार्शणां । गमणां जुवणोसु पूअ नमणार्श॥

तजजे हे सम्यक्त दृष्टि वा तज तेमनुं बोल्थुं ते पण वर्जजे

बुं सम्यक्त दृष्टि जे तेने ।

नीभे १ ॥ १ ॥

वज्रिके समदिठी । तउत्तमेअंपि निठयनं ॥ २ ॥

मंगलिक अर्थे नाम ग्रहण करवुं । विनायक जे गणेशनुं काम प्रारंजे १

मंगल नाम गहाणं । विणाय गाईण कळ पारंजे ॥

शसि वा चन्डमा रोहीणी तेनां गणेश बेसारवा विवाहमांध
गीत गावां ३ ।

ससि रोहिणी गेअ्राई । विणायग ववाणं च विवाहे ॥ ३ ॥

ठठी पूजन ५ मांछ स्थापवी ६ । बीजनो चन्ड देखी दोरो वा
दशी नांखवी ७ ॥

ठठी पुअण माणठविणं । बीयाइं चंद दसियं च ॥

डुर्गादि देवीनी पूजा । तोतला देवीनी पूजा ८ ग्रह महिमा पू
जा शान्ति करावे वली ९ ॥

डुर्गाईणो वाईया । तोतलाया गहाय महिमं च ॥ ४ ॥

चैत्र मासनी आठम १० महा मा सूर्य रथ नीकलेवे ११ सूर्य ग्र
सनी नवमी ११ । हणादिक १३ ॥

चित्तठमि माहनवमी । रविरहनिरकमाण सुरगहणाई ॥

होलीने प्रदिकणानुं देवुं । पूर्वजने पीरु मूकवा १४ आवर वा
शनिश्वरनी पूजा १५ ॥

होलीय पयाहिणं । पीरु पामण थावरे पूआ ॥ ५ ॥

झे आठम १६ संक्रान्ति १७ रेवंत पूजा तथा मार्ग वा पंथ वा
रस्ताना देवनी पूजा १८

दूवू ठंमि संकति । पूजा रेवंत पंथ देवाण ॥

झिब रात्रि १९ वड बारसी २० । क्षेत्रे साथे रतु आदे पुजणुं २१ ॥

सिवरति वड बारसी । खित्ते सीआइ अचणयं ॥ ६ ॥

देवकी सातमी १२ नाग । पांचम १३ सरावलां माइनां १४ ॥

देवय सत्तमि नाग्गाण । पंचमी मध्वगाइ माऊण ॥

रवीवार सोमवारने विषे तप १५ । कुट्टि एटले मिच्याट्टि
गोत्र सूरनी पूजा २६ ॥

रवि ससिवारेसु तवो । कुदिठि गुत्ताइं सुरपूत्र्या ॥३॥

नोरतां एटले आसो शुदि तथा बुधाष्टमि एटले अझीहोम १०
चैत्र शुदि १ श्री नवरात्रिने विषे
तप पूजनादि १७ ।

नवरत्ताइंसुतत् पूत्र्य माई । बुहाअठमिगिहोमं च ॥

सोनीणी, सूपीणी, रंगीणी पूजा १८ घतनुं दान कांबजनां दान
न माघ मासे ब्राह्मणने ३०

सुत्रिणिरूपिणिरंगिणि । पूत्र्याधय कंबलो माहे ॥४॥

काजल त्रीजे हींचवुं तीजनुं । दाननुं दान देवुं ३१ मुआने
जलांजली देवी ३२

कऊळ तईआ तिल । दऊदाणं मय जलांजली दाणं ॥

श्रावण चंदण ठठ ३३ । गायना पूजादिकनुं ठेदवुं कर ठेववुं ३०

सावण चंदण ठठिं । गो पूजाइसु करस्सहेठ ॥५॥

सूर्यनी ठठ ३५ वली गौरी जक्त ३६ । सोक्य प्रतिमा पितर प्रतिमा

अकठठी गोरी जक्त च । सवत्ति पियर पम्माउ ॥

उत्तरायणने दिन दानादि ३० मंगलगत् सरावलां गोबर वा ठ

चुतने शरावलां ३७ । एणुं पुतवुं त्रीजे ४० ॥

उत्तरयाण जूआण । मध्वग गोमय तइया ॥६॥

देवशायनी एकादशी अषारु आंबली एकादसी कृष्ण पांरुवनी
शु. ११ कार्तिक शुदी ११ देव वली ॥

उभी एकादसी ।

देवस्स सुअण उठावणं । आमलीकण पंम्वाणं च॥

इगीयारसी तपादिक ४१ । परतीर्थे जावुं कृण करिवुं ४२ ॥

इकारसी तवाई । परतिव्व गमाण खण करणं ॥११॥

श्राद्ध करे मासिसो करे ष पर्वदान पाणी पावुं ४४ ॥

मासिकादिक करे- ४३ ।

सद्ध मासिअ उम्मासियाई । पव्वदाण कन्नहल्लति ॥

तीर्थ अथविलोविठ ४६ घना लहाणुं देवुं पण मिच्छयात्वीने घेर. ४७
पाणी दान ४७ ।

हन जल घन दाण । लोहणयदाणं विय मिन्नादिठीणं १२

कुमारिकादि जमारुवी ४९ । धर्मजणी वावरी चेत्रमासनी उजाणी

कौमारि आइ जत्तं । धम्मन्तं ववरीउ चित्तंमि ॥

असंजमीनी आणाय । अकय त्रतिया एटले वैशाक शुदी ३ जे

अकतो पालवो. ५१ ॥

असंजयाणो आणा । अखयतईआ अकतणायं ॥१३॥

सांनो विवाह करवो अमांवास्याए साप्रवानुं दान अमा

जेठ मासनी । वास्याए जमाइने ५६ विशेषधी ॥

संमविवाहो जिठिणि । अमावासाए विसेसउ ॥

जोजनादिक ५५ कुआ आदि षो गोचर मूकवुं ५७ पितरने हं

दाववुं धमार्थे ५६ । तकारे ५७ गा. १४ ।

जूजं कुवाइ खणण । गोअरस हिंमाण पियर हंताई १४

कागना बीलामां इत्यादिने पीरु वृहरोपण ६७ पवित्राइ माटे

मूकवा ५९ । लीपवुं ६१ ॥

वायसविमाल माइपिंमे । तरुरोवणं पवित्तपउ ॥

ताला चरनी कथा सांजलवी६२ । गोधन पूजा ६३ इन्द्रजावनुं
देखवुं ६४ ॥

तालापर कहसवणं ॥ गोधणमह ईदजालं च ॥१५॥

धर्म मानी देवता बालबो६५ ना पायक युद्ध धर्म ज्ञाणी जोवुं६७
टक धर्म ज्ञाणी जोवुं ६६ बली ।

धम्मगिदय नट पिण्णच । पायकजुच्च दरसाणयं ॥

एवं अमुना प्रकारेण लोकिक नमनादिक तापसादिकने ६८
गुरुने निश्चे ॥ गा. १६॥

एवं लोअप्रगुरूणावि । नमणांदिअ तावसाईणां ॥१६॥

मूल नहत्रमां असलेष्या नह बालको तेनां मूल विधान क
त्रमां जन्म्यां जे । रवां ब्राह्मणादिकने घेर तेरुवा
इवनादिक कराववुं ॥ ६९ ॥

मूले सोसा जाए । बालेजवणंमि बंजगोहवणं ॥

तेनी कथानुं सांजलवुं ७० तेने ग्रह गमन ७१ ज्ञोजनादिक
दान देवुं ७१ । कराववुं ७३ ॥

तकह सवणं दाणां । गिहिगमणे ज्ञोयणोइय ॥१७॥

एम लोकिकमिथ्यात्व एटले उपर ते वे जेदे देव संबंधी गुरु सं
जे बोल कह्या ते धर्म जाणी करे बंधी निश्चे परिहरवुं ॥
तो मिथ्यात्व कहीए ।

एवं लोईय मिहं । देवगयं गुरूगयंतु परिहरियं ॥

लोकोत्तर पण वर्जवुं ते कहेठे । परदर्शनीए ग्रहण कर्या जे जिन
बिंब गाथा १८ ॥

लोउत्तरे विवज्जइं । परतिहं संगहियबिंबे ॥१८॥

अयां जिन मंदीर वा देसत्तरमां रात्रिए पेतवुं अबला ते स्त्री

पया स्या ।

महात्माने ।

जन्तु जिणमंदिरंमिवि । निसप्पवेसो अबलसमणाणां ॥

तेहनं वसवुं, नंदीनुं कराववुं, नाहण करावे, नाटक करावे,
बलिनं देवुं ॥ प्रतिष्ठानुं कराववुं ॥

वासोअनंदि बलिदाण । नाहणनट्ट पयट्टाय ॥१९॥

तंबोलादिकनुं आस्वादवुं वा खावुं पाणीनी क्रीडा, हींचोलादिक
ते आशातनाओ । क्रीडा ॥

तंबोलाई आसायणाज । जलकेलि देवपंदोलं ॥

लोकिक देवग्रहने विषे । वर्तवुं असमंजसपणे एम एटले
अविनयनुं करवुं ॥

लोईय देवगिहेसुव । वट्टं असमंजसं एवं ॥२०॥

तेमां पण सम्यक्कड्ढि आशातना । न करे सादरपणे सम्यक्क रा
खवा तत्पर ॥

तस्सवि सम्मदिठी । न सायरं सम्मरस्काण पराणां ॥

उसुत्रजे सुशास्य विपरितपणा । कड्डये नदि सर्वधापणे जवाने ॥
ने वर्जनारणे ।

उस्सुत्त वड्डगाणां । कप्पइं सवसाणानोगमणां ॥२१॥

जे लोकोत्तर लिंगा एटले जिन लिंगी हीणाचारी वेष पेहेरी
मुनिना वेष रूप लिंगना धारण सचीत फुल तंबोल ॥
हार जे ।

जो लोकोत्तम लिंगा । लिंगिअ देहावि पुप्फ तंबोलं ॥

तथा आधा कर्मी सर्व । काचां पाणी फल नीश्वे सचित ए
सर्वना जोगी ॥

आहाकम्मं सधं । जलं फलं चैव सचितं ॥२२॥

जोगवे स्त्री प्रसंग ।

व्यापार करे ग्रन्थ संग्रह करे विच्युषा
वा शरीर शोभा करे ॥

चुञ्जति स्त्री पसंगं ।

ववहारं गंथसंगहं चूसं ॥

एकाकीत्वपणे जावुं ।

स्वगंदे एटले आप इगाए चाले चेष्टा
करे वा चेष्टा वचन करे ॥

एगागित्तज गमणं ।

सहृद चेठिय वयण ॥ १३ ॥

चैतने मेरे वसवुं ।

वस्तीने विषे पण नित्येरेहवुं एटले देव
मंदीरनी हृदमां नित्य रहे तो आशातना ॥

चेइयं मढाइ वासं ।

वसहीसु वि निच्चमेव संठाणं ॥

गीत नदी चारित्रियाने । पूजाववुं पण सोनाने फुले करीने ॥

गेयं नेअं चरण्णाणं । अच्चावण मवि कणायकुसुमोहिं १४

त्रिविधे त्रिविधे एटले मन वचन जे वज्युं डुरे ॥

कायाए करवुं, कराववुं, अनुमोदवुं

मिथ्यात्व प्रत्ये ।

तिविहं त्रिविहेणमिहृत्तं । जेहिंति वजियं दूरं ॥

निश्वे श्रावक जे तेणे ।

ते मिथ्यात्वने जाणी वा अजाणी
माठा कृत्य करे ते अनेरा नाम श्रा
वक निश्वे गाथा १५ ॥

निच्चयत्त ते सत्ता ।

अन्नेउण नामउचेव ॥ १५ ॥

एम जिनवरना वचनना अ
नुमत अनुसारे ।

एम जे पाले जे सम्यक्त एटले
यथार्थ प्रतिते ॥

जिणवय मयाणु सारं ।

एयं पालंति जेउ संमतं ॥

ते प्राणी शिघ्र वा तरत घोडा

पामे निश्वे वा अचल जे मोह

कायमां विघ्न जे अंतराय वा कल्याण सुख प्रत्ये ॥
रहितपणे ।

ते सिध्यं निविध्यं । पावन्ति ध्रुवं सिवं सुहयं ॥१६॥

ए रीते मिथ्यात्वकुलक टवार्थ पुरो ग्रयो.

॥ इति मिथ्यात्वकुलकंसमाप्तं ॥

॥ अथ आत्मकुलकं लिख्यते ॥

धर्मनी प्रज्ञा वा कांति तेणे करी जिनेश्वर प्रत्ये प्रणमीने वली
रमणिक वा मनोहर एहवा जे । जिनेश्वर केहेवा ठे ? इंद्रादिक
ने नमवा योग्य ठे जे तेमने ॥

धम्म प्पह रमजि जे । पणामितु जिणे महिंद नमणिज्जे ॥

आत्माने अवबोध वा ज्ञाननी कहीश, ते कहेवुं ठे ? संसारत्र
प्राप्तिनुं करनार एवं कुलक । मणनां जे दुःख तेने नाश कर
नारुं ठे ॥ १ ॥

अप्पा वबोह कुलयं । वुठं जवडुस्क कय पलयं ॥१॥

आत्मानो अवगम जे बोध ज आपेज आपने गुणे करी शुं घ
णाय । णुं कहे ठे ॥

अत्ता वगमो तज्जई । सयमेव गुणोहिं किं बहु जणसि ॥

जेम सूर्यनो उदय जाणिये । प्रज्ञाजे कान्ति देखी करी ते विना
सोगमे सम करी कहिए न जणाय ॥

सूर दउ लखिज्जई । पहाइनउ सवह निवहेण ॥१॥

दमवुं ते पंच इन्दिनुं शमते संवेग ते मोहसुखनो अजिजा
उपशमजे कषायनुं, सत्तते श ष, विवेक ते जेदज्ञान, तिव्र नि
मताने मध्यस्थपणुं मैत्री ते वेद ते संसार दुःखनो आकरो
परने हितनुं चिंतववुं । जय ॥

दम सम सत्तम मिति । संवेञ्चो विवेय तिष्ठनिष्ठेया ॥

ए गुप्त लक्षणा जे आत्मा । अवबोधरूप बीजना अंकुर जाणवा ॥

एए पगूढ अप्पा । वबोह बीयस्स अंकुरा ॥३॥

जे जीव जाणे ठे आत्माने ते जीव अल्प जे संसारनां सुखनो
पुजल थकी जिनपणे । जोग संयोगनो न होय अजिलाषी ॥

जो जाणइ अप्पाणं । अप्पाणं सो सुहाणं नहु कामी

जेम पामीने कल्पवृक्ष जे बाकी वृक्षोने शुं प्रार्थे, वांढवे: एटले
मन इच्छित आपे । कल्पवृक्ष समान आत्मबोध आगल

पुजल बीजावृक्ष समान ठे ॥

पत्तंमि कप्परूखे । रूखे किं पञ्चणा असणे ॥४॥

जे पोताना आत्मज्ञानने विषे ते नरकादिक दुःखने कोइ जवा
कुशल ठे । न्तरे न पाम्या ॥

निअवित्राणे निरया । निरयाइ डुहं लहंति न कयावि

जे मनुष्य आत्मबोध मार्गे ला ते मनुष्य संसार त्रमण कुवा
ग्यो होय । मां केम पदे ॥

जोहोइ मगग लग्गो । कह सो निवमेइ कूवंमि ॥५॥

इबे जेणे आत्मा नथी जाण्यो तेने क ते प्राणीने आतुरतानुं का
हे ठे:—ते जीवने मोह वा अणिमादिक रण घनादिक संपदा पर
आठ प्रकारनी सिद्धि वेगली ठे । नी देखीने ॥

तेसिं दूरेसिद्धी । सिद्धी रणरणाय कारणं तेसिं ॥

ते जीवने आशा पुरी आय जे जीवे पोतानो आत्मा नथी
नहिं । जाण्यो तेने ॥

तेसिं मपुत्रा आसा । जेसिं अप्पा न वित्राठ ॥६॥

त्यां सुधी संसाररूप समुद्र दुः त्यां सुधी जीताय नहि एवो वा

खे तरी झके ।

जोरावर मोटो मोडरूप राजा ॥

ता दुत्तारो जवजलहो । ता दुजेठ महालठ मोहो ॥

त्यां सुधी अति विषम वा ज्यां सुधी आपणा आत्मानो अवबोध
आकरो लोच । वा आत्म प्रकाश ज्ञान अयुं नधी ॥

ता अइ विसमो लोहो । जाजाठ नो निठबोहो ॥१॥

इवे कंडे (कामदेवे) जेने विटं हाय ? हाय ? जेम कोइ अना
बणा करी ते कहे ठे; -कंडे देवता धनी पेठे बाधित वा पीरित ॥

जे वैमानिक, असुर जे चुवन
पति आदेना नाथ जे इन्ड ।

जेण सुरअसुर नाहा । हाहा आणाहुव बाहिआ सोधि ॥

अध्यात्म ध्यान आत्म प्रकाश परे पतंगियानी पेरे ते काम ॥
रूप अग्निने विषे ।

अज्ञप्पजाण जलणो । इए पयंगुत्तणं कामो ॥८॥

जे मन बांध्युं पण न रहे । वार्या ठतां पण सघली चारे दि
ज्ञानमां प्रसरे ॥

जं बध्दं पिनचित्ठं । वारिज्जंतं विसद्वइ असेसा ॥

अध्यात्म ध्यानने बले ते चंचल चित्त जे मन ते पोतानी मेले
चित्त पण निश्चे । स्थिर आय ॥

जाण बलेणं तंपिहु । सयमेव विल्लिज्जइ चित्तं ॥९॥

बाह्य व्याधि ताव कोरु इत्या नाना प्रकारनी व्याधि न वे ते
दिक; अंतरंग व्याधि क्रोध, लो जीवने दुःख प्रत्ये ॥

जादिक जेदे करी ।

बाहि रंतरंग जेया । विविहवाही नहिंति तस्सडुहं ॥

जला गुरुना मुखवचनना शुज ध्यान आत्म स्वरूप ते रूपरसा

उपदेश थकी जे जीव । यन जे परम उषध पाम्युं ठे तेने ॥

गुरुवयणाउजेणां । सुहजाणा रसायाणां पत्ता ॥१०॥

जे जीव पोताना आत्मानुं स्वरूप ते जीवने कोइ पीना करी
चिंतववा सावधान वा तत्पर ठे । शके नही; अथवा कोइ पूर्व
कर्म उदयथी पीना पामे ॥

जिअमप्य चिंतणापरं । न कोई पीमेई अहवा पीमेई

तो पण ते आत्मज्ञानी जीवने रण वा कर्म रूप देणा थकी
दुःख नथी, केमके ते माठां क मूकाबुं माने ठे ॥
म जोगवी ।

ता तस्स नद्धि दुस्कं । रिण मुस्कं मन्नमाणस्स ॥११॥

दुःख जे जन्म जग मरण रोग ते रागद्वेषथी चित्तने विषे चला
शोकादिकनी खाण तो निश्चे रा चल जे अस्थिरपणुं इष्टानिष्टमां
ग द्वेष बेज ठे । होय ॥

दुस्काणा षाणीखलु रागदोसो । तेजंति चित्तंमि चलाचलंमि

अध्यात्मस्वरूप समजवाथी वा ते परदृष्टान्त कहे ठे;—जेम च
तेना योगथी ते चंचल चित्तप पल अने मदोन्मत्त हाथी बांध
णानो त्याग करिए एटले चित्त वाने थांजले बांधवाथी ठेकाणे
स्थिर थाय । रहे ठे तेम मन पण आत्मध्या
न रूप थांजले बांधवाथी स्थि
र रहे ठे ॥

अप्पजोगेण चएइ चित्तं । चलेत्तमालाणिअ कुंजरुबंधं १२

ए आत्मा संजावे वर्ततो मित्र माटे एज आत्मा स्वर्गनां सुख
आय, रामद्वेषे करी आत्मा अ नो देनारथाय अने एज आत्मा
मित्र वा शत्रु आय अने नरका नरकादि दुःखतो देनार थाया ॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्तं ।

एसो सग्गो तहेव नरुत्तञ्च ॥

एज आत्मा राजपदने देनार
तथा रांक पण थाय ।

एटलां केम अथवा क्यारे थाय के
जो ए आत्मा समो चाले तो जला
नो देनार अथवा ए आत्मा रूठघो
मागं फलनो देनार थाय ।

एसो राया रंको ।

अप्पातुठो अतुठो वा ॥१३॥

देवतानी किंवा नर मान
वनी रिद्धि वा संपति पाम्यो।

आ जीवे विषय जे पांच इन्डिजन्य हा
ब्दादिक पांच त्रेवीस पण सदैव जवमां
जमतां अतृप्तपणे सेव्या ॥

लघ्नासुरनर रिद्धी ।

विसया वि सयानिसेवित्रा णेण ॥

वलि संतोष विना जीवे ।

शुं इन्डि विषय सेवे कोइ जवे
कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट
ले संतोष थयो? अर्थात् न थयो ॥

पुण संतोसेणविणा ।

किं कत्तवि निवुइ जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पातेज नीश्चे
निपजाव्यां वा कीधां ।

शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब; तथा
माता पितादिकना नेहे करीने तुं
कर्म आवराणो ॥

जीवसयंचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणीकुटंब नेहेणं

ते उपर दृष्टान्त कहे ठे:-जेम पोताना तेजे करीने सहित ठे
मेधे करीने दिवसनो स्वामी सूर्य। तो पण (ढंकाय ठे) ॥

मेहेणवि दिणनाहो ।

ठाइऊसिं तेअवंतोवि ॥१५॥

ज्वर, दाघ, कुष्टादिक रोग तथा कर्म
श्लेग, व्याघ्र, सर्पादिक तथा लोचन, अ

हे आत्मा! अवगुणना क
रनार ए जे तारा वैरी ॥

११९

मि इत्यादि शरीरना व्याधि; तेने स्वा
धिन वशवर्तिउ तेणे।

जं वाहिवाल्ल वेसानराण । तुहवेरीआण साहीणं ॥
शरीरने विषे ममत्व एटले माहं ते करतो थको हे जीव ? शुं
एवं जे ज्ञान । ६२३; किंवा शुं पामीश
अर्थात् कांइ नहि ॥

देहेतद्ध ममतं । जिअकुणमाणोवि किं लहसि ॥१६॥
सारां प्रधान ज्ञोजन; रसोइ इ शृंगार आत्तरणादिके (शरीरने)
त्यादि तशा गंगोदकादि सारां शोभाव्युं; चंदनादिक विलेपन क
जले स्नान कर्युं । र्युं, साचवीने साहं पुष्ट कर्युं ॥

वरजत्त पाणन्हाणाय । सिंगार विलेवणेहिं पुठोवि ॥
ते निज एटले आपणे प्रजु वा शुनक जे कुतरु; तेना संरखुं
स्वामी जे जीव तेने विठवे ए पण ए शरीर नहि ॥
टले जीव रहित थवे करी ।

निअ पहणो विहन्मतो । सुणहेणवि न सरिसोदेहो
हे जीव ! तने सीत तपादिक अनेक कष्ट जे धन धान्यादिक उपजा
घणांक हुवां घणीवार ते जोगवीने । व्युं वा पैदा कर्युं ॥

कठाइ कमुअ बहुआ । जं धण मावज्जिअं तएजीव १७
ते तनेज कष्ट दशने । ते धन धान्यादिक, अंत्ये पुन्याइ परवार्ये बीजे
ग्रहण कर्युं एटले स्वजनादिक राजा प्रमुखे ॥

कठं तुज्ज दासं । तं अंत्ये गहिअमन्नेहिं ॥१७॥
जेम, जेम अज्ञानपणाने धन जे सोनुं रूपुं धान्य-कोठारादिक
वश अशने ॥ जे परिग्रह; तेने विषे जे ममता वा
माहं, माहं जे घणुं करे ठे ॥

जहजह अत्राण वसा । धणधन्न परिगहं बहुं कुणसि ॥

तेम, तेम हे जीव ! तुं हलवो एम जवे जवे संसाररूप समुद्र
 ठे तो पण कर्म जारे जारे अइ मां (सुबीश) तेनुं दृष्टान्त कहे
 ने सुबीश । ठे:—जेम अतिशो जार जरवा
 श्री नावनी सुवे तेम ॥

तहतह लहु निमज्जसि । जवेजवे जारिअ तरिवा ॥१९॥
 जेखी शमणामापण दीठी होयतो । देह धारण करनार प्राणीटना
 देहनुं सर्वस्य-वीर्य हरी ले ।

जा सुविणे विहु दिठी । हरेइ देहिण दिह सव्वस्सं ॥
 ते खी मारी वा मरगी सरखीजाणी । तुं तेने ठाम्म्य दुबल उतां पण ब
 ल वने करीनेते आदरीश नहि ॥

सानारी मारी इव । चयसु तुह दुबलत्तेणं ॥२०॥
 तुं चित्तनी वा मननी शुद्धि अ खीना आवजाव देखी तेने विषे
 जिलपे ठे—वांठे ठे अने । तुं राचे ठे; हा !!! ए तारुं आ
 श्रयपणुं—मुढपणुं ।

अहिलससि चित्तसुद्धि रज्जसि महिल्लासु अहह मुढतं ॥
 जेम गलीने विषे मेंलुं अतुं वस्स । ते वस्सनी धोलाइ केटलो काल ठरशे
 नीलीमिल्लीए वत्तंमि । धवल्लिमा किं चिरंठाई ॥२१॥

इवे कुटुंब उपर स्नेह करवो हे जीव ! आ बंधीखानामां ते
 सारो नहि; ते कहे ठे:—मोह ए खेपव्यो वा घाढ्यो ठे ? स्ने
 श्री आ संसाररूप बंधीखाना हरूप बेनी वा अठील वा नीग
 मां डुरित दुःखे बंधाय ठे । ने करीने ॥

मोहेण जव डुरिए । बंधि खित्तोसि नेह निगमें हिं ॥
 ते उपर रखवाल मूक्या ठे ते ए बधा पहारेदार, चोकियाट वा

कहे ठे:—बंधव शब्दवमे माता, रखवाल, ते उपर शो ? राग ध
पिता स्वजनादिकने मशे मूक्याठे रे ठे ॥

बंधव मिसेण मुक्का । पहरीआ तेसु कोराठ ॥२१॥

हवे आत्मिक कुटुंब देखामे ठे: माता रूप, विवेक नामे जे त
धर्म जे वितरागे परूप्यो ते वा त्वार्थनुं चिंतवबुं ते जाई ॥
परूप, करुणा जे दया ते ।

धम्मो जणुठ करुणा । माया जायाविवेग नामेण ॥
हमा जे क्रोधनो त्याग, ते रूप गुण जे ज्ञान दर्शन चारित्रा
प्रिया वा स्त्री ते साथे संपूर्ण विक रूप कुटुंब; ए कुटुंब ता
रम्य । थे प्रीति कर ॥

खंति पिआ सुपुत्रा । गुणो कुटुंब इमं कुणसु ॥२३॥
हे जीव ! अति पाली जे ज्ञानावर्णी स्त्री वा अबला तेणे लो
आदिक ८ वा १५८ प्रकृति रूप । कोदर नगरमांडी बांधी
पोताने वश करीने संसा
रमां जमाव्यो ॥

अइ पालियाइं पगइ । जं जामीउसि बंधेउ ॥
हे जीव ! ठते पुरुषाकारे एटले ठते अबलाथी तुं हारे ठे शुं
बले अबलाए हराव्यो । लजवातो नथी ॥

संतेवि पुरिसकारे । न लज्जसे जीव तेणंपी ॥२४॥
तुं पोतानी मेलेज कर्म करे ठे । ते कर्म वमेज तुं वाह्य ठे ठ
गाय ठे, लुंटाय ठे ॥

सयमेव कुणसि कम्मं । तेणथ वाहिज्जसि तुमंचेवा ॥
हे जीव ! तुं पोतेज पोतानो वैरी ठे । बीजाने वा अन्यने दोष
इम माटे हे ठे ?

रे जीव अप्प वेरिअ। अन्नस्सय देसि किं दोसं॥१५॥

हे आत्मा ! तेवुं अण विमास्युं तेवुं दुर्भ्यान चिंतवे ठे तेथी क
बगर विचार्युं काम करे ठे व रीने व्यसन वा कष्ट मर्णादिक
खी तेवुं सावय वचन बोलेठे । दुःख समुद्धमां पने ठे ॥

तं कुणसि तं च जंपसि । तं चिंतसि जेणवसणोहे॥

ए पोताना घरनुं रहस्य वा बीजाने कहीश नहि (तारोज
गुह्य तेने आलोच-खोढ्य । दोष ठे) ॥

एयं स गिहरहस्सं । न सक्किमो कहिउ मन्नस्स॥१६॥

श्रोत्र, चक्षु, नासिका, रसना, । ते मन रूप युवराजाने मली
स्पर्श ते पांच इन्द्रिउ रूपी तत्पर ने घणुं पाप करे ठे ॥
चोर ठे ।

पंविदिअ परा चोरा । मण जुवरत्तो मिलित्तु पावस्स॥

ते सर्वे आप आपणा स्वार्थ जे तेउ ताहुं मूल धन जे ज्ञान व
शब्दादिक; ते जोगववा रक्त वा र्शनादिक सहज धन ते प्रत्ये
तत्पर ठे । आवरे ठे वा लुंटे ठे ॥

निअनिअअत्तु निरत्ता । मूलत्तिअं तुज्ज लुपंति॥१७॥

हे आत्मा ! तेउ ताहुं राज्य धर्मनां चार अंग जेद पमा
खोवमावे ठे ते कहे ठे:-तेम ने ठे. ते चार अंग कहे ठे:-मनु
णे हणयो वा मार्यो तारो वि ष्य जन्म, श्रुति, श्रद्धा, अने सं
वेक रूप मंत्री स्वर प्रत्ये । यम वीर्य; ए रूप धर्म अंगने वि
षयाथी कर्या ॥

हणिउ विवेकग मंती । त्तिअं चत्तरंग धम्म चक्कंपि ॥

ज्ञानादिक गुण रूप धन लुटथुं । तने पण बांधीने कुगति रूप
कुवामां नाख्यो ॥

मुद्धं नाणाइ धणं । तुमंपि बूढो कु गइ कूवे ॥१८॥

आटलो काल गयो त्यां प्रमादरूप नीझ गली गइ; प्रमादे करी
सुधी तने । ज्ञानरूप चेतन शून्य थयुं वा अवरायुं॥

इतिअ कालं हुंतो । पमाइ निहाइ गली चे अत्रो॥
जो इवमां तुं जाग्यो ठे । गुरुनां वचनथी; तोशुं ते वेदनाउ
नथी जाणतो ? तने वीसरी गइ ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । गुरुवयणा ता नवेएसि॥ १९॥
हे आत्मा ! तुं लोक प्रमाण ठे । वली तुं अनंत ज्ञानमय ठे, वली
अनंत वीर्यमय ठे ॥

लोग पमाणोसि तुमं । नाणमउ णंत दिउसितुमं॥
पोतानी अंतरगत राज स्थिति धर्मध्यान रूप सिंहसन उपर
चिंतव्य । बेसीने ॥

निय रऊठिअं चिंतसु । धम्म इझाणा सणा सीणे॥३०॥
कोप मनरूप युवराजा । तेनो कोण आशरो के ताहं राज ब्रट
करी शके ।

कोवमाणो जुवराया । कोवा रायाइ रऊापझंसो ॥
ए आत्मा ! जो इमणां तुं परमेश्वर प्रदेश शुद्ध आत्मस्वरूप
जाग्यो ठे । चेतनामां निश्चल थइ ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । परमेसर पइस चे अत्रे ॥३१॥
हे आत्मा ! तुं ज्ञानवान ठतां पण हे आत्मा ! तुं प्रभु वा गकुर
जेरु वा मूर्खनी पेठे आचरे ठे । थको ज्यां चोरनी पेठे थयो ठे
नाणमउ वि जमोविव । पुऊव चोरुवजनुजानसि ॥
तेतुं संसार रूपी कुग्रामने विषे वसे ठे तारे पोताने आधिन
शा माटे । शिव वा मोहरूप नगर ठे ते॥

जवडुग्गामे किं तनु । वससि साहिण सिवनपरे ॥३२॥

हवे त्रस गाथानु वने संसाररूप मोटा अपाय जे मरणादिकरूप
गिरी देखामे ठे—ज्यां कषाय श्वापदव्याघ्र चीतला प्रमुख घोर
रूपी चोर वसे ठे । जयंकर सदा वसे ठे ॥

जन्तु कसाय चोरा । महवाया सावया सया घोरा ॥
तथा रोगरूपी दुष्ट सर्प तथा आशा रूपी ज्यां नदी ठे; जेमां
फरे ठे । आपदारूपी घणा तरंग थयां करे ठे ॥

रोगा दुठ चुअ्रंगा । आसा सरीआ घण तरंगा ॥३३॥
तथा काष्ठ सहित चिंता तथा अज्ञानरूप घणुं अंधारु ठे ज्यां स्त्री
रूपी अटवीमार्ग ज्यां ठे । रूपी मोटी गुफा देखीए ठीए ॥

चिंता म्बी स कठा । बहुलतमा सुंदरी दरीदिठा ॥
ज्यां खाणीरूपे चार गति ते पर्वतने शीखर आठ मद जेद
जाणवी । रूप ठे ॥

खाणी गइअ नेआ । सिहराई अठ मय जेआ ॥३४॥
रजनीचर वा राक्षस ते मिण्यात मन डुकुतथी उपन्यो जे मम
रूप राक्षस वसे ठे । त ते रूपिणी ज्यां शिला ठे ॥

रयणिअरोमिन्नतं । मण डुकुमउ सिलाजु ममतं ॥
तेहने जेद्य वा वीदार, हे आत्मा ! ध्यान शुक्लध्यानरूप जे वज्र
जव वा संसाररूप पर्वत प्रत्ये । तेणे ए पर्वत जेद; सहज जे
दाशे पूर्वोक्त सर्व जेदाशे ॥

तंजिदसु जवसेलां जाणासणिणा जिअ्र सहेलां ॥३५॥
जे शास्त्रने विषे आत्मज्ञान ठे; ते जण्ये ते श्रुत ज्ञानपण जा
सांजले आत्म स्वरूप उलखाय ॥ एवुं सिद्ध सुखनुं दे
नार ते ठे ॥

जन्तु ङि आय नाणां । नाणांपि वियाणां सिद्ध सुहयं तं

ते आत्मज्ञान बिना जे शेष ज्ञ ते अज्ञान; मात्र जिविका जे पे
षवादि क सर्व, बहु उतां पण अ ट नराइ तेने माटे अयुं; एम तुं
हितनुं करनार ठे ॥ जाण ॥

सेसं बहुपी अहियं । जाणसु आजिविआ मित्तं ३६
जेम, जेम अतिशे बहु तेम, तेम गर्वे करीने चित्त-मन
नणयो । पुरायुं ।

सुबहुं अहिअं जह जह । तहतह गवेण पूरिअं चित्तं ॥
हैआने विषे आत्मज्ञान जेम रसायनादिक थकी उठेला व्याधि
रहितने । वाला ते जीवने जाणवो ॥

हिअ अप्प बोह रहीअस्स । उसहाउ उठिउ वाही ३७
आपणा आत्माने अण प्रति केटलाक परने बोध दे ठे ते पण
बोधतां । मूर्ख जाणवा ॥

अप्पाण म बोहंता । परं विबोहंती केई तेवि जमा ॥
हे आत्मा ! तुं कहे के पोतानो शत्रुकारते दानशालानुं तो शुं
परिवार तो नुख्यो रहे ठे; तो:- काम ? ॥

नण परियाणंमि वूहिए । सत्तु गारे किं कज्जं ॥३८॥
का पुरुष-नपुंसक परप्रा ते कालनुं स्वरूप जाणे ठे, आकरा अ
णीने बोध करे ठे । इने ज्योतिषादिक नणे ठे श्रुतसिद्धन्त ॥

बोहंति परं कीवा । मुणंति काळं खरा पढति सुअं ॥
इमेशां नीश्वे स्थानक पण आत्माने आत्मज्ञान अया
मूके ठे । सिवाय सिद्धि थती नथी ॥

ठाण मुअंति सयावि हा विणा य बोहं पुण न सिद्धि ३९
अपर वा बीजानी निंदा न कोइकाले पोताना गुणनी प्रशंसा
करवी । एट्ठे बखाण करवां नही ॥

अवरो न नदिअवा । पसंसि अघो कयावि नहु अप्पा
सर्वे उपर शमता जाव आत्मबोध समज्यानुं रहस्य
करवो । एज जाणवुं ।

समजावो कायघो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥
परनी साख्य नज्जिने एटले बीजा । नीश्वे पोताना आत्माने
ने देखामवानो धर्म मूकीने । रीजव्य ॥

पर सखित्तं नजसु । रंजसु अप्पाण मप्पणा चेव ॥
आलपंपाल कुकथा ओरुदि । जो आत्मज्ञान जाणवाइहेठे तो ॥
वज्जसु विकहाए । जइ इहसि अप्प विन्नाणं ॥४१॥
ते शाख्य नणय, गणय. ते तेनुं ध्यान कर, तेवा उपदेश दे अने
संबंधी पुस्तको वांच । तेवां तप जपादि आचर वा कख ॥

तं नणसु गणसु वायसु । जायसु उवइसिसु आयरसु ॥
हे जीव ! एक कणमात्र पण आत्मा रूपी आराम किंवा वाग
नणवाथी वांचवाथी । मां रमजे; वांच्ये-नणये:-

जिअ खणमित्तंपि विअखण। आयागामे मसि जेणं ४२
एम सर्वशास्त्रनुं तत्त्व सुविहित गुरुनुं उपदेशेणु वा कहेणुं परम
रहस्य जाणीने । उत्कृष्टु तेने विषे प्रयत्न वा उद्यम कख ॥

इअजाणिहुण तत्तं । गुरु वर्डं परं कुण पयत्तं ॥
तेयी केवलज्ञान रूप आठ कर्म रूप शत्रुने जीतीने मुगट होय
लहमीने पामीने । एटले मोक पामीश आ गाथाए करीने क
र्त्तानुं नाम जयशेखर सूरि एवं पण सूचव्युं ॥

लहिजाण केवल सिरिं । जेणं जयसेहरो होसि ॥४३॥

॥ इति श्रीजयशेखरसुरिविरचितआत्मकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ समवसरणप्रकरणं लिख्यते ॥

हे स्तवन करीश; केवल ज्ञान प्रधान विद्या जे ज्ञान लक्ष्मी,
सहित, अवस्था वा अवस्थिति आनंद वा सहज सुख, सर्व सं
ठे जेनी; (तेमने) वर रूप, कीर्ति ते लोकमां गुण
श्लाघा; अर्थ ते पुरुषार्थ ॥

थुण्णिमो केवल्लि वच्चं । धरविज्ञाणांद धम्मकित्तिहं ॥
देव-जे ज्ञुवनपति आदि देव; एवा तीर्थकर देवकृत् समवसरण
तेना जे इन्द्र, तेमने नम्याठे मां ज्ञान अतिशय युक्त रह्या ते
वा वांछा ठे पद ते आगम मने ॥
ना अर्थ प्रत्ये ।

देविंद नय पयहं । तिह्वयरं समवसरणहं ॥१॥
प्रगट थया ठे, सघला जीवाजीव केवल ज्ञान ज्ञाव तीर्थकर ज
पदार्थना सामा यपणे ज्ञाव वा । गवंतने जे क्षेत्रे थाय ॥
पयमिअ्र समह ज्ञावो । केवल्लि ज्ञावो जिणाणजह्वजवे
शोधे-त्रण कचरादिक माठी वस्तु एक योजन प्रमाण समस्त
डुर करे; सर्व दिशालुश्री एम । पृथ्वी शुद्ध करे वायुकुमारदेव
सोहंति सब्भ तहिं । महि मा जोयण मनिल कुमारा
वृष्टि करे यथायोग्य सुर्जी-सुगंधीजल, वा पाणी प्रत्ये; तथा
मेघकुमार देव । ऋतु देवता एटलेठ ऋतुनी अधिष्ठातृ दे
वता; पंचवर्ण सुगंधी फुलना समूह प्रत्ये ॥

वरसंति मेह कुमरा । सुरहि जलं रिउ सुरा कुसुम पसरं ॥
वीरचे वा नीपजावे वाणव्य रत्न जे इन्द्रनीलादिक तेषे करीने
तर मणि जे, चन्द्रकान्तादि चीतर्यु ठे पृथ्वीतल वा पृथ्वीनो
क सुवर्ण । पीठबंध वा ज्ञुमीतल; त्यार पठी ॥

विरयंति बाणा मणि कण्ठग । रयाण चित्तं महीअलं तोइ

इवे ते पीठबंध उपर समवस व्रण वप्र वा कोट वा घरु रचे ते
 रक्षानी रचना कहे ठेः—आज्यं घरुने कांगरा ठे ते कहे ठेः—म
 तर जे मांही; मध्य जे वच णिरत्नना कांगरा रत्न घरे ठे, र
 मां अने बहार एम । त्नना कांगरा सुवर्ण घरे ठे. कन
 कना कांगरा रूपाने घरे ठे. ते
 घरु शाना ठे ते कहे ठेः—

अजितर मज्जबहिं । तिवप्पमणिरयाणकणयकवीसीसा॥

आज्यंतरनो घरु रत्ननो ठे, हवे ते घरु कीया देवताए कर्या ठे
 मध्यनो घरु सोनानो ठे. अ ते कहे ठेः—वैमानिक देव रत्ननो
 ने बहारनो घरु रूपानो ठे। घरु करे, जोतषी देव सोनानो घरु
 करे जवनपति देव रूपानो घरु करे.

रयाण जुण रूपमया । वेमाणिअ जोइ जवण कया४

इवे ते समवसरण वे संस्था तेत्रीश धनुष्य पदोलपण एटले३३
 ने करे एक वृत्त, बीजुं चो धनुष्य अने ३२ आंगुल विस्तार ए
 रस, तेमां वृत्त समवसरणनुं टले जैत्योजानी ठे ने ५०० धनुष्य
 प्रमाण कहे ठेः—वृत्त सम उंचपणे; व्रणे घरुनी भित्तो होय॥
 वसरण बत्रीश आंगुलने।

वहंमि डुत्तीसं गुल । तीतिस धणुपिहुल पाणसय धणुच्च॥

इवे ते कोटने अन्तर कहे ठेः- ते घरुने रत्नमय चार द्वार; ए
 ठसं धनुष्य अने एक कोसनुं टले पोखो वा दरवाजा ठे. ते बा
 आंतरो ठे, एटले २६०० धनु द्य घरुना बहार दशहजार सो
 ष्य धर्यु. रूपाना घरु, सोनाना पान वा पगधियां ठे. ते पूर्वोक्त
 घरु बज्ये अंतर ठे. तेमां ५० एक योजनना प्रमाण उपरान्त
 धनुष्य समजाग, १२५० ध जाणवां. तथा प्रजुजीना सिंहा

११९

धनुष्य पगधियां ठे. ए तेरसे सनना पल दश हजार पगधि
 एक पासे; तेम तेरसे बीजी यां ठे तथा सिंहासनना हेठ
 पासे ठे, बे मली २६०० आय लना मध्य जागधी रूपाना घ
 तेम सोना तथा रत्नना घरु रुना बाह्य प्रदेश सुधी पूर्व प
 वझे १६०० धनुष्य तथा १६०० श्रिम बे बे कोश ठे. रूपाना घ
 रत्न घरुनो मध्य जाग; ए न रुनी परधि ३ योजन १३३३ धनु
 णे अंक मली, ७००० धनुष्य ष्य ? हाथ ७ अंगुल थाय. विखं
 अयां, तेमां १०० बसोनी जित्यो ज १ योजन ठे. यतः वीषम व
 मेलवतां ०००० धनुष्य वा चार ग दश गुण ६० गणीत रीते इति
 कोश किंवा एक योजन थाय। वृतसमवसरणस्थापनामान गाथाए

ठ धणु सय इगकोसं । तराय रयणमय चनुदारा ॥५॥

इवे बीजा समोसरणनुं चोरस पेहेला रूपाना कोटनी जित्यठे.
 संस्थान ठे, तेनुं प्रमाण कहे ठे दोठ कोष वा ३००० धनुष्य आं
 कोटनी जित्योनुं प्रमाण एकसो तरो ठे ॥
 धनुष्य ।

चनुंसे इग धणुसय। पिहु वप्पा सह कोसं अंतरिअ्या ॥

एक कोशनो अंतर ठे, ते पण
 बे पासे अइने बाकी प्रमाण पू
 र्वनी पेठे शेष एटले प्रथम घरु
 अने बीजा घरुने १५०० धनुष
 एक बाजु अंतर तेम बीजी त
 रफ १५०० धनुष मली ३००० अ
 या. बीजा तथा त्रीजा घरुने
 पण बे तरफ मली १००० धनु

प्रथम रूपाना घरुने अने बीजा ष्य अंतर ठे. १६०० धनुष्य म
 सोनाना घरुने; बेठ पासे. इवे ष्य घरुनुं परतर ठे. सोना त

बीजा सोनाना घमने तथा रत्न या रत्नना घमनी जित्तो सहित
ना घमने । ८००० धनुष्य ठे ॥

पढम बित्रा बित्रप्रतइत्रा । कोसंतर पुवमिवसेसं ॥६॥

हवे ते घर पर चढवानां पढोलां तथा उंचा ठे. ते गंतुं जे च
सोपान-पगश्रियां कहे ठे: दिने जइए; पृथ्वीथी त्यारे प्रथम वप्र
पगश्रियां १०००० ठे. ते ए कोट आवे ॥

क हाथ ।

सावाण सहसदसकर । पिहु च गंतुं जूवो पढम वप्पो ॥
त्यारपढी पचास धनुष्य तेठलुं जवा पढी पांच हजार पग
परतर ठे । श्रियां ठे ॥

तो पन्ना धणु पयरो । तउअ सोवाण पाण सहसा ॥७॥
त्यारपढि बीजो घर; आगल परतर ठे. त्यारपढी पगश्रियां पां
पचास धनुष्य । च हजार ठे त्यारपढि ॥

तो बिअ वप्पो पनधणु। पयर सोवाण सहस पाणततो ॥
त्रीजा कोटमांही ठसें । धनुष्य, एक कोष एटले ठवीसे धनुष्य
पीठ वा समजुमी-चोतरो ठे ॥

तईनु वप्पो ठसय । धणु इगकोसेहिं तोपीठं ॥८॥
चार द्वार ठे, त्रण पगश्रियां मध्य जागे मणिरत्ननुं पीठ होय;
ठे, जेने एवुं मणिपीठ ते । ते पीठ वर्तमानजिनेश्वरना शरीर
प्रमाणे उंचुं ॥

चउदार ति सोवाणां । मझेमणिपीठयं जिणतणुचं ॥

ते पीठ अदि गाउ जूमि तलथी उं
चो ठे. हवे एनी गणितनी चरचा
कहे ठे:-पूर्वे जूमिथी ते त्रीजा च

५३१

रु सुधीनां ३००००० पावकियां कक्षां;
ते एक, एक हाथ पहोलां तथा उं
चां ठे. तो ते वीशे हजारनुं उंच
पणुं ५००० धनुष्य थयुं. तेह १॥
गात्र थयुं. तेनी कर जुमिकानी दो
री प्रनुना सिंहासन जुमीना मूल
थी ते बहार पगधियांना प्रान्त सु
धीमां ८९ धनुष्य १ हाथ १० अं
गुल थाय. तथा जगवंतना सिंहास
नथी बहार घरुना कांगरानी दोरी
दइएतो ६४०३ धनुष्य ११ आंगुल
थाय. ए गणित लिलावति रीते
सिद्ध थाय. गाथा ए ॥

तथा बेहजार धनुष्य ते पीठ
लांबो पहोलो ठे ।

दो धाणुसय पिहु दीहं । सह उ कोसेहिं धरणीयला । ए

सम अधिक एक योजन पहोलो
अशोक वृक्ष सघन शीतल ढाया
ए रमणिक होय, आशंका करी
कहे ठे:-घरुनी जित्यो उंची तो
बाहार घरुसुधी केम पहुँचे; प
ए समवायंगे कह्युं ठे के:-“चहु
विसाए तिष्ठयराणं चउवीसं चउ
विसं चेश्य रुक्का दोन्ना ” इत्या
दिक ए चैत वृक्ष सहित अशोक
वृक्ष युक्त संज्ञवे ठे. चैत्य वृक्ष
ते केवल ज्ञान ध्यां उपन्युं ते

इवे ते समवसरणमां अशोक
वृक्ष ठे; तेनो विचार कहे ठे:
वर्तमान जिनेश्वरनाशरीरथी
बार घणो उँचो ठे ।

जिणतणुवारगुणुच्चो । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
 त्यां एटले अशोक वृकने मूले त्यां चार सिंहासनडे ते पण पाव
 देव उंदो होय । पीठ वा बाजठ तेणे करी सहितडे

तयहोइ देव उंदो । चउ सीहासण स पयपीठा ॥१७॥
 ते चारे सिंहासन उपर प्रतिरूप वा प्रजु जेवा दक्षिणादि दिशे
 त्रण, त्रण, उत्र ठे । प्रतिबिंब त्रणय होय तेम आठ चामर
 धरा होय ॥

तडुवरिचक्रुत्ततया । पमिरूव तिगं तहअअठ चमरधरा ॥
 आगल सोनानां कमल । स्थित वा रह्यां ठे तथा स्फाटिक रत्ननां
 चार धर्म चक्र ठे ॥

पुरउ कणय कुसेसय ठिअ फालिह धम्म चक्र चहु ॥११॥
 ध्वजा, उत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुतलिउ, फुलनी माला, वे
 अष्ट मंगलिक । दिका तथा जला कलश एटलां वानां ॥

ऊयउत्त मयरमंगल । पंचाली दाम वेइ वर कलसे ॥
 प्रतिद्वारे मणिनां त्रिकधुप घटि ते कण्णा गुरू आदेनी धुप
 तोरण ठे । घटी करे वाण व्यंतरना देवता गाथा ॥

पइदारं मणि तोरण । तिय धूवघमी कुणांति वणा ॥१२॥
 एक हजार जोजननो चारध्वज तेनां नाम धर्मध्वज, मान
 दंरु ठे जेनो एवा । ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
 ए चारे दिशाए ॥

जोयण सहस्स दंमा । चउअया धम्म माण गय सीहा ॥
 घंटीका पताकीकादिके सहित मान वर्तमान जिन हस्ते
 शोजित ए सर्वनुं । लेबुं ॥

कुकुजाइ जुआसव्वं । माणमिणां निय निय करेणा ॥१३॥

इवे समोत्तरणमां आवी प्रज्जु शी रीते । प्रदिक्रिणा दइ पूर्व दि
करे ते कहे ठेः-प्रवेशकरीने पूर्व दिशे प्रज्जुजी । शाने सिंहासने वेसे ॥

पविसिअ प्पुवाइ पहु । पयाहिणं पुव्वआसण निविठो ॥

पादपीठ जे बाजठने वीषे स्थाप्या प्रणाम करी तीर्थने कहे
ठे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशना प्रत्ये ॥

पयपीठ ठविअ पान । पणमिअतिठं कहइ धम्मं ॥१४॥

इवे ते देशना सांजलनार बार सहित ज्जुवनपति, जोतपी, वा
परखदा ते कहे ठेः-मुनिनी पर णव्यंतर, ए देवनी देवियोनी
खदा वैमानिकनी देवी सा त्रण्य सज्जा तथा एज देवनी त्र
धवी । एय सज्जा ॥

मुणि वेमाणिणि समणि । सज्जवणजोइ वाणदेविदेवतियं

रदे अग्नि कोण आदे विदिशिए
अनुक्रमे ३ अग्नि कुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; त्रण नैरुत्य
कोणे ज्जुवन पति, जोतपी, वा
णव्यंतर देवनी देवि. त्रण वाव्य
कोणे, ज्जुवनपति देव, जोतपी
देव, वाणव्यंतर देव. त्रण इशान
कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
मनुष्य नारी ॥

कल्प जे वैमानिकना
देव, मनुष्य नर, मनु
ष्य नारी, ए त्रण ।

कप्प सुर नर णि तिअं । ठंतिगो इ विदिसासु ॥१५॥

च्यारे नीकायनी देविज्जनी चार पर्वदा निविष्टा वावेसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्वदा; ए पांच सज्जा नर, मनुष्य नारी, देवता
उज्जी रही देशना सांजले । चारे, मुनि ए साते पर्वदा ॥

चउ देवि समणिठठिअ । निविठा नरिण्णि सुर समणा ॥

ए पांच जेदे तथा सात जेदे श्री जिननी देशना प्रथम वप्र वा
परपदा सांजले । घरु जे रत्न घरु ते मांही ॥

इअ पण सगपरिस सुणंति । देसणं पाणम वप्पंतो १६
ए आवश्यक वृत्तिमां हवे चूर्णिकारने अजिप्राये वलि कहे ठे:-
कहुं ठे । मुनिसर बेग सांजले ॥

इअ आवस्सय वीत्ति घुत्तं । चुन्निय पुणमुणि निविठा ॥
वैमानिक देवि तथा साधवी उज्जी रहे शेष जे बाकी नव परष
ए बे सजा । दा अनीअत स्थित रहे वा बेसे ॥

वेमाणिय समाणी दो । उह सेसा ठिआउ नव ॥ १७ ॥

आ प्रकण कारे देशमात्र कही
जे परपदानी व्याख्या; ते आ
वश्यकनी निर्युक्ति टीकाथी कां
इक कही; कांइक कहे ठे:-श्री
जिनेश्वर पूर्वान्जि मुखे बेसे, ते
प्रज्ञूना पाद मूलमां अग्रिकोण
दिशे मुख्य गणधर पासे बेसे.
बीजा केवली आवे ते श्री जिन
प्रत्ये तीर्थ प्रत्ये वंदना करी ते
गणधरने मार्गे बेसे मनपर्यव
ज्ञानी पण केवलीनी पाठल बे
से. तथा वैमानिकनी देवि पण
प्रज्ञूने जांइसाधुनी पाठल रहे.
तथा साधवी पण वैमानिकनी
देविनी पाठल रहे. साधु, वैमा
निकनी देवि, साधवी ए त्रण पू

देवठंदो होय एटले-इज्ञान को
णे देवठंदो ठ. त्यां मूल प्रथम
घरुथी उत्तरने द्वारे नीसरिने
प्रज्ञु ते देव ठंदोमां आवी

वेद्वारे पेसी अग्रिकोणे रहे जु वन पतिनी, जोतषीनी, वाण व्यंतरनी देवि ए त्रण दक्षिणघारे पेसी अनुक्रमे नैऋत्य कोणे रहे. जुवनपति, जोतषी, वाणव्यंतर देव त्रणये पश्चिमे पेसी वायु कोणे बेसे. इन्द्रसहित वैमानिक देव, मनुष्य नर, मनुष्य नारी, त्रण उत्तरे पेसी इशान कोणे रहे. देवता अने नरनो अल्प महर्दिकनो विचार जाण वो. इवे बीजा घमनी मांही ति र्यंच जे वाघ, सिंहादिक रहे. इशाने ।

बीअंतो तिरि ईसाणि ।

तेम वली चोरस समोसरणने अधिकारे बे, बे वाव्यो होय । तह चनुरंसे डुडु वावि ।

इवे त्रण घमना दरवाजा बार ना पोलिआनो वर्णव कहे ठे:- पीले वर्णे एटले सोना वर्णे, श्वेत वर्णे, राते वर्णे, अने श्याम वर्णे ।

पीअ सिअ रत्त सामा । सुरवण जोइ जवणारयावप्ये ॥

हवे तेमना हाथमां शुंठे ते कहे ठे:- हवे ते चार प्रतिहारनां अनुक्रमे प्रथमना हाथमां धनुष्य ठे, बी

बेसे. त्यार पठी बीजी पो रसीए प्रथम गणधर वा अ पर गणधर धर्मदेशनादीए. अ हिंयां शिष्ये प्रभ कर्यो के बी जी पोरसीए प्रजुजी देशना के म न दे ? तेनो उत्तर-गाथा- “ खेअ विणोउ सीसगुण दीव णा पच्चउ जउद्विसीसा यरीअ कमोविअ गणधर कहवे गुणाहुं ति ” माटे गणधर राजाना आ एया सिंहासन उपर अथवा प्र जुना पाद पीठे बेसी धर्म कहे. त्रीजा घममां यान जे वाहन; सुखपाल, पालखिउ प्रमुख रहे ॥

देवजंदोअ जाण तइयंतो ॥

कोणने विषे तप्रा वृतसमवसर णे एक, एक वाव्य होय ॥

कोणउ वट्टि इक्किा ॥१८॥

वैमानिक देव, वाणव्यंतर देव, जोतषो देव, जवनपति देव; ए चारेना पोलिआ पूर्वा दि दिशिना रत्नने घमे ठे ॥

नाम कहे ठे-प्रथम सोम नामे,

जाना हाथमां दंरु ठे, श्रीजाना बीजो यम नामे, श्रीजो वरुण
हाथमां पाश ठे, अने चोथाना नामे, चोथो घनद नामे. ए प्र
हाथमां गदा ठे । कारे चार यक्ष. गाथा. १ए ॥

धणु दंरु पास गय ह्ठा। सोम जम वरुण धणु जस्का १ए
हवे बीजे सोनाने घमे प्रतिहारि ए चारनी श्वेतवर्ण, रातोवर्ण,
ठे ते कहे ठे:-जया नामे, वि पीत वर्ण, नील वा कृष्ण वर्ण
जया नामे, अजिता नामे अप नी आज्ञा--कान्ति ठे ॥
राजिता नामे ।

जय विजया जिअ अपराजिअत्ति। सिय अरुण पीय नी
एम बीजे घमे देविनुं हवे ते प्रतिहारीना हाथमां आयुध[लाज्जा
जुगल ते पूर्व अकेक जे शस्त्र ठे ते कहे ठे:-अजय, अंकुश,
नामे वेवे देविनुं ठे । पाश, मगर हाथमां ठे अनुक्रमे ॥

बीए देवीकुअला । अजयं कुस पास मगर करा ॥५०॥
हवे त्रिजा रूपाना घम बहार जे खरुगी नामे, कपात्रि नामे,
देवता ठे, ते अनुक्रमे कहे ठे:- जटा मुकुट धारी नामे ॥
प्रथम तुंबुरु नामे ।

तइअ बहि सुरा तुंबुरु खटंगि कपालि जम मज्जु धारी ॥
पूर्वादि चारे दिशाए द्वार तुंबुरु प्रमुख देवता प्रतिहार वा ठरि
पाल ठे । द्वार वा पालिआ ठे ॥

पुवाइ दारपाला । तुंबुरु देवोअ पमिहारो ॥५१॥
हवे सामान्य वा साधारण ए विधि जे रचना ए प्रकारे होय; ते
समोसरणने विषे । एवी आवीने जो महर्षीक देव करेतो
सामन्न समोसरणो । एस विही एइ जइ महद्धि सुरो ॥
सर्व पूर्वोक्त विधिए ते महर्षीक देव करे ने असुर जे अद्वय रीद्धिनो
एकलो पण निश्चे । धणी जे देव तेतो ते रीते करे वा न करे ॥

सद्यः मिणं एगोवि हु । सकुण्ड जयणेय रसुरेसु ॥११॥

इवे समोसरण क्यां करे ते कहे ठे:- ज्यां वा जे स्थानके महर्हिं
पूर्वे जे क्षेत्रमां न थयुं होय त्यां क देव, तथा सुधर्मादिक
तथा । इन्द्र आवे ॥

पुष मजायंजन्न । जन्नेइ सुरो महर्हि मघवाई ॥
त्यां समोसरण निश्चे सततं वा निरन्तर वलि प्रातिहार्या-
होय । दिक होय ॥

तन्न सराणं नियमा । सययं पुण पामि हेराइं ॥१३॥
दुस्त्रितार्थ समस्त जन वा प्राणी तेषे प्रार्थित जे अर्थना सार्थ
अर्थित । जला ते देवाने समर्थ ॥

दुस्त्रिअ समन्न अस्त्रिअ । जण पस्त्रिअ अन्न सुसम्भो ॥
अर्हियां एटले आ समोसरणने श्री तीर्थकर जगवंत करो सुपद
द्वारे स्तव्या लघु जे शीघ्र वा स्थ ते जला स्थानकने विषे अव
जलदी जन प्रत्ये । स्थित इति गाथा १४ ॥

इहं थुन्न लहुजणं । तीव्यरो कुणन्न सुपयन्नं ॥१४॥
ए रीते समवसरण प्रकरण समाप्त थयुं.

॥ इति श्रीसमवसरणप्रकरणं समाप्तं ॥

॥ अथ कर्मग्रंथ पहेलो ॥

ज्ञान अतिशय प्रतिहारज लक्ष्मी सहित कर्मफल संक्षेपे कहुं
महावीर रागादि जीत प्रत्ये वांदीने ।

सिरि वीर जिणं वंदीय । कम्मविवागं समासन्न वुहं ॥
कीजीए जीव हेतु ४ मिथ्यात? जेणे तेने कही जे कर्म ॥१॥
अव्रत १ कषाय ३ जोगेध, करीने ।

कीरइ जीएण हेउहिं । जेण तउ जत्रए कम्मं ॥१॥
 प्रकृति वा १स्वप्नाव ते चार जेदे मोदकने दृष्टांते १प्रकृती वात
 धिति वा कालमान, पित्त कफ वा हरे श्रिति दशदिन प्रमुख
 रस वा चिकणता प्र ३रस एकठाणीओ द्वीठाणीआदिक ४प्रदेश
 देश वा दलमान चा मेंदानो घांणी प्रमुखनो तेमज कर्मनी प्र
 रने बंध शब्द जोरुजो। थि० २० प्र० जाणवा ॥

१पयइ २ठिइ ३रस ४पएसा । तं चउहा मोयगस्स दिठंता ॥
 प्रथम मूल प्रकृती आठ उत्तर । प्रकृती एकसो अठावन जेदे ॥१॥

मूत्र पगइ ठ उत्तर । पगइ अरु वन्न सय जेअं ॥२॥
 इवे कर्मनां नाम १ज्ञानावरणी वेदनी कर्म ३ मोहनी कर्म ४ आठ
 कर्म २ दर्शना वरणी कर्म, । खा कर्म ५नाम कर्म ६ गोत्र कर्म ७।
 इह नाण १दंसाणावरणा २ वेअ ३मोहा ४उ ५नाम ६गोयाणि ७
 अंतराय कर्म ८ पुनः उत्तर चार ४ एकसो त्रण १०३ बे २ पांच
 प्रकृती पांच ५ नव ए बे २ ५ ए आठ कर्मनी उत्तर प्रकृती अ
 अगवीश २८ ।
 नुक्रमे १५८ थइ ॥

त्रिग्यंच पाणपनवडुरअठवीसचउतिसय डु पाणविहं ॥३॥
 प्रथम ज्ञानावर्णी कर्मना जेद कहे ठे. ए पांच ज्ञान, जेणे वस्तु
 ज्ञान गुणरोके ते ज्ञानावर्णी. प्रथम स्वरूप जाणीये ते ज्ञान.
 ज्ञान ५ कहे ठे. १ मति ज्ञान, २ श्रुत तेमां प्रथम मति ज्ञानना
 ज्ञान ३ अवधि ज्ञान ४ मन पर्यव ज्ञान ५ जेद १८ कहे ठे ॥
 केवल ज्ञान ।

मइ सुपउही मण केवलाणि नाणाणि तड मइनाणं ॥
 जे इंद्रियने इंडीना विषय मढ्यां थका मन आंख विना इं
 जे अत्यक्त उपयोग समयात्मक ते व्यं डी चार ते व्यंजना
 जनावग्रह ४ जेदे ।
 वग्रह ॥ ४ ॥

वंजण वगाह चडहा । मणनयणविणिंदीय चउक्का॥४॥
 अर्थावग्रह किंचित् ज्ञान तेना जेद ६ इहा इंडी ५ स्पर्शन, रस
 वग्रह ते विचारणा तेना जेद ६ अपाय ते न, घ्राण, चक्षु, श्रोत्र
 निश्चे तेना जेद ६ धारणा अविस्मरण तेना मन ६ जेद-सर्व
 जेद ६ । मली १० ॥

अर्था.६ इहा.६ अपाय.६ धारणा६व्यंजनावग्रह४

स्पर्शन	१	१	१	१	१
रसन	१	१	१	१	१
घ्राण	१	१	१	१	१
चक्षु	१	१	१	१	०
श्रोत्र	१	१	१	१	१
मन	१	१	१	१	०

अनुगह इहाप्रवायप्र-धारणा करणमाणसेहिंठहा ॥
 ए अठवीस जेद मति हवे श्रुत ज्ञानना जेद कहे ठे. चउद१४
 ज्ञानना । विस २० जेद वा श्रुतना ॥

इअ अठवीस जेयं । चउदसहा वीसहा च सुअं॥५॥

हवे श्रुतना जेद १४सांजले ते श्रुत
 १ अक्षर श्रुत-अकारादिक अक्ष
 रोष्ठी अवबोध,
 २ अनाक्षर श्रुत-अक्षर विना चे
 ष्टादिके,
 ३संनिश्रुत-मन सहितने जेश्रुतते ७ सादि श्रुत-गणधरे रच्या ते,
 ४ असंनि श्रुत--मन रहितने ८ अनादि श्रुत-सर्वेठ इव्य शा
 जे श्रुत ते, श्वत ठे निश्चे,

५ सम्यक्त्व श्रुत--सम्यक्त्व स ए सपर्य वसीत श्रुत-जरतैराव
हितने जे श्रुत ते, ते श्रुत विवेद ठे ते,
६ मिथ्यात्व श्रुत-विपर्यास स १० अपर्य वसीत श्रुत महाविदे
हितने जे श्रुत ते, हे अर्थ सूत्र अविच्छेद ठे ते ॥

अस्करसत्रीऽसम्मं३ । साइअं४खलु सपङ्क५वसीअं६ ॥

११ गमिक श्रुत-सरखा पाठनेये
करीने,

१२ अगमिक श्रुत-सरखा पाठ
न होइ सामान्य पाठ ते,

१३ अंग प्रविष्ट श्रुत-द्वादशांगी
सिद्धांत मूल तेमां जे पाठ
होय ते,

मूल जेद सात ए. सातना प्रति

१४ अनंग प्रविष्ट श्रुत-आवश्य
कादिक ते,

पक्षी ए बने मली चौद १४
जेद थाय ॥

गमिअं६अंगपविठं७ । सत्तवि एएस पम्निवक्ता ॥६॥

हवे श्रुतना १० जेद देखामे ठे,

१ पर्याय-ठ इव्यमां एकनां प
र्याय जाणे ते,

२ पर्याय समास ठए इव्यना
पर्याय जाणे ते,

३ अक्षर अण जेद-संज्ञा, लब्धि,
व्यंजन तेमांथी एक जाणे ते

ए पम्निवत्ति-बासठ मार्गणा ए
योगादिक एक जाणे ते,

४ अक्षर समास-सर्व अक्षर जे
द जाणे ते,

१० पम्निवत्ति समास-बासठ मा

५ पद-अधिकार विशेष ते एक

र्गणाए योगादि सर्व जाणे ते

पद जाणे ते. ११ अनुयोग-उपक्रम निक्षेप अ
 ६पद समास-अनेक पद जाणे ते नुगम नय ए चारमां एक
 ७ संघात-एक मार्गणा जाणे ते जाणे ते.
 ८ संघात समास-सर्व मार्गणा १२ अनुयोग समास-चारे अनु
 जाणे ते, योग जाणे ते

पङ्कय १ अस्कर २ पय ३ संघाया ४ पम्बित्ति ५ तहय अणु उगो

१३ पाहुन-पूर्वने विधे पाहुना १७ वस्तु-पूर्वमां वस्तु अधिकार
 अधिकार विशेष ते एक ठे ते एक जाणे ते.
 जाणे तेवा. १८ वस्तुसमास-सर्व वस्तु जाणे ते
 १४ पाहुन समास-घणा पाहु १९ पूर्व-एक पूर्व जाणे ते.
 ना जाणे ते. २० पूर्व समास-सर्व पूर्व जाणे ते
 १५ पाहुन पाहुन-ते पण पूर्व श्रुत पद सघले जोरुजो-मू
 मां अधिकार ठे. ते देश ल दश जेदने समास पद जो
 जाणे ते. रुजो एटले उन्नयमली २०)
 १६ पाहुन पाहुन समास-ते थशे.
 अधिकार सर्व जाणे ते.

चुरणी मते पाठान्तर १३ पाहुन
 पाहुने १४ पाहुन पाहुन समा
 स १५ पाहुन १६ पाहुन समास.

पाहुन ७ पाहुन ८ पाहुन । वडू ९ पुढाय १० ससमासा ११ ॥७॥

हवे अवधिज्ञानना ठ जेद कहे ठे.

१ अनुगामी-जे क्षेत्रे अवधि ज्ञा ५ पम्बिताइ-जे उपना पढी
 न थयुं त्यांथी ज्यां जाय त्यां जाय ते.
 साथे चाले फानसदीपकवत्. २ अ अनुगामी-ते अनानुगामी

साथे न चाले स्थिर दीपकवत् ६अपमिवाइ-जे उपना पढी न
३ वर्द्धमान-उपनाथी वृद्धिपामे ते जाय ते-मूल त्रण जेद-इतर
४ हीयमान उपना पढी हानी त्रण जेद-बन्ने मली उ जेद
पामे ते. होय.

अणुगामि१वह्ममाणय२।पमिवाइ३इअर३विहा ठहा उही॥

हवे मन पर्यव ज्ञानना जेद २
ते मन वर्गणा युष्मद् जेदे करी
जाणे ते-मुनिवेखे होय.

१ ऋजुमति-अढीछीपमांतिर्त्वा
लोकना संझी पंचेदि जीवना
मन पर्याय अढी अंगुलंउठुं
सामान्ये देखे ते.

२ विपुलमति-संपूर्ण अढीछीप
१००० जोजन तिर्त्वा लोक,
उर्ध्व, अधोगत संझीना मन
चिंतन विशेषथी जाणे ते.
तद्भवसिद्धिवरे, मनगत वात
अवधी ज्ञानी जाणे पण यु
ष्मत् मननी वात मन पर्यव
ज्ञानी जाणे.

केवल ज्ञान-असहाइ नीरावर्ण
सर्व जाणे एक जेद.

रिक्तमइ१विउलमइ२मण । नाणं केवल१मिगविहाणं ८

ए पांच ज्ञानने जे आवरे ढांके
ते ज्ञानावर्णी ।

पाटावत् ज्ञानरूप चहु तं
तेने आवरणं ॥

एसिं जं आवरणं । पमुष्व चस्कुस्स तं तथा वरणं ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्मना ए जेद कदे ठे.

ठरीदार समान

दर्शना वर्षी चार ४ तथा पांच ५ निज्ञ । दर्शनावर्षी कर्म

दंसण चण पण निहा । वित्ति समं दंसणावरणं ॥९॥

१ आंखथी सामान्य उप शेष इंद्रिधतथा मन? अवधि दर्शन ३
योगे देखे ते चहु दर्शना ४ केवल दर्शन. सत्ता ग्राहक सामान्यो

२ अचक्षुदर्शन-बाकी चा पयोगदर्शन ॥

२ इंद्रिये देखे ते.

चस्कू दिट्ठि?अचस्कू?। सेसिं दिअ उहि३केवलेहिं४ च॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार
जेदे चहु दर्शनावर्ण १, अचहु
दर्शनावर्ण २, अवधीदर्शनावर्ण

दर्शन इहां सामान्य प्रकारे ते । ३, केवल दर्शनावर्ण ४, ॥१०॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सा वरणं तयं चणहा ॥१०॥

हवे पांच जेद निज्ञाना कहे ठे. १ निज्ञानिज्ञ-डुःखे महता क
सुखे जागे ते-निज्ञ १ । छे जागे ते ॥

सुह पम्बोहा निहा १ । निहानिहायपुडस्क पम्बोहा ॥

३ प्रचला-बेगं उज्जां । ४ प्रचलाप्रचला-चालतां उंघे घोमा
उंघे ते नी परे ते ॥

पयलाइठिन वविठस्स । पयलपयलाउ४चंकमउ ॥११॥

५ दिननो चिंतव्यो काम ते शिणंदिनुं बल चक्रवर्तीथी अरुं वा
रात्रे उंघमां करे । सुदेव तेथी अरुं बलदेवनुं बल तेटलुं होय

दिण चिंती अन्नकरणी । थीणधीअधचकिअधवला ॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीगश लागे ते साता
मधुमदधी खरनी ख जीज कपाय ते असातावेदनी ते वेदनी
रुनी धारा । साता असाता ॥

महुल्लित्त खग्ग धारा-लिहणं च उहान वेअणीअं ॥११॥

सातावेदनी प्राये देव साता असाता तिरीमां ठे नरक गतिमां
मनुष्य गतिमां, उद प्रबल असाता ठे साता तो तीर्थकरना
य अधिक । जन्मादिके ॥

उसन्नं सुरमाणुए । सायमसायं च तिरीअ निरणसु ॥

हवे मोहनी कर्मनुं स्वरूप कहे ठे ते मोहनीकर्मना बे जेद-दर्शन
मदिरापानथी मुजाय तेम मोहनी मोहनी अने चारित्र मोहनी॥
ना उदये जीव मुजाय ।

मज्झं व मोहणीअं । उविहं दंसणचरणमोहा ॥ १३ ॥

ते दर्शन मोहनीना त्रण जेद ठे १ सम्यक्त्वमोहनी २ मीश्रमो
सम्यक्त्व गुणने मुजवे ठे । हनी, ३ तेमज मिश्रयातमोहनी
दंसणमोहं तिविहं । सम्मं १ मीसं २ तहेवमिहंतं ३ ॥
इहां ते त्रणने दृष्टांते करी देखामे ठे.

१ शुद्ध पुज्य दल वेदे. २ अविशुद्ध दल वेदे ते होय अनुक्रमे
३ अर्धविशुद्ध दलवेदे.

सुद्धं अद्रविसुद्धं । अविमुद्धं तं हवइ कमसो ॥१४॥

अथ नव तत्त्व. ५ आ श्रव-कर्मनुं आववुं. ६ संवर
१ जीव-चेतना लक्षण २ अ कर्म आवतां रोके, ७ बंध-जीव प्र
जीव-अचेतना लक्षण ३ पु देश कर्म एकता ४ मोह-सर्व कर्म
न्य-शुद्ध कर्म लक्षण. ४ पाप- कृत्य अयेथी-ए निर्जरा-जे कर्म उद
अशुद्ध कर्म लक्षण । य आव्युं ते खपावे ते ॥

जिअ १ अजिय २ पुत्र ३ पावा ४। सव ५ संवर ६ बंध ७ मुक्क ८ निज्ज

जे ए नव तत्त्व शुद्ध निश्चे व्य सम्यक्त्व कह्युं. तेना [रणा ॥ ए ॥
वहारे सदहे तेहने क्षायकादिक बहु जेद ठे १५

५४५

जेणं सद्वहइ तयं । सम्मं खइ गाइ बहुजेअं ॥१५॥
 मिश्र दृष्टिने न राग तथा द्वेष । जिन धर्मे अंतर्मुहूर्त्त जेम अन उपरे
 मीसा न राग दोसो । जिणधम्मे अंतमुहु जहाअन्ने ॥
 नालीयर छीपना मनुष्यने मिथ्यात्व ते सत्य जिन धर्मधी विप
 राग द्वेष न थाय ते रीते । रित कुश्रदा अज्ञानवत् ॥१६॥
 नालीअरदीवमणुणो । मिहंजिणधम्मविवरीअं ॥१६॥

इवे चारित्र मोहनिना १५ जेद
 सोल१६ कषाय नवएनो कषाय । वे प्रकारे चारित्र मोहनिय कर्म
 सोलस१६ कषाय नवएनो-कषाय डुविहं चरित्तमोहणीअं
 इवे सोल१६ कषायनुं स्वरूप कहे ठे
 अनंतानुबंधी ४ अप्रत्याख्यानी ४ । प्रत्याख्यान ४ संजलणीय ४ ॥१७॥
 अण ४ अप्पच्चस्काणा ४ । पच्चस्काणाय ४ संजलणा ४ ॥१७॥

संजलणनी एक पक्क-पंवर दिन, इवे
 चार चोकमीए वर्ततां जे गतीनां क
 ते कषायनी स्थिति कहे ठे. मं ग्रहे ठे ते कहे ठे.
 १ अनंतानुबंधी जाव जीव १ अनंतानुबंधी नरकगती
 २ अप्रत्याख्यानी एक वर्ष २ अप्रत्याख्यानी तिर्यंच गती.
 ३ प्रत्याख्यानी चार मास ३ प्रत्याख्यानी मनुष्य गती.
 ४ संजलन देव गती.

जाजीव १ वरिस ५ चउमास ३ । पक्कगा ४ निरय १ तिरिय ५ नर ३
 ते कषाय जीवना शा गुण रोके ते [अमरा ४]॥
 कहे ठे.

१ अनंतानुबंधी समकित गुण रोके
 २ अप्रत्याख्यानी श्रावक गुण रोके ४ संजलननी यथाख्यात
 ३ प्रत्याख्यानी सर्व विरती साधु गुण रोके चारित्र गुण रोके ॥१७॥

सम्माशुणुसवविरइ३।अहस्कायधचरिस्थायकरा॥१७॥

तेमां चार प्रकारना क्रोधनुं स्वरूप कहे ठे.

१ संजलन क्रोध जलनी रेखा तुरत मटे.

२ प्रत्याख्यानी क्रोध रजनी रेखा कांइ
क विलंब.

३ अप्रत्याख्यानी क्रोध पृथ्वीनी रेखा. रेखा समान चार

४ अनंतानुबंधी क्रोध पत्तरनी रेखा । प्रकारे क्रोध जाणवो

जलशरेणुपुडविश्वयध। राइ सरिसो चउव्हिहो कोहो॥

हवे चार प्रकारनां मान कषाय

नुं स्वरूप कहे ठे;

१ संजलन मान नेतरनी वेळ स

मान तरत नमे.

२ प्रत्याख्यात मान काष्ट धं

ज कष्टे नमे

४ अनंतानुबंधी मान पत्तर धंज

३अप्रत्याख्यान मान हारु घणा कष्टे नमे समान ते न नमे॥१८॥

तिणसलया कठठिअ । सेलहंजो वमो माणो ॥१९॥

हवे चार प्रकारे माया कषाय कहे ठे. ३ अप्रत्याख्यानी माया

१ संजलनी माया वांसनी ठाल्य जे घेटाना सिंग जेवी कठण

म वाले तेम वले ।

वांकी ठे.

२ प्रत्याख्यानी माया गाय के बलद ४ अनंतानुबंधी माया वा

नां मूत्रनां जेवी वांकी कारणे सर

सना निविरु मूल समा

ल थाय ।

न वांकास न ठोमे ॥

मायावलेहि गोमुत्ति । मिठसिंग घणवंसमूलसमा ॥

हवे चार प्रकारे लोजन कषाय कहे ठे. ३ अप्रत्याख्यान लोजन

१ संजलन लोजन हलदरना रंग जेवो. गरना कादव समान रंग

१ प्रत्याख्यान लोचन गाम्नी तथा दी ४ अनंतानुबंधी लोचन क
वानो मली समान ठे. कष्टे जाय । रमजना रंग समान॥

लोहो हलिदखंजण । कदम किमिराग सारिन्तो ॥२०॥

हवे नवनोकषाय मोहनी कहे ठे. हास? रति? अरति? शोक? ४
जे कर्मना उदये होय जीवने । जय ५ डुगंठा ६

जस्सु दया होइ जिणहास? रड? अरड? सोगे ४ जय ५ कुठा ६
ए ठ मोहनी ते कारणथी तथा ते इंहा हास्यादिक मोहनि
अन्यथा ते स्वजावथी थाय । कहीये ॥

सनिमित्त मन्नहा वा । तं इह हासाइ मोहणिअं ॥२१॥

हवे वेद मोहनी कहे ठे. पुरुष सेववानो अजि अजिलाष जे क
लाष ते नारी वेद नारीसेववानो अजिलाषते र्मना वशथी जे
नर वेद ! नरनारी वे सेववानी वांछा ते नपुं हने होय ते ॥
सक वेद ।

पुरिसि त्ति तडुजयं पइ । अहिलासो जव्वसाहवइसोठ

त्रण वेदना विषयनो ताप कहे ठे
? स्त्रीनो बकरीनी लींनीना ता
प समान.

स्त्री ? नर २ नपुंसक वेद उदय ३ पुरुषनो तरणना ताप समान
जाणवो. ३ नपुंसकनो नगरदाइ समान.

थी? नर २ नपुंसके उदय । कुंफुमतणनगरदाहसमो ॥२२॥

हवे आयु कर्मना ४ जेद कहे ठे. आयु कर्म हेरुय सरखु ठे
१ देवतानुं आयु, २ मनुष्यनुं आयु नाम कर्म चितारा समानठे
३ तिर्येचनुं आयु ४ नरकनुं आयु ।

सुर नर तिरि निरयाळा हसिसरिसं नामकम्म चित्तसमं॥

इवे नाम कर्मना १०३ जेद कहे ठे. त्रणे अधिक एकसो १०३ तथा
बैतालिस ४२ त्राणुं ३ जेद कहे ठे । समसठ ६७ ए चार जेदे ठे.
बायाल ४२ तिनवइए ३ विहं । तिउत्तरसयं च सत्तठी ॥२३॥
इवे प्रथम ४२ जेद;

गति १ जाति २ शरीर ३ अंगोपांग ४ । बंधन ५ संघातन ६ संघयण ७
गइ १ जाइ २ तणु ३ उवंगा ४ । बंधण ५ संघायणाणि ६ संघयणा ७
संस्थान ८ वर्णाण्णं ९ रस १० । फरस ११ अनुपूर्वी १२ विहायोगति १३
संठाणं वन्न गंध रस फास अणुपुवि विहगगइ १४
पिंरु प्रकृति ते चौद, एक जेदमां इवे प्रत्येक प्रकृति कहे ठे.
घणां जेद मले ते पिंरु कहीए । पराघात नाम १ श्वासोश्वास

नाम आताप नाम

३ उद्योत नाम ४

पिंरुपयमितिचउदस । परधा १ उसास २ आय ३ वुज्जोयं ४ ॥
अगुरु लघु नाम ५ तिर्थंकर उपघात ६ ए आठ प्रत्येक प्रकृती
नाम ६ निर्माण नाम ७ ते एकमां बीजो जेद मलेल नहिते
अगुरुलहु तिउ निमिणो-वघायमिय अठ पत्तेया ॥२५॥
इवे त्रसनो दसको कहे ठे. प्रत्येक नाम ४ थिर नाम ५ शुज्ज ना
त्रसनाम १ बादर नाम २ पर्या म ६ चवली सुज्जग नाम ७ चवली ॥
स नाम ३ ।

तस १ बायर २ पज्जतं ३ । पत्तेअ ४ थिरं ५ सुज्जं ६ च सुज्जगं ७ च ॥
बोल मिठो प्रिय होय ते सुस्वर नाम ८, ए त्रसनो दसको; इवे थाव
आदेय नाम ९ जसनाम १० । रनो दसको आ रीते ते कहे ठे ॥
सुसरा ८ इज्ज ९ जसं १० । तसदसगं थावरदसं तु इमं ॥२६॥
थावर नाम १ सुद्धम नाम २ साधारण नाम ४ अथिर नाम ५

१४ए

अपर्याप्त नाम ३। अशुभ नाम ६ दुर्जग नाम ७ ॥
 थावर १ सुहम २ अपर्णा ३ । साधारण ४ मथिर ५ मसुभ ६ दुभ
 दुस्वर नाम ७ अनादेय ५ ए थावर नाम तेनो इतर जे [गाणि ९] ॥
 नाम अजस नाम । तस दशको बने मली वीश थया. पिरु
 १४ प्रत्येक आठ तस दश १० थावरदश
 एकत्र मीले बेतालीस ४२ जेद थया ॥
 दूसर अणाइ जाजस-मिय नामे सेयरा वीसं ॥१७॥

अथिरनो ठक कहे ठे. अथिर १
 हवे प्रकृतिनां नाम संज्ञा कहे ठे अशुभ २ दुर्जग ३ दुःस्वर ४
 तसनो चोक तेनां नाम-तस १ अनादेय ५ अजस ६ सूहमनो
 बादर २ पर्याप्त ३ प्रत्येक ४ अथि त्रिक कहे ठे. सूहम १ अपर्याप्त
 रनो ठक-तेनां नाम-थिर, सुभ २ साधारण ३ थावरनो चोक
 सुभग ३ सुस्वर ४ आदेय ५ कहे ठे थावर १ सूहम २ अप
 जस ६ । थर्याप्त ३ साधारण ४ ॥

तस चउ थिर ठकं। अथिर ठकं सुहमतिगथावर चउकं
 सुभगत्रिक कहे ठे. सुभग १ सुस्वर २ जे प्रकृतिथी गणे ते आ
 आदेय ३ आदि शब्दथी दुर्जगत्रिक दे संख्या प्रमाणादि प्र
 कहे ठे. दुर्जग १ दुस्वर, अनादेय । कृति गणजो ॥

सुभगतिगाइ विज्ञासा । तदाइ संखाहिं पयमीहिं ॥१७॥
 हवे ए३ प्रकृतिनां मेल कहे ठे. गतिआदि चार ४ पांच ५ त्रण ३
 चौद बोल अनुक्रमे गणवा. ते बोल पांच ५ पांच ५ ठ ६
 प्रसंगे फरी लखीए गीए । ठ ६ ॥

गति—	जाति—	अनुक्रमे
४ गति १	५ संघातन ६	५ रस ११

५ जाति २	६ संघयण ७	८ फर्स १२
५ तनु ३	६ संस्थान ८	४ अनुपूर्वि १३
३ नपांग ४	५ वर्षा ९	२ विहगगति १४
५ बंधन ५	२ गंध १०	९ पांसठ जेद बे पदे कह्या ते

गई आईणा नकमसो । चउ पाणपणतिपाण पंच ठ ठकं
पांच५ बेश पांच५आठ८चार४बेश । ए उत्तर जेद पांसठ६५अया.

पाणडुगपाणठ चउडुग । इय उत्तरजेय पाणसठी ॥१५॥

ए ६५ मध्ये१८ युक्त करीएत्या
रे ए३ प्रकृती आय-६५ पिंरु
प्रकृती १४ ना उत्तर जेद ८ प्र

त्येक प्रकृती १० त्रसदशक १० अथवा बंधण प्रथमे पांच ५ ग
थावर दशक १० मली एवं सर्व एया ठे तीहां१५ गणीये तो१०३
संख्या ९३ थइ. एकसो त्रण जेद पण आय ॥

अरुवीस जुआ तिन वडा संते वा पनरबंधणोतिसयं१०३

ए वीस जेद-शरीरनाज उत्तर
जेद ठे ने वरणादि १० जेद पूर्वे
त्राणु प्रकृतीमां गण्याठे. ते सा
मान्यथी चार ४ जेद वर्षा १ गं
ध २ रस ३ फर्स ४ बाकी १६-
ने १० बंधने१५ संघातन मली १६

बंधन १५ संघातन ५ ग्रहो ।

बंधण संघाय गहो । तणसु सामन्न वन्न चउ ॥३०॥

नहि समकित मोहनी मीश्रमोहनी,

ए सरुसठ बंधमां उदयमां ठे। ते अबंध ठे एकसो वीशानो बंध

इय सत्त ठी बंधो दएय नयसम्म मीसया बंधे ॥

२५१

एकसोवीस बंधमां-५हानावर्णि
१ दर्शनावर्णि २ वेदनी ३६ मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी २ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२० उदयमां १२१ बे
जेलतां १२० ॥ तेज २ मो

बंधमां १२० उदयमा १२१ सत्ता हनि सम १ मीश्र सत्तामां तो
मां १५८ । १५८ समग्र ठे ॥

बंधुदण सत्ताए । वीस दुवीस छवन्न सयं ॥३१॥
हवे १४ प्रथमे पिंन प्रकति क २ जातिना जेद ५-ते एकेंडि १
ही ठे. तेना उत्तर जेद ६७ वि वे इंडि
वरीए डीए. गति जेद ४ ते न २ तेरंडी ३ चौरंडी ४ पंचेंडी ५
रक १ तिर्यंच २ मनुष्य ३ अने ए पांच जाति जाणवी ॥
देवगति ४ ।

निरय १ तिरिपुनर ३ सुर ४ गई १ इगबिय २ तिय ३ चउ ४ पाणि दि
३ शरीरना जेद ५ ते १ उदा ४ ते जसए कार्मण ए [जाईन]॥
रिक २ वैक्रीय ३ आहारक । शरीरना पांच जेद बे पदे कह्या ॥
उराल १ विउवा २ हार ३-तेय ४ कम्मण पाण सरिीरा ॥३२॥
४ उपांग त्रण शरीरना ते बांहो २ पेट १ ए आठ अंग उपांग ते
साथल २ पुंठ १ मस्तक १ गति १ आंगुली प्रमुख ॥

बाहूरूपिठि १ सिर १ नर १-उअरं १ ग उवंग अंगुलीपमुहा
शेष नख केशादिक अंगो ते अंगोपांग प्रथम शरीर त्रणने बिषे
पांग । उपांग ठे ॥

सेसा अंगोवंगा । पढमतणुतिगस्सु वंगाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुद्गलो नो । संबन्ध पूर्वे बांध्या शरीरपणे प्रणामाया
न बांध्या तेने एक मेक करवुं ते बंधन
नरलाइ पुग्गलाणं । निबद्ध बजंतयाण संबन्धं ॥

जे करे लाखथी सांधेला पदारथ ते उदारिकादिक शरीरनामे बं
जेम बंधाणा रहे तेम पुद्गलनुं बंधन पांच ५ जाणवां १ उदारिक
धावुं । बंधन, २ वैक्रिय बंधन, ३ आ
हारक बंधन ४ तेजस बंधन
५ कार्मण बंधन ॥

जंकुणइ जनु समंतं । बंधण मुरलाइ तणुनामा ॥३४॥
जे संग्रह वा समूह उदारि पुद्गल जेम दंतालीथी कर्षणी त्रण्या
कादिक पुद्गल जेला करे । ना समूह जेगा करे तेम पुद्गल जेला
करे ते संघातन ॥

जं संघायइ नरलाइ पुग्गले तणुगणं च दंताली ॥
ते संघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन एमज तेजस शरीर
२ वैक्रीय संघातन, ३ आहारक संघातन, ४ नामे नीचे पांच जेदे
ते जस संघातन, ५ कार्मण संघातन ।

तं संघायं बंधण-मिव तणु नामेण पंचविहं ॥३५॥

हवे १५ बंधन कहे ठे १ उदारिके उदारिक बंधन, २ उदा
रिके ते जस बंधन, ३ उदारिके कार्मण बंधन, ४ उदारिके तेज
स कार्मण बंधन, ५ वैक्रीये वैक्रीय बंधन, ६ वैक्रीये तेजस बंधन,
७ वैक्रीये कार्मण बंधन, ८ वैक्रीय तेजस कार्मण बंधन, ९ आ
हारके आहारक बंधन, १० आहारके तेजस बंधन, ११ आहारके
कार्मण बंधन, १२ आहारके तेजस कार्मण बंधन, १३ तेजसे ते
जस बंधन, १४ कार्मणे कार्मण बंधन, १५ तेजसे कार्मण बंधन ॥

उराल विजवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताणं ॥

नवबंधणाणि इयर । ३ सहियाणं तिन्नि तेसिं चा॥३६॥

संघयण ते हारुनो ते संघयणना ठ प्रकार ठे. १ वज्ररिषज्जनारा
समुदाय । च-खीली पाटो मृकत बंधन ॥

संघयणमठिनिचउ । तं ठठा वज्जरिसह नारायं ॥

तेमज २ रिषज्जनाराच-पाटो ३ नाराच-बे बाजु मृकत बंधन
मृकत बंधन । ४ अर्धनाराच-एक बाजु बंधन

तह रिसह नारायं ५ । नारायं३ अर्धनारायं ४ ॥३७॥

५ किलिका खीली ६ ठेवहुं इहां । रिषज्ज ते पाटो वज्र ते खीली

किलिअथठेवठंइह । रिसहो पट्टेय कीलीया वज्जं ॥

नाराचते बे बाजु मुकट ते नाराच कहुं ठे. ए औदारिक शरीरे
बंधन । होयतिरिनरने होय देवनारकीने नहि ॥

उज्जु मक्कमबंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥३८॥

हवे संस्थान जे आकृतीठ ते कहे ठे.

१ समचोरस-सर्व अवयव सोजित ३ सादि-त नाञ्जीनीनिचेनो
संपूर्ण ज्ञागे मलता २ न्यग्रोध-ते ज्ञाग सुंदर सोजनिकधकुब्ज
जेम वरुनुं ऊरु उपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंरुक ॥

अशुजाकार ।

समचउरंस१निग्गोह२ । साइ३खुजाइ४वामाणं५हुंरुं६॥

ए संस्थान कहां-हवे वर्ण५रुष्ण१ नील२ रातो३ पिलो४धोलो५

संठाणा वन्नकिन्ह नीज लोहीअ हलिइ सिअ्या॥३९॥

हवे गंध२ सुरज्जि१, डुरज्जि १तिखो, कफुवो, ३ कसायलो, ४

२, हवे रस पांच । अंबीला ते खाटो, ५मधुरो ते मीठो

सुरहि डुरहि१रसा पाण । तित्तक२कसाय३अंबिला ४

इवे फरसट,ना नाम?जारे२ पटाढो,६ ननो, ७ [महुरा५॥
 इलवो,३ सुंआलो,४ बरसट । चीकणो,८ लुखो ए आठ ४०॥
 फासा गुरु?लहुमिउ३खर४। सि५उएह६सिणा७उरुस्क८
 ए वीसमां अशुजना ९ शुजना? ? ४ तिखो, ५ कफुवो, ६ जारे,
 इवे अशुजना जेद कहे ठे ७ बरसट, ८ लुखो ॥
 १ निलो, २ कालो, ३ दुर्गंध ।

नीलं?कसिणां५डुगंधं । तित्तं४कडुअं५गुरुं६खरं७रुस्कं

इवे बाकी ?? रद्या ते शुज सु
 त्रे कद्या ठे. इहां प्रसंगेथी लखुं
 बुं. १ रातो, २ पिलो, ३ धोलो,
 ४ सुरजी, ५ कसायलो, ६ आं
 वील, ७ मीष्ट, ८ इलवो, एसु
 आलो, १० नष्ण, ११ चीकणो.
 ए अगीयार शुज ४? ॥

वली सीतल ए नव अशुज
 जाणवा ।

सीअं च असुहनवगं ।

इकारसगं सुजं सेसं॥४१॥

गति चोक नाम? देवगति, २म
 नुष्यगति ३ तिर्यंच गति, ४नर
 क गति अनुपूर्वी चोक नाम-१
 देवानुपूर्वी, २ मनुष्यानुपूर्वी,
 ३ तिर्यंचानुपूर्वी, ४ नरकानुपू

गतिडुग १ गति २ अनुपूर्वी बे
 मध्ये गतिडुग देवडुग १ गति
 २ अनुपूर्वी, मनुष्यडुग १ गति
 २ अनुपूर्वी तिर्यंचडुग १ गति २
 अनुपूर्वी, नरकडुग १ गति २ अ
 नुपूर्वी, गतित्रिक १ गति २ अ
 नुपूर्वी ३ आयु, देवत्रीक १ गति
 अनुपूर्वी ३ आयु, मनुष्यत्रिक १
 गति २ अनुपूर्वी ३ आयु, तिर्यंचि
 त्रिक १ गति २ अनुपूर्वी ३ आयु,

१५५

वीं, चार गतिनी परेआनुपूर्वी नरकत्रिक ? गति अनुपूर्वी ?
जायावी । आयु, ए पोताना आयुष सहित

चउह गइवणुपुव्वी । गइपुव्विउगंतिगं नियाउजुअं ॥

अनुपूर्वी वक्रगतिये जता विहग गति चालवानी चाइय शुज
जीवने उदे होय । वृषजादिकनी परे अशुज उंटादिक
नी परे ॥ ४२ ॥

पुव्वीउदउ वक्के । सुहअसुहवसु इविहगगई ॥४२॥

पराघात नाम कर्मना पर बलिउ होय तो पण पराघात उदय
उदयथी जीवने । वालाने देखी निर्बल आय, बोली पण न
शके, दुर्जेय होय ॥

परघा उदया पाणी । परेसिबलिणंपि होइ दुदरिसो ॥
श्वासोश्वास लब्धि सहित । होय सुखे लेवानी शक्ति ते उसास
नाम कर्मना उदयथी ४३ ॥

ऊससाण लद्धिजुतो । हवइ ऊसास नाम वसा ॥४३॥
आताप नाम रविविमानना ताप युक्त ते आतापनाम कर्मना
पुद्गल जीवनां अंगो । उदयथी होय पण अग्निने आ
ताप न कहीए ।

रविबिबेउ जीयंगं । तावजुअं आयवाउनउजलणे ॥४४॥
जे माटे अग्निमां तो उष्ण ने राता वर्णनो उदय ठे पण आ
फर्स ठे । ताप नामनो उदय नहि ॥

जमुसिण फासस्सतहिं । लोहिअ वन्नस्सउदउत्ति ॥४४॥
नहि उअ पण प्रकाशवंत जीवनां सरीर उद्योत करे ते उद्योत
रूप । नाम ।

अणुसिणपयासरूवं । जिअंगमुजोअ एहु जोआ ॥

जे वारे यति अने देवता उत्तर चंड सूर्य, ग्रह, नक्षत्र, तारा, ख
वैक्रीय करे ते वारे ने । जवादिक, मणि, मोति, हीरा
माणिकने उद्योत नाम कर्म ॥४५॥

जइ देवुत्तरविक्रिअ । जोइस खजोअ माइव ॥४५॥

शरीर जारे नहि, हलवुं मध्य शरीर सुखे धारण थाय जे जीवने
नहि । ते अगुरु लघु नामनो उदय ॥

अंगंगुरु न लहुअं । जायइ जीवस्स अगुरुलहुउदया ॥

तिर्थंकर नामना उदयथी पूज्यपणुं पामे ते उदय केवलज्ञानप
जीव त्रिजुवनमां । णुं पाम्या पढी तिर्थंकरने होय ॥

तिष्ठेण तिहुअणस्सवि । पुज्जे से उदउ केवलिणो ४६

अंग उपांग जेम शोत्रे निर्माण नाम कर्म करे सुत्रधार जेम
तेम निपजवुं ते । सुंदर आकारे पुतली घरे तेम ॥

अंगोवंगनियमाणं । निम्माणं कुणइ सुत्तहारसमं ॥

उपघात नाम उदयथी ते पोतानां शरीरनां अवयवमाहीं अंग
जीवनुं शरीर हणाय- ली, परुजीनी, गलकंठी प्रमुख वधारे
विणसे । होय ते ॥ ४७ ॥

उवघाया उवहम्मइ । सतणुवयव लंबीगाईहिं ॥४७॥

त्रसनाम-बेरंडी, तेरंडी, चौरंडी, वादर नाम कर्मना उदयथी च
पंचेडी तेने त्रस कहीए. हाले चावे र्म चहुदर्शमान मोटा शरीर
माटे त्रस नाम कर्मना उदयथी । वंत थाय ॥

बि ति चउ पाणिंदिअ तसा । बायरउ बायराजिअथायुला ॥

पोतपोतानी गति संबंधी पर्याप्ती ते पर्याप्ती बे जेदे, १ लब्धी
पुरी करे ते पर्याप्ती जुक्त । नीज पर्याप्ती पुरी पामशे ते

२ करण-पोतानी पर्याप्ती
पुरी पाम्यो ते ॥

निय निय पङ्कतिजुआ । पङ्कता लक्षिकरणोहिं ॥४७॥

एक शरीरमां एक जीव ते प्रत्येक धिरनाम ते जेना उदयथी
नाम कर्म । दांत हारु विगेरे धिर रहे ते

पत्तेअ तणू पत्ते । उदएणां दंत अदि माई धिरं ॥

नाजि उपर सर्वांग मस्तकादि सुजग नाम उदये सर्व लोकने
सुंदर ते शुजनाम उदये । वद्वज लागे ते ॥ ४९ ॥

नाजुवरिसिराइ सुहं । सुजगाठ सबजणइणे ॥४९॥

सुस्वर थको मिगे सुखकारी आदेय नामकर्मना उदये तेनो
लागे शब्द । बोल सर्व लोक माने ॥

सुसरा महरसुहजुणी । आइजा सब लोय गिप्र वज ॥

जस नामकर्मथी जसकीर्ति थाय ए तसनो दशको ॥

जसठ जसकित्तीठ ॥

इवे थावरनो दशको कहे ठे, ते तसकायथी विपरीत जा
एवो. तेनी सूत्रमां सूचना करी ठे, पण प्रसंगे लखुं बुं. १ थावर
पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पति थीर रहे ते. २ सुद्धम-चरम
चक्षुए न देखाय ते. ३ पर्याप्त-पर्याप्ती पुरी न पामे ते. ४ सा
धारण-एक शरीरे घणा जीव ते ५ अथीर- दांत हारुथीर नहि
ते. ६ अशुज-नाजि उपर अमनोइ मागे. ७ दुजगिय सर्वजन
अनोष्ट. ८ सुस्वर-वचन बोले धुनी अमनोइ मागी. ९ अनादेय
तेनो बोल सर्व अमान्य होय. १० अजस-जसकीर्ति न पामे.

थावर दसंगं विवज्जं ॥ ५० ॥

इवे गोत्र कर्मना बे जेद-? गोत्र ते कुंजार जेम सारो घनो त
उंच गोत्र १ नीच गोत्र । था मदिरानो मागे घनो ए बेहु
निपजावे ॥

गोत्रं उहुच्च नीयं । कुलाल इव सुधमं जुञ्जलाईत्र्यं॥
हवे अंतरायकर्मना पांच जेद कहे ठे ३ जोगांतराय, ४ उपजोगांत
१ दानांतराय, २ लाजांतराया । राय वीर्यांतराय ।

विग्धं दाणेऽलाजेऽ । जोगुश्चजोगेसुधविरिण्त्र्य ॥५१॥
लक्ष्मीपतिना जंमारी जेम जंमारी नलटो रुग्णो होय तो रा
समान ए अंतराय कर्म । जाए देवराव्या दानने रोके ॥

सिंहिरिअसमं एअं । जह पम्कूलोण तेण रायाई॥
न करे दानादिक इहां । एम अंतरायकर्मना उदयथी दानादिक
पांचे लब्धि न पामे जीव पण ॥ ५२ ॥

न कुणइ दाणाईअं । एवं विग्घेण जीवोवि ॥५३॥
हवे ए आठ कर्म शायी बंधाय ते कहेठे । ३ ज्ञानादिकनो उपघात
प्रथम ज्ञानावर्णि दर्शनावर्णि बांधे ते ? नाश करे, ४ जणता
जिनमतथी विपरितपणे चाले २ सिद्धां प्रत्ये ध्वेश करे, ५ ज
त मार्गनो लोप करे । एताने अंतराय करे ॥

पद्मीणाअ त्ता निन्हव । उवघाय पनुस अंतराएणा॥
६ गुरुनी, ज्ञाननी, जिन प्रतिमा एम करतां ज्ञान दर्शन गुणने
नी अति आशातना करे ॥ टांके जीव एटले कारणे आव
र्ण पेदा करे ॥

अच्चा सायणयाए । आवरणडुगं जिनु जयई ॥५३॥
हवे वेदनी कर्म बांधवानां कारण; ४ व्रत पाले, ५ जोगनी च
तेमां शातावेदनी कर्म केम बांधे? पलता जय करे, ६ क्रोधादि
गुरु जक्ति करे २ कृमा धरे, ३ जी जय करे, ७ रूनु दान करे॥
व रक्षा करे ।

गुरुजतिःखंतिःकरुणाः । वयःजोगःकसायःविजय
८ दृढ धर्मी होय ए धर्म उपर ए रीते शातावे [दाणाजुन]॥

१५९

धीर प्रणामी पेदास करे ।

दनी बांधे तेथी ज्वट करे अशा

ता वेदनी बांधे ते केम ॥५४॥

दृढ धम्मईउअज्जइए।

साय मसायं विवज्जयउ ॥५४॥

उन्मारग देखामे, मारगनो । नाश करे देव डव्य हरण करीने ॥

उम्मग्ग देसणा मग्ग-नासणा देवदव्व हरणेहिं ॥

जे जीव दर्शन मोहनीकर्म बांधे
ते जिन, तीर्थकर साधु.

जिन प्रतिमा देरासर, चतु

विधसंघ एटलानो प्रत्यनीक

आय ते दर्शन मोहनीकर्मबांधे

दंसणमोहं जिणमुणि । चेइअ संघाइ पमिणीउ ॥५५॥

बे प्रकार चारित्र मोहनी
बांधे ।

क्रोधादि कषाय, हासादिनो कषाय,

पांच इंद्रिना विषयवश मन ते मोह

नीकर्म बांधे ॥

डुविहंपि चरणमोहं । कसायहासाइविसयविवसमाणो ॥

हवे बांधे नरकनुं आयु
महोटा ।

आरंज खेती, घर बाग, आदि परिग्रह

नवविध ते उपर रक्त जीव वधादिचिं

तन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयान महा । रंज परिग्गह रउ रुद्धो ॥५६॥

तिर्यंच आयु बंधकारक मूर्ख होय, मायादि शब्दय सहीत होय

हृदयनो गुढ होय । ते तेमज मनुपनुं आयु बांधे ॥

तिरिअण गूढहियउ । सढो ससद्धो तथा मणुस्सानं ॥

प्रकृति ते स्वज्ञावे पातला
कषाय होय ।

दान देवानी रुचि बुद्धि होय मध्यम

गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसान । दाणरुई मप्रिम गुणोय ॥५७॥

अविरती गुण ठाणाथी सातमा गुण । अज्ञान तप अकाम निर्जे

गणा सुधी जीव देवायु बांधे । राए मेखवे ॥

अविरय माइ सुराठं । बालतवा कामनिऊरो जयइ ॥
सरलचित्त गर्व ते शुजनाम बांधे, तेथी अन्यथा ते उलटो
रहित । चाले ते अशुजनाम ॥ ५० ॥

सरलो अगारविद्धो । सुहनामं अन्नहा असुहं ॥ ५० ॥
गुणनो खपी मदे रहित । जणवा जणाववानी रुचि नित्य ॥

गुणपेही मय रहित । अप्रयण प्रावणा रुई निच्चं ॥
विशेषे करे तीर्थकर गुरु प्रमुखनी उंच गोत्र बांधे नीच गोत्र
जक्ति करे तो । तेथी विपरीत ते बांधे ॥

पूकु णइ जिणाइ जतो । उच्चं नीअं इअर हाउ ॥ ५१ ॥
जे जीव जिन पूजानो जीवहिंसामां जे तत्पर होय जे वारे ते
अंतराय करे । उपाजें अंतराय कर्म बांधे ॥

जिणपूआ विग्घकरो । हिंसाइ परायणो जयइ विग्घं ॥
ए रीते कर्मनो जे विपाक ते । लख्यो उपगारी श्रीदेवेंडसूरिजीए ॥
इयकम्मविवागोयं । लिहित देविंदसूरिहिं ॥ ६० ॥

॥ ए प्रथम कर्मविपाकनाम समाप्तः ॥

॥ इति कम्म विवागं पढमं ॥

॥ कर्मनी मूल प्रकृति ० ॥

१ ज्ञानावर्णीय कर्म
३ वेदनीय कर्म
५ आयुः कर्म
७ गोत्र कर्म

२ दर्शनावर्णीय कर्म
४ मोहनीय कर्म
६ नाम कर्म
८ अंतराय कर्म

२६१

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

१ मतिज्ञानावरणीय	२ श्रुतज्ञानावरणीय
३ अवधि ज्ञानावरणीय	४ मनःपर्यवज्ञानावरणीय
५ केवलज्ञानावरणीय	

॥ दर्शनावर्णीयकर्मनी प्रकृति ६ ॥

१ चक्षु दर्शनावर्णीय	२ अचक्षु दर्शनावर्णीय
३ अवधि दर्शनावर्णीय	४ केवल दर्शनावर्णीय
५ निज्ञ	६ निज्ञ निज्ञ
७ प्रचला	८ प्रचला प्रचला
९ धीणघ्नी	

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति ७ ॥

१ शातावेदनीय	२ अशातावेदनीय
--------------	---------------

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति १८ ॥

१ सम्यक्त मोहनीय	२ मिश्र मोहनीय
३ मिथ्यात्व मोहनीय	४ अनंतानुबंधियो क्रोध
५ अप्रत्याख्यानीयो क्रोध	६ प्रत्याख्यानीवरणक्रोध
७ संज्वलनक्रोध	८ अनंतानुबंधि मान
९ अप्रत्याख्यानि मान	१० प्रत्याख्यानावरणमान
११ संज्वलनमान	११ अनंतानुबंधिनी माया
१२ अप्रत्याख्यानीमाया	१२ प्रत्याख्यानीवरणीमाया
१३ संजलनी माया	१३ अनंतानुबंधीयो लोन्न
१४ अप्रत्याख्यानीयोलोन्न	१४ प्रत्याख्यानीवरणलोन्न
१५ संज्वलनलोन्न	१५ हास्य
१६ रति	१६ अरति

१३ शोक

१५ जुगुप्सा

१७ स्त्री वेद

१४ जय

१६ पुरुषवेद

१८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृती ४ ॥

१ देवायुः

२ मनुष्यायुः

३ तिर्यंचायुः

४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृति १०३ ॥

१ नरक गतिनाम कर्म

३ मनुष्य गतिनाम कर्म

५ एकेंद्रिय जाति नाम कर्म

७ तेंद्रिय जाति नाम कर्म

९ पंचेंद्रिय जाति नाम कर्म

११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म

१३ तेजस शरीर नाम कर्म

१५ औदारिकोपांग नाम कर्म

१७ आहारकोपांग नाम कर्म

१९ औदारिक तेजस बंधन नाम कर्म

२१ औदारिक तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म

२३ वैक्रियतेजस बंधन नामकर्म

२५ वैक्रिय तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म

२७ आहारक तेजस बंधन नाम कर्म

२ तिर्यंचगति नामकर्म

४ देव गति नाम कर्म

६ वे इंद्रिय जाति नाम कर्म

८ चतुरिंद्रिय जाति नाम कर्म

१० औदारिक शरीर नाम कर्म

१२ आहारक शरीर नाम कर्म

१४ कार्मण शरीर नाम कर्म

१६ वैक्रियोपांग नाम कर्म

१८ औदारिक औदारिक बंधन नाम कर्म

२० औदारिक कार्मण बंधन नाम कर्म

२२ वैक्रियवैक्रिय बंधन नाम कर्म

२४ वैक्रियकार्मण बंधन नामकर्म

२६ आहारक आहारक बंधन नाम कर्म

२८ आहारक कार्मण बंधन नामकर्म

३९ आहारक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म	३० तेजस तेजस कार्मणबंधन नाम कर्म
४१ तेसज कार्मण बंधननाम कर्म	३१ कार्मण कार्मणबंधन नाम कर्म
४२ श्रौदारिक संघातननाम कर्म	३४ वैक्रिय संघातन नाम कर्म
४५ आहारक संघातन नाम कर्म	३६ तेजस संघातन नाम कर्म
४७ कार्मण संघातन नाम कर्म	३७ वज्ररुषज्ज नाराच संघयण नाम कर्म
४९ रूपज्जनाराच संघयण नाम कर्म	४० नाराच संघयण नाम कर्म
४१ अर्द्धनाराच संघयण नाम कर्म	४१ किलीका संहन नाम कर्म
४३ ठेवठा संहन नाम कर्म	४४ समचनुरंस संस्थान नाम कर्म
४५ न्यग्रोध संस्थान नाम कर्म	४६ सादिम संस्थान नाम कर्म
४७ वामन संस्थान नाम कर्म	४७ कुज संस्थान नाम कर्म
४९ हुंरु संस्थान नाम कर्म	५० कृष्णवर्ण नाम कर्म
५१ नीलवर्ण नाम कर्म	५१ लोहितवर्ण नाम कर्म
५३ हरिद्रवर्ण नाम कर्म	५४ श्वेतवर्ण नाम कर्म
५५ सुरज्जिगंध नाम कर्म	५६ दुर्गंध नाम कर्म
५७ तिक्तरस नाम कर्म	५७ कटुकरस नाम कर्म
५९ कषायरस नाम कर्म	६० आम्लरस नाम कर्म
६१ मधुररस नाम कर्म	६१ कर्कशस्पर्श नाम कर्म
६३ मृदुस्पर्श नाम कर्म	६४ गुरुस्पर्श नाम कर्म
६५ लघुस्पर्श नाम कर्म	६६ शीतस्पर्श नाम कर्म
६७ उष्णस्पर्श नाम कर्म	६७ स्निग्धस्पर्श नाम कर्म
६९ रुक्णस्पर्श नाम कर्म	७० नरकानुपूर्वी नाम कर्म
७१ तिर्यगानुपूर्वी नाम कर्म	७१ मनुष्यानुपूर्वी नाम कर्म

७३ देवानुपूर्वी नाम कर्म	७४ शुभ्रविहायोगति नाम कर्म
७५ अशुभ्रविहायोगति नाम कर्म	७६ पराघात नाम कर्म
७७ उस्वास नाम कर्म	७७ आतप नाम कर्म
७९ उद्योत नाम कर्म	७८ अगुरु लघु नाम कर्म
८१ तीर्थंकर नाम कर्म	८१ निर्माण नाम कर्म
८३ उपघात नाम कर्म	८४ त्रस नाम कर्म
८५ बावर नाम कर्म	८६ पर्याप्त नाम कर्म
८७ प्रत्येक नाम कर्म	८८ धीर नाम कर्म
८९ शुभ्र नाम कर्म	९० सुभ्रग नाम कर्म
९१ सुस्वर नाम कर्म	९१ आदेय नाम कर्म
९३ यशः कीर्ति नाम कर्म	९४ आवर नाम कर्म
९५ सूक्ष्म नाम कर्म	९६ अपर्याप्त नाम कर्म
९७ साधारण नाम कर्म	९८ अधीर नाम कर्म
९९ अशुभ्र नाम कर्म	१०० दुभ्रग नाम कर्म
१०१ दुस्वर नाम कर्म	१०१ अनादेय नाम कर्म
१०३ अयशो अकीर्ति नाम कर्म	

गोत्रकर्मनी प्रकृति २.

१ उच्चैर्गोत्र कर्म

२ नीचैर्गोत्र कर्म

अंतरायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानांतराय कर्म

२ लाज्जांतराय कर्म

३ ज्ञोगांतराय कर्म

४ उपज्ञोगांतराय कर्म

५ वीर्यांतराय कर्म

३६५

कर्मणा	ज्ञान	दर्शन	वेदनी	मोहनी	आयु	नाम	गोत्र	अंतराय	एक्य
	१	२	३	४	५	६	७	८	
वांघे मकृति	५	१	२	२६	४	६७	२	५	१२०
उदये मकृति	५	१	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदीरणा	५	१	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्तायां	५	१	२	२८	४	१०३ ९३	२	५	१५८ १४८

॥ अथ कर्मग्रंथ ५ प्रारंभ ॥

तेमज स्तवुंबुं वीर   जेम गुणगणाने विषे समस्त कर्म
जिणंदने ।   प्रत्ये ॥

तह थुणिमो वीरजिणं । जह गुणगणेषु सयल कम्माइं ॥

बंधपणे उदयपणे उदिरणा   सत्तापणे पाम्या जेषे ने खपाव्या
पणे ।   ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणया ।   सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणगणानुं नाम स्वरूप   ४ अविरती गुणगणुं, ५ देस
कहे ठे ।   विरती गुणगणुं ॥

१ मिच्छात्वगुणगणुं, २.   ६ प्रमत्त गुणगणुं, ७ अप्रमत्त
सास्वादन गुणगणुं ३मि   गुणगणुं ॥

श्रगुणगणुं ।

मिच्छे १ सासण २ मीसे ३ । अविरय ४ देसे ५ प्रमत्त ६ अप्रमत्ते ७ ॥

८ निवृत्ति वादर गुणगणुं, ९   ११ उपशांत मोहगुणगणुं, १२
अनिवृत्ति वादर गुणगणुं, १०   क्लिणमोह गुणगणुं, १३ सयोगी
सूक्ष्मसंपराय गुणगणुं ।   गुणगणुं, १४ अयोगी गुणगणुं ॥

निअट्टिअनिअट्टिसुहुमु-वसमस्तीणसयोगिअजोगियुणा ३

५६६

हवे ते चौद गुणठाणे ते बंध नुधे तीहां एकसो वीसनो तेना
 कर्म बंध कहे ठे. स नाम संख्या ५ ज्ञानावर्णी, ९ दर्शना
 मस्त नवां कर्म ग्रहण वणिं १ वेदनी, २६ मोहनी, ४आनखा
 करे बांधे ते बंध । कर्म, ६७नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ५
 अंतराय कर्म ॥

अग्निवक्त्रमग्गहणां बंधो उहेण तन्न बीस५०सयं १००

ते एकसो विसमां प्रत्येक गुण
 ठाणे बंध कहे ठे:-मिथ्या ते क
 हे ठे बंध ११७ तिर्यकर नाम
 आहारक दुगविना ।

ए त्रण वर्जिने मिथ्या ते ११७बांधे

तिन्नयरा हारग दुग ।

वज्जं मिहंमि सतर सयं ॥३॥

२ हवे सास्वादन गुणठाणे १०१
 नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अ
 नुपूर्वि १ आयु, ४ जातिचोक-
 एकेंडि, बेन्डि, तेन्डि, चोरन्डि;
 स्थावरचोक, स्थावर, सूद्धम,
 अपर्याप्त, साधारण; ए स्थावर

चोक, हुंमक संस्थान, आताप,
 ठेवतु संघयण, नपुंसकवेद, मि
 छ्यात मोहनी ॥

नरय तिगजाइ थावरा चळ हुंमा यवठेवठं नपुं मिहं ॥

ए सोल प्रकृति बीजे हवे त्रिजे मिश्र गुणठाणे ७४ बांधे तिर्येच
 गुणठाणे न बांधे मा गति, अनुपूर्वि, आयु ३ श्रीलंधी, प्रचला
 टे १०१ बांधे । प्रचला, नीजानीझ, दुर्जग, दुसर, अनादेय ३

सोलांतो इग हीअ सयं। सासणि तिरिथीण उहगतिगं४

४ अनंतानुबंधी क्रो० १ मा०१ मा० ३ लो०४ चोक, नीचगोत्र,
 मध्यसंस्थान-निग्रोध, सादि, वामन, उद्योत, असुजवि
 कुब्ज ४ मध्यसंघयण-रिक्ज, नाराच हायो गति १ बी

नाराच, अर्द्धनाराच, किलकाए ।

वेद ए रीते ॥

अणामज्ञा गिह संघयणा। चउ नि उद्योत्र कुखगइत्ति

ए पचीसनो अंत एकसो एकमांथ्री २५ काठि त्यारे ७६ तेमां
करे मिश्र गुण मनुष्य आयु, तथा देव आयु न बांधे त्यारे
गणे ३ । ७४ बांधे ॥

पणवीसंतो मीसे । चउ सयरि उत्रानत्र अबंधा॥५॥

हवे ४ समकित गुणगणे प्रकृति हवे पांच देश विरति गुणगणे
७७ बांधे ते तिर्थकर नाम, देव प्रकृति ६७ बांधे ते-१ वजर री
तानो आयु, मनुष्य आयु, ए षन्न नाराच संघयणा ३ नरनुं
त्रण अने ७४ त्रीजा वाली त्रिक गति? आयुश् अनुपूर्वी ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति चोथे बांधे। अपत्याख्यानी क्रो? माश् माश्लो४

सम्मसगसयरि जिणानबंधि। वयरनरतिअश् विअकसाया४

१ उदारिकनुं डुग शरिर? देसविरतिए ६७ बांधे हवे ठठे गुण
उपांग १ ए दशनो अन्त गणे प्रकृति ६३ बांधे ते कहे ठठे त्रीजा
करे देस व्रतिए । कषायना चोकनो अंत करे को १ माश्
मा ३ लो ४ ॥

उरल्लडुगंतो देसे । सतठी तिअ कसायंतो ॥ ६ ॥

बाकी ६३ प्रमत्त गुणगणे बांधे हवे १ अस्थिरनु डुग अथिर ?
सातमा अप्रमत्त गुणगणे प्रकृति बां असुज्ज १ १ अजस ? अ
धे ते २ सोग ? अरति १ । साता ॥

तेवठि पमत्ते सोग अरइ । अथिरडुगअजसअस्सायं?

ए उ प्रकृति तजिए अथवा सात देवतानु आयु न बांधे तो सा
न बांधे । त कसहवी ॥

बुद्धिकबन्न सत्तव । नेह सुराज जया निठ ॥७॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसति अप्रमत्ते । सुराउ बंधंतु जइ द्वागठे ॥

बीजी रीते अघावन ए सात ठ काठतां ५६-५७ आय ठे. तेमा
बांधे । आहारगडुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५७,
५९ बांधे ।

अन्नह अठावत्रा । जं आहारगडुगं बंधे ॥७॥

इवे आठमा गुणगणाना बाकी जाग ठ, त्यां बन्ध विचार १
सात जागेतेमां पहेले जा नीडा ? प्रचला २ ए बेनो अन्त करे.
गे एकज ५८ नो बंध बाकी ५६ बांधे पांच जागमां ठग
होय । जाग सुधी ॥

अमवन्न अपुष्पाइंमि । निहडुगंतो उपन्न पण जागे ॥

इवे ठग जागने अंत्ये १० ए तसनवः तस ? बादर ? पर्याप्त ?
प्रकृति न बांधे तेनां नाम; प्रतेक ? धिर ? सुज ? सुजग ? सुस्वर
२ देवगति ? अनुपूर्वि ? पं ? आदेय ? ४ उदारिक विना सरीर
चेंडि ? सुजखगति । चार वै ? आ ते ३ का ४ २ उपांगः वैकीय
उपांग आहारक उपांग ॥

सुरडुग पणिंदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुवंगाए

? समचोरस संस्थान ? ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माण ? जिन नाम ४ ? पराघात उसास ए त्रीस प्रकृतिनो
वर्णचोकः वर्ण ? मंघ २ ठग जागने अन्ते अंत करे ॥
रस ३ फर्त ४ ॥

समचउर निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चउ ठलंसि
ते त्रीसनो अंत करतां ठेले इवे नवमे अनिवृत्ति बादर [तीसंतो

२६ए

सातमे जागे ठविसनो बन्ध गुणठाणे बंध कहे ठे:- हास ? रति ? होय । डुगंगा ? जय ? ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रई कुठजयजेठ ॥१०॥

ते प्रथम जागे ते चार न बांधे त्यारे इवे बाकी जाग चारे बा २२ बांधे ते अनिवृत्ति बादर गुणठा वीस मांहाथी एक एक ही णाना जाग पांच ठे । ण करे ते कहे ठे:-

अनिअट्टि जाग पाणगे । इगेग हीणो डुवीस विहबंधो

बीजे जागे पुरुष वेद न बांधे
माटे एकवीस, त्रीजे जागे सं
जलणना क्रोध विना २० बांधे.

घोथे जागे संजलणना मान वि अनुकमे जाग, जाग प्रत्ये एक
ना १९ बांधे पांचमे जागे संज एक ठेद करता दसमे गुणठाणे
लणानी माया विना १७ बांधे । संजलणना लोचन विना सत्तर बांधे

पुम संजलण चउएहं । कमेणठेठ सतर सुहुमे ॥११॥

इवे ११, १२, १३, गुणठाणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे
बांधे ते कहे ठे:- ४ दर्शनावरणि ? नं लवतां दस साथे ठ जुग
च गोत्र ? २१ सजनाम ५ ज्ञानावर्णी । ता करीए तो सोल न बांधे

चउदंसणु च्च ? जस ? नाण विग्घदसगंति सोलस ठेठ ॥

ते वारे त्रणे गुणठाणे १ साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
वेदनीनो बंध ठे । बंध पठे बंधनो अजाव थयो-अनं
तो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध ठेठ । सजोगि बंधंतु णंतोय ॥१२॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणठाणे समाप्तः ॥

इवे १४ गुणगणे कर्म प्रकृति उदय कहे ठे:-

उदीरणा जे कर्म उदय आयु न
घी तेने उदयमां लावी खपावे
ते उदीरणा अहियां उदय उदी
रणामां सामान्ये १२२ होय. ए
ज्ञा. ए द. २ वे. २० मो, ४ आ.
६७ नाम. २ गोत्र ए अंतराय

उदय ते कर्म विपाकनुं वेदबुं । ए एकसो बावीस ॥

उदज विवाग वेयणं । उदीरण मपत्ति इह डुवीससयं॥

ते पांच प्रकृति केड ते कहे ठे:-
१ समकित मोहनी १ मिश्र मो
हनी २ तीर्थकर नाम २ आहार
क डुग ए पांच उदय नहि माटे

मिळ्यात गुणगणे ११७ नो उदय ११७ उदे ठे ॥

सत्तर सयं मिह्मेमीस । सम्म आहारजिण एदया ॥ १३ ॥

हवे सास्वादन गुणगणे १११ नो उदय ए मिळ्याते हती ते सा
सूहम त्रिक सूहम १ साधारण १ अप स्वादने उदय नहि माटे
र्यास १ आताप मिळ्यात्व मोहनी । १११ सास्वादने ॥

सुहुम तिगा यव मिहं । मिहंतं सासणे इगार सयं ॥

ए नर्कानु पूर्वि सहित इवे मिश्र गुणगणे उदय कहे ठे:- अन्नं
उ प्रकृति जतां १११ तानुबंधी चोक क्रो १ मार मा १ सो ४ १
रडी । धावर १ एकेंडि १ बेरेंडि १ तेरेंडी १ चो
रेंडी ए नवनो अंत करे ॥

नरयाणु १ पुडि एदया । अणु ४ धावर १ इगविगळ अतो १ ४

मिश्र गुणगणो एकतो उदय ठे ते ए वार प्रकृति काठतां एए
 कहे ठे:-१११नो सास्वादन गुणगण रही त्यां मिश्र मोहनी उद
 शे उदय ठे तेमांघी ए पूर्वे कही ते य होय माटे ते जेसतां १००
 काठवी १ मनुष्य १ त्रियंच २ देवा प्रकृति उदयमां ठे ॥
 नु पूर्वि ३ ॥

मीसे सय मणुपुष्ठी । णुदया मीसोदएण मीसंतो ॥
 हवे चोथे गुणगणो उदय कहे ठे:- ४, अनुपूर्वि; देव १ नरशतीरी ३
 एकतो चार प्रकृतिनो उदय १०४ नरक ४ ए पांच प्रक्षेप करे
 मिश्र मोहनी उदये नहि; तारेणए त्यारे १०४ उदये होय हवे
 रही. तेमां पांच प्रकृति, १ समकि पांचमे गुणगणो प्रकृति ७३
 त मोहनी । उदय ते कहे ठे:- ४ प्रत्या
 ख्यानि चोक ॥

चउसय मजए सम्मा । णु पुविखेवा बिअ्र कसाया १५
 १ मनुष्यनी अनुपूर्वि १ त्रियंचनी
 अनुपूर्वि ७ वैक्रिय अष्टक १ वैक्री
 य शरीर २ वैक्रीय अंगोपांग ३ दे
 वगति ४ देवानुपूर्वि ५ देवनुं आयु
 ६ नरक गति ७ नरकानु पूर्वि ८
 नरकायु । १ दुर्जग १ अनादेय १ अजस
 ए सत्तरनो ठेद करे ॥

मणु तिरिणु पुवि विजवठ । डुहगअणाइऊडुगसतरठेउ
 देस विरति गुणगणो ७३ उदय १ तिरि आयु १ निच गोत्र १ उ
 होय. हवे ठे गुणगणो प्रकृति द्योत नाम ४ प्रत्याख्यानि चो
 उदय होय ते कहे ठे:- १ तिरिगति। कमी क्रो १ माशमाया ३ खोज ४
 सगसीइ देसितिरिगइ। आउ १ नि १ उऊओअ १ ति कसाया १७
 ए आठ प्रकृति ठेद करवे ७९ आय ने ए प्रमत्त ठे ८१ कही

७१ प्रमत्त गुणगणो होय। त्यां आहारक दुग् प्रक्षेप करतां स
रीर उपांग ८१ आय ॥

अठठेन इग सी पमत्ति । आहार जुअल पस्के वा॥

इवे सातमे अप्रमत्त गुणगणो ७६

नो उदय ते कहे ठेः--३ थीणंदी

त्रिक निज्ञानिज्ञा प्रचला प्रचला२

थ्रिगंदी३ २ अ हारक दुग् १ रूरीर ए पांच काढतां ७६ अप्रमत्ते
२अंगोपांग । उदय होय ॥

थीणं तिगाइहारग दुगंश ठेन ठस्सयरि अपमत्ते॥१७॥

इव आठमे अरूर्व गुणगणो उदये ७२.

त्रण ए चार प्रकृ

१समकित मोहनो ठलां १ अवेनाराच १

ति ठेद करतां७२

किलिका १ ठेवठु ए संघयण ।

उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम संघयण । तिअगठेन बि सत्तरि अपुवे॥

नवमे अनिवृत्ति गुणगणो ६६ उदे ए ठ काढतां ठासठ नवमे

१हास १ रति १ अरति १जय १ उदयेः हवे दसमे सूद्धम संप

शोक १ दुगंठा ए ठनो अंत कर राय गुणगणो उदय कहे ठेः--३

तां ने ।

वेदत्रणय स्त्री १ पुरुष २नपुंसक ३

हासाइ ठक अंतो । ठासठि अनिअट्टि वेअतिगं॥१७॥

त्रण संजलन क्रोध १ मान १ साठनो उदय दसमे. हवे ११मे गु

माया १ ए ठ ठेद करतां ।

णगणो संजलन लोचनो अंतकरतां

संजलण तिगं ठ ठेन । सठि सुहुमंमि तुरिअ लोचंतो॥

उपशान्त गुणगणो ५९ हवे बारमे क्षिण मोह गुणगणो उद

नो उदय ।

य कहे ठे; ते गुणगणाना बे जाग ठे

पहेले जागे रिखज नाराच १नाराच

ए बे काढता ॥

उवसंत गुणो गुणसति । रिसहनाराय हुगभ्रंतो ॥१९॥
सत्तावन क्लीण मोह गुण हवे क्लीण मोहना बीजे ज्ञागे उदय
गणाने प्रथम ज्ञागे उदय । ते कहे ठे:-निज्ञ प्रचला ए बेनो ठेद
करे ठेले ज्ञागे ५५ नो उदय ॥

सगवन्न स्वीण डुचरिमि । निद्व डुगंतोय चरिमि पणवन्ना
इवे सजोगी केवली तेरमे गुणगणे चार ए चौद प्रकृतिनो ठेद
उदय कहे ठे:-५ ज्ञानावर्णी ४दर्शना करे त्यारे सयोगी गुणग
वर्णी ५ भ्रंतरायश् । ए१३मेधश्प्रकृतिनोउदयहोय
नाणं५तराय५दंसाण४। चउठेउ सयोगि बायाला ॥१७॥

वारमाने भ्रंते ५५ नो उदय ह
तो तेमांधी तेरमे चौद ठेद क
री त्यारे ४१ उदय रदे नेउपर
तेरमे ४२ कही माटे तीर्थकर
नाम जेली जे इवे प्रकृति ठेदे ५ सुज्ज विहायो गति ३ असुज्ज
ते कहे ठे:-१ उदारिक शरीर २ विहायो गति ७ प्रत्येक ८ श्रीर ए
उदारिक उपांग ३ अश्रीर नाम सुज्जग १५संस्थान ठ स.१नि.२
४ असुज्ज । सा. ३ बा. ४ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिहुदया उरला थिर । खगइ डुगपरित्तिगठसंठाणा॥

१६ अगुरु लघु १७ उपघात १८ परा २५ तेजसश्क कार्मण
घात १९ श्वासो श्वास २३ वर्णचोक २७ आदि संघयण ॥
१ वर्ण २ गंध ३ रस ४ फर्स२धनिर्माण ।

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणं२?
२७ डुस्वर २९ सुस्वर ३० अश्रवा असाता ए बेमांधी एक ए
साता । त्रीश प्रकृति ठेद करे ॥

दूसर सूसर साया । साए गयरंच तीस वुद्धेन ॥

त्यारे बार प्रकृतिनो १४ मे अजोगी १ आदेय ३ जस ४ साता गुणगणे उदय होय. हवे चौदमाने असातामांनी रही होय ते॥ अंते खपावे ते कहे ठे:-१सुजग ।

बारस अजोगि सुजगा । इज्जस त्रयर वेयणीअं ११॥

७ त्रसनं त्रिक त्रस १ बादर १० मनुष्यनी गति ११ जिननाम पर्याप्त ३ उपचेंन्दि ए मनुष्य १२ उंचगोत्र ए बार प्रकृति ठे आयु । ले समये ठेद करी सिद्धे ॥

तस तिग पाणिंदि मणुअणु गइ जिणुअंति चरमसमयंता

॥ इति उदय समाप्तः ॥

॥ हवे उदीरणा कहे ठे:-

उदयनी पेठे उदिरणा उठे १२१

ठे मिथ्यात ११७ सास्वादने १११

मिश्रे १०० अविरतिए १०४ दे

स विरतिए ८७ प्रमत्ते ८१ ए

ठ गुणगणे तुद्धय ठे पण विशेषे हवे अप्रमत्तादिक सात गुणगणे ठे ते कहे ठे:- एणाने विशेषे जे ॥

उदय वुदीरणा पर । म पमत्ताई सग गुणेषु ॥ १३ ॥

फेर ठे ते कहे ठे-ए प्रकृति त्रण उणी साता १ असाता १ आहा कीजे साता १ असाता १ मनुष्यनुं आ रक शरीर ३ आहारक ४ यु ३ ए त्रण । अंगोपांग अंशंधि त्रिक ७॥

एसा पयमि तिगूणा । वेअणी आहारजुअल थीणतिगं

मनुष्यनुं आयु १ ए आठ आदि शब्दधी बाकीना गुणगणे उ प्रकृति ठा गुणगणाने दिरणा कहे ठे-आठमे ६ ए नवमे ६ १

२१५

अंते काढतां ७३ सातमे दसमे ५७ अगियारमे ५६ बारमे ५४
रहे । तेरमे ३९ अजोगिए उदिरणा रहित
जगवंत होय ॥

माणु? आउ पमत्तता । अजोगि अणुदीरगोत्रयवं २४

॥ इति उदिरणा समाप्ता ॥

हवे कर्म प्रकृतिनी सत्ता कहे ठे:-

सत्ता ते बांध्या कर्मनी थीती नापाके बंधादि करणें करी लाधु ठे
त्यां सुधी जीवसुं लाग्या रहे ते सत्ता। आत्मलाज कर्मीपणुं जेणे एवी
सत्ता कम्माण ठिई। बंधाई लघ अत्त लाजाणं ॥

हवे गुणगणे चढवानी बे श्रे
णियो ठे-उपशम, रूपक; तेमां
प्रथम उपशम श्रेणीनी सत्ता
कहे ठे:-जे जीव उपशम
समकित, उपशम चारित्र वंत

ठे तेने सत्ताए १४८ ठे सर्व प्रकृ ज्या उपशान्त मोह गुणगणे
ति १५० उधे प्रथमे कही ठे. ते वीजे सास्वादने १४७ त्रीजे मिश्रे
मांथी १५ बंधनमांथी १० काढतां १४७ १ जिन नामनी सत्ता न
१४८ मिथ्या ते सत्ता । होय माटे १४७ नी सत्ता ॥

संते अरुयाल सयं । जानवसमु वि जिणु बियतइए २५

आठमे, नवमे, दसमे, अनंतानुबंधी क्रोध १ मान २ माया ३ लो
अगियारमे कहे ठे:- ज ४ तिर्यंच आयु ५ नरकायु ६ ए ठ
खपावे तेने १४२ नी सत्ता होय ॥

अपुवाइ चउके । अणु तिरि निरयाउविणु बियालसयं
समकित गुणगणे सात प्रकृति

खपावी होय तो?४?सत्ता होय
ते शी रीते; अनंतानुबंधी क्रो.१
मा.२माया.३ लोत्र ४ समकीत

मोहनी ५ मिथ्यात मोहनी ६ मिश्र ए एकसो एकतालिसनी सत्ता
मोहनी ७ ए सात खपावी होय होय उपशमश्रेणि आशारी
तो चोथे, पांचमे, ठठे, सातमे। अथवा ।

सम्माइ चनुसु सत्तग खयंमि इग चत्तसय महवा २६
हवे रूपक श्रेणिए ते चारे गुणठा एकसो पीसतालिशनी सत्ता
एाने विषे कहे ठे:-
ते शी रीते ? नर्कायु ? तीर्यं
च आयु २ देव आयु ३ ए
त्रण विना ॥

खवगंतु पप्प चनुसुवि । पणयाळं निरयतिरिसुराजविणा
अने रूपके सप्तक विना १३७ नी सत्ता यावत् नवमाने पेइले
होय. अनंतानुबंधी क्रो. १ मा.२ मा.३ जागे. ए नवमा गुण
लो. ४ मोहनि त्रण विना । ठाणना नव जाग ठे ॥

सत्तग विणु अमृतीसं जा अनिअट्टी पढम जागे॥२७॥

ए चार बोल बे, बे गणतां उप
हवे नवमाने बीजे जागे सत्ता रनी आठ तथा ए पदमां ठे ते
कहे ठे:-स्वावर? सूद्धम२ तिर्यं निशानिडा ए प्रचलाप्रचला १०
च गति ३ तिर्यंचनी अनुपूर्वि धीणदि ११ एकेन्डि जाति १२
४ नर्कगति ५ नर्कनी अनुपूर्वि बेइन्डि जाति १३ तेन्डिजाति १४
६ आतप ७ उद्योत ८ । चोरेन्डिजाति १५ साधारणनाम १६

थावर२ तिरि२ निरया२ यव२। दुगथीण तिगेग विगलसाहारं॥

बीजे जागे होय. हवे नवमाने
त्रिजे जागे सत्ता कहे ठे:-अप्र

त्याख्यान क्रो. १ मान. १ मा. १

लो. ४ ए आठनो अंत करे.

ए सोल खपावे त्यारे १११ नी सत्ता. ११४ नी सत्ता रहे ॥

सोलखन ड वीससयं। बियंसिबियधतिअधकसायंतो १७

चोथे जागे ११३ नी सत्ता ठे.

पांचमे जागे ११२ नी सत्ता ठे.

द्वे ठे जागे १०६ नी सत्ता ठे.

सातमे जागे १०५ नी सत्ता ठे.

आठमे जागे १०४ नी सत्ता ठे

हवे त्रिजा जागथी मांती कहे नवमे जागे १०३ सत्ता ठे; अ

ठे:- प्रिजे जागे ११४ नी सत्ता ठे । नुक्रमे ॥

तइआइसु चउदस तेर बार। ठ पाणचउतिहिअसयकमसो

नपुंसकवेद जतां चोथे जागे द्वे संजलन क्रोध जते आठमे

११३ स्त्री वेद जतां पांचमे जा जागे १०४ संजलन मान जते

गे ११२; हास ठक जतां ठे नवमे जागे १०३ संजलन मा

जागे १०६; पुरुषवेद जतां सा या जते १०२ द्वे दशमे गुणठा

तमे जागे ॥ १०५ । ए सत्ता कहे ठे:-

नपु इतिहासठगपुस तुरीअ कोहमयमायखन ॥ १७ ॥

दशमे सूहम संपराय गुणठाणे १०२ नी बारमाने पेहेले जागे

सत्ता इती ते कपक श्रेणिए चढतां १२ १०१ नी सत्ता ठे. नि

मे गुणठाणे संजलनो लोचन तजे । डा? प्रचला? खपावे ॥

सुहुंमि डसय लोचंतो । खीण डुचरिमेगसयडुनिदखन ॥

बारमाने बीजे जागे एए नी दर्शनावर्णी चार; ज्ञानावर्णी पां

सत्ता ठे । च; अंतराय पांच ॥

नव नवइ चरम समये। चउदंसणधनाण५विग्घंतो॥३०॥

पेदेले ज्ञागे तो ८५ नी सत्ताठे.

हवे बीजा ज्ञागनी सत्ता कहेठे

७२ प्रकृति खपावे तेनां नाम;

ए चौद खपावे ते तेरमे सजो देवगति, १ देवानुपूर्वि, २ शुज
गी केवलि गुणठाणे ८५ नी स विहायो गति, ३ असुज विहायो
त्ता रही, हवे अजोगी गुणठाणे गति, ४ सुरजि गंध, ५ डुरजि
सत्ता कहे ठे:- गंध, ६ ॥

पाणसीइसयोगि अयोगि। डुचरिमे देव५स्वगइ५गंध५डुगं॥

फरस आठ, वरण पांच, बंधन पांच उदारिकादिक संघा
रस, ५ सरीर, ५ । तन, ५ उदारिकादिक निरमाण
नामक कर्म? ॥

फासठ वन्न रस तणु । बंधण संघाय पाण निमिणं॥३१॥

संघयण ठ; अथीर ठ अथीर ? अशुज अगुरु लघु ? उपघात
२ डुर्जग ३ डुःस्वर ४ अनादेय ५ अज २ पराघात ३ उसासध
स ६ संस्थान ६ । ५ अपर्याप्त ॥

संघयण६अथिर६संठाण६ठक्क। अगुरुलहु चउ अपज्जंतं

साता वा असातामांथी प्रत्येक ? थीर २ सुज ३ उदारिक उ
एक । पांग ४ वैक्रीय, उपांग ५ आहारक
उपांग ६ सुसर नाम ७ निचगोत्रण॥

सायंच असायं वा । परित्तु३वंगतिग३सुसर१निअं॥३२॥

पेदेले ज्ञागे ए ७२ प्रकृति तेर प्रकृतिनो कय करे ते कहे ठे:-
खपावे ठेले ज्ञागे । मनुष्य त्रिक गति ३ अनुपूर्वि आयु
त्रस? बादर२ पर्याप्त३ जस?आदेय?

बिसयखिखुअ चरिमेतेरस मणुअइतसइतिगजसाइऊं

सुजग? जिननाम? उंचगोत्र ३ साता असाता? मांनी जे रही
पंचेन्डि जाति ४ । होय, ते एक; ए ते २ प्रकृति
नो ठेव करे ॥

सुजग? जिणुअइपणिदिअ४। सायासाएगयरठेउ॥३३॥

मतान्तर कहे ठे मनुष्यनी ते वारे बाकी बार ठेला समयमां
अनुपूर्वि विना । जे खपावे ॥

नर अणुपुविविणावा । बारसचरिमं समयंमिजो खविउ ॥

एम कर्म रहित अइ पाम्या वांदवा योग्य हुं नमुबुं वीर स्वामी
सिद्धि मोक्ष गति देवता ५ ने कर्म ग्रंथ कर्ताए पोतानुं नाम दे
न्दने । वेन्ड सूरि ते सूचव्युं ॥

पत्तो सिद्धिं देविंदं । वंदिअं नमह तं वीरं ॥३४॥

इतिश्री कर्मग्रन्थसमाप्तः

॥ इतिश्री विपाक नामे बीजो कर्मग्रन्थ समाप्तः ॥

॥ अथ उदय प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदनी	मोहनी	आयु कर्म	नाम कर्म	गोत्र कर्म	अंतरायकर्म
	ओघ	८	१२२	५	०	२	२८	४	७७	२	५
१	मिथ्यातगुणठाणे	८	११७	५	०	२	२६	४	७४	२	५
२	सास्वादगुणठाणे	८	१११	५	०	२	२५	४	५९	२	५
३	मिश्रगुणठाणे	८	१००	५	०	२	२३	४	५१	२	५
४	अविरतिगुण०	८	१०४	५	०	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरतिगुणठाणे	८	८७	५	०	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गुणठाणे	८	८१	५	०	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्रमत्तगुणठाणे	८	७६	५	०	२	१४	१	४२	१	५
८	निवृत्ति गुणठाणे	८	७२	५	०	२	१३	१	३९	१	५
९	अनिवृत्तिगुणठा	८	६६	५	०	२	७	१	३९	१	५
१०	मूक्षमसंपराय गु.	८	६०	५	०	२	१	१	३९	१	५
११	उपशांतमो.गु.ठा	७	५९	५	०	२	०	१	३९	१	५
१२	क्षीण मो. गु ठा										
	भाग २										
	भाग १	७	५७	५	०	२	०	१	३७	१	५
	भाग २	७	५६	५	४	२	०	१	३७	१	५
१३	मजोगी गु. ठा.	४	४२	०	०	२	०	१	३८	१	०
१४	अजोगी गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	४	१२	०	०	२	०	१	९	१	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

॥ अथ उदिराणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनाव०	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म ५	नाम कर्म ६	गोत्र कर्म ७	अंतरायकर्म ८
	ओघ.	८	१२२	५	०	२	२८	४	७७	२	५
१	मिथ्यात गु.ठा.	७८	११७	५	०	२	२६	४	७४	२	५
२	सास्वाद गु.ठा.	७८	१११	५	०	२	२५	४	५९	२	५

३	मिश्र गुण ठा.	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरति गु.ठा.	७८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरति गु.ठा.	७८	८७	५	९	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गु. ठा.	७८	८१	५	९	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्र. गु. ठाणे	६	७३	५	६	०	१४	०	४२	१	५
८	निवृत्ति गु. ठा.	६	६९	५	६	०	१३	०	३९	१	५
९	अनिवृत्ति गु.ठा.	६	६३	५	६	०	७	०	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपराय गु.	६।५	५७	५	६	०	१	०	३९	१	५
११	उपशान्तमो गु.ठा	५	५६	५	६	०	०	०	३९	१	५
१२	क्षीणमो गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	५।२	५४	५	६	०	०	०	३७	१	५
	भाग २	५।२	५२	५	४	०	०	०	३७	१	५
१३	सजोगि गु. ठा.	२	३९	०	०	०	०	०	३८	१	०
१४	अजोगि गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

अथ सत्ता प्रकृतियन्त्र.

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	उपममश्रेणी	क्षपक श्रेणी	शानावणी?	दर्शनावणी?	वंदनी?	माहानिष्ठ	आयु क.७	नाम क.६	मोत्र क.७	अंतरायक.६
	ओघ.	८	१४८			५	९	२	२८	४	२३	२	५
१	मिथ्यात गु.ठा	८	१४८			५	९	२	२८	४	२३	२	५
२	सास्वादन गु.ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	२३	२	५
३	मिश्र गु.ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	२३	२	५
४	अविरति गु.ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४।१	२३	२	५
					१३८				२१				
५	देशविरति गु.ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४।१	२३	२	५
					१३८				२१				
६	प्रमत्त गुण ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४।१	२३	२	५
					१३८				२१				
७	अप्रमत्त गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८	४।१	२३	२	५
					१३८				२१				

१८३

८	निवृत्ति गु. ठा.	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२२८	२१९	९३	२	५
			१४२					२४				
९	अनिवृत्ति गु. ठा.							२१				
	भाग ९											
	भाग १	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२२८	२१९	९३	२	५
			१४२					२४				
	भाग २	८			१२२	५	६	२२१	१	८०	२	५
	भाग ३	८			११४	५	६	२१३	१	८०	२	५
	भाग ४	८			११३	५	६	२१२	१	८०	२	५
	भाग ५	८			११२	५	६	२११	१	८०	२	५
	भाग ६	८			१०६	५	६	२	५१	८०	२	५
	भाग ७	८			१०५	५	६	२	४१	८०	१	५
	भाग ८	८			१०४	५	६	२	३१	८०	२	५
	भाग ९	८			१०३	५	६	२	२१	८०	२	५
१०	सूक्ष्मसंपर्गाय गु. ठा.	८	१४८		१०२	५	९	२२८	२१९	९३	२	५
			१४२	१३९				२४		८०		
११	उपशान्त मोह गु.	८	१४८	१३९		५	९	२२१	११४	९३	२	५
			१४२					२८	२४			
१२	क्षीणमोह गु. भाग २							२४				
	भाग १	७			१०१	५	६	२	०१	८०	२	५
	भाग २	७			९९	५	४	२	०१	८०	२	५
१३	सजोगि गु. ठा.	४			८५	०	०	२	०१	८०	२	०
१४	अयोगि गु. भाग २											
	भाग १	४			८५	०	०	२	०१	८०	२	०
	भाग २	०			१३	०	०	१	०१	१०	१	०
					१२					९		

॥ सामान्ययन्त्र ॥

संख्या	नाम.	बंध	उदय	उदिरणा	सत्तानुपश्रमश्रे	हायकश्रे
१	मिथ्यात गु.	११७	११७	११७		१४८
२	सास्वादन गु.	१०१	१११	१११		१४७
३	मिश्र गु.	७४ ७६	१००	१००		१४७

२०४

४	अविरति गु.	७७	१०४	१०४	१४१	१४५
५	देशविरति गु.	६७	८७	८७	१४१	१४५
६	प्रमत्त गु.ग.	६३	८१	८१	१४१	१४५
७	अप्रमत्तगु.ग.	५९ ५८	७६	७३	१४१	१४५
८	नि.वृ. गु.जा ७					
	जाग १	५८	७२	६९	१४२	१३८
	जाग २	५६				
	जाग ३	५६				
	जाग ४	५६				
	जाग ५	५६				
	जाग ६	५६				
	जाग ७	२६				
९	अनिवृत्ति गु.					
	ग. जा.ए					
	जाग १	२२	६६	६३	१४२	१३८
	जाग २	२१				१२२
	जाग ३	२०				११४
	जाग ४	१९				११३
	जाग ५	१८				११२
	जाग ६					१०६
	जाग ७					१०५
	जाग ८					१०४
	जाग ९					१०३
१०	सू.संपराय गु.	१७	६०	५७	१४२	१०२
११	उपशान्त मोह	१	५९	५६	१४२	
	गु.					
१२	क्रीणमोह गु.					
	ग. जा.२					

१८५

	ज्ञाग १	१	५७	५४	१०१
	ज्ञाग २		५५	५२	९९
१३	सजोण गु.ठा.	१	४२	३९	८५
१४	अ.जोगीज्ञा२				
	ज्ञाग १		१२		८५
	ज्ञाग २		अंतेखपे		१३-१२

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

कर्मबन्धना प्रकारथी एवा श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये वांदिने,
मूकाणा । ते केवा ठे ? सामान्य जिनरूप, ताराग
णमां चन्ड समान ॥

बंध विहाण विमुक्तं । वंदिय सिरि वद्धमाण जिण चंदं ॥

गतिः गमन करवुं; आगतिः आव संक्षेप थकी बन्धना स्वा
वुं इत्यादि मार्गणाए जले प्रकारे क मी कोण; जीव केटली प्र
हीशुं । कृति बांधे ॥

गई याई सुवुत्तं । समासतु बंध सामित्तं ॥१॥

इवे प्रथम बासठ मार्गणा गणावे जोग३ वेद३ कषायध ज्ञानण
ठे:-गतिध इन्दिण कायाद ।

गइ इंदिय काए । जोए वेए कसाय नाणेसु ॥

संजमठ दंसणध लेसाद । जव्य? अजव्य? समकीतद संनिठ?
असंनिठ? आहारी? अणाहारी? ॥

संजम दंसण लेसा । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥२॥

इवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा
ए कर्म प्रकृतिनो बन्ध कहे ठे:-
ते नर्कगतिमां पेहलां चार गुण

गणां ठे. तेमां प्रथम उधे १०१

प्रकृति बांधे. ते जिननाम १ देव

गति १ देवतानी अनुपूर्वि ३ वैक्री

य सरीर ४ वैक्रीय अंगोपांग ५

आहारक सरीर ६ आहारक न

पांग ७ ।

देवतानुं आयुखु १ नर्कगति १ न

र्कअनुपूर्वि ३ नर्कनुं आयु ४ सू

दम ५ अपर्याप्तो ६ साधारण ७ वेडि ८

तेरेडि एचौरिडि १ ७ [विगल ३ तिगं

जिण १ सुर २ विजवा ३ हार ४ डु ५ । देवाजय १ निरय ३ सुहुम ३

एकेडि जाति १ थावरनाम २ आ

ताप ३ ।

नपुंसकवेद १ मिथ्यात्वमोहनी १

हुंमक संस्थान १ ठेवठे संघयण १

एगिंदि थावरा यव ।

नपुं १ मिठं १ हुंम १ ठेवठं १ ॥३॥

अनंतानुबंधीः क्रोध १ मान २ मा

या ३ लोत्र ४ मध्य संस्थानः नि

ग्रोध १ सादि २ वामन ३ कुब्ज ४

संघयणः रिखन्नाराच १ नारा

च २ अर्धनाराच ३ कीलीका ४ ।

असुन्न विहायोगति १ निचगोत्र १

स्त्रिवेद १ दुर्जग १ दुस्वर १ अना

देय १ नीजानीजा १ प्रचलाप्रचला १

थीणंदि १ एत्रिका ॥ [थीण ३ तिगं ॥

अण ४ मज्ञा गि ४ संघयण ४ ।

कुखग १ निअ १ इत्ति १ डुहग ३

मनुष्य आयु १ मनुष्य गति १ अ

नुपूर्वि १ उदारिक शरीर १ अंगो

पांग १ वज्ररिखन्न नाराच संघय

ण ए प्रकारे पंचावन प्रकृति कही

उद्योत नाम १ तिर्येच गति १ अ

नुपूर्वि १ तिर्येचनु आयु १ ।

उद्योय १ तिरिडुगं २ तिरि १ । नराउ १ नर २ नरल ३ डुगरिसहं ४

एकसो विसनो उधे बन्ध कह्यो

ठे. तेमांथी सुरगति आदिक १ ए

काढवी ते लखे ठेः- देवगति १

अनुपूर्वि १ वैक्रिय शरीर १ अं

गोपांग १ आहारक शरीर? अं
गोपांग? देवतानुं आयु? ३ नरक
गति? अनुपूर्वि? आयु? ३ सूक्ष्म
१ अपर्याप्तो? साधारण नाम? ३
बेदि तेंदि चोरिदि ३ एकेंदि जा
ति? आवर? आताप? ए उग
लीश वर्जिए ।

सुरइ गुणवीसवज्जं । इग
हवे नर्कमां गुणगणो ४ ठे; ते
मां प्रथम मिथ्याते १०० बन्ध
ठे. तीर्थकर? विना ।

तिष्ठ विणा मिष्ठिसयं । सासणि नपुचनविणा ठनुई ५

हवे त्रिजे मीश्रगुणगणे ७० नो
बन्धठे. चार अनन्तानुबंधीको?
मा.१ मा.३ लो.४ मध्य संस्था
न नि.१ सा.१ वा.३ कु.४ सं
घयण रि.१ ना.१ अ.३ की.४
अशुज विद्यायोगति ? निचगो
त्र ? स्त्रीवेद ? दुर्जग ? दुखर?
अनादेय? ३ श्रीलंदि? प्रचला प्रच

ला? निज्ञानिज्ञा? ? उद्योतः ? हवे चोथे समकित गुणगणे ७१
तीर्थच त्रीक गति ? अनुपूर्वि? जिननाम ? मनुष्य आयु ए वे
आयु? मनुष्यनो आयु? ए ठ्विशा ॥ प्रकृति ७० मां जेगी करजो ॥

विणुअण ठ्वीस मीसे । बिसयरि सम्मंमि जिण? नराउ?

बाकी १०? उधे नारकी बांधे ॥

सज उहेण बंधहिं निरया ॥

हवे बीजे सास्वादन गुणगणे
ए६ बांधे. नपुंसक वेद ? मिथ्या
त? हुंरक संस्थान? ठेवठो सं
घयण ४ ए चार वगर ठनु बांधे

इवे चोथी पंक प्रजा [जुआ॥

पांचमी धुम प्रजा ठगीतम

प्रजा त्यां उधे १०० नो बन्ध

तिर्थकर विना मिथ्याते सास्वा

ए रत्न प्रजा सक प्रजा वाडु प्र दने ए६ मिश्र ७० समकिते७?
जा सुधी जाणवुं । मनुष्य आयु जेववुं ॥

इअ रयणाइसु जंगो । पंकाइसु तिन्नयर हीणो ॥६॥

सातमीए तमतमा प्रजाए इवे मिथ्यात गुणठाणे सातमीए व
उधे एए नो बन्ध. जिन न्ध. मनुष्यगति? अनुपूर्वि ? उंचगो
नाम ? मनुष्य आयु ? बे त्र ? ए त्रण विना ठनु बन्ध ठे ॥
काढवां ॥

अजिणामणुआउ उहे। सत्तमिए नरडुगुश्च?विणुमिहे
सास्वादन गुणठाणे तिर्यचनुं आयुष्य ? नपुंसकवेद १ मिथ्या
ए? नो बन्ध ठे । त ३ हुंमक संस्थान४ ठेवठो संघयणं ५ ए
पांच जतां ए? नो बन्ध ॥

इग नवई सासाणे । तिरि आउ? नपुंस४चउ वळं ७ ॥

अनन्तानुबन्धि आदिक १४ का
ढतां ६७ रहे; तेमां त्रण वधा
रीए एटले ७० नो बन्ध; मिश्र
समकित होय. अनन्तानुं ४ म
ध्य संघयणः४ मध्य संस्थान४
असुजगति ? निचगोत्र ? त्वि
वेद? दुर्जगत्रिक३ श्रीणंत्त्रिक
३; उद्योत? त्रीयंचगति ? अनु
पूर्वि ए चोवीश ।

मनुष्यगति ? अनुपूर्वे ? उंच
गोत्र ? ए त्रणे जेवतां ७० बां
धे. त्रीजे चोथे गुणठाणे सात
मी नर्कवाला ॥

१८९

अण चतुर्वीस विरहिया ।सनरडुगु चाय सयरिमीसडुगे
हवे तिर्यच गति मार्गणाए प्रकृति पर्याप्ता तिर्यचने तिर्यकरना
बन्ध कहे ठे:-उधे ११७ नो बन्ध म? आहारकश् डुग ए त्रण
ठे मिथ्यात गुणठाणे ११७ । विना ११७ नो ॥

सतरस उ उहिमिठे । पङ्कतिरिया विणुजिणाहारं ॥८॥

हवे मिश्र गु. ग. ६९ बांधे ३२
न बांधे तेनां नाम:-देवआयु?
अनन्तानुबन्धि४ क्रो. मा. मा.
लो. मध्यसंस्थाननी? सा.२ वा.३
कु.४ मध्यसंघयण रि.१ ना.२
अ.३ की.४ असुज्ज वीहायोगति?
नीचगोत्र? खिवेद? दुर्जगत्रिक?
दुर्जग दुसर अनादेय धिणंढि? प्र
चला प्रचलाश् निज्ञानिज्ञा उद्यो
त? तिर्यचगति? अनु२ आ.३
उदारिकसरिर? अंगोपांगश् नर्क
गति? अनुपूर्विश् आयु३ प्रथम
संघयण? ए बत्रीश मिश्र गुण
ठाणे न बांधे माटे ६९ नो ब
न्ध होय ॥ [मीसे॥

हवे सास्वादन गुणठाणे १०१
नो बन्ध; ते सोल काढीने ते क
हे ठे:-नर्कगति? अनुपूर्विश् आ
यु३ जाति:४ आवर:४ हुंरुक?
आताप? ठेवठु१ संघयण नपुंस
कवेद? मिथ्यातमोहनी? ए सो
ल विना सास्वादने १०१ ।

विणु निरय सोल सासणि । सुराज्ज?अण ३ १एग तीसविणु
हवे समकीत गुणठाणे ७० नो हवे पांचमे गुणठाणे ६६ बांधे
बन्ध ठे. देव आयु सहित करते अप्रत्याख्यानि क्रोध? मानश्
सीत्तेरनो बन्ध । माया३ लोत्त४ विना ॥

ससुराज सयरि१० सम्मे । बीअ कसाए विणादेसे॥ए॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो
विशेष जे चोथे गुणगणे जिन
नाम सहित मनुष्य ७? बांधे उ
धे. हवे देसविरतादिक गुणगणे
कहे ठे:-बीजि चोकनी रहित
६७ नो देसविरतिए बांधे. ठे
गुणगणे त्रिजी चोकनी न बां
धे माटे ६३ इत्यादिक ॥

एम प्रथम गुणगणाथी चोथा
गुणगणा सुधी मनुष्य त्रियंच
ने तुल्य बन्ध जाणवो ।

इय चउ गुणोसुविनरा । परमजया सजिणउहु देसाई ॥

हवे अপর्याता त्रियंच तथा नर
ने बन्ध कहे ठे:-१०ए जिनना
मादि ११ न बांधे. जिनना
म? देवदिक गति२ अनुपूर्वि३
वैक्रीदिक सरि४ अंगोपांग५
आहारकदिक सरो६ अंगोपां
ग७ देवआयु८ नरकत्रिकगति९
अनुपूर्वि१० आयु११ एअगिआ
र विना ।

१०एबांधे गुणगणु एक मिथ्यात्व
हाय एअपर्याता त्रियंच नरने ॥

जिण इकारसहीगां । नवसय अपऊत तिरिअ नरा १०

नुधे १०४ मिथ्याते १०३ एकें
दि? थावर२ आताप३ ए त्रण
नेलतां नुधे १०४ नो बन्ध. मि
थ्याते जिन नाम काढतां १०३

नारकीव-नर्कगतिना बन्धनी पे

१९१

ठे सुरने-देवताने पण बन्ध जा नो बन्ध ठे. सा. ए६ मि. ७०
णवो; एटलुं विशेष जे:- सं. ७२ ॥

निरयव्व सुरा नवरं । उहे मिन्हे इगिंदि तिग सहिया ॥

जिन नाम विना जोतिस, जव
नपति, व्यंतरमां उधे मिश्याते
वे देवलोके सुधर्म इसाने पण १०३ नो बन्ध सा. ए६ मि. ७०
एमज । सं ७१ ॥

कप्पडुगेविअ एवं । जिण हीणो जोइ जवण वणे ११

आणंतादि जावत् पंच अनुत्तर
रत्नप्रज्ञानी परे सनतकुमारणी सुधी उधे ए७ नो बन्ध ते के
सदसार सुधी उधे १०१ नो ब म-उद्योत? तिर्यच त्रिकगति१
न्ध, मिश्याते १०० सास्वादने अनुपूर्वि३ आयु४ ए चार विना
ए६ मिश्रे ७० नो बन्ध, चोधे ए७; मिश्याते ए६ सास्वादने
७२ नो बन्ध ॥ ए१ मिश्रे ७० अविरति ए ७२

रयणव्व सणं कुमाराइ । आणयाई उज्जोअ चउरहिअ

एकसो नव केटली मार्गणाए
बन्ध होय ते कहे ठे एकेंडि?
पृथ्वीकाय१ अपकाय३ वन्स्पति
काय४ वेरंदि५ तेरंदि६ चोरंदि७
एटली मार्गणाए १०९ नो बन्ध

अपर्याप्त तिर्यचनी परे उधे १०९ मिश्या ते पण १०९

अपज्जतिरिअव्वं नवसय । मिगिंदिपुढविजलतरु विगले १२

सास्वादनेए६ नो बन्ध तेर प्र
कृति विना सूहमत्रिक,३ विग
लत्रिक,३ एकेंडि७ आवरण आ

१९१

तापए नपुंसकः१० मिथ्यात्वः११

हुंसकः२ ठेवतु संघयणः३ ए कोइक आचार्य वली कहे ठे
तेर विना ए६ बांधे । के-सास्वादने चोराणुंनो बंध ॥

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केइ पुणविंति चउनवई

शरीर पर्याप्ति कर्या पेहेलां आ
हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने
वर्त्ते-माटे ते बन्धनो पर्याप्ता थ

तिर्यच आयु मनुष्य आयु न या पढी बांधे तेथी ए४ नो ब
बांधे माटे ए४ बांधे । न्य कह्यो ॥

तिरिअ नराउहिं विणा । तणु पऊत्ति न जंति ऊऊ ॥१३॥

तेउ वायुकाय गति त्रस कह्या
माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो
ठे. ११० मांथी १५ न बांधे. जि
ननाम? देवद्विक गति१ अनुपू
र्वि३ वैक्रिशरीर४ अंगोपांग५
आहारक शरीर६ अंगोपांग७ दे
वायु८ नर्कगति९ अनुपूर्वि १०
आयु११ मनुष्य गति१२ अनुपू
र्वि१३ आयु१४ उंचगोत्र१५ ए
पंदर न बांधे. एक मिथ्यात्व गु
णठाणु ठे ॥

उधे पंचेन्दिनी तथा त्रसकायनी
मार्गणा ए उधे १२० मिथ्यात्वे
११७ सास्वादने १०१ मिश्रे
७४समकीते ७७ देशत्रति६७ ए
आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् ।

उहु पाणिदि तसे गइ । तसेजिणिक्कार नरतिगुच्च विणा ॥

उदारिक काय योगे मनुष्यनी
पेरे उधे १२० मिथ्यात्ते ११७ सा
स्वादने १०१ मिश्र ६९ समकी

मन योग, वचन योगनी मार्ग

२९३

शाए नुधे १२० यावत् गुणगा ते ७१ देसे ६७ इत्यादिक मिश्र
णा १३ ठे । पद आगला पदने जोरुजो ॥

माणवय जोगेनहो । उरले नर जंगुत म्मिस्से ॥१४॥

उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध

कहे ठे:—आहारक शरिर? अंगो एकसो ११४ चौदनो मिथ्यात्वे
पांग २ देवायु ३ नर्कत्रिक गति ४ १०९ ते लखे ठे. तीर्थकरनाम?
अनुपूर्वि ५ आयु ६ ए ठ प्रकृति देवगति ७ अनुपूर्वि ३ वैक्रियडुग
अपर्याप्त न बांधे माटे नुधे बन्ध शरीर ४ अंगोपांग ५ ए पांचवि
रह्यो. ते आवता पदमां कहे ठे:। ना १०९ बांधे ॥

आहार ठग विणोहे । चउदस सउ मिन्निजिणपणगहीणं

एकसोनवनो बन्ध मिथ्यात्वे ह
तो तेमांथी पंदर न बांधे ते वा
रे ९४ बांधे. सूक्ष्मत्रिक ३ वि
गलत्रिक ३ एकेंडि ७ थावर ८ आ
ताप ९ नपुंसक वेद १० मिथ्या
त्व ११ हुंरुक १२ ठेवठो १३ म
नुष्य आयु १४ तिर्यंच आयु १५
ए पन्नर मिश्र गुणगणे नथी ॥

सास्वादन गुणगणे ९४ बांधे
कइ प्रकृति विना ते आगल क
हे ठे: ।

सासणि चउनवइ विणा । नरतिरिआऊ सुहुमतेर ॥१५॥

हवे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे ठे:—९४ मांथी १४ काढे.
अनन्तानुबन्धि क्रो. १ मा. १
मा. ३ लो. ४ मध्य संघयण रि.
५ ना. ६ अ. ७ की. ८ मध्य सं
स्थान नि. ९ सा. १० वा. ११ कु.

हवे ते ७० मां पांच जेखवजो
ते पांचना नाम; जिन नाम १

१२ कुख गइ १३ नीच १४ स्त्रि देवगति२ अनुपूर्वि ३ वैक्रिय श
वेद १५ दुर्जग १६ दुसर १७ रीर ४ अंगोपांग ५ ए पांच बां
धीणंधीत्रिक नीजानीजा १७प्रच धे माटे ७५ नो बन्ध; पढी चो
लाप्रचला १८ श्रीणंधो २० नद्यो थाथी बारमा सुधी न बांधे. ते
त२? त्रियंचत्रिकगति २१ अनु रमे एक सातानो बन्ध ठे. उदा
पूर्वि २३ आयु२४ चोराणुमांथी रिक मिश्र काय योगमां चार
ए चोविस जाय त्यारे ७०रहे। गुणगणा होय. १. २. ४. १३

अण चउवीसाइ विणा । जिण पाणजुअसम्मिजोगिणो
हवे कार्मण काय योगनी मार्ग [सायं॥

णाए पण उधे ११२ नो बन्ध;
मिथ्याते १०७ नो बे प्रकृति न
बांधे. ते त्रियंच आयु? नर आ
यु२ न बांधे. पेहेले १०७ बीजे
ए४ चोथे ७५ ए चार सजोगि
गुणगणा सातानो बंध कार्मण
काय जोगे ।

हवे आहरक काय योग, आहा
रक मिश्र काययोग ठठे गुण
गणे होय माटे ठठे गुणगणे
बन्ध स्थानक ६३ नो होय ॥

विणु तिरि नरान कम्मेवि । एव माहार दुगि उहो॥१६॥

हवे सजाविक वैक्रिय योगे हवे वैक्रिय मिश्र योगे बन्ध कहे
बन्ध कहे ठे:-उधे १०४ दे ठे:-त्रियंच आयु? नर आयु २ वि
व नर्क गतिमां ठे: माटे देव ना उधे १०९ नो बन्ध ठे. गुणग
आयु गवेखुं देव गतिसमा णा ३ होय १. २. ४.

सुर उहो वेउधे । तिरिअ नरान रहिअ तम्मिस्से ॥

हवे त्रण वेदनि मार्गणाए गुणगणा त्रण वेदे गुणगणा ए प्र
पेहेली चोकनी, बीजी धमथी अनंतानुबंधी चोकनिये २ गु
चोकनी, त्रीजी चोकनी णगणां, बीजी चोकनिये ४ गुणग

१८५

ए बन्ध धानक कहे ठे । एा ठे. त्रीजे चौकमिये ५ गुणठा
णा पेहेलां ठे.

वेअप्रतिगा इमबिय तियकसाय । नवडु चउ पंच गुणा१७

संजलन क्रोध १ मान १ माया

नी मार्गणाए गुणठाणा बंध था संजलन लोत्रे दश गुणठाणा
नक कहे ठे:-गुणठाणादि एलो लोत्र ठे माटे १७ नो बन्ध ह
ने १० उधे १७ मिथ्यात्व ११७ वे अविरति मार्गणाए गुणठा
सास्वादन १०१ मिश्र ७४ सम एा ४ तेनो बन्ध उधे ११७ पेहे
कीते ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३अ ले ११७ बीजे १०२ त्रीजे ७४
प्रमत्ते ५७ निवृत्तिए ज्ञाग ३पेहे चौथे ७७ मतिश्रुत विज्ञंग ए
ले ५७ बीजे ५६ त्रीजे २६ अ त्रण अज्ञाननी मार्गणाए गुण
निवृत्तिए २२. २१ २७ क्रोधमा ठाणार ३ होय उधे ११७ मि.
ने २२ २१ २० १ए १७ ११७ सा. १०१ मिश्र ७४

संजलन तिगेनव दस । लोहे १०चउअजडुति अत्रा

हवे चकु अचकुदर्शन; ए बे मा
र्गणाए गु. १२ प्रथमथी उधे
१२० मि. ११७ सा. १०२ मि.

[ए तिगे]

७४ अ. ७७ देस ६७ प्र. ६३ अ. हवे यथाख्यात चारित्रनी मार्ग
५९ ५७ नि. ५७ ५६ २६ अ. एाए ठेला चार गुणठाणां त्यां
२२ २१ २० १ए १७ सूक्तमसं. बन्ध १ सातानो त्रण गुणठाणे
उपसमे १ क्षीण मोहे । चउदमे अबन्ध ठे. ॥

वारसअचरकु चरकुसु । पढमा अहखाइ चरमचक्रा॥१७॥

हवे मनपर्यवज्ञाने कहे ठे:- हवे सामायक ठेदोपस्थापन
गुणठाणा ७ प्रमत्तथी क्षीण मो चारित्रनी मार्गणाए गुणठाणा
ही सुधी उधे ६५ प्रमत्ते ६३ अ चार ठे. ६, ७, ८, ९, परिहार

१९६

प्रमत्ते ५९ ५८ निवृत्ति ५८ विशुद्धि चारित्र्यनी मार्गणाए गु
 ५६ अनिवृत्ति ए १२ ११ १९ १८ वे ६, ७, त्यां बन्ध नुधे ६५ प्र.
 सूक्ष्मे १७ उपशमे? क्लीणे ? । ६३ अ. ५९ नि. ५८ अ. २२ ॥
 मण्णानाणिसगजयाई । समईतेअ चउ डुन्नि परिहारे ॥

हवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि
 हवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्ग
 नी मार्गणाए गुणगणा वे ठे णाए समकितथी मांकी बारमा
 १३, १४, त्यां तेरमे एक साता गुणगणा सुधी; नव गुणगणा
 नो बन्ध ठे; चउदमे बन्ध नथी । त्यां बन्ध पूर्वनी पेठे जाणजो ॥
 केवल डुगि दो चरमा । जयाइनव मइसु नहि डुगे ॥ १९ ॥

हवे खायक समकीते गु--अगि
 आर; चोथार्थी चौदमा सुधी.
 मिथ्यातनी मार्गणाए एक मि
 उपशम समकीते चोथार्थीअ थ्यात गुण सास्वादननी मार्ग
 गिआरमा सुधी गुण ८ होय. णाए एक सास्वादन गुण मि
 वेदक कहेतां स्वयोपशम सम श्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुण
 कीत कहेवुं. त्यां समकीतथी ठाणु; देश विरतिनी मार्गणाए
 ४ गुणगणा होय. त्यां नुधे ७५ एक पांचमु गुण बन्ध पूर्वे कही
 देशे ६६ प्रमत्ते ६२ अ प्रमत्ते ५९, ५८ गया तेम गणजो.

अमउवसमिचनुवेअगि खइए इकार मिहतिगि देसे ॥
 हवे सूक्ष्म संपराय चारित्र्यनी हवे आहारनी मार्गणाए तेर गु
 मार्गणाए दशमु गुणगणु ते णगणा तेरमा सुधी प्रथम प्र
 र गु. आवता पदमां । माणे ॥

सुहमि सठाण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहो १०
 हवे उपशमे फेर ठे; ते कहे आयु न बाधे. ते कारण माटे अ

डे, उपशमे वर्त्ता ।

विरति ७७ नो बन्ध हतो ॥

परमुबसमिवदंता । आउ न बंधंति तेणअजय गुणे ॥

तेमांधी देवतानुं आयु, देसविरति आदे गुणगणे देवतानो आ
मनुष्यनुं आयु, न बांधे यु काढो त्यारे ६७ मांधी एक गये ६६
माटे ७५ नो बन्ध नुंधे नो बन्ध; प्रमत्ते बासट बांधे; अप्रमत्ते
५८ एम गणजो ॥

देव माणु आउ हीणो । देसाइसु पुण सुराउ विणा ११

हवे लेसा उए बन्ध कहे डे:- आहार शरिर, अंगोपांग ते बेए
नुधे ११८ नो बन्ध डे; ते शी रहित, ते पेहेली त्रण लेसा क
रीते ? ते बतावे डे । स्न नीलका पोते ॥

नुहे अठार सयं । आहार डुगूण माइ लेसतिगे ॥

सास्वादनादिक गुणगणे पूर्ववत् सा. १०१

मिश्र ७४ स. ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ

तेमांधी जिन नाम वि हियां जगवति सूत्रे ३१ सतके त्रण आ
ना ११७ बांधे मिछ्याते । दि लेसाए विमानिक आयु न बांधे. इ
ति बहु श्रुत गम्य ॥

तं तिहोणं मिह्णे । सासणाइसु सबहिउहो ॥११॥

हवे सुक्क लेसानी मार्गणाए

उद्योत ? तिर्यच त्रिकगति ३

अनुपूर्वि ३ आयु ४ नर्कत्रिकग. ५

तेजु लेसानी मार्गणाए १११ अ. ६ आ. ७ सूद्धमठ अपर्याप्त ए

नो बन्ध; नव न बांधे ते गुण साधारण १० वे. ११ ते. १२

गणा उठे त्यां पूर्ववत् नर्कत्रि चो. १३ विगलत्रिक आताप १४

क ३ सूद्धम ४ अपर्याप्त ५ सा एकेंडि १५ आवर १६ ए सो

धारण ६ बेरेंडि ७ तेरेंडि ८ चो ल न बांधे माटे १०४ नो बन्ध;

रंदि जाति ए ।

गुणठाणा १३ बन्ध पूर्वपरे

तेऊ निरय नवूणा । उज्जोय चउ निरयबार विणुसुक्का

इवे पद्य लेसानी मार्गणाए १०८ नो जिननाम १ आहारक
उधे बन्ध ठे, ते उपत्ती सोल काठी ते डुग २ ए त्रण विना मि
मां उद्योतादि चार प्रक्षेप करतां १०८ ध्याते तेजु १०८ पद्य.
धाय; एटले नर्कत्रिकादि बारविना १०५ सुक्क. १०१ ए त्रण
१०८ नो । लेसाए बंध कह्यो, इति ले

शा बन्धः ॥

विणु निरय बार पम्हा । अजिणाहारा इमा मिह्वे ॥५३॥

चौदे गुणठाणा होय ज्वयनी
मार्गणाए सन्नियानि मार्गणा
ए बन्ध पूर्वे कह्यो तेम सघले
कहेजो ।

इवे अज्वय मार्गणाए; असंनि
मार्गणाए १ ए बे मार्गणाए ११७
नो बन्ध उधे ठे. मिथ्यात्वे पण
११७ नो बन्ध ॥

सव्वगुणज्व सन्निसु । उहु अज्जवाअसन्निमिह्वसमा ॥

इवे अणाहारीनी मार्गणाए, का
र्मण शरिर मार्गणानी पेठे बन्ध
जांगो जाणवो. उधे १११ तेने
गुणठाणे पांच ठे. मि. १०७ सा.
ए४ अवि. ७५ सजोगि १ अजो
गि तेमां मिथ्यात्वे १०७ बांधे.
जिन १ देवगति २ अनुपूर्वि ३
वैक्रीय शरिर ४ अंगोपांग ५ ए
पांच काठतां १०७ रई. सास्वा
दने ए४ नो बन्ध; ते तेर काठे
ठे. सूद्धमत्रिक, विगलत्रिक, ए

५९९

केंद्रिजाति, ७ थावरण आतापए
नपुंसकवेद १० मिथ्यात्व मोह
नी ११ हुंस्क १२ ठेवतु १३ ए
तेर विना चोराणुं बांधे. समकि
त गुणगणे ७० चोराणुमांथी
चोवीस अनन्तानुबन्धि आदिक
काढतां सीतेर रहे. तेरमे एक
सातानो बन्ध ठे; अजोगिए अ
बन्ध ठे ॥

सास्वादने १०१ नो बन्ध; संनि
थानी रीते असंनिने ।

सासणि असन्नि सन्निव । कम्म जंगो अणाहारे ॥१४॥

इवे लेस्या क्रप्न, नील, कापोत, ए चार, सात, तेर, गुणगणा
अण लेसाए गु० पहेलां चार ठे. ते लेस्या अनुक्रमे गणज्यो, ब
जो तथा पद्म लेसाए गु० पहेलां न्ध पूर्ववत् एवं स्वामीत्व त्रि
सात ठे. सुक्ल लेस्याए गु० १३ जो कर्मग्रन्थ थयो ॥
ठे; अजोगि विना ॥

तिसु डुसु सुक्काइ गुणा । चउ सगतेर तिबंध सामित्तं ॥

श्री पूज्य देविन्द सूरिजी आचार्ये जाणजो बीजो कर्मस्तव ते
लखयो कहेतां रच्यो ठे । जणी पढी त्रीजो जणज्यो; ते

विशेष बोध हेतु थशे ॥

देविंद सूरि लिहिअं । नेयं कम्म त्वयं सोन ॥१५॥

॥ मार्गणादियन्त्र ॥

संख्या	६२ मार्गणा नाम	१४ जीवस्था नक.	१४ गुणठा णा.	१५ योग.	१२ उपयो ग.	६ लेस्या.	अल्पावहुत.	
१	देवगति	२	४	११	९	६	असंख्यगु.	३
२	मानवगति.	३	१	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
३	तिर्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनंत गु.	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असंख्य गु.	२
५	एकेन्द्रि.	४	२	५	३	४	अनंत गु.	५
६	बेरेंद्रि.	२	२	४	३	३	विशेषाधिक	४
७	तेरेंद्रि.	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरिंद्रि.	२	२	४	४	३	वि०धि०	२
९	पंचेंद्रि.	४	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
१०	पृथ्वीकाय.	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	३
११	अपकाय.	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	४
१२	तेहुकाय.	४	१	३	३	३	असंख्य गु.	२
१३	वाहुकाय	४	१	५	३	३	विशेषाधिक	५
१४	वन्स्पतिकाय	४	२	२	३	४	अनंतगुणा.	६
१५	त्रसकाय	१०	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१६	मनोयोग	११२	१३	१३	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१७	वचनयोग.	५१८	१३	१५	१३	६	असंख्यगु.	२
१८	काययोग.	१४	१३	१५	१२	६	अनंतगु.	३
१९	स्त्रीवेद.	४	९	१३	१२	६	संख्यातगुणो.	२
२०	पुरुषवेद.	४	९	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
२१	नपुंसकवेद	४	९	१५	१२	६	अनंतगुणा.	३
२२	क्रोध	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	सर्वथीथोडा	१
२४	माया.	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	३
२५	लोभ.	१४	१०	१५	१०	६	विशेषाधिक	४
२६	मतिज्ञान.	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	४
२८	अवधिज्ञान	२	९	१५	७	६	असंख्यात गु.	२
२९	मनपर्यवज्ञान	१	७	१३	७	६	सर्वथीथोडा	१
३०	केवलज्ञान.	१	२	७	२	१	अनंतगुणा.	५

३१	मतिअज्ञान	१४		१३	५	६	अनंतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४		१३	५	६	अनंतगुणा	६
३३	विभंगज्ञान	२		१३	५	६	असंख्यातगुणा	४
३४	सामायक.	१	४	१३	७	६	संख्यातगुणा	५
३५	छेदोपस्थान.	१	४	९	७	६	संख्यातगुणा	४
३६	परिहार वि.	१	२	९	७	६	संख्यातगुणा	२
३७	सूक्ष्मसंपराय	१	१	९	७	१	सर्वथी थोडा	१
३८	यथाख्यात.	१	४	११	९	१	संख्यातगुणा	३
३९	देशविरती.	१	१	११	६	६	असंख्यातगु.	६
४०	अविरती.	१४	१४	१३	९	६	अनंत गुणा.	६
४१	चक्षुदर्शन.	३६	१२	१३	१०	६	असंख्यगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन.	१४	१२	१५	१०	६	अनंत गुणा.	४
४३	अवधिदर्शन.	१५	९	१५	७	६	सर्वथी थोडा	१
४४	केवलदर्शन	१	२	७	२	१	अनंतगुणा	३
४५	कृष्ण.	१	६	१५	१०	१	विशेषाधिक.	६
४६	निल.	१४	६	१५	१०	१	विशेषादिक.	५
४७	कापोत.	१४	६	१५	१०	१	अनंतगुणा	४
४८	तेजु.	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	३
४९	पद्म.	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	२
५०	शुक्ल.	२	१३	१५	१२	१	सर्वथी थोडा	१
५१	वेदक.	२	४	१५	७	६	असंख्यगुणा	४
५२	सायक.	२	११	१५	९	६	अनंतगुणा	५
५३	उपशम.	२	८	१३	७	६	संख्यातगुणा	२
५४	मिश्र.	१	१	१०	६	६	संख्यातगुणा	३
५५	सास्वादन.	७	१	१३	५	६	सर्वथी थोडा	१
५६	मिथ्यात.	१४	१	१३	५	६	अनंतगुणा.	६
५७	भव्य.	१४	१४	१५	१२	६	अनंतगुणा	२
५८	अभव्य.	१४	१	१३	५	६	सर्वथी थोडा	१
५९	सांज्ञि.	२	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
६०	असांज्ञि.	१२	२	६	४	४	अनंतगुणा	२
६१	आहारी.	१४	१३	१५	१२	६	असंख्यातगु.	२
६२	अणहारी.	८	५	१	१०	६	सर्वथी थोडा	१

नमिश्च भुजिणं च नद्या च नदसजिभवाण र सुगुराणा ॥ जे गुन नरो वेसा
 अंधुदको दीरण सना ॥ २॥

अथ षडशितिकनामा चोथो कर्मग्रन्थ लिख्यते॥

नमस्कार करीने वीतराग प्रत्ये जि गुणगणा १४ उपयोग १२
वना जेद १४ बासठ मार्गणा जेदे । योग १५ लेसा ६॥ [साठ ६
नमिअ जिणां जिय १ भग्गणा १। गुणगणा ३ वनग ४ जोग ५ ले
कर्मबन्ध हेतु मूल ४ उत्त संख्यातु, असंख्यातु, अनन्तु; कांइक
र ५ ७ अल्पाबहुत ज्ञावमू कहीशुं. ए जेदोनो विवरो आगल चा
ल ५ उत्तर ५ ३ । लशे; माटे प्रथम गाथाए संक्षेपे लख्योडे.

बंध ७ प्यबहू ७ ज्ञावेए । संखिजाई १० किम वि बुद्धं ॥ १ ॥

इवे प्रथम जिवना चौद जेद कहे बेन्दि ३ तेन्दि ४ चोरिन्दि ५
डे:-सूद्धम एकेन्दि १ बादर एकेन्दि २ असंझीपंचेन्दि ६ संझीपंचेन्दि ७

इह सुद्धम बायरे गिंदि । बि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदि

ए सात अपर्याप्ता; अने सात अनुक्रमे ए चौद जिवनां स्थान
पर्याप्ता । क जाणवां ॥

अपक्कता पक्कता । कमेण चउदस जियगणा ॥ १ ॥

इवे ते चौद जिव स्थानके गु पोतानी पर्याप्ति पुरी नहि, ते अ
णगणा किया डे ? ते देखाने पर्याप्त. उपरना पांच जेदमां गुण
डे:-बादर एकेन्दि अपर्याप्त; अ गणा बे डे. पेहेलां भिख्यात्व अ
संझी पंचेन्दि अपर्याप्त; बेन्दि ने सास्वादन ए बे पामिये. सं
अपर्याप्त; तेन्दि अपर्याप्त; चो झी पंचेन्दि अपर्याप्ताने आवते
रिन्दि अपर्याप्त । पदे कहेशे ॥

बायर असन्नि विगले । अपक्कि पढम बिअ सन्निअ पक्कते

अविरति सम्यक्त सहित त्रण गु सर्वे चउदे गुणगणां जाणवां;
णगणा होय. मी. १ सा. २ अ. बाकी जीव थानके पेहेलुं मि
३; इवे संझी पर्याप्ताने आवते प थ्यात्व गु. जाणवुं. (जमणी

दे कहे ठे-

वाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि
लेवो.)

अजय जुअ सन्नि पजे । सबगुणा मिह सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम.	अपर्याप्त ने गु.ठा.	पर्याप्तने गु. ठा.
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	बेन्डि	२	१
२	तेन्डि	२	१
२	चोरिन्डि	२	१
२	असंज्ञि	२	१
२	संज्ञी	३	१४

हये चौद जिवस्थानके जोग पं
दर कहे ठे:-सूक्ष्म अपर्याप्त १
बादर अपर्याप्त २ बेन्डि अपर्या
प्त ३ तेन्डि अपर्याप्त ४ चोरिन्डि
अपर्याप्त ५ असंज्ञी पंचेन्डि अ
पर्याप्त ६ ए ठ अपर्याप्त जिव
स्थानके उदारिक १ मिश्र कार
मण काय; ए वे जोग होय ।

मिश्र पदनो अर्थ प्रथम पदना
अर्थनो ठे. ७ सन्नि अपर्याप्तने
जोग ३, ४. ॥

अपङ्कत ठक्कि कम्मुरल । मीसा जोगा अपङ्क सन्निसु ॥

कार्मण, १ उदारिक मीश्र, २ ते शरीरकाययोग जेलतां, चार
वैक्रीय मीश्र, ३ । योग पण होय मतांतरे ॥

ते स विउच्चि मीसएसु । तणु पजेसु उरल मन्ने ॥४॥

ए सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

जोग एक ठे. ज्ञाखा सहित चार
 र जिव स्थानके बेन्डिपर्याप्त १०
 तेन्डि पर्याप्त ११ चोरेन्डि पर्या
 प्त १२ असन्निपर्याप्त १३ ने
 ८ सर्वयोग पंदरे सन्निपर्याप्ताने योग बे. उदारिक १ असत्या अ
 होय । मृखा २ होय ॥

सबे सन्नि पङ्कते । उरलं सुहुमे सन्नासु तं चउसु ॥
 बादर एकेन्डि पर्याप्ताने त्रख यो हवे चौद जिवस्थानके उपयोग
 ग; उ १ वै २ वैकीमीश्र ३ वा बार फलावे ठे ? पर्याप्ता सन्नि
 युकाय आश्री । ने वारे उपयोग होय ॥

बायरि स विउधि डुगं । पङ्क सन्नि सु बार उवउगा ॥५॥

चहु अचहु मति अज्ञान श्रुत
 अज्ञान ए चार उपयोग ठे. बे
 दर्शन, बे अज्ञान, ए चार गया
 पदना अर्थमां गएया ठे. हवे द
 श जिवस्थानके जेगा कहे ठे:-
 सूद्धम एकेन्डि पर्याप्त ४, अप
 र्याप्ता ५ बादर एकेन्डि पर्याप्त
 ६ अपर्याप्तो ७ बेन्डि पर्याप्त
 ८ अपर्याप्त ए तेरेन्डि पर्या
 प्त १० अपर्याप्त ११ चोरि
 न्डि अपर्याप्ता १२ असंझी पं
 चेन्डि अपर्याप्ता १३ ए दश पदे
 उपयोग; अचहु, मति अज्ञान, श्रु
 पर्याप्ता चोरिन्डिने १ असंझीने ३ त अज्ञान; ए त्रएय होय ॥

पञ्च चतुरिंशदसत्रिसु । दुदंस दुअत्राण दससु चहुविणा

संज्ञी पंचेन्दि १४ अपर्याप्ताने

आठ उपयोग ते कहे ठेः—चार चहु दर्शन नहि; १ केवलज्ञान;
मांथी चार नहि ते; मन पर्यव ३ केवलदर्शन ४ ए नहि; माटे
ज्ञान? नहि ॥ आठ कह्या ॥

सत्रि अपङ्के मण नाण । चखु केवल दुग विहूणा ॥६॥

अपर्याप्ता बादर एकेन्दिने ले
हवे चौद जिवस्थानके लेसा क स्या कृष्ण, नील, कापोत, तेजु,
हे ठेः—संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्त; अ ए चार; बाकी जिवस्थानक अ
पर्याप्तने ठ लेस्या । गिअरे त्रण कृष्ण नील कापोत ॥

सत्रि दुगि ठ लेस । अपङ्क बायरे पढम चउ ति सेसेसु

हवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव
स्थानके बंध, उदय, उदिरणा,
अने सत्ता कहे ठेः—सात, आठ, सत्ता उदय ए बेमां आठज हो
आयु सहित बन्ध तथा उदिर य; संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्ता विना
णामां. तेर जिव स्थानके.

सत्त ठ बंधुदीरण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

हवे संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्ताने स
त्ता, उदय स्थानक कहे ठे—सा
संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्ताने बन्ध क त, आठ, चार, आठ, मोदनी
हेठेः—आठ आयु विना, सात विना सातनी ज्ञानावरणी दर्श
मोदनी आयु विना ठ बांधे. सा ना वर्णीमोदनी अंतराय विना
ता वेदनी एक बांधे । चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ ठे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥

इवे उदिरणा कहे ठेः--सात आ
ठ, पांच, बे, ते केमआठ आयु
विना सातनी आयु वेदनी विना
ठनी आयुवेदनी मोदनी विना
पांचनी तेमांधी ज्ञानावर्णी, व
ईनावर्णी, अंतराय विना बे
नी उदिरणा जाणवी ।

उदिरणा संझी पर्याप्तने कही ॥

सत्त ठ ठ पंच डुगं ।

उदीरणा सन्नि पळते ॥ ८ ॥

इवे मार्गणा मूल १४ उत्तर६२
तेनां नाम कहे ठे; गति? इन्दि
२ काया१ ।

जोग४ वेद५ कषाय६ ज्ञान ७

गइ इंदि एय काए ।

जोए वेए कसाय नाणोसु ॥

जव्य ११ सम्यक्त १२ संझी १३

आहारक १४ ए मूल चौद; उ

संजमठ दर्शनए लेस्या १० ।

त्तर बासठ थया ॥

संजम दंसण लेसा १० । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥९॥

इवे मार्गणा उत्तर बासठनांना

म कहे ठेः--चार गतिनां नाम;
देवगति, मनुष्यगति, तिर्यचग
ति, नर्कगति; ४ ।

इवे इन्दि पांचनाम--एकेन्दि,
वेन्दि, तेरन्दि, चोरिन्दि, पंचेन्दि;
पठी ठकाय कदेशे. ॥

सुरनर तिरि नरयगई। इग बिअ त्रिअ चउ पणिंदिठकाया

त्रसकाय; ए ठकाय. इवे त्रण

पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय,
वानुकाय, वनस्पति काय, ।

जोगनां नामः--मनयोग, वचन
योग, अने काययोग.३ ॥

जूजल्व जल्वणा निल्व वणा। तसाय मण वयण तणु जोगा
इवे त्रण वेदनाम-पुरुष, स्त्री चार कषाय नाम-क्रोध, मान,
अने नपुंसकः । माया, लोत्त ॥

वेय नरिन्नि नपुंसा । कसाय कोह मय माय लोत्तत्ति॥
इवे आठ ज्ञाननां नाम--मति विजंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत
ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अज्ञान, ए ज्ञान ते साकार उ
मनपर्यवज्ञान केवलज्ञान । पयोग ॥

मइ सुअऽवहिमाण केवलाविजंगमइसुअ अत्राण सागारा
सात संजम गणावे ठेः--सामा
यक, ठेदोपस्थापन, परिहार सूक्ष्म संपराय, यथाख्यात, वे
विशुद्धि । सविरति अनेअविरति, ए सात॥

सामाइअ ठेय परिहार । सुहुम अहखायदेसजय अजया
चार दर्शननां नामः--चक्षुदर्श
न, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन । केवलदर्शन, ए चार अनाकार॥
चखु अचरकू उही । केवल दंसण अणागारा ॥१५॥

ठ लेस्यानां नामः--रुष्ण लेस्या तेजोलेस्या, पद्मलेस्या, शुक्ले
नीललेस्या, कापोत लेश्या । स्या, १६ ज्ञव्यबे जेद; ज्ञव्य--अज्ञव्य
किण्हा नीला काहु । तेऊ पम्हाय सुक्क जविअरा ॥

ठ समकित नाम--वेदक वा ष मिश्र, सास्वादन ए ठ; इवे सं
योपसम, समकित हायक, उ ज्ञीनामः--संज्ञी, १ असंज्ञी; २
पशम, मिष्यात ।

वेअग षड् गु वसम मिह्व । मीस सासाण सन्नि अरे १३

इवे वासठ मार्गणाए चौद जि
व स्थानक फलावे ठेः--संज्ञी

पंचेन्द्रपर्याप्त, अपर्याप्ता, एवे;
१३ मार्गणाए होय ते कहे
ठेः--देवगति, नर्कगति, विजंग

आहारिनामः--आहारि, अणा ज्ञान, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अव
हारि; । धिज्ञान, अवधिदर्शन;७ ॥

आहारे अर ज्ञेया। सुर निरय विजंग मइ सु उहि डुगे
उपशम समकित, हायक सम शुक्ललेस्या, संझी; ए तेर मार्ग
कित, हयोपसमकित, पद्मले णाए संनिपर्याप्त, अपर्याप्त, ए
स्या ११ । वे जिव स्थानक ॥

सम्मत्त तिगे पम्हा । सुक्का सत्रीसु सन्नि डुगं ॥१४॥

मनुष्य गति मार्गणाए जिवस्थान स्थानक--संझी पंचेन्द्र पर्याप्त,
क त्रण ठे. संझी पंचेन्द्र पर्याप्त अपर्याप्त, वादर एकेन्द्र अपर्याप्ता
अपर्याप्त, असंझी अपर्याप्ता ३ ए त्रण ठे. देवता चवीने तेजु
चौद स्थानके उपजे ते. अपर्या लेस्याथी एकेन्द्र थाय ठे; माटे
प्तज मरे माटे नरने विषे. गवेष्युं ठे. ॥

तमसन्नि अपज्ज जुअं । नरे सबायर अपज्ज तेऊए ॥

चार गया पदनो संबन्ध ठे अ
संझी मार्गणाए बार जिव स्था
नक जाणवां. संझी पर्याप्त, अ
पर्याप्त, ए बे विना बेन्द्रिनी
मार्गणाए बेन्द्रि पर्याप्त, अप
र्याप्त, ए बे. तेरन्द्रिनी मार्गणा
ए तेना बे ज्ञेद, चोरिन्द्रिनी मार्ग
णाए तेना बे एम जाणवां ॥

पृष्ठी, अप, तेज, वायु, वनस्प
तिकाय, एकेन्द्र; एठ मार्गणाए
सूक्ष्म पर्याप्त, अपर्याप्त, वादर
पर्याप्त, अपर्याप्त, ए चारजिव
स्थानक ठे. इवे-- ।

थावर एगिंदि पढमा । चन बार असत्रिडु डुविगले१५

त्रसकायनी मार्गणाए जिव स्था

नक दस ठेलां ते; बेरंदि, तेरंदि

चोरंदि, असंझी, संझी, पर्याप्त,

अपर्याप्त अविरति मार्गणादिक,

१८ मार्गणाए कहे ठेः-- अविर

ति मार्गणा, ।

आहारिमा० तिर्यंचमा० काय

योगमा० क्रोध, मान, माया, लो

न, मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, १०

दस चरम तसे अजया । हारग तिरि तणु कसायडु अत्राणे

अचहु दर्शन, नपुंसक, मिथ्या

कृष्णलेस्या, निललेस्या, का

त्व; ए अराठ मार्गणाए सर्व चौ

पोतलेस्या, नव्य, अनव्य, १५।

द जिव स्थानक होय. ॥

पढम तिलेस्या नविअरा अचखु नपुं मिच्छि सवेवि १६

सामायक चरित्र ३ ठेदोप स्था

पन, ४ परिहार विशुद्धि, ५ सूद्धम

अगिआर मार्गणाए जिव स्था

संपराय, ६ यथाख्यात, ७ मनप

नक एक संझी पर्याप्त ठे. मा

र्यवण देसविरति, ९ मनयोग १०

र्गणा नाम केवलज्ञान, केवलद

मिश्रडष्टी ११ ए अगिआरमांते ए

र्शन. २।

क जीव स्थानक ॥

पङ्क सत्रि केवलडुग । संजम मणनाण देसमाण मिसे ॥

चक्षुदर्शन मार्गणाए जीवस्थान

क ३ अथवा ६ होय तेनां ना

वचन योग मार्गणाए बेरन्दि, ते

मः—चोरिन्दि, असंझी, संझी, पं

रंदि, चोरन्दि, असंझि, संझी,

चेन्दि, ए चहु ए पर्याप्ता तथा

ए पांच पर्याप्ता आय. पांच जे

तेहीज अपर्याप्ता गणतां ठ जे

द पण गवेख्या ठे ।

द पण गवेख्या ठे ॥

पण चरम पङ्क वयणे । तिअ ठव पङ्कियर चस्कुमि१७
 इवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्डि, इवे अणाहारिनी मार्गणाए जी
 ए त्रण मार्गणाए ठेला चार जी वस्थानक संज्ञीपर्याप्त, अपर्या
 वस्थानक ठे.संज्ञीपर्याप्त, अपर्याप्त, सूक्ष्म अपर्याप्त, बेरन्डिअ
 र्याप्त असंज्ञी पर्याप्त, अपर्याप्त, पर्याप्त, तेरन्डि अपर्याप्त, चोर
 ए चार असंज्ञीमां स्त्री पुरुषवेद न्डि अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्या
 नथी पढी बहु श्रुत गम्य । प्त, अने वादर अपर्याप्त, ए आ
 ठ होय ॥

थी नर पाणिंदि चरमा। चउ अणाहारे डुसत्रि ठ अपज्जा
 इवे सास्वादन गुणठाणानी मा सास्वादने ए बासठे मार्गणा चौ
 र्गणाए सात जीव स्थानक; ते द जीवस्थानके कही रह्या; इवे
 आठ उपर कहां तेमांथी सूक्ष्म मार्गणा बासठे चउदे गुणठाणां
 अपर्याप्त काढतां बाकी सात कहे ठे:- ॥
 होय ।

ते सुहम अपङ्क विणा । सासणि इत्तो गुणे वुत्ते॥१८॥
 इवे पांच मार्गणाए चौदे गुण
 पेहेलां पांच गुणठाणां त्रियंच गणां ठे. ते पांचनां नाम-मनु
 गतिनी मार्गणाए ठे. पेलां चा प्यगति, संज्ञी, पंचेन्डि, ज्ञव्य,
 र गुणठाणां देवनर्कगतिनी मा त्रस, ए पांचमां सर्वे गुणठा
 र्गणाए ठे । णां ठे ॥

पण तिरि चउ सुर निरया नरसत्रि पाणिंदि जघतसि सधे
 ए सातमां मिथ्यात; सास्वाद
 सात मार्गणाए गुणठाणां कहे न, ए बे गुणठाणां ठे. इवे ग
 ठे:-एकेन्डि, बेरन्डि, तेरन्डि, चो ति त्रस; तेजकाय, वायुकाय, अ
 रिन्डि पृथ्वीकाय, अपकाय, व ज्ञव्य ए त्रण मार्गणाए एक मि
 नस्पतिकाय७ । थ्यात्व गुणठाणु ठे ॥

इग विगल नूदगवणे । डुड एगं गइ तस अत्रवे १ए

इवे ठ मार्गणाए नव गुणगणां होय; ते पुरुषवेद, स्त्रीवेद, नपुं सकवेद, क्रोध, मान, माया ए ठमां मिथ्यात्वथी नवमा अनि वृत्ति सुधी होय. नेलोत्तनी मार्गणाए दश गुणगणां ठे ।

अविरत मार्गणाए मिथ्यात्वादि क चार गुणगणां ठे. मति अ ज्ञान, श्रुत अज्ञान, विजंगज्ञान, ए त्रण मार्गणाए मिथ्यात्व, सास्वादन, ए बे अथैवा केटला क त्रण गुणगणां कहे ठे. मि श्र सहित ॥

वेअतिकसायनवदसलोत्तने चउ अजइडुति अत्राण तिगे

चकुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए बे मार्गणाए बार गुणगणा ।

पेलां हवे यथाख्यात चारित्रनी मार्गणाए ठेलां चार गुणगणां होय ॥

बारस अचक्रु चक्रुसु । पढमा अहखाइ चरम चऊ१०

मनपर्यव ज्ञाननी मार्गणाए ठ तु, सातमु, आठमु, नवमु, द शमु, अगिआरमु, बारमु, ए सा त गुणगणां ।

सामायक ठेदोपस्थान ए बे चारित्रनी मार्गणाए ठतु, सातमु, आठमु, नवमु, ए चार गुणगणां ठे. परिहार विशुद्धि चारित्रनी मार्गणाए ठतु, सातमु; ए बे गुणगणां होय ॥

माण नाणि सग जयाई समइअ ठेअ चउ दुन्नि परिहारे

केवलज्ञान, केवलदर्शन, ए बे मार्गणाए तेरमु, चौदमु, ए बे ठेलां गुणगणां ठे.

मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अवधि दर्शन, ए चार मार्गणाए चोथेथी बारमे सुधी नव गुणगणा ठे ॥

केवल डुगि दोचरमा। जयाइ नव मइ सुनहि डुगे ॥११॥

उपशम समकितनी मार्गणाए
चोथार्थी अगियारमा सुधी
आठ गुणठाणा ठे. वेदक क्यो
पसम समकितनी मार्गणाए
चोथार्थी सातमा सुधी चार
गुणठाणा ठे ।

अरु उवसमि चउ वेयगि।
सूहम संपराय चारित्रनी मार्ग
णाए दसमु एक गुणठाणुं ठे. ह
वे तेर गुणठाणा ठे ते आवता
पदमा कदेशे ।

सुहुमे अ संगणं तेर ।

असंझीनी मार्गणाए पेहेलां वे
गुणठाणां ।

असन्निसु पढम डुगं ।

हवे अणहारिनी मार्गणाए मि
थ्यात, १ सास्वादन, २ सजोगी ३
अजोगी चोथुं अवीरति ए पांच
गुणठाणा ।

खायक समकितनी मार्गणाए
चोथार्थी अजोगी सुधी अगिया
र गुणठाणां ठे. मिथ्यात्व मार
गणाए मिथ्यात गुणठाणुं एक;
सास्वादन मार्गणाए बीजुं गुण
ठाणुं; मिश्रनी मार्गणाए त्रीजु
गुणठाणुं; देसविरतिनी मार्गणा
ए पांचमुं गुणठाणुं एक ठे ॥

खइए इकार मिह तिगिदेसे
मनयोग, वचनयोग, काययोग,
आहारी, शुक्ललेस्या, ए पांच
मार्गणाए मिथ्यातथी ते सजो
गी सुधी तेर गुणठाणा ठे ॥

जोग आहार सुक्काए ॥१२॥

कृष्ण, निल, कापोत, ए त्रण ले
स्यानी मार्गणाए मिथ्यातथी प्र
मत्त सुधी गुणठाणा ठे. तेजो,
पद्म, ए वे लेस्यानी मार्गणाए
पेहेलाथी सातमा सुधी सात गु
णठाणा ठे ॥

पढम तिलेसासु ठच्च डुसुसत्ता॥

अणहारी मार्गणाए ठे समुद घा
तादिक आश्री जाणवां ए मार्ग
णाए गुणठाणा समाप्त ॥

पठमं तिम दुग अजया । अणहारे मग्गणासु गुणांपु३

हवे पंदर योगनां नाम कहे ठेः--
सत, असत, मिश्र, असत्या अ
मृखा ।

सच्चे अरमीस अरस चमोस ।
उदारिक काययोग, एत्रएयने मि
श्र शब्द जोरुतां त्रण वधे; ते
उदारिकमिश्र, वैक्रीयमिश्र, आ
हारकमिश्र, कार्मण काययोग,

उरुलं मीसा कम्मण । इय
हवे १६ मार्गणाए पंदर जोग हो
य. ते मार्गणा अनुक्रमे कहे ठेः--
मनुष्यगति, पंचेन्द्रि, त्रसकाय,
काययोग ४ ।

नर गइ पाणिंदि तस तणु । अचरुकरनपुकसायसम्म दुगे
संज्ञी, कृष्ण, निर, कापोत, ते
जु, पद्म, शुक्ल, ए ठ लेस्या;
आहारी ११ ।

सन्नि ठ लेसा हारग । नवं मइसु उहि दुगि सबे ॥१५॥

मन, वचन साथे ते चार पद जो
रुतां आठ थाय ते सतमन, अ
सतमन, मिश्रमन, व्यवहार म
न, सतवचन, असतवचन, मि
श्रवचन, व्यवहार वचन, ए आ
ठ; वैक्रीय काययोग, आहारक
काययोग, ॥

मणवय विज्जि आहारा
ए पंदर जोग, हवे ते जोग का
सठ मार्गणाए फलावे ठे. अण
हारीनी मार्गणाए कार्मण का
ययोग ठे.

जोगा कम्म मणहारे ॥१४॥
अचरु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक
वेद, क्रोध, मान, माया, लोत्र,
खायक समकित, हयोपशम
समकित. १३ ॥

ज्व्य, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अ
वधिज्ञान, अवधिदर्शन ए ठ विस
मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

मति, श्रुत, विजंग, ए त्रण अ

तिर्येचगति, स्त्रीवेद, अविरति मा ज्ञान, उपशम समकित, अन्न
 र्गणा, सास्वादन समकित; ४ । व्य, मिथ्यात्वने विषे ॥

तिरि इन्धि अजयसासणा अन्नाणं उवसमअन्नव मिहेसु

देव गति, नर्क गति, बे मार्गणा
 ए अगिआर; जोग उदारिक, उ
 एटली मार्गणा ए तेर जोग, आ दारिक मिश्र, आहारक, आहा
 हारक, आहारक मिश्र ए बे विना रक मिश्र; ए चार विना ॥

तेरा हार डुगूणा । ते उरल डुगूणा सुरनिर ए ॥२६॥

पृथ्वी, अप, तेज, वनस्पति; ए एकेन्डि, वायुकाय, ए बे मार्गणा
 चार कायनी मार्गणाए कार्मण ए कार्मण, उदारिक, उदारिक
 ण, उदारिक, उदारिक मिश्र, ए मिश्र, वैक्रीय, वैक्रीय मिश्र; ए
 त्रण जोग ठे । पांच ॥

कम्मु रल दुगं यावरि।ते स विन्धि दुग पंच इग पवणो॥

असंझी मार्गणाए उदारिक डु बेरंन्डि, तेरेन्डि, चौरिन्डि, ए त्रण
 ग, वैक्रीय दुग कार्मण, अस मार्गणाए उदारिक डुग, कारम
 त्यामृखा, ए ठ जोग; पहेला पां ण, असत्या मृखा; ए चार जोग
 चमां ठेलुं वचन जोरतां । ठे विगलमां ॥

ठ असन्नि चरमवय जुया।ते विन्धि दुगूणा चन् विगले२७

वचन जोग, सामायक, ठेदोप
 हवे जे मार्गणाए तेर जोग ठे, स्थापन, चक्रुदर्शन, मनपर्यवज्ञा
 ते कहे ठेः--कार्मण, उदारिक मि न, ए ठ मार्गणाए उपर कह्या
 श्र, ए बे विना मन जोग । ते तेर जोग ठे ॥

कम्मु रल मिस विणु मण।वय समइअ ठेअ चक्रु मण नाणो

हवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन अंतिम मन, वचन, सत असत्या
 नी मार्गणा ए जोग कहे ठे--उ मृषा; ए सात योग केवल ज्ञान,

दारिक दुग ।

केवल दर्शने ठे ॥

उरल दुग कम्म पढमं। तिम माण वय केवल दुगंमि १७

सूक्ष्म संपराय चारित्रनी मार्ग
सत वचन१ असत वचन२ मी णाए पण मनना, वचनना, ४
श्र वचन ३ व्यवहार ४ परिहार उदारिक काय, १ ए नव योग ठे.
विशुद्धि मार्गणा ए मनसत, १ मिश्र समकितनी मार्गणाए म
असत, ४ मिश्र, ३ व्यवहार ४ उ नना, वचनना, उदारिक वैक्रीय
दारिक, ए नव योग ठे । ए दश योग ठे ॥

माण वय उरला परिहार । सुहुम नवतेज मिसि सविज्जा

यथा ख्यात चारित्रनी मार्गणा
देसविरिति चारित्र मार्गणाए ए मन, वचन, उदारिक, उदारि
मनना, वचनना, उदारिक, वैक्री क मिश्र, कारमण, ए अगियार
य, वैक्रीय मिश्र, ए अगिआर जोग ए रीते बासठ मार्गणाए
जोग ठे । कह्या ॥

देसे स विज्जि दुगा । स कम्मु रल मीस अहखाए १७

हवे बार उपयोग नाम त्रण अज्ञान,

मति, श्रुत, विज्जंग; पांचज्ञान--

मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, के चहु, अचहु, अवधि, केवल, ए
वल, चार दर्शन जेद. बार जीवनुं लक्षण उपयोगता ॥

ति अनाण नाण पण चउ । दंसण बार जिअलखाणु वउगा

देवगति, नर्कगति, तिर्यचगति,
हवे बासठ मार्गणाए ते उपयो अविरति, ए चार मार्गणाए न
ग कहे ठे--मनपर्यव, केवल झा व उपयोग ठे. उपर कह्या ते त
न, केवल दर्शन, ए त्रण विना । जी बाकीए रह्या ते ठे ॥

विणु माण नाण दुकेवल । नवसुर तिरि नरय अजएसु ३०

इवे तेर मार्गणा ए उपयोग क

हे ठेः--त्रसकाय, मन, वचन, का
ययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसक वेद
शुक्ल लेस्या, ८

आहारी, मनुष्य गति, पंचेन्द्र,
संज्ञी, ज्ञव्य; ए तेर मार्गणाए
बारे उपयोग ठे ।

तस जोग वेअ सुक्का । हार नर पणिंदि सन्नि जवि सब्बे ॥

इवे अगिअर मार्गणाए उपयो

ग कहे ठेः--चक्षुदर्शन, अचक्षु
दर्शन, कृष्ण, निल, कापोत, ते
जो, पद्मलेस्या ।

क्रोध, मान, माया, लोचन; ११ ए
मार्गणाए केवलज्ञान, केवल द
र्शन विना दश उपयोग ठे ॥

नयणे यर पण लेसा । कसाय दस केवल डुगूणा ॥ ३१ ॥

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार
ठे. एकेन्द्र, बेरन्द्र, तेरन्द्र, पृ
थ्वी, अप, तेज, वाज, अने वन
स्पति; ए आठ मार्गणाए उप
योग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान,
अचक्षुदर्शन; ए त्रण उपयोग ठे ॥

चौरिन्द्र, असंज्ञी, एवे मार्गणा
ए उपयोग--मति अज्ञान, श्रुत
अज्ञान ।

चनरिंदि असन्नि डु अनाण ।
इवे ठ मार्गणाए पांच उपयोग
ठे. मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, वि
जंगअज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षु
दर्शन ।

दंस इग बित्ति थावर अचखू
ठ मार्गणानां नामः--मतिअज्ञान,
श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, अज्ञव्य
मिथ्यात, सास्वादनमां उपर क
ह्या ते पांचे उपयोग ठे ॥

ति अनाण दंसण डुगं । अनाण तिग अजव मिह डुगो ॥ ३२ ॥

केवलज्ञान, केवलदर्शन, ए वे
मार्गणाए केवलज्ञान, केवलदर्श

खायक समकित, यथाख्यात चा
रित्र, ए वे मार्गणामां त्रण अ
ज्ञान विना पांच ज्ञान, चार दर्श

न ए बे उपयोग ठे ।

न; ए नव उपयोग ठे ॥

केवल दुगे निअ दुगं । नव तिअनाण विणु स्वइय अह स्वाए
चक्षु, अचक्षु, अवधि ए दर्शन मिश्र समकितनी मार्गणाए त्र
त्रणय; मतिश्रुत अवधि ए ठ उ ण अज्ञान, त्रण दर्शन; ए ठ
पयोग देस विरतिनी मार्गणाएठे। उपयोग ठे।

दंसण नाणतिगं देसि । मीसि अत्राण मीसंतं ॥ ३३ ॥

दस उपयोग अणहारीए ठे. ह
वे अगिअर मार्गणाए सात उप
योग ठे; ते अनुक्रमे कहे ठे:--

हवे अणाहारी मार्गणाए मन प
र्यवज्ञान, चक्षुदर्शन; ए बे उप
योग विना ।

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, अवधि
दर्शन, मति, श्रुत, अवधि मन
पर्यव, उ ए सात ॥

माणनाण चखु वजा । अण हारे तिनि दंस वज्जना ॥

हवे ते अगिअरनां नाम कहे
ठे:--चारज्ञान; मति, श्रुत, अव
धि, मनपर्यव; चारसंजम--सा
मायक, ठेदोपस्थापन, परिहा
र विशुद्धि, सूद्धम संपराय, उप
समकित ।

हयोपशमसमकित, अवधिद
र्शन; ए अगिअर मार्गणाए पूर्वे
कहा ते सात उपयोग जाणवा ॥

चउनाण संजमो वसम । वे अगे उहि दंसे अं ॥ ३४

हवे बीजा आचार्यना मतान्तर
त्रण योगमां; जीवस्थानक, गुण
ठाणा, जोग, उपयोग, तेमां जे
द ठे; ते कहे ठे--एमनो अजिप्रा
य केवल एक, एक जोग संबंधी

मन शब्द प्रथमे लीधो ठे. हवे
वचन योगे जीव स्थानक आठ;
गुणठाणा बे, योगचार, उपयोग
चार; अनुक्रमे नाम कहे ठे:--

डे. अमे प्रथम समुदाये कह्युं डे; बेरन्डि, तेरन्डि, चोरन्डि, असंझी
 तेषी पाठान्तर डे. बाकीतो जि ए चार; पर्याप्त, अपर्याप्त ए आठ
 न मतमां जेद परे नही--मनयो जीव स्थानक; मिथ्यात्व, सा
 गे जीव स्थानक बे डे; संझी प स्वादन; ए बे गुणगणा डे. का
 र्याप्त, अपर्याप्त; गुणगणा तेर र्मण काय, उदारिक, उदारिक
 डे. अजोगी विना जोग तेर डे. मिश्र, सत्यामृखा ए चार योग
 कार्मण, उदारिक मिश्र ए बे डे. उपयोग--मतिअज्ञान, श्रुत
 विना तेर उपयोग बारे डे. मन अज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन;
 योगे नाम आवते पदे कहेशे । ए चार उपयोग ॥

दौतेर तेर बारस । माणे कम्मा अठ डु चउ चउ वयाणे ॥

इवे काययोगे जीव स्थानक चा
 र, गुणगणा बे, योग पांच, उ
 पयोग त्रण, तेनो विवरो अनुक्र
 मे कहे डे:--सूक्ष्म, बादर, पर्या
 त्त, अपर्याप्त, ए चार जीव स्था
 नक डे. मिथ्यात्व, सास्वादन, ए
 बे गुणगणा डे. उदारिक उदा
 रिक मिश्र, बैक्रिय वैक्रीय मिश्र
 कार्मणकाय, ए पांच योग डे.
 मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, अचक्षु
 दर्शन, ए त्रण उपयोग डे; ए
 काय योगे ।

ए रीते प्रथम त्रणयोगे जीव
 स्थानक, गुणगणा, योग, उप
 योग; एटला जेदे बीजा आचा
 र्यनी अपेक्षा देखाम्नी ॥

चउ डु पाण तिन्नि काये । जिय गुण जोगो वउगत्रे ३५

इवे वासठ मार्गणाए ठ लेस्या
 कहे डे:--लेस्या ठनी मार्गणाए
 जे लेस्यानी मार्गणा तेज लेस्या

ठे. कृष्णमां कृष्ण, नीलमां नी
लमां नील, कापोतमां कापोत, एकेन्द्रि, असंज्ञी, पृथ्वीकाय, व
तेजुमां तेजु, पद्ममां पद्म; नस्पतिकाय, ए पांच मार्गणाने
अने शुक्लमां शुक्ल । विषे ॥

ठसु लेसासु सठाणं । एगिंदि असत्रि चू दग वणोसु ॥

पेहेली चार कृष्ण, नील, का
पोत, तेजु; लेस्याठ ठे. उपरनी नर्कगति, बेरन्द्रि, तेरिन्द्रि, चौ
पांचे मार्गणानमां पेहेली कृष्ण, रिन्द्रि, तेजकाय, वायुकाय, ए
नील, कापोत, ए त्रएये ते कहे ठे: ठमां पहेली त्रण लेस्या ठे ॥

पठमा चउरो तिन्निठ । नारय विगल गि पवणोसु ॥३६॥

एडग, ए चार मार्गणाए शुक्ल
लेस्या एक ठे; बाकी एकतालि
स मार्गणानां नाम—गति ३ पं
चेन्द्रि १ त्रस १ योग ३ वेद ३
कषाय ४ ज्ञान ७ संजम ५ व
र्शन ३ जव्य २ समकित ६ सं
ज्ञी १ आहार २ ए एकतालिस

यथाख्यात चारित्र, सूक्ष्म संप
राय, केवलज्ञान, केवलदर्शन । मां ठ लेस्या ठे. ए बासठ मार्ग
णाए लेस्या कही ॥

अहखाय सुहुमि केवला दुगि सुका ठवि सेसठाणोसु ॥

इवे अढपाबहुत कहे ठे—प्रथम
गति चारनो सर्वथी घोफा मनु
ष्य संख्याता ठे. उत्कृष्टा तंग
एत्रीस आंक सुधी, तेथी नार्की
असंख्यात घणा ठे. ते नार्कीथी

देवता असंख्यात घणा ठे. देव
ताथी तिर्यच सूक्ष्म सुधी अनं
त घणा ठे; ते आवता पदमां
कदेशे- ।

नर निरय देव तिरआथोवा दु असंख णंत गुणा॥३७॥

हवे पांच इन्डिमार्गणाए अट्टपा
बहुत पंचेन्डि, चोरन्डि, तेरन्डि,
बेरन्डि, एकेन्डि ।

पण चउ ति दु एगिंदि।थोवा तिन्नि अहिया अणंत गुणा

हवे ठ काय मार्गणाए थोमाघ
णा कहे ठे:-त्रसकाय थोमा; ते
थी अग्निकाय, असंख्यात घणा ।

तस थोव असंपग्गी नूजल निल अहिय वण णंता ३८

हवे त्रण योगमार्गणानो अट्टपा
बहुत मनयोगी, वचनयोगी, का
ययोगी ।

माण वयण काय योगी । थोवा असंखगुणा अणंतगुणा

हवे त्रण वेदमार्गणानो अल्पाब
हुत पुरुषवेदी थोमा, स्त्री संख्या
तगुणी ।

पुरिसा थोवा इन्डी । संख गुणा णंत गुण कीवा ॥३९॥

हवे कषाय मार्गणानो अट्टपाब
हुत मानमार्गणा, क्रोधमार्गणा,

थोमा बेने असंख्याता; एकने अ
नन्ता; उपर कह्या तेने जाणजो॥

ए मार्गणाए थोमाघणा ठे, ते आ
पदमां अनुक्रमे कहे ठे-थोमा
त्रणय, वीसेसा अधिका, एक अ
नन्तगुणा ॥

पृथ्वीकाय, अपकाय, वायुकाय;
ए त्रण प्रत्येके वीसेसा अधिका
वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

थोमा असंख्यातगुणा, अनन्त
गुणा ॥

संख्यात पद स्त्री पदने कहुं ठे.
अनंतगुणा नपुंसक ठे ॥

लोत्तमार्गणाए चार एकएकथी
वीशेषा अधिका ठे. हवे आठ
ज्ञानमार्गणाए अट्टपाबहुत कहे

मायामार्गणा ।

वे. मनपर्यवज्ञानी थोदा ॥

माणी कोही माई। लोजी अहिअ मणनाणिणो थोवा॥

अधिका अवधिज्ञानीथी मतिश्रु

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा;
मतिज्ञानी, श्रुतज्ञानी ।

त आपसमां तुढ्य वे. तेथी वि
जंगज्ञानी असंख्यातगुणा ॥

उहि असंषा मइ सुअ। अहिअ समअसंष विज्यंगा४०

तेथी मतिश्रुत अज्ञानी अनन्त

विजंगज्ञानीथी केवलज्ञाननी मा
गुणा ठे मांडोमांहा तुढ्य मति
गणाए अनन्तगुणा सिद्धिसहिता

श्रुतज्ञानी॥

केवलिणो णंत गुणा। मइ सुअ अत्राणि षंतगुण तुद्धा॥

इवे चारित्रनी मार्गणानो अढ्या

बहुत सूक्ष्म संपराय चारित्रिया

थोदा, तेथी परिहार विशुद्धि सं
ख्यातगुणा ।

संख्यातपद कहुं तेथी यथाख्या
त चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोत्रा परिहार । संष अहषा य संष गुणा ॥४१॥

तेथी वेदोपस्थापनी संख्यात

गुणा तेथी सामायक चारित्र व
न्त संख्यात गुणा ।

तेथी देस वृत्ति असंख्याताठे; ते
थी अविरति अनन्त गुणाठे ॥

ठेअ समईअ संषा। देस असंखगुणाणंतगुण अजया ॥

इवे चार दर्शननो अढ्या बहुत
थोदा असंख्याता, अनंता अनंता

अवधि दर्शनी थोदा; तेथी चहु
दर्शनी असंख्यात गुणा; तेथी
केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अच
हुदर्शनी अनंत गुणा ठे ॥

थोव असंष डुणंता उहि नयण केवल अचस्कू ४२ ॥

हवे लेस्या षनो अष्टपा बहुत क
हे ठे-पण पश्चानुपूर्वि लेस्या
लेजो ।

पञ्चाणु पुष्टि लेसा । थोवा
ज्वयनी मार्गणानो अष्टपाबहुत
अज्वय थोमा ज्वय अनन्त
गुणा ।

अज्वि अर थोवाणंता । सासण थोवो वसम संखा ४३ ॥
तेथी मिश्र समकित्ती, संख्यात असंख्यात गुणा तेथी हायक
गुणा, वेदकसमकित्ती, वेदक समकित्ती, तेथी मिथ्यासमकि
क्योपशम, ए एकज ठे । ती अनन्त गुणा ठे ॥

मीसा संखा वेयग । असंघ गुण षड्अ मिष्ठ डुअणंता ॥
हवे संझी मार्गणा कहे ठे-सं अहारीनी मार्गणा कहे ठे-अ
झी थोमा, असंझी अनन्त घ णहारी थोमा, आहारी असंख्या
णा ठे । त गुणा ठे ॥

संनि-अर थोवाणंता । अणहार थोवे अर असंघा ४४ ॥

बीजे सा स्वादन गुणगणे जी
वना जेद सात ठे. बादर, एके
हवे चौद गुणगणे जीवना चौ ण्डिबेरण्डि, तेरण्डि, चौरिण्डि, अ

शुक्ललेस्यावंत सर्वथी थोमा;
तेथी पद्मलेस्यावंत असंख्या
ता; तेथी तेजोलेस्यावंत असं
ख्याता तेथी कापोतलेस्यावंत
अनन्ता; तेथी निललेस्यावंत
अधिका; तेथी कृष्णलेस्यावंत
अधिका ॥

हवे समकित्त मार्गणानो अष्टपा
बहुत, सास्वादनसमकित्ती थो
मा; तेथी उपशमसमकित्ति
संख्यात गुणा ॥

द जेद फलावे ठे--मिथ्यात्व गु संज्ञी, ए पांच अपर्याप्त, संज्ञी
 णठाणे जीवना जेद चौदे ठे । पर्याप्त, अपर्याप्त, एमलीने सात
 सव्व जिअ ठाण मिहे । सग सासणि पण अपज्जसन्नि डुगां॥

बाकी गुणठाणां अगियार, ते
 मिश्र, देस, प्रमत, अप्रमत,
 अनिवृत्ति, निवृत्ति, सूक्ष्म
 संपराय, उपशान्त, क्षीण मो
 ह, सजोगी अजोगी ए अगि
 यारे जीव स्थानक संज्ञी पर्याप्त
 एक ठे ॥

समकित्त गुणठाणे जीवस्थानक
 बे ठे; संज्ञीपर्याप्त अपर्याप्त १।
 सम्मे सन्नि डु विहो ।

इवे गुणठाणे पंदर जोग कहे
 ठे:--मिथ्यात्त, सा स्वादन अने
 समकित्त, ए त्रण गुणठाणे जो
 ग तेर होय ।

सेसेसु सन्नि पज्जतो ४५ ॥
 आहारक डुगविना आठमे, नव
 मे, दशमे, अगियारमे तथा बा
 रमे ए पांच गुणठाणे जोग क
 हे ठे:-- ॥

मिह डुगि अजइ जोगा । हारडुगूणा अपुव्व पणगेउ ॥

मनना चार, वचनना चार, अ
 ने उदारिक; ए नवयोग उपरनां
 पांच गुणठाणे ठे, वैक्रीय सहि
 त ते कहे ठे:-- ।

मिश्रगुणठाणे मनना, वचनना,
 उदारिक, वैक्रीय सहित दश जो
 ग ठे; तेज पूर्वना नवने वैक्रीय,
 वैक्रीय मीश्र ए वे सहित अगि
 यार जोग पांचमे गुणठाणे ठे॥

माण वय उरल्ल सविउच्चि मीसि स विउच्चि डुगदेसे ४६ ॥

इवे ठेठे प्रमत गुणठाणे आहा
 रक. आहारक मीश्र, सहित त
 या पूर्वना अगिआर सुझं तेर

इवे अप्रमत गुणठाणे वैक्रीय,
 वैक्रीयमीश्र आहारक, आहार

जोग ठे.

क मीश्र; विना अगिअर जोग ठे

साहार डुग पमत्ते । ते विउवा हार मीस विणु इअरे ॥

इवे तेरमे गुणठाणे कहे ठे:-; का
 र्मणकाय, उदारिक, उदारिक
 मीश्र, सत्यमन, असत्या मृषा,
 मनयोग, सत्य वचन योग, अ
 सत्या मृषा वचन योग, ए सा
 त योग ठे ।

आद्यन्त मन वचन, ते गया पद
 मां कहां ठे सजोगी तेरमे. इवे
 अजोगी गुणठाणे जोगातितठे ॥

कम्मु रल डुगंता इम। मण वयण सजोगिन अजोगी ४१ ॥

इवे गुणठाणे उपयोग बार कहे
 ठे:- मिथ्यात्व, सास्वादन, ए बे
 गुणठाणे मति श्रुत, विज्ञंग अ
 ज्ञान, चहु, अचहु, बे दर्शन; ए
 पांच उपयोग ठे ।

इवे अविरति अने देसविरति,
 ए बे गुणठाणे उपयोग--मति,
 श्रुत, अबधिज्ञान, चहु, अचहु
 तथा अवधि दर्शन ए ठे ॥

ति अनाण डुदंसा इम डुगे अजय देसि नाण दंस तिगं ॥

मीश्र गुणठाणे तेज ठ उपयोग;
 पण जेने समकित सबल, तेने
 ज्ञान सबल जेने मिथ्यात सब
 ल, तेने अज्ञान सबल; पण उप
 योग ठे. इवे ठा गुणठाणाथी बा
 रमा सुधी सात उपयोग ठे—म
 ति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, च
 हु, अचहु, अवधि दर्शन ए सात।

ठठाथी बारमा सुधि “जयाइ”
 पदनो अर्थ इवे तेरमे तथा चौ
 दमे; ए बे गुणठाणे केवलज्ञान
 तथा केवल दर्शन; ए बे उपयो
 ग ठे ॥

ते मीसि मीस समणा । जयाइ केवल डुगं तदुगे ४८ ॥

वली वैक्रीय तथा आहारक कर तां उदारिक मीश्र, सिद्धान्त का र कहे ठे; पण ते अर्हियां गवे ख्युं नथी. मूल वैक्रीय अपर्या प्ते थाय ठे पण उत्तरवैक्रीय अर्हियां गवेख्युं नहि ॥

सासाण जावे नाणं । विनुवगा हारगे उरल मिस्सं ॥

वली सिद्धान्तमां एकेन्दिने सा स्वादन गुणगणु कहुं नथी;ने अर्हियां तो कोइ जीव उपशम समकित वमतो एकेन्दिमां जा य तेने सास्वादन थाय ।

नेगिंदिसु सासाणो । नेहा

इवे गुणगणे ठ लेस्याकहे ठे-- प्रथमथी ठा गुणगणा सुधी सर्वे लेस्याठे. तेजु, पद्म, शुक्ल। ठसु सधा तेज तिगं । इगि ठसु सुक्का अजोगि अद्धेसा॥

इवे बंधनां कारण चार कहे ठे-- मिथ्यात, अवृत्त ।

बंधस्स मिच्च अविरु । इवे प्रथम मिथ्यातना पांच जे द कहे ठे; अजिग्रहिक--गुण अ चगुण अजाणे तेज जलुं जाणे

एटला बोल अर्हियां गवेख्या न थी. सिद्धान्ते कहा ठे तो पण अर्हियां पूर्वानु योग ठे माटे ॥

हिगयं सुअ्र मयंपि ४९ ॥

एक सातमामां त्रण उपर कही ते ठे. इवे आठमाथी तेरमा सु धी ठए गुणगणे शुक्ल एक ले स्या ठे. चउदमुं तोअलेसी ठे॥

कसायजोग, अर्हिया प्रमाद जो गमां गवेख्यो ठे. ए चार मूल बन्ध हेतु ठे ॥

कसाय जोगति चउ हेऊ ५० ॥

अजिनिवेश--वितराग वचन, जा णीने विपरित प्ररुपे--संशयि क-जिनवचनमां संदेइ धरे.

कदाग्रह--अनजिग्रहिक सर्वदर्श अनाज्ञोगिक-जे धर्मकरणीप्र
न धर्मतुल्य जाणे । मुख करे ते अव्यक्त पणे ॥

अमिगहियमाणजिगहिया।जिनिवेसिअ संसइय मणाजोगं

ए पांच मिथ्यात कथां; इवे मननो अण संवर फरसादि पांच
अवृत्त बार कहे ठे:- इन्डिनो अण संवर, ठकाय जी
वना वधादिकनो अण संवर, ए
बार अवृत्त ॥

पण मिह्व बारअ विरइ। मण करणानियमुठजिअ व्होप?

इवे कषायबंधस्थानकना उ
त्तर जेद कहे ठे नवनो कषाय,
हासादिक ठ, स्त्री वेदादि त्रण,
मली नव अनन्तानुबंधी. क्रोध,
मान, माया, लोत्र, अप्रत्याख्या
नि प्रत्याख्यानी संजलना ए सो
ल मले पचीस जेदे कषाय. इवे
पंदर जोग-मन, वचन, कायाना
ए पंदर जोग ।

ए चारे मूलबन्ध हेतुना उत्तर
जेद सत्तावन थया ॥

नव सोल्ल कसाया पनर जोगा इअउत्तराठ सगवत्रा ॥

इवे मूलबन्धहेतु चार, तेने गु
णठाणां कहे ठे-कीयां गुणठा
णां केटलां, कीयां बन्ध स्थान
के; ते कहे ठे. एक मिथ्यात्व,
चार गुणठाणां. सास्वादन, मी
श्र, समकित, देसविरति; ए चा
र इवे पांच गुणठाणां-प्रमत्त,

पेहेले चारे बंध हेतु ठे. मिथ्या
त, अवृत्त, कषाय, योग. वे, त्र
ण, चार, पांचमे गुणठाणे मि
थ्यातविना त्रण बंध हेतुठे. ठ,

अप्रमत्त, अपूर्व, अनिवृत्ति, सू सात, आठ, नव, दश, कषाय,
हृमसंपराय; ए पांच. त्रण गु योग, ए वे ठे ११-१२-१३ एक
ठाणां-उपशान्त, क्लीण, सजो जोग ए प्रतियो बंध ठे चौदमे
गी केवली; ए त्रण ॥ अबंध ठे. ॥

इग चउ पाण तिगुणेषु चउति ड इग पच्चउ बंधो ॥५१॥

इवे एकसो विस प्रकृति, चार बन्धहेतुमां कइ; केटली प्र
कृति केटला, क्रिया बन्ध हेतुयी बंधाय ते कहे ठे:-साता वेदनि
चारे बन्ध हेतुयी बंधाय ठे. सोल प्रकृति, मिथ्यात्व एक बन्ध
हेतुयी बंधाय ठे; तेनां माम-नर्कत्रिक, जातिचार, स्थावर चो
क, हुंरुक, ठेवठो, आताप, नपुंसक, मिथ्यात्व; ए सोल. इवे
पांत्रीस प्रकृति मिथ्यात्व, अवृत्त, ए वे बंधहेतुयी बंधाय तेनां
नाम-तिर्यंच त्रिक, श्रीलंघीत्रिक, दुर्जगत्रिक, अनन्तानुबन्धि चो
क, मध्यसंघयण, मध्यसंस्थान, कुख गइ, निच गोत्र, उद्योत,
स्त्रीवेद, वज्ररिषज्ञनाराच, मनुष्यत्रिक, अप्रत्याख्यानिचोक, उ
दारिकद्विक, ए पांत्रीस ठे ते हेतुयी बांधे ॥

चउ मिह मिह अविइ पच्चईया साय सोलपणतिसा ॥

आहारक शरीर, अंगोपांग जिन
नाम विना बाकी पांसठ बंधा
य तेनां नाम-प्रत्याख्यानि, ४
सोग, अरति, अस्थिर, वे अजस,
अशाता, देवायु, नीडाडुग, देव
डुग, पंचेन्दि, शुभ्रविहायोगति,
त्रसदस वैक्रीय, उपांग समचो
रस, निर्माण, वर्षाचोक, ४ अ
मरु लघु, ४ हास, रति, जय,

डुगंगा, पुरुषवेद, संजलन चो
क, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ ज्ञा
नावर्णी ५ अन्तराय, ५ उंचगो
त्र, शरीर, ३ ए पांसठ प्रकृति
हवे मिथ्यातविना जिन नाम
त्रण हेतु ए बंधाय. आहारक क
पायजोग, ए बे प्रति बंधाय. ए
सर्वमली १२० ने बंध हेतु
कह्यां ॥

हवे जोगविना त्रण बन्ध हेतु
थो पांसठ प्रकृति बंधाय ठे ते
कहे ठे ।

जोग विणु ति पच्चइया । हारग जिण वळ्ळ से सानु ५३ ॥

हवे गुणठाणे उत्तर बन्ध हेतु स
त्तावन मध्ये कये गुणठाणे के
टलो बन्ध हेतु ठे. अनुक्रमे पंचा
वन पचास, तेतालिस, ठेतालिस,
पेहेले, बीजे, त्रिजे, चौथे ।
चालिस पद उपरना पदमां जो
रुजो. उंगणचालिस, ठविस,
चोविस, बाविस; पाचमे, ठठे,
सातमे, आठमे ॥

पण पत्र पत्र तियठहिय । चत्त गुण चत्तठ चत्त डुगवीसा ॥

सोल, दश, नव, नव, सात, न हेतु ए रीते. चौदमे तो बन्ध हे
वमे, दशमे, अगियारमे, बारमे तु एके नथी ॥

तेरमे,

सोलस दस नव नव सत्त । हेउणो न अजोगंमि ५४ ॥

हवे उपर गुणठाणे उंधे बन्ध स्थानक
कह्यां; पण घटारुचानां नाम कहे ठे-
मिथ्यात गुणठाणे पंचावन कह्यां ते
सत्तावनमांथी आहारकशरीर, मीथ्रे
ए बेउंणा पंचावन ठे.
हवे सास्वादने पचास
हेतु कह्या; ते आहारक
डुग, पांच मिथ्यात्व, ए
सात विना ॥

पण पन्न मिह्व हारग । डुगूण सासणि पन्न मिह्व विणा ॥

हवे मिश्र गुणगणे तेतालिस

ठे; ते आहारक डुग, मिथ्यात

पांच, उदारिक मीश्र वैक्रिय मी

श्र कार्मण, अनंतानुबंधी चा

र, ए चौद विना ॥

तेतालिस मीश्रे बंध ठे. हवे ठे

तालिस बंध हेतु कहे ठे ॥

मिस्स डुग कम्म अण विणु। तिचत्त मीसे अहठचत्ता ५५

उदारिक मीश्र, वैक्रीय मीश्र,

कार्मण, ए त्रण तेतालिसमां

मेखवीए ते वारे चोथे गुणग

णे ठेतालिस बंध हेतु ठे ।

त्रसनी अविरति, कार्मण, उदा

रिक मीश्र, अप्रत्याख्यानि चोक

चोथे ठेतालिस हता, तेमांथी ए

सात

स डु मिस्स कंम अजए। अविरइकंमुरल मीस विकसाए

मूकी बाकी उगणचालिस ब

न्धहेतु ठे, देसवृत्तिए ।

ठविस बन्धहेतु, आहारक डुग

सहित ठे प्रमत्ते ठे; ते केम ?

ते आवता पदमां कहेठे ॥

मुत्तु गुण चत्त देसे ।

हवे पांचमे उगणचालिस ह

ती तेमांथी पन्नर काढतां बाकी

चोविस रहे; तेमां आहारकडुग

जेखतां ठविस ठे. पन्नरनां ना

म-अवृत्त अगिआर, अने प्रत्या

ख्यानिचोक मली पन्नर थाय ।

ठवीस साहार डु पमत्ते ५६ ॥

वर्जवां उपरना ठविसमांथी वै

क्रिय मिश्र, आहारक मीश्र; ए

वे रहित सातमां अप्रमत्ते ॥

अविरइ इगार तिकसाय । वज्ज अपमत्ति मीस डुगरहिया ॥

चोविस होय हवे फरी आठमे

अपूर्वे ।

बाविस; वैक्रीय, आहारक, ए बे

विना ॥

चतुर्विंशत्यपुत्रे पुण । उर्विंशत्यविंशत्याहारा ५७ ॥

हवे दसमा सूक्ष्म संपराय गुण
नदि ष बन्ध हेतु हासादिक. हा ठाणे उपरना सोलमांथी ष का
स, रत, अरत, जय, शोक, उ ढतां दश बन्ध स्थानक ठे स्त्री,
गंगा; ६ नवमे गुणठाणे सोल पुरुष, नपुंसक, संजलन क्रोध,
बन्ध हेतु ठे । मान, माया ए ष विना ॥

अठहाससोल बायरि । सुहुमे दस वेअ संजलणति विणा

तेरमा संजोगी गुणठाणे पूर्वे क
हेला सात, बन्ध हेतु ठे; जोग
प्रति. सतमन, असत्या अमृषा
बारमे क्षीणमोह, अगियारमे उ मन, सत्य वचन, असत्या अमृ
पशान्त मोहे संजलन लोत्र वि पा वचन, उदारिक, उदारिक मी
ना नव बन्ध हेतु ठे । श्र, अने कार्मण ए सात ठे ॥

खीणु वसंति अलोत्रा । सजोगि पुहुत्त सग जोगा ५८ ॥

हवे चौद गुणठाणे मूल कर्मनो
बन्ध कहे ठे. पेहेले, बीजे, चो
थे, पांचमे, ठेठे, सातमे; ए ष
गुणठाणे आयु बांधतां आठनो
बन्ध; आयु न बांधतां सातनो
बन्ध । त्रीजे, आठमे, नवमे, आयुबंध
नथी सातनो बन्ध ठे ॥

अपमत्तता सत्त ठ । मीस अपुत्र बायारा सत्त ॥

दशमे मोहनी क्य थये मोहनी उपरनां अगियारमु, बारमुं, ते
आयु विना ठनो बन्ध ठे. हवे रमुं; ए त्रणमां एक वेदनिनो ब
एकनो बन्ध ठे ते कहे ठे । न्ध ठे चौदमे अजोगिये अबन्धे

बंधहिं ठ सुहुमो एग । मुवरिमा बंधगो जोगी ५९ ॥

हवे चौदे गुणगणे कर्मनी उद
य, सत्ता, कहे ठे:—मिथ्यातथी
दसमा सुधी दस गुणगणे सत्ता,
उदय ।

आठे होय. मोहनी विना बारमे
सातनो उदय सत्ता ठे ॥

आसुहुमं संतुदए । अठवि मोह विणु सत्त षीणम्मि ॥

तेरमे, चौदमे, चारनो उदय; चा
रनी सत्ता ठे. वेदनि, आयु, ना
म, गोत्र, ए चार उपशान्त अ
गियारमे सत्तामां ठे माटे आ
ठे ठे ।

सत्तामां सातनो उदय ठे; उप
शान्ते ॥

चउ चरिम डुगे अठउ । संते उवसंति सत्रु दए ६० ॥

सात, आठनी ठेली आवलिए

हवे चौदे गुणगणे कर्मनी उदि
रणा कहे ठे:—उदिरणा मिथ्या
त्व, सास्वादन, अविरति, देस
विरति, प्रमत्त; ए पांच गुणगणे।

आयु कर्मनी उदिरणा नथी मा
टे सात. मीश्र, त्रिजे गुणगणे
सदा आठनी उदिरणा ठे. मर्ष
नथी माटे हवे वेदनि आयुविना

उयरंति पमत्तंता । सग ठ मीस ठ वेअ आउ विणा ॥

ठ कर्म, पांच कर्म, दशमे उदि
रे ठे; वेदनि आयु विना ठ. वेद
नि मोहनी आयु विना पांच अ
गियारमे पांच कर्मनी उदिर
णा ठे ॥

ठनी उदिरणा सातमे, आठमे,
नवमे, ए त्रण गुणगणे ठे ।

ठग अपमत्ताइ तउ । ठ पंच हु सुमो पाणु बसंतो ६१ ॥

हवे बारमे क्षिणमोदे पांचनी त

था बे कर्मनी उदिरणा ठे. प्रथ
म पांचे उदरे ठे. पढी ज्ञानाव
र्णी, दर्शनावर्णी, अंतराय; ए त्र
ण कर्म कृत्य अये नाम, गोत्र,
ए बे कर्म उदरे ठे; तेरमे पण
नाम, गोत्र, एवेनी उदिरणा ठे।

पण दो षीण दु जोगी। णुदीरगु अजोगि थोवउ वसंता ॥

तेथी क्लिण मोह बारमे गुणग
णे संख्यात गुणा जे माटे कृप
क श्रेणिए चरुता उत्कृष्टा १०८
होय माटे तेथी सूक्ष्म संपराय
दशमाना।

संघ गुण षीण सुहुमा। निअट्टिअपुव्व सम अहिया ६२ ॥

तेथी सजोगी केवली गुणगणे
वर्तता जीव संख्यात गुणा ठे.
उत्कृष्टा बे क्रोमथी नव क्रोम
ठे; माटे हवे तेथी सातमा अ
प्रमत्त गुणगणे वर्तता जीव सं
ख्यात गुणा ठे. उत्कृष्टा बे ह
जार क्रोमथी नव हजार क्रोम
ठे, माटे तेथी इतर ठठा प्रमत्ते
संख्यात गुणा; अप्रमत्तथी प्र
मत्ते संख्याता होय माटे।

जोगि अप्रमत्त इअरे। संघ गुणा देस सासणा मीसा ॥

अजोगी चौदमे उदिरणा नथी.
गुणगणे वर्तता जीव तेना अ
व्पाबहुत कहे ठे:—उपशान्त अ
गियारमे वर्तता जीव थोमा उ
त्कृष्टा ५४ ठे माटे ॥

अनिवृत्ति नवमाना आठमा अ
पूर्वना ए त्रण आपसमां सर
खा. बारमांथी अधिका ते केम
चोपन उपशमना एकसो आठ,
क्षपकना बन्नेना मली एकसो
बासठ थाय माटे विशेषा अधि
का कहा ठे ॥

संख्यात गुणा पद प्रथमे उपर
ना पदमां गण्युं ठे, तेथी देसवृ
त्ति गुणगणे असंख्यात गुणा
जीव ठे. तिर्यच, गर्जज, पंचे
न्दि पर्याप्ता जलया तेथी सास्वा
दने वर्तता जीव असंख्यात गु
णा पण होय; तेथी मिश्र गुण
गणे असंख्याता सास्वादनथी
काल अन्तर मुहूर्त्त ते असंख्या
त गुणो ते माटे ॥

तेषी अविरति समकित्ती असं उपर कह्या देस, सास्वादन. मी
ख्यात गुणा ठे. चारे गतिमां श्र, अविरति, अजोगी मिथ्या
पामीए माटे तेषी अजोगी अनं त्व; तेमां चारने असंख्यात पद
त गुणा ठे. सिद्ध जगवान ठे, अने बे पाठलाने अनन्त पद
तेषी मिथ्याति अनन्त गुणाठे। जोरुं ठे ॥

अविरय अजोगि मिच्छा । असंख चउरो डुवेणंता ६३

हवे मूल पांच जाव कहे ठे-- परिणामिक, ए पांच जाव. हवे
उपशम, हायक, हयोपशम, तेना उत्तर जेद कहे ठे-अनुक्रमे
उदयिक जाव, ४ । गणजो-बे, नव, अरारु, एकविश

उवसम पय मीसो दय । परिणामा डु नवठारङ्ग बीसा

त्रणय ए उत्तर जेद त्रेपन स उपशमना बे जेद--उपशम सम
त्रिपाति ते जेमां बे, त्रणादि कित, उपशम चारित्र; ए प्रथम
जाव मले ते सत्रि पाति । जाव जेद ठे ॥

तिअ जेअ संनिवाड्य । सम्मं चरणं पढम जावे ॥६४॥

हवे बीजा हायक जावना नव हायक समकित, दानादि पांच
जेद कहे ठे--केवल ज्ञान, केव लब्धि दान, लाज, जोग, उपजो
ल दर्शन १ । ग, उपजोग, वीर्य, यथाख्यात
चारित्र, ए नव हायक जावना
जेद ठे ॥

बीए केवल जुपलं । सम्मं दाणाड् लद्धि पण चरणं ॥

हवे बीजा हयोपशम जावना
जेद अरारु-शेष उपयोग दश,
चार ज्ञान-मति, श्रुत, अवधि पांचलब्धि-दान, लाज, जोग,
मनपर्यव, त्रणअज्ञान--मति, उपजोग, वीर्य, समकित, देस
श्रुत, विजंग, त्रणय दर्शन-चक्षु चिरति, सर्व विरति; ए अरारु

अचक्षु, अवधि; ।

हयोपशम ज्ञावना ज्ञेद ठे ॥

तद्दृष्टे सेसु वज्रगा । पण लक्ष्मी सम्म विरड् डुगं ॥६५॥

असंजम वा अविरति लेस्या;ऋ;

नी. का. ते. प. शु. क्रोध, मान,

हवे उदयिक ज्ञावना एकविस
ज्ञेद कहे ठे; अज्ञान, असिद्ध सं
सारी ।

माया, लोभ, देवगति, नरगति,
तिर्यचगति, नर्कगति, स्त्री, न
पुंसक, पुरुष, २० अने ॥

अत्राण मसिद्धता । संजम लेसा कसाय गड् वेत्रा ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिक

ना ज्ञेद. ए चोथाना थया; हवे

परिणामिक ज्ञावना त्रण ज्ञेद

कहे ठे-ज्व्य ।

अज्व्य, जीवत्व; ए त्रण परिणा

मिकना ज्ञेद ॥

मिद्धं तुरिण ज्ञवा । ज्वत्त जीवत्त परिणामे ॥६६॥

परिणामिक ज्ञावे जीवपणु,

ज्व्यपणु उदयिक ज्ञावे गति,

लेस्या. वेद कषाय, ए त्रिक जो

हवे सन्निपातिक ज्ञावना ज्ञांगा

कहे ठे:-चार ज्ञांगा चारे गतिए

ते कहे ठे; त्रण ज्ञाव मिश्रित;

मिश्र ज्ञावे, इन्द्रिय, ज्ञान, अज्ञा

न दर्शन, लब्धि; चारे गतिए ।

मी एक ज्ञांगो; ते चारे गतिए

गणतां चारे ज्ञांगा थाय ठे. ह

वे चतुः संयोगी गणे त्यारे का

यक ज्ञाव सहित चारे गतिये

चार ज्ञांगा ॥

चञ्च चञ्चगर्हसु मीसग । परिणामुदएहिं चञ्च स षडएहिं ॥

अथवा उपशम सहित गणिये

तो पण चारे गतिये चार ज्ञां

गा थाय ठे. ए मूलज्ञांगा त्रण;

एम चार; तेरमा चौदमाना के

उत्तर ज्ञांगा बार थया उपशम वलीने ज्ञाव त्रण होय, बे नहि.
 ज्ञावे, सम्यक्त मिश्र ज्ञावे, इ घातीकर्म अज्ञाव ठे माटे परि
 न्दिय ज्ञान दर्शन लब्धि उदयि णामिक ज्ञावे जीवत्व उदयिक
 क ज्ञावे, गति लेस्या वेद कषा गति लेस्या असिद्ध हायक० ज्ञा
 य, प्रणामिक ज्ञावे, जीवत्व, नादि ए त्रण ज्ञाव ठे. मूल ज्ञां
 ज्ञव्यत्व; ए चतुः संयोगी होया गा चार, उत्तरज्ञांगा तेर थया॥
 उवसम जुएहिंवा चउ केवल परिणामु दय पइए ॥६७॥

हवे सिद्ध जगवन्तने हायकज्ञा
 व, परिणामिक ज्ञाव; ए वे ज्ञा
 व ठे. मूल ज्ञांगा पांच, उत्तर
 ज्ञांगा चौद ।

हवे पंच संजोगी ज्ञांगो एक क
 हे ठे—कोइक मनुष्य उपशम
 श्रेणिए ठे; हायकसमकित ठे,
 तेने उपशम चारित्र ठे. तेने पं
 चसंजोगी ज्ञांगो लागे ठे—हाय
 क, उपशम, हयोपशम, उदयि
 क अने परिणामिक; ए पांच ॥

खय परिणामे सिद्धा । नराण पण जोगु वसम सेढीए
 सन्नि पातिकना ज्ञांगा ठविस
 ठे; तेमां ज्ञागा ठ वसता कहा बाकी ज्ञांगा विश, असंजव
 ए सन्निपाति ज्ञावना मूल ज्ञां ठे. कोइ जीवमां लाजे नहि ते
 गा ठे. उत्तर पंदर कहा । ए अ संजवी ठे ॥

इअ पन्नर सन्निवाइअ । ज्ञेया वीसं असंजविणो ६७ ॥

हवे ते ज्ञाव कीया कर्मयोगे हो
 य ते कहे ठे—उपशम ज्ञाव ए
 क मोहनी कर्ममां ठे; बाकी क
 र्ममां नहि. हवे हयोपशम ज्ञा
 वे कर्म कहे ठे ।

चार घाति कर्ममां ठे, बाकीनां
 कर्ममां नहि. बाकी त्रण उदयि
 क, परिणामिक, हायक आठे
 कर्ममां ठे ॥

मोहे वसमो मीसो । चउ घाइसु अठ कम्मसु असेसा॥

हवे उए ङ्ख्यमां ज्ञाव कहे ठे-

परिणामिक ज्ञाव धर्मास्तिका
यादि उ एमां ठे ।

पुज्जल खंधमां उदयिक ज्ञाव प
ण होय ॥

धम्माइ पारिणामिअ ।

ज्ञावे पंधा उदयएवि ६ए ॥

हवे चौद गुणगणे ज्ञाव कहे

ठेः--समकित, देसविरति, प्रमत्त,

अप्रत्त; ए चार गुणगणे जेने क

योपशमिक, समकित होय ते

ने मिश्र ज्ञावे ज्ञानदर्शन विर

ति--उदयिक ज्ञावे गत्यादिक, प

रिणामिक ज्ञावे जीवत्व, ज्ञव्य

त्व, ए त्रण संयोगी होय. हवे

चार संजोगी ज्ञाव कहे ठेः--

जे क्हायक समकिति जीव, ते

चारे गुणगणे ठे. तेने चार ज्ञा

व ठे. क्हायक ज्ञावे, समकित

मिश्र ज्ञावे, ज्ञानादिक उदयिक

ज्ञावे, गत्यादिक परिणामि ज्ञा

वे, जीवत्व ए चार. हवे जे जी

व उपशम समकित्ती ठे; तेने उ

पशम ज्ञाव, उदयिक; परिणा

मिक, क्हायोपशमिक; ए चार ।

हवे उपशम श्रेणिए बे संबंधी

ज्ञाव कहे ठेः--त्यां गुणगणां

त्रण--नवमुं, दसमुं, अगियारमुं

ए त्रण ठे. उपशम श्रेणिए, उ

पशम समकिते, चार ज्ञाव ठे.

उदयिक, गति, परिणामिक जी

वत्व, क्हायोपशमिक इन्डिय, उप

शमिक समकित चारित्र; हवे

क्हायक समकिति उपशम श्रेणि

ए पांच ज्ञाव ठे. क्हायक ज्ञावे

समकित, उपशम ज्ञावे चारित्र,

उदयिक ज्ञावे गति, परिणामि

क ज्ञावे जीवत्व; अने क्हायोपश

म ज्ञावे इन्डि, एमचार--पांच

ज्ञाव ठे ॥

सम्माइ चउसु तिग चउ ।

बारमे क्हीण मोह, आठमे अ

पूर्वकरण; ए बे गुणगणे चार

ज्ञावाचउ पाणुवसामगु वसंते॥

हवे तेरमे, चौदमे गुणगणे त्र

ण ज्ञाव ठे--उदयिक, परिणामि

जाव ठे--हायक, परिणामिक, उदधिक, कृयोपशमिक; ए चार ठे. हवे पेहेलां मिश्यात, सा स्वादन, मिश्र ए त्रण गुणठाणे जाव त्रण ठे--परिणामिक, उदयीक, कृयोपशमिक ।

क, हायक. हवे चोथा गुणठाण थी अगियारमा सुधी पांच जाव पण ठे; पण उपर कद्या ते जाव एक जीव संबंधी कद्याठे. बहु जीव संबंधी बहु जाव जा एवा ॥

चउ षीणा पुव तिन्नि । सेसा गुणठाणगे ग जिए ७० ॥

हवे संख्यातादिकनो विचार क हे ठे; प्रथम संख्यातु ते एक जे द असंख्यातु तेना त्रण जेद ठे। संपिजे ग मसंषं ।

परित्त, असंख्यातु जुत्त, असंख्या तु असंख्यात, असंख्यातु ए पो ताना पद सहित त्रण बोल जो रुतां असंख्याता त्रण जेद आय

एम अनन्ताना पण त्रण जेद द. परित्त, अनंतु जुत्त, अनंतु अनन्त, अनंतु ।

एम संख्यात, असंख्यात, अनन्त, त्रणना मली सात जेद अया; ए सातने ऊघन्य, मध्यम, उत्कृष्ट, त्रणे पदे जोरुतां सात तरी एकविश जेद अया ॥

एव माणंतं पि तिहा । जहन्न मजु कसा सवे ॥ ७१ ॥

हवे ते जेदना अर्थ देखामे ठे- ऊघन्य संख्यातु वेना आंकने कहे ठे ।

हवे मध्यम संख्यातु त्रणथी मां नी ज्यां सुधी उत्कृष्टु न आय त्यां सुधी मध्यम ॥

लहु संपिजं डु चित्र । अनपर मजिमंतु जा गुरुत्रं ॥

हवे उत्कृष्ट संख्यातु कहे ठे- जंबुछिप प्रमाणे- ।

चार प्याला तेनी प्ररुपणादिक ए रीते; ते आगल कहे ठे ॥

जंबूहीव पमाणाय । चउपत्त परूवणाइ इमं ॥ ७२ ॥

इवे ते चार प्यालानां नाम क प्रतिसिलाग, महासिलाक, ए
हे ठे-अनवस्थित, सीलाग । चार नाम ॥

पद्म्राण वठिय सिलाग । पम्सिसिलाग महासिलागस्का ॥

वेदिका सहित ते प्यालाने जग
ति; ते जगति आठ योजन उं
ची. नीचे बार योजन, मध्ये
आठ योजन, उपर चार योज
न, पहोली ते उपर पांचसे धनु
ष लांबी-पहोली; वे गान उंची
वेदिका ठे. ते प्यालामां शीखर
सुधी शरशव जरीये ॥

इवे ते प्यालानुं प्रमाण कहे ठे-
पेहेलानुं प्रमाण लाख योजन
लांबो-पहोली; एक हजार यो
जन उंमो ।

जोयण सहसो गाढा । सवेइ अंता स सिंह जरिआ १३

तेवो अनवस्थित प्यालो ते मा

न सहित कोइ देव उपानी छी
प-समुइ प्रत्येके एक, एक ।

सरशव नाखतां ते सघला सर
शव खाली आय. पेहेलो ॥

तो दीवु दहीसु इकि क सरिसवं खिविय निठिए पढमे ॥

जे छीप वा समुडे प्रथम प्यालो
खाली अयो ते छीप वा समुइ
प्रमाणे प्यालो कल्पिए ।

ते फरी सरशवे जरीए; ते पूर्व
नी पेठे छीप समुइ प्रत्येके सर
शव नाखतां ज्यां खाली आय ॥

पढमं वतदंत चिअ । पुण जरिए तंमितह षीणे १४ ॥

ते छीप वा समुडेबीजीवार खा
ली आय; ते छीप--समुइ प्रमा
णे प्यालो कल्पे, तेमां फेर श
रसव जरे. इवे पेहेलो प्यालो
ज्यां खाली आय त्यां सीलाग

नामना बीजा प्यालामां एक दा एम एक, एक, सरशव बीजा
 णो नाखीए । प्यालामां नाखतां ॥

षिप्पइ सलाग पद्धे गु। सरिसवो इअ सलागषवणेणां ॥

जे, जे द्वीप-समुडे पेहेलो प्या
 लो खाली आय; ते, ते क्षेत्र तु
 ह्य प्यालो कडपी ते जरवो. ने
 बीजामां एक, एक दाणो नाख
 तां बीजो जराय ते वारे, इवे
 बीजो प्यालो जरेलो उपानीने
 तेमांथी एक, एक दाणो द्वीप-
 समुडे नाखतां ते बीजो प्यालो
 खाली आय तेवारे त्रिजा पनी
 सलाक प्यालामां एक, एक स
 रशव नाखिये; एम पूर्वनी पेठे
 त्रिजो प्यालो जराय त्यारे ते
 उपानीए. ते खाली थये एक
 दाणो महा सीलाग चोथो प्या
 लो तेमां प्रहेप करतां ते जराय।

पुत्रो बीउ अतउ । पुधं पिव तंमि उहरिए ॥ ७५ ॥

एम ह्रीण कहेतां सलाक प्या
 लो खाली आय ।

षीणे सलाग तइए ।

पूर्वनी पेठे ते उधरीने तेनी री
 ती नीचे मुजबः--पेहेला प्याला
 थी बीजो जरवो. ते नाखता बी
 जो जे समुडे वा द्वीपे खाली
 आय, त्यारे त्रिजामां दाणो एक
 नाखे. फेर पेहेलाथी बीजो ज
 रे; वली बीजो उपाने. ते नाख
 तां खाली आय त्यारे एक दाणो
 त्रिजामां नाखे, ते पढी फेरपे
 हेलाथी बीजो जरे ते उपाने ने
 खाली आय त्यारे त्रिजो दाणो
 त्रिजामां नाखे ए न्याये त्रिजो
 जरे ते त्रिजो जराय त्यारे ते उ
 पानी ज्यां खाली आय, ते वारे
 चोथामां एक दाणो नाखे. पढी
 फरी वली बीजो जरे, बीजाथी
 त्रिजो पूर्वना न्याये जरे ने त्री
 जाथी पूर्वना न्याये चोथो जरे॥

एम पेहेलाथी बीजो जरीए ॥

एवं पढमेहिं बीयअं जरसु ॥

ते त्रिजाथी चोथो; यावद प्रम

वली ते बीजाथी त्रिजो । ट च्यारे प्याला पूर्ण थया ॥
 तेहिअ तइ अं तेहिअ । तुरिअं जाकिर फुमा चनरो७६
 हवे जे प्रणे प्याले प्रथमे जेस अने जे च्यार प्याला जराइ र
 रशव द्वीप-समुडे नाख्या; ते ह्या ठे ते सरशवनी संख्या ए
 सरशव उद्धरिये । कठी करीए ॥

पढम ति पल्लुद्धरिआ । दीवु दही पल्ल चउ सरिसवाया ॥
 ए सघला सरशवना समूहनो ते ढगलामांथी एक सरशव का
 ढगलो आय । ढी पाठल रहेला सरशवना ढग
 लाने उक्कष्टु संख्यातु कहेवुं ॥

सधोवि एस रासी । रूवूणो परम संखिजं ॥ ७७ ॥

प्रथमे ढगलामांथी जे सरशवनो
 एक दाणो काढयो इतो; ते पा हवे जे परित असंख्यातानी रा
 षो ढगलामां नाखीए तो ते प सी लघुने अच्यासे करी ते रा
 रित ऊघन्य असंख्यातु आय । सीने ते रासी गुणा करे ॥

रूव जुअंतु परित्ता । संखं लहुअस्स रासि अप्रासे ॥

ए असंख्यातानुं मान, एक आ
 वलि कालमां जेटला समय ठे;
 तेटला सरशव जुत्ता लघु असं
 ए जुत्ता असंख्यातु लघु थयुं । ख्यातामां ठे ॥

जुत्ता संखिजं लहु । आवलिआ समय परिमाणं ॥७८॥

वि कहेतां बीजुं, मूल जेदनी अपेक्षाए जुक्त असंख्यातु, ते
 नो राशि अच्यास करतां, सगासंख कहेतां सातमुं असंख्यातु
 असंख्यातुं थाय. ति कहेतां मूलनी अपेक्षाए त्रीजुं, ऊघन असं
 ख्यातु असंख्यातु तेनो राशि अभ्यास करतां पढम कहेतां पेहे
 लुं ऊघन प्रत्येक अनंतु थाय; ने मूल जेदनी अपेक्षाए चोथुं प्र

त्येक अनंतु तेनो राशि अन्त्यास करतां नव अनंता मांहालुं चोयुं
ऊघन्य युक्त अनंतु आय. ने मूलनी अपेक्षाए पांचमुं मध्यमयुक्त
अनंतु बे, तेनो राशि अन्त्यास करतां सत्तणंता कहेतां सातमुं ऊ
घन्य अनंता अनंतु होय. रुजुआ कहेतां एक रूप युक्त करिये
तो मध्यम आय; एक रूप उणुं करिये तो गुरुपञ्चा कहेतां पाठ
लुं उक्कष्टु आय ॥

बि ति चन पंचम गुणणे। कमा सगा संख पढम चनसत्ता
णंताते रूव जुया। मद्या रूवूण गुरु पञ्चा ॥ ७९ ॥

ए वात पूर्वे कही ते अनुयोगद्वारमां कहा प्रमाणे में क
ही; पण बीजा कोइ आचार्य कहे बे के-चोथे ऊघन्य युक्ता अ
संख्यातु तेने एकवार वर्ग करीए ते वारे सातमुं जे ऊघन्य अ
संख्याता असंख्यातु होय. ए ऊघन्य असंख्याता असंख्यातु तेमां
एक नाखीए ते वारे मध्यम आय ॥

इअ सुत्तुं अत्रे वग्गि। अमि कसि चनहय मसंभं॥
होइ असंषा संभं। लहु रूव जुयंतु तं मद्यं ॥ ८० ॥

जे ऊघन्य असंख्याता असं तेने त्रणवार वर्ग करीए तेमां
ख्यातु बे तेमांथी एक सरसवे दश असंख्या बोल प्रक्षेप करीए,
उणुं करीए ते वारे उक्कष्टु तो पेहेलुं परिता अनन्तु ऊघन्य
युक्त असंख्यातु आय। आय नहि, ते दश बोल कहे बे ॥

रूवूण माइमं गुरु। तिव गिनु तन्निमे दस खेवे ॥

तेमां वली धर्मास्ती १ अधर्मा
स्ती काय ३ तथा एक जीवना

१ उपर जे संख्यातु असंख्यातु तथा अनंतु तेनो संक्षेपे अर्थ लक्ष्यो छे;
विशेष अर्थनी इच्छा होय तेमणे मोटो बालाबोध तथा टीका जोइ लेवी एवी
अमारी बिनति छे.

तेमां लोकाकाशना प्रदेस । प्रदेश ४ प्रक्षेप करीए ॥

स्रोगागास पएसा । धम्मा धम्मगे जिय देसा ॥७१॥

तेमां वली रसनां स्थानक ६ यो
तेमां वली स्थिति बन्धना अघ्य गना सूहम भेद ७ जे एकना बे
वसायए । न थाय तेवा ॥

ठिइ बंध झ वसाया । अणुजागा जोग ठेय पलिजागा

तथा तेमां प्रत्येक जीवना शरीरए
उत्सर्पिणि, अवसर्पिणीना सम वनस्पतिना, निगोदियानां शरीर
य ७ । १० ए दश असंख्यातां जेदीए ॥

उन्हय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए षिवसु ॥७२॥

पेहेलुं परित अनन्तु ऊघन्य अयुं,
तेने वली त्रण वार वर्ग करीए । ते, ऊघन परित अनंतानो रासी ॥
पुण तमिति वग्गिअए । परित णंत लहु तसरासीणं ॥
अन्यास करीए ते वारे चोथुं ऊ ते अनन्ते अन्नव्य जिवनुं प्रमा
घन्यजुक्ता अनन्तु थाय । ण भे ॥

अन्यासे लहु जुत्ता । णंतं अन्नव जिय माणं ७३ ॥

ते जुक्ता ऊघन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्तु ऊघन्य सातसु
करीए तो । थाय. तेनो वली त्रणवार ॥

तवग्गे पुण जायइ । णंता णंत लहु तंच तिरकु तो ॥

ते वारे आगला बोल ७ प्रक्षेप
वर्ग करतां पण अनन्तु न होया । करीए ते हवे कहे भे ॥

वगासु तहवि न तं होइ । णंत खेवे षिवसु ७ इमे ७४ ॥

वनस्पति कायाना जीव, त्रण
सिद्ध निगोद सूहम बादर सर्व कालना समय, सर्व पुञ्ज पर
जीव । माणु ॥

सिद्धा निगोत्र जीवा । वण स्सई काल पुग्गला चैव ॥

तेने त्रण वार वर्ग करीए तेमां
सर्व अलोकना आकाश प्रदेश, केवलज्ञान, केवल दर्शनना पर्या
ए ढ बोल जेलतां जे रासी थाया य जेलवीए ॥

सव्वमल्लोग नहं पुण । तिवग्गि उ केवल दुगंमि ८५ ॥

उत्कृष्टुनवमु अनन्तु थाय ढे पण
सर्व जगतमां वस्तु आठमे अन
ए सर्वे जेगा कर्ये थके जे आंक न्ते ढे, नवमा अनन्ता प्रमाणे व
थयो ते उत्कृष्टु अनन्ता अनन्तु। स्तु नथी ॥

पित्ते णंताणंतं । हवइ जित्तु ववहरइ मज्जं ॥

ए सूद्धम अर्थ विचारनामा चो लखयो--जोम्यो श्री पुज्य देवेन्द्र
थो कर्म ग्रन्थ समाप्त थयो। सूरिजी महाराज जीए॥

इअ सुहुमत्थ वियारो । लिहित देविंद सूरिहिं ८६ ॥

॥ इति षड् शीतिक नामा चतुर्थःकर्मग्रन्थः समाप्तः ॥

ए प्रकारे चोथो कर्मग्रन्थसमाप्त.

॥ अथ पांचमो कर्मग्रन्थ लिप्यते ॥

नमस्कार करी जिन प्रत्ये बन्धा

दि चार ठविस अनुक्रमे कहे

ठेः--जे प्रथम ग्रन्थादिकमां कर्म

प्रकृतियो कही ठे, तेना जेद ध्रु

व बन्धादिक कहे ठे. प्रथम ध्रु

वबन्धी, अध्रुवबन्धी, १

ध्रुवजदयी, अध्रुवोदयी, ध्रुवसत्ता,

अध्रुवसत्ता, घाती, अघाति, पुन्य

पाप, पराव्रतमान, अपराव्रत

मान, १२ ॥

नमिअ जिणं ध्रुवबंधो१।दय२संता३घा४पुत्र५परिअत्ता ६

कही बन्धविधि. प्रकृति, स्थि

ति, रस, प्रदेस, प्रकृतिबन्ध

स्वामी, स्थितिबन्ध स्वामी,

रसबन्ध स्वामी, प्रदेसबन्ध

स्वामी, अशब्दश्री उपशम श्रे

णी, अनेक्षपक श्रेणी; ए ठविस.

ए ठ अने तेना इतर; ए बार जे

द थया. चार विपाक--क्षेत्र जीव,

जव अने पुज्ज ।

सेअर१२ चन्ह विवागा ।

वुहं बंध विह सामीअ १ ॥

हवे प्रथम ध्रुवबन्धनी सुरता

लीस वर्षवे ठ--वर्णादिचार, ते

जस, कार्मण, ६ ।

अगुरुलघु, निर्माण, उपघात,

जय, जुगुप्सा; ११ ॥

वन्न चन् तेअ कम्मा ।

गुरुलहु निर्माणोवघाय जयकुह्वा

मिथ्यात्व, १२ कसाय सोल, ज्ञा

अन्तराय पांच; ए ध्रुवबन्धी सुरु

नावर्णी पांच, दर्शना वर्णी नव।

तालीश थइ ॥

मिह्ण कसाया वरणा ।

विग्धं ध्रुवबंधि सगचत्ता २ ॥

हवे बीजुं अध्रुवबन्धी चार कहे

जाति एकेन्डियादिक पांच, गति

देवतादिक चार; सुजविहायो ग

देवतादिक चार; सुजविहायो ग

ठे--उदारिक, वैक्रीय, आहारक ति, असुज्ज विहा यो गति, चारे शरीर त्रणानांउपांगठ, आकृति गतिनी अनुपूर्वि चार, तीर्थकर कहेतां संस्थान ठ, संघयण ठ। नाम, श्वासोश्वास; ३५ ॥

तणु वंगा गिइ संघयण जाइ गइ खगइ पुषि जिणु सासं॥

त्रसनो दशको, स्थावरनो दश को, उंचगोत्र, नीचगोत्र, साता नद्योत, आताप, पराघात; ३७। वेदनी, असाता वेदनी; ६२ ॥

उजो आयव परघा। तसवीसा गोत्र वेअणियं ३ ॥

हास, रति, अरति, शोक, स्त्री वेद, पुरुषवेद नपुंसक वेद; ६९। चार गतिनां आयुखां चार; ए सर्वमलीतहो तर प्रकृति अधुव बन्धी होय ॥

हासाइ जुअल डुग वेय। आउ तवत्तरी अधुवबंधा ॥

हेवे ज्रांगा चार थाय ठे, ते कहे ठे:--अनादिअनन्त, अनादिसन्त मादि अनन्त, सादिसन्त; ए चार ॥

ज्रंगा आणाइ साई। आणांत संतु तरा चउरो ४ ॥

हेवे ते चार ज्रांगाना स्वामी क हे ठे--पहेलो तथा बीजो; एवे ज्रांगा धुवनदयी प्रकृतिमां होया। धुवबन्धी प्रकृतिमां त्रण ज्रांगा ठे. चारमांथी त्रिजो वर्जिये बाकी त्रण रहा ॥

पठम विआ धुवनदइ सु। धुवबंधिसु तइअ वऊ ज्रंगतिअं ॥

मिथ्यात्वमां त्रण ज्रांगा--प्रथम

अज्वय, बीजो ज्वय, अने चो यो ज्रांगोश्रेणीश्री परुताने हो य; ए त्रण थया। अधुवबन्धी, अधुव नदयी, ए बे जेदमां सादि सन्तनामे चोथो ज्रांगो होय ॥

मिहंमि तिन्निज्रंगा। डहावि अधुवा तुरिअ ज्रंगा ५ ॥

हवे त्रीजुं द्वार ध्रुवउदयी प्रकृ
ति; तेनां सत्ताविस नामनी सं
ख्या कहे ठेः--निर्माण, स्थिर, शुज, अशुज, तेजस्, कार्मण,
अस्थिर, अगुरु लघु; ए चार । चारवर्णादि मली बार ॥

निमिण थिर अथिर अगुरुअ । सुह असुहं तेअ कम्मचउ
ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, [वन्ना
दर्शनावर्णी चहु, अचहु, अव अने मिथ्यात्व ए सत्ताविस ध्रुव
धि, केवलावर्णी । उदयी होय ॥

नाणां तराय दंसणा । मिहं ध्रुव उदय सगवीसा ६ ॥

हवे अध्रुवोदयी प्रकृति पंचाणुं
ते कहे ठेः--स्थिर, अस्थिर, शु
ज, अशुज, ए चार प्रकृति ध्रुवो
दयमां गणी ठे माटे अध्रुवबन्धी
त्रोतेरमांधी काढीए एटले अग मिथ्यात्व विना मोहिनीनी अ
णोतेर अध्रुवबन्धी रही, ते अ राह प्रकृति ध्रुवबन्धी ते अहिं
ध्रुव उदयमां गणी । यां अध्रुवोदयमां गणीए ७७ ॥

थिर सुजि अर विणु अध्रुवबंधी मिह विणु मोह ध्रुवबंधी ॥

अने समकितमोहनीए पंचा
नीज्ञ पांच, उपघात, मिश्र एणध णुं अध्रुवोदयी जाणवी ॥

निहो वघाय मीसं । सम्मं पण नवइ अध्रुवुदया ७ ॥

हवे ध्रुव सत्तानुं द्वार कहे ठे; त्र ए ध्रुव सत्ता सुमतालिसं ठे,
सदश, स्थावर दश, ए वे मली तथा ध्रुवबन्धी प्रकृति सुम
विदा; वर्ण पांच, गन्ध वे, रस तालिसं ठे तेमांधी वणचोक,
पांच, फर्स आठ, ए वर्णादि वि तथा तेजस् अने कार्मण ए ठ

श; सात तेजस् काम्मण तेनां नाम--तेजस् शरीर तेजस् संघातन, तेजस् बन्धन, काम्मण शरीर, काम्मण संघातन, काम्मण ३ बन्धन अने तेजस् काम्मण बन्धन; ए तेजस् सप्तक ।

तस वन्न वीससगतेअ कम्म

संस्थान ठ, संघयण ठ, जाति पांच; ए सत्तरने आकृति त्रिक नी संज्ञा ठे. वेदनी वे; अने ।

आगिइ तिग वेअणिअं । उजुअल सगउरल सासचऊ ८ ॥

शुज्ज विहायो गति, अशुज्ज विहायो गति, तिर्यच गति, अनुपूर्वि, नीचगोत्र; ए सर्वेमली १३० ध्रुवसत्ता कही ।

खगई तिरिडुगनीअंध्रुवसत्ता । सम्म मीस मणुअ डुगं ॥

वैक्रीय अगियार तेनां नाम--वैक्रीय शरीर, अंगोपांग, बन्धन, संघातन, वैक्रीय तेजस बन्धन,

जतां ध्रुवबन्धी एकतालिस प्रकृति रही तेनां नाम--सोलकषाय, जय, जुगुप्सा मिथ्यात्व, पांच ज्ञानावर्णी नव दर्शनावर्णी पांच अंतराय, निर्माण, उपगार अगुरुलघुधु? बे मलीने अठासीवेद ३ ॥

। ध्रुव बंधिसेस वेअ तिगं ॥

हास, रति, अरति, शोक; ए चार; ए बेउने युगलनी संज्ञा ठे. इवे सात उदारिक ते कहेठे--उदारिक शरीर, अंगोपांग बन्धन, संघातन, उदारिक तेजस बन्धन उदारिक, काम्मण बन्धन, उदारिक तेजस् काम्मण बन्धन; श्वा सोश्वास उद्योत; आताप पराघात; ए चारने श्वासचोक संज्ञा ॥

इवे अध्रुवसत्ताप्रकृति कहे ठे:--समकित मोहनी, मीश्र मोहनी, मनुष्यगति, अनुपूर्वि; ४

आहारक सप्तक तेनां नाम--आ

वैक्रीय कार्मण बन्धन, वैक्रीय हारक शरीर, श्रंगोपांग, बन्धन,
तेजस कार्मण बन्धन, देवगति, संघातन, आहारक तेजस् बन्ध
देवानुपूर्वि नर्कगति, नर्कानुपूर्वि, न, आहारक कार्मण बन्धन,
ए अगियार, जिननाम, देवआ आहारक तेजस् कार्मण बन्ध
यु, मनुष्य आयु, त्रीयंच आयु, न, ए सप्तनंच गोत्र मली अवा
नर्कायु; मली विश । विस अध्रुव सत्ता कही ॥

विठ विकार जिणा ऊ । हारसगु चा अध्रुव सत्ता ए ॥

हवे त्रण गाथाए गुणठाणाने वि नीमा होय. चौथे, पांचमे, षठे,
षे ध्रुवसत्ता, अध्रुवसत्ता, प्रकृति; सातमे, आठमे, नवमे, दशमे,
कहे ठे प्रथमे, बीजे, त्रिजे, गुण अगियारमे ए आठ गुणठाणे मि
ठाणे मिथ्यात मोहनीय । थ्यात मोहनीनी त्रजनाए सत्ता
होय ॥

पढम तिगुणोसु मीठं । निअमा अजयाइ अठगे त्रजं ॥

सास्वादन गुणठाणे निश्रे सम्य
क मोहनी सत्ताए होय ।

सासाणे खलु सम्मं ।

सास्वादन, मीश्र ए बे गुणठाणे
निश्रे ।

सासाण मीसेसु धुवं । मीसं मिहाइ नवसु त्रयणाए ॥

मीथ्यात्वथी उपशान्त मोह अ
गियारमा गुणठाणा सुधी बी
जा विना दस गुणठाणे सम्य
क मोहनीनी सत्ता त्रजनाए
होय ॥

संतं मिहाइ दसगेवा १० ॥

मीश्र मोहनी होय; ने मिथ्या
त्वादि नव गुणठाणे यावत् अ
गियारमा सुधी मीश्र मोहनी
त्रजनाए होय ॥

बाकी नव गुणठाणे मीश्रथी

पेहले बीजे गुणगणे अनन्तानु यावत् उपशम मोहनी सुधी
बन्धिय निश्चे होय । अनन्तानु बन्धीय जजनाए होय
आइ दुगे आण नियमा । जइआ मीसाइ नवगंमि ११ ॥

आहारक सप्तक विकल्पे ।

सर्व चौदे गुणगणे होय. बीजा
त्रिजा गुणगणा विना बारे गु
णगणे तीर्थकर नामनी सत्ता
होय ॥

आहार सत्तगंवा । सब गुणे वि ति गुणे विणा तित्थ ॥

जिननाम, आहारक सप्तक; ए
बे वन्तने उजय कहीए एबे स
त्ता ठतां मिछ्यात्व न आवे; अ
ने आवेतो ।

मिछ्यात्वे आव्या जीव तीर्थक
र नामवन्तअन्तर मुहूर्तज रहे ॥

नोजय संते मिच्छो ।

अंत मुहुतं जवे तित्थे १२ ॥

हवे सर्व घाति प्रकृति कहे ठे--
केवल ज्ञानावर्णी केवल दर्शना
वर्णी ।

पांच नीजा, पेहली, बीजी, त्रि
जी, चोकनीना बार कषाय ॥

केवल जुअला वरणा पाण निहा बारसाइ म कसाया ॥

हवे देश घाती प्रकृति कहे ठे--
मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव ए
चार ज्ञानावर्णी; चरु, अचक्षु,
अवधिए त्रण दर्शनावर्णी ॥

मिछ्यात्व ए विश प्रकृति सर्व
घाती.

मिच्छंति सबघाई ।

चनुनाण तिदंसणा वरणा १३ ॥

पांच अन्तरायनी ए पचीस प्र
कृति देशघातीकहि. हवे पंचो

३५१

संजलन चोक, नवनो कषाया। तेर प्रकृति अघाति कहे ठे ॥
संजलण नोकसाया । विग्धं इअ देसघाइउ अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअष्टकते
पांच शरीर, त्रण अंगोपांग; सं
स्थान ठ, संघयण ठ, जातिपांच, त्रस तथा स्थावर ए बे दसका,
गतिचार, सुज्जविहायो, गति अशु उच्च, निच, बे गोत्र; साता, अ
ज्जविहायोगति चार गतिनी अनु साता, बे वेदनि; वर्णचोक; ए
पूर्वि चार, चार गतिनां आयुचारा। सर्वमली पंचोत्तेर अघाति ।
पत्तेअ तणु ठाहु । तस वीसा गोअर डुग वन्ना १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति बेतालिसनुं द्वा
र कहे ठे:—देवत्रिक, मनुष्यत्रिक त्रसनो दसको, शरीर पांच; उ
कगति, अनुपूर्वि आयु मली ए पांग त्रण वज्जरीषज्ज, नाराच,
ठ उंचगोत्र सातावेदनि। संघयण, सम चोरस संस्थान॥
सुर नर तिगु च साया । तसदस तणु वंग वडर चउरंसं ॥

पराघात, उश्वास, आत्ताप, उ
द्योत अगुरुलघु, तीर्णकर निर्मा शुज्जवर्णादि चोक, पंचेन्दि, शु
ण, ए सप्तककहुं; तिरीनुं आयु। ज्जविहायो गति ॥

परघा सग तिरिअप्राउ वन्नचउ पाणिदि सुज्जख गई १५ ॥

हवे पापप्रकृति व्यासी; ते क
हे ठे:--प्रथम संस्थान टाली पां
च संस्थान, अशुज्जविहायो ग
ति; प्रथम संघयण टाली पांच

ए बेतालिस पुन्य प्रकृति कही । संघयण ॥

बायाल पुन्न पगई । अ पढम संठाण खगइ संघयणा ॥

उपघात, एकेन्दि, बेरन्दि, तेर
तिर्यचगति, अनुपूर्वि, असाता न्दि, चोरिन्दी नर्कत्रिक गति, आ
वेदनी, निचगोत्र, । यु, अनुपूर्वि ॥

तिरिडुग असायनीऊ । वघायइग विगल्ल नरय तिगं १६ ॥

स्थावरनो दसको; अगुन्न वर्ण वाकी प्रकृति घाति पीस्तालिस
चोक । सहित गणतां व्यासि अइ ॥

थावर दस वन्न चउक । घाइ पाणयाल्ल सहि अबासीई ॥

ए पाप प्रकृति; वर्ण चोक वे ठा
मे कह्या ठे ते ।

वर्णादिक लेवा. शुन्न, अगुन्न ॥

पाव पयमिति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥

हवे अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार
कहे ठे:--नाम कर्मनी ध्रुव बन्ध
प्रकृति नव ठे ते--वर्ण, ४ तेजसू
कार्मण ६ अगुरुलघु ७ निर्माण ८
उपघातए ।

दर्शनावर्ण, ४ ज्ञानावर्ण, ५ अन्त
राय, ५ पराघात ॥

नाम ध्रुवबंधि नवगं । दंसण पाणनाण विग्घ परघायं ॥

जय, जुगुप्सा, मिथ्यात्व, श्वा जिन नाम; ए नुगणत्रिश अप
सोश्वास । रावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

जय कुत्त मित्त सासं । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता १८

हवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे
ठे:--तणु आठ, कहेतां ३३ प्र
कृति गणावे ठे उदारिक वे, वै
क्रीय वे, आहारक द्विक, संघय
ण. ३, संस्थान ठ, गति चार,

जाति पांच, विहायो गति बे,
अनुपूर्वि चार, ए तेत्रीश प्रकृति
ने तन्वष्टक संज्ञा ठे. वेद त्रण,
हास, रति, अरति, सोग, ए बे
जुगल ।

कषाय, सोल; उद्योत, आताप,
गोत्र बे, वेदनी बे, नीज पांच॥

ताणु अठ वेअ डुजुअल।कसाय उज्जोअ गोयडुग निहा

त्रस दश, स्थावर दश, आयु चा
र, ए एकाणुं प्रकृति परावर्त
मान ठे ।

हवे क्षेत्र विपाकी प्रकृति द्वार
कहे ठे:--चार गतिनी आनुपूर्वि
चार ॥

तस वीसा उ परिता । खित्त विवागा णुपुवीठ ॥१९॥

हवे जीव विपाकी द्वार देखाने
ठे--प्रथम घनघाती प्रकृति सुम
तालिस. ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी नव, मोहनी अठविस,
अन्तराय पांच; ए सुमतालिस.
गोत्र बे, वेदनी बे, जिननाम ।

त्रस, वादर, पर्याप्त, स्थावर, सु
दम, अपर्याप्त, सुजग, सुस्वर,
आदेय, जस, डुजग, डुस्वर, अ
नादेय, अजस ॥

घाण घाड डुगोअ जिणा।तसि अरतिग सुजग डुजग चउ

श्वासोश्वास; जाति पांच, गति,
चार, खगड बे; ए अगियारने
जाति त्रिक संज्ञा ठे, ए सर्व
मली ७८ प्रकृति जीव विपाकी
जाणवी ।

हवे जव विपाकी प्रकृति द्वार क
हे ठे--चार गतिनां आयुखां चार
जव विपाकी ॥

सासंजाड तिग जिअ विवागा।आऊ चउरो जव विवागापूठ

इवे पुञ्जल विपाकी प्रकृतिद्वार
कहे ठे—नाम ध्रुवोदइ बार, नि
र्माण, स्थिर, अस्थिर, अग्ररु ल
धु, सुज्ज, अशुज्ज, तेजस्, का
र्मण, वर्णचोक, प्रथम शरीर
त्रण, अंगोपांग त्रण, संस्थान ठ,
संघयण ठ, ए अराठने तनुचोक
संज्ञा ठे।

उपघात साधारण, प्रत्येक, उ
द्योत, आताप, पराघात; ए त्रण
ने उद्योतत्रिकनी संज्ञा ठे ॥

नामध्रुवोदय चतुतणु। वघाय साहारणि अरनजोअ तिंगां॥

ए ठत्रिस प्रकृति पुञ्जल विपाकी प्रकृति बन्ध, स्थितिबन्ध, रसबन्ध
जाणवी. इवे बन्धद्वार कहे ठे। प्रदेश बन्ध ॥

पुगल्ल विवागि बंधो। पयई ठिई रस पएसत्ति ११ ॥

इवे बन्ध विधिने विषे ज्ञयस्कार
र कहे ठे--तेमां मूल प्रकृति आ
श्री ज्ञयस्कार पेहेलो देखामे ठे;
मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु
विना सातनो बन्ध।

आयु मोहनी विना ठनो बन्ध,
एक सातानो बन्ध, ए चार बन्ध
स्थानके त्रण ज्ञयस्कार होय ॥

मूल पयमीण अमसत्त। ठे ग बंधेसु तिन्नि ज्ञयगारा॥

अवस्थित बन्धक जेटली प्रकृति
बांधतो होय तेटलीज बांधे; ते
अवस्थित बन्ध अथवा बन्धका
लना बीजा समयादिके सर्वत्र
अवस्थित बन्ध होय. चारे प्रकारे

अट्टपतर त्रण, एकादिक उठुं

प्रथम अबन्ध थइ बन्ध थाय. ते

आयु बांधाय ठे सप्तबन्धक प्र ने पेहेले समये अव्यक्त बन्धक
 प्रथम समये. प्रथम अल्पतर बन्ध, कहीए. ते मूल प्रकृति विषये न
 ठ बंधक प्रथम समये. बीजो हि. अबन्धक तो अयोगि अज्ञे
 अल्पतर बन्ध, एक बन्धक प्र सिद्धि वरे ते तो फरी कर्म बांधे
 प्रथम समये. त्रिजो अल्पतर बन्ध, नहि; माटे मुलने विषे अव्यक्त
 हवे चार । बंधन नथी ॥

अप्पतरा तिअ चनरो । अवतिआ नहु अवत्तवो ॥११॥

हवे ज्ञयस्कार देखाने ठे--एक
 थकी अधिको बन्ध स्थानक होय एकादिक हीण करतो बन्ध करे
 त्यारे ज्ञयस्कार होय । ते अल्पतर कहीए ॥

एगादहि गे जून । एगाई हुण गंमि अप्पतरा ॥
 बीजा समयने विषे तेठलुं बन्ध अबन्ध अइ बन्धक थाय. ते पे
 स्थानक होय त्यारे अवस्थित क हेले समये बन्ध करे ते. अवक्त
 हीए । व्य उत्तर प्रकृतिमांमूलमां नहि ॥

तं मत्तो वठि अउ । पढमे समए अवत्तवो ॥ १३ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिने विषे ज्ञयस्कारादिक कहे ठे--दर्शनाव
 र्णी नव प्रकृतिने त्रण बन्ध स्थानक ठे. ज्ञयस्कार बे ठे. हवे ब
 न्ध स्थानक पेहेले तथा बीजे गुणगणे नवे प्रकृति बन्धाय. ए
 प्रथम बन्ध स्थानक त्रिजा गुणगणार्थी आठमा गुणगणाना
 प्रथम ज्ञाग सुधी त्रिणंधी त्रिकनो बन्ध टले. ठनो बन्धक ते बी
 जुं बन्ध स्थानक. ते उपर बे नीज्ञानो बन्ध टले. दशमा गुणग
 णा सुधी चारनो बन्धक ते त्रिजुं बन्ध स्थानक. हवे ज्ञयस्कार
 बे कहे ठे--श्रेणीथी परुतो चार बन्धी ठ बन्ध समये प्रथम ज्ञ
 यस्कार ठ बांधतो सास्वादाने नवे बांधे, ते बीजो ज्ञयस्कार ।

नव ठ चउ दंसेडु ।

इवे अष्टपत्र बन्ध कहे ठे—मिथ्यात्वे नव बांधतो समकिते ठ बांधे, ते प्रथम समय प्रथम अष्टपत्र बन्ध. आठमे ठ बांधतो चार बांधे ते प्रथम समये बीजो अष्टपत्र बन्ध. इवे अवस्थित कहे ठे—त्रण बन्ध स्थानकने प्रथम समय पढी बीजा समयादि के त्रण अवस्थित होय. इवे अवक्तव्य त्रण कहे ठे—अगियारमे गुणठाणे अबन्धथी पढी दशमे चारनो बन्ध करे. ते प्रथम समय प्रथम अवक्तव्य अगियारमे काल करी देवता थाय त्यां ठ बांधे; तेवारे प्रथम समये बीजो अवक्तव्य. एटले दर्शनावर्णी कर्म ना त्रण बन्ध स्थानक न्यूसकार, १ अष्टपत्र, १ अवस्थित, ३ अवक्तव्य, १ इति दर्शनावर्णी उत्तर प्रकृति बन्ध स्थानादिक कह्युं; इवे मोहनी अठाविस प्रकृति बन्धादि कहे ठे:—बन्ध स्थानक दश ठे. मीथ्यात्व गुणठाणे समकित, मीश्र, ए बे विना ठविसनो बन्ध ठे. तेमां मीथ्यात्वे वाविसनो बन्ध ठे; ते वेद बे न बांधे. एक वेद बांधे; गमे ते एकनोज बन्ध माटे. अरति, शोक अथवा रति ने हास ए चारमां बे न बांधे तेवारे ठविसमांथी चार जतां बावीस उत्कृष्टी बांधे ते प्रथम बन्ध स्थानक. सास्वादेने मीथ्यात्व विना एकविंशतुं बीजुं बन्ध स्थानक. मीश्र तथा अविरति ए अनंतानु बन्धी चार विना सत्तरनुं त्रिजुं बन्ध स्थानक ॥

५ ति ५ मोहे ५ इगवीस सत्तरस

देसविरति ए अप्रत्याख्यान टले. तेरनु चोशु बन्धस्थानक प्रत्याख्यानी टले. प्रमत्तथी अपूर्व कर्ण सुधी नवनुं पांचमु बन्ध स्थानक. हास, रति, जय, कुष्ठा, ए चार टले. अनिवृत्तिने पेहेले ज्ञागे पांचनो बन्ध, ते ठवुं स्थानक. बीजे ज्ञागे पुरुष वेद टले चारनुं बन्ध स्थानक सातमु. त्रीजे ज्ञागे संजलन क्रोध टले. त्रणनुं बन्धस्थानक आठमु. चौथे ज्ञागे संजलन मान टले बेनो बन्ध. ते नवमुं बन्धस्थानक ।

तेरस नव पाण चन ति ड ।

पांचमे जागे संजलन माया टले एकनो बन्ध ते दशसुं बन्धस्था नक इति बन्ध स्थानक. हवे ते दश बन्ध स्थानके नव ज्ञूयस्कार होय. आठ अल्पतर होय. दश अवस्थित होय. बे अवक्तव्य होय. हवे ते ज्ञूयस्कार कहे ठे. जे वारे एकनो बन्धक अइ परतां बेनो बन्धक थाय; तेने पहेले समये प्रथम ज्ञूयस्कार. एम बाविस बन्धक सु धी नव ज्ञूयस्कार थाय. हवे अल्पतर कहे ठे--मीथ्यात्वे बाविस बन्धक, ते चढतां त्रिजे, चोथे, सत्तरनो बन्धक थाय. ते पहेले अ ल्पतर एकविसनो बन्ध, परतां ठे; माटे चढताने गवेखयो नथी. एम तेर सुधी एक बांधे ते आठ अल्पतर होय. हवे दश अवस्थित कहे ठे--बीजा समयादिके होय ते पूर्ववत्. हवे अवक्तव्य बे प्र कारे ते कहे ठे:--अगियारमे मोहनी अबन्धक अइ परतां, नवमे संजलन लोत्त बांधतां प्रथम समये अवक्तव्य होय ते प्रथम अ वक्तव्य ने अगियारमे मरी देव गति ए चोथे गुणगणे सत्तरनो ब न्धक थाय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय. ए मोहनीनी अठाविश प्रकृतिना जेद, बन्ध स्थानक, १० ज्ञूयस्कार नव, अल्प तर आठ, अवस्थित दस, अवक्तव्य बे, ए पांच जेद कह्या.

इको नव अठ दश डुत्रि २४ ॥

हवे नाम कर्मने विषे ज्ञूयस्कारादिक देखामे ठे. बन्ध स्था नक ते संख्या तेवीस, पचिस, ठविस, अठाविश, नंगणत्रिस; ह वे प्रथम त्रेविस प्रकृतिनुं पेहेलुं बन्ध स्थानक कहे ठे--वर्णचोक, तेजसू, कार्मण, अग्रु लघु, निर्माण, उषघात, ए नव ध्रुव ब न्धी आठमाना ठठा जाग सुधी सर्वजीव सदा निश्चे बांधे माटे ध्रुव बन्धी तिर्यचगति, आनुपूर्वि, एकेन्डि जाति, उदारिक, हुंरक स्थावर, अपर्याप्त, अस्थीर, अशुज, दुर्जग, अनादे, अजस सूक्ष्म

वा बादर, साधारण वा प्रत्येक, अपर्याप्त प्रायोग्य एकेन्द्रियादिक
ने ए प्रथम बन्ध स्थानक. त्रेविसनुं कहुं; हवे बीजुं बन्धस्थान
क पचिसनुं कहेठेः--त्रेविश पूर्वे कही ते उस्वास; अने पराघात,
ए पचिस, पण त्रेविसमां अपर्याप्त, अस्थिर, अशुज, अने अजस्
ए चारनी प्रतिपत्ती गणवी, ए बीजुं बन्ध स्थानक. पर्याप्त एके
न्द्रि प्रायोग्य. हवे ठविसनुं त्रीजुं बन्ध स्थानक कहे ठे-पचिस प्र
थमनी मध्ये आताप वा उद्योतमांनी एक मिथ्यात्वे बांधे ते त्रि
जुं बन्ध स्थानक हवे अठाविशनुं बन्ध स्थानक कहे ठे-देवगति,
देवानुपूर्वि, पंचेन्द्रियजाति, वैक्रीय शरीरवैक्रीय अंगोपांग, सम
चोरस, सासोश्वास, पराघात, शुजविहायो गति, त्रस, बादर, प
र्याप्त, प्रत्येक, स्थिर अस्थिरमांनी एक, शुज अशुजमांनी एक, जस
अजसमांनी एक सुजग, सुस्वर, आदेय, अने ध्रुवबन्धी नव; ए अठावि
सनुं चोथुं बन्ध स्थानक; देव योग्य हवे नगणत्रिशनुं पांचमुं बन्धस्था
नक कहे ठे-पचिस पूर्वनी, खगति, संठाण, संघयण, अने उदारिक
अंगोपांग; ए नगणत्रिश एकेन्द्रि ठामे, पंचेन्द्रि स्थावर ठामे, त्रस
कहेवी. ए पंचेन्द्रि पर्याप्त, तीर्थच योग, पांचमुं बन्ध स्थानक वि
स पदजोरुजो ।

ति पाण ठ अठ नवहिया वीसा ।

हवे त्रिसनुं ठतुं बन्ध स्थान कहेठेः-पूर्वे कहेल अठाविश
मध्ये आहारक शरीर; अने अंगोपांग जेलिये एटले त्रिश; अने
अठाविशमां अथिर, अजस, अशुज, ए कहा ठे तेने बदले स्थिर.
जस, शुज कहेवा. देवयोग अप्रमत्त साधु बांधे अथवा अठाविश
मां पेहेलुं संघयण जिननाम जेलाय. अने देवद्विक ठामे मनुष्य
द्विक कहिये. ए त्रिश मनुष्य योग समकित्ती देव बांधे. ए ठतुं
बन्ध स्थानक हवे एकत्रिशनुं सातमुं बन्ध स्थानक कहे ठेः--त्रि
श पूर्वनां अने तेमां जिननाम जेलतां एकत्रिश, देवयोग्य. अप्रम

त्त अपूर्वकरणे साधु बांधे. ते सातसुं बन्ध स्थानक हवे आठसु बन्ध स्थानक एकनुं कहे ठे-आठमे, दशमे गुणठाणे साधु जस की र्ति बांधे. ए आठसु बन्ध स्थानक; ए नामकर्मनां आठ ब ध स्था नक कहां ॥

तीसे गतीस इग नामे

ए आठ बन्ध स्थाने ठ जूयस्कार, सात अल्पतर होय, आठ अवस्थित होय, अवक्तव्य त्रण होय. हवे ते जूयस्कार ठ कहे ठे-त्रेविस बांधीने विशुद्धि पचिश बांधतां प्रथम समये प्रथम जूयस्कार. षड्विश बांधतां बीजो, अठविश बांधतां त्रिजो, षड्विश बांधतां चोथो, त्रिश बांधतां पांचमो, एकत्रिंशे षडो, परुतां कमती बांधतां जूयस्कार गवेख्यो नथी. हवे सात अल्पतर कहे ठे-आठमे १८, १९, ३०, ३१, बांधी श्रेणेचढी एक साता बन्ध प्रथम समये प्रथम अल्पतर. कोइक मनुष्य देव योग. ३१ बांधी देवगतिमां त्रिश. मनुष्य योग बन्ध प्रथम समये. बीजो तेज देव चवी मनुष्य अइ जिननाम सहित देव योग्य. षड्विश बन्ध प्रथम समये. त्रिजो कोइ मनुष्य त्रियंचगति षड्विश बांधतो विशुद्धि परिणामे देवयोग अठविश बांधते प्रथम समये. चोथो कोइ अठविश बन्धक संक्लिष्ट परिणामे एकेन्दि योग्य षड्विस बांधे ते आद्य समये. पांचमो तेय पचिश बांधे ते पण आद्य समये. षडो ते त्रेविश बांधे ते आद्य समये. सातमो हवे अवस्थित आठ कहे ठे:-आठ बन्ध स्थानकना द्वितियादि समये आठ अवस्थित होय; इति ॥ हवे त्रण अवक्तव्य कहे ठे-उपशान्ते मोहनाम कर्मनो सर्वथा अबन्ध अइ परुतो एक जस बांधे ते प्रथम समय. प्रथम अवक्तव्य उपशान्त मोहे काल करीने अनुत्तरे जाय त्यां प्रथम समये जिननाम सहित मनुष्य गति योग्य त्रिश बांधे त्यारे बीजो अवक्तव्य. तेज कोइक जिननाम विना षड्विश

श बांधे त्यां प्रथम समये त्रिजो अवक्तव्य. ज्ञूयस्कार ठ, अल्पतर सात, अवस्थित बंध आठ, अव्यक्त त्रण ।

ठ स्सग अठ ति बंधा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदनि, आयु, गोत्र, अन्तराय; ए पांच कर्मने विषे एक, एक बन्ध स्थानक होय, तथा ए पांचने विषे ज्ञूयस्कार अल्पतर संज्ञवे नहि. बीजा बे अवस्थित अवक्तव्य, ए बेमां जे ज्यां संज्ञवे ते त्यां कहेवो. ए प्रकारे प्रकृति बन्ध देखाम्यो ॥

सेसेसु ठाण मिक्कि कं १५ ॥

नाम गोत्र बेनी सीत्तेर कोमा हवे स्थिति बन्ध कहे ठे--विश कोन्नी सागरोपमनी स्थिति मो सागरोपमकोमाकोमनी स्थिति हनि कर्मनी ॥

वीस यरकोमि कोमी । नामे गोएअ सत्तरी मोहे ॥

तीस कोमाकोमी सागरोपमनी

स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी, नार्की, देवताना आयुनी स्थिति अन्तराय वेदनि ए चारेनी । तेत्रिंश सागरोपमनी ॥

तीस यर चनुसु नदही । निरय सुराठंमि तित्तीसा १६ ॥

हवे ऊघन्य स्थितिबन्ध कहेठे:-

अकषाय मूकीने एम कह्युं; ते

माटे अगियारमे, बारमे, तेरमे;

ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति बे

समयनी होय ।

सकपायने बार मुहूर्त्त ऊघन्य वे

दनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकसाय ठिई । बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ॥

शेष कहेतां बाकी रह्यां ज्ञानावर्णी

दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय,

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ आधु; ए पांचेनी स्थिति अन्तर
आठ मुहूर्तनी । सुहूर्तनी ॥

अठठ नाम गोएसु ।

सेसएसु मुहुत्तंतो ११ ॥

मूल प्रकृति आठनो ऊघन्य न
त्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्योः हवे
उत्तर प्रकृतिनो ऊघननत्कृष्टो
स्थिति बन्ध कहे ठेः--पांच अ
न्तराय, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी नव अशातावेदनी,

ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थि
ति त्रिंश क्रोमाक्रोम सागरोपम
नी; हवे अराम सागरोपमनी
स्थिति सूक्ष्म, अपर्याप्त, साधा
रण. बेरन्डि, तेरन्डि, चौरिन्डि ए
उ स्थानके ॥

विग्धा वरण असाए । तीसं अठार सुहुम विगल तिगे ॥

दशक्रोमा क्रोम सागरोपम ए बे
ने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे
बीजे संस्थान बार क्रोमाक्रोम
नी; त्रिजे संघयण संस्थाने चौ
द क्रोमाक्रोमनी; चौथे संघयण
संस्थाने सोल क्रोमाक्रोमनी, पां
चमे संघयण संस्थाने अराम क्रो
माक्रोमनी, षठे संघयण संस्था
ने विश क्रोमाक्रोम सागरोपम

प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण । स्थिति बन्ध जाणवो ॥

पढमागिइ संघयणे । दस डुसु चरिमेसु डुग वुट्टी १० ॥

मृड, लघु, स्निग्ध, उष्ण, सुरजि,
चाक्षिस क्रोमाक्रोम सागरोपम उज्वल वर्ण, मधुररस, ए सात
नी स्थिति सोले कषायनी । नी स्थिति ॥

चाखीस कसाएसु । मिउ लहु निधुएह सुरहिसिअमहुरे ॥

दश क्रोमाक्रोम सागरोपमनी पी
लो वर्ण, आम्लरस, ए बेनी सा
माबारनी; रातोवर्ण, कषायरस,
ए बेनी पंढरनी; नीलवर्ण, कटु
करस, ए बेनी सामासत्तरनी;
कालो वा श्याम, तीखोरस, ए
बेनी विसनी; प्रथमे दश पद ठे,
तेमां डुगे डुगे अढी अढी वधा
रवी ।

दसदो सट्टु समहिया । ते
हवे दश क्रोमाक्रोम सागरोपम
नी स्थितिनी प्रकृतियो तेर ग
णावे ठे—शुज्जविहायो गति, उ
च्च गोत्र ।

दस सुह विहगइउच्चे । सुर
मिथ्याच्च मोहनीनी सीत्तेर क्रो
माक्रोमी सागरोपमनी स्थिति--
मनुष्य गति, अनुपूर्वि ।

मिन्हे सत्तरि मण्डुग ।

हवे विश क्रोमाक्रोम सागरनी
स्थितिनी प्रकृति कहे ठे—जय,
डुगंछा, अरति, शोक, एष चार।

जय, कुञ्ज, अरइ, सोए। विउच्चि तिरि उरल्ल नरय डुग निए॥

ते हलिइ वर्ण खाटारस प्रमुख
नी स्थिति यावत् विश सुधी ग
णजो ॥

हालिइं बिल्लाईणं ॥१९॥
देवगति, अनुपूर्वि स्थिरठकना
म--स्थिर, शुज्ज, सुज्जग, सुस्वर,
आदेय, जसकीर्त्ति; पुरुष वेद, र
ति, अने हास, ए तेर ॥

डुग थिरठक पुरिस रइ हासे॥
स्त्रीवेद, सातावेदनि; ए चार प्र
कृतिनी पंढर क्रोमाक्रोम सागर
नी स्थिति ठे ॥

इत्थि साएसु पन्नरस ३० ॥
वैक्रीय शरीर, अंगोपांग, तिथं
च गति, अनुपूर्वि; उदारिक श
रीर, अंगोपांग, नर्कगति, अनुपू
र्वि, ए चार डुग, नीच गोत्र; ए
तेर थयां ॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कार्मण,
अगुरु लघु, निर्माण, उपघात;
हवे अस्थिर ठक कहे ठे-अस्थि

र, अशुभ, दुर्जग, दुस्वर, अना हवे त्रस चोक-त्रस, बादर, प
देय, अजस् ए ठ; (सर्वमली र्यासा, प्रत्येक; ए अगविस स्था
चोविस) । वर, एकेन्द्र, पंचेन्द्र; ३१ ॥

तेअ पण अथिर ठके । तसचऊ थावर इग पणिंदी ३१ ॥

नपुंसकवेद, अशुभ विहायो ग
ति, ३३ श्वासोश्वास चोक-श्वा
सोश्वास, उद्योत, आताप, परा
घात; ३७ ।

जारे फर्स, कर्कश, लुखो, शी
तल, दुर्गन्ध; ४२ ॥

नपुं कुखगइ सासचउ । गुरु कस्कम रुक्क सीअ दुगंधे॥

ए बेतालिस प्रकृतिनी विश क्रोमाक्रोमनी स्थिति ठे. तथा
ते शरीर जेगां बन्धन संघातन प्रकृति पंदर जेलतां सत्तावन प्र
कृतिनी विश क्रोमाक्रोम जाणवी. हवे ते पंदरनां नाम कहे ठे-
वैक्रिय संघातन, वैक्रिय वैक्रिय बन्धन, वैक्रिय तेजस् बन्धन, वै
क्रिय कार्मण बन्धन, वैक्रिय तेजस् कार्मण बन्धन, उदारिक सं
घातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजस् बन्धन, उदारि
क कार्मण बन्धन, उदारिक तेजस् कार्मण बन्धन, तेजस् संघा
तन, कार्मण संघातन, तेजस् तेजस् बन्धन, कार्मण कार्मण बन्ध
न, तेजस् कार्मण बन्धन; ए पंदर मतान्तरे शरीर संबंधे ठे माटे ।

वीसं क्रोमाक्रोमी ।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेनो अबाधा काल एक क्रोमाक्रो
म सागरापमे एकसो वर्षनी अबाधा गणवी. विश क्रोमाक्रोम सा

गरे विससे वर्ष अबाधा जाणवी. कर्म प्रदेश विपाक अनुदय अ
बाधा काल ॥

एवइ आबाह वीससया ॥ ३९ ॥

इवे ए आठ प्रकृतिनो अबाधाका

ल कहे ठे-उत्कृष्ट स्थिति अ जिननाम, आहारक शरीर, अं
न्त क्रोमाक्रोमी सागरोपमनी गोपांग; ए त्रणनी. तेनी ऊधन
होय । अबाधा अन्तरमुहूर्तनी प्रदेस उदे

गुरु कोमिकोमि अंतो । तिन्ना हाराण त्रिन्न मुहुबाहा ॥

ए त्रणनी ऊधन्य स्थिति एक

क्रोमाक्रोम सागरनो संख्यात

गुणी उणी अबाधा अन्तर मु
हूर्तनी ।

मनुष्य त्रियंचनी आयुः स्थिति
त्रण पद्योपमनी ॥

लहु ठिइ संख गुणुणा । नर तिरि आणान पद्धतिगं ३३

पल्योपमनो असंख्यातमो ज्ञाग
चारे गतिनां आयु मन रहित

एकेन्डि, विगलेन्डिनी स्थिति आ
युनो पूर्वकोमनी आवता ज्वनी

जे असन्नि पर्याप्ता आवता ज्व
नां बांधे अबाधा त्रिजे ज्ञागे ॥

इग विगल पुवकोमी । पत्तिआसंखंस आउचउ अमणा

निरूपकर्म आयुवन्त जे देवता,

नार्कि, असंख्यात आयुवन्त जु

गलीआ मनुष्य; तीरयंच अबा
धा ठ मासनी जाणवी ।

बीजा संख्यात आयुवन्त नर त्रि
यंचने अबाधा ज्वने त्रिजे ज्ञागे.

निरूप कमाण ठमासा । अबाह सेसाण ज्व तंसो ३४ ॥

एक लोत्र, पाच अन्तराय, पां
च ज्ञानावर्णी, चार दर्शन, ए प

इवे ऊघन्य स्थिति बन्ध संजलन नरने ॥

लहु ठिइ बंधो संजलण । लोह पाणविग्ध नाण दंसेसु ॥

अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; इवे आ बार मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी
ठ मुहूर्त्तनी स्थिति । स्थिति ॥

जिन्न मुहुत्तंते अठ । जसुच्चे बार सय साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया; ए
त्रणने उपर कही ते स्थिति अ
नुक्रमे गणजो. पुरुषवेदनी स्थि
ति आठ वर्षनी नवमाने प्रथम

बे मास, एक मास, एक पक्ष । जागे ॥

दो इगमासो पक्को । संजलण तिगे पुम ठ वरि साणि ॥

शेष बाकी पंचासी प्रकृतिनी उ मिथ्यात्व मोहनीनी सीत्तेर क्रो
त्कृष्टी स्थिति । माकोमीनी स्थिति वैहेचतां जे
लात्ते ते ।

सेसाणु कोसान ।

मिहत्त ठिइए जंलधं ॥ ३६ ॥

पल्योपमने असंख्यातमे जागे
उठगे करीए तेवारे एकेन्दिने ऊ
घन्य स्थिति बन्धाय. ए एकेन्दि
मां पंचासीमानी बावीश प्रकृ
ति ठे ते कहे ठे--ज्ञानावर्णी पां
च, दर्शनावर्णी चार, अन्तराय
पाच, संजलन चार, पुंवेद, सा

इवे पंचासीने ऊघन्य स्थिति क ता, उच्चमोत्र, जसकीर्ति, ए बा
हे ठे--एकेन्दिने विषे जे उत्कृष्ट विस ऊघन्य बन्ध एकेन्दिमां ठे
स्थिति ठे तेमांथी । माटे ॥

अय मुक्रोसो गिंदिसु । पल्लिया संखंस हीण लहुबंधो ॥

इवे विगलेन्दिने उत्कृष्ट स्थिति
बन्ध देखामे ठे. अनुक्रमे एके

न्दिना ऊघन्य बन्धथी पचीस पचास घणो, सो घणो, हजार
घणोबेरन्दिने उत्कृष्ट स्थितिबन्ध घणो ॥

कमसो पण वीसाए । पन्ना सय सहस्ससं गुणित ॥३७॥

तेरन्दि, चौरिन्दि, असन्नि पंचेन्दि

ने; ए त्रणने अनुक्रमे पचास, ऊघन्य स्थिति बन्ध पढ्योपमने
सो, हजार गुणो उत्कृष्टो । असंख्यातमे ज्ञागे णणो ॥

विगल असंनिसु जिष्ठो । कणिष्ठ पद्ध संख ज्ञागूणो ॥

हजार वर्ष. शेष मनुष्य त्रियंच
देवतानार्किना आउ ऊघन्य स्थि ने ऊगन बंध क्षुद्धक जव एट
ति बन्ध तुढ्य दस । ले वसे ठपन आवलीनो होय ॥

सुर नरया उ समदस । सहस्स सेसान खुहु जवं ३७ ॥

अन्तर मुहूर्त्त अबाधा काल आ
युचारे गतिनां उत्कृष्टांनी पण
अबाधा अन्तर मुहूर्त्तनी आयु
अबाधा, जेष्टजेष्ट, जेष्टऊघन्य,
सर्व उत्तर प्रकृति एकसो विस ऊघन्य जेष्ट, ऊघन्य होय तेना
ऊघन्य बन्धे ऊघन्य अबाधा । ज्ञांगा चार ॥

सद्वाणवि लहु बंधो । जिन मुहु अबाह आउ जिष्ठेवि ॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के
 देवताना ऊघन्य आयु प्रमाणे अन्तर मुहूर्त्त आहारक शरीर,
 जिननामनी अबाधा होय तेतो आहारक अंगोपांग; ए बेने ऊ
 तत्त्व केवली गम्य । घन्य बन्ध कहे ठे ॥

केइ सुराउ समं जिण । अंतमुहु बिंति आहारं ३९ ॥

इवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे
 ठे--सत्तर जवतुद्वयउपर अधि एक श्वासोश्वासमां होय कुल्लक
 क निश्चे । जव नीगोदियाने ॥

सत्तरससमहिआ किर। इगाणु पाणंमि हुंति खुहुजवा ॥

सातरिसें अनेज्योतेर ३७७३ । थाय ॥
 श्वासोश्वास वली एके मुहूर्त्ते

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

पासठ हजार पांचसे । ६५५०० व पुरा ॥
 अत्रिंश एक मुहूर्त्तना कुल्लक ज

पाणसठिसहसपाणसय । ठत्तीसा इग मुहुत्त खुहु जवा ॥

इवे कुल्लक जवनुं प्रमाण कहे ठपन एक कुल्लक जवनी असं
 ठे--आवतिका बसेने । खयात समये एक आवलि थाय ॥

आवल्लियाणां दोसय । ठप्पन्ना एग खुहु जवे ४१ ॥

इवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट
 ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु

रति समकिते कोइ जीव जिन ठे गुणवाणे आरंजि अप्रमत्ते
 नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे । चरुतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तिहं । आहार दुगामराउ अपमत्तो ॥

उत्कृष्टि स्थिति बाकी एकसो

मिथ्या दृष्टि जीव बांधे ते । सोल प्रकृतिनी स्थिति बांधे ॥

मिथ्यादिष्ठि बंधइ । जिष्ठ ठिई सेस पयमीणं ॥ ४२ ॥

इवे एकसो सोल प्रकृतिनो उ

त्कृष्टस्थितिबन्ध मीश्रदृष्टि ना गर्जज तीर्यच, मनुष्य ए बे सु
रक्यादिक कहे ठे--विगलत्रिक, रगति, अनुपूर्वि, बे वैक्रीयशरी
सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक-नारकी, र, अंगोपांग बे, नर्कगति, अनु
तीर्यच, मनुष्य । पूर्वि बे; ए पंदर प्रकृति बांधे ॥

विगल सुहुमानु तिगं । तिरिमाणुआ सुर विठुविनरय डुगं

यावत् इशानदेव उत्कृष्ट स्थिति
एकेन्द्रि, स्थावर, आताप । ए त्रण प्रकृति बन्ध करे ॥

एगिंदि थावरा यव । आ ईसाणा सुरुकोसं ॥ ४३ ॥

ठेवठुं संघयण ए उ प्रकृति देव
ता नारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्टि
स्थिति बांधे. वाकी वाणुं प्रकृ
तिर्यच गति, अनुपूर्वि बे, उदा तिनो उत्कृष्टो स्थिति बन्ध चा
रिक शरीर, अंगोपांग उद्योत । रे गतिवाला करे ॥

तिरि नरल डुगुज्जोअं । ठेवठ सुर निरय सेसचउगइआ

इवे ऊघन्य स्थिति बन्ध स्वामी

कहे ठे--आहारक चिक. जिन नवमे निवृत्ति गुणगणे संजल
नाम; ए त्रण अपूर्व गुणगणा न चोक, पुरुषवेद; ए पांचनो
ना घणी बांधे । ऊघन्य स्थिति बन्ध करे ॥

आहार जिण मपुवो । नियट्टि संजलण पुरिस लहुं ४४

अन्तराय पांच, ए सत्तर सूक्ष्म
इवे दशमे गुणगणे सत्तर प्रकृ संपराये वैक्रीय षटक्-नारकी
तिनो ऊघन्य स्थिति बन्ध करे य चिक, वैक्रीय चिक, देवचिक,

ते कहे ठे--सातावेदनि, जसना ए ठ प्रकृति असन्नि, त्रियंत्र, पं
म उच्चगोत्र, ज्ञानावर्णी पांच, चेंडि पर्याप्त ऊघन्य स्थिति बंध
दर्शनावर्णी चार । व करे ।

साय जसु च्चा वरणा । विग्धं सुहुमो विजि वि ठ असन्नि

चारे गतिनां आयु ऊघन्य बन्ध

स्थिति संज्ञी, असंज्ञी वेने पण वादर पर्याप्ता एकेन्दिने ठाकती
होय हवे वादर पदनो अर्थ आ पंच्यासी प्रकृतिनो ऊघन्य स्थि
वता पदे देखामुशे । ति बंध करे ॥

सन्नी वि आन बायार । पद्ये गिंदीन सेसाणं ४५ ॥

हवे ते स्थिति ऊघन्य प्रकारे गु
णगणे देखामे ठे--उत्कृष्टते ते
थी मोटो बन्ध बीजो कोइ न
हि ते; एक अनुत्कृष्ट--उत्कृष्टथी
समयादिक हीनथी अन्तर मुहू
र्त्त यावत् स्थिति बन्ध ते वे ऊ
घन्य ते जेथी कोइ स्थिति ब
न्ध उगो नहि ते ३ अऊघन्यते
ऊघन्यथी एक समय अधिक
यावत् उत्कृष्ट सुधी ४ ।

हवे ज्ञागाचार सादि प्रमुख चा
र कहे ठे--सादिते बन्ध ठेदी फ
री बांधे ते. अनादिजे बन्ध प्रवा
हनी आदि न जाणे ते. ध्रुव--ते
बन्ध प्रवाहनो नाश नहि ते.
अध्रुव--बंध प्रवाहनो नाश था
य ते ॥

उकोस जह णी यर । जंगा साई अणाइ ध्रुव अध्रुवा ॥

सादि प्रमुख चारे जंगा आयु
कर्म विना साते कर्मने अऊघ
न्ये बंध स्थानक आय ठे, ते दे
खामे ठे--प्रथम अनादि जेद मो
हनी नवमाने अन्त समये ऊघ

बीजा त्रण जंगा; उत्कृष्ट, अ
नुत्कृष्ट, अने उघन्य, ए त्रण जे
दने तथा आयु कर्म एटला जे

न्य बन्ध ठे. तथा दशमाने अन्त दोने, सादि तथा सात ए बे समये मोह, आयु, बे विना ठ ज्ञांगा लागे ठे; ते लखुं ठुं--प्र कर्मनो ऊघन्य बन्ध ठे. ते स्था थम उत्कृष्टने संज्ञी, पंचेडि प नक जे जीवे नथी स्पर्श्यां तेने र्याप्त, मिथ्यादृष्टि, संक्लिष्ट परि अनादि अऊघन ज्ञांगो ? लो. णामे उत्कृष्ट स्थिति बंध बेस हवे बीजो ज्ञांगो--सादि; जे जी मयनो करी त्रिजा समयादिके व उपशम श्रेणी पामी त्यां ऊ समयादिक हिन जे अनुत्कृष्ट घन्य स्थिति बन्ध करे; अथवा करे; ते सादि सान्त बे थया. ह अवन्ध होय. पठी अज्ञघन्य ब वे अनुत्कृष्टे कहे ठे--उत्कृष्ट ब न्ध करे ते सादि बीजो. हवे स न्धर्षी समयादिके हिन अनुत्कृष्ट न्त ज्ञांगो--जे जीव ज्ञव्य श्रे बंध करे ते. सादि तथा अन् उ णीगत थइ अज्ञघन्य बन्ध करी त्कृष्ट बंध करी अबंधथाय ते अंत सिद्धि वरशे; ते जीवने अज्ञघ हवे उद्यन्य बंध नवमे, दशमे, न्यनो अन्त थशे; ते संत ज्ञांगो अन्त एक समय करी पत्नी पा त्रिजो. हवे अनन्त ज्ञांगो--जे ठे करे ते सादि सांत. तथा आ अज्ञघन्यने अज्ञघन्यनो ठेह नथी युः कर्म जवमां एक वारज बांधे माटे अनन्त ज्ञांगो चोथो. ए चा ते चारे जेदे बे ज्ञांगा सादि सांत रे ज्ञांगा अऊघन्य बंधे फलाव्यो। ए चार ज्ञांगा मूल कर्म कहा ॥

चउहा सग अजहन्नो । सेस तिगे आउचउसु उहा४६॥

हवे उत्तर प्रकृति ए चार जेद क हे ठे--चारे जेद सादि, अनादि, ध्रुव, तथा अध्रुव, अऊघन्य बंधे होय. ए चार जेद अराम प्रकृति ने होय ते अरामनां नाम ।

संजलन चोक, ज्ञानावर्णि पां च, दर्शनावर्णि चोक, अन्तराय पांच, ए अरामने अज्ञघन्य साधे सादि, सान्त, अनादि, अनन्त; ए चारे होय ॥

चउ जेयो अजहन्नो । संजलणावरणि नवग विग्घाणं ॥

बाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ऊघन्य; तेम चार जेद उत्कृष्टादि सा
ए त्रया जेदे बन्ध स्थानके सादि, दि प्रमुख साथे बाकी प्रकृति
अधुव सान्त ए बे होय । एकसो बेने होय ॥

सेस तिगि साइ अधुवो । तह चउहा सेस पयमीणं ४७ ॥

हवे झघन्य स्थिति बंध गुणगणे
कहे ठे सास्वादन गुणगणार्थी अ सागरोपम अन्त क्रोमा क्रो
पूर्व करण गुणगणा सुधी । मीना बंध होय अधिको नहि ॥

साणाइ अपुवंते । अयरंतो कोमिकोमिउ नहिगो ॥

नेओडोपण नही मिथ्यात्व गुणग मिथ्यात्वि ज्ञव्य, अज्ञव्य,
णे सागरोपम अंत क्रोमा क्रोमी बां संझी पंचेन्दिने सागरोपम
धे उगे नहि । अन्त क्रोमा क्रोमी होय ॥

बंधो नहु हीणोनय । मिहे जद्विअरसंनिमि ॥४७॥

हवे स्थिति बन्ध उत्री बोलनो
अद्वया बहुत्व एकेन्डियादिकजी जे एकेंडि पर्याप्तो झघन्य स्थि
व आश्री कहे ठे. गाथा त्रण ज ति बंध असंख्यात गुणो करेश
ति जे मुनि सर्वथी ओमो ऊ तेथी सूक्ष्म पर्याप्तो एकेंडि झ
घन्य स्थिति बन्ध सूक्ष्म संपरा घन्य स्थिति बन्ध विससो अधिक
य गुणगणे करे, तेथी बादर । करे ३ ॥

जइ लहु बंधो बायर । पऊअसंखगुण सुहुम पऊहिगो

सूक्ष्म एकेंडि अपर्याप्तो उत्कृष्ट
स्थिति बंध विषेकाधिक ब; अ
रजे बादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि
ति बंध विषेकाधिक सात; सू
क्ष्म एकेंडि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि
ति बंध विषेकाधिक आठ; बा

चार; तेषी सूक्ष्म अपर्याप्तानो दर पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थिति बंध
विषेकाधिक पांच । विषेकाधिक नव ॥

एसि अपज्जाण लहू । सुहमे अरअपज्ज पज्ज गुरू ४ए
हवे बे इंडिने स्थिति बंध कहे तेषी अपर्याप्ता बे इंडिने गुरू
वे--लघुस्थिति बंध बे इंडि प स्थिति विषेकाधिकवार; तेषी
यार्त्ताने संख्यात गुणोदेश; ते पर्याप्ता बे इंडिने गुरू स्थिति
थी बे इंडि अपर्याप्ताने विषे विषेकाधिक तेर; ए रीते विशेषे
काधिक अगियार । षाधिक पद जोरुजो ॥

लहु बिअ पज्ज अपज्जे अपज्जिअर बिय गुरूअहिगो ॥

एमज तेरन्डि; चौरिन्डि, असन्नि पंचेडिने विषे अट्टपाबहु
तनी विगत-तेरमाथी तेरन्डि पर्याप्ताने ऊघन्य स्थिति बंध वि
शेषाधिक १४ तेषी अपर्याप्ताने ऊघन्य विशेषाधिक १५ तेषी अ
पर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेषी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७
तेषी चौरिन्डि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेषी
अपर्याप्तानी ऊघन्य विशेषाधिक १९ तेषी एज अपर्याप्तानी उ
त्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेषी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति वि
शेषाधिक २१ तेषी असन्नि पंचेन्डि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति ब
न्ध संख्यातगुणी २२ तेषी अपर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषा
धिक २३ तेषी अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४ तेषी
असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चउअसंनिसु नवरं । संखगुणा बियअमणपज्जे ५०
हवे असंझी पंचेन्डि पर्याप्ताने उ संख्यातगुणो उविस, तेषी दे
त्कृष्ट स्थिति बंध विशेषाधिक शविरतिने ऊघन्य स्थिति बंध
कहणे वे. तेषी यति जे मुनि; ते संख्यातगुणो सत्ताविश; तेषी
मने उत्कृष्टो स्थिति बंध । तेनो उत्कृष्टो स्थिति बंध सं
ख्यातगुणो अट्टाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयउस्सि अरौ॥

हवे आठ बोलने कहे ठे—देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध
थकी अविरति सम्यक् दृष्टि पर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध १ए
तेथी ते अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३० तेथी तेज अपर्याप्तानो
उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३२
तेथी सन्नि पंचेंडि पर्याप्ता मिथ्यात्वीनो ऊघन्य स्थिति बंध; ३३
तेथी तेना अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३४ तेथी तेज अप
र्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति
बंध ३६ ए आठेनो अनुक्रमे संख्यातगुणो बोल कहेवो ॥

सम्म चउ सन्नि चनरो । ठिइ बंधाणु कम संखगुणा५१

अशुच जाणवी; कारणके अति
सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति । संक्लीष्ट परीणामथी आय माटे॥
सव्वाणवि जिठ ठिइ । असुजा जं साइ संकिलेसेण ॥

इतर जे बीजी ऊघन्य स्थिति
विशुद्ध परीणामथी उपजे माटे
शुच जाणवी ।
पण मनुष्य, देवता, तिर्यच; ए
त्रणनां आयुष्य मूकीने.शामाटे
तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध कर
तां विशुद्ध परीणाम होय माटे॥

इअपरा विसोहिउ पुण । मुत्तुं नर अमर तिरि आउ५२

हवे एकला कषायथीज स्थिति
बंध होय नहि; योग सहित हो
य, ते माटे बोल अठाविशानो स
र्व जीवने विषे योग बलनो अ
ख्याबहुत कहे ठे; सूक्ष्म निगोदि
यो, लब्धि अपर्याप्तो, प्रथम स
तेथी बादर अपर्याप्तो निगोदि
यो ऊघन्य योग असंख्यातगुणो
१ तेथी बेइंदि अपर्याप्त ऊघ
न्य योग ३ तेथी तेरंदि अपर्या
प्त ऊघन्य योग ४ तेथी चोरिं
दि अपर्याप्त ऊघन्य योग ५ ते
थी असंज्ञी अपर्याप्त ऊघन्य

मये उपन्यो तेनो वीर्य व्यापार योग ६ तेथी संज्ञी अपर्याप्त
ते ऊघन्य सर्वथा धोमा योग । ऊघन्य योग ७ ॥

सुहृम निगो आइ खणप्पजोग । बायर विगल अमण मणा

सूहृम पर्याप्त ऊघन्य योग १०

बादर पर्याप्त ऊघन्य योग ११

सूहृम निगोद वे कह्या ते. ऊघ

न्य योगेतर कहेतां सूहृम पर्या

प्त उत्कृष्ट योग १२ बादर प

याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व

असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जा

णवो ॥

सूहृम निगादियो अपर्याप्तानो
उत्कृष्ट योग ८ बादर अपर्याप्त
उत्कृष्ट योग ९ ।

अपङ्क लहु पढम डुगुरापङ्क हस्सि अरो असंखगुणो ५३

बेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग १९

तेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग २०

चौरिंदि पर्याप्त ऊघन्य योग २१

असंज्ञी पर्याप्त ऊघन्य योग २२

संज्ञी पर्याप्तो ऊघन्य योग २३

बेंडि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १४ तेंडि अपर्याप्तानो उत्कृ

ष्ट योग १५ चौरिंदिय अपर्या

प्तानो उत्कृष्ट योग १६ असंज्ञी

अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १७

संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो

ग १८ अपर्याप्ता बेंडियादिकनो

उत्कृष्ट योग ।

बेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २४

तेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५

चौरिंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६

असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट यागे

२७ संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग

२८ एणे प्रकारे योगनां स्थिति

स्थानक अनुक्रमे एकएकथी अ

संख्यातगुणां जाणवां ॥

असमत् तसुक्कोसो । पङ्क जहन्नि अरएव ठिइ गाणा ॥

हवे जीवनां चौद स्थानकने वि स्थिति स्थानक असंख्यातगुणा
 पे पूर्व रिति संख्यात, असंख्या होय. हवे सर्वथी थोका सूद्धम
 त गुणा देखामे ठे-अपर्याप्त त अपर्याप्त, तेशी बादर अपर्याप्त,
 था पर्याप्त एक एक समय वृद्धि संख्यात गुणा. एम चौद जेदे
 स्थिति स्थानक संख्यातगुणा । जाणजो ॥

अपङ्के अर संखगुणा । परम पङ्क बिण असंखगुणा ५४

अपर्याप्ता ते स्थिति स्थानक,
 कृण कृण प्रत्ये असंख्यात गु स्थिति स्थानक प्रत्ये असंख्या
 णी धीर्यवृद्धि योगवृद्धि करी ता लोकना आकाश प्रदेश ते
 वधता जाणवा । प्रमाण ॥

पइ खणामसंखगुणा विरिअ। अपङ्कपइ ठिइमसंख लोगसमा

प्रथम स्थिति स्थानक कहां ते
 मां अकेकी स्थिति स्थानकने आयुविना सात कर्मने विषे प्र
 उपजवानां जेटलां अध्यवसाय थम स्थितिना अध्यवसाय स्था
 स्थानक होय ते देखामे ठे--सा नकथी बीजी स्थितिनाअध्यव
 त कर्मने विषे स्थिति विशेषा सायनां स्थानक विषे पाधिक;
 धिक अध्यवसाय स्थानक अ तेशी आयु कर्मना असंख्यात
 धिक । गुणा अध्यवसाय स्थानक होय ॥

अज्ञवसाया अहिअ। सतसुअाऊसुअसंख गुणा ५५

हवे मिथ्यात्वमां सास्वादनने
 विषय विभेद पामी एकतालिश
 प्रकृतिनो पंचेंडिने विषे जेम मनुष्यना जव सहित, चार प

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय बंध द्योपम सहित एकसो त्रैसठ
काल ते देखामे ठे--तीर्थचरण, सागरोपम अबंध युगलीआने
नर्कत्रिक, उद्योत, ए सात प्रकृति काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाणं । नरज्वजुअ सचउ पल्ल तेसठं॥

तथा आताप; ए नव प्रकृतिने
मनुष्यज्व सहित चार पल्लोप
म अधिक एकसो पंचासी सा
हवे स्थावर चोक, एकेंडिजाती गरोपम नारकी आदिकज्वमां
य, विगलेंडीय त्रण; । अबंध काल ॥

थावर चनु इग विगला । यंवेसु पाणसीइ सयमयरा ५६
प्रथम संघयणविना पांच संघय अशुज्ज विहायो गति, अनंतानु
ण, प्रथम संस्थान विना पांच बंधी चोक, मिथ्यात्व, दुर्जगत्रि
संस्थान । क, श्रीलंड्रिक ॥

अपढम संघयाणा गिइ । स्वगईअणमिहडुज्जगथीणतिगं

निच गोत्र, नपुंसक वेद, स्त्रीवे
द, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्य
ज्व अधिक मुनि ज्व आदि दे पंचेंडियने विषे अबंध स्थिति
इ एकसो बत्रीश सागरोपम । उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपुं इह्तिउतीसं । पाणिंदिसु अबंध ठिइपरमा ५७

हवे प्रथम एकसो बत्री तथा ए
कसो त्रैसठ तथा एकसो पंचा
सी सागरोपमनो अबंध कह्यो
तेनां ठाम देखामे ठे-विजया
दिक हरेके तेतरी सागराना
ने ज्व तथा त्रण ज्व वा

रमे बाविस सागरनी करे तो

एकसो बत्रीस आय एम ग्रैवेक एम ठठी प्रमुखमां सागरोपम
ने विषे १६३ । एकसो बत्रीस तथा एकसो त्रैसठ

विजयाइसु गेविजे । तमाइ दहि सय डुतीस तेसठ ॥

इवे अध्रुव प्रकृति त्रोतेरनो उ
त्कृष्ट झघन्य बंध निरंतर बांध
वानो काल देखाने ठे-पल्योपम
त्रण, सुरद्विक, वैक्रीयद्विक; ए

तथा एकसो पंचासी अबंधकाल। चारने ॥

पाणसीइ सय यबंधो । पद्धतिगं सुर विउद्विडुगे ॥५७॥

तिर्यंच डुग, निचगोत्र, ए त्रण
ने आनुषानो बंध सततं अन्तर
मुदूर्त्त ॥

एक समय स्थिते असंख्यातो
काल ।

समया दसंख कालं । तिरिडुग नीएसु आयु अंतमुहू॥

उदारिकनो सतत बंध असंख्या ता पुज्जल परावर्त्त ।
सातावेदनीनो बंध सततं स्थि
ति पूर्वकोरु नव वर्ष उणो केव
ली आश्री ॥

उरलि असंख परद्या । सायतिइ पुव्व कोमूणा ॥५८॥

सागरोपम एकसो पंचासी लगी नीरंतर ।
पराघात, उश्वास, पंचेन्डी त्रस
चोकने विषे सतत बंध होय. उ
त्कृष्ट एवं ॥

जलहि सयं पाण सीयं । परघुस्सासे पाणिंदि तसच उगे॥

इवे १३२ सागरनी स्थिति शुज्ज विहायो गतिनो ।
पुरुषवेद, सुज्जग त्रिक, उश्चगोत्र,
समचोरस संस्थान ए सातने विषे

३४८

बंध होय. १११ सागरोपम ॥

बत्तीसंसुहविह गइ । पुम सुज त्रिगुञ्च चउरंसे ॥६०॥

अशुज विहायो गति, अशुज अशुज संघयण ५ आहारकडुग १
जाति ४ अशुज संस्थान ५। नर्कडुग १ उद्योत डुग १

असुख गइ जाइ आगिइ। संघयणा हार नरयजोयडुगं

नपुंसकवेद, स्त्रीवेद, हास १ अरति
स्थिर, शुज, यश, स्थावर २ ते युगल अशातावेदनि ए एकता
दशक, । लिश प्रकृतिने ॥

थिर सुजजस थावरदस । नपुंडुनीडुजुअलमसायं ६१

ए एकतालिस प्रकृतिना ऊघन्य मनुष्य द्विक, जिन नाम, वज्र
बंध कहे ठे-ऊघन एक समयथी रिषज्जनाराच उदारिक अंगो
अंतर मुहूर्तलगी नीरंतर बंधा पांग ए पांचने विषे ॥
य पठे ।

समयादंत मुहुत्तं । माणुडुगजिण वइर उरल्लु वंगेसु ॥

ए पांचने अंतर मुहूर्त अघन्य
बंध तथा आयु कर्म ४ जिन
नामने पण बाकी ६८ प्रकृतिने
तेत्रीश सागरोपम उत्कृष्ट सत अघन्य बंध एक समय जाण
त बंध होय अनुत्तर देवने । वो. इति स्थिति बंध समाप्तः॥

तित्तिस यरा परमो । अंतमुहु लहु विआउ जिणो ६२

हवे अनुजाग जे रस बंध ते अशुज प्रकृतिनो मंदरस संक्लेश
देखामे ठे. तीवरस अशुज प्रकृतिनी मंदताअने शुज परिणामनी
ति८१ ने संक्लेश परिणामे हो वृद्धि. शुज प्रकृतिनो मंदरस
य. शुज प्रकृति ४१ ने तीव्र शु मलीन परिणामे तथा विमुद्धि
ज रस विशेषी परिणामे होय. नी हानीए ॥

तिबोअसुह सुहाणं । संकेस विसोहित विवज्जपठ ॥

जे वारे अशुज्जनो तीव्ररस बांधे
ते वारे शुज्जनो मंदरस बांधे. जे
वारे शुज्जनो तीव्ररस बांधे ते
वारे अशुज्जनो मंदरस बांधे. हवे

तीव्ररस, मंदरस, शाकारणे धा
य ते कहे ठे--पर्वतनी रेखा

समान ? पृथ्वीनी रेखा समान

२ रजनी रेखा सखों ३ ।
मंदरसो गिरि महिरय जल। रेहा सरिस कसाएहिं ६३

हवे रसनुं स्वरूप देखामे ठे-ज्यां
अशुज्जनो चोठाणियो; त्यां शुज्ज
नो एक ठाणियो. ज्यां अशुज्ज
नो त्रिठाणियो. त्यां शुज्जनो
द्विठाणियो, ज्यां अशुज्जनो बे
ठाणियो; त्यां शुज्जनो त्रिठा
णियो. ज्यां अशुज्जनो एक ठा
णियो. त्यां शुज्जनो चोठाणियो
चार, त्रण, बे, एक; स्थानकरस
अशुज्ज प्रकृतिनो अशुज्ज ।

जलनी रेखा सखों ४ ए चार क
षाये करी मंदे मंद; तीव्रे तीव्र॥

मंदरसो गिरि महिरय जल। रेहा सरिस कसाएहिं ६३

शुज्ज प्रकृतिनो शुज्ज; हवे जे प्र
कृतिना जेवा रस होय ते देखा
ने ठे-पांच अन्तराय, देश घाती
आवरण सात मति, श्रुत, अब
धि, मनपर्यव, चक्षु, अचक्षु अ
वधि ॥

चउ ठाणाइ असुहो । सुहन्नहाविग्ध देस आवरणा ॥

पुरुषवेद, संजलन कषाय ४ ए
सत्तर प्रकृतिने एक, बे, त्रण,
चारे ठाणिया रस होय ।

एम बाकी प्रकृति १०३ तेने शु
जाशुज्ज बे त्रण, चार ठाणिया
होय ॥

पूम संजल्लणिंग डुतिचउ ठाण रसा सेस डुगमाइ ६४

इवे एक गणिया प्रमुखनो दृष्टा वे जाग उकालतां एक रह्यो ते
 न्त-लिंबमानो रस, शेलमिनो वे गणियो, त्रण जाग उकालतां
 रस, स्वजाविकते एक गणियो एक जाग रह्यो ते त्रिगणियो;
 अशुज प्रकृतिनो अशुज, शुज चार जाग उकालतां तेमां एक
 नो शुज ॥ जाग रह्यो ते चोगणियो ॥

निबुहुरसो सहजो । इतिचउ जाग कट्टिइक जागंतो ॥
 ते एक गणियादिक रस अशुज अशुज प्रकृतिनो शुज रस, शु
 रस ते । ज प्रकृतिनो निश्चे वली ॥

इग गण्णई असुहो । असुहाण सुहोसुहाणंतु ६५
 इवे उत्कृष्ट रस बंध स्वामी
 कहे वेः-उत्कृष्ट तिव रस एके देवता मिथ्यादृष्टि बांधे. विग
 ङ्, स्थावर, आताप; ए त्रण लत्रिक, सूहमत्रिक, सु० अ०
 प्रकृतिनो । सा० नर्कत्रिक ॥

तिव मिग थावरा यत् । सुरमिन्ना विगल्ल सुहुम नरयतिगं
 तीर्यंच आयु, मनुष्य आयु; ए तीर्यंच डुग गति, अनुपूर्वि ठेव
 अगियार प्रकृतिनो तिवरस ती तु, ए त्रण प्रकृति देवता नार्की
 रियंच मनुष्य मिथ्यादृष्टि बांधे बांधे ॥

तिरि मणु आउ तिरि नरा । तिरिडुग ठेवठ सुर निरया
 शुज विदायोगति, शुज वर्णचो
 क, तेजस् चोक-तेजस्, कार्म
 ण, गुरु लघु, निर्माण, जिनना
 वैक्रीयडुग, सुरडुग, आहारकडुग म, साता ॥

विउवि सुरा हारग डुगं । सुखगइ वन्न चउ तेय जिणसायं
 पंचेन्दि जाति, श्वासोश्वास, उ
 श्वगोत्र, ए बत्रिस प्रकृति आठ

मावाला, दशमा गुणगणाबा
ला त्रण प्रकृतिनो साता, जल,
उचगोत्र, ए रूपक श्रेणीवाला
समचउरस, पराघात, त्रसदशक उत्कृष्ट रसे बांधे ॥

समचउ परघा तसदस । पाणिदि सासु च खवगान् ॥६७॥

समकित दृष्टि देवता, मनुष्य
सातमी नर्कना नारकी उद्योत डुग, उदारीक डुग, वज्रऋषन्न
नाम तिव्र बांधे सम्यक्त सन्मुख नाराच; ए पांच तिव्र रसे बांधे ॥
तमतमगा उज्जोत्रं । समसुरा मणुत्र उरल डुग वइरं ॥

चारे गतिना मीथ्या दृष्टी थाक
सातमा गुणगणा वाला देव आ ती रही प्रकृति तिव्र रस बांधे.
यु, उत्कृष्टा रसे बांधे । इति तिव्ररस बंध;

अपमतो अमराऊ । चउ गइ मिहान सेसाणं ६७ ॥

इवे ऊघन्य रस बन्धना स्वामी
कहे ठे-थीणं द्वित्रिक, अनन्ता ए आठ प्रकृति मंदरसे संजम
नु बंधी चोक, मिथ्यात्व ॥ सन्मुख मिथ्यात्वी बांधे ॥

थीण तिगं आणमिहं । मंदरसं संजमु म्मुहो मिहो ॥

देसव्रती बांधे. ठग गुणगणा
बीजी चोकमी अवीरति सम वालो अरति, शोक, ए बे प्रकृ
कित्ती बांधे त्रीजी चोकमी । ति मंदरसे बांधे ॥

बिअ तिव्र कसाय अविइ । देसपमतो अरइ सोए ६८

बे निडा कहेतां निडा, प्रचला,
सातमा गुणगणाने आय सम ? अशुजवर्ण चोक हास, रति,
ये आहारक डुग मंदरसे बांधे । डुगंगा ॥

अपमाइ हारग डुगं । डुनिह असुवन्न हास रइ कुह्या ॥

जय, मोहनी, उपघात; ए अ नवमे गुणगणे पुरुषवेद, संज
गियार प्रकृति आठमे गुणगणे लण चोक, ए पांच मंद रसे
ऊघन्य रसे बांधे । बांधे ॥

जय मुवघाय मपुषो । अनियट्टि पुरिस संजलणे ॥७०॥

अंतराय पांच, आवर्ण नव; ए मनुष्य, तिर्यंच, ए बे सूक्ष्मत्रि
चौद दशमे गुणगणे रूपकव क, सु० सा० अ० विगलेंड्रिक,
न्त मंदरसे बांधे । चार गतिनां आयु ॥

विग्घा वरणे सुहुमो । मणु तिरिआ सुहुम विगल तिगआयु

वैकीय ठक; ए सोल मंदरसे बां नारकी, उद्योत, उदारिक डुग;
धे देवताने । ए त्रण मंदरसे बांधे ॥

वेजुव्वि ठक ममरा । निरया उज्जोय उरलडुगं ॥७१॥

जिण नामनो मंदरस बांधे अ
तीर्यंचडुग, नीचगोत्र; सातमी विरति समकीति नर्क विना त्र
नर्क नारकी बांधे, उपशम सम ले गतिना जीव. स्थावर एके
कितने सन्मुख थका । न्द्रि; ए बे मंदरसे बांधे ॥

तिरिडुग निअप्रंतमतमा । जिणमविरय निरयविणिग थावरयं

यावत् सुधर्मा देवलोक सुधी उ शाता, स्थीर, शुज्ज, जस; मंद
पलकणशी इसान पण कहेवुं रसे बांधे. ते चारनी इतर जे अ
आताप नामनो मंदरस बांधे प शाता, अस्थिर, अशुज्ज, अजस;
रुतो हवे समकीती । समकीती चरुतो मंदरसे बांधे ॥

आ सुहुमा यवसम्मो । वसाय थिरसुज्जजसासिअरा ७५ ॥

त्रसूचोक, शुज्जवर्णचोक, तेजसू त्रिहायो बे गति, पंचेन्द्रि, श्वा
चोक, मनुष्य डुग । सोश्वास, पराघात, उच्चगोत्र ॥

तसवन्न तेअचउ मणु खगइ डुग पणिंदि सास परघुचं ॥

सुज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञग
 दुस्वर, अनादे ए त्रस चोकादि
 संघयण ङ, संस्थान ङ, नपुंस चालिस प्रकृति चारे गतिनामी
 क वेद, स्त्री वेद । ष्या दृष्टि मंदरसे बांधे ॥

संघयणा गिइ नपुंथी।सुज्ञगि अरति मिह चउगइआ१३॥

इवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृ
 ति आश्री ज्ञांगाकहे ठे:-तेजसू नाम कर्म, ए दशनो अनुत्कृष्ट
 चोक-तेजसू, कार्मण, अगुरु ज्ञाग रस बन्ध सादि, अनादि,
 लघु, निर्माण, शुज्ञवर्ण चोक, ध्रुव, अध्रुव, ए चार जेदे बंधाय.
 वेदनी । शेषध्रुवबंधी प्रकृति४३नो अने॥

चउ तेय वन्न वेयणिय । नाम णुको सं सेस ध्रुवबंधी ॥

घाती कर्म चारनो अजघन्य र गोत्रकर्मने विषे वे प्रकारे अनु
 स चारे ज्ञागे बांधे । त्कृष्ट अजघन्य रसबंधने वीषे
 चारे ज्ञागा होय. इतिरस बन्धः
 समाप्तः ॥

घाइणां अजहन्नो। गोए डुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेषबाकी रही जे
 ६ए प्रकृति आयुषा कर्म ऊघन्य,
 अऊघन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चा
 रमां बंध सादि, अध्रुव, ए बे हो
 य इति ॥ इवे प्रदेस बन्धनुं स्व
 रूप तेमां प्रथम कर्म वर्गणा क
 हे ठे-एक परमाणुनो समुह ते एम त्रण्यादि जीव अनन्त पर
 परमाणु वर्गणा, वे परमाणु ए माणुं मखे अजबधधी अनन्त गु

कग मलेते बेप्रदेसी वर्गणा । एा अणुए बंधाया एवा ॥

सेसंमि दुहाइग दुग । एुगाइ जा अन्नवणांतगुणिआणू ॥

खंध ते नदारिकने उचीत ग्रह एात ते अग्रहणिक ठेए नदारि
वा योग वर्गणा । क वर्गणा बादर विसगुणी ठे ॥

खंधा उरलो चित्र वर्गणात । तह अग्रहणांतरिआ ७५ ॥

चोथी तेजस् वर्गणा, पांचमी
जाषा वर्गणा, ठठी श्वासोश्वा
एम बीजी वैक्रीय वर्गणा. त्री स वर्गणा, सातमी मनवर्गणा
जी आहारक वर्गणा । आठमी कार्मण वर्गणा; तेमां ॥

एमेव विउच्चा हार । तेअ जासा एुपाण मण कम्मे ॥

तेमां अनुक्रमे एक एकथी सूद्धम

थाय. तेनी अर गाहना ।

उद्देद आंगुल असंख्यातमो जाग

सुहुमा कमा वर्गहो ।

ऊणांगुल असंखंसो ७६ ॥

अनंतमे जागे नदारिक वर्गणा
ते खंध वैक्रीयदि सातेने अं ग्रा
एक एक वधतां सिद्धने । ह्य ठे ॥

इक्किह हिआ सिद्धा । एांतं सा अंतरेसु अग्रहणा ॥

सघले आप आपणी झघन्य यो आप आपणा अनंत जागे सा
ग्य वर्गणाथी । धिक उक्कृष्टी वर्गणा ॥

सवन्न जहन्नु चिआ । निआणांतं साहिआ जेठा ७७ ॥

हवे कर्म पणे जे परमाणुं लेवा

य तेनुं स्वरूप कहे ठे-ठेला चा

३०५

र फर्स—टामो, उनो, लुखो, चोप वर्ष पांच, पांच रस, ए सोख
 नयो तेणे सहित बे गन्ध सुर कर्म पकृति योग जे खंधना इ
 नी, डुर्नि । लीआमां ॥

अंतिम चउ फास डुगंध । पंचवन्न रस कम्म खंध दळ्हां ॥

जेमां ठे तेवा परमाणुं सहित
 अनन्ता प्रदेस ठे. एवा कर्म इ
 सर्व जीवथी अनंतगुणो रस । लते ॥

सब जीअ णंतगुण रस । अणुजुत्त माणंतय पएसं ॥१०॥

पोताना असंख्यात प्रदेसे ग्रहे
 एक प्रदेसे अवगाह्यो जे कर्मते । जीव ॥

एग पएसो गाढं । निअ सब पएस उ गहेइ जिउ ॥

नामकर्म, गोत्रकर्म, आपसमां
 तुळ्य आयुथी अधिक आवते प
 तेमां थोदा आउखा कर्मनो जाग दे पण जोरुजो ॥

थोवो आऊ तदंसो । नामे गोए समो अहिउ ॥११॥

नाम गोअथी अन्तरायकर्म, झा
 नावणीं, दर्शनावणीं, कर्मनो अ सर्वथी अधिक वेदनी कर्मनो जा
 धिको जाग; तेथी मोहनी कर्म ग. जे कारणथी थोदो वेदनीनो
 नो जाग अधिको । जाग होय तो ॥

विग्घा वरणो मोहे । सबोवरि वेअणीइजेणप्पे ॥

ते प्रगटपणे न होय । स्थिति विशेषे शेष उत्तर प्रकृति
 जाग कर्म दलमांथी जाणवी ।

तस्स फुमत्तं न हवइ । ठिई विसेसेण सेसाणं ०० ॥

सत्तर प्रकृतिने आप आपणी मू

ल प्रकृति तेनीज जाति कहिये तेनो जे अनंतमो ज्ञाग सर्व घा
ते मूल प्रकृति आठे कर्मे वेंहेच ती प्रकृतिनो होय विशेष व्या
तां लाख्यां दलियां । ख्या वृत्तिथी जाणजो ॥

निअ्र जाइ लघ्न दलिया । णांतसो होइ सब घाईणां ॥

बध्यमान प्रकृतिनो ज्ञाग वेंहेचे तो जे अनंत
पण अबध्यमान प्रकृतिनो ज्ञाग ती सर्व घाती प्रकृतिनो अनंत
वेंहेचे नही । पोतानी जातिनी प्रकृति समय
२ प्रत्ये बांधे अने वेंहेचे ॥

ब ज्ञंतीणां विज्जुइ । सेसं सेसाण पइ समयं ८१ ॥

इवे ज्ञाग लब्ध जे दलिया गुण
ठाणानी श्रेणिये रचना देखामे
ठे-तेमां प्रथम अगियार गुण
नी श्रेणियोनां नाम देखामे ठे-
समकितनी श्रेणी, देसविरतिनी
श्रेणी, सर्व विरतिनी श्रेणी ।

अनंतानु बंधिया सत्तामांथी ४
काढवानी चोथी दर्शन मोहनी
खपावे ने पांचमी श्रेणी

सम्मदर सब विरइउ । अण विसंजोअ्र दंस खवगेअ्र ॥

मोहनी उपशमावा उपशम श्रे
णी आठमे, दशमे गुणठाणे ठ
गी, मोह उपशमी रह्यो तेथी उ
पशम, अगियारमे गुणठाणे सा
तमी रूपक श्रेणी चढतां आठ
माथी दशमा गुणठाणा सुधी
आठमी

बारमे गुणठाणे सर्व मोह ख
प्यो ते नवमी, तेरमे गुणठाणे
दशमी श्रेणी, चौदमे गुणठाणे
अजोगी गुणठाणे श्रेणी अगि
यारमी ॥

मोहसम संत खवगे । खीण सजोगि अरगुण सेठी ८२ ॥

इवे गुणश्रेणी अगियार कही;

तेनो अर्थ अने गुणश्रेणिये रह्या

जीव कर्म निर्जरे ते देखामे ठे- समय १ दीठ कर्मना उदयना
उत्तरोत्तर गुणानी प्राप्ति करे पू समयथी मांही असंख्यात गुणा
बे जे कर्मदखनी रचना करी तेने। कारे कर्म निर्जरे ॥

गुण सेढी दख रयणा। एणु समय मुदया दसंख गुणाणाए॥

एणे गुणाकारे वळी अनुक्रमे प्र असंख्यात गुणाकारे कर्मनी नि
धमे कह्या गुण स्थानक तेने। जरा करे ते जीव ॥

एअर गुणा पुण कमसो। असंख गुण निजारा जीवाउ३॥

सास्वादन वालाने जो बीजां गु
णगणां फरसी आवे तो अंतर
इवे गुणगणानां ऊघन्य उत्क मुहूर्त्त पूर्वे कहुं तेज; ए बे ऊघ
ष्टां आंतरां देखामे ठे. पढ्योप न्य आंतरां. इतर कहेतां बीजा
मनो असंख्यातमो जाग आंतरु दस गुणगणे ऊघनथी अंतरमु
पमे वा अंतर मुहूर्त्तनुं पमे कोने?। हूरत्तनुं आंतरु ॥

पल्लिआ संखं तमुज। सासण इअर गुणअंत रहस्सं ॥

बीजा गुणगणाने विषे उत्कृष्ट
उत्कृष्ट आंतरु मिथ्यात्वने विषे आंतरु अर्द्धपुद्गल मांही अन्तनां
बे ठासठ सागरोपमनुं। बारमे तेरमे चौदमे अंतर नथी॥

गुरु मिच्छे बे ठ सठी। इअर गुणे पुग्गलधंतो ८४ ॥

इवे पुज्जल परावर्त्तनुं स्वरूप देखारुवा पढ्योपम सागरोपमा
दिक मान कहे ठे:-उक्षर पढ्योपम, अक्षर पढ्योपम, क्षेत्र पढ्यो
पम; एक योजन लांबो पद्दोलो नुंनो कुवो तेमां जुगलियानां वा
ले करीने मांसीने कुवो जरिये, तेमांथी समये समये अकेको वा
ल काढतां कुवो खाली थाय त्यारे उक्षर बादर पढ्योपम थाय;

ने ते उपर कहेला वालने असंख्यात घणा कल्पीने समये, सम ये, अकेको काढतां कुवो खाली थाय त्यारे सूह्म उद्धार पढ्योपम थाय. तथा पूर्वे जे कुवो वाले जरेलो ठे; ते सो, सो, वर्षे अकेको वाल काढतां खाली थाय त्यारे बादर अद्धार पढ्योपम थाय, ने ते वाल असंख्यात घणा कल्पीने सो, सो, वर्षे अकेको काढतां अद्धार सूह्म पढ्योपम थाय उपर कहेलो कुवो जे वालाग्नेजरेलो ठे तेने जे आकाश प्रदेश फरशेला ठे. तेमांथी अकेको आकाश प्रदेश काढतां जे वारे सर्व वालाग्ने फरसेला आकाश प्रदेश निर्लेप थाय, तेवारे बादरथी क्षेत्र पढ्योपम थाय उपर कहेला जे वालाग्ने स्पर्शा तथा अणस्पर्शा एवा समस्त आकाश प्रदेशने समय, समय, काढतां जे वारे समस्त आकाश प्रदेश निर्लेप थाय ते वारे क्षेत्र थकी सूह्म पढ्योपम थाय. जे उपर सूह्म उद्धार पढ्योपम कहेलो ठे, तेवा पचिस कोनाकोनी पढ्योपमना जेटला समय थाय, तेटला द्वीप समुद्र ठे. आउखांनी स्थिति प्रमुख सूह्म अद्धार पढ्योपमे ठे त्रसादिक जीवनुं परिमाण सूह्म क्षेत्र पढ्योपमे ठे तेज जेदे सागरोपम ठे ॥

उद्धार अद्धार खितं पल्लिय तिहा समय वास सय समए।
केस वहारो दीवो दहि आउ तसाइ परिमाणं ॥ ८५ ॥

ते चार जेदने बे गुणा करतां
हवे पुज्जल परावर्तना जेद आठ; आठ थाय बादर चार, तेनानो
ज्य पुज्जल, पराव्रत क्षेत्र, का काल थोरो माटे सूह्म चार,
ल, जाव । ते मोटो काल घणो माटे ए आठ

द्वे खिते काले जावे । चउह उह बायरो सुहुमो ॥

होय अनंती, उत्सर्पिणी, अत्र
सर्पिणी ।

पुज्जल, पराव्रत कालनुं प्रमाणं ॥

होइ अणंतु स्सप्पिणि । परिमाणो पुग्गल परिट्ठो ८६ ॥

इवे इव्य पुद्गल पराव्रतनुं मान एक जीव मूके फरसीने ए सा
कहे ठे-उदारिकादिक सात व ते वर्णाना सर्व परमाणु प्रत्ये
र्गणा आहारक विना । अनानुक्रमे तेम ॥

उरत्ताइसत्त गेणं । एग जीव मुअइ फुसिअसव्व अणु ॥

इव्यथी जाणवुं. इवे इव्य सूक्ष्म
कहे ठे-सात वर्णामांथी अनु
क्रमे एक वर्णाना परमाणु फ
रसे वच्चे बीजी फरसे ते लेखे
नहि. एम फरसतां जे काल था

जेटलो काल थाय तेटलो काल यते इव्य सूक्ष्म पुद्गल पराव्रत
स्थुल जे बादर पुद्गल पराव्रत । जाणवुं ॥

जत्तिअ कालि सथूलो । दव्वे सुहुमो सगन्नयरा ॥ ८७ ॥

इवे क्षेत्रादिक त्रण, पुद्गल परा
व्रत बादर तथा सूक्ष्म देखामे
ठे--चन्द्र राजलोकना आकाश
प्रदेश, अनुक्रमविना जन्म, म
रण करी सर्व फरसे ते बादर
क्षेत्र पुद्गल पराव्रत तेज आका
श प्रदेश अनुक्रमे फरसे; ते सू
क्ष्म क्षेत्र पुद्गल पराव्रत उत्सर्पि
णी, अवसर्पिणी, कालना जेट
ला समय, अनानुक्रमे फरसे ते
बादर काल पुद्गल पराव्रत तेज
समय अनुक्रमे फरसे ते सूक्ष्म

समया पदनो अर्थ उपरना पद
जेगो कह्यो ठे. इवे जाव पुद्गल
पराव्रत बे जेदे कहे ठे--अनुजा
गवा रसबन्धनां जेटलां अर्ध्यव
सायनां स्थानक ठे; ते सर्व

काल पुद्गल पराव्रत ।

स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुजागबंधठाणाय ॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे

फरसी मरे ते बादर रस बन्ध

पुद्गल पराव्रत तेज स्थानक, अ

नुक्रमे मरणे करी समस्त फर

सी मरे ते सूद्धम रस बंध; वा

जाव पुद्गल पराव्रत ।

एम फरसी मरे ते. क्षेत्रादिपुद्गल

परावर्त स्थूल, सूद्धम, जाणवा

जह तह कम मरणेणं । पुठाखित्ताइ थूलियरा ॥७७॥

हवे जीव उत्कृष्ट ऊधन्य प्रदेश

बंध करे तेना स्वामी देखामेठे उत्कृष्टा योगनो धणी संझी प

थोन्नामां थोनी प्रकृति बांधनार। र्याप्तो ॥

अप्पयर पयमि बंधि । उक्कम जोगी असंनि पज्जतो ॥

ऊधन्य योगनो धणी असन्नि

अपर्याप्तो जीव ऊधन्य प्रदेश

करे प्रदेश बंध उत्कृष्टो ।

बंध करे ।

कुणाइ पएसु कौसं । जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

हवे मूल उत्तर प्रकृति आशरी

उत्कृष्ट प्रदेश बंधना स्वामी दे

खामे ठे-मीश्यात, अविरती स

म्यक्त, देसविरती, प्रमत्त, अप्र

मत्त; ए पांच गुणठाणे प्रवर्त्ततो

आयु कर्मनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध

करे ।

बीजा, त्रिजा गुणठाणा विना

मोहनी कर्मनो उत्कृष्टो प्रदेश

बंध करे. सात गुणठाणावाला

मीश्यातथी नवमा अनिवृत्ति

वाला सुधी सात ॥

मिच्च अजयचठ आठ। वितिगुणविणु मोहिसत्तमिच्चाई

ठमूल प्रकृति मोहनी आयु वि
ना तथा उत्तर प्रकृति सत्तर ते
नां नाम--ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी चार, अन्तरय पांच,
साता, जस, उंच गोत्र; ए सत्त
रनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध दशमा
गुणगणावालो बांधे ।

चोथा गुणगणा वालो बीजी
चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
करे. देशविरती गुणगणावालो
त्रिजी चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश
बंध करे ॥

ठन्हं सत्तरस सुहुमो । अजया देसा बिति कसाए॥९०॥

पांच प्रकृति-पुरुषवेद, संजलन
चोक ए पांचे उत्कृष्ट प्रदेश बंध
अनिवृत्ति गुणगणानो धर्षी क
रे शुभ विहायो गति ।

नरनुं आयु, देवत्रिक, सुभगत्रि
क, वैकीयडग; ॥

पाण अनियद्विसुखगइ नराउसुर सुभगतिगविउविडुगां॥

समचोरस संस्थान, असाता
वेदनी;

वज्रऋषभ नाराच संघयण, ए
तेर प्रकृतिनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
मीथ्या दृष्टि अश्रवा सम्यग् दृ
ष्टि गुणगणे करे ॥

समचउरंस मसायं ।

वइरंमिहो व संमोवा ॥ ९१ ॥

नीझ, प्रचला, बे जुगल ते. हा
स्य, रति, अरति, शोक; ।

जय मोहनी, डुगंगामोहनी,
तीर्थकरनाम कर्म; ए नव प्रकृ
तिनो उत्कृष्टो प्रदेश बंध सम्य
क दृष्टि बांधे ॥

निहा पयला डुजुअल ।

जय कुह्वा तिह्ण सम्मगो ॥

जलो मुनि जे अपूर्वकरणवालो
तथा अप्रमत्तवालो आहारक ड

मनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध करे.

शेष जे बीजी गसठ प्रकृति र उत्कृष्टो प्रदेश बंध मिथ्या दृष्टि बांधे ॥

सुजइ आहार दुगं सेसा । उक्कोस पएसगा मिहो ए५

इवे ऊघन्य प्रदेश बंध बांधे ते

ना स्वामी कहे ठे--जलोमुनि

जे अप्रमादी आहारक दुगनो नर्कनुंत्रिक; तथा देवतानुं आयु,

ऊघन्य प्रदेश बंध करे असंझी ए चार प्रकृति ऊघन्य प्रदेश बंध

पर्याप्तो जोग ऊघन्य वीर्ये वर्ततो। ध करे. देवद्विक, वैक्रीय द्विक॥

सुमुणी दुन्नि असत्री। नरय तिग सुराउ सुरविउद्विदुगं

सूहम निगोदियो जवने आय

सम्यक् दृष्टि जिन नाम सहि

समये अपर्याप्तो ऊघन्य योग

त पांच प्रकृति ऊघन्य प्रदेश

माटे बाकी १०९ प्रकृतिनो ऊघ

बंध करे ।

न्य प्रदेश बंध करे ॥

संमो जिणं जहन्नं । सुहम निगोआइ खणि सेसा ए३॥

इवे मूल प्रकृति तथा उत्तर प्र

कृतिना ज्ञांगा चार प्रकारे दे

खामे ठे-- दर्शन ठक; चक्षु दर्श

ना वर्णीआदि चार--नीडा, प्रच

ला, जय, कुण ।

बीजी चोकनी, त्रिजी चोकनी

चोथी चोकनी, अन्तराय पांच

ज्ञानावर्णी पांच ॥

दंसण ठग जय कुण्ठा । बितितुरिय कसाय विग्घ नाणाणा॥

मूल प्रकृति ठ मोहनी आयु वि

ना उत्तर त्रिश; मूल ठमली ए

ठत्रिश प्रकृतिने अनुत्कृष्ट प्रदेश

सादि, १ अनादि, २ ध्रुव, ३ अ

ध्रुव, ४ सादि अध्रुव; ए बे प्रका

र शेष जे प्रकृति मूल बे उत्तर

बंध चारे जांगे होय, ते जांगा नेउने चारे प्रकारे. बे जांगाहोय नां नाम कहे ठे ।

मूल ठगेणु कोसो । चउह दुहा सेसि सबड्ड ॥९४॥

इवे सात स्थानकनो अट्टपाबहु

त देखामे ठे. घनीकृत लोकनी जोग स्थानक ठे तेथी प्रकृति एक प्रदेशनी श्रेणिमां जे आ बन्धनां स्थानक असंख्यात गु काश प्रदेश तेने असंख्यातमे णाठे. तेथी स्थिति बन्धनां स्था जागे आकाश प्रदेश तेटलां । नक असंख्यात गुणा ठे

सेठि असंखिजं से । जोग ठाणाणि पयमिठिइ जेया ॥

स्थिति बन्ध स्थानकथी जीवना तेथी रस बन्ध स्थानक असं अध्यवसाय स्थानक तिव्र मंदता ख्यात गुणा ठे. उपरनां पदोने रूप असंख्यात गुणा ठे । जोरुजो ॥

ठिइ बंध झवसाया । णु जाग ठाणा असंघगुणा ९५

अनन्त गुणा तेथी रसना जाग कषाय प्रति जे कारणे सर्वजी वथी अनंत गुणा रस ठे माटे ॥

तेथी कर्मना प्रदेश ।

ततो कंम पएसा । अनंत गुणीआ तउरसहेआ ॥

जोगथी प्रकृति बन्ध, प्रदेश बंध; ए बे बंधाय ।

स्थिति बन्ध, रसबन्ध; ए बे कषा यथी बन्धाय, मिष्ट्यात, अविर ति ए बे तो दृढिकरण हेतु ठे ॥

जोगा पयमि पएसं । ठिइ अणुजागं कसायाउ ॥९६॥

इवे लोकना घन श्रेणी परतर

स्वरूप कहे ठे—चउदराज प्रमा ण लोक कह्यो ठे; ।

बुद्धि कल्पनाए करी तेनो घ न करीए तो सात राज आयो ॥

३९४

चउदसं रज्जु लोको । बुद्धि कउ होइ सत्त रज्जुघणो ॥

ते घन रज्जुमांना दीर्घ एक प्रदे शनी ।
श्रेणी कही ते श्रेणी वर्ग क रीए ते वारे परतर होय; तेनो वर्ग करीए त्यारे घन आय. प्रदे

श बन्ध समाप्तः ॥

तद्दीहेग पएसा ।

सेठीपयरोअ तद्वगो ॥ ९७ ॥

इवे उपशाम श्रेणी स्वरूप दे
खामे ठे—प्रथम अनन्तानुबन्धी
चोकने उपशामावे पढी दर्शन मो
हत्रिक जे सम्यक्त, मीश्र मिथ्यात
मोहनी; उपशामावे पढी नपुंस
क वेद, उपशामावे; पढी स्त्रीवे
इ उपशामावे ।

अणदंस नपुंसिढी ।

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्या
न क्रोध; उपशामावे; पढी सं
ज्वलन क्रोध उपशामावे; पढी अ
प्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान
उपशामावे, पढी संज्वलन मान
उपशामावे, पढी अप्रत्याख्या
न, प्रत्याख्यान माया उपश
मावे. पढी संज्वलननी माया
उपसमावे पढी अप्रत्याख्यान,
प्रत्याख्यान लोचन उपशामावे, प
ढी स्वज्वलनना लोचनी कीटी

वेद पद पाठल पदने अर्थे ठे.
पढी हास्यादि उ उपशामावे; व
दी पुरुषवेद, उपशामावे. ए सर्व
वेय ठकं च पुरिस वेयंच ॥

क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाए
माया, लोचने लोचन; एम बीजी,
त्रीजी, चौकनीना सर्वे सर्वा
जोना तेना बच्चे वच्चे संज्वल

३९५

करे ते दशमे गुणगणे उपश नी एक, एक उपशमावे. इति
मावे । उपशम श्रेणी ॥

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं उवसमेइ ॥९७॥

इवे रूपक श्रेणीनुं स्वरूप कहे त्रणानां आयु-देव, तीर्थच, नर्कनां
ठे-प्रथम अनन्तानुबन्धी चोक, खपावे; एकेंडि जातिपणुं विगलें
खपावे. पढी मिळ्यात, मिश्र, डि त्रिक खपावे; पढी श्रीणंधी
सम्यक्त मोहनी खपावे । त्रिक, खपावे; उद्योतनाम खपावे ॥

आण मिह्ण मीस सम्मं। तिआउ इग विगलथीण तिगुजोयं

साधारण, आताप, पढी प्रत्या
ख्यानी, अप्रत्याख्यानी; बेना
तीर्थच दुग, नर्क दुग, स्थावर आठ कषाय खपावे पढी नपुंस
दुग; । क वेद अने पढी स्त्रीवेद खपावे ॥

तिरि नरय थावर दुगं । साहारा यव अठनपुंढी ९९

नीज्ञ पदनो अर्थ पूर्व पदमांक
पढी हास्यादिक ठक खपावे, ह्यो ठे. अन्तराय, ५ ज्ञानावर्णी,
पुरुष वेद खपावे, पढी संज्वल ५ दर्शनावर्णी, ४ ए सर्व खपावे
न चोक खपावे, नीज्ञदुग-नीज्ञ, रूपक श्रेणी पुरी अइ. केवल
प्रचला, । ज्ञान उपजे ॥

ठग पुम संजलणा दो । निहा विग्घ वणाखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्ड सूरिजी शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ
ए लख्यो वारच्यो । एम आत्माने संज्ञारवार्थे इति ॥

देविंद सूरि लिहियं । सयग मिह्णंआय सरणाठा ॥१००॥

॥ इति टवार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रन्थः ॥

इवे सप्ततिका नामे षष्ठे कर्मग्रन्थे लखुं बुं.

सिद्ध अचल पद वा सिद्ध प्रसि बन्ध प्रकृति, उदय प्रकृति, स
रूपद कर्म प्रकृति आदिप्रकी ता प्रकृति, तेनां स्थानक; तेनो
घणा अर्थे सहित एवो । समुदाय बे त्रण्यादि ॥

सिद्ध पण्हिं महत्तं । बंधोदय संत पयमि ठाणाणं ॥

कहु बुं; ते सांजल. किंचित् वा रच्यो एवो अर्थे दृष्टिवादना नि
संक्षेप अर्थे प्रत्ये । जरणा रूप मध्येथी ॥

बुद्धं सुण संखेवं । नीसदं दिठि वायस्स १ ॥

केटली प्रकृति बांधतो केटली प्र केटली, केटली अथवा सत्ता प्र
कृति वेदे । कृतिनां स्थानक होय ॥

कइ बंधतो वेअइ । कइ कइ वा संत पयमि ठाणाणं ॥

जांगा तेना जे विकल्प वा जे
द, बन्ध, उदय सत्ता संबंधी अ
न्योन्य आय ते जाणवा आठ बां
धे आठ उदय सत्ता मोइ विना
सातनो बंधक, आठ उदय सत्ता
मोइ आयु विना उनो बंधक.

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिने विषे। आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु । जंग विगप्पा मुणे अथा ५ ॥

आठना बन्धे आठनो उदय, आ
ठनी सत्ता, ए जांगो मिछ्यात्व
थी प्रमत्त सुधी ठे. सातना बं

तेमां मूल प्रकृति संबंधी जांगा धकने आठ उदे, सत्ता नवमा

देखामे ठे--आठ प्रकारे बांधता सुधी; ठना बंधके आठ उदे स
सात बांधता, ठ बांधता अका। ता दशमे गुणगणे ॥

आठ विह सत्त ठ ब्वंधएसु । आठेव उदय संतंसा ॥

साता एक विधे बंधकना त्रण
विकल्प ठे. अगियारमे, बारमे, एक विकल्प अबंधी चौदमा वा
तेरमे । लाने ॥

एग विविहे तिविगप्पो । एग विगप्पो अबंधमि ३ ॥

इवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना ज्ञांगा देखामे ठे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध होब आठनी सत्ता होय. तेर जीव
तेने आठनो उदयने । स्थानकने विषे होय ॥

सत्त ठ बंध अठुदय । संत तेरससु जीव ठाणोसु ॥

इवे एकजे चउदमा जीव स्थान
कने विषे एटले संझी, पंचेन्दि
पर्याप्ताने विषे पांच ज्ञांगा होया। वे ज्ञांगा होय केवली जगवानेने॥
एगंमि पंचज्ञांगा । दो ज्ञांगा हुंति केवल्लिणो ४ ॥

इवे गुणगणा चौदमां सात ज्ञां
गाना विकल्प कहे ठेः--आठ
गुणगणाने विषे एक विकल्प. इवे ठ गुणगणे पण बेबे विक
त्रण, आठ, नव, दश, अगियार, ल्य पामे एक, बे, चार, पांच,
बार, तेर, चौद; ए आठ । ठ, सात; ए ठए गुणगणे ॥

आठेसु एग विगप्पो । ठस्सुवि गुणसत्रिएसु डुविगप्पा ॥

प्रत्येके प्रत्येके । बंध उदय सत्तापणे कर्मप्रत्ये ॥

प्रत्येयं पत्येयं । बंधोदय संत कम्मणां ५ ॥

हवे उत्तर प्रकृति आश्रित कहे
 ठे--ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी आयुनी चार, तेमज नाम कर्म
 नव वेदनी बे, मोहनी अठाविश। नी बेतालिश ॥

पंच नव डुत्रि अठावीसा । चउरो तहेव बायाला ॥

गोत्र कर्मनी बे, अन्तराय एबी जे प्रकृतिन; ते मूल कर्मना
 कर्मनी पांच कही अनुक्रमे जाणवी ॥

डुत्रिय पंचय ज्ञणिया । पयमीठ आणु पुढीए ६ ॥

हवे उत्तर जे प्रकृतियोनां बन्ध बे बन्धकाले ए बेनी दश प्रकृ
 स्थानक, ते कहे ठे--बन्धमां, उ ति बन्ध उदय सत्ता पांच, पांच,
 दयमां, सत्तामां । प्रत्येकनी होय ॥

बंधोदय संतंसा । नाणा वराणं तराइए पंच ॥

ते बेनी दश प्रकृतिनो बन्ध ट उदयमां, सत्तामां, होय. ते बेनी
 ले पण तेमज । पांच, पांच ॥

बंधो चरमे वितहा । उदय संता हुं ति पंचेव ७ ॥

हवे दर्शनावर्णीने कहे ठे--बन्ध प्रकृतिनां स्थानक त्राण्ये तुल्य
 ने विषे, सत्ताने विषे । ठे. नव, ठ, चार सर्वे नव श्रीसं
 ङि त्रिक गये ठ, नीज्ञ, प्रचला, हीने चार ॥

बंधस्सय संतस्सय । पगइ ठाणाणि तिन्नि तुद्धाणि ॥

उदय स्थानक बे होय, चार, चारनुं, पांचनुं, ए बे दर्शनाव
 पांच ॥ र्णी कर्मने विषे ॥

उदय ठाणाणि डुवे । चउ पाणग दंसणा वराणे ८ ॥

डोनुं जे दर्शनावर्णी कर्मना न चार पांचनो उदय होय; नवनी

वना बंधने विषे ।

सत्ता होय ॥

बीत्रा वरणे नव बंधएसु । चउ पंच उदय नव संता ॥

ठ प्रकृतिनो बन्ध, चार प्रकृति

नो बन्ध होय; त्यां पण एम चारनो बन्ध, चारनो उदय, त्यां
जाणवुं । ढनी सत्ता होय; कृपक श्रेणी॥

ठ चउ बंधे चेंव ।

चउ बंधु दए ठ खंसाय ए ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद

यमां नवनी सत्ता, चारनो उद

बन्ध थकी वीरमे थके चारनो

य त्यां ढनी सत्ता. चारनो उद

अने पांचनो उदय. ने ।

य त्यां चारनी सत्ता पण होय॥

नवरय बंधे चउ पण । नवंस चउरुदय ठ चउ वसंता ॥

जांगानी वेंहेचण करे ठे--मोह

नीय कर्मना जांगा तो आगल

हवे वेदनि आयु गोत्रने विषे । वा पठी कहीशुं ॥

वेयणि आउअ गोए । विज्जळ मोहं परं वुच्चं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात जांगा । आठ जांगा ठे वेदनि कर्मने विषे॥

गोअंमि सत्त जंगा । अठयजंगा हवंतिवेअणिए ॥

पांच, नव, नव, पांच, जांगा । आयुखां चारने पण अनुक्रमे ॥

पण नव नव पण जंगा । आउचउकेविकमसोउ ॥११॥

हवे मोहनीनां बन्ध स्थानक दश

कहे ठे बाविस, एकविस ।

सत्तर, तेर, नव, पांच. ॥

बावीस इक्कीसा ।

सत्तरसं तेरसेव नव पंच ॥

चार, त्रण, बे वली एक; ए दश । बन्धनां स्थानक मोहनी कर्मनां

चउ तिग दुगं च इकं । बंध ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

हवे मोहनी कर्मनां उदय स्थानक एहथी एकेक अधिक दश
कहे ठे-एक बली बे, चार । उत्कृष्टा ॥

एगंच दोव चउरो । इतो एगाहिआ दसुकोसा ॥

उधे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विषे । उदय स्थानक नव होय ॥

उहेण मोहणिजे । उदय ठाणाणि नवहुंति ॥१३॥

हवे मोहनी कर्मनां सत्ता स्था

नक कहे ठे. बीजा पदने अन्ते

वीस पद कह्युं ठे. ते प्रथम प

दादिमां कह्या आंकने जोरुवुं.

अठविस. सत्ताविस ठविस, चो

विस, ।

त्रेविस, बाविस, एकविस, पद

मां कहेला आंकमां अधिका हो

य विस ।

अठय सत्तय ठ चउ । तिग डुग एगा हिआ जवेवीसा ॥

एथी आगल पांचथी मांरी ए

क, एक, उणा करे; पांच, चार

त्रण, बे, एक; ए पांच ॥

तेर, बार, अगियार, ।

तेरस बारिकारस ।

इतो पंचाड् एगूणा ॥१४॥

तेज मोहनी कर्मनां होय पन्न

र होय ॥

ए सत्तानां प्रकृति स्थानक ।

संतस्स पयमि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपन्नरस ॥

मोहनी कर्मना ज्ञांगाना विक

बन्धनां, उदयनां, सत्ताने विषे । छप वा जेद घणा जाणवा ॥

बंधोदय संते पुण ।

जंग विगप्पाबहुं जाण ॥१५॥

हवे मोहनी कर्मनां बंध स्थान

कने विषे यथायोग्य ज्ञांगा कहे

ठे-ठ ज्ञागा बाविसना बन्ध स्था

नकमां चार ज्ञांगा एकविसना
बंध स्थानकने विषे ।

ठब्बावीसे चउ इगवीसे ।

नवना बन्ध स्थानकने विषे पण
बे ज्ञांगा ॥

नवबंधगेवि डुन्नित ।

इवे एटलां बंध स्थानक मध्ये
केटलां उदय स्थानक होय ते
कहे ठे-सात आदि लशने दश
पर्यन्त चार उदय स्थानक हो
य, बाविसना बंधने विषे सात,
आठ, नव, दश, एकविसना ब
न्ध स्थानकने विषे ।

दस बावीसे नवइग वीसे ।

ठ आदि लश नव पर्यन्त सत्तर
ना बंध स्थानकने विषे. ठ सा
त, आठ नव ।

ठाई नव सत्तरसे ।

चार आदि देइ नव बंध स्थान
कने विषे चार, पांच, ठ, सात।

चत्तरि आइ नवबंधएसु ।

पांच विघ बंधकने विषे वली ।

पांच विह बंधगे पुण ।

सत्तरना; तेरना; ए बे बंध स्था
नकने विषे बे, बे, ज्ञांगा प्रत्येके

सत्तरस तेरसे दोदो ॥

ते पढी जे बन्ध स्थानक ठे; पां

च प्रमुख तेने विषे प्रत्येके एक,
एक ज्ञांगो ठे ॥

इकि कमठ परंजंगा ॥ १६ ॥

सात आदि लश नव पर्यन्त उ
दय कर्मना ज्ञांगा होय ॥

सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

तेरना बंध स्थानकने विषे पांच
धी मांढी आठ सुधी उदय स्था
नक होय. पांच ठ, सात, आठ॥

तेरे पंचाइ अठेव ॥ १७ ॥

उत्कृष्टो सात पर्यन्त उदय स्था
नक होय ॥

उक्कोस सत्त मुदयंसा ॥

उदय स्थानक बेनो जाणवो ॥

उदउ डुएहं मुणे अठो ॥ १८ ॥

ए अकी एटले पंचविध बंधक

पठी चतुरविध बंधकादिक देइ एक, एक, उदय स्थानक होय
चार, त्रण, बे, एक । सघले पण ॥

इतो चउ बंधाई ।

इक्कि कु दया हवंति सधेवि ॥

उदय स्थानक होय तेमज उद
य स्थानकने अजावे पण जे उ
पशान्त कषायने विषे सत्ता स्था

बंध मटे वा टले पण तेमज । नक एक होय ॥

बंधो चरमे वि तहा । उदयाजावे विवाहुजा ॥ १९ ॥

इवे दस आदे देइ एक सुधी जे

टला जांगा उपजे तेज कहे ठे-
दसना उदयने विषे एक चोवि
सि ठचोविसी नवोदयने विषे
अगियार चोविसी आठना उद
यने विषे ।

सातना उदयने विषे दस चोवि
विसी, ठना उदयने विषे सात
चोविसी, पांचना उदयने विषे
चार चोविसि, चारना उदयने
विषे एक चोविसी नीश्वे ॥

इकग ठक्कि कारस ।

दससत्त चउकइकगं चव ॥

ए ते पूर्वे सात बोल मलीने
चालिस चोविसीउ थइ ।

बार जांगा बेना उदयने विषे ठे.
एकना उदय स्थानकने विषे अ
गिआर जांगा ॥

एए चउवीस गया । बार डुगि कंमिइकारा ॥ २० ॥

इवे तेज जांगानी संख्या अने पदनी संख्या बीजे तमे कहे ठे
यतः चउवीस डुगति बेने उदये एक चोविसी. एटलो स्वमते प
र मते पाठान्तर ठे. स्वमते चालिस चोविसीना नवसो साठ जां
गा बे उदयमां बार जांगा एकना उदयमां अगियार जांगा, ए
सर्व मली नवसो त्यासि जांगा आय ठे. बीजे मते एकतालिस

चोविसीना नवसो चोरासी ज़ांगा, ने एकना उदयमा अगियार ज़ांगा, ते मेलवतां नवसो पचाणुं ज़ांगा थाय ।

नव पंचाणुअसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमां ज़ांगा वा विकल्प नवसो पंचाणु वा नवसो त्यासिमां मोह्या वा मुझाणा जे जीव॥

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविसी विकल्प पद संख्या॥

उदयस्था.	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१	१०	१०
चोविसी.	१	६	११	१०		४	१	१			४१	४०
विकल्प.	२४	१४४	२६४	२४०	१६८	९६	२४	२४	११		९९५	९८३
पदछेद	२४०	१२९६	२११२	१६८०	१००८	४८०	१६				६९७१	१९७१

अगणोतेरसेने इकातेर पदना समूहे सो पद उपर जोरुयुं तेणे क री सहित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहिं मोहिया जीवा ॥

अजणत्तरिएगुत्तरि । पयविंद सएहिविन्नेआ ॥११॥

इवे स्वमतने अजिप्राये उदयना पद उदयने विकल्पे वा जेदे नी संख्या कहे ठे-नवसेने ज्यासी वा ज़ांगे मुझाया जीव ॥

नव तेसीइ सएहिं । उदय विगप्पेहिं मोहिआ जीवा ॥

इवे नवसे ज्यासीना पदछेद क हे ठे पूर्वे बंध स्थानके जे चो विसीन कही, ते स्थानक साथे चोविसीन गणे पदछेद थाय;

अगणयो तेरसें सुरुताविस ठे. अमनोतेरसें सुरुताविस पूर्व य न्त्रयी जाणजो ।

पदना समूहे सूत्रमां “सय” पद ठे, ते गया पदमां आंक क हेवा. ग्रहं ठे जाणवा ॥

अउणत्तरि सीयात्ता । पयविंद सएहिंविन्नेत्रा ॥११॥

इवे सत्ता स्थानक साधे बन्ध एकविसना बन्ध स्थानकने विषे
देखामे ठेः—त्रण सत्ता स्थानक अठविसमु एकज सत्ता स्थान
बाविसना बन्धने विषे होय. ते क होय. सत्तरना बन्ध स्थानक
ज अठविस, सत्ताविस, ठविस। ने विषे तो ॥

तिन्नेवय बावीसे । इगवीसे अठविस सत्तरसे ॥

ठ सत्ता स्थानक होय. निधे ते
रना बन्ध स्थानकने विषे तथा
नवना बन्ध स्थानकने विषे आ
वते पदे कहे ठेः— ।

पांचज सत्ता स्थानक होय ॥

ठच्चेव तेर नव बंध एसु । पंचेव ठाणाणि ॥ १३ ॥

ठ, ठ, सत्ता स्थानक होय. बा
की रद्यां जे बन्ध स्थानक, ते
पांच तथा चार ए बे बन्ध स्था मां पांच, पांच, सत्ता स्थानक
नकने विषे तो ॥ होय ॥

पंचविह चउविहेसु । ठ ठक्क सेसेसु जाण पंचेव ॥

प्रत्येके, प्रत्येकेः । चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेथी ॥

पत्तेअं पत्तेअं । चत्तारिअ बंध वुहेए ॥ १४ ॥

वस, नव, पन्नर, आदि लइने । बन्ध, उदयने सत्ता प्रकृति स्थानक
दस नव पन्नर साई । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

इवे पढी नामकर्मनां बन्ध, उ
दय अने सत्ता प्रकृति स्थानक
कहेइ ॥

मोइनी कर्मने विषे कद्यां ।

अणिआणि मोहणिजे । इत्तो नामं परं वुहं ॥१५॥

इवे नाम कर्मने विषे प्रथम ब
न्ध स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे

बन्ध स्थानके पचिदा बन्ध त्रीजे ठविस, चौथे अठविस,
स्थानक ॥ पांचमे उगणत्रिस, बन्ध स्थानक

तेवीस पन्न वीसा । ठवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

ठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आ ए रीते बन्धनां स्थानक नाम
ठमे एक । कर्मनां ॥

तीसे गतीस मेगं । बंध ठाणाणी नामस्स ॥ १६ ॥

इवे कीया बन्ध स्थानकने विषे
केटला ज्रांगा ते सर्व संख्या क
हे ठे-चार ज्रांगा त्रेविसना ब

न्ध स्थानकमां, पचिस ज्रांगा प
चिसना बन्ध स्थानकने विषे,
सोल ज्रांगा ठविसना बन्ध स्था
कने विषे ।

नव ज्रांगा अठविसना बन्ध स्था
नकने विषे नव हजार बसो अ
रुतालिस ज्रांगा उगणत्रिसना
बन्ध स्थानकने विषे ठे ॥

चउ पणवीसा सोलस । नव बाणुई सयाय अरुयाला

एक, एक, ज्रांगो एकत्रिसना ब
न्ध स्थानकमां तथा एकना ब
न्ध स्थानकमां ठे. सर्व ज्रांगा
१३ए४ए थया. बन्ध स्थानक
आठनां मलीने १३, १५, १६,
१७, १९, २०, २१, १, सर्व ७,
४, १५, १६, ए; ए२४७, ४६४१,
१, १, १३ए४५; ॥

एकतालिस उत्तर ठेतालिसें एट
ला ज्रांगा त्रीसना बन्ध स्थान
कने विषे ठे ।

एयाखुत्तर ठायाल सया ।

इक्कि बंधविही ॥ १७ ॥

इवे नाम कर्मनां उदय स्थान

क कहे ठे—विसनुं उदय स्थान एक, एक, आंक अधिक करतां
क विस; एकविसनुं उदय स्था यावत् एकत्रिंश लगी. ४, ५,
नक एकविस; चोविसनुं उदय ६, ७, ८, ए, १०, १५, १६, १७,
स्थानक चोविस; ते पढी। १८, १९, २०, २१,

वीसि गविसा चनुबीस गाउ। एगा हियाय इगतीसा॥

एटलां उदय स्थानक होय। नव उदय स्थानक?? आठ उद
य स्थानक? होय. ए बार उद
य स्थानक नाम कर्मनां ॥

उदय गाणाणि जवे। नव अठय हुंति नामस्स ॥१८॥

इवे कीया उदय स्थानकने विषे

केटला ज्रांगा होय ते देखाने

ठे—एक ज्रांगा विसना उदय

स्थानकने विषे ठे. १० बेतालि

स ज्रांगा ११ ना उदय स्थानक

ने विषे ठे. अगियार ज्रांगा चो

विसना उदय स्थानकमां ठे।

तेत्रिस ज्रांगा पचिसना उदय

स्थानकमां ठे. बसें ज्रांगा ठवि

सना उदय स्थानकमां ठे. तेत्रि

स ज्रांगा सत्ताविसना उदय स्था

नकमां ठे ॥

इक बीयालि इकारस्स। तित्तीसा ठस्सयाणि तित्तीसा॥

बारसेने बे ज्रांगा अठविसना

उदय स्थानकमां, सत्तरसेने पं

चासी ज्रांगा २९ ना उदय स्था

नकमां।

अधिक पद उपर पदमां बारसें,

सत्तरसें, बे आंक कह्या, ते उप

र वधारवा अर्थे ठे. बे पंचासी

सहित करवा ते प्रथमे कह्या ठे॥

बारस सत्तरस सयाण। हिगाणि वि पंचसीई हिं॥१९॥

उगणात्रीससें अने सत्तर ज्रांगा त्रीसना उदय स्थानकमां
अगियारसेने पांसठ ज्रांगा एकत्रिसना उदय स्थानकमां ए बे ४

वनो जेगो अर्थ ठे ।

अण तीसिकारस ।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
उदय	२०	२१	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	९	८	कुल.
भांगा	१	४२	११	३३	६००		१२०२	१७८५	२२१७	११६५	१	१	७७९१

सयाणि हिय सत्तर पंच सठीहिं ॥

आठना उदय स्थानकना प्रका
हवे एक, एक, ज़ांगो नवना त र जाणवा तेने विषे ज़ांगानी
था आठना उदय स्थानकमां वी संख्या ७७९१ जाणवा (तेनो
सना उदयथी ते । यंत्र उपरनो) ॥

इक्कि गंच वीसा । दहुदयं तेसु उदय विही ॥३०॥

हवे नामकर्मनां सत्ता स्थानक
कहे ठे त्रणय, वे, ए आंकने ने

उना आगल धरजो त्राणुं, वा अठ्यासी, ठ्यासी, एंसी, अग
णुं नव्यासी । एयासी

तिडुनउई गुणनउई । अठ ठलसी असीइ गुणसीइ॥

अठयोतेर ओहोतेर, पंचयोतेर;

ए आठ ठ, पांच, ने सीतेर प नव, आठ, ए बार नाम कर्मनां
द साथे मेलवजो । सत्ता स्थानक जाणवां ॥

अठठपन्नतरि । नव अठय नाम संताणि ॥३१॥

हवे नाम कर्मना संवेध कहेवा

माटे नाम कर्मना बन्ध, उदय,

सत्ता स्थानकनी संख्या देखा

ने ठे-आठ बंध स्थानक, बार

उदय स्थानक, बार सत्ता स्था

नक; ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्था
नक. बे पदनो जेगो अर्थ ल
रूपो ठे ।

अठय बारस बारस । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥
उधे वा सामान्ये ए जे बन्धा हवे विशेष प्रकारे जेने जेम सं
दि तेने । जेवे तेम ज्ञांगा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणाय । जन्तुजहा संज्ञवं विज्ञजे ॥३५॥
हवे प्रयम सामान्य प्रकारे सं त्रेविसना बंध स्थानकने विषे
वेध देखामे ठे-नाम कर्मनां नव तथा तेमज पचिसना तथा ठ
उदय स्थानक, ने पांच सत्ता विसना बंध स्थानकने विषे प
स्थानक । ए जाणवी ॥

नव पाणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ठवीसैं ॥

नव उदय स्थानक; ने सात स
आठ उदय स्थाकने चार सत्ता ता स्थानक. जुगणत्रीश तथा
स्थानक; अठाविशाना बंधने विषे त्रीशाना बन्ध स्थानकने विषे ठे

अठ चनुर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३
एक उदय स्थानक, अने एक तथा एकना बंध स्थानकने वि
सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशाना षे एक उदय स्थानक, आठ स
बंध स्थानकने विषे ठे । ता स्थानक ।

एगेग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतंमि ॥

वीरमे वा अबन्धे वा बन्ध टट्टये वेदके वा उदय स्थानक, सत्ता
दस, दस । स्थानक होय ॥

उवरय बंधे दस दस । वेयग संतंमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥

हवे एटला ज्ञांगा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वा
मी देखाने ठे-त्रण विकल्प,
बन्ध, उदय, सत्तारूप जे विक
ल्प तेनां प्रकृति स्थानक तेणे
करी ।

तिविगप्प पगइ ठाणेहिं । जीव गुण संनिएसु ठाणेसु ॥

तेम ज्ञांगाना प्रयोग करवा । ज्यां जेम संजव होय त्यां तेम ॥

जंगा पञ्जियवा । जत्थ जहा संजवो जवई ३५ ॥

हवे जीवस्थानक आश्री कहे
ठे-तेर जीवस्थानकने विषे सं
क्षेप शब्द स्थानक वाची ठे ए
क संज्ञी पर्याप्तो वर्जने ।

तेरससु जीव संखेव एसु ।

एक जीवस्थानक संज्ञी पंचेन्दि
ने विषे त्रण विकल्प होय; वे
विकल्प पण होय ।

इकंमिति डुवि गप्पो ।

हवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्था
नके कहे ठे-प्रथम तेर जीव
स्थानके नवनो बन्ध, चारनो त
था पांचनो उदय पण होय ।

तेर नव चउ पाणगं । नव

हवे वेदनी कर्म, आयुकर्म, गो
त्र कर्मने विषे ॥

चउद जीव स्थानकने चउद गु
ण स्थानक; तेने विषे पूर्वोक्त
वा हवे कहे ठे- ॥

ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एवे कर्म
ना त्रण विकल्प जे बन्ध, उदय,
सत्तारूप पामिये ते केम ? ते
कहे ठे-पांचनो बन्ध, पांचनो
उदय, पांचनी सत्ता होय ॥

नाणांतराय ति विगप्पो ॥

केवली प्रत्ये एक ज्ञांगो नहि ते
कारणश्री ज्ञानावरणी अन्तराय
कर्म न होय ॥

कराणं पइ इत्थ अवि गप्पो ३६ ॥

नवनी सत्ता होय, एक संज्ञी पं
चेन्दिने विषे अगिअर ज्ञांगा उ
पजे; प्रथम कह्या ठे तेम ॥

सत्ते गम्मि जंग मिकारा ॥

ज्ञांगा कहीने मोहनीय कर्मन
पठे कहेसे ॥

वे अणिश्च आठ गोए । विजज्ञ मोहं परं बुद्धं ३७ ॥

ए प्रणना ज्ञांगा देखारुवा अंत
र ज्ञाप्य गाथा कहे ठे--पर्याप्त एकने आठ ज्ञांगा उपजे; बीजा
सन्निने विषे इतर तेर जीवस्था ने चार ज्ञांगा उपजे. ए वेदनीय
नकने विषे । कर्मना ज्ञांगा ॥

पङ्कतग सन्नि अरे । अठचउक्कंच वेअणिश्च ज्ञांगा ॥

हवे गोत्रकर्मना देखामे ठे-पर्या
प्त संज्ञीने विषे सात ज्ञांगा; बा
की तेर स्थानकने विषे त्रस ज्ञां प्रत्येके जीव स्थानकने विषे ज्ञां
मा गोत्र कर्मना । गा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए । पत्तेअंजीवठाणेसु ॥३८॥

हवे आयु कर्मना ज्ञांगा देखारु
वा अंतर ज्ञाप्य गाथा कहे ठे मन सहित वालाने पर्याप्त अ
पर्याप्त संज्ञीने विषे, अपर्याप्त संज्ञीने विषेशेषेषु-शेष अगिया
संज्ञीने विषे । र स्थानकने विषे ॥

पङ्कता पङ्कतग । समणे पङ्कत अमाणसेसेसु ॥

प्रथमने अठाविश ज्ञांगा, बी त्रीजाने नव ज्ञांगा, चोथाने पां
जाने दश ज्ञांगा । च ज्ञांगा समस्त आयु कर्मना
जाणवा ।

अठावीसं दसगं । नवगं पणगं च आउस्स ३९

हवे जीव स्थाकने विषे मोहनी
य कर्मनां बन्ध, उदय, सत्ता आठने एक, पांचने वे, बन्ध
स्थानक देखामे ठे--आठ जीव स्थानक होय. दश बन्ध स्थान
स्थानके; पांच जीव स्थानकने क; एक जीव ६५ १स्थानक १४
विषे; एक जीव स्थानके । स्थानके मोह बंध १२ १०००स्थानक

अठसु पंचसु एमे ।

एग दुर्ग दसय मोहबंधगए ॥

पूर्वोक्त अनुक्रमे त्रण; चार, न त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मो
व, उदय स्थानक; एटले आठ इनीनां आठ जीव स्थानके त्र
जीव स्थानके त्रण, पांचे चार ण, पांचे त्रण, एक पंदर, एम
एके नव ।

८	५१	जीव०
३	४९	उदय०

८	५१	जी०
३	४९	स०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि ४०

हवे जीव स्थानके नाम कर्म, बं
ध, उदय, सत्ता स्थानक विचारे
ठे-पांच बंध स्थानक, बे उदय
स्थानक, पांच सत्ता स्थानक
चार उदय स्थानक ।

पांच सत्ता स्थानक पांचनो बं
ध, पांचनो उदय, पांचनी सत्ता
अने पांचनो बन्ध; ए होय. त्रणे
जेद पांच, पांच साथे ॥

पण दुग पणगं पण चउ ।

पांच बन्ध स्थानक, उ उदय स्था
नक, पांच सत्ता स्थानक, उ, उ,
बन्ध स्थानक; उ उदय स्थान
क; पांच सत्ता स्थानक ।

पणगं पणगा हवंति तिनैव
आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय
स्थानक, दस सत्ता स्थानक; ए
त्रण उ ए जीव स्थानकना उ
विकल्प फलाववा हवे कहे ठे ॥

पण उ प्पणगं ठठ पणगं ।

सात अपर्याप्तानो प्रथम जेद ते
ने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे कहे
लां जोरुजो ।

अठ ठ दसगं ति. ४१ ॥

ए प्रथम स्वामी ? हवे सूक्ष्म प्र
र्याप्तानो बीजो जेद तेने बन्ध
पांच, उदय चार, सत्ता पांच,
२ बादर पर्याप्तानो बीजो जेद
बन्ध पांच, उदय पांच, सत्ता
पांच, १ नीश्वे एम ॥

सत्तेवय अपकृता । सामी सुहुमाय बायरा चेव ॥

तेमज असंज्ञीनो पांचमो जेदं
 विमलेन्द्र त्रणानो चोथो जेद, ते बन्ध ठ, उदय ठ, सत्ता पांच, ५
 ने बन्ध, उदय, सत्ता, ४ बन्ध सन्नो ठगे जेद बन्ध आठ,
 पांच, उदय ठ, सत्ता पांच । उदय आठ, सत्ता दस; ६ ॥

विगलिंदि याय तिन्न । तह्य असत्रीअ सत्रीय ४२ ॥

॥ यन्त्र ॥

नाम.	बन्ध	उदय	सत्ता
अपर्याप्त ७	५	२	५
सूक्ष्मपर्याप्त?	५	४	५
बादर पर्याप्त?	५	५	५
बीलंडी ३	५	६	५
असत्री १	६	६	५
सत्री १	७	७	१०

हवे गुणगणा आश्री कहेबेज्ञा तेमज वानीश्वे प्रथम दश गुण
 नावर्णी कर्म, अन्तराय कर्म, गणाने विषे. हवे बे प्रकार जे
 त्रण प्रकारे, पांच प्रकारे बन्ध, उदय अने सत्ता अश्रियारमे, वा
 पांच प्रकारे उदय, पांचनी सत्ता रमे गुणगणे होय ॥

नाणंतराय तिविह । मवि दससु दोहुंति दोसु ठाणसु ॥

हवे मीथ्यात्व गुणगणुं, सास्वा नवनो बन्ध, चार, पांचनो उद
 दन गुणगणुं, बीजुं दर्शनावर य, नवनी सत्ता होय ॥
 णी कर्म कहे बे ।

मिन्ना सासाणे बीए । नव चउ पणु नवय संतंसा ४३ ॥

मीश्र जे त्रीजुं गुणगणुं त्यांश्री ठनो बंध, चार, वा पांचनो उद
 ते आठमा गुणगणाना प्रथम य, नवनी सत्ता कर्मना अंश होय
 ज्ञाय सुधी ।

मीसाइ निअट्टिन । ठ चउ पाण नवयसंत कम्मसा ॥

अपूर्व ँ अनिवृत्ति ए सूद्धम विषे नवमे, दशमे, गुणठाणे
संपराय ए त्रण गुणठाणे चार चारनो बन्ध, चारनो उदय, ठ
नो बन्ध; चार, पांचनो उदय । नी सत्ता ॥

चउ बंध तिगे चउ पाण । नवंस ड सुजुअल ठस्संता४४
उपशान्त जे अगियारमे चार क्कीण मोहे चारनो उदय ठनी
नो वा पांचनो उदय, नवनी सत्ता, प्रथम ज्ञांगे चारनो उ
सत्ता । दय, चारनी सत्ता ॥

उवसंते चउ पाण नव । खीणे चउ रुदय ठच्चचउसंता॥
हवे वेदनी, आयु, गोत्र, ए त्रण ज्ञांगा वेहेचीने मोहनी कर्म प
कर्मना । ठी कहेसे ॥

वेअण्णिअ आन गोए । विअअ मोहं परंवुहं ॥४५॥

हवे वेदनीय कर्म, गोत्र कर्मना
ज्ञांगा जाणवा ज्ञाप्यनी गाथा
देखामे ठे-चार ज्ञांगा पेहेला वे
दनीना उगुणठाणाने विषे. वे
ज्ञांगा त्रीजा, चोथा; आमला एक चउदमाने विषे चार वेद
सात गुणठाणाने विषे जाणवा नीना ज्ञांगा जाणवा ॥

चउ ठस्सु डुत्ति सत्तसु । एगे चउ गुणिसु वेअण्णियजंगा

गोत्र कर्मने विषे पांच ज्ञांगा,
मीध्यादृष्टि गुणठाणाने विषे
चार ज्ञांगा, सास्वादन गुणठा एक ज्ञांगो; आगद्ध्यां आठ गु

ज्ञाने विषे वे ज्ञांगा; त्रीजे, चो षठाणाने विषे वे ज्ञांगा, एक
 ये, पांचमे गुणगणे ॥ चउदमे गुणगणे ॥
 गोए पाण चउ दोतिसु । एग ठसुडुत्रि इकंमि ४६

इवे आठखाना ज्ञांगा जाणवा
 ने काजे अन्तर ज्ञाप्य गाथा क
 हे ठे-आठ, ठ, साथे अधिक पद सोल ज्ञांगा मीश्र गुणगणे, वी
 विस जोरुवुं; एटले अठविस, स ज्ञांगा वली चोथे गुणगणे
 ठविस, प्रथम गुणगणे, बीजे जाणवा. बार ज्ञांगा पांचमे गु
 गुणगणे ज्ञांगा । षठाणे, ठज्ञांगा वे गुणगणे ॥

अठठा हिग वीसा । सोलस वीसंच बार ठदोसु ॥

वे ज्ञांगा चार गुणगणे पामि
 ये आठ, नव, दश, अगियार; ए मीश्र्यात्वादिक अजोगी सु
 त्रण गुणगणे एक ज्ञांगो बार, धी आयु कर्मना ज्ञांगा जाणवा ॥
 तेर, चौद; ॥

दोचउसु तीसु इकं । मिच्छाइसु आउए ज्ञांगा ॥४७॥

इवे मोहनीय कर्मनां बन्ध स्था
 नक गुणगणे कहे ठे-गुणगठ अकेकुं मोहनीय कर्मनुं बन्ध
 णां प्रथम आठने विषे । स्थानक होय, वली ।

गुणगणगेषु अठसु । इकिकं मोहबंध गाणंतु ॥

पांच, बन्ध स्थानक अनिवृत्ति
 गुणगणे पांच, चार, त्रण, वे, बंधवीरमे ते उपर निवृत्ति आ
 एक । दि गुणगणे, त्यार पढी ॥

पंचा नियद्विठाणे । बंधो वरमो परंततो ॥ ४८॥

इवे मोहनीयकर्मनां उदयस्था

नक कहे ठे-सातथी मांकी दश सास्वादन मीश्र ए बे गुणगणे
 लगी उदय स्थानक होष; मी उदय सातथी मांकी नवने उ
 ष्यात गुणगणे । त्कष्टो होय ॥

सत्ताइ दसठ मिष्ठे । सासायण मीसए नवुकोसो ॥

देशवृत्ति गुणगणे पांचथी मां
 ङ आदि नव लगी उदय स्थान नी आठ पर्यन्त उदय स्थानक
 क चोथे गुणगणे होय । होय ॥

ठाई नवउ अविरइ । देसे पंचाइ अठेव ॥४९॥

विरति ठे गुणगणे, हयोपम स्थानक होय. चारथी मांकी ङ
 जे सातमे गुणगणे । सुधी आठमा गुणगणे॥

विरए खनसमिए । चनराई सत्त ठच्च पुधंमि ॥

नवमे अनिवृत्ति बादर गुणगणे एक अथवा बे उदयना ज्रांगा
 बली । होय ॥

अनियट्टि बायरे पुण । इकोव डुवेव उदयंसा ॥५०॥

एक उदय स्थानक सूद्धम संप एम वेदे वा जोगवे मोहनीनो
 राय जे दशमु गुणगणु तेने वि उदय अवेदक बाकी चार गुण
 बे होय । गणांने विषे॥

एगं सुद्धम सरागो । वेएइ अवेअगा जवे सेसा ॥

ज्रांगानुं बली प्रमाण वा संख्या पूर्वे देखारुथा ठे तेम जासवा॥

ज्रांगाणं च पमाणां । पुधु द्विठेणनायधं ॥५१॥

हवे उदयने विषे चोविस देखा
 ने ठे-एक चोविसी दसना उद अगियार चोविसी सातने उदये
 यने विषे, ङ चोविसी नवना अगियार चोविसी ङने उदये,

उदयने विषे, अगियार चौविसी नव चौविसी पांचने उदये, त्रस
आठने उदये । चौविसी चारना उदयने विषे ॥

इकगं ठकिकारि । कारसेव इकार सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चौविसियो एरहोय। बार ज्रांगा बेना उदयमां, पांच
ज्रांगा एकना उदयमां होय ॥

एए चनुवीस गया । बार दुगे पंच इकंमि ॥५५॥

हवे उदयनी सर्व संख्या देखा उदयना विकल्प वा जेदे मो
ने ठे बारसे अने पांसठ १२६५। ह्या वा मुजाया जीवो ॥

बारस पाण सठिसया । उदयविगप्पे हिं मोहिआजीवा

पदना वुंदे वा समुहे सोपद उ

आठ हजार चारसें सीत्योतेर परना आंकमां कहुं तेने अर्थेठे,
८४७७ । ते जाणवुं ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१
चौविसी	१	६	११	१६	२१	२६	३१	३६	४१	४६
भांगा	२४	१४४	२६४	४०८	५७६	७८०	१००८	१२९६	१६८०	२१६०
पदवुंद	२४०	१२९६	२१६०	३८४०	५७६०	८०६४	१०८००	१४४००	१८४००	२४०००

चुलसीइ सत्तसत्तरि । पयविंद सण्हिं विन्नेआ ॥५३॥

हवे मीठ्या दृष्ट्यादिक गुणठा

शाने विषे उदय ज्रांगा प्ररुप

वानी अन्तर ज्राष्य गाथा कहे

ठे-आठ चौविसी, चार चौवि

सी, चार चौविसी, ४, ५, ६, ७,

आठ चौविसी होय, आठमे चा

चार गुणठाणे प्रत्येके ।

र चौविसी होय ॥

अठचठ२चठ३चठ४ । ठगाय चठरोअहुंति चठवीसा

मीश्यात्वादिक आठमा गुणग
णा सुधी जाणवी ।
मीश्यात्वादिक आठमा गुणग
संपराय गुणगणे एक उदयने
विषे होय ॥

मिन्नाइ अपुवंता । बारस पणगंच अनियदि ॥५४॥

इवे पद समूह योग्य गति देखा
ने ठे-तेमां उदय पद देखाम
वाने ज्ञाप्य गाथा कहे ठे-मि
श्यात्वने विषे अरुसट उदय पद
होय, सास्वादने विषे बत्रिश
उदय पद होय ।

अठठी बत्तीसं ।

चुंआलिस उदय पद बे गुणग
णाने विषे, ठे, सातमे; आठमे
गुणगणे वीस उदय पद ।
चोआलं दोसु वीसा ।

जोग, उपयोग, लेस्या ।

जोगो वनग लेसा । इए हिं गुणीआ हवंति कायवा ॥
जे जोगादिक ज्यां गुणगणाने
विषे होय ।

जे जह गुणगणे । ते तह हवंति गुणकारा ५६ ॥

बार ज्ञांगा तथा पांच ज्ञांगा अन्नि
वृत्ति गुणगणे जाणवाच शब्द
थी अनिवृत्ति बादरे चार ज्ञांगा
होय ने पांचमो ज्ञांगो सूहम
संपराय गुणगणे एक उदयने
विषे होय ॥

मीश्रने विषे बत्रीश उदय पद
होय. अविरति सम्यक्ते साठ उ
दय पदज होय. देसधिरतिने वि
षे बावन उदय स्थानक होय ॥
बत्तीसं सठि मेव बावन्ना ॥

मीश्यात्वादिक अपूर्वल्गी उदय
पद सामान्य प्रकारे जाणवां ॥
मिन्ना माइसु सामन्नं ५५ ॥
दिकने गुणाकारे गुण्या थका क
रवा ॥

ते त्यां होय गुणाकार कर्ये ॥

ते तह हवंति गुणकारा ५६ ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र मुण

हवे मोहनीनां सत्ता स्थानक क ठाणे होय. पांच सत्ता स्थानक
 हे ठे-प्रथम गुणठाणे त्रण स चोथे, पांचमे, ठे, सातमे गु
 ता स्थानक होय. बीजे गुणठा णठाणे त्रण सत्ता स्थानक. आ
 षे एक सत्ता स्थानक होय । ठमे गुणठाणे ॥

तिन्ने मे एगोगं । तिग मीसे पंच चउसु तिग पुषे ॥

दसमे गुणठाणे चार सत्ता स्था
 अगियार सत्ता स्थानक नवमे नक; त्रणे सत्ता स्थानक उपशा
 गुणठाणे । न्त जे अगियारमे गुणठाणे ॥

इकार बायरंमी । सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ५७ ॥

हवे नाम कर्मने विषे बंध, उद
 य, सत्ता स्थानक, गुणठाणाने
 विषे देखामे ठे-प्रथम गुणठाणे बेनी सत्ता. मीश्र गुणठाणे बे
 ठनो बंध, नवनो उदय, ठनी बन्ध, त्रण उदय स्थानक, बे स
 सत्ता; बीजे गुणठाणे त्रणनो बं ता स्थानक चोथे गुणठाणे त्रण
 ध, सातनो उदय । बंध, आठ उदय ॥

ठन्नव ठक तिग सत्त । डुगं डुगं तिगडुगं तिअप्रच चऊ ॥

चार सत्ता स्थानक, पांचमे गु
 णठाणे बे बंध स्थानक, ठ उद
 य स्थानक, चार सत्ता स्थानक
 ठे गुणठाणे बे बंध स्थानक,
 पांच उदय स्थानक । चार सत्ता ६ सातमे गुणठाणे
 बे बन्ध स्थानक, चार उदय स्था
 नक, चार सत्ता स्थानक, आठ
 मे गुणठाणे पांच बन्ध स्थान
 क, एक उदय स्थानक, चार स
 ता स्थानक ॥

डुग ठ चउडुग पाण चऊ । डुग चऊ चऊ पाणग एग चऊ ५८ ॥

नवमे गुणठाणे एक बंध स्था आठ सत्ता स्थानक, १० ठदमस्त
 नक, एक उदय स्थानक, आठ ते अगियारमुं, बारमुं, गुणठाणुं

सत्ता स्थानक, ए दश मे गुण केवली ते तेरमे, चौदमे गुणग
ठाणे एक बंध स्थानक, एक उणे वर्तता जिन रागद्वेष हय थ
दय स्थानक । एला ॥

एगेग मठ एगेग । मठ ठउ मठ केवल्लि जिणाणां ॥

तेरमे गुणगणे आठ उदय स्था
नक, चार सत्ता स्थानक, १३
एक उदय स्थानक, चार सत्ता चौदमे गुणगणे वे उदय स्था
स्थानक, ११ बारमे एक उदय, नक, अने अंस कहेतां सत्ता स्था
चार सत्ता. १२ ॥ नक ठ जाणावां. १४ ॥

एग चउ एग चउ । अठ चउ डुठक मुदयसा ५९ ॥

इवे मीथ्यात्व गुणगणे त्रेविस
आदिबंध स्थानकने विषे अनुक्रमे
जांगा प्ररूपवाने जाण्य गाथाक
हे ठे--चार जांगा त्रेविशना ब
न्ध स्थानके, पचिस जांगा प
चिसना बन्ध स्थानके, सोलजां नव जांगा अठाविशना बन्धने
गा ठविसना बन्ध स्थानकने विषे, चालिससेने बाणु जांगा ठ
विषे । गणत्रिसना बंध स्थानक विषे ॥

चउ पाण वीसा सोलस । नव चत्ताला सयाय बाणुंई ॥

सो पदनो अर्थ बेतालिसना आं
बत्रिश आगला ठेंतालिससें जां कमां कह्यो ठे--ए ठ बंध विधि
गा त्रिसना बन्ध स्थानकने विषे । मीथ्यात्व गुणगणाने विषे कही ॥

बती सुत्तर ठायाल । सया मिह्वस्स बंधविही ६० ॥

एकतालिस जांगा चोविसना उदय स्थानके, अगियार जा
गा पचिसने उदये, बत्रीश जांगा ठविसने उदये, ठसें जांगा स

ताविशने उदये, एकत्रिंश ज्ञांगा अठविशने उदये, अगियारसेने नवाणु ज्ञांगा उगणत्रीशने उदये, सत्तरसेने एकाशी ज्ञांगा उपजे त्रीशने उदये, उगणत्रीसेने चौद ज्ञांगा एकत्रिसने उदय स्थानके, अगियारसेने चोसठ ज्ञांगा उपजे मिथ्यात्व गुणगाले (७ ७७३) ज्ञांगा होय ॥

एग चत्तिगार बत्ती स छसय इग तिसिगार नव नउइ ।
सत्तरिगं सिगुत्तिस चउद इगार चउसठि मिह्नुदया ॥६१॥

हवे सास्वादन गुणगाले अठ
विस प्रमुख बंध स्थानके त्रण
अर्थ अंतर ज्ञाप्य गाथा आठ

ज्ञांगा अठविसना बंध स्थानक त्रीसना बन्धने विषे बत्रिसें ज्ञा
ने विषे. चौसठसें ज्ञांगा उग गा, ३० एसास्वादन गुणगाले ज्ञा
ण त्रिसना बंधस्थानकने विषे । गा जाणवा ॥

अठसया चउ सठी । बत्तीस सयाइं सासणे ज्ञेअया ॥

अठविस, उगणत्रिस, त्रीस, सर्व आठे अधिक ठंनुसें एटले
ए त्रण बन्ध स्थानकना मत्ती । ए६०८ अया ॥

अठवीसाईसु । सव्वाण ठाहिय ठंनउइ ॥६२॥

हवे सास्वादने गुणगाले एकवि
स आदि उदय स्थानक सात,

तेमा ज्ञांगा प्ररुपवा ज्ञाप्य गा
था-बत्रिंश ज्ञांगा एकविसना

उदय स्थानकमां, वे ज्ञांगा चो व्यासिसेने पांच ज्ञांगा, ठविस
विसना उदयमां, आठ ज्ञांगा ना उदय स्थानकमां नव ज्ञांगा
पचिसना उदयमां । उगणत्रिसना उदयमां ॥

बत्तीस डुन्नि अठय । बासीय सयाय पंचनव उदया ॥

त्रेविसेने बार जांगा, त्रिसना उदयमां ।

बार हिया तेवीसं ।

हवे चार गतिए अनुक्रमे बन्ध, उदय, सत्ता, स्थानक कहे ठे-प्रथम बे बन्ध स्थानक, नर्कगतिए ठ बन्ध स्थानक तीर्यंच गति ए. आठ बन्ध स्थानक मनुष्य गतिए चार बन्ध स्थानक देव गतिए ।

दोठकेठचउकं ।

नर्कगति आदि नीश्वे सत्ता स्थानक अनुक्रमे कहे ठे:-

नेरइया इसु सत्ता ।

हवे इन्डिआश्री कहे ठे-प्रथम बंध

स्थानक-एकेन्डि, बेरन्डि, तेरन्डि, चौरिन्डिने विषे, पंचेन्डिने विषे; आवता पदमां अनुक्रमे कहेशे तेम ।

इग विगलिदिय सगले ।

हवे उदय स्थानक तेज अनुक्रमे कहे ठे पांच उदय स्थानक

बावन अधिक अगियारसे एटले

११५१जांगा एकत्रिसना उदयमां

बावन्निकारससयाय ॥६३॥

हवे उदय कहे ठे-नारकीने विषे पांच उदय स्थानक, तीर्यंच गतिने विषे नव उदय स्थानक, मनुष्य गतिने विषे अगियार उदय स्थानक; देव गतिने विषे ठ उदय स्थानक ठे ॥

पाण नव इकार ठकगं उदया ॥

त्रण सत्ता स्थानक नारकीने विषे, पांच सत्ता स्थानक तीर्यंचने विषे, अगियार सत्ता स्थानक मनुष्यने विषे, चार सत्ता स्थानक देव गतिने विषे ॥

तीपंच इकारसचउकं ॥६४॥

पांच बन्ध स्थानक एकेन्डिमां, पांच बन्ध स्थानक विलेन्डिमां आठ बंध स्थानक पंचेन्डिने विषे, ए बंध स्थानक पद कह्युं ने॥

पाण पंचय अठ बंधठाणाणि

हवे सत्ता स्थानक एज त्रणने कहे ठे-पांच सत्ता स्थानक एके

एकेन्द्रिमां, उ उदय स्थानक वि न्दिने विषे, पांच सत्ता स्थानक
कलेन्द्रिमां, अगियार उदय स्था विकलेन्द्रिने विषे, बार सत्ता
नक पंचेन्द्रिने विषे, उदयपद स्थानक पंचेन्द्रिने विषे; सत्ता
त्रणने जोम्युं ते । स्थानक पद प्रत्ये कह्युं ते ॥

पाण ठक्किकारुदया । पाण पाण बारसय संताणि ॥६५॥

। जले प्रकारे बंध, उदय, सत्ता
ए प्रकारे कर्म प्रकृतिनां स्थानक कर्मनां ॥

इय कम्म पयमि ठाणाणि । सुतु बंधुदय संत कम्माणं ॥

गति आदिक चउद मार्गणा कीयां चार-प्रकृति बन्ध, १ स्थिति
स्थानके सत्पद प्ररूपणादिक आ बन्ध, २ रस बन्ध, ३ प्रदेश बंध
आठ द्वारने विषे । ४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्ययारेण नेयाणि ॥६६॥

हवे गति आदिक चउद मार्ग
णा नामनी गाथा गति, ४ इन्दि योग, वेद, कषाय, ४ ज्ञाना
ए काय ६ । ज्ञान, ७ ॥

गइ इंडिएअ काए । जोए वेए कसाय नाणेय ॥

जव्य, अजव्य, सम्यक्त ६ संझी
संयम, ७ दर्शन, ४ लेश्या, ६ । असंझी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दंसण लेसा । जव संमे संनि आहारे ॥६७॥

हवे संत पदादि आठ ध्वारनाम इव्यना प्रमाणुं ध्वार, वली
माथा उता पदनी प्ररूपणा द्वारे। क्षेत्र द्वार, स्पर्शनां द्वार ॥

संत पय परूवाणया । दव्व पमाणं च खित्त कुसणाय ॥

कालद्वार, अन्तर द्वार, ज्ञावद्वार । अट्टया बहुत ध्वार, समस्त ए
द्वार जाणवां ॥

कालं तरंच ज्ञावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥६८॥

स्वामी षणाथी नथी वर्ततुं आं
उदयने विषे उदीरणा साप्ते । तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्तानु नविज्जइ विसेसो ॥

मूकीने एकतालिस प्रकृति प्रत्ये। शेष प्रकृति एंसी समस्तने ॥

मुत्तुणाय इगु आलं । सेसाणं सब पयमीणं ॥६९॥

प्रथम उगणचालिस वा एकता

लिस प्रकृति टालीने देखामे ठे दर्शनावणीं कर्मनी नव प्रकृति,
ज्ञानावणीं पांच, अन्तराय पांच, वेदनी कर्मनी वे प्रकृति, मी
वेनी दश प्रकृति । छ्यात्व मोहनी ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव वेअण्णिज्ज मिच्चत्तं ॥

चार गतिनां आयुरवां चार, न
सम्यक्त मोहनी, लोचन मोहनी व प्रकृतिनां नाम कर्मनी उच्च
वेद त्रणय । गोत्र वली ।

सम्मत्त लोचन वेअं । आउण्णि नव नाम उच्चंच ॥७०॥

इवे नाम कर्मनी नव कही इ

ती तेनां नाम कहे ठे-मनुष्यनी बादर नाम, पर्याप्त नाम, सुज
मति, पंचेन्दि जाति, त्रसपणुं. ३ । ग नाम, आदे नाम; ७॥

माणुअ गइ जाइ तसा बायरं च पज्जत्त शुज्जग आइज्जं ॥

जस कीर्ति नाम, तीर्थकर ना नाम कर्मना होय नव ए नाम
म; ए । कस्या ते इति प्रकृति ४? ॥

जस किन्ती तिच्चयरं । नामस्स हवंति नव एअ्या ॥७१॥

इवे कीये गुणगणे कइ प्रकृति

बांधे ते देखामे ठे-तीर्थकर ना

म, आहारक शरीर, अंगो पां उपाजें वा बांधे बीजी सर्व११७
म, ए त्रण प्रकृति विना। प्रकृतिउ कोण ते कहे ठे ॥

तिह्यरा१ हारग विरहिआन । अजेइ सब पयमिउ ॥

मीठ्यादृष्टि गुणगणानो वेदक उगणीस प्रकृति नर्क त्रिकादिक
ते १ हवे सास्वादन गुणगणा विना शेष जे बाकी प्रकृति१७१
नो धणी विण । बांधे ॥

मिह्यत वेयगो सासणोवि । इगुण वीस सेसान ॥७२॥

ठेंतालिस प्रकृति टाली बाकी अविरति जे चोथुं गुणगणुं ते
च्युतेर प्रकृति मीश्र गुणगणो गुणगणाने वर्ततो तेंतालिस वि
बांधे ॥ ना बाकी सीत्योतेर प्रकृति बांधे

ठायाल सेस मीसो । अविरय सम्मो तिआलपरिसेसा ॥

त्रेपन प्रकृति टालीने देसविर विरतिजे ठे गुणगणो सत्ताव
ति गुणगणो सरुसट प्रकृति न पकृति विना शेष त्रेंसठ प्र
बांधे । कृति बांधे ॥

तेवन्न देशविरउ । विरउ सगवन्न सेसान ॥७३॥

बांधे; देवगतिनुं आयखुवली.

इतरजे प्रमत्त गुणगणो ते वारे

उगणसाठ प्रकृति सातमा गुण अठावन प्रकृतिनो बंध करे अप्र
गणानो धणी । मत्त गुणगणानो धणी ॥

इगुण सठि मप्पमत्तो । बंधइ देवानयं च इय रावी ॥

अठावन प्रकृति अपूर्व करणजे

आठमे गुणगणो ।

उपन वा ठविस पण बांधे ॥

अठावनमपुवो ।

ठप्पन्नं वा वि ठवीसं ॥७४॥

वाविसयी मांती एक, एक, उ बांधे अरारु सुधी नवमा गुणग

शी वा उगी ।

एतानो धणी ॥

बावीसाएगूणं ।

बंधइ अठार संतअनियट्टी ॥

एक साता वेदनी प्रकृति अमो
सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण हीजे अगियारमे, बारमे, सजो
गणानो धणी । गी तेरमे गुणगणे बांधे ॥

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सज्जोगिति ॥७५॥

ए सर्व बंध स्वामीपणुं ।

उधे वा सामान्य प्रकारे गति
आदिक मार्गणा स्थानकने वि
षे कह्युं तेम जाणवुं ॥

ए सोउ बंध सामित्तं ।

उहु गइ आइएसुवितहेवा ॥

प्रथम सामान्य प्रकारे कह्युं ठे
तेथी कहेवो ।

ज्यां जेम प्रकृति बती होय ठ
ता पणे ॥

उहाउ साहिज्जइ । जठ जहा पयमि सद्यावो ॥७६॥

हवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम
कर्म, देवतानुं आयु, नारकीनुं
आयखु, ।

आउखु वली त्रण, त्रण गति
मां जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर
नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां
होय देव आयु, देवगति, मनु
ष्यगति, तीर्थच गतिमां होय.
नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती
र्थचगति, नर्क गतिमां होय ॥

तिन्वर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु बोधव्वं ॥

बाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्त
र बन्धनी ।

होय सर्वे पण गतियोने बिषे ॥

अवसेसा पयमीन । हव्वंति सद्वासु विगईसु ॥७७॥

इवे उपश्रम श्रेणी कहे ठे-प्रथ

म चार कषाय, अनन्तानुबन्धी दर्शन त्रिकने सम्यक्त मोहनी,
क्रोध, मान, माया, लोभ, ते मीथ्यात मोहनी, मीश्र मोह
चारने । नी, एवं सात विण उपशमावे

पढम कसाय चउकं । दंसणातिग सत्तगाविज्जवसंता ॥

अविरति सम्यक्त गुणगणार्थी यावत् निवृत्ति गुणगणुं आठ
मांकीने । मुं त्यां सुधी जाणवी ॥

अविरयसम्मत्ताज । जावनिअट्टि तिनायवा ॥३७॥

इवे अनिवृत्ति बादर जे नवमे

थी मांकीने, सात प्रकृतिथी मां

कीने पचीस प्रकृति सुधी उप

शान्त प्रकृति पामीये एवं देखा

ने ठे-सप्तक उपशम्ये-सातनपु

सक वेद उपशम्ये आठ, पठे

स्त्रीवेद उपशम्ये, नव; पठे हा

स्यादि ष उपशम्ये पन्नर,

सत्तठनवय पनरस । सोलस

पठे पुरुषवेद उपशम्ये सोल प्र

त्याख्यान, अप्रत्याख्यान, बेनो

क्रोध उपशम्ये, अराम, संज्वल

न क्रोध उपशम्ये उगणीस ॥

अठारसेव इगुणवीसा ॥

प्रत्याख्यानी, अप्रत्याख्यानी मान

बे उपशम्ये एकविस, संज्वलन

मान उपशम्ये बाविस; प्रत्या

ख्यान अप्रत्याख्यान, माया बे

उपशम्ये चोविस; एक, बे, चा संज्वलन माया उपशम्ये पची

र पदने वीस पद जोरुजो । स; नवमे गुणगणो जाणजो ॥

ए गाहि डु चउ वीसा । पणवीसा बायरेजाण ॥३८॥

संज्वलन माया उपशम्ये पची

र पदने वीस पद जोरुजो । स; नवमे गुणगणो जाणजो ॥

ए गाहि डु चउ वीसा । पणवीसा बायरेजाण ॥३८॥

इवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या तेज दशमे संप्वलन लोत्र उप
ख्यान लोत्र बे दसमे उपश शम्ये अठाविस; ए अठाविस
न्ये सत्तावीस । मोहनीनी प्रकृतिठ

सत्तावीसं सुहुमे । अठावीसंच मोह पयमीठ ॥

उपशान्त वितराग अगियारमे
गुणगणे ।

उपशान्त होय एवं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरगे ।

उवसंताहुंति नायवा ॥८०॥

इवे कृपकश्रेणी देखाणे ठे-प्र
थमे प्रथम जे अनन्तानुबन्धी

चोक क्रो० मां० मा० लो० ख
पावे ।

ए पठे मीष्ट्यात्व मोहनी, मी
श्र मोहनी, सम्यक्त मोहनी ॥

पढम कसाय चउकं ।

इतो मिञ्चत मीस सम्मतं ॥

चोषे गुणगणे तथा देसविरति
गुणगणे ।

ठे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते ख
पावे ॥

अविरय सम्मे देसे । पमत्त अपमत्त खीयंति ॥ ८१ ॥

शीणंदि त्रिक, ते-नीज्ञ नीज्ञ,
प्रचला प्रचला, शीणंद्दी; ए त्र
ए आदि १६ प्रकृति खपावे ते
कहे ठे-नर्कगति चार, नर्कनी
अनुपूर्वि पांच, तिर्यंचगति उ,
तिर्यंच अनुपूर्वि सात, एकेन्दि
आठ, बेरन्दि नव, तेरन्दि दश,
चौरिन्दि जाति अगियार, स्था
बर बार, आताप तेर, उद्योत

इवे अनिवृत्ति बावर गुणगणे

चौद, सूक्ष्म पंदर, साधारण; ए

कामे पण । सोख प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअट्टि बायरेवी। थीणगिद्धि तिग निरय तिरिय नामाउ
ए अनिवृत्ति गुणगणानो संख्या तेने योग्य उपर कही ते प्रकृति
तमो ज्ञाग थाक तो होय ते वारे सोखे खेपवे ॥

संखिऊइमे सेसे । तप्पाउ गाउ खीयंति ॥ ८२ ॥

त्यार पठे क्य करे आठ कषाय
जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि आठ पण पढी नपुंसक वेद ख
या क्रोधादि चार, चार मलीने। पावे, पठे स्त्री वेद खपावे ॥

इतो हणइ कसाय । उगंपि पढा नपुंसगं इढी ॥

त्यार पढीना कषायनुं ठक जे बुऊइ कहेतां बुऊवे-होलवे-ख
हास्पादिक ठ खपावे । पावे वा संज्वलन क्रोधने विषे ॥

तोनो कसाय ठकं । बुऊइ संजलण कोहंमि ॥ ८३ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेठे-पु
रुषवेद बंधादि ठेदे थके गुण सं
क्रमे करी संज्वलन क्रोधे संक्रमे
क्रोध पण बंधादिकथी क्य थये संज्वलन माने संक्रमे पठे वली
थके ते क्रोध । संज्वलन मायाये संक्रमे ॥

पुरिसं कोहे कोहं । माणे माणांच ठहइ मायाए ।

लोऊ सूक्ष्म पण नीश्रे हणे त्या
र पठे हणे स्थिति घातादि ना
श पमाने ते नाश थये थके ही
ण कषाइ थाय ॥

मायंच बुहइ लोहे । लोहं सुहुमंमि तो हणइ ॥ ८४ ॥

पठे स्त्री कषायना ठेला बे सं
यमे विषे । नीजा, प्रचला, ए बे प्रत्ये हशे
वा क्य करे ठेवमस्त थको ॥

खीण कसाय दु चरिमे। निहं पयलंच हणइ उच मन्हो

पठे आवरण चौद ते ज्ञानावर्णी
पांच, दर्शनावर्णी चार मलीने एम उदमस्त थको वेला समच
नव तथा अंतराय पांच । ने विषे हणे ॥

आवरण मंतराए । उचमन्हो चरम समयंमि ॥ ७५ ॥

पठे देव गति सहचारिणी वैक्री
य शरीर, आहारक शरीर, ए
बेनां बंधन, संघातन, अंगोपांग,
देव गति, देवानुपूर्वि, ए समस्त वेला बे समयने विषे ज्ञव्य
प्रकृति । णी खपावे ॥

देव गइ सह गयाउ । दु चरम समयंमि जविअ खीयंति

सविपाक उदय इतर अनुदयी
प्रकृति नामकर्मनी तेनां नाम-
संख्या-उदारिक, तेजस, कार्म
ण, ए त्रण शरीर, बन्धन त्रण,
संघातन त्रण, संस्थान उ, संघ
यण उ, वर्ण चोक, मनुष्यनी
अनुपूर्वि, पराघात, अगुरु लघु,
उदारिकअंगोपांग; ए उगणत्रि
श. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त,
श्वास्तोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शु
ज, सुस्वर, दुस्वर, दुर्जग, परा
घात, अनादेय, अजसक्रीर्ति, नि
र्माण, ए पीस्तादिश । वीचगोत्र प्रकृति पण त्यांते वे
ला समये खपावे ॥

सविवागे अरनामा । नीया गोअंपि तन्नेव ॥ ८६ ॥

इवे चौदमे गुणगणो केटली अ
वे केइ प्रकृतिनो उदय होय ते
कहे ठे-अन्यत्रवेदनी एटले सा
ता असातामांनी एक ।

अन्नयर वेयणिङ्ग । मणु आउअ उच्चगोअ नव नामे ॥

बार प्रकृति वेदे वा जोगवे वा
उदय अयोगी केवली जिन ।
वेएइ अजोगि जिणो ।

तेमां उत्कृष्टी वेदे तो बार, ऊ
घन वेदे तो अगियार, तीर्थकर
नाम कर्म विना ॥

उकोस जहन्न मिकारे ७९

इवे उपरनी गाथामां नाम क
र्मनी नव प्रकृति कही ठे ते जु
दी, जुदी कहे ठे-मनुष्यगति,
पूर्वेन्दि जाति, त्रसपणु, ।

बादरपणु, वली पर्याप्तपणु, सु
जगपणु, आदेयपणु ॥

मणुअ गइ जाइ तस । बायरंच पञ्जत सुजग आइङ्ग

जस कीर्त्ति, तीर्थकर नाम, ।

नाम कर्मनी होय नव प्रकृति
एज ॥

जसकित्ती तिन्नयरं । नामस्स हवंति नवएअ ॥७७॥

इवे चौदमा गुणगणाने विषे
कहा जेदधी मतान्तर ठे ते दे
खाने ठे-पूर्वे जे बार प्रकृति क
ही ठे तेमां मनुष्यगति कहीते

साथे मनुष्यनी अनुपूर्वि पण ।
तेर प्रकृति नवसिद्धिआ जीकने
बेला समयने विषे ॥

तच्चाणु पुष्वि सहिअ ॥ तेरस नव सिद्धि अस्सचरमंमि

उतां कर्म उत्कृष्टां होय वा उ
ती तेर प्रकृति उत्कृष्ट होय ।

अने ऊघयन्य बार प्रकृति होय
तीर्थकरनाम कमविना ॥

संतंसग मुक्तोसं ।

जहन्नयं बारसहवंति ॥७६॥

मनुष्यगति सहचारिणी, मनु
प्यगति पंचेन्द्रि जाति, ।

जव विपाकी मनुष्यनुं आयु,
क्षेत्रविपाकी मनुष्यानुपूर्वि,
जीव विपाकी सात तेनां नाम
त्रस, बादर, पर्याप्त, सुन्नग, आ
दे, जसकीर्ति, तीर्थकर नाम, ॥

माणुअगइ सह गयाउ । जवखित्त विवागजिअविवागाउ

साता, असाता, ए बे वेदनीमां
नी अन्यत्र वेदनी साता वा अ
साता, उच्च गोत्र, वली. एटली
प्रकृति तेर ।

चौदमा गुणगणाने ठेले समये
खपावे ॥

वेअणिअन्नयरुच्चंच । चरम समयंमि खीअंति ॥७७॥

इवे कर्मरहित थये जे फल थ
युं ते देखामे ठे—चौदमे गुणग
णे सर्व कर्म प्रकृति हय करी
पढी निर्दोष समस्त लोकने सी
परे वा मस्तके वा अग्रे ।

रोगरहित उपमारहित जे स्व
जाव ठे, जेने एवुं मोह सुख॥

अहसुइअसयलजगसिहर । मरुअ निरुवसहाव सिद्धि सुहं

नथी कोइथी वा कोइवारे हण
नार एवो बाध जे जीनाजीरु
नी पीना तेषी रहित ।

त्रण जे रत्न ज्ञानदर्शन चारित्र
ए रत्नत्रय सार फल प्रत्ये जो
गवे वा अनुजवे ॥

अनिहण मघाबाहं । तिरयण सारं अणुहवंति ॥७८॥

बुःखे वा कष्टे समजाय एवो अ
ने सूक्ष्म बुद्धिना धणी जाणे प
रमार्थ सहित ।

रुचिर बहु ज्ञांगानी जाल ठे;
भ्यां एवा दृष्टिवादनामा बारमा
अंग मध्येषी ॥

दुरहि गम निउण परमत्त । रुद्ध बहु जंग दिठिवापाउ
 थाकता अर्थ जाणवा । बन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अन्हा अणु सरियवा । बंधोदय संतकम्माणं ॥ ९२ ॥

अर्थ मारा थोडा जण्या माटे
 इवे कर्ता पुरुष आपनी लघुता बांध्या होय वा लख्या होय, वा
 कहे ठे-जे ज्यां न पुरो होय । रच्या होय ॥

जोजत्त अपमि पुत्रो । अन्नो अप्पागमेण बंधोत्ति ॥

ते मारो अपराध खमीने बहु
 श्रूत ।

पुरो अर्थ करीने आगल्ल कहेजो
 तं खमिउण बहु सुया । पूरेऊण परि कहंतु ॥ ९३ ॥

इवे ठठा कर्मग्रन्थनी समाप्तिनी
 संख्या केटली गाथाए ते कहे

ठे-गाथानु सत्तरीनामा ठठा क चन्ड महत्तर पूर्वाचार्यना मतने
 र्मग्रन्थमां । अनुसारे ॥

गाहग्गं सयरीए । चंद महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेली गाथा एकेउणी नेंउ गाथा होय एटवे
 सहित । नव्यारसी ॥

टीगाइ निअमि आणं । एगूणा होइ नउईउ ॥ ९४ ॥

॥ इतिश्री कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे ठठो समाप्त ॥

